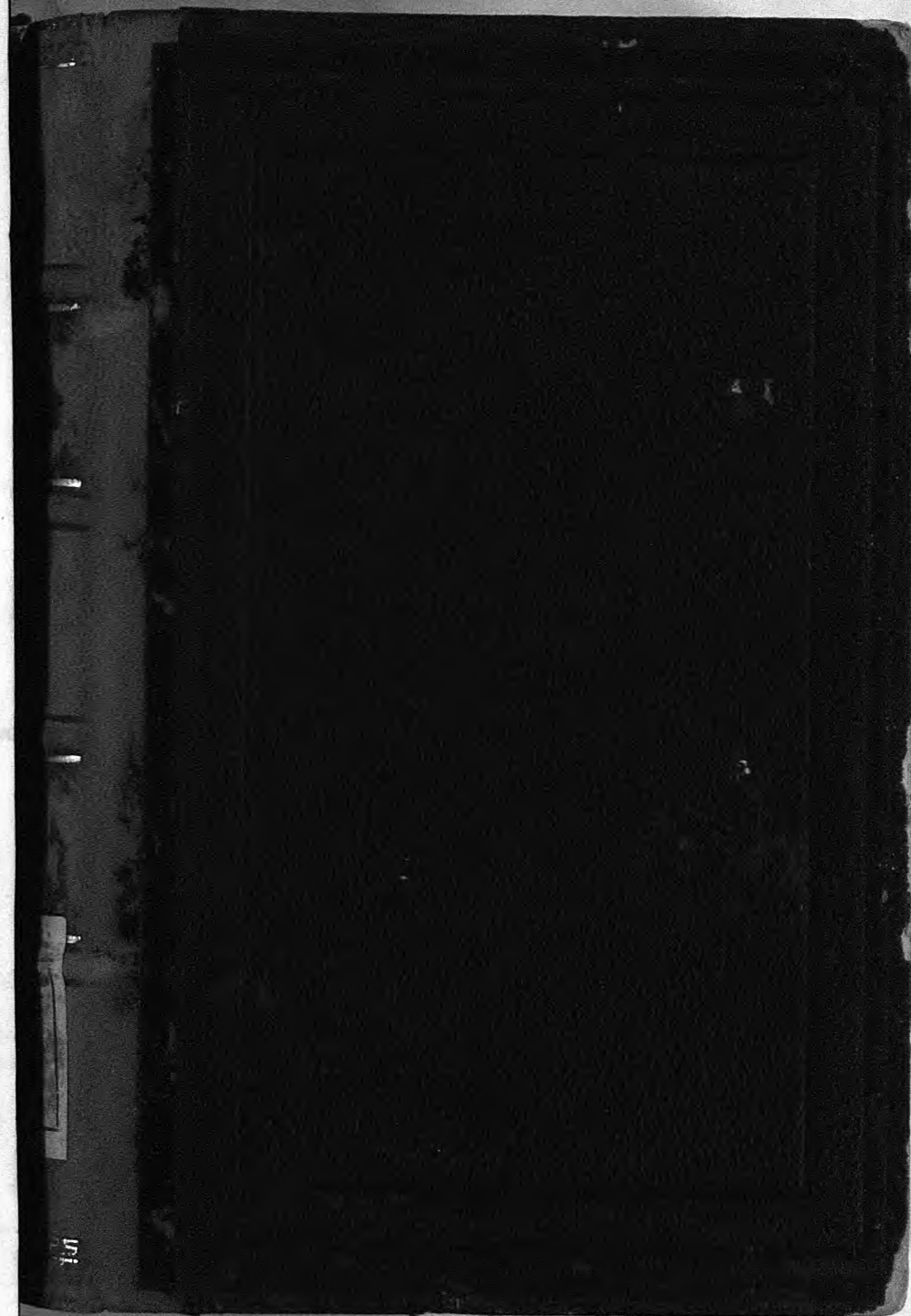

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

АННОТА БИБЛИОТЕКН

1800 БЕРГОЛ

1800 1800

Apr. 8. 1959

ANPEA

L. 2m 12 1/2 p. 1 d. 1/2

GRVER 00989

Δημόσιον Κέντρον της Βιβλιοθήκης Σερραίων

Βιβλιοδετεῖον
Γρ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΗ
Θεσσαλονίκη
Relieur
Gr. LAMBADARI
Salonique

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

8

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO TERTIA

VOLV MEN I

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXV

1885

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VIRO ILLVSTRISIMO

K. LEHRIO

REGIMONTANO

HANC EVRIPIDIS EDITIONEM

VENERABVNDVS DEDICAVIT

AVGVSTVS NAVCK

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΕΝΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μυησαρχίδου καπύλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα, ὅτε ἐνανμάχθησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει. καὶ φασὶν αὐτὸν Ἀθήνησι νικήσαι. ἀναγνοὺς δὲ ἐπὶ τραγωδῶν ἐστράφη, καὶ πολλὰ προσεξεῦρε, προλόγους φυσιολογίας ὁμηροείας ἀναγνωρισμούς, ὥς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου, καὶ Σωκράτους ἐταίρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μυησίλοχος συμπεποιημένοι τινά, ὡς φησὶ Τηλεκλείδης.

Μυησίλοχος δ' ἐκεῖνος φρύγει τι δρᾶμα καινὸν

Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν.

οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν Ἰοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργείων. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνύσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστήριου Ἀπόλλωνος· γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ᾗ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες· ἄρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενόμενον ἑτῶν εἰκοσιέξ. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀτελεία. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς ἐσχηκέναι· γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώτην Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίνην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς, Μυησαρχίδην μὲν πρῶτον ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μυησίλοχον ὑποκριτὴν, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἑνία δρᾶματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ Ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστὴν πρώτην ἔτει πρώτῳ. πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δρᾶματα ὅβ', σώζεται δὲ οἷ'. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης Ῥαδάμανθους Πειρίθους. ἐτελεύτησε δὲ, ὡς φησὶ

83 Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρα-
 τοςθένης οὐκ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη. κενοτάφιον δὲ αὐ-
 τοῦ ἐν Ἀθήνῃσιν ἐγένετο, καὶ ἐπιγράμμα ἐπεγέγραπτο Θου-
 κυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ
 μελοποιού·

40 μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἔπασ' Εὐριπίδου· οὐτέα δ' ἴσχει
 γῇ Μακεδόνων, ἥπερ δέξατο τέρμα βίου·
 πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι. πολλά δὲ μούσαις
 τέρπας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

φασὶ δὲ καὶ κεραυνωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι δὲ
 45 καὶ Σοφοκλέα ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν αὐτὸν μὲν ἱματίω
 φαιῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώ-
 τους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρῦσαι τὸν δῆμον.
 ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη
 ἔστι καλουμένη Θρακῶν διὰ τὸ ποτε κατωκηκέναι ἐνταῦθα
 50 Θρακας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελαίου Μαλοττικῆ κύων ἤλ-
 θεν ἀποπλανηθεῖσα· ταύτην Θρακῆς ὡς ἔθος θύσαντες ἔφα-
 γον, καὶ δὴ ὁ Ἀρχελαος ἐξημίωσεν αὐτοὺς ταλάντων. ἐπεὶ οὖν
 οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέν-
 τος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δὲ ὕστερον Εὐριπίδης ἐν ἄλλῃ τινὶ
 55 πρὸ τῆς πόλεως ἠρέμει· Ἀρχελαῶν δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελ-
 θόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ
 περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διεσπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιη-
 τῆς· ἦσαν δὲ ἔκγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρε-
 θεΐσης κυνός, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι
 60 'κυνὸς δίκη'.

φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα
 ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διημερεύειν φεύγοντα
 τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείους τῶν
 ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννονος καὶ αὐστηρὸς ἐφαί-
 65 νετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης
 αὐτὸν αἰτιάται· 'στρυφνὸς ἔμοιγε προσεπιπῆν Εὐριπίδης'.
 λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρί-
 λην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον δρᾶ-
 μα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν
 70 γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ
 γήμαντος αὐτὴν 'σωφρονεῖ παρ' ἐμοί', 'δύστηνος εἰ' ἔφη,
 εἰ γυναῖκα δοκεῖς

παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή'.

ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρῶν ἀκολαστοτέραν προ-
χειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύ-
νετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτείνειν εἰσελθού-
σαι εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ γράφων διετέλει. διαβάλλεται δὲ
ὑπὸ φθόνου ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ
τὰς τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμιππος Διονύσιον τὸν Σικε-
λίας τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον 80
τοῖς κληρουμένοις αὐτοῦ πέμπσαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ
τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεῦσαι τοὺς φέ-
ροντας ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι ἐπιγράψαντα τοῖς αὐ-
τοῦ καὶ Εὐριπίδου ὀνόμασι. διὸ καὶ ξενοφιλότατον κεκλη-
σθαι φασὶ διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ 85
Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μεираκίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου
στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος, 'εὐφῆμει'
ἔφη· 'μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα'.

ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν
τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μεираκίον ὀνόματι Κηφισοφῶντα· 80
πρὸς τοῦτον ἐφώρασε τὴν οἰκείαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἁμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε,
κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ
Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης·

Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε, 85
σύ δὲ ξυνέξῃς ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
καὶ συνεποίεις ὡς φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν.

λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους οὓς ἐποίει εἰς
αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐ-
τῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν· ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ 100
τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς κακῶς
ἔρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μεναλίππῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησί·

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·
αἶ δ' εἶς' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω 105

καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὡς τολμήσαι
περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθυηκότες
αἴσθησιν εἶλον, ἄνδρες, ὡς φασὶν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

110

Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Ἀθηναῖος. τοῦτον οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ὡς λαχανοπώλιδος ἐκκωμωδοῦσι. γενέσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτὸν φασι ζωγράφον, σχολάσαντα δὲ Ἀρχελαῷ τῷ φυσικῷ καὶ Ἀναξαγόρῃ ἐπὶ τραγωδίας
 115 ὁρμηῆσαι. ὅθεν καὶ πλέον τι φρονήσας εἰκότως περιστάτο τῶν πολλῶν οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θεάτρα ποιούμενος. διὸ τοσοῦτον αὐτὸν ἐβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα εἰς Μακεδόνας ἀπῆρε πρὸς Ἀρχελαόν
 120 τὸν βασιλέα, καὶ νταῦθα ὀψιαιότερον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἤρξατο δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν πα' Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου. πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιμέγονε τῇ ἐρμηνείᾳ ἄκρως εἰς ἀμφοτέρων ἡρώμενος ταῖς ἐπιχειρήσεσι. καὶ τοῖς μέλεσιν ἔστιν ἀμίμητος παραγκωνιζόμενος
 125 τοὺς μελοποιούς σχεδὸν πάντας· ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισπῶς καὶ φορτικός, καὶ ἐν τοῖς προλόγοις δὲ ὀκληρός, ζητορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλος τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἦ. σῶζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ξ' καὶ γ' πρὸς τούτοις
 130 τὰ ἀντιλεγόμενα· σατυρικά δὲ ἦ. ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α'. νίκας δὲ ἔσχε ε'.

Fontes huius vitae non habemus nisi deterioris notae codices, quorum recensum dedit Kirchhoffius. ceteris praestant Ambrosianus A 104 et Vaticanus 1345, quorum prior (A) vs. 1—43 continet, alter (B) vs. 1—43, 111—131, 44—60, 89—110. versus 61—88 extant in Vindob. 119 (F), qui his praemittit vs. 1—43 non nullis tamen omissis. subicit vs. 106—110. discrepantias librorum graviores attulisse satis habui. vs. 1 *Μνηστάρχου* A,

Μνησαρχίδου B. 2 *Κλυτοῦς* A. 3 *Καλλίου*] rectius *Καλλιῶδου*, quod Meursius hic et in Diog. L. 2, 7 iussit restitui. 5 *ἦ*] καὶ malim. 8 πολλοὺς libri, πολλὰ Thomas M. λόγους AB, προλόγους alii. 12 πεποιημέναι B. 13 ὁ *Μνησίλοχος* δ' ἐκείνοσι Meinek. Com. 2 p. 372, *Μνησίλοχος* ἔστ' ἐκεῖνος, ὅς Dindorfius. φρυγικόν τι A, φρύγειν τι B, φρύγει τι Dindorfius. 14 *Εὐριπίδῃ* A. καὶ *Σωκράτῃς*

Δ, καὶ Σωκράτου Β, ὃ καὶ Σωκράτης Diog. L. 2, 18. τὰ φρίγαντα om. Α. 15 φασὶ Κηφισοφῶντα Welcker. Τιμοκράτην] an Δημοκράτην? vide quae infra dicentur p. XVII not. 24 μάλ' εὖ ἐπραττε Elmsleius. ὅτε] ὥστε malim. 26 ἔγγραφε scripserim. 26, 27 πρώτην Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίνην] πρώτην Χοιρίλην (debebat Χοιρίνην), δευτέραν δὲ Μελιτώ scribendum coniecit Dindorfius, cf. quae Fritzsche in Aristoph. Thesm. p. 110 dixit. 27 Χοιρίλην Α, Χοιρίνην Β. Μνησταρχίδην Α. 28 μὲν πρῶτον] πρεσβύτερον Α, μὲν πρεσβύτερον alii. 29 νεώτερος Β, νεώτερον ceteri, νεώτατον scripsi. 30 κατὰ om. ΑΒ. 31 verba ἔτει πρῶτῳ, quae post Πελοπιδας 32 legebantur, huc revocavit Elmsleius. 33 ὅβ'] ὅη Β. 37 ἐν Ἀθήνησιν] ἐν melius aberit. 44 καὶ delendum suspicor. 47 προῶν Β, ἀγῶνι Rossignolius, fortasse biographus Προαγῶνα, quae comœdia fuit Aristophanis, pro Sophoclea venditavit tragoedia. 65 Ἀριστοφάνους] discrepat Gellius N. A. 15, 20, 8: Alexander autem Aetolus hos de Euripide versus composuit:

ὣ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιού στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε
 προσειπεῖν
 καὶ μισόγελως καὶ τωθάξειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς,
 ἀλλ' ὅτι γράψαι τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.
 nec fidem Gellio denegarunt homines docti, v. Meinekii Anal. Alex. p. 247. ego non dubito quin tres tetrametri anapaestici Aristophanis sint. Gellius usus est hac ipsa quae nobis in manibus est vita, neque inde quod pleniora affert poetae verba sequitur ut de nomine poetae prae altero teste fide dignus sit. facile autem error Gellii explicari potest, ubi Alexandro Aetolo meminerimus tragoediarum dispositionem a Ptolemaeo Philadelpho fuisse mandatam. non composuit Alexander Aetolus versus de quibus agitur, sed adposuit. vs. 1 τρόφιμος χαιού Valckenarius pro τρόφιμος ἀρχαίου, quod in τρόφις ἀρχαίου mutat Bergkii. vs. 3 γράψειεν ἅπαν (vel γράψειε τὸ πᾶν) μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐπεπνεύκει scribendum arbitror. 67 Χοιρίλην] Χοιρίνην legendum. 68 πρῶτον δρᾶμα τὸν] δρᾶμα τὸν πρότερον Kirchhoffius, cuius cf. adnot. 71 sqq. δύστηνος — δὲ μή] v. Eur. El. 923 sq. 83 αὐτοῦ libri,

αὐτοῦ scripsi. 84 prius καὶ addidit Pflugk. 95 ταλάντα Seidler. 97 ὡς φησὶ καὶ] ὡς φασὶ Rossignolius. mihi ὡς φθισικέ vel simile quid latere videtur. adiectivo φθισικός Menandrum usum esse scimus Com. 4 p. 235. 105 ἢ ἐγὼ λέγω scripserim. 112 ἐκκωμωδοῦσι scripsi, ἐκκωμωδοῦσι cod. 117 τοσοῦτον scripsi, τοῦτον cod. 119 Μακεδόνας scripsi, Μακεδόνα cod., Μακεδονίαν Kirchhoffius. 131 ἔχει ιε cod.

DE EVRIPIDIS VITA POESI INGENIO.

De vita Euripidis quae nobis tradita sunt nec multa nec satis certa, redeunt fere ad commentariolum supra exhibitum, qui tametsi Philochoro¹⁾ et antiquioribus rerum auctoribus nititur, haud magni tamen est pretii multasque fabellas refert sive a comicis poetis effictas sive vulgi ore propagatas, quas litterati homines, ut rerum inopiam compensarent, cupidius quam prudentius arripuerunt. eodem e fonte pendent Gellius N. A. 15, 20 et Suidas v. *Εὐριπίδης*, item vita ea quae secundum Aldinam Euripidis editionem Thomae Magistro a plerisque tribuitur (v. Westermanni *Biogr.* p. 139 sq. et Dindorfii Schol. Eurip. vol. 1 p. 11—13). recenti memoria de poetae vita et ingenio disputarunt, ne plures afferam, I. Pflugk. in praefatione Eur. vol. 1 a. 1830 et God. Bernhardt in Erschii et Gruberi Encycl. sect. I vol. 39 p. 127—167.

Natus est Euripides, siquid testium consensui tribuere licet, olymp. 75, 1 sive a. 480 ante Chr. n. archonte Calliade, die eo quo Salaminiam victoriam Graeci

1) Philochorus in ipsa vita Euripidis vs. 35 sicut apud Gellium et Suidam commemoratur, cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 1 p. 412. peculiarem περὶ Εὐριπίδου disputationem testatur Suidas v. *Φιλόχορος*: nihilo minus crediderim ἐν τῷ περὶ τραγωδιῶν (Schol. Eur. Hec. 1) de Euripidis vita Philochorum egisse.

reportarunt, hoc est Boedromionis mensis die vicesimo²⁾. quicum consentiunt quae de morte poetae ab Eratosthene et Apollodoro tradita accepimus³⁾. dissentit marmor Parium, ubi Euripides ἄρχοντος Ἀθήνησιν Φιλοκράτους (olymp. 73, 4 sive anno 485) natus esse et ἄρχοντος Ἀθήνησιν Διφίλου (olymp. 84, 3 sive anno 442) annum XLIII egisse dicitur⁴⁾. pater eius aliis Mnesarchus, aliis Mnesarchides dicitur⁵⁾, mater Clito: de quorum genere et rebus testes discrepant; plerique patrem cauponem faciunt⁶⁾, matrem olera vendidisse narrant. et olera ma-

2) Praeter vitam Eur. cf. Diog. L. 2, 45: Εὐριπίδης, ὃς καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάρχου. Plut. Mor. p. 717 C: Εὐριπίδου — γενομένου μὲν ἡμέρα καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον. Hesychius Illustr. in Müllerii Fragm. Hist. vol. 4 p. 163: Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἐνέκων Ἕλληνες Πέρσας ἐν τῇ κατὰ Ξέρξου ναυμαχίᾳ, γεννᾶται εὐτυχίαν προσημαίνων Ἀθηναίους. de die pugnae Salaminiae v. Clintonis Fast. Hell. vol. 2 p. 30 ed. Kr.

3) Vita Eur. vs. 34: ἐτελεύτησε δέ, ὡς φησὶ Φιλόχορος, ὅπῃ τὰ ἑβδομηκοντα ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένους οἰ. Diodorus 13, 103: Ἀπολλοδώρος δὲ ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἰσχυρὸν τελευτῆσαι, h. e. anno 406 sive olymp. 93, 3 archonte Gallia. quo anno Dionysius maior dominatum occupavit teste Dionysio Hal. Ant. Rom. 7, 1 p. 1313. fallitur Plutarchus Mor. p. 717 C: ἀποθανόντος δὲ (sc. Εὐριπίδου) καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων.

4) Corp. Inscr. 2374, 65. 66. 75. 76.

5) Suidas: Εὐριπίδης, Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου. Corp. Inscr. 6051: Εὐριπίδης Μνησάρχου Ἀθηναῖος. Corp. Inscr. 6052: Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Σαλαμεινὸς τραγικὸς ποιητής. in vita Euripidea libri discrepant. patronymicam formam tuetur auctor oraculi ab Ensebio (vide not. 13) traditi. ceterum similes varietates in aliis nominibus frequentissimae sunt: qua de re non nulla attuli in Aristoph. Byz. p. 2, alia Alfr. Fleck-eisenus in Philol. vol. 4 p. 327.

6) Vita: Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπῆλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος. Nicolaus Damascenus ap. Stob. Flor. 44, 41 vol. 2 p. 187, 17 ed. Meinek.: Βοιωτῶν ἔνιοι τοὺς τὸ χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἄγοντες καθί-σαι κελευουσιν, εἰτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς· ὅς δ' ἂν κοφινωθῇ, ἄτιμος γίνεται. δοκεῖ δὲ τοῦτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατήρ Βοιωτὸς ὢν τὸ γένος.

tris iam Aristophanes Euripidi exprobrat; repugnant alii, qui Clito honestissimo genere natam contendunt⁷⁾. ac profecto si reputaris vitae rationem a poetae iuitam, non egenum fuisse Euripidem probabilius videbitur: praesertim cum librorum copia, qua instructus fuisse dicitur, non potuerit nisi magnis sumptibus comparari, verumtamen ludibrium Aristophanis irritum erat et inane, si mater poetae nunquam illiberalem quaestum exercuisset, unde suspicor parentes quamvis ignobili loco natos ita opes suas sensim auxisse, ut poeta haberet unde honesto

7) Ar. Ach. 457: εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ. ubi Schol.: σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν ἔχοντα μητέρα τὴν Κλειτώ. Ar. Ach. 478: σκάνδικά μοι δός, μητρῶθεν δεδευμένος. Eq. 19: ΝΙΚ. πῶς ἂν οὖν ποτε εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευσιτικῶς; ΔΗΜΟΣΘ. μή μοι γέ, μή μοι, μή διασκανδικίσσης. Hesychius (cf. Schol. Ar. Eq. 19): διασκανδικίσσης· διενουσιδικίσσης. ἡ γὰρ τοῦ Εὐριπίδου μήτηρ σκάνδικας ἐπίπρασκε. Ar. Thesm. 456: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά, αἵ ἐν ἀγροίοις τοῖς λαχάνοις αὐτοὺς τραφεῖς. Ran. 840: ἀληθές, ὦ παῖ, τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 947: ΕΤΡ. ἀλλ' οὐξίων πρώτισται μὲν τὸ γένος ἂν εἶπεν εὐθύς τοῦ δράματος. ΑΙΣΧ. κρείττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ τὸ σαντοῦ. Hesychius (cf. Phot. Lex. p. 516, 4 et Suid.): σκάνδιξ· λαχανὸν ἄγριον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπῶλιν τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχανοπωλητοῖας εἶδὼν αὐτὸν εἶναι φασί. anonymus ap. Suid. v. σκάνδιξ: καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῶδει, σεμνὸν τὸ τῆς Πειρηνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος (Med. 68). Gellius N. A. 15, 20, 1: Euripidi poetae matrem Theopompus agrestia olera vendentem victum quasisse dicit. Plinius N. H. 22, 38: Aristophanes Euripidi poetae obicit ioculariter matrem eius ne olus quidem legitimum venditasse, sed scandicem. contradixit Philochorus teste Suida v. Εὐριπίδης: οὐκ ἀληθές δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν, ὡς ἀποδείκνυσσι Φιλόχορος. de argumentis a Philochoro prolatis coniecturam facere licet ex Ath. X p. 424 E: καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ὠνοχόησε. Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ μέθης φησί· πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν εἰναι χρεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλονμένοις. ὠρχοῦντο δ' οὐτοὶ περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ Ἀηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ ἐνεδύοντο ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτος ἐστὶν ὃ τὰ Θασγῆλια ἄγουσι. καὶ διασώζεται Φλυῆαι ἐν τῷ διαφηγορεῖῳ γραφῇ περὶ τούτων. quicum compares quod in vita vs. 17 legitur: γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστήριον Ἀπόλλωνος.

otio utens et poeseos studiis vacans vitam sustentaret. pater tametsi e Boeotia Athenas immigrasse traditur⁸⁾, Euripides tamen Atheniensis fuit Phlyensium pago adscriptus⁹⁾: natus autem dicitur in Salamine insula, quo parentes eius propter imminens a Persis periculum confugisse probabile est¹⁰⁾. ibidem pueritiam et fortasse adolescentiam transegit: hoc enim, nihil amplius, concluderim e Gellii loco N. A. 15, 20, 5: *Philochorus refert in insula Salamine speluncam esse tætram et horridam, in qua scriptitavit*¹¹⁾. primum ad palaestram fortasse non tam sua voluntate quam patris iussu invitatus delatus est: certe postea athletarum exercitationibus et moribus non favit¹²⁾, ac produnt oraculi responso patrem motum fuisse ut filium athletam fieri iuberet¹³⁾. item picturae

8) Vide Nicolai Damasceni locum not. 6 allatum.

9) Harpocr. p. 182, 5 Phot. Lex. p. 651, 21 Etym. M. p. 795, 39 Suid.: *Φλυεῖα* (Φλυεῖς Harp.) *δημος τῆς Κεχροπίδος ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Χολλεῖδην* Euripidem fuisse ex Ar. Ach. 406 suspicatus est Elmsleius.

10) Vita Eur.: *Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι*. inde *Σαλαμῖνιος* dicitur Corp. Inscr. 6052 (vide not. 5). Suidas: *Εὐριπίδης Μησαρχὸν ἢ Μησαρχίδαν, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν· εἰτα ἐν τῇ Ἀττικῇ*. grammaticorum ingenio deberi videtur quod Priscianus vol. 1 p. 63, 3 ed. Hertz. refert, Euripidem ab Euripo esse nominatum.

11) Cf. vita Eur. vs. 61: *φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπηλαῖον κατασκευάσαντα ἀναπροὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκκίνει διημερεῖν φεύγοντα τὸν ὄχλον*.

12) Inprimis vide fr. 284: *κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κάκιον ἐστὶν ἀθλητῶν γένους. οἱ πρῶτα μὲν ἦν οὔτε μανθάνουσιν ἐν οὐτ' ἂν δύναιτο κτε*.

13) Vita Eur.: *ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμῇν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι σιφρανηφόρους ἀγῶνας νικήσει· καὶ φασὶν αὐτὸν Ἀθήνησι νικήσαι*. pluribus haec exornavit Gellius 15, 20, 2: *patri autem eius nato illo responsum est a Chaldaeis cum puerum, cum adolevisset, victorem in certaminibus fore; id ei puero fatum esse, pater interpretatus athletam debere esse, roborato exercitatoque filii sui corpore, Olympiam certaturum cum inter athletas pueros deduxit. ac primo quidem in certamen per ambiguum aetatem receptus non est, post Eleusino et Theseo certamine pugnavit et coronatus est. nec defuit qui ipsum oraculum patri datum proderet. cf. Oenomaus in Eusebii P. E. V p. 227 C:*

operam dedisse fertur¹⁴). mox vero ad philosophiae et poeseos studia se convertit. in philosophia magistris usus est Anaxagora Clazomenio, Prodicus Geo, Protagoras Abderita: item cum Socrate familiaritate coniunctus fuisse videtur, quo factum est ut essent qui Socratis auxilio in tragoediis scribendis Euripidem usum fuisse dicerent¹⁵).

ἔσται σοι κούρος, Μνησαχίδῃ, ὅντινα πάντες
ἄνθρωποι τίσουσι, καὶ ἐς κλέος ἐσθλὸν ὀρούσει
καὶ στεφάνῳ ἱερῶν γλυκερὴν χάριν ἀμφιβαλεῖται.

14) Vita Eur. vs. 16: φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνύσθαι αὐτοῦ πίνακι ἐν Μεγάρῳ. Suidas: γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος.

15) In vita Eur. iis quae not. 13 attulimus, haec subiciuntur: ἀναγνούς δὲ ἐπὶ τραγῳδίαν ἐτρέπη, καὶ πολλοὺς προσεξέσχε προλόγους φυσιολογίας ἡτορείας ἀναγνωρισμούς, ὡς δὲ ἀκουστικὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου, καὶ Σωκράτους ἐταῖρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιημένοι τινά, ὡς φησὶ Τηλεκλειδης· Μνησίλοχος δ' ἐκεῖνος φεύγει τι δράμα καὶ τὸν Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φεύγαν υποτίθεται. οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν Ἰσώπῳ ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. in his statim ἀναγνούς corruptum arbitror: quae Thomas Magister substituit, ἀγγέλλους δ' ὡν εἴπερ τις καὶ τὰ ποιεῖν αὐτὸν ἐκδεδωκώς εἰς τραγῳδίαν ἐτρέπη, emendandi conatum produnt minime probabilem: sententiae satis fecerit μεταγνούς, quod post me coniecit M. Schmidtus in Philol. vol. 18 p. 230. sed faciliore mutatione ego in altera editione ἀνὰ χρόνους scribendum duxi. sic μετὰ χρόνους habes in Zenob. 1, 30 p. 11, 3 ed. Gott. et in Scholio Dosiadae Valck. Diatr. p. 135, ἀνὰ χρόνον dixerunt Herodotus et Dionysius Hal., ἀνὰ χρόνους Aristides vol. 1 pag. 96. ac ne nunc quidem hanc suspensionem improbo: quamquam ἀναγινώσκειν nonnunquam esse litteris operam dare docet L. Dindorfus in Thes. Gr. L. vol. I, 2 p. 319. In illatis tribus locis Iohannis Malalae scriptoris pessimi (p. 92, 12 p. 352, 9 p. 383, 6 ed. Bonn.). deinde πολλοὺς προσεξέσχε προλόγους ineptum est; genuinam lectionem, πολλὰ προσεξέσχε, προλόγους κτέ., recte agnovit Thomas Mag. p. 139, 12: πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην προσεξέσχε, ἃ οὐδεὶς τις σὺν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ. de Teleclidis fragmento vide Meinekii Com. vol. 2 p. 371 sq. cum Henrici Iacobi supplem. vol. 5 p. LX. a Teleclide Euripideas tragoedias σωκρατογόμους appellatas esse, quod vulgo statuunt, minime certum est: Fritzscheii coniectura adiutus in Diog. L. 2, 18 pro καὶ πάλιν Εὐριπίδης σωκρατογόμους scribendum suspicio καὶ πάλιν Εὐριπίδης σωκρατοκόμους, qua epitheto poeta comicus homines notasse videtur Euripidem et

horum virorum institutio vel consuetudo quantam vim ad ingenium Euripidis colendum et ad universam eius poesin

Socraticae sapientiae fastu elatos vel Euripidis et Socratis more κομπάζοντας. Gellius 15, 20, 4 haec habet: *mox a corporis cura ad excolendi animi studium transgressus auditor fuit physici Anaxagorae et Prodicī rhetoris, in morali autem philosophia Socratis.* plurimum sine dubio Anaxagorae Euripides debuit, cuius et disciplinam et quodammodo mores ita expressit, ut alumnus Clazomenii philosophi haud immerito appellatus sit ab Aristophane (Gellii 15, 20, 8): *ὁ δ' Ἀναξαγόρου τῷ φιλοσοφίᾳ καὶ τοῦτο ἀντίτιςται Εὐριπίδῃ ἐν Ἰξίονι*: cf. Clinton. Fast. Hell. vol. 2 p. 377 ed. Kr. ac manifesto falsum est quod Diog. L. 2, 44 narrat, in Palamede damnati Socratis significationem extulisse: qua de re dixi in Trag. Fragm. p. 363. consuetudinem tamen Protagorae et Euripidis prodit fama quaedam a Diog. L. 9, 54 commemorata: *πρῶτον δὲ τῶν λόγων ἑαυτοῦ ἀνέγνω* (Protagoras) *τὸν περὶ Θεῶν — ἀνέγνω δὲ Ἀθήνησιν ἐν τῇ Εὐριπίδου οἰκίᾳ ἢ, ὡς τινές, ἐν τῇ Μεγακλείδου· ἄλλοι, ἐν Ἀνακείᾳ.* docuit autem Protagoras *δύο λόγους εἶναι περὶ παντὸς πράγματος ἀντικειμένους ἀλλήλοις* (Diog. L. 9, 51 et Steph. Byz. v. Ἀθήνη) : item Euripidi *ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός* (fr. 189), et quanto-pere amarit poeta personas suas oratione certantes proponere, singulae fere testantur tragoediae, de Socratis et Euripidis familiaritate nihil certi tenemus. Socratem tragoediarum socium etiam Callias facit Com. vol. 2 p. 739, quibus comicorum iocis nemo fidem habebit. admiratorem Euripidis fuisse Socratem facile credimus Aeliano V. H. 2, 13: *Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεατροῖς· εἰ ποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς ἡγωνίζετο καινοῖς τραγῳδαῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο, καὶ Πειραιεῖσι δὲ ἀγωνιζομένον τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἐκεῖ κατήει· ἔχαιρε γὰρ τῷ ἀνδρὶ δηλονότι διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς μέτροις ἀρετήν.* magis dubitationi obnoxia est narratio nuda a Cicerone Tusc. 4, 29, 63 tradita: *cum Orestem fabulem doceret Euripides, primos tres versus revocasse dicitur Socrates.* prorsus incredibilia sunt quae de Platonis et Euripidis itinere in Aegyptum suscepto fabulatur Diog. L. 3, 6: *ἐνθεν τε εἰς Αἴγυπτον* (Plato profectus est) *παρὰ τοῖς προφήταις οὐ φασι καὶ Εὐριπίδην αὐτῷ ἀκολουθήσαι καὶ αὐτῷ νοσήσαντα πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολύθησθαι τῇ διὰ θαλάττης διεραπείᾳ· ὁθεν καὶ εἰπεῖν* (Iph. T. 1193) *ῥαλῶσα κλύζει*

effingendam habuerit, nemini ignotum est: neque erraris, si ex hac maxime institutione illud philosophandi studium animo Euripidis infixum repetiveris, cui scaenici philosophi cognomen¹⁶⁾ ipse debuit. quo aetatis anno ad tragicum certamen primum descenderit, certo definiri in tanto testium dissensu vix poterit¹⁷⁾, credibile autem est mediocri cum favore primas poetae tragoedias a populo exceptas et aliquamdiu iniquiora iudicia eum expertum esse, antequam primo loco victor renuntiaretur et eam aequalium gratiam sibi conciliaret qua apud posteros floruit. nec pater Mnesarchides responsum Apollinis ratum vidit¹⁸⁾. inde a gravissima demum omnium rerum conversione, quae ingruente bello Peloponnesiaco civitatem Atheniensium invasit, Euripideae sapientiae faciliorem aurem cives praebuisse videntur¹⁹⁾: cuius rei quae causae fuerint, infra indicabitur. nihilominus quinquies tantum primas ad Euripidem delatas esse accepimus²⁰⁾. ac poeta

πάντα τὰνδρώπων κακὰ. denique Heracliti τοῦ σκοτεινοῦ scripta lectitata esse ab Euripide haud improbabile est, cf. Tactian. Orat. ad Gr. c. 3 et Diog. L. 2, 22.

16) Cf. Ath. IV p. 158 E et XIII p. 561 A Sextus Empir. p. 666, 1 Clemens Alex. Strom. V p. 688 Origenes c. Celſ. 4, 77 p. 215 Eusebius P. E. X p. 504 C Vitruvius VIII praef. § 1.

17) Vita Eur. vs. 30: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος κατὰ Ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστήν πρώτην ἔτει πρώτῳ. πρώτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πελοπόννησος, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. ibidem paulo antea vs. 20: ἀρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενομένου ἐτῶν εἰκοσιῆς. ubi εἰκοσι πέντε scribendum suspicere coll. Thom. M. p. 139, 21: ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἐτῶν κ' γεγονώς, ab his discrepat Gellius 15, 20, 4: tragoediam scribere natus annos duodeviginti adortus est. in marmore Pario (C. I. 2374, 75) haec habentur: Εὐριπίδης ἐτῶν ὧν ΔΔΔΔΙΙΙ τραγωδία πρώτον ἐνίκησεν — ἀρχοντας Ἀθήνησι Διφίλου (olymp. 84, 3 sive anno 441 ante Chr. n.). commentum a Suida proditum, ἐπὶ τραγωδίαν δὲ ἐτραπή τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δογματά, verbo tetigisse satis habemus.

18) Plut. Mor. p. 496 F: οὐδὲ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους νίκας οἱ πατέρες ἔγνωσαν.

19) Certe olymp. 87. 4 (a. 428 a. Chr. n.) primus victor renunciatus est, cf. Argum. Eur. Hipp.

20) Gellius N. A. 17, 4, 3: Euripidem quoque M. Varro ait, cum quinque et septuaginta tragoedias scripserit, in quinque solis

quo magis sensim in civium animos se insinnavit, eo acriores nactus est adversarios, comicos dico poetas, quorum nemo aut acerbius aut ingeniosius eum exagilavit quam Aristophanes. qui tametsi philosophiae Euripideae parum aequum iudicem se praebuit et multos tragici poetae locos iocose magis quam ludibrii causa in risum vertit, miro tamen acumine et egregia cum subtilitate poesin adversarii censurae subiecit severae illi quidem nec tamen prorsus iniustae. comicorum poetarum ludibrio debere videntur socii illi et adiutores, quorum opera in fabulis componendis usus esse poeta proditur. quo in numero praeter Socratem commemorantur Mnesilochus et Timocrates Argivus, inprimis vero Cephisophon poetae servus, qui ut in tragoediis scribendis ita in liberis creandis opem ei praestiterit²¹). nam fuit ea comicorum

viciisse, cum eum saepe vincerent aliquot poetae ignavissimae. non tragoediis sed tetralogiis quinque poetam viciisse perspicuum est. Suidas: νίκας δὲ ἔλλετο εἰ, τὰς μὲν τέσσαρας περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτὴν ἐπιδειξαμένου τὸ δράμα τοῦ ἀδελφίδου ἀπὸ τοῦ Εὐριπίδου. vitiose in vitae Eur. vs. 131 *νίκας δὲ ἔχει* id traditum est, quem scribendi errorem propagavit Thomas M. p. 139, 20. ceterum singulae quae fuerint Euripidis victoriae, nostris subsidiis explorari non potest, cf. Bergk in Meinekii Com. vol. 2 p. 904.

21) Mnesilochus Euripidis socer tum a Teleclide (vide not. 16) torrere Euripideam fabulam dicitur tum in Aristophanis Thesmophoriazasis tanquam fidus poetae socius festive ridetur. Timocratem Argivum memorat vita Euripidea, ceteri testes ignorant. sed verissime, ut opinor, Bergk eundem hominem coniecit in Scholio Veneto Eur. Andr. 445 indicari, ubi haec extant: *ἐλλικρινῶς δὲ τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δεδιδάκται γὰρ Ἀθηναίων· ὁ δὲ Καλλιμαχος ἐπιγραφεῖν φησὶ τῇ τραγῳδίᾳ Δημοκράτην.* ergo Callimacho teste Andromacha non Athenis sed Argis scaenae commissa est tanquam Democratis aut Timocratis fabula. interdum alieno nomine usos suas fabulas poetas edidisse nemo ignorat. utrum *Δημοκράτης* an *Τιμοκράτης* Argivus ille dictus fuerit, adhuc incertum est. de Cephisophonte cf. Aristophanis locus (Com. 2 p. 1177) in vita Eur. vs. 95 allatus. in supellectile poetae hominem istum memorat Ar. Ran. 1408: *ἐς τὸν σταθμὸν αὐτός, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν ἐμβὰς καθήσθω.* Dionysius ibidem interrogat 1452: *εὐ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φράσι· ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ἦν ἢ Κηφισοφῶν;* Ar. Ran.

licentia, ut non poemata solum Euripidis maligne carperent, sed ipsum poetam ad scaenam traducerent et aedium arcana perscrutarentur. ac fortasse res domesticae Euripidis ita comparatae erant, ut cavillandi et irridendi materiam adversariis praeberent; quamquam quae nos relata legimus fabulis et commentis mixta sunt nec de rerum veritate certum admittunt indicium. traditur autem Euripides duas habuisse uxores; si vitae scriptorem audias, primum duxit Melito, deinde Choerinen: Suidas ordinem invertit, duas simul uxores poetae fuisse narrat Gellius: alios duplicis matrimonii testes non habemus²²⁾. quae de perfidia et lascivia aut mulierum aut Euripidis traduntur parlim mendacii notam in fronte gerunt, par-

944: εἴτ' ἀνέτρεπον (tragoediam) μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μινύς. ubi Schol.: ἔδοκει δοῦλος ὧν ὁ Κηφισοφῶν συμποιεῖν αὐτῷ καὶ μάλιστα τὰ μέλη, ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμωδοῦσιν. cum uxore Euripidis Cephisophontem rem habuisse vel ex silentio Aristophanis non est probabile. ficta igitur iudico quae in vita extant vs. 90: εἶχεν οἰκογενὲς μισράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα· πρὸς τοῦτον ἐφώρῳσε τὴν οἰκίαν γυναικὰ ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθε, κατέλειπεν αὐτῷ τὴν γυναικᾶ.

22) Vita Eur. vs. 26: γυναικὰ δὲ γῆμαι πρῶτην Μελιτῶ, δευτέραν δὲ Χοιρίνην. Suidas: μισογύνῃς ἔδοξάσθη. ἔφημε δὲ ὅμως πρῶτην μὲν Χοιρίνην θυγατέρα Μησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μησιλόχον καὶ Μησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην· ἀπωσαμένος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. Gellius 15, 20, 6: mulieres fere omnes in maiorem modum exosus fuisse dicitur, sive quod natura abhorruit a mulierum coetu sive quod duas simul uxores habuerat, cum id decreto ab Atheniensibus factum ius esset, quarum matrimonii pertaedebeat. de ista Gellii narratione recte iudicavit Fritzsche in Ar. Thesm. p. 111: tota res, inquit, vel uno redarguitur comici silentio, qui mulierum osori duas simul uxores certe non remisisset. idem quae in vita dicuntur falsa esse perspexit: itaque Suidae se addixit et alterum coniugium brevissimum fuisse suspicatus est. cui iudicio subscriberem, nisi omnino digamia ista ficticia videretur. certe Aristophanes non novit nisi unam Euripidis mulierem, Mnesilochi filiam: quam rem sufficere arbitror ad mediocres illos testes refutandos. hanc Mnesilochi filiam Χοιρίνην dictam fuisse, non Χοιρίλην, libri docent (cf. Vit. vs. 27 Suid. v. Εὐριπίδης Schol. Ar. Thesm. init.): Χοιρίλην scribitur in vitae vs. 67, ubi melioribus codicibus destituti sumus.

tim eorum hominum curiosae sedulitati debentur, quibus nihil credendum sit²³). ex aliis narrationibus haud injuria collegeris oris foetore Euripidem laborasse²⁴). filios tres habuisse dicitur, Mnesarchidem mercatorem, Mnesi-

23) In vita Eur. vs. 90 et in Schol. Ran. 944 quid Cephisophonti obiciatur, supra vidimus not. 21. alias fabellas apponit vita vs. 67: λέγονται δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μησιόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον δράμα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυρίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γήμαντος αὐτὴν 'σωφρονεῖ παρ' ἐμοί', 'δυστηνὸς εἰ' ἔφη, 'εἰ γυναῖκα δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μὴ.' ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύνετο, quatum fabellarum fundamenta haec sunt: in Hippolyto multis conviciis poeta mulieres obruit, deinde El. 921 haec dixit: ἴστω δ' ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν, δυστηνὸς ἐστίν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν καὶ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν: denique in plurimis tragicodiis mulieres exagitat. Iepida magis quam vera refert Hieronymus Rhodius ap. Ath. XIII p. 557 E: εἰπόντος τινὸς ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐριπίδης, ἐν γε ταῖς τραγωδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· ἐπεὶ ἐν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης. cf. Ath. XIII p. 603 E: φιλομειραξὶ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνης. Serenus ap. Stob. Flor. 6, 36: περὶ Εὐριπίδου τις ἔλεγεν ὅτι μισογύνης εἴη· καὶ ὁ Σοφοκλῆς 'ἀλλ' οὐκ ἐν γε τῇ κλίνῃ' ἔφη. adde quae de Sophocle et Euripide profert Hieronymus Rhod. ap. Ath. XIII p. 604 F, ubi hoc tanquam Sophocleis epigramma apponitur:

"Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὅς με χλιαίων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἔτερον
βροτῶς ὠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἐρωτά,
ἄλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

quam frigidam et infcetam poesin ipsius esse Hieronymi suspicor.

24) Aristot. Polit. 5, 10 p. 1311 b 30: καὶ τῆς Ἀρχελαῶν δ' ἐπιθίσεως Δεκάμνητος ἡγεμὼν ἐγένετο — αἴτιον δὲ τῆς ὀργῆς ὅτι αὐτὸν ἐξέδωκε μαστιγῶσαι Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ· ὁ δ' Εὐριπίδης ἐκατέπαινε εἰπόντος τι αὐτοῦ 'εἰς δυσωδίαν τοῦ στόματος'. Stob. Flor. 41, 6: Εὐριπίδης ὀνειδίζοντας αὐτῷ τινος ὅτι τὸ στόμα δυσώδης ἦν, 'πολλὰ γάρ' εἶπεν αὐτῷ 'ἀπόρρητα ἐγκατεσάπη'. Vita Eur. vs. 86: μειρακίον δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσώδες ἔχειν ὑπὸ φθόρον αὐτὸν εἰπόντος, 'εὐφῆμει' ἔφη· 'μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα'. ubi extremis verbis respicitur Aristophanis versus supra p. IX allatus.

lochum actorem, Euripidem, quorum natu minimus aliquot patris tragoedias ediderit²⁵). extremum vitae tempus extra patriam Euripides degit. primum enim Magnesium petiit, ubi hospitio publico et immunitate usus est, tum ad Archelaum Macedoniae regem se contulit, a quo regali munificentia et liberalitate exceptus summoque honore affectus est²⁶). cuius peregrinationis nec de causa nec de tempore satis edocti sumus; sed probabile est poetam sive rerum publicarum calamitate fractum sive adversariorum iniuriis lacessitum patria cessisse, et quantum e temporum ratione colligimus, paucis ante obitum annis admodum senex Athenis profectus est²⁷). Archelaus

25) Vita Eur. vs. 27: νῖους κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχίδης μὲν πρῶτον ἔμπορον, δεῦτερον δὲ Μνησίλοχον ὑποκρίτην, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τὸν πατὸς ἐνία δράματα. Schol. Ar. Ran. 67: αἱ διδασκαλίαι φέρουσι τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν νῖον αὐτοῦ δεδιδασχέναι ὁμῶνυμον ἐν ᾧσιν Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Ἀυλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.

26) Suid.: ἄπαρος δὲ ἅπ' Ἀθηναίων ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλεῖα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διήγε τῆς ἁγρᾶς ἀπολαύων τιμῆς. Syncellus p. 500, 7: μετὰ γὰρ Περδίκκην Ἀρχέλαος ὁ νῖος αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἐτη ἰδ', πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς παραγεννηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διήξει τιμώμενος παρ' αὐτῷ. Solini Polyh. c. 9, 15 p. 73, 4: hic Archelaus in tantum litterarum mire amator fuit ut Euripidi tragico consiliorum summam conereret: cuius suprema non contentus prosequi sumptu funeris, crinem tonsus est et moerorem quem animo conceperat vultu publicavit. Lucianus de paras. c. 35: Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχελάῳ μέχρι τοῦ θανάτου παρῆσται καὶ Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ, πάντως ἐπίστασαι. Vita Eur. vs. 21: μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀτελεία. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμῶνυμος ἔγραψε καὶ μάλα [εὖ] ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ubi quae de Archelao tragoedia narrantur ficta esse suspicor. longe diversa tradit Diomedes p. 488, 20: tristitia namque tragoediae proprium, ideoque Euripides patente Archelao rege ut de se tragoediam scriberet abnuil ac precatus est ne accideret Archelao aliquid, tragoediam ostendens nihil aliud esse quam miseriarum comprehensionem. versiculos illos, οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης, μὴ μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ (fr. 960), Dicaearchus suspicatus est ad Archelaum dictos esse: id quo iure suspicatus sit, nescio neque scire laboro.

27) Euripidem dici suspicor a Philodemo de vitiis X p. 20 ed. Saupp.: διὸ καὶ φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας

in aula cum Agathone suavissimam consuetudinem habuisse proditur²⁸⁾. ibidem diem supremum obiit anno 406 a. Chr. n. sive olymp. 93, 3 annum agens septuagesimum quintum²⁹⁾. de morte eius fabulae extant mirificae et inter se discrepantes: sed plerique a canibus discriptum esse referunt³⁰⁾, quae fabula nescimus utrum a comicis

ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν. olymp. 92, 1, quo anno Aristophanes Thesmophoriazusas edidit, Euripidem Athenis etiam tum fuisse liquet: item fortasse olympiadis eiusdem anno quarto, archonte Diocle. ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε (Schol. Eur. Or. 361). mortuus autem est Euripides olymp. 93, 3: cf. not. 29.

28) Aelianus V. H. 13, 4: Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἐστίασιν παρεσκεύασε πολυτελῇ τοῖς ἑταίροις. προϊόντος δὲ τοῦ πότου ζωρότερον πινὼν Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθην. εἴτα συγκλιθέντα αὐτῷ Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγωδίας ποιητὴν περιλαβὼν κατεφίλει τεσσαράκοντα ἑτῶν πον γεγονότα. τοῦ δὲ Ἀρχέλαου πυθόμενου, εἰ καὶ νῦν ἴτι ἑρῳμένος (fort. ἐρασμιος) αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο· ναὶ μὲν Αἰῶ· οὐ γὰρ μόνον τὸ ἔαρ τῶν καλῶν καλὸν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰπῶρον. cf. Plut. Mor. p. 770 C. aliam rem narrat Plut. Mor. p. 531 D: Ἀρχέλαος μὲν γὰρ ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς παρὰ δειπνον αἰτηθεὶς ἑκπῶμα χρυσεὺν ὑπ' ἀνθρώπου μηδὲν ἡγονεῖναι καλὸν ἢ τὸ λαμβάνειν, ἐκέλευσεν Εὐριπίδην τὸν παῖδα δοῦναι, καὶ πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον ἀποβλέψας· σὺ μὲν· εἶπεν· αἰτεῖν ἐπιτήδειος εἰ καὶ μὴ λαμβάνειν· οὗτος δὲ λαμβάνειν καὶ μὴ αἰτῶν. ancipitis sunt fidei quae de Euripide lussit Hermesianax ap. Ath. XIII p. 598 D:

φημὶ δὲ κακεῖνον τὸν αἰεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα καὶ σπανίων μῖσος κτώμενον ἐκ συνδῶν πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖς τυπέτα τάξον, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας. ἀλλὰ Μακεδονίης πάσας κατενίστατο λαύρας Αἰγείων (?) μέθεπεν δ' Ἀρχέλειω ταμίῳ, εἰδόκε τοι δαίμων, Εὐριπίδῃ, εὐρεῖ· ὀλεθρον Ἀμφιβίον στεινῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

29) Vide quae not. 3 allata sunt de Eratosthene et Apollodoro. dissentit rursus marmor Parium C. I. 2374, 77: ἐτε]-λεῦσθην — ἀρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιγένους (olymp. 93, 2 sive anno 407 a. Chr. n.). tam Sophocles quam Euripides paulo ante quam Aristophanis Ranae docerentur decesserunt, quam fabulam Callia archonte anno 405 editam esse constat.

30) Diod. Sic. 13, 103: τινὲς δὲ λέγουσι παρ' Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεὶ Μακεδόνων κατὰ τὴν χώραν ἐξελεῖσθαι κυοὶ περιπεσεῖν καὶ διασπασθῆναι μικρῷ προσθεῖν τούτων τῶν χρόνων. Gellius 15, 20, 9: is cum in Macedonia apud Archelaum regem esset ut-

poetis inventa sit³¹⁾ an aliunde originem ducat. sepultus est poeta prope Arethusam in convalle duobus rivis irri-

returque eo rex familiariter, rediens noctu ab eius cena canibus a quodam aemulo immissis dilaceratus est, et ex his vulneribus mors secuta est. Valerius Max. 9, 12 ext. 4: atrocius aliquanto Euripides finitus est, ab Archelai enim regis cena in Macedonia domum hospitalem repelens canum morsibus laniatus obiit. Ovidius Ib. 595: utque cothurnatum valem tutela Dianae, dilaniet vigillum te quoque turba canum. Sotades ap. Stob. Flor. 98, 9: κύνες οἱ κατὰ Θρακίην Εὐριπίδην ἐτρώγον. idem significat Paus. 1, 2, 2: τέθναπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλέα ἑλθὼν Ἀρχελαόν· ὃ δὲ οἱ τοῦ θανάτου τρόπος, πολλοὺς γὰρ ἔστιν εἰρημένος, ἔγέτω καθὰ λέγουσιν. Vita Eur. vs. 119: εἰς Μακεδόνας ἀπήγε πρὸς Ἀρχελαόν τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα ὀφθαλμοῖς ἀναλῶν ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. Adesp. Anth. Pal. 7, 44: εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδη, εἰλε σὲ πότμος καὶ σὲ λυκοφάσται δειπνον ἔθεντο κύνες κτέ. adde locum corruptum Hygini fab. 247 et Hermesianactis versus not. 28 allatos. magis etiam mira sunt quae in vita Eur. vs. 48—60 extant, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν κτέ. de loco ubi poeta laniatus sit dissentit Stephanus Byz. p. 176, 1: Βορμισκος, χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρακτος γέγονεν Εὐριπίδης· οὗς κύνας τῇ πατρίδι φωνῇ ἰσπερικός (ἰσπερικός II) καλοῦσιν οἱ Μακεδόνες, ὃ δὲ ποιητὴς τραπέζῃς· ἐν δὲ τῶν δηγμάτων ἀρρωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. alii inimicos nominant, qui canes Euripidi immiserint. Diogenianus 7, 52 (cf. Snid. vol. II, 2 p. 447, 9): Προμέρου κύνες. τοῦτον φασὶν οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωιδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην ἐπαφείναι τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους, οἱ τοῦτον κατεδοκίμησαντο. contra Suidas v. Εὐριπίδης: ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀργυραίων τοῦ Μακεδότος καὶ Κρατεῦς τοῦ Θειταλῶν ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην τούνομα Ἀσίσμαχον δέκα μῶν ἀγορασθέντα τοὺς βασιλέως οὗς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφείναι αὐτῷ. ne isti quidem narrationi fidem habendam existimo: videor enim agnoscere conatum eorum qui historiam fingere quam propagare fabulam maluerint. addit Suidas alias fabellas: οἱ δὲ ἱστορήσαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι πορευόμενον ἀπὸ πρὸς Κρατερόν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελαόν· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας· οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου. utramque famam respicit atque ut debitus poetae honor vindicetur impugnat Addaeus Anth. Pal. 7, 51: οὐ σὲ κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς ὁστρος τὸν σκοτίας κύπριδος ἀλλότριον, ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας. nihil probat iste dissensus, nihil ceterorum fabulae.

31) Hoc suspicari videtur Lehrsius *Populäre Aufs.* p. 208.

gala³²). Athenienses eidem cenotaphium extroixerunt epigrammate vel Thucydidis vel Timothei ornatum³³). tumulum Euripidis fulgure ictum ferunt: qua in re sive vera sive ficta veteres agnoverunt deorum numen summum poetam praeter ceteros earum sibi esse testantium³⁴).

Facilius crediderim comici Ingenii leporem subesse ineptiis illis quae in vita Eur. extant; vide vs. 76: αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσελθούσαι εἰς τὸ σπήλαιον. ἐν ᾧ γράφων διέτελει, et vs. 98: λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς φόβους οὓς ἐποίει εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπιστησαν αὐτῷ βουλόμηναι ἀνελεῖν· ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς κακῶς ἐρεῖν. certe Θεσμοφορίων mentio ex Aristophanea fabula repetita videtur.

32) Paus. 1, 2, 2: τέθαιπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλέα ἑλθὼν Ἀρχέλαον. Vita Eur. vs. 36: ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη. Bianor Anth. Pal. 7, 49: ἃ Μακέντις σε κτενεύθε τάφου κόνις. Plut. V, Lycurgi c. 31: Εὐριπίδην — ταφέντι τῆς Μακεδονίας περὶ Ἀρθέουσαν. Ammianus Marc. 27, 4, 8: proxima Arethusa convallis et statio, in qua visitur Euripidis sepulcrum. Addaeus Anth. Pal. 7, 51: ὑπὸ Μανίτῃ δ' Ἀρθεύουση κείσαι ἔταιρειν ἑτάμιος Ἀρχέλεω. Plinius N. H. 31, 19: in Macedonia non procul Euripidis poetae sepulcro duo rivus confluent, alter saluberrimi potus, alter mortiferi. Vitruvius 8, 3: non minus in Macedonia quo loci sepultus est Euripides dextra ac sinistra monumenti advenientes duo rivus concurrunt in unum, e quibus ad unum accumbentes viatores transire solent propter aquae bonitatem, ad rivum autem qui est ex altera parte monumenti nemo accedit, quia mortiferam aquam dicitur habere. discrepat Suidas v. Εὐριπίδης: καὶ τὰ ὁσὰ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. cf. Wesselingius Itiner. p. 605. ficta narrare videtur Gellius 15, 20, 10: sepulcrum autem eius et memoriam Macedones eo dignati sunt honore, ut in gloriae quoque loco praedicarent, οὐποτε σὸν μνήμα, Εὐρίπιδες, ὁλοῖτο πον, quod egregius poeta morte obitus sepultus in eorum terra foret. ubi Graeca verba corrupta sunt; expectes οὐποτε δὴ σὸν μνήμ', Εὐριπίδην, οὐποτ' ὁλείται.

33) Cf. vita Eur. vs. 37, item Anth. Pal. 7, 45 (ubi Θουκυδίδου epigramma inscribitur) et Bergkii Lyr. p. 472 ed. alt. Pausan. 1, 2, 2: ἀνιόντων δὲ ἐκ Πειραιῶς ἐρείπια τῶν τειχῶν ἴσιν, ἃ Κόνων ὑάτερων τῆς πρὸς Κνίδω ναυμαχίας ἀνέστησεν — εἰσὶ δὲ τάφοι κατὰ τὴν ὁδὸν γνωριμώτατοι Μενάνδρου τοῦ Διοπελίδους καὶ μνήμα Εὐριπίδου κενόν.

34) Plut. V, Lycurgi c. 31: λέγεται δὲ καὶ τῶν λειψάνων αὐτοῦ (Lycurgi) κομισθέντων οἰκᾶδε κεραυνὸν εἰς τὸν τάφον κατασκήψαι· τοῦτο δὲ οὐ ῥαδίως ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἐπιφανῶν

item alia sine dubio ficticia produntur de documentis quibus debitum poetae honorem aequales ostenderint³⁵⁾ maxime vero posteri ingenium et artem eius admirati sunt, adeo ut praeter Homerum nullus extiterit poeta, qui tanta floreret apud populares gratia et auctoritate.

Moribus Euripides fuit castis et severis, atque ipsi faciei eius tristitia quaedam inerat et austeritas³⁶⁾, quam cum gravitate coniunctam in imaginibus poetae etiam nunc agnoscimus³⁷⁾.

De fabularum Euripidearum numero testes nostri dissentiunt nec possunt satis certa asserri. septuaginta quinque dramata computavit Varro, alii nonaginta duo vel

πλὴν Εὐριπίδῃ συμπεσεῖν ὕστερον τελευτήσαντι. Bianor Anth. Pal. 7, 49: τρις γὰρ ἐπαστραΐψας, Εὐριπίδῃ, ἐκ Διὸς αἰθήρῃ ἤγγισε τὰν θνατὰν σήματος ἱστορίαν. probabilitate destitutum est quod vita Eur. vs. 44 habet, φασὶ δὲ καὶ κεραννώδηνα ἄμφότερα μνημεῖα.

35) Huc spectat quod Sophocles atque ipse Atheniensium populus luxisse poetam in theatro dicuntur, Vit. Eur. vs. 44. item quae Gellius 15, 20, 10 habet: cum legati ad eos (Macedones) ab Atheniensibus missi petissent ut ossa Athenas illius patriam permitterent transferri, maximo consensu Macedones in ea re deneganda perstiterunt.

36) Noti sunt Aristophanis versus a Gellio 15, 20, 8 proditi: ὁ δ' Ἀναξαγόρου τροφίμος χαιῶν στρυφνὸς μὲν ἐμοιγε προσεπειν καὶ μισόγελως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς. Vita Eur. vs. 64: σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννευς καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνῃς. Suidas: σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἀμειδῆς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας. alia quaedam de eius facie et habitu tradit Vita vs. 25: ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς ἐσχηκέναι. Aristophanes Thesm. 190 Euripidem dicentem facit: πολὺς εἰμι καὶ πώγων' ἔχω.

37) Inprimis vide Viscontii Iconogr. Gr. tom. 1 tab. 5 et anaglyphum quo Euripides in sella sedens repraesentatur marmoris Albani (C. II. 6047), de quo Winckelmannus Monum. ined. 168. has imagines probabile est ex vetustis exemplis derivatas esse: certe statuas Sophoclis et Euripidis Athenis in theatro collocatas fuisse testantur Pausanias 1, 21, 1 et Ath. I p. 19 E, non testantur Lyeurgum oratorem impetrasse id quod rogaverat, ut trium principum tragicorum statuae aeneae in theatro ponerentur. cf. Meieri Comm. de vita Lyeurgi p. XXXVI sq.

indeo nonaginta octo³⁸⁾. quorum numerorum is quem tertio loco attulimus scribendi vitio deberi videtur: XCI fabulas qui numerarunt, didascaliarum fidem secuti sunt, in quibus XXIII tetralogias consignatas reppererunt. in didascalias vero, ut recte iudicat Elmsleius, vix aliae fabulae relatae erant quam quae unum de tribus praemiis obtinuissent. itaque si quando Euripides ne tertium quidem praemium consecutus sit, id quod accidisse ei probabile putamus, plus nonaginta duas fabulas ab eo compositas fuisse necesse est. quarum fabularum non nullae, velut *Θερισταί*, ne Alexandrinis quidem grammaticis innotuerunt. nobis octoginta circiter tituli proditi sunt, quorum conspectum subicimus.

<i>Αίγυψ</i>	<i>Ἐπειός</i>
<i>Αἰόλος</i>	<i>Ἐρεχθεύς</i>
<i>Ἀλέξανδρος</i>	25 <i>Εὐρύσθεύς</i>
<i>ΑΛΚΗΣΤΙΣ</i>	<i>ΗΛΕΚΤΡΑ</i>
5 <i>Ἀλκμείων ὁ διὰ Κορίνθου</i>	<i>ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ</i>
<i>Ἀλκμείων ὁ διὰ Ψωφίδος</i>	<i>ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ</i>
<i>Ἀλκμήνη</i>	<i>Θερισταί</i>
<i>Ἀλόπη</i>	30 <i>Θησεύς</i>
<i>ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ</i>	<i>Θυέστης</i>
10 <i>Ἀνδρουμέδα</i>	<i>ΙΚΕΤΙΔΕΣ</i>
<i>Ἀντιγόνη</i>	<i>Ἰνώ</i>
<i>Ἀντιόπη</i>	<i>Ἰξίον</i>
<i>Ἀρχέλαος</i>	35 <i>Ἰππόλυτος καλυπτόμενος</i>
<i>Ἀῖγλη</i>	<i>ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ</i>
15 <i>Ἀυτολύκος</i>	<i>ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΑΙΩΙ</i>
<i>ΒΑΚΧΑΙ</i>	<i>ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΤΡΟΙΣ</i>
<i>Βελλεροφόντης</i>	<i>ΙΩΝ</i>
<i>Βούσιρις</i>	40 <i>Κάδμος</i>
<i>Δανάη</i>	<i>Κρεσφόντης</i>
20 <i>Δίκτυς</i>	<i>Κρησσαι</i>
<i>ΕΚ. ΒΗ</i>	<i>Κρήτες</i>
<i>ΕΛΕΝΗ</i>	<i>ΚΤΚΛΩ Ψ</i>

38) Gellii locum 17, 4, 3 supra not. 20 attuli. Suidas v. *Εὐριπίδης*: δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οἱ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐνενηκοντα δύο σῶζονται δὲ οἱ. Vita Eur. vs. 32: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἑβ' (ἡ' codex B), σῶζεται δὲ οἱ. τούτων νοθεύεται τρία. Τέττης *Ραδάμανθους Πειρίθους*. Vita vs. 128: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἡ' σῶζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑξ' καὶ γ' πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα σατυρικά δὲ ἡ'. ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α'.

45	Λάμια	Σθενέβοια
	Λικύμνιος	65 Σίσυφος
	Μελανίππη ἢ δεσμῶτις	Σκείρων
	Μελανίππη ἢ σοφή	Σκύριαι
	Μελέαγρος	Συλεύς
50	ΜΗΔΕΙΑ	Τέννης
	Οἰδίπους	70 Τήλεφος
	Οἶνεύς	Τημενίδαι
	Οἰνόμαος	Τημενος
	ΟΡΕΣΤΗΣ	ΤΡΩΙΑΔΕΣ
55	Παλαμήδης	Τριπύλη
	Πειρίθους	75 Φαέθων
	Πελιάδες	Φιλοκτήτης
	Πηλεύς	Φοῖτις
	Πλεισθένης	ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ
60	Πολύδης	Φοῖξος πρότερος
	Πρωτεσίλαος	80 Φοῖξος δεύτερος
	Ῥαδάμανθυς	Χρυσίππος
	ΡΗΣΟΣ	

Exclusimus ab hoc indice *Γλαῦκον, Κερκυνόνα, Παιθέα, Πολύδωρον, Φαίδραν*: quae fabulae a Polyido, Alope, Bacchis, Hecuba, Hippolyto non differunt nisi titulo. idemque ausus sum admittere *Νιόβην*, quam obscuro et corrupto loco Aristotelis Poet. c. 18 p. 1456 a 17 (v. Tragicorum Graecorum fragm. p. 38) minime stabilitam arbitror, a *Μυσοῦς*, qua de fabula dictum in Eurip. vol. III p. 14 item alios omisi titulos commenticios, quos librarii erroribus vel sua negligentia decepti olim homines docti finxerant. etiam Lamiam et Temenum sunt qui in suscriptionem vocent auctore Elmsleio in Eur. Med. p. 7. Epeus uno nititur testimonio, catalogo Euripidearum fabularum manco illo quidem neque errorum immuni, quod praebet marmor Albanum (C. I. 6047). *Πειρίθους, Τριπύλης, Ῥαδάμανθυς* utrum Euripidis an aliorum poetarum essent, iam veteres critici dubitarunt. in suspectae fabulis etiam Rhesus superstes habetur, ἐν μέντοι τῶν διδασκαλίαις ὡς γνήσιον τὸ δράμα ἀναγέγραπται (Argum. Rhes.). satyrica dramata octo ab veteribus grammaticis numerantur, eundemque numerum nos assequimur: erunt enim satyrica *Αὐτόλυκος, Βούσιρις, Εὐρυπύλας, Θερισταί, Κύκλωψ, Σίσυφος, Σκείρων, Συλεύς*. sed *Θεριστῶν* fabulam iam ante Aristophanis Byzantii aetatem perditam inter octo illas grammaticorum fabulas satyricas

cas non fuisse certum arbitror. non unius cuiusque tetralogiae quartum drama fuisse satyricum docet argumentum Alcestidis³⁹): unde pauciora dramata satyrica ab Euripide scripta esse quam pro tragoediarum numero expectaris, non est quod miremur. de chronologia tragoediarum Euripidearum adeo rara sunt et manca testimonia, ut plerarumque aetas nobis ignota sit. neque in animo est coniecturas ea de re periclitari utique lubricas. ab veteribus autem haec sola accepimus:

olymp. 81, 1 archonte Callia Πελιάσι tertium praemium poeta tulit⁴⁰).

ol. 85, 2 archonte Glaucino (vel Glaucide) δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμέωνι τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκίηστιδι.

ol. 87, 1 archonte Pythodoro τρίτος Εὐριπίδης Μηδείᾳ, Φιλοκτήτῃ, Αἰκτῶνι, Θερισταῖς σατύροις.

ol. 87, 4 archonte Epaminone πρῶτος Εὐριπίδης Hippolyto superstiti⁴¹).

ol. 91, 1 (archonte Arimnesto) δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρωάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῶς⁴²).

ol. 91, 4 archonte Cleocrito Andromeda et Helena editae sunt⁴³).

ol. 92, 4 Diocle archonte Orestes (vide not. 27).

incertum quo anno coniunctae in scaenam prodierunt Οἰνόμαος, Χρύσιππος, Φοίνισσαι⁴⁴): item paulo post mortem poetae sub olymp. 93 finem Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμέων (ὁ διὰ Κορίνθου), Βάνηται (vide not. 25).

39) Hinc patet falli Elmsleium in Eur. Med. p. 71, cuius haec sunt verba: 'in tetralogiis XXIII tragoediae erant LXIX, quas aut omnes aut plerasque servatas haud infitior. sed satyricae pleraeque perierant, octo solae extabant. tragoediis LXIX adde satyricas VIII, et fabulas habebis LXXVII, quot scilicet olim extitisse tradunt nonnulli.'

40) Vit. Eur. vs. 32.

41) Argum. Eur. Alc. Med. Hipp.

42) Aelian. V. H. 2, 8. de anno quo Troadum fabula acta sit cf. Schol. Ar. Vesp. 1326 et Av. 1720, de Palamede Schol. Ar. Av. 842.

43) Schol. Ar. Thesm. 1012 et 1060.

44) Argum. Eur. Phoen.

Elegiacam quoque et melicam poesin Euripides attigit: exiles huius generis reliquias habes in Bergkii Lyr. ed. alt. p. 471 sq. quae vero Euripideae feruntur epistolae, eas ab impostore fictas esse post Bentleii disputationem (*Abhandlungen über die Briefe des Phalaris* p. 557—574 ed. Ribbeck.) nemo sanus amplius negabit: utrum Sabirio Pollioni⁴⁵⁾ an alii tribuendae sint, non constat.

Sequitur ut de ingenio et arte Euripidis pauca dicamus. quae lubrica est materia in diversissimis doctorum et elegantium hominum iudiciis, atque auget rei molestiam illud quod brevem et concisam disputationem sectandam mihi video, qua nihil nisi fastigia rerum liceat perstringere. nihilo minus subeundum duxi laborem, non ut imaginem Euripideae poeseos exprimerem, sed ut lineamenta quaedam adumbrarem. laudatorem poetae aut vituperatorem agere alienum videbatur ab huius disputationis consilio: magis etiam a proposito aberrassem, si eos qui altera utra parte deliquissent impugnare temptassem et refellere.

Nunquam Euripides civilium rerum fluctibus se immersit, sed remotus a strepitu forensi intra parietes vitam degit otio dedicatam, philosophiae et poeseos studiis intentam. quod umbratile vitae genus ut a nostris moribus et studiis minime abhorret, ita veteribus iners visum est et probrosum. nulla tamen re adduci potuit poeta, ut stationem certo consilio delectam desereret et a Musarum Gratiarumque commercio divelleretur⁴⁶⁾. laudavit

45) Vita Arati ed. West. p. 55 sq.: τὰς δ' Ἀράτων ἐπιστολάς — μόνος Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς (ὁ Κηφεύς ante Bentl.) ἐν τῷ ἡ' περὶ κατεφρασμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτων φησὶν, ἀλλὰ Σαβιρίον Πολλίωνος· τοῦ δ' αὐτοῦ τοῦτου φησὶν εἶναι ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς. suspectum in his Σαβιρίον: cuius loco Σαβιδίου snasit Bentleius, Ἀσινίου Bergkii, Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου Westermannus.

46) Herc. F. 673: οὐ πάνσομαι τὰς Χάριτας Μούσας συγκαταμινύς, ἀδίσταν συζυγίαν. ut hoc loco ita alibi saepissime sui animi sententiam poeta aperit, quod semel indicasse sufficiet. de vitae publicae periculis et otii securitate cf. Ion. 595: ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ζυγὸν ζητῶ

eos qui raro forum attingerent, improbavit aurae popularis captatores⁴⁷⁾, et in Antiopa consulto id egit ut liberalium artium studia ab adversariorum calumniis vindicaret. Zethi enim et Amphionis certamen proposuit, quorum ille curat quid faciat laetas segetes et strenuam vitam laudat, quae rei augendae conducatur, hic ἀπρηγμοσύνης, musices et sapientiae, patronus existit⁴⁸⁾. commemoratur Euripides inter paucos homines privatos, qui bibliothecam sibi compararint⁴⁹⁾, atque ipse hunc librorum apparatus et nocturnas suas meditationes laud dissimulat⁵⁰⁾; imprimis vero quantum philosophiae tribuerit.

τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα· ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμειναι τ' εἶναι σοφοὶ σιγῶσι καὶ οὐκ ἐπιδέχονται εἰς τὰ πράγματα, γέλῳτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψουσι οὐκ ἡσυχάζων κτε, civium favorem ex isto sapientiae studio non redundare indicant poeta Med. 294: χρηθ' οὐποδ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· χωρὶς γὰρ ἄλλης ἥς ἔχουσιν ἀργίας φθόρον πρὸς αὐτῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.

47) Or. 918: μορφή μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρεῖος δ' ἀνὴρ, ὀλιγάκις ἄστν κάγορᾶς χραίνων κύκλον — καὶ τοῖς γε χρηστοῖς ἐν λέγειν ἐφαίνεται. oppositus est ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυνλόγος δημοχαριστής (Hec. 132). cf. Hec. 254: ἀχάριστον ὕμῶν σπέριμ', ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμᾶς — οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε, ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγῃτε τι.

48) Poetae causam tuetur Amphion, cuius hae sunt sententiae. fr. 193: ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν χρεῶν, μῶρος, παρὸν ξὴν ἡδέως ἀπράγμονα. fr. 199: τὸ δ' ἀσθενὲς μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ ἐν φρονεῖν ἔχω, κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

49) Ath. I p. 3 A. constipata ista volumina lepide ridet Ar. Ran. 943: χυλὸν διδοὺς στῶνυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν. 1403: ἐς τὸν σταθμὸν αὐτός, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν, ἐμβαῖς καθήσθω συλλαβῶν τὰ βιβλία.

50) Hipp. 452: ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεὶ. Iph. A. 798: εἰτ' ἐν δέλοισι Πιερίσιν μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπων ἐνεγκαν. fr. 629: εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Ἀἰῶν γηουμάτων. Alc. 962: ἐγὼ καὶ διὰ μούσας καὶ μετάρσιος ἦξα καὶ πλείστων ἀψάμενος λόγων κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας ἦσαν, οὐδέ τι φάρμακον Θορήσαις ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφέα κατέγραψε γῆρας. Hipp. 954: Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς. Hipp. 374: ἡδὴ ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος.

facile intellegat qui vocabuli σοφός usum Euripideum attenderit⁵¹⁾. philosophiae tam studiosus Euripides fuit, ut etiam vulgo sapientiae adyta temptaret recludere. dedita igitur opera sublimium rerum disceptationem in scaena instituit et philosophemata quaedam identidem civibus proposuit. quae quo facilius in spectatorum animos se insinuarent, iis potissimum personis tributa videmus, quas ultra vulgus sapere non esset probabile. ab istis arcanis non mirum aliquamdiu Atheniensium animos aversos fuisse: sed ut alii poetae ita Euripides popularium παιδευτής fuit, ac bello Peloponnesiaco felicissima Atticae gentis indoles eo pervenerat, ut ne vulgo quidem in rerum divinarum et humanarum scientia negatum quidquam videretur. hinc factum est ut sensim Athenienses libentius ei poetae auscultarent, qui tralatitias opiniones impugnaret et meliora ipsos docere conaretur. Euripides ut erat morum severitate insignis et humilium artium contemptor, non nutrire, sed sanare saeculi sui vitia studuit. itaque ut in domesticis et civilibus rebus perversitatem vulgi constanter impugnavit, ita de diis vulgaribus, de summo numine, de anima humana quae vel e philosophorum libris hausisset vel meditando ipse excogitasset, communicare cum civibus temptavit. neque indociles habuit auditores: qui ut rerum novitate maxime tenebantur et insigni ingenii celeritate inaudita quaelibet arripiebant, ita ad res coelestes assurgere cum poeta haud gravati sunt. ceterum in summo philosophiae studio poeta magis fuit Euripides quam philosophus. vel hanc ob causam irritum fuerit perfectam et consummatam in eius tragoediis quaerere philosophiam, qua ad eandem

51) Pauca speciminis loco afferam. Bacch. 480: δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. Med. 298: σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ δόξεις ἀχρεῖος καὶ σοφὸς πεφνέειναι. El. 296: καὶ γὰρ οὐδ' ἀξήμιον γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφὴν. Phoen. 394: λυπρὸν συνασφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς. Hel. 513: λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἔμπος, σοφῶν δ' ἔπος. fr. 585: στρατηλάται τῶν μυροῖ γενόμεθα (γενόμεθα Meinekeius), σοφὸς δ' ἂν εἰς τις ἦ οὐκ ἐν μακρῷ χρόνῳ. fr. 894: σοφὸν γὰρ ἄνδρα, καὶ ἐκὺς ναίῃ χθονός, καὶ μήποτε ὄσσαις εἰσὶδαί κείνῳ φίλον.

omnia normam et rationem revocentur et singula placita satis stabilita sint et inter se consentiant. sed multa insunt in eius poematis ex Anaxagoreae philosophiae penetralibus derivata⁵²). maxime in cosmogonia Anaxagoram secutus est. duo enim statuit omnium rerum principia, Aetherem sive Iovem et Terram, e quorum coniugio ea quae sunt prodierint, ita ut Terra res mortales, immortalia Aether genuerit. rursus quae ex terra creata sunt ad terram, quae ex aethere descenderunt ad coeli templa revertuntur: nec perit quidquam, sed formae rerum variantur et novantur mutatione perpetua⁵³). vulgares quae de diis ferebantur opiniones cum hac doctrina consociari non poterant, atque etiam aliunde periculum Olympo imminabat. sanctos enim deos nullique turpitudini obnoxios poeta flagitat: ideo mentiri homines arbi-

52) Pluribus hac de re disputavit Valckenarius Diatr. p. 34—57. cf. Eur. fr. 230 et Porsonus in Or. 971.

53) Vide imprimis fr. 836: *Γαῖα μέγιστη καὶ Διὸς Αἰθήρ, ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίττει θνατοὺς, τίττει δὲ βορὰν φύλα τε θηρῶν· ὅθεν οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενομίσται, χωρεῖ δ' ὅπισω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαίαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθεροῦ βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἤλθε πόλον· θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων, διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλον μορφήν ἑτέραν ἐπέδειξεν.* de coeli et terrae coniugio habes fr. 890, 7: *ἔρα μὲν ὄμβρου γαί', ὅταν ξηρὸν πέδον ἀκαρπον πύχμοι νοτίδος ἐνδεῶς ἐχη· ἔρα δ' ὁ σιμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαίαν Ἀφροδίτης ὕπο· ὅταν δὲ συμμειχθῇτον ἐς ταῦτόν δύο, φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' αἶμα, δι' ὧν βρότειον ζῆ τε καὶ θάλλει γένος.* unum primitus fuisse naturae vultum docet fr. 488: *κοῦν ἑμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα, ὡς οὐρανὸς τε γαῖά τ' ἦν μορφή μία· ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δόξα, τίττουςι πάντα κἀνέδωκαν· εἰς πρῶτος.* Iovem eundem esse atque aethera declarat fr. 935: *ἔρας τὸν ὕψου τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα καὶ γῆν περίεξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκαλαῖς ταῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγαυὸν θεόν.* quicum cf. Tro. 884. contra fr. 491 αἰθήρ οὐκ οὐρανὸς Διὸς dicitur. animus humanus divinus vel ipse adeo deus est, cf. fr. 1007. quando moritur homo, terra terrae redditur, animus in coelum tanquam domicilium suum remigrat. cf. fr. 961: *ὃ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπιτῆς ὅπως ἀστήρ ἀπέσβη, πνεῦμα' ἀφίς ἐς αἰθέρα.* Suppl. 1140: *βεβᾶσιν' αἰθήρ ἔχει νῦν ἡδῃ.* fr. 757, 5: *καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί, εἰς γῆν φέροντες γῆν.*

tratur, siquid divino numini sceleris audeant tribuere, et cum in tralaticiis fabulis plurima de diis propagari videat ἀναιδέα τ' ἢ δ' ἀθέμιστα, eos qui deorum veterum ministros sese et interpretes iactent, sacerdotes et vates, tanquam superstitionis nutriculas et fraudum artifices castigat⁵⁴⁾, nec tamen ea est poetae sive constantia sive audacia, ut omnem patriorum deorum cultum abiciat, maxime Iuppiter ut summus deorum in disceptationem vocatur et arroditur⁵⁵⁾, ceteri divi paene incolumes evadunt, atque in Bacchabus, quam fabulam extrema aetate Euripides composuit, adeo vindicatur Dionysi numen ab impiorum hominum dubitatione. sed quae de diis statuit poeta, neque inter se consentiunt nec sufficiunt ad erigendos in vitae miseris hominum animos et confirmandos. vitam humanam miserissimam poeta iudicat: nullum esse malum quo non obruantur homines; felicem

54) Vide fr. 294, 7: εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶ θεοί. Iph. T. 386: ἐγὼ μὲν οὖν τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιματά ἄπιστα κρίνω — οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν. Herc. F. 1341: ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λένετ' ἂ μὴ θέμις στίγ' γεῖν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν οὐτ' ἠέλωσα πώποτ' οὔτε πέισομαι, οὐδ' ἄλλον ἄλλον δεσπότην πεφυκέναι. δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἐστ' ὁρθῶς θεός, οὐδενός' αὐιδῶν οἶδ' ὁύστηναι λόγοι. hinc dii vulgo crediti passim carpuntur, velut fr. 1030, 5: ἡ τὰρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι, εἰ τὰπεινὰ, πρόσθεν ἡγούνται δίκης. Iph. T. 570: οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι πτηνῶν ὀνείρων εἰσιν ἀψευδέστεροι. Apollinis sapientia abrogatur El. 1246 et Andr. 1165, Minerva iniuste dicitur fr. 268, Iuppiter humana virtute inferior apparet Herc. F. 342, ubi mox 347 subicitur: ἀμαθὴς τις εἰ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφως. vatum fallaciam identidem poeta incusat. Hel. 744: τὰ μάντεων ἐσεῖδον ὡς φαῦλ' ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα· οὐδ' ἦν ἀρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπυρον φλογὸς κτε. fr. 793: τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων; οὐ τῶνδε χειρῶνακτες ἀνθρώποι λόγων. El. 899: Λοξίλον γὰρ ἐμπεδοὶ χορημοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἰά. Phoen. 958: Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χορὴν θεοπιωδεῖν. Iph. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

55) Velut fr. 483: Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλήρ' λόγῳ. fr. 904, 2: Ζεὺς εἰτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος στήθεϊς, fidem paene excedunt quae leguntur Tro. 884: ὦ γῆς ὄχημα κάπλ γῆς ἔχων ἔδραν, ὅστις πατ' εἰ σύ, δυστοπάστος εἰδέναι. Ζεὺς, εἰτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν, προσηυξάμην σε.

existere neminem, neminem doloris expertem: itaque nunquam vixisse humanae sorti praeferendum censet et lugeri iubet in lucem editos, celebrari et felices praedicari mortuos utpote vitae laboribus defunctos⁵⁶). post mortem quid hominem maneat, nescire se faletur, sed meliora sperari iubet, ac dubitat an quae vita nobis dicatur mors sit, vera vita mortuis demum contingat⁵⁷). hanc autem rerum humanarum calamitatem intuens atque iustitiam et aequitatem desiderans eo nonnunquam compellitur, ut de divina providentia vitaeque nostrae moderatione dubitet et caeco arbitrio omnia misceri queratur⁵⁸): unde de eo bene actum iudicat, cui nunquam

56) Eur. Or. 1: οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορά θνηλάτος, ἥς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φῦσις. Hipp. 189: πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων. Alc. 802: οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά. fr. 957: βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει, πόρος γε γαίης. Iph. A. 161: θνητῶν δ' ὀλβίος εἰς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαίμων· οὐπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυσος. fr. 287, 2: κατίσταν εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶ. fr. 900: τὸ μὴ γενέσθαι κρείσσειν ἢ φῦναι βροτούς. fr. 452: ἐχρην γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιοιμένους τὸν φῦντα θρῆνεῖν εἰς ὃς ἔρχεται κακὰ, τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαισμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων. similia apud alios poetas extare non ignoro: sed nemo facile tam constanter et tam lugubri oratione humanam sortem conquestus est.

57) Fragm. 536: κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σιᾷ· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ὀρεῖ. Heracl. 592: εἴ τι δὴ κάτω χθονός· εἴη γε μέντοι μηδέν· εἴ γὰρ ἔξομεν κακεὶ μερίμνας οἱ θανόνμενοι βροτῶν, οὐ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται. Hec. 377: θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hipp. 193: δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες τοῦδ' ὃ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν, δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας. fr. 818, 10: τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρία πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τὰδ' ἥλιον. fr. 639: τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; fr. 830: τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἔστι; mira est sententia, quae legitur Hel. 1015 loco ut opinor spurio: ὁ νοῦς τῶν κατθανόντων ζῆ μὲν οὐ, γνώμη δ' ἔχει ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.

58) Hec. 488: ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην, τύχην δὲ πάντα τῶν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν; El. 583: ἢ χορὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεοῦς, εἰ τὰδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέριστα. fr. 288: φησὶν τις εἶναι δὴτ' ἐν οὐρανῷ θεοῦς; οὐκ εἰδὲν, οὐκ εἶσ', εἰ τις ἀνθρώπων

fortuna riserit⁵⁹). postulat ut dii scelera ulciscantur et persuadere sibi conatur malos punitum iri; at posse deos malorum vindices existere ipse desperat⁶⁰). reliquum igitur nihil sapienti facit, nisi ut cedat necessitati et quae mutare non potuerit aequo animo perpeliatur⁶¹). apparet ex his quae attuli, gravissimas quaestiones ab Euripide motas esse et cum popularibus communicatas, carere vero istud philosophandi genus stabili fundamento. hinc fluctuans oritur inconstantia, hinc sollicitudo animi inter spem metumque suspensi et contra huius vitae miseriae parum valido praesidio muniti. sequitur inde ut communem omnium rerum perturbationem poeta deploret⁶², cui etiam optimus quisque succumbat, cum meliora probans sequatur deteriora⁶³). quin eo Euripides defertur, ut cum omnia inquinata et tabe infecta videat, ipsos boni et mali terminos fere sublato existimet⁶⁴).

Non poterat talia Euripides in medium proferre, nisi

θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὦν χρῆσθαι λόγῳ. hinc Aristophanes Thesm. 451: τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς.

59) Herc. F. 1292: αἶ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὃ δ' αἶε κακῶς ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὦν. fr. 287, 18: αὐτῶν ἀμεινον μὴ πεπεισθαι καλῶν.

60) Fragm. 224: δίκαια τοι δίκαια χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπτοῦσ' ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν. fr. 508: δοκεῖται πηδᾶν ταδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κἀπειτ' ἐν Διὸς δέλτοιο πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἀμαρτίας ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἐκάστην ζημίαν. cf. fr. 288, 5.

61) Fragm. 576: ἐν ἔστι πάντων πρῶτον εἰδέναι βροτῶν, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως, fr. 956: ὅστις δ' ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν, σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῶν ἐπίσταται.

62) Iph. T. 572: πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖσι ἐν καὶ τοῖς βροτεῖσι. fr. 696: οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

63) Hipp. 538: οἱ σάφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως κακῶν ἐρώσι. fr. 576: ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, θρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει. fr. 837: γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

64) Fragm. 19: τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; eodem redit notissimum illud Hipp. 612: ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

vixisset aetate qua pristina simplicitas et antiqua pietas agis in dies labefactata et paene exuta esset, qua nihil in dubium vocaretur, qua denique omnis iustitia ablata videretur. revocare pristina tempora nec potuit poeta nec temptavit, sed eo incubuit, ut sapientiae amore civium animos imbueret. ita ipse quodam modo novator extitit, ideoque ab Aristophane tenaci antiquorum morum defensore acerrime impugnatus est, quasi pravam maxime audaret et foveret quae Athenienses incesserat novandi audidinem. verum enim vero quid de sua aetate iudicaret Euripides, ex ipsius tragoediis satis est perspicuum. in poesi et philosophia remedium quaesivit animi aestuantis et communem rerum civilium perturbationem dolentis, et libenter firmas illas et fixas leges, quibus ἀγίρων φύσεως κόσμος regatur, tanquam exempla homini sequenda commemorat⁶⁵): idem vero rerum observator fuit diligentissimus et multiplici modo vitae tam publicae quam privatae in tragoediis rationem habuit. probat, ut par erat, populare imperium, sed detestatur effrenatam plebis licentiam nullis finibus coercitam⁶⁶). non divitias et generis nobilitatem laudat, sed morum probitatem: nothos et servos immerito arbitratur contemptui haberi, quibus nomen sit probrosum, cum saepe usu veniat ut nothi legitimis filiis ac liberis hominibus servi virtute et generosi animi indole superiores sint⁶⁷). graviter in-

65) Cf. fr. 902: ὁλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν, καὶ τε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μὴτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν, ἀλλ' ἀθανάτων καθαρῶν φύσεως κόσμον ἀγῆρων. Phoen. 546: εἰδ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς, σὺ δ' οὐκ ἀνέξει κτε.

66) Suppl. 244: τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ ἐν μέσῳ σώζει πόλεις, κόσμον φυλάσσουσα, οὐτὶν αὖ τάξῃ πόλεις. fr. 628: δῆμῳ δὲ καὶ πᾶν ἀναρτήσης κράτος μὴτ' αὖ κολούσης, πλοῦτον ἐντιμον εἰσεῖς. ceterum de rebus publicis quid iudicaret Euripides, diligenter exponit C. Schenkl, Die politischen Anschauungen des Euripides in Zeitschr. für österreich. Gymnasien a. 1862 p. 357—379 et p. 485—508.

67) Fragm. 20: μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θανμάζω θεόν, ὅν γὰρ κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσατο. fr. 822: κρείσσων δὲ βαιὸς ὁλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς ἢ δῶμα πλοῦτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον. fr. 952: τιμὰν πέπασθε, πλοῦτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἀνολβοῖ. fr. 345: εἰς δ'

vehitur in demagogos, qui speciosae orationis artificia ad perniciosam consilia plebeculam pelliciant⁶⁸), et indignatur plus apud homines valere dicendi subtilitatem quam agendi navitatem⁶⁹). publicae salutis privata commoda posthabenda esse cum alibi docet tum in Erechtheo (vide fr. 362 et 364), qua tragoedia cives ad patriae amorem splendido exemplo proposito studuit excitare⁷⁰). in praeconio quo identidem veterem urbis gloriam et felicitatem celebravit, germanum se ostendit Atheniensem⁷¹). non nullis tragoediis de rebus gerendis certa dedit praecepta velut adversus Spartanos populum odio inflammare co-

εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ· ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὲς ἐμοίγ' ἀνὴρ· ὁ δ' οὐ δίκαιος, καὶ ἀμείνουτος πατὴρ Ζητὸς πεφύκη, δυσγενὲς εἶναι δοκεῖ. fr. 168: ὀνόματι μεμπτόν τι νόθον, ἢ φύσις δ' Ἰση. Andr. 638: νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνουτες. Ion. 854: ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχρὴν φέρει τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων οὐδὲν κακίον δουλός, ὅστις ἐσθλὸς ἦ. fr. 515: δούλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦτου οὐ διαφθερεῖ. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἶσι τῶν ἐλευθέρων. fr. 805: πολλοῖσι δούλοις τοῦνομα· αἰσχρὸν, ἢ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα.

68) Hipp. 486: τοῦτ' ἐσθ' ὁ θνητῶν ἐν πόλεις οἰκονομίας δόμον τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι. Or. 907: ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα. Bacch. 270: θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ κακὸς πόλιν γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.

69) Hec. 1187: ἀνθρωποῖσιν οὐκ ἔχρην ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον· ἀλλ' εἴτε χρηστ' ἔδρασε, χρηστ' ἔδει λέγειν, εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς. fr. 442: φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματα ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἐν' ἧσιν μὴδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν. Med. 582: γλώσση γὰρ αὐχὼν τὰς εὐ περισσεύειν, τολμᾷ πανουργεῖν.

70) Cf. Lycurgus c. Leocr. § 100: δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσαιεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον τὸν μῦθον προέειπε ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν.

71) Alc. 452: λιπαραῖοι τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις. Tro. 208: τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν Θησέως εὐδαίμονα χώραν. fr. 362 b: λογίζομαι δὲ πολλὰ· πρῶτα μὲν πόλιν οὐκ ἂν τιν' ἄλλω τῆσδε βελτίω λαβεῖν. adde fr. 971 atque inprimis Med. 824: Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὀλβιοὶ καὶ θεῶν παῖδες μακάροισιν ἱερὰς χώρας ἀπορρήτον τ' ἀποφερόμενοι κτε.

natus est, foedus cum Argivis ineundum commendavit⁷²). denique etiam ad res domesticas privatamque vitam descendit: athletas et palaestrae exercitationes impugnat, cantus et chordarum sonos ab epulis et conviviiis abesse vult⁷³): inprimis vero mulieres tanquam nefarias et scelerum quorumlibet machinatrices insectatus est⁷⁴), cuius odii quae causae fuerint, suspicari magis licet quam demonstrare⁷⁵).

Oratio qua Euripides utitur, ut ab Aeschylei cothurni magnificentia et ab ingenioso Sophoclis artificio aliquantum discrepat, ita propius accedit ad venustam Attici sermonis elegantiam et urbanitatem. in qua principum tragicorum diversitate tam temporum quibus vixerunt condicionem quam peculiarem cuiusque naturam facile agnoveris. abiicit Euripides ampullas et sesquipedalia verba: orationem effinxit egregie temperatam, quae inter

72) Argivis amicos debere Athenienses esse docet Heracl. 310 sqq., de Spartanis vide Suppl. 187: *Σπάρτη μὲν αὐτὴ καὶ παροικίεται τρόπους*, atque Andr. 445: *ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν, Σπάρτης ἐνοικοί, δόλια βουλευτήρια κτέ.* Andromacham, ut G. Hermann (praef. Andr. p. XI) verbis utar, vix dubitari potest quin odio Lacedaemoniorum scripserit Euripides, cuius rei cum apertissimae vituperationes tum mores testes sunt Hermionae et Menelai. ex iis quae supra not. 21 attulimus apparet Argis hanc fabulam scaenae commissam esse eo consilio, ut Argivi adversus Spartanos armarentur. et recte iam alii Menelai verbis, *ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσω Σπάρτης πόλις τις, ἥ πρὸ τοῦ μὲν ἡνωμένη, νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ* (733), Argos significari coniecerunt.

73) Andr. 599: *δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοῦς ἔμολ',* quicum cf. fr. 284. Med. 190: *σκαινοὺς δὲ λέγων κοῦδέν τι σαφούς τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις, οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς ἤρουντο βίον τεργνάς ἀκοάς κτέ.*

74) Rei testes singulas fere habes tragoedias. vide, ut pauca delibemus, fr. 432 1045 Med. 406, quibus adde pium desiderium Hipp. 616—24 expositum.

75) Corruptos fuisse mulierum Atticarum mores docet Aristophanes cum alibi tum in Thesmophoriazasis: sed primariam causam, cur mulierum osor Euripides fuerit, ex ipsius poetae ingenio severo et moroso repetendam arbitror. minima credibilia videntur quae de Choerinae perfidia et impudicitia veteres commenti sunt.

urbani sermonis simplicitatem et sublimem poetarum audaciam medium quendam locum teneret, cuius suavitate ac nitore mirifice oblectamur. quod Graecis Horatius tribuit os rotundum, id ipsum in Euripide admiratur adversarius eius Aristophanes⁷⁶): item alii veterum iudices venustatem Euripideae orationis et munditiam laudibus effecerunt⁷⁷). plurimum hic poeta eloquentiae studio tribuit: nec mirum, cum Suada sensim rerum posita esse videretur⁷⁸). hinc flumine orationis et rhetorico fuce insignis est⁷⁹): sententiarum luminibus orationem distinxit et ornavit⁸⁰): inprimis vero certamina amat et controversias personarum in scaena tanquam foro litigantium omnesque dicendi artes experientium⁸¹). his de causis

76) Ar. Com. 2 p. 1142: *χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ· τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦντον ἢ ἐκείνος παῖς*

77) Dionys. Hal. vet. scr. cens. 2, 11 p. 423: *ὁ δ' Εὐριπίδης οὔτε ὑψηλὸς ἐστὶν οὔτε μὴν λιτὸς, ἀλλὰ κεκραμμένη τῇ λέξεως μεσότητι κέχρηται· τῶν δὲ κωμωδῶν μιμεῖται τὰς λεκτικὰς ἀρετὰς ἀπάσας.* in *γλαφυρὰς καὶ ἀνθηρὰς συνθεσῶς* exemplis idem Dionysius de comp. verb. c. 23 p. 171 Euripidem commemorat. callidam iuncturam qua vulgaribus verbis gratiam poeta conciliarit, laudat Aristot. Rhet. 3, 4 p. 1404 b 25: *κλέπτεται δ' εὖ, ἔαν τις ἐκ τῆς εἰωθῆναι διαλέκτου ἐκλέγων συντιθῇ· ὅπερ Εὐριπίδης ποιεῖ καὶ ὑπέδειξε πρῶτος.* quam rem Longinus de subl. c. 40 exemplis illustrat. cf. Diog. L. 4, 26: *ἑθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μάλιστα Ὀμηρον καὶ Εὐριπίδην, λέγων ἐργῶδες εἶναι ἐν τῷ κυρίῳ τραγικῶς ἅμα καὶ συμπαιδῶς γράψαι.* eandem virtutem significat Archimedes Anth. Pal. 7, 50.

78) Eur. Hec. 814: *τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθοῦμεν ὥς χρη' πάντα καὶ μαστεύομεν, περὶ δὲ τῆν τιράννον ἀνθρώποις μόνην οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν* —;

79) Aristophanes cum loquacitatem Euripidi obicit (velut Ran. 91 954 1069), magis locorum communium apparatus et digressionum luxuriam spectasse putandus erit quam verborum nimiam copiam.

80) De quibus iudicium habes Ciceronis epist. ad fam. 16, 8, 2: *ego certe singulos eius versus singula testimonia puto.* multa paradoxa Euripidea acerbe irrisit Aristophanes: nos huic sententiarum studio plurimas debemus et praestantissimas perditarum tragoediarum reliquias.

81) Carpit rhetorica ista artificia, *ἀντιλογίας καὶ λογισμῶν καὶ στροφῶν* Ar. Ran. 775, qui *ποιητὴν δημάτων δικανικῶν*

futuro oratori commendat Euripideas tragoedias Quintilianus⁸²): quas si ad artis leges exegeris, habebis quae minus probes. nam disputationum ambages, locorum communium splendor, philosophiae digressiones aliaque extrinsecus arcessita⁸³), ut per se spectata maxime placeant, tamen fabulis intexta non solum morantur actionis decursum et mole quasi inutili onerant, sed etiam concentum singularum partium facile turbant. et fatendum est vix ullius fabulae Euripideae perfectam esse oeconomiam et satis diligenter elaboratam. nam prologi, quibus rei status exponitur, merito ieiuni habentur et a perfecta arte alieni; in fine saepe dii advocantur, qui turbatas res componant vel potius nodum discindant; multa chori cantica cum actione parum arcto vinculo nexa sunt; denique in universa structura et compositione ars illa desideratur, qua singulae partes apte conclusae sint. ceteris fabulis Ionis oeconomia aliquantum praestat. personas quas agentes Euripides proponit non tam excelsas fingit et animi virtute aut constantia insignes

Euripidem dicit Pac. 534. ex hoc Euripidis studio corruptos civium mores repetit Ran. 1083: κατ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπογραμματοῶν ἀνεμεστώθη καὶ βωμολόχων δημοσιῶνων.

82) Cuius hoc est indicium 10, 1, 68: illud quidem nemo non fateatur necesse est, iis qui se ad agendum comparant utiliorem longe fore Euripiden. namque is et sermone, quem ipsum quoque reprehendunt quibus gravitas et cothurnus et sonus Sophocli videtur esse sublimior, magis accedit oratorio generi et sententiis densus et in iis quae a sapientibus tradita sunt paene ipsis par, et dicendo ac respondendo cuilibet eorum qui fuerunt in foro disertis comparandus, in adfectibus vero cum omnibus mirus tum in iis qui in miseratione constant facile praecipuus.

83) Maxime illud memorabile est, quod Aeschylum et Sophoclem audet in tragoediis oblique perstringere. Sophocles Ant. 563: οὐδ' ὅς ἂν βλάβῃ μὲναι τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται. impugnat hanc sententiam in Antigona Eur. fr. 165: οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν. Aeschylus respici videtur in Eur. Suppl. 846: ἔν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλῳτ' ὄφλω, ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἵκαστος ἐν μάχῃ. quae in Eur. El. 530 leguntur, πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοστρούχους ὁμοπτέρους καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον, referenda sunt ad Aesch. Cho. 229: σκέψαι νόμῳ προαθῆναι βόστρον τριχός.

quam vulgares et tamquam e foro et communi vita scaenam traductas⁸⁴): modo pravos iis tribuit mores abiectos⁸⁵), modo umbras facit exsanguis omnique culiari nota destitutas. vituperatur ab Aristophane, quod reges et heroas pannis indutos vel claudos proposuerit quod Augem in templo parientem, Phaedram et Sthenobeam adulteras fecerit, quod Macarei et Canaces incestum et quaelibet scelera et flagitia divulgavit⁸⁶): potest negari dignitatem tragoediae attenuatam esse sanctimoniam deminutam ab eo poeta, qui 'ad res nulas et domesticas Melpomenen detruserit'⁸⁷). egregie vero admiramur artificem in depingendis affectibus lenibus quam vehementer concitatis⁸⁸), ac verissimum est quod Aristoteles praedicat, ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατος γε τῶν ποιητῶν φαίνεται⁸⁹). imitati sunt Euripidem qui post eum ad tragoediam accesserunt; eundem comici poetae impugnarunt dedita opera tum laudarunt et admittunt; item philosophi et cuiusvis generis scriptores laudantur eius tragoedias et multa inde deprompterunt quae in usum suum converterent.

84) Cf. Aristot. Poet. c. 25 p. 1460.b 33: Σοφοκλῆς αὐτὸς μὲν οἷους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἶσι.

85) Vide v. c. Argum. Eur. Or. p. 244, 18: τὸ δρᾶμα ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς ἡθεαῖ· πλήν Πυλάδου πάντες φαῦλοί εἰσιν.

86) Ar. Ach. 412 sqq. Nub. 1371 Pac. 147 Thesm. 547 F. 1043 1063 1079sqg.

87) Verbis ntor Porsoni in Eur. Or. 1106. rem lepide illustrat Ar. Ran. 980: νῦν γοῦν Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν κέκεται πρὸς τοὺς οἰκέτας ζητεῖ τε, ποῦ ἔστιν ἡ χύτρα; τίς τὴν κελὴν ἀπεδήθοκεν τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν θυγέ μοι κτέ.

88) Longinus de subl. c. 15, 3: ἔστι μὲν οὖν φιλοπονώτατος ὁ Εὐριπίδης δύο ταυτὶ πάθῃ, μανίας τε καὶ ἔρωτος, ἐντροπὴ δῆσαι καὶ τούτοις ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἐπιτυχεῖται.

89) Aristot. Poet. c. 13 p. 1453.a 29. cf. Dio Chrysost. 7: ἡ τε Εὐριπίδου προσήνεια καὶ πιθανότης τοῦ μὲν τραγικῆς ἀπανθαδμήματος καὶ ἀξιώματος τυχόν οὐκ ἂν τελέως ἐρικυβερνῆσαι πολιτικῶ δὲ ἀνδρὶ πάνν ὠφέλιμος· ἔτι δὲ ἡθῆ καὶ πάθῃ διεπληρῶσαι· καὶ γνώμας πρὸς ἀπαντα ὠφελίμους καταμύγει τοῖς ποιήμασιν ἅτε φιλοσοφίας οὐκ ἄπειρος ὢν.

DE CODICIBVS EVRIPIDEIS ET EDITIONIBVS.

Codices Euripidei nobis cogniti, quorum nullus ultra duodecimum saeculum ascendit, e libro fluxerunt recenti atque graviter depravato et interpolato, unde in vitis plurimis omnes consentiunt: sed aliquatenus inter se differunt, ita quidem ut melioribus subsidiis utamur in Alc. Andr. Hec. Hipp. Med. Or. Rhes. Tro. Phoen., ceteris decem in fabulis non habeamus nisi paucissimos libros eosque deterioris notae. quae decem fabulae iniquiorem sortem expertae quod omnino manserunt, ea singularis est felicitas, quandoquidem coarctato magis magisque studiorum orbe tres tantum Euripidis tragoedias cognitae habuit Byzantina barbaries, Hecubam Orestem Phoenissas. hanc trilogiam Byzantini homines admirati sunt, hinc dicendi leges repetiverunt, harum fabularum flosculis orationem distinxerunt, has interpretati sunt et sicut poterant emendarunt, modo emendare recte dicatur qui non restituerit scriptoris manum sed obliterarit. eiusdem trilogiae nunc supersunt exempla ut plurima ita pessima et prudenti critico abominanda: inter omnes enim codices quotquot harum fabularum orbem non excedunt, vix erit cui Byzantinorum magistrorum temeritas et licentia pepercerit. singulos Euripidis codices circumspecto iudicio ad classes suas revocavit A. Kirchhoffius in maiore Euripidis editione, quo duce subsidia nostra paucis indicabimus.

Meliores libri, qui novem tragoediarum orbe continentur, hi sunt.

A codex Marcianus 471 membranaceus saeculi XII, superstitem librorum praestantissimus, continet Hec. Or. Phoen. Andr. Hippolyti 1—1234 cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus.

B codex Vaticanus 909 bombycinus saeculi XII vel XIII, continet Hec. Or. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Tro. Rhesum cum scholiis et glossis. Rhesi pars extrema (899 sqq.) in hoc libro nunc desideratur, nondum deerat quo tempore apographum libri factum est, B² sive Palatinus 98.

C codex Havniensis chartaceus, easdem fabulas ac B continet. Hecuba Orestes Phoenissae libro debentur interpolato, ceterae sex fabulae meliore e fonte derivatae sunt, sed librariorum sordibus passim contaminatae. itaque tametsi nonnumquam ceteris codicibus omnibus hic liber praestat⁹⁰), magna tamen cum cautione adhibendus est.

D codex Ambrosianus hombycinus saeculi XII-vel XIII, Androm. 1—102 et Rhes. 856—884 continet: vide Maïum in Buttmanni Schol. Odyss. p. 582 sq.

E codex Parisinus 2712 membranaceus saeculi XIII, praeter Sophoclis et Aristophanis fabulas continet Euripidis Hec. Or. Phoen. Andr. Med. Hipp. cum glossis interlinearibus et scholiis paucissimis; in Andromacha diligenter collatus a Lentingio, ceteris in fabulis dignus qui post Musgravium et Brunckium accuratius exploretur.

F codex Marcianus 468 saec. XIV, continet praeter alia Euripidis Hec. Or. Phoen. Med. 1—42. poetae verba coniecturis magis iam infecta sunt.

Familiae eiusdem, sed deterioris notae hi sunt codices, derivati e libro Byzantini grammatici sedulitate correcto:

a codex Parisinus 2713 membranaceus saec. XIII, continens Hec. Or. Phoen. Hipp. Med. Alc. Andr.

c codex Florentinus XXXI, 10 chartaceus saec. XIV, praeter Sophocleas tragoedias continens Euripidis Hec. Or. Med. Phoen. Alc. Andr. Hipp., denique Rhesum in fine mutilam: librum contulit de Furia⁹¹).

d codex Flor. XXXI, 15 chartaceus saec. XV, continens praeter alia Eur. Hipp. Med. Alc. Andr., contulit de Furia.

90) Exempla attuli in *Eurip. Stud.* II p. 36.

91) Ex hoc libro didicimus neglegenter descriptum esse codicem eum quem Kirchhoffius littera b significat Florentinum (Marc. 226) olim ab Is. Vossio usurpatum in Hec. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Rhes. non insunt in codice b Troades, quam fabulam quo cum libro contulerit Is. Vossius, nondum constat. vide quae dixit Rud. Priuzius in *Jahrb. f. Philol.* vol. 99 p. 760 sqq.

Altera codicum classis, cuius exempla nunc prostant paucissima, undeviginti fabulas complexa est. istius ordinis, si pretium spectes, priore inferioris hi sunt libri:

A codex Harleianus 5743 recentissimus saeculi XVI, continens Alcestidis fragmentum, Rhesum, Troades. extrema Troadum pars (611 sqq.) recentiore manu scripta e libro qui Havniensi simillimus fuit repetita est.

B codex Pal. 287 membranaceus saeculi fortasse XIV, continens (ordine quidem diverso) Alc. Andr. Bacch. Heracl. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Ion. Cycl. Med. Rhes. Tro. cum Danaes exordio spurio (v. Eur. fr. 1117).

C codex Flor. XXXII, 2 chartaceus saeculi XIV, cont. Euripidis fabulas duodeviginti, caret Troadibus et Baccharum fine (756—1392). lectiones huius libri in Matthiae editione parum accurate indicatae sunt, quod damnum Parisinis apographis aliquatenus reparatur.

Ex hoc conspectu facile apparet tres fabulas, Hel. El. Herc. F., uno niti codice *C*⁹²): duobus libris *B* et *C*, quorum *B* prae altero fide dignus est, nos uti in Bacchis⁹³) Heraclidis Suppl. Iph. A. Iph. T. Ione Cyclope; aliquanto melius actum esse de ceteris novem fabulis.

Codicis instar est *Χριστός πάσγων*, drama illud insulsum, quod in libris Gregorio Nazianzeno male tribuitur, a Fr. Duebnero critico usui habile redditum: cuius dramatis auctor praeter Aeschyleas aliquot fabulas et Lycophronis Alexandram inprimis usurpavit Euripidis traegodias septem, Bacchas Hecubam Hippolytum Medeam Orestem Rhesum Troades. in Bacchis Rheso Troadibus

92) Welckerum si audias, in Atheniensi quodam codice leguntur Hecuba et Electra Euripidis, quibus fabulis praemissa sit poetae vita simillima ei quam Rossignolius publici iuris fecit (v. *Rhein. Mus. N. F.* vol. 3 p. 468 sq.). utrum ipse Welcker viderit codicem Atheniensem an ab aliis accepta de eo rettulerit, nescio: hoc certa coniectura assequi mihi videor, Electram quae perhibetur esse Orestae fabulam atque ipsum codicem indignum esse qui ex situ protrahatur.

93) Certe in maiore parte Baccharum, cuius fabulae finem in *C* deesse supra indicavimus.

cento iste non spernendum praebet subsidium, ceteris in fabulis minoris est pretii⁹⁴⁾.

Scholia Euripidea, quae partim Alexandrinorum grammaticorum doctrinam referunt, partim futilibus scatent Byzantinorum hominum commentis, cum diu neglecta iacuisent, tandem ex codicibus optimis aucta et emendata sunt a G. Dindorfio, cuius editio quattuor voluminibus comprehensa prodiit Oxonii a. 1863. tragoedias a Byzantinis lectitatas, Hec. Or. Phoen., scholiorum mole paene obrutas habemus: de Rheso et Troadibus annotationes supersunt exiles, sed optimae frugis plenae: decem fabulae eae quae codicibus *B* et *C* debentur, commentariorum dote nunc destitutae sunt. de scholiorum veterum Euripideorum fontibus docte et diligenter disseruit Th. Bartholdus in dissertatione Bonnensi a. 1864, atque idem ad emendanda poetae verba scholiorum veterum interpretationibus prospero cum successu usus est.

Editiones Euripideas continuo ordine enumerare ab instituto nostro alienum est. quas qui cognoscere cupierint, Hoffmannos consulant et Engelmannos. mihi gravissimas editiones indicasse et huius operae rationem reddidisse sufficiet. princeps editio quattuor tragoediarum, Medae Hippolyti Alcestidis Andromachae, prodiit Florent. circa a. 1496, quam qui curasse dicitur I. Lascaris recentissimo codice usus est, Parisino 2888, Florentini codicis *C* apographo. secuta est a. 1503 Aldina fabularum XVIII editio, quam qui curavit⁹⁵⁾, tres primas fabulas, Hec. Or. Phoen., e Byzantino libro repetiit, codice *B* nixus est in Alc. Andr. Bacch. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Med. Rhes. Tro., denique e codice Parisino 2817, Florentini *C* apographo, deprompsit Hel. Heracl. Herc. F. Ion. Cycl. ignorat Aldina editio Elec-

94) Digna est quae conferatur ea de re diligentissima disputatio A. Doeringii edita in Philol. vol. 23 p. 577—591 et vol. 25 p. 221—258.

95) Marco Musuro deberi editionem Aldinam suspicatus est Kirchhoffius: dissentit qui nuper de M. Musuri Cretensis vita studiis ingenio disseruit Rad. Menge in M. Schmidtii Hesych. vol. V, 1 p. 29 sq.

tram, quam Romae a. 1545 e codice *C* primum edidit Petrus Victorius. saeculis XVI et XVII tametsi studium Euripidi non defuit, tamen ea fuit artis criticae infantia, ut mediocris fructus ad emendanda traditae lectionis vitia redundarit. primus ad altiora enisus est L. C. Valckenarius doctrinae copiis atque ingenti dotibus aequae insignis, qui *Phoenissis* et *Hippolyto* editis (a. 1755 et 1768) egregie Euripidi consuluit et aequalium studia mirum in modum excitavit. exceperunt hunc Marklandus, qui *Supplices* et *Iphigenias* edidit (a. 1763—83), et Brunckius editor *Or. Andr. Hec. Phoen. Hipp. Bacch. Med.* a. 1779—93. omnes tragoedias superstites ampliore apparatu instructas complexus est S. Musgravius a. 1778. optime vero de poetis tragicis emendandis meritus est R. Porsonus (editor *Hecubae Or. Phoen. Med.* a. 1797 sqq.), qui usitatorum metrorum leges a tragicis servatas primus perspexit et admirabili cum sagacitate a priorum editorum socordia vindicavit. huius vestigia secutus est qui *Heraclidas Medeam Bacchas* (a. 1813—21) recensuit P. Elmsleius, observator longe diligentissimus, criticus egregius. utrique aequalis et utrique superstes fuit God. Hermannus, qui per dimidium fere saeculum in tragicis Graecis recensendis elaboravit et tam linguae scientia quam subtili iudicio miraque ingenii mobilitate multum Euripidi profuit, quamquam accidit saepius viro egregio, ut non tam critici quam poetae videretur partes suscepisse: edidit *Andromacham* 1838, *Bacchas* 1823, *Hecubam* 1800 et 1831, *Helenam* 1837, *Herc. F.* 1810, *Supplices* 1811, *Iphig. A.* 1831. *Iph. T.* 1833, *Ionem* 1827, *Cyclopem* 1838, *Orestem* 1841, *Phoenissas* 1840. denique hoc saeculo plurimi homines docti recensendas et emendandas Euripidis tragoedias sibi sumpserunt, diversa secuti consilia et impari cum successu; inprimis vero Germani hanc administrarunt provinciam. quorum viro- rum nominasse sufficiet A. Seidlerum (*Tro. El. Iph. T.* 1812 et 13), A. Matthiae, Ludovicum et Guilielmum Dindorfios, Th. Fixium, I. A. Hartungium. inter Batavos Lentingius (*Med. Andr.* 1819 et 1829) et Geelius (*Phoen.* 1846) Euripidearum quarundam fabularum editores ex-

titerunt: apud Anglos recenti memoria Carolus Badhamus (Iph. T. Hel. Ion. 1851) sagacissimum se criticum ostendit. quod vero gravissimum erat, ut optimorum librorum subsidia anquirerentur, ei rei satis fecit A. Kirchhoffius (a. 1855), qui codicum nostrorum auctoritate in univ-
 sum recte pensitata iis qui Euripideas fabulas emendare conarentur muniit viam et monstravit. huius editioni meam operam duxi accommodandam rationes tenens eas quas in altera editione a. 1857 sequendas mihi proposueram, ut annotatio critica utrique volumini a nobis praemissa Kirchhoffiani apparatus supplementum esse vellem. ipse quae invitis libris novassem pleraque omnia putavi commemoranda⁹⁶), alienas emendationes non indicavi nisi quas a Kirchhoffio omissas aut auctori non suo tributas vidissem. aliquoties tamen ideo librorum scripturas apposui, quod recepta lectio incerta videretur et veri dissimilis. item haud paucas addidi suspensiones tum meas tum alienas, quas recipere non ausus essem vel profligato paene labore recipere non potuissem. denique potiores scripturae varietates annotavi sive ex codicibus Euripideis sive ex scriptorum testimoniis ductas.

Non nullis in rebus quae ad orationis formam spectarent tacite a libris discessi. nimirum tam recentes ac tam vitiose scripti sunt Euripidei codices, ut in prosodiis et orthographicis quaestionibus minima eorum sit auctoritas. pro τοῦ μοῦ, τῷ μῶ, τῇ μῇ praetuli τοῦμοῦ, τῷμῶ, τῇμῇ secundum Etym. M. p. 757, 23. non αἰ αἰ sed αἰαἰ ut scriberem permovit me Herodianus π. μόν. λέξ. p. 27, 13. utrum οὐχοῦν an οὐχουν legendum sit, non e codicibus sed pro suo arbitrio homines docti decernunt: fortasse cum Elmsleio (in Eur. Heracl. 256) apud tragicos poetas ubique οὐκ οὖν legendum, adhibita prout opus fuerit aut non adhibita interrogatione. encliticum νυν in νῦν mutare solent librarii. nominis ἄστρῳ genitivus ἄστρεως ubique vel admittitur vel requiritur in tragoediis: itaque quam formam libri identidem praebent ἄστρεως sprevi. nec toleravi formam πτύχας, quam in Eu-

96) Coniecturas meas significavi apposita littera N.

ripide, si ab uno alterove loco (Bacch. 945 et fortasse Phoen. 84) discesseris, constanter libri offerunt: tragici poetae ut *πτυχαῖς* ita *πτυχός* dixerunt, id quod Elmsleius in Eur. Med. 1264 perspexit. librarii adeo *γραμμάτων πύχας* *ἔχων* in Sophoclis fr. 145 scribere ausi sunt. iidem *πινω* maluerunt quam quod Elmsleius revocavit *πίνω*. nec poterant sana ratione *σχέθειν*, *ὄφλειν*, similes scripturae propagari ideo quod librariis placuissent, aut λάβε Attico poetae obtrudi spretis grammaticorum veterum testimoniis. *γιννώσκω* et *γίγνομαι* scripsi, non *γινώσκω* et *γίνομαι*: vide quae dixerunt Ellendtius Lex. Soph. v. *γίγνομαι* et Wecklein Cur. epigr. p. 56 sq. pro *εὐροῦ*, *εὐξάμην* similibusque formis praetuli *ἡδρον* *ἡξάμην* similia, titulorum secutus fidem, de quibus cf. Wecklein Cur. epigr. p. 33. *ἦ* *eram* ante consonantes Euripidi reddidi, nec dubium est quin verissime Elmsleius (Soph. Oed. R. p. XM ed. Lips.) corruptos iudicarit versus Euripideos ubi *ἦν* prima persona ante vocales in libris Euripideis scribitur. qua de re quae anno 1862 disputavi (*Eurip. Stud.* II p. 67), paulo post luculentissime confirmata sunt Scholio Eur. Hec. 13 ab Dindorfio vol. 4 p. 223 edito, unde discimus Didymum legisse *νεώτατος δ' ἦ Πριαμίδων*, non id in quo codices nostri consentiunt *ἦν*. iure vituperatur a grammaticis veteribus Callimachus, quod *εἵνεκεν οὐχ ἔν δεισμα* scripserit: item errant librariorum stultorum licentia decepti nostrae aetatis critici, qui *ὦν οὔνεκα* et similia scaenicis poetis concedunt vel obtrudunt. *οὔνεκα* adverbium est et significat *ὅτι*, praepositio est *ἐνεκα* sive *ἐνεκεν*, hoc docent grammatici veteres et tituli: atque ex titulorum testimoniis certissimis scimus pro *ἐνεκα* dixisse *εἵνεκα* et poetas Atticos et scriptores. unde apparet non recte egisse qui in Aesch. Prom. 345 traditum *τοῦδ' εἵνεκα* mutarent et in Eur. Alc. 810 *ὀδυνεῖον γ' οὔνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ* perscrerent⁹⁷). non *κλείς* et *κλείω*, sed *κλής* et *κλήω* cum cognatis formis tragoediae vindicat et codices redarguit

97) Pluribus ea de re disputavit Wecklein Cur. epigr. p. 36 sqq. cf. praeter alios Voemelius in Dem. Cont. p. 135 sq.

Photius Lex. p. 168, 13: κληῖσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οἱ κλειῖσαι, καὶ κληῖδα· οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης formas αἰετός, κλαίω, καίω tragicis poetis non abrogandas arbitror: item opinor αἰεὶ revocandum, ubi prior syllaba producat, cf. Wecklein Cur. epigr. p. 63 sq. de praesenti et futuro formae passivae et mediae dubitatur utrum litteris *HI* an *EI* secunda persona numeri singularis apud tragicos Graecos scribenda sit. dissentiunt ea de re inter se veteres grammatici, tituli non destituunt, ego receptum morem secutus *EI* diphthongum praetuli, nec tamen ausim libros vitij arguere, in quibus si a formis βούλει οἷε ὄψει discesseris, terminatio *H* multo est frequentior⁹⁸).

Rationes mutationum nostrarum vel suspicionum recedere per annotationis criticae angustias non licuit. seipsum plenius et accuratius de plurimis Euripidis locis disputavimus in commentationibus duabus (*Euripideische Studien*, I. II.) Petropoli a. 1859 et 1862 editis: quarum prior spectat ad Hec. Or. Phoen. Med., altera ad Hipp. Alc. Andr. Tro. Rhes. similiter de ceteris decem fabulis disserere in animo erat: quod consilium quominus exsequeremur obstiterunt adhuc multa et varia quibus obruti eramus negotia. accedebat quod commentationibus illis scriptis et editis laborem paene irritum a me susceptum esse sero intellexi. nimirum idonei iudicii plerumque nullis indigent argumentis, quibus coniecturarum probabilitas vel emendationum necessitas demonstratur: qui per se sapere non didicerint, etiam gravissimarum rationum vim machinis qualibuscunque subterfugient eludent. cum scirem philologos quosdam (rectius, opinor, φιλαλόγους dixeris) quaelibet codicum vitia foedissimas interpolationes vel excusare vel laudibus e-

98) Nuper hanc quaestionem tetigit Wecklein Cur. epigr. p. 32, qui diphthongo *EI* patrocinator. ad tuendam scripturam *η* vidimus perverse prolatum locum Phrynichi in Anecd. Bekk. p. 10, 28: ἀποφύρη πλέων· ὅλον παραφύρη καὶ παρασύρη, δὲ τοῦ *η*. ubi verba extrema absurda sunt: si sana essent, incaret Phrynichus plerumque Atticos *ει*, raro *η* in iis de quibus agitur formis usurpasse.

tollere, non miratus sum ubi vidi emendationes indubias temere spretas et levibus ac ne speciosis quidem rationculis impugnatas ab iis potissimum qui degustassent tragicos poetas, non nossent. magis illud mirum accidit quod extiterunt qui, cum refutare me conarentur, legenda quae ego scripsissem sibi non putarent⁹⁹).

Operam dedi ut singularum emendationum et conjecturarum auctores explorarem. sed tam vastus est litterarum nostrarum ambitus ac tanta alacritate plurimi homines docti et indocti tragoediarum Graecarum crisis exercent, ut errores omnino cavere eo in genere nemo possit. quodsi Tro. 271 palmarem emendationem *χαλκιομήστορος* in fabulae huius editione Cantabrigiensi a. 1807 a G. Burgesio factam esse eos qui postea Euripidem ediderunt omnes fugit, confido aequos iudices mihi veniam esse daturus, ubi non eum quem debebam con-

99) De Phoen. 175 quae in *Euripid. Stud.* I p. 70 dicta sunt si cognovisset Hauptius antequam scriberet quae in Hermæ vol. 1 p. 26 sq. leguntur, aut alia protulisset argumenta ad meam sententiam evertendam aut, quod ego quidem probabilius arbitror, suae existimationi parcens tacuisset. nunc novi nihil affert praeter errores et convicia. solet autem meos multorumque libros Hauptius ita legere, ut ea quae vituperanda duxerit memoriter teneat: quotiescunque mecum consentit, laborat nescio quo pacto mira memoriae infirmitate. itaque cum in Schol. Clem. Alex. *Φλεγύου* pro *φησὶ λέγουσιν οὕτως* emendat (Herm. vol. 1 p. 399) vel in Schol. Vergil. *καφὸν πρόσσωπον* pro *λοφόνος πρόσσωπον* requirit (Herm. vol. 5 p. 179), ignorat istas meas esse emendationes (v. Aristoph. Byz. p. 60 et *Zeitschr. f. d. Alterth.-Wiss.* 1855 p. 273). idem de Schol. Stat. Theb. 5, 163 et de Cercidae mentione quadam in Herm. vol. 4 p. 338 et vol. 5 p. 183 sq. ita disputat ut videatur non legisse quae a me in Eur. fragm. p. VI sq. et *Bulletin de l'Acad. des sc. de St. Pétersbourg* XII p. 520—523 sive *Mélanges Gréco-Rom.* III p. 65—68 dicta erant. verborum licentiam, qua in me abutitur Hauptius, haud gravate fero, cum nihil adhuc mihi vitio dederit quod excidisse mihi nollem. ipse nollet fortasse sibi excidisse duos versiculos, quibus Phaedrum nuper ditavit (Herm. vol. 2 p. 7 sq.), *exemplis continetur apologi genus et iucunditatis ansam reperit Venus*. certe utroque in versu vitiosum intulit quinto pedi iambum. siquem alium Hauptius vidisset similia admisisse vitia, quanto hiatu increpuisset "libidinem extra disciplinae fines temere evagantem"?

iecturae auctorem memoravi. ac siquando mihi acciderit, quod raro accidisse arbitror, ut alienas coniecturas tanquam meas proferrem, quam invitus aliis feci iniuriam, eam prompto animo et lubenti expiabo.

Cum inde ab a. 1857, quo anno altera Euripidis editio mea prodiit, criticorum opera Euripideis fabulis non defuerit atque cum ipse per hos annos tragicis Graecis assiduum et intentum studium impenderim, fieri non potuit quin plurimis locis a pristina scriptura in hac tertia editione discederem. gaudebo equidem si emendatiores et genuinae formae similiores egregii poetae traegodias a nobis propositas esse iudicarint homines vere philologi et a servili superstitione alieni. at omnibus placere nemo poterit, neque imperiti vulgi favorem aucupabitur is qui uni studuerit veritati.

Scriebam Petropoli mense Decembri a. 1870.

ANNOTATIO CRITICA

ALCESTIS

Argumento priori Δικαιάρχου praefigit C, alterum Aristophanis grammatici esse coniecit Kirchhoffius. Pag. 3, 20 τὸ λ] Ὀλυμπιάδος πέ' ἔτει δευτέρῳ Dindorfius. 4.4 πρεσβυτῶν] ἀνδρῶν potius dicendum erat. 6 Ἰσόδοτος ἐχορήγει Dindorfius, qui haec verba post Ἀλκῆστιδι (p. 4,1) collocat. 8 τραγικῶν] γραμματικῶν N.

V. 1. 8 δ' ἐς αἶαν Athenag. p. 104. 16 suspectum merito habet Dindorfius. 17 ὅστις Reiskius, ἥτις libri. 26 σύμμετρος N., συμμέτρως libri. 31 νοσφίζομενος Wecklein. sed ipse versus spurius videtur. 64 πείσει F. G. Schmidtius, πάνσῃ libri. 70 sq. procripsit Dindorfius. 79 πέλας ἔστ' οὐδείς Monkus. 81 χρῆ βασιλείαν πενθεῖν Blomfieldus, βασιλείαν πενθεῖν χρῆ libri. 82 λεύσσει Πελλίου τόδε N., τόδε λεύσσει Πελλίου libri. 87 χειρῶν N., χειρῶν libri. post 96 excidisse dipodiam anapaesticam probabiliter suspicatur Hartungius. 115 sq. εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας coniecit N. 117 παραλύσει N., παραλῦσαι libri. 118 ψυχάν· μόρος] μόρον· πότος Heimsoethius. 119 ἐσχάραν Reiskius, ἐσχάραις libri. 121 οὐκέτ' ἔχω Hartungius, οὐκ ἔχω ἐπὶ libri. 130 βίον τίν' ἔτ' Hartungius, τίν' ἔτι βίον libri. 131 nondum emendatus. 169 δοκῶν Herwerdenus. 173 ἀκλαντος C. 178 additamentum notavit N. 187 θαλάμων N., θάλαμον libri. 197 ἐκφυγῶν τ' ἔχει Dobraeus. 198 οὐπόθ' οὐ N., οὐ ποτ' οὐ libri. post 204 versum excidisse coniecit Elmsleius. 213 πόρος πα N., πα πόρος κακῶν libri. 214 γένοιτ' ἄν N., γένοιτο καὶ λύσις libri. τυράννοις N., κοιράνοις libri. 221 μηχανήν Ba, μηχανάν ab. 223 corruptus. 226 παπαῖ φεῦ ἰὼ παῖ N., παπαῖ ὦ παῖ BCabed, παῖ παῖ φεῦ φεῦ ἰὼ ἰὼ παῖ BC. 227 παπαῖ addidit N. δάμαρτος N., δάμαρτος σᾶς (vel σῆς vel τῆς σῆς) libri. 261 κυανανγῆς Kirchhoffius. 262 μέθες

d*

με. τί ῥέξεις (πράξεις BC); ἄφες libri, τί ῥέξεις; μέθες
 272 ὁρώτην Elmsleius, ὁρῶτον libri. 278 ἐσμέν] ἔστιν F.
 Schmidtus. 282 sq. κἀντί—καταστήσασα verba ut spur-
 notavit N. 308 versum suspectum habet N. etiam 309 et 310
 deleri iussit H. Hirzellus. 318 σοῖς σε malit N. 321 μη-
 vitiosum. 332 sq. inepti. 360 κατῆά τᾶν malit N. 361
 εἶχον malit N. βίον] δέμας expectes. 373 ἡμῖν N., ὑμῖν lib.
 374 δέ N., γέ libri. 401 σ' ἔγωγ', ὦ μάτερ, ἐγὼ et 413 ἐβ-
 σὺν τῷδε τέλος temptabat N. 434 τέτληκεν N., τέθνηκεν lib.
 θανεῖν N., μόνην (μόνη C) vel λίαν libri. 463 γύναι de-
 verit N. 473 συνδυάδος vitiosum. ἀλόχον delendum sus-
 catur N. 482 συνέξενξαι BC, προσέξενξαι ab. πότιμω
 πλάνω libri. 487 ἀπειπεῖν πόνους B, ἀπειπεῖν μὲν πόνους
 ἀπειπεῖν τοι πόνους malit N. τ' ἐμοί B, τέ μοι al. 509
 μή τι scribendum suspicatur N. 526 εἰς τότ' Wakefield
 ἀμβалоῦ N., ἀναβαλοῦ libri. 533 ἄλλως suspectum. 534
 αἰσχρόν τι παρὰ Elmsleius. 551 προσκειμένης Wakefield
 προκειμένης libri. 552 ξενοδοκεῖν L. Dindorfius, ξενοδοκ-
 libri. 558 κακοξένους BCbd, ἐχθροξένους BC, ἀποξένους
 coniecit N. 565 καί τω Heathius. 617 δυσμενῇ] δύσφο-
 BC, quod aptius est, sed fortasse praestat δυσχερῇ scribi. 618
 νέμω F. G. Schmidtus, λέγω libri. 632 versum spurium no-
 vit N. 638 sq. versus absurdi num Euripidis sint dubitat
 641 versus, quem insulsiimum esse dicit Dobraeus, ce-
 abundat et melius aberit. 647 ἐμοί N., ἐμόν meliores lib.
 μόνην deteriores. 655 ἢ γεγώς σοι N. διάδοχος θρό-
 F. G. Schmidtus. 667 λέγω vitiosum videtur. 668 spurium
 arbitratur N. 669—672 damnat C. Schenkelius. 671 οὐ
 ἂν εἰς θέλοι N. 674 ὦναξ Monkus. 687 δ' ἔχεις γὰρ
 coniecit N. 688 poetam dedecet. 697 πλέγεις editio Her-
 giana altera. 703 ἢ σὺ vel ὡς σὺ F. G. Schmidtus. 714
 715 post 719 collocavit N. 756 ποτῆρα δ' εὐθὺς χερσὶ c-
 iecit N. 780 οἶσθας N., οἶδας libri. 785 τὰ τῆς Elmsle-
 792 πιθοῦ Monkus, πείθου libri. 797 φρενῶν] κακοῦ
 τρόπου malit N. 810 et 811 post 813 collocavit N. 810
 πράσσειν malit N. 816—819 ut spurios notavit N. huc re-
 rendum Scholion codicis B (vol. 4 p. 110, 3 ed. Dind.): τα-
 δὲ τὰ τέσσαρα (ita enim pro τρία legendum) ἐν τισιν οὐκ
 κεῖται. 827 πρόσωπον suspectum. 832 σοῦ τόδ' ἦν φρά-

F.G. Schmidtus. 835 *Αάρισσαν* libri. 836 *ξεστὸν*] *χωστὸν* expectes. 843 *μελάμπτερον* Musgravius ex Scholiis. 846 *λοχαλας* Etym. M. cod. Flor. teste Millero *Mélanges de litt. Gr.* p. 208, *λοχήσας* libri, γρ. *λοχίας* Schol. 847 *κύκλον τε* malit N. *ἐμαῖν* suspectum. 877 *πρόσωπόν σ' ἐναντα* *λυπρὸν* Hermannus. 896 *γαλας* Monkius. 911 *πῶς σ'* Wakefieldus. 921 *ἀριστέων* Dobraeus, *ἀρίστων* libri. 931 *πολλοὺς* Canter, *πολλοῖς* libri. 943 ut spurium notavit N. 960 *κέρδιον* Tate. 970 *ἔδωκε* Musgravius, *παρέδωκε* libri. 974 sq. *ἔστιν οὔτε*—*ἔλθειν* N., *ἔλθειν οὔτε*—*ἔστιν* libri. 984 *καὶ σέ γ' ἀφύκτοισι* malit N. 992 *δὲ θανούσ'* *ἐς αἰεί* N., *δὲ καὶ* (καὶ om. C) *θανούσ'* *ἔσται* libri. 1005 *φᾶμαι* Monkius, *φῆμαι* libri. 1014 spurium arbitratur N. 1027 *πόνον* BC, *πόνων* bed, *πόνου* BC. 1036 *ἴσως* suspectum. 1063 *προσῆμζαι* vitiosum, *καὶ δέμας* προσεμπερές coniecit N. 1071 *ἦτις* malit N. 1085 *ἡβάσκει* *κακόν* Galenus. 1086 *ὀρθῶς* *λέγοις* *ἄν* expectes. 1094 *ἴσθ' οὔποτ' ἄνδρα* coniecit N. 1101 *εἰς καλὸν* malit N. 1107 sq. spurios arbitratur N. et 1108 in margine scriptum habet B, omnino ignorat C. 1115 *μόνον* N., *μόνη* libri. 1118 *κατατομῶν* Lobeckius, *κατατόμω* libri. 1119 *σῶξέ νιν* Monkius. ceterum 1119 sq. si abessent, nemo desideraret. 1123 *φάσμ' N., θαῦμ'* libri. 1125 *ἐκπλήσσει χαρά* verba vix integra. 1127 *τόδ' ἦ]* *τόδ' εἰσορῶ* B. 1130 *τύχη* Reiskius, *τύχην* libri. 1140 *δαιμόνων]* *νερετέρων* Iacobsius. 1153 *ὁδόν]* *πόδα* vel *δόμον* al. 1154 *τετραπτόλει* N.

ANDROMACHA

Argum. p. 45, 2 *τὸν Μολοτιὸν* verba secundum libros delenda, item fortasse *συνέστηκεν* p. 46, 2. p. 46, 4 *ἔτι δὲ* Hermannus, *ἔστι δὲ* libri, *εὖ δὲ* Trendelenburg.

V. 10 *ῥιφθέντα* BC. 11 *abesse* malit N. 25 *δ'* Elmsleius, *τ'* libri. 27 *αἰέ πως ἦρε* temptabat N. 28 *κἀπικούφισιν* Elmsleius. 36 *τὸ πρῶτον* al. 38 ut spurium notavit N. 53 *πατρός οὐκένειν* (i. e. *οἱ ἐκτίνειν*) Badhamus. 59 *δ'* *αἰ σοὶ* Hartungius. 69 *κιανεῖν* coniecit N. 70 *πέπυσθον* N., *πέπυσται* libri. 73 *ἐπ' αὐτό* D. 89 *κού]* *καὶ* al. teste Schol. 94 *γυναιξὶν ἄλγος* Hartungius. 103 *γάμον* suspectum. 106 *ὠμὸς Ἀρης* N. 138 *πόλεος* G. Hermannus, *πόλεως* libri.

142 δεσποτων ἐμῶν· φόβω δ' N., δεσποτων δ' ἐμῶν φόβω libri. 144 φέρουσα λανθάνω Wecklein. 146 σοί μ' ἴδη συν-
οῦσαν N. post 146 aliquot coryphaei versus excidisse proba-
biliter coniecit Musgravius. 151 ἀλλ' οὐκ Ακακίης N. 160
ψυχὴ vitiosum, τέχνη temptabat N., φύσις Schollorum ope
Schenkelius. 169 οὐδὲ Τρωάς Valckenarius, ὁ ζάχρυσος Mark-
landus, ὁ πολύχρυσος Herwerdenus. 181 Θηλείας φρενὸς
Scholion codicis A et Stobaeus Flor. 73, 18. Θηλειῶν ἐφν
libri. 194 ὡς τῆς Ακακίης ἢ Φρυγῶν μελίων πόλις Canter.
195 τύχη θ' ὑπερθεῖ verba graviter corrupta, αὐτὴ δ' ἐπρά-
θης suasit Herwerdenus. 197 πλούτου τε μεγέθει Brunckius.
200 ἐμαντῇ γ' Hermannus. post 203 versum excidisse conie-
cit Dindorfius. 206 interpolatoris additamentum secluserit N.
221 προσταῖμεν Hermannus. probabiliter versus 220 et 221
deberi iussit Henr. Hirzelius. 224 μαστὸν αὐτὴ N. 225 ἐπει-
χον N. 230 γὰρ] δὲ Elmsleius. 231 τέκνα οἷς vel τέκν'
οἷς libri, τέκν' ὅτοις coniecit N., παῖδας οἷς O. Hense. 238
λέγεις αἰσχροῶς ἐμέ Lud. Sybelius. 239 δύνα Porson. 252
οἷόν σε δεῖ malit N. 264 sq. τοιόνδ' ἔχω σὺν δέλεαρ· αὐτὸ
σημαίνει N. 271 ὃ δ' Dobraeus. 274 sq. ἄρ' ὑπῆρξεν, | ὅτ'
Ἰδαίαν νάπαν et 284 sq. νάπος ἦλθον, | ὁρεῖαν πιδάκων
coniecit N. 279 εὐμορφίας suspectum, εὐφυῖας proposuit
Heimsoethius. 294 corruptus. 302 sq. nondum emendati.
305 πόρους, ὅτ' ἀμφὶ Τρωίαν metri causa homines docti
templarunt. 323 πλὴν ὅσον δοκεῖν μόνον N., πλὴν τύχη
φρονεῖν δοκεῖν libri, πλὴν τύχη δοκεῖν μόνον Dobraeus. 327
τοσόδ' ἐπνευσας N. 328 εἰς ἀγῶν' οὐκ ἀξίω N. abiectis
verbis quae sequuntur absurdis et sensu cassis οὔτ' οὐν σὲ
Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι (329): 330—332 damnavit Do-
braeus. 330 εὐ φρονεῖν] εὐνοχεῖν recte Stobaeus Flor. 104, 14.
332 recentioris est aetatis quam praegressi duo versus. 334
τῇ] δὴ Reiskius. 337 ab interpolatore additum suspicatur N.
346 ἀλλ' οὐ πείσεται Pflugkii ex Schol. 354 φύσιν parum
aptum, θέμις scripserit N. 357 sq. verba οὐκ ἀκοντες—πί-
νοντες abesse mali N. 359 τοῖς σοῖσι N. 362 τὸ θυσμενὲς
δέδοικα· διὰ γυναικα γὰρ coniecit N. 385 καί] εἰ Kirch-
hoffius. γ'] τ' Hermannus. 387 μικρᾶς ἀπο N. 397 sq.
post 403 collocandos, 404 sq. statim versui 396 subiciendos
esse recte, ut opinor, statuit Musgravius. contra Henr. Hirzel

v. 406—410 ante 399 collocandos existimavit. 398 ἐξικμάζω vitiosum. 434 μηκέθ' Herwerdenus. 440 ποτ' ἢ N., τὸδ' ἢ libri. 441 ὑποσπάσας πτερῶν coniecit N. 444 ἀμμένει N., ἀναμμένει libri. 450 spurius visus est H. Hirzelio. 455 ἀνηλώθη N. 463 πταίσιας ἄν F. G. Schmidtus. 464 οὔποτε δὴ N., οὐδέποτε libri. 469 γάμοις suspectum. 470 ἀνδρὸς vitiosum, ἀμὸς suasit Herwerdenus, ἀγνὸς malit N. 475 ἄχος ἐπ' ἄχθει temptabat N. 476 graviter laborat. 489 κτενεῖ et Ἰλίαν coniecit N. 491 ἔτι δὲ πότνια Hermannus. 512 νεκροῖς N., νεκρῶ libri. 525 πασαίμαν N. 532 τέγγομαι coniecit N. 534 ἀνήριθμος Heimsoethius. 538 ὥς] Ἰσθ' olim N. 548 καὶ πῶς; ἐκ] καὶ πῶς τ' ἐκ ABCE, καὶ πῶς καὶ abcd, πῶς ταῦτ' ἐκ BC. 553 ἐπαινώ suspectum. ῥώμην μενοινῶ Herwerdenus. 556 ἐνδῆσαντες Pierseus. 557 τις οἷς Hartungius. 566 σέβεις] ἄγεις v. l. 579 τᾶλλα τ' N., γ' ἄλλος libri. 581 ἢ τὸν ἀμὸν C, ἢ τὸν ἐμὸν ceteri libri. 588 σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν coniecit L. Dindorfius. ante 590 non nulla videntur excidisse (cf. Dobraei Adv. II p. 78). 592 ἀπώλεσας λέχος coniecit N. 593 ἀκλῆστ' ἀφρουρα Lentingius. 623 γαμῶν Lud. Sybelius. 625 εὐηθέστατον N., εὐηθέστατα libri. 626 ἔχοις Brunckius. 631 suspectum habet N. 639 κύδιον BC et Stobaeus Flor. 72, 14. 645 τίς δῆτ' ἄν εἴποι Porseus. 647 Πηλεὺς in πολλοῖς mutarit N., qui verba quae sequuntur καὶ πατρὸς — ξυνάψας ut ab interpolatore addita notavit. 650 τῇλ' ὑπὲρ Reiskius. 651 παρακαλεῖν ἅμα Schenkellius. 655 sq. abiicit N. 661 κτανεῖν] θανεῖν E, παύειν Brunckius. 664 τοῦσδε γῆς Brunckius. 668—677 ab Euripide alienos esse perspexit Henr. Hirzelius. 677 τοῖς ἐμοῖς γ' BC, τοῖς ἐμοῖς μ' Reiskius. 707 ἥσσω] μεῖζω B. 709 ἢ νιν οὐξ ἡμῶν Heimsoethius. 710 τῶνδ' Musgravius, τῆσδ' B, τήνδ' ceteri libri. 727 γένος] ἔφν v. l. 746 μόνον] ἔχων coniecit N. 749 τυχοῦσα suspectum. 770 πάθοι τις ἀμάχανον Dindorfius. 772 κηρυσσομένοισι Hermannus, κηρυσσομένοις E, κηρυσσομένων ceteri libri. 781 ἀδὸν Dindorfius. 784 ξηρόν suspectum. ὀνειδέσι νεύει τε δόμων A et similiter alii, ὀνειδος αἰεὶ κεῖται δόμων Th. Bartholdus. 798 εὐδόκιμον Διὸς Hermannus, εὐδόκιμος ὁ Διὸς libri. 810 χρῆν Elmsleius. 814 μεταλγῇ N., μέγ' ἀλγῇ libri. 819 εὐπειθέστεροι Blomfieldus, εὐπειθέστεροι libri. ceterum νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι φίλοι

malit N. 833—839 verba uncis inclusa interpolatoris esse suspicatur N. 842 ὡ φιλ' ἀπόδος ἔν' abesse malit N. 862 ὄρνις ἀερθεῖην Seidler. 878 versum spurium notavit N. 898 τίπτεϊ κόρη C. 900 ἀκέστορ ABC. 909 ἄνδρα E, ἄνδρ' ἔνα C, ἔν' ἄνδρα ceteri. ὁλοσ' ἔν' ἄνδρ' ἔχειν λέχη Grotius. 923 δοκοῦσι τε N., δοκοῦσι γε libri. 929 πῶς οὖν ἂν εἴποι τις τὰδ' Pflugkius, πῶς οὖν τὰδ', ὡδ' ἔρεϊ τις coniecit N. 937 spurium esse suspicatur N. 947 κροδανοῦσα N. 953 ut suspectum notavit N. 957 σοφόν τι ἔημα N. βροτοῦς] κριτὰς Heimsoethius. 962 φόνω Lentingius. 977 τῆς τ' ἐμῆς Dobraeus. 985 συγγενές τοι N. 991 οἴκους τε τοῦσδε C, οἴκους ABEC, ἢ πρέσβυς οἴκους bcd, ἢ παιδὸς οἴκους B m. sec. 1002 πικρὰν malit N. ἤτησεν Heimsoethius. 1007 ἐχθρῶν suspectum, κακῶν expectes. 1016 προσδόντες Hartungius. 1035 ἔκτανεν Heathius, κτάνεν Hermannus, κτεάνων libri. 1039 τοκέων al., λεχέων Heathius. 1042 ἔπεσον] ἐπέπεσον B, ἐπέλασαν Kirchhoffius. 1045 πρὸς Hermannus, καὶ πρὸς libri. 1046 τὸν addidit Hermannus. 1056 τυχοῦσα suspectum. 1058 ἀντίποινα N., ἀντὶ παιδὸς libri. 1059 φόνω Hartungius. 1062 προτείνων N., περαίνων libri. 1063 σῶ γε Lobeckius. 1064 κρυπτὸς λοχίσας N. 1066 δεινόν] δῆλον malit N. 1067 Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα BCE. 1068 aut spurius aut corruptus videtur. 1079 εἴπερ σοῖς Hermannus. ἀμυναθεῖν φίλοις Hartungius. 1099 δρόμοις Abc. 1100 Παρνασίας L. Dindorfius, Παρνησίας libri. 1114 ξιφήρης κρύφιος εἰστέκει N. 1115 ὦν] ὁ δὲ coniecit N. 1120 κρούει δὲ Scaliger. 1131 ἀσπιδ' ἐκτείνων χειρὶ verba graviter corrupta. 1139 ποδοῖν suspectum. 1148 δεινὸν τι Lentingius. 1154 ἀνήλωται N. 1161 τοῖς Ἑλλησι Dobraeus. 1171 πῆμασιν ἔκυρσας (vel κύρσας) libri, πῆμασι πληγείς Herwerdenus. neque αὐτός sanum. 1172 καινῇ μοῖρα συνέκυρσας N. 1177 γένος οὐκέτι bcB, γένος οὐκέτι τέκνα C, γένος οὐκέτι μοι τέκνα ABC, unde γένος οὐ τέκνα coniecit N. 1179 sq. παθέων ἄρ' ἐγώ, φίλον ἐς τίνα βάλλον τέρψομαι αὐγάς Hermannus. 1184 ὥς ἐκ τῶνδ' vitiosa videntur. 1201 διάνδιχ' ὡ τάλας Heimsoethius, διαδόχα (δ' ὡ addit E) τάλας libri. 1202 γέρων παιδοστερῆς Heimsoethius. 1205 et 1219 nondum emendati. 1206 delevit Matthiae. 1222 οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις Hermannus, οὔτε μοι (vel οὐκέτι) πόλις πόλις libri. 1225 post πίνοντα

libri πρὸς γὰρ addunt. πανώλεθρον γὰρ πίνοντά μ' ὕψει G. Hermannus. 1228 λευκήν] λευκὸν v. l. in Schol. λευκὸν ἐς αἰθέρα Ric. Klotzius. δαίμων ὅδε νῶν αἰθέρα λευρόν malit N. 1251 τὰκείνης Lentingius. 1252 προμηθεῖα BC et v. l. a m. sec. in B, quod videtur praeferendum. 1282 ξαγρῦσους Stob. Flor. 72, 3. 1283 ἐκ θεῶν] ἐς τέλος Stob. Flor. 70, 10.

BACCHAE

Argum. p. 89, 6 ἐξήγον Kirchhoffius. 9 ἀγγέλους Elmsleius, ἄλλως B, ἄλλους Kirchhoffius. 90, 2 διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις Elmsleius. τῶν ἔκτοτε Hermannus.

V. 1 Θηβαίαν Schol. Hephaest. p. 183 et Priscianus vol. 2 p. 151. 13 τῶν πολυχρύσων Elmsleius, τὰς πολυχρύσους libri. 15 δύσχιμον Elmsleius, δύσχειμον libri. 20 πόλιν] χθόνα Schenkelius. 20 post 22 collocari iussit Pierson. 32 οἴστρος libri (item 687 οἰνωμένας, 814 ἐξοινωμένας, 1285 οἰωγμένον), correxit Elmsleius. 53 et 54 recte proscribere videtur Bernhardy. 57 ἐκόμισ' ὁπαδούς N. 59 τύπανα N., τύμπανα libri. 66 Βρομίω θεῷ πόνον coniecit N. 71 Διόνυσον ὑμνήσω] Διόνυσον κελαδῶ N. 72 ᾧ delendum coniecit N. 88 ὃν ἔχουσ' malit N. 95 παλάμαις Iacobsius. 121 ζαθέου τε Dindorfius. 135 εὐτ' ἂν Dindorfius, ὅταν libri. 137 σένη N., πένση B. νεβρίδ' ἔχων malit N. 151 ἔπη βρέμει coniecit N. 165 ἀδομένα Dindorfius. 182 versus Dobraeo suspectus. 188 ἡδονῇ N., ἡδέων libri. 192 ὁμοίαν ὁ θεὸς ἂν Elmsleius. 200 οὐδ' ἐνσοφίζόμεσθα Musgravius. 201 πατρὸς παραδοχὰς libri. locus nondum sanatus. 203 ἄκρας — φρενός Plut. Mor. p. 756 B. 207 θέλει χορεύειν Dindorfius, χαίρει χορεύοντ' Vsener. 209 δι' ἀριθμοῦ olim N. probabilius ipsum verum damnat Bernhardy. 224 vix sanus. 232 πανούργου N. 238 προπίνων Valckenarius. 239—241 post 246 collocari iussit Kirchhoffius, post 247 eosdem collocavit Schoenius. deleri vult Middendorffius. 246 ἐπάξια Elmsleius, ἔστ' ἄξια libri. 247 ὕβρεις ὑβρίζονθ' Kirchhoffius. 251 πάτερ recte deleuit Kirchhoffius. βακχεύοντας· ἀλλὰ μέλνομαι scripserit N. 258 καὶ μὴ N. 263 τῆς εὐσεβείας ante Reiskium. 270 θρασύς τ' ἐν ἀστροῖς Badhamus, δρασαί τε δυνατὸς Heimsoethius. 271 κακὸν πολίταις malit N. 278 ὃς δ' Fixius, ὅδ'

libri. ἐπὶ τὰντίπαλον verba vitiosa. 282 ὕπνον *B.* 286 δια-
 γελᾶς Herwerdenus. 284—297 damnat Dindorfius. 294 νε-
 κεῖν Vsener. 295 ὁραφῆναι Pierson. 302—305 suspecto
 habet *N.*, 305 iam Piersonus. 314 μὴ σωφρονεῖν Stobaeus
 Flor. 5, 15 et 74, 8. μὴ supra lineam scriptum habet *B.* 311
 damnatur a Kirchhoffio. 327 νοσεῖς] νόσου Dobraeus, ἔσε-
 Wieseler. 333—336 suspecti. 334 παρὰ σοῦ Herwerdenus
 341 δεῦρ' ἔθ', ὡς στέψω F. G. Schmidtus. 345 τῆς σῆς δ'
 Matthiae. 359 ἐξεστῶς Badhamus. 368 μὲν οὐχ ὁρῶ F. G.
 Schmidtus. 372 χρυσείαν πτέρυγα Matthiae, χρύσεια πτέρυγα
 libri, χρύσεια σκήπτρα Elmsleius. 389 ἀσυχίας Dindorfius
 396 θνατά Dindorfius. 398 μεγάλη] μακρὰ Helmssoethius
 400 δ' ex Stob. Flor. 22, 17 addidit Elmsleius. 404 ἐν
N., ἵνα libri. 406 γθόνα Meinekius, Πάφον libri. 407 Βο-
 κάρου ποταμοῦ Meursius. 409 ποῦ *N.*, ὅπου libri. 413 πρό-
 βακχ' εἴτε Hermannus, προβακχίη libri. 438 οὐδ' ὠχρὸς ὦ
 vel οὐδ' ὠχρίων coniecit *N.* 440 εὐπετές *N.*, εὐπρεπές libri
 444 suspectus. 465 ἐς *N.*, εἰς libri. 466 εἰσέφορησ' (debeba-
 εἰσέφορη) Burgesius. 468 οὐκ ἀλλ' ὅς Σεμέλης ἐνθάδ' ἔξεν-
 ξεν γάμοις libri, secutus sum Musgravii conjecturam incertam
 οὐκ ἀλλὰ Σεμέλην ἐνθάδ' ἔξενξεν γάμοις Canter. 477 ὁρᾶ-
 φῆς· λέγε σαφῶς Th. Gomperzius. 481 δεῦρ' ἄγων τὰδ' ὕγνι
 et 482 βαρβάρων τὸν δαίμονα *N.* 501 ποῦ δ' ἔστιν Kirch-
 hoffius. 506 ὅπου ξῆς Elmsleius. οὐδ' ὁ δρᾶς Reiskius. 509
 Elmsleius, οὐθ' libri, οὐδ' Hermannus. 525 τᾶδ' ἀναβῶσα
 temptabat *N.* 530 μάκαιρα Θήβα Middendorffius. 531 στεφά-
 ναφόρους Dindorfius. 554 Ὀλύμπου Kirchhoffius. 556 Νύσα
 Elmsleius, Νύσης libri. 563 subditicium arbitratur Midden-
 dorfius. 571 Αἰοδῖαν Hermannus. τὸν Hermannus, τὸν τᾶ
 libri. 573 τε delet Bothius. 579 τίς ὅδε πόθεν ὁ κέλαδος
 ἀνὰ μ' ἐκάλεσεν (deleto *Εὐλου*) coniecit *N.* 583 ἀμέτρο
 Dindorfius. 591 κίωσιν om. *B.* 596 ἀνυάξεις *N.* 602 τῶν
 κάτω *N.* 606 et 607 suspectos habet *N.* 613 τυχῶν vitio-
 sum, τεχνῶν Lud. Sybelius, βρόχων Weckleinus. 615 χεῖρ
N., χεῖρα libri. 631 αἰθέρ' addidit Canter. temptare licuerit
 κἀκένται τὸ φανθέν, ὡς ἔφη, σφάξων ἐμέ. 633 συντριαι-
 νοῦται δ' ἄφνω coniecit *N.* certe συντεθράνεται genuinum
 non videtur. 647 ἥσυχον φρένα Middendorffius. 662 ἀνεί-
 σαν χιόνος L. Dindorfius, χιόνος ἀνείσαν libri. εὐανγεῖς Mus-

gravius. 673 deleuit N., cf. Eur. fr. 289, 1. 676 προσθή-
σομεν suspectum. 688 ἡνεωμένους N., ἡρεωμένους B. 694
παρθένου τ' ἔτ' ἄξυγες Chr. pat. 1834, παρθένου τε ἄξυγες
libri, σύζυγοί τε ἄξυγες recte Vsener. 701 μαζὸς ante Elms-
leium. 716 damnavit Dobraeus. 721 θώμεθ' vel δώμεν
Elmsleius. 722 ἐνελοχίζομεν Dindorfius. 731 sq. verborum
ὡ δρομάδες — τῶνδ' ὕπ' emendationem desidero. 738 ἀκ-
μαῖς N., δίκαι libri. 747 βασιλικαῖς malit N. 750 Θηβαίοις
coniecit Brunckius. post 756 complura excidisse suspicatur
Middendorffius. 767 sq. lacuna laborare probabiliter statuit
Hartungius. 776 εἰς] πρὸς Chr. pat. 2222 et 2244. 783
χερὶ suspectum. 787 κλύων λόγων N. cf. Chr. pat. 2277.
793 σώσει πόδ' Car. Dilthey. 799 ἐντρέπειν N. 803 δου-
λεύοντα δουλείαις] μὲν δούλαιοι δουλεύοντ' N. 820 δέ σοι
N., δέ σ' οὐ B. 824 εἶπας αὖ τόδ', ὥς τις εἶ Weckleinus.
837 αἶμα θήσεις verba corrupta. 842 recte damnare videtur
Middendorffius. 845 sq. versus nondum sanati. 847 Βάγκαις
l. Dindorfius. ipsum versum deleri iubet Middendorffius. 854
χρήζω] θήσω Chr. pat. 2311. 856 αἰσι δεινὸς ἦν] ἄς ἐδέν-
νασεν N. 860 ἐν τέλει] ἐνστάταις temptabat N. 861 ἄν-
θρωποισι ferri non potest, εὐνοῦσι suadebat Badhamus, εὐσε-
βοῦσι Herwerdenus. ipsum versum proscripsit H. Hirzelius,
qui antea ὡς πέφυκεν ἐντελής θεὸς coniecit. versus 860 et
861 interpolatoris esse suspicatus est Herwerdenus. 863 ποτ'
ἐλαφρόν malit N. 867 ἄδοναῖς Elmsleius. 869 θήραν N.,
θήραμ' cod. 874 ἀδομένα Dindorfius. 876 σκιαροκόμου θ'
ἐρνεσιν cod., unde σκιαροκόμοιό τ' ἐρνεσιν coniecit N. 883
πιστόν τι τὸ N., πιστόν τὸ cod. 885 τοὺς τὰν ἀγνωμοσύναν
olim N. 916 καλόχου Reiskius, ἐκ λόχου Hermannus, καὶ
χοροῦ Hartungius. interpolatoris esse versum suspicatur Mid-
dendorffius. 922 ἦσθ' ἀνὴρ Middendorffius. 925 τίς Elms-
leius. post 927 Kirchhoffio tres videntur versus excidisse,
quorum primus Bacchi fuerit, Penthei alter et tertius. 929
damnat Middendorffius. post 934 unum versum deesse suspi-
catur Kirchhoffius. 946 αὐτῆσιν ἐλάταις Schol. Eur. Phoen.
3. 961 πόλεως N., χθονός cod. 962 γὰρ αὐτῶν εἰμ' Elms-
leius, 964 οὗς χρεῶν Hartungius. 977 Λύσσης Dindorfius,
Λύσσης cod. 983 εὐσκοπος ὕπεται scripserit N. 985 sq.
τίς ὅδ' ὀρειδρόμων μαστήρ Καδμείων N. 987 alterum ἐς

ὄρος delendum coniecit N. 990 δέ τις] δὲ γέγον' N. ὅδ' addidit Hermannus. 998 ὄργια corruptum. 1001 βία] Πέλαν coniecit N. 1002 σώφρονα θάνατος et 1004 βροτείω cod., admisi Heathii et Elmsleii conjecturas parum probabiles. 1006 θηρεύουσ' N., θηρεύουσα τὰ δ' cod. 1009 ἄμαρ Elmsleius. 1020 θηραγρευτῶ Dindorfius (θηραγρεύτα scripserat N.), θηραγρότα (ὁ a correctore) cod. 1022 sq. βρόχον θανάσιμον ἐπ' ἀγέλαν Fixius. 1023 πεσόντι Scaliger, πεσόντα cod. 1025 et 1026 spurios esse iudicat Middendorffius. 1026 ὀδόντος ἔσπειρ' Elmsleius, ἔσπειρ' ὀδόντων Hartungius. ὄφρος] Ἄφρος Elmsleius. 1031 Βρόμι' ἄναξ, θεὸς σὺ (hoc pronomen addidit Kirchhoffius) φαίνει μέγας coniecit N. 1056 ποικίλ' ὡς vitiosa. 1060 ὅσον ποθῶ Elmsleii est conjectura minime certa, ὅσοι νόθων cod., ὅσοις μόθον Heathius, ὅσοις ὕχλον Middendorffius, νόσον μαθεῖν Weckleinus. 1063 θαυμάσθ' ὀρῶ N., θαῦμ' ὀρῶ cod., ubi τι θαῦμ' ὀρῶ correctum est. 1067 ἐλικοδόμον Reiskius, ἔλκει (ἔλκη m. sec.) δρόμον cod. 1084 ὕλιμος Chr. pat. 2260. 1090 ἥσσονα Heathius. 1091 ποδῶν τρέχουσαι Hartungius ex Chr. pat. 2015. 1103 συγκεραννοῦσαι corruptum. 1113 spurium iudicat N. 1123 χοῆν Brunckius. 1133 ἔφερε Dupontus, ἀνέφερε cod. 1147 νίκη φέρει Hartungius. 1157 πιστὸν Αἰδαν verba vitiosa, Βιστο-νίδων coniecit Herwerdenus. 1168 ὀρθοῖς Stephanus, ὀρθεῖς cod. verba nondum sanata. 1183 εὐτυχῆς γ' ἂδ' N., εὐτυχῆς τὰδ' cod. 1188 πρέπει γ' ὥστε θῆρ ἀγραύλος φόβῃ Kirchhoffius, πρέπει θηρὸς ὡς ἀγραύλου φόβῃ O. Hense. 1199 τᾷδ' ἄργα N., τὰδ' ἔργα cod., τᾷδε γὰρ L. Dindorfius. 1205 ἀγκυλητοῖς N., ἀγκυλωτοῖς cod. 1207 sq. κομπάζειν μάτην et κτᾶσθαι χρεῶν N., κομπάζειν χρεῶν et κτᾶσθαι μάτην cod. 1209 δὲ γ' αὐτῇ Kirchhoffius, δὲ ταύτῃ cod. 1213 πηκτὰς κλίμακος Chr. pat. 1263. 1216 ἄθλιον δέμας malit N. 1221 versus suspectus. 1240 ὡς ἀγκρεμασθῇ Hermannus. 1245 num Euripidis sit dubitat Middendorffius. 1257 σούστιν. τίς αὐτὸν Kirchhoffius, σοί τ' ἐστίν τίς αὐτὸν cod., σοί γ' ἐστίν. τίς νιν malit N. post 1269 versus Cadmi verba referens intercisisse videtur. 1297 ὕμιν N., ὕβριν cod. 1312 ἀξίαν ἔδωκεν ἄν Hartungius. 1331 et 1332 transponi iubet Weckleinus. 1339 βίον] δέμας malit N. 1342 στ' δν malit N. neque ἡθέλετε sanum videtur. 1343 ἡνδαιμονεῖτ' Mus.

gravius, εὐδαιμονοῖτ' cod. 1349 οὐμὸς ἐπήνεσεν cod. a pr. m., unde ἐμὸς ἐπήνεσεν vel οὐμὸς ἤνεσεν scripserit N. 1353 παῖς τε σὸς Hartungius, σαι cod. 1358 σχῆμ' addidit N. ἀγρίας Dobraeus, ἀγρίαν cod. 1365 ὄρνις — πολιόχρους κύκνος cod., ὄρνιθ' — πολιόχροα κύκνον Heathius, qui accusativum requiri recte agnovit (cf. L. Stephani *Compte-rendu de la commission archéol. pour l'année 1863* p. 28). 1368 ὦ πατρός ante Elmsleium. 1372—1392, quos ab Euripide alienos esse argumentis docemur certis et indubiis, notavit N. 1384 μ' εἰδοῖ addidit Musgravius.

Schol. Ar. Plut. 907: ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν. καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χέρας μύσος.

versus, ut Tyrwhittus vidit, ex Aganae oratione repetitus, cuius unum versum 1329 servavit codex Palatinus. hanc et subsequentem Bacchi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde codicis lacunam quodam modo compensare studuit post alios Kirchhoffius Philol. vol. 8 p. 78—94, qui fallitur de Chr. pat. 1473 repetito e Bacch. 1135. de verbis γανυρίαν et λελάβημαι, quae e Bacchis afferuntur, videndus Elmsleius p. 134 et 139 ed. Lips.

HECVBA

Argum. p. 138, 13. 14 συμπαθησονσῶν Heimsoethius.

V. 8 ὃς τήνδ' Hermannus, ὃς γῆν malit N. Χερσονησίαν Bruckius, Χερρονησίαν libri. 16 ἔκειτ' ἐρείσματα Scaliger. 17 χθονὸς] πόλεως N. 28 ἀκτῆς Abc. 33 Χερσονησία ante Bruckium. 38 Ἀχαικόν v. l. 58 ὄσονπερ — τυχεῖν verba vix sana. 56 εἶδες ἡμᾶρ B. 69 αἶρομαι ἐννυχίοις Hartungius, ἐννυχίοις αἶρομαι O. Menzer. 75—77 ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης φοβεράν ἐδάμην N. verba εἶδον γὰρ et ὕψιν ἔμαθον Hartungius delevit. 80 ἄγκυρ' ἀμῶν Meinekius (ego ἀμῶν praetuli), ἄγκυρα τ' ἐμῶν libri, ἄγκυρ' ἐπ' ἐμῶν Weckleinius ex Schol. 85 ἀλλαστον malit N., cf. Eur. fr. 1106. 92 sq. ἀνάγκη οἰκτρῶς] ἀνολκτῶς recte Porson. 96 οὖν delendum conicit N. 97 suspectus. 141 ἦκει Cobetus. 145 Ἀγαμέμνονος ἔξ' ἱκέτις γονάτων N. 147 τοὺς θ' ὑπὸ γαίας Porson, τοὺς τε χθονίους Heimsoethius. 155 ἠχὴν Burgesius recte, nisi quod ἀχάν praeferendum. 159 γενεά Porson. 163

ποι] πῇ libri. ποῖ δ' ἦσω πόδα; τίς θεῶν Reiskius. 164 δαίμων νῶν Musgravius. δαιμόνων libri. δαίμων ἐστὶν ἀρωγός coniecit N. 174 sq. αὐδά, τέκνον, ὡς εἰδῆς οἶαν | ἀλω φάμαν N. 178 καρύξουσ' Weckleinius. 179 τῶνδ' Reiskius. 181—196 versuum ordinem turbatum restituere conatus es Hartungius. 186 τέκνον τέκνον Hermannus, ὦ τέκνον τέκνον libri, τέκνον μέλιον Herwerdenus. 187 τί ποτ' ἀγγέλλεις N. 190 Πηλεία Henr. Weilius. 194 δυσφάμους Dindorfius, δυσφήμους libri. 196 τὰς σᾶς ἀμφὶ ψυχᾶς Heimsoethius. 199—201 οἶαν οἶαν | αὖ σοι — ἐχθίσταν | ἀρρήται — δαίμων Bartholdus. 210 τάλαινα Seidler, ἃ τάλαινα libri. 211 καλὸν (σοῦ Weckleinius ex Schol.) μέν, μᾶτερ, δυστάνου Kirchhoffius. 215 ξυντυχία] δαίμων Heimsoethius, πότμος Weilius. 224 ἐπέσται N., ἐπέστη libri. 231 κᾶγωγ' ἄρ' L. Dindorfius, κᾶγὼ γάρ libri. 236 σὲ μὲν ἐρωτᾶσθαι τάδε Weilius. εἰρησθαι χρεῶν et 237 ἐρωτῶντας τάδε olim N. 251 κακύνει suspectum. 253 δύνᾳ Porson. 260 τὸ χρήμαλιν N. 279 suspectus. 281 πόλις vitiosum. πολιᾶς Czwalina, βίος Weilius. 293 λέγης Muretus. 296 οὐκ] τίς Gregorius Cor. p. 64, quod praestare videtur. 320 τὸν ἐμὸν] στεφῶν Weilius. 328 τοὺς ἐσθλοὺς φίλους malit N. 333 νικώμενον] κρατούμενον he et Stob. Flor. 62, 25. 355 παρθένων Kirchhoffius. 359 ὁμοφρόνων L. Dindorfius. 361 χᾶτέρων πρόμων Herwerdenus. 367 ἐλευθέρων Hartungius. 369 ἄγ' οὐν μ'] ἄγονι' vel ἄγοσι' ABFcC. διέργασαι λαβῶν Weckleinius. 378 suspectus. 398 δρυὸς ἐγὼ Lud. Sybelius, δρυὸς ἀπριξ Weckleinius. 419 βίον ineptum, τάδε scripserit N. 432 κᾶρα πέπλους Kirchhoffius, κᾶρα πέπλοις libri. 435 σὸν ὄμι' Wakefieldus. 441—443 choro tribui Hermannus, damnat Dindorfius. 445 ἄτις Barnesius. 451 ἐνθα Porson, ἐνθα τὸν libri. 452 πατέρα] τοκέα Dindorfius. 454 πεδία] γύας Hermannus. 460 φῖλας Hartungius. 467 sq. θεᾶς ναίουσ' N., Ἀθαναίας libri. 481 λείπουσ' Musgravius. 489 κεκτῆσθαι βροτούς Heimsoethius. 490 ut spurium notavit N. 495 αὐτὴ δὲ codex Mosq. 504 μέτα vitiosum, πάρα Dindorfius. ipsum versum damnat Herwerdenus. 506 δοκοῦσ' Ἀχαιοῖς ἤλθε] ἐρεῖς Ἀχαιοῖς δόξαν malit N. 507 509 510 spurios arbitratur Herwerdenus. 528 ἔρρει χειρὶ plerique libri ἐκχεῖ (vel ἔχεε) χειρὶ G. Schmidius, ἐξέρραινε vel ἐξέρραν

Dindorfius. 535 μου] μοι deteriores aliquot libri. 538 ἡμῖν παρῶν Weilius. 540 πρενεμενοῦς suspectum. 559 λαγόνας AEC. λαγόνας εἰς μέσας Brünckius. 566 οὖν (malim αὖ) θέλων τε κοῦ θέλων Kayser. 569 εὐσχήμων Plinius Epist. 4, 11, 9. quae vera videtur lectio. 574 οἱ δ' ἐπληροῦσαν Choerob. in Theod. p. 537, 8. 578 ut spurium nolavit N. 581 et 582 δυστυχεσιτάτην ὁρῶ πασῶν γυναικῶν, εὐτεκνωτάτην δὲ σέ malit N. 582 θ' om. libri nonnulli et Choerob. in Theod. p. 551, 6. 584 verba ἀναγκαῖον τόδε non videntur sana. 595 ἀνθρώποις libri, ἄνθρωποι Hermannus, qui tamen ἐν βροτοῖς a poeta scriptum coniecit. 602 δλοιδε τᾶσχρόν Coebetius. 607 ἀταξία Dio Chrys. 32, 86. quod fortasse praefereendum. 612 versus molestus. 618 κλέμμα] κτήμα N., λήμμα Weckleinius. 623 ὠγκούμεθα G. Schmidius. 627 κείνο δ' ὀλβιώτατον scripserit N. 643 συμφορὰ τε τλάμων coniecit H. Weilius. 665 ἄπο] ὑπερ al., πάρος F. G. Schmidius. 680 spurium iudicat Herwerdenus. 683 οὐδὲν εἰμ' ἔτι N. 687 ἀρτιμαθῇ νόμον v. l. Schol., ἀρτιμαθῇ νέον vel ἀρτιμαθῆς νέον Weckleinius. 691 sq. ἀστένακτος ἀδάκρυτος Hermannus, ἀδάκρυτος ἀστένακτος libri. 692 ἐπισχῆσει Hermannus, μ' ἐπισχῆσει libri. 699 ἐκβλήτ' Hartungius, ἐκβολον Weilius. 704 οὐ με παρέβα] οὐδὲ παρέβα με Hermannus. 706 damnat Dindorfius. 715 ποῦ θεῶν δίκαι coniecit N. 729 εἰῶμεν et cum Bothio οὐδ' ἐψάυομεν N., dummodo genuinus sit versus. 745 εὐ λογιζόμεσθα N., ἐκλογιζόμεσθα coniecerat Hermannus. 746 μάλλον] νεύειν N., ῥέπειν Schenkelius. 748 οὐδ' ἐρῶ F. G. Schmidius. 750 ποῖ N., τί libri. 755 ῥαῖδιον δ' οὐκ ἔστι μοι Heimsoethius. 756—58 om. AB, post 779 collocat F. post 757 excidisse Agamemnonis quaestionem et v. 759 ante 758 collocandum esse probabiliter coniecit Hirzelli. 773 τυχῶν πότμον N. 774 δ'] γ' libri haud pauci, abī particulam omittunt. οὔτινος ὑπ' ἄλλου coniecit Elmsleius. 790 ἀγενωτάτου ξένου Heimsoethius. 793 suspectum habet N., 794 sq. Matthiae, 796 sq. Dindorfius. 798 καὶ σθενεῖς φύσει N. 800 sq. ab interpolatore additos arbitratur N. 820 ἐλπίσαι optativi forma vitiosa. πῶς οὖν ἂν ἐλπίσειε τις scripserit N. 821 οἱ μὲν τοσοῖδε F, οἱ μὲν τοσοῦτοι recentiores libri, οἱ μὲν ποτ' ὄντες Weilius, οἱ μὲν γὰρ ἦσαν temptabat N. 821 ξένον τόδε N. 831 νυκτερησίων N., νυκτέρων βροτοῖς

vel νυκτέρων πάνυ libri, νυκτέρων Tzetzes Exeg. II. p. 8
 12. 843 suspectus. 847 οὐ νόμοις Weilius. 859 εἰ
 ἐμοὶ Elmsleius, εἰ δέ σοι libri. 875 τὰμ' ἐγὼ N. 891 ἄνασ
 πρίν ποτ' Elmsleius. 894 ἐκείνου Ac. 900 οὐρίους E. 91
 ἡσύχους Hartungius. 902 εὖ πως] εὖ σοι G. Schmidius. 9
 ἀδύς Dindorfius. 943 Ἑλέναν glossema esse conicit N. 9
 πατρίας Dindorfius. ἀπήλασεν Weckleinus. 953 spurius
 detur. 961 κακῶν suspectum. 967 κλύων πάρεμις
 Weilius. 971 sq. verba τυγχάνουσ' — δυναίμην ab Euripi
 aliena notavit N. 972 προσδρακεῖν Weilius. 976 τίς] τ
 N. ἔχει N., ἐμοῦ libri. 984 τί δεῖ N. 992 μου] που H
 werdenus. 998 αἰ] ὃ Weilius. 1023 οὔτι δέδοικας Weili
 ἀλλ' ἔσως] ἀλλὰ N. 1031 alterum ἀλέθριον delet Dindorfi
 1032 sq. graviter corrupti. 1040 non videtur sanus. 10
 Polymestori a non nullis tribui docent Scholia. 1047 Θρηνη
 κράτος ξένου Weilius. 1052 ταῖσδ' Hermannus. 1055 θ
 μῶ ῥέοντι libri paene omnes, θυμὸν πνέοντι F. G. Schmidt
 1068 ἀκέσσαιο τυφλὸν ἀκέσσαι', "Ἄλιε Weilius, ἀκέσαι' ἀ
 σαιο τυφλόν, "Ἄλιε libri. 1069 νέφος ἀπαλλάξας Reiski
 φέγγος ἐπαλλάξας Weilius. 1073 τιθέμενος Θηρῶν Seidl
 Θηρῶν τιθέμενος libri. 1078 σφακτὰ Hermannus. φον
 et ἀνήμερον delet Dindorfius. 1079 ὀρείαν Brunckius. 10
 πᾶ βῶ deleverit N. 1081 ναῦς ὥς N., ναῦς ἄτε Weili
 1097 δεινὰ φεῦ δεινὰ Weilius. 1100 αἰθέρ' ἀμπτάμε
 libri, αἰθέρ' cum Schol. delevit N. 1113 ὅδ' ἂν πτύ
 Elmsleius. vitiosum est παρέσχ' ἂν ab Heathio propositu
 1123 ἀμήχανον suspectum. 1126 διασπάσω νιν Wecklein
 1137 spurium censet N. 1139 ἀθροίσῃ vix aptum. 1148
 μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει δόμους scripsisse Euripi
 coniecit N. verba χρυσοῦ et ἔν' ἄλλος τάδε interpolatoris
 dentur esse. 1153 θακοῦς' Elmsleius cum Schol. 11
 ἀμείβουσαι διὰ χειρός ABC, μολόντα διὰ χειρός scripserit
 post 1166 quaedam excidisse conicit N. 1176 πολέμιον
 σὸν N. 1185 πολλῶν γὰρ Hartungius. quae si vera est c
 iectura, ἡμῶν in οὐσῶν erit mutandum. 1186 αἶδ' ἂν
 ἄθμοι Hermannus. 1191 abesse malit N. 1194 versus s
 ptura incerta. 1197 ὅς φησ' N., ὅς φης libri, οἷς φ
 Heimsoethius. ἀπαλλάξων malit N. 1215 καπνός (ita
 Canter) δ' ἐσήμεν' ἄστν πυρπολούμενον Heimsoethius. 12

ἦσθα τοῖς] ὀρθῶς ἦσθ' Hermannus. 1227 εὐθέως ἔχει φίλους vel αὐτόθεν φίλους ἔχει N. 1235 sq. εὐ δρᾶσας ξένον, αὐτὸν σὲ χαίρειν τοῖς κακοῖσι φήσομεν N. 1237 admodum ieiunus ac parum aptus. 1256 τί δ'; ἢ μὲ Bothius, τί δ' ἐμέ libri, τί δ' ἡμᾶς Scaliger. 1270 πότμον Reiskius, βίον libri, μόρον Brunckius. 1271 τεθῆσεται scripserit N. 1272 ἐπώ-
νυμόν τι N., ἐπωδὸν ἢ τί libri. 1275 σὴν δ' Kirchhoffius. 1279 αὐτὸν τε τοῦτον Heimsoethius.

HELENA

V. 8 δις αὖ τοῖσδε δώμασιν τέκνα N. 9 sq. verba ὅτι — διήνεγκ' ab interpolatore addita notavit N. 12 ὥραία N., ὥραιων cod. 20 ὑπ'] ὥς N. 26 damnat Herwerdenus. 35 τυράννω Hermannus. 37 συμβάλλει F. G. Schmidtius. 38 χθονὶ suspectum. 48 σώσειε N., σώσαιμι cod. 58 γνόντι μ' ὥς Badhamus. 59 λέχος Eust. II. p. 30, 35. 63 δ' ἐγὼ Dobraeus. 69 Πλούτῳ malit N. 75 ἀποπτύσειαν L. Dindorfius, ἀποπτύσαιεν cod. 78 εἰσιδὼν μ' Weckleinus. 81 suspectus. 85—88 recte damnare videtur Badhamus. 91 τλήμων δ'ρ' εἰ τις Herwerdenus. 92 et 93 interpolatoris esse censet N. 98 Ἀχιλλέα τιν' οἶσθα Πηλέως γόνον Cobetus. 112 καμπύλους N., καρπίμους cod. 113 δ' ἐμείναι' ἄλλον] δὲ πάρος ἐμείναι' N. 121 sq. damnant W. Ribbeckius et I. Czwaliński. 122 καὶ νοῦς ὀρεῖ] ὥς νῦν σ' ὀρεῖ Dobraeus. 125 οἷς συμβᾶν λέγεις temptabat N., οἷς κακὸν μέλει F. G. Schmidtius, οἷς παρὸν λέγεις Rauchensteinus. 129 ἐπὶ νώ-
τοις Herwerdenus. 126 ὥς κείνος verba suspecta. 136 βρόχῳ ἐνάψασαν Mehler. 144 βασιλικούς Wunder, βασι-
λείους cod. 145 spurius videtur. χορήγων in θέλων mutari vult Lud. a Sybel. 164 οἶτον Musgravius, οἶκτον cod. 170 τὸν delet Hermannus. 171 αἶλινον N., αἶλινους cod. 176 alterum φόνια delet Bothius. φόνι' ἀχάριτας Lobeckius. 180—83 graviter corrupti. 189 γύαλα Dindorfius, μύχαλα γύαλα cod. 221 οὐκ ἔστ' ἐν φάει Herwerdenus. 225 πότνια, πα-
ραδῶσι λέχεσιν N. 227 ποτ' ἔτι] ποτε N. 228 τὰν] θεᾶν Dobraeus. 236 sq. ἐπὶ τὸ δυστυχές, κάλλος ὥς ἔλοι γ' ἐμὸν temptabat N. 239 Πριαμίδαις τε verba aut spuria aut cor-
rupta. 245 sq. χαλκίονον — μόλοιμ' damnat Dindorfius.

253 δέ τοι L. Dindorfius. 257—59 spurios esse perspicit Badhamus. 263 λαβεῖν cod., λάβοιν Hermannus. 268 βαρὺ μὲν ἔστ', οἰστὸν δ' ὅμως Cobetus. 280—84 versuum exitus laborant, v. quae dixi in Observ. crit. de trag. Gr. fr. p. 19 not. 288 εἰργοιέν με N., εἰργοίμεσθα cod. τὴν ἀπ' Ἰλλίου N. 289 μολεῖν Heimsoethius, μ' ἐλθεῖν cod. vitiosum est μέτω. quod in ἄτερ mutabat Brunckius. 292 σωθῶ Badhamus, δο- θῇ N. 294 ἀπαλλαγὰς Matthiae. 299—302 damnavit Hartungius, 298—302 Vsener. 302 κρατ' C. Keilius, ἄρτ' cod. 310 τῶνδ'] πόλλ' F. G. Schmidtius. 312 εἰς τὰ δεινὰ Rauchensteinus. 320 δὲ Herwerdenus, δ' εὖ cod. 326 τήνδ' N., τοῖσδε cod. 332 οἴκων delet Badhamus. ἀγῶνας δὲ πύθισθ' ἐμούς scripsit Dindorfius. 334 οὐ μάταν καλεῖς N. 343 ἐς delet Badhamus. 345 τὰν φόνιον Hartungius. 349 ὑδρόεντι Reiskius. 354 διωγμὸν N., δίωγμα cod., δαίγμα F. G. Schmidtius. 355 αἰμορῦτου Hartungius, λαιμορῦτου cod. 358 συρίγγων Elmsleius, σύριγγ' cod. αἰοιδὰν Hermannus αἰοιδᾶι cod. versus nondum emendatus. 365 sq. verba ἐλαβ- — ὤλεσαν interpolatoris videntur, item 368 Σκαμάνδριον suspectum. 375 sq. παρθένε, | Δίωκ' αὖ λεχέων scripserit N. 379 sq. locus graviter corruptus. 388 sq. verba ἡνίκ' — ἐπολεῖς spuria videntur. 399 vix sanus. 404 Αἰβύης δ' Hermannus. ἐπιστροφὰς Herwerdenus. 414 λεῶ N. 416 τῆς ἐμῆς N., τὰς ἐμὰς cod. 418 ἀηδῖαν Portus, ἀθυμίαν Herwerdenus. 421 αὐτὰ δ' εἰκάσα verba inepta, ἀντὶ δ' εἰμάτων requirit N. 426 ἀρχηγὸν N. 431 πύλας τ' ἐρμυνας expectes. 432 ἔκ γε Musgravius, ἔκ τε cod., ἀν ἔστι leg.? 434 ὠφέλημ' ἔχομεν ἄν Vsener. 438 θύραις Blaydes. 441 λυγρὰ ταῦτα κοῦν ἄλλως λέγεις temptabat N. 442 ἄνεις χόλοι G. Clarkius. 445 πρόσκιλλε Badhamus, προσεῖλε cod. 446 σὺ δ' αἷτιος· πεῖθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω Dobraeus. 448 αὐτοῖμαί γ'] νομίζω γ' vel ἐγῶμαί γ' Herwerdenus. 451 ἐγὰρ πάρεμι Czwalina. 454 συκοῦν suspectum. 456 πρὸς τί δ' Matthiae. 459 βασιλικοὶ Wunder, βασιλῆιοι cod. 492 διὰ που γῆς ἔστι malit N. 493 μόνον interpolatori debetur. πλήρ' ἔν' εὐροοι (ἔν' αἰ ῥοαὶ cod.) τοῦ καλλιδόνακος εἰσιν Εὐρώτα ῥοαὶ scripserit N. 494 διπλοῦν N., ἀπλοῦν cod. 497—99 damnat Badhamus, 504 Cobetus. 507 κρύψων Badhamus. 510 δ' ἐν N., δέ θ' cod., μὲν Alb. Schmidtius. 516 χρῆσας

Dindorfius, *χοήζουσ'* cod. 530 *ἐν φάει*] *ἐμφανῶς* Iacobsius, *ἡλίον* N. 532 *πεπλευκότα* Matthiae, *πεπλωκότα* cod. 539 *φίλων* malit N. 541 *οὐ τί που λογάμεθα* N. 553 *οὐδ'* *ὕπηρεται* Dindorfius. 555 *φόβον* Valckenarius, *φόβους* Her-
mannus. 560 *θεῶν γὰρ* N., sed fortasse *gravior est corruptela*. 565 *ἄρ'* Ar. Thesm. 911, *γὰρ* cod. 577 *corruptus*. 578 *τί*
σοι δεῖ πίστεως σαφεστεράς Rauchensteinus, *τί σου δεῖ τίς*
ἐστί σου σοφώτερος cod. 587 *ἄμ'* vir doctus Anglus, *ἄν* cod.
ἡσθας N., *ἡσθ'* cod. 590 *ἐξάξει* Cobetus. 592 *λαβοῦσ'*
ἄρ' *οὐχ* Herwerdenus. 613 *πάλιν* N., *πατέρ'* cod. 625 *ὁ*
μὲν πόνος Musgravius. 634 *ἄδονᾶν* Dindorfius. 641 *δὲ*
νοσφίσας ([*σ'* add. Badhamus) *ἐμοῦ* Elmsleius, *δ'* *ἐνόσφισαν*
θεοῖ σ' *ὁμοῦ* cod. 642 *ἄλλαν* Elmsleius, *ἕλλαν δ'* cod. 644
συνάγαγεν, *ὧ πόσι* Dindorfius. 650 sq. *verba uncis inclusa*
delet N. 653 *μόλις* N. 654 *χαρμονᾶν* Elmsleius, *χαρμονά*
(*supra scr. ἄν*) cod. ceterum *χαρμονᾶν δάκρυα* malit N. 662
¶ *deleverit* N. 663 *ἀκουσά* suspectum. 676 *ὧμοι ἐγὼ*
δίνων Badhamus. *verba λουτρῶν καὶ κρηνῶν deleri iubet*
Herwerdenus. 679 *τί δ' εἰς κρίσειν σοι τήνδ' ἔθνηχ'* (*ἐφῆχ'*
Seidler) *Ἦρα κακόν* Musgravius. 687 *δύσμορος αἰσχύνει* N.
690 *γάμον ἄγαμον ἐμόν* L. Dindorfius. 694 *πατρίδος κακό-*
ποτμον δύναν expectes. 698 *εἰ καὶ*] *ἄλλ' εἰ* Rauchensteinus.
700 *πόρε τι τῆς σῆς ἡδονῆς* vel *μεταδίδου σῆς ἡδονῆς* con-
iecit N. 704 *οὐχ ἦδε*] *οὐ δῆτα* Herwerdenus. ante 705 *ver-*
sum excidis coniecit N. 706 *τί φῆς* delet Hartungius. 706 *τί*
δ'; *ὡς ἀληθῶς* F. G. Schmidtus, *ἄρ'* *ὡς ἀληθῶς* Herwerde-
nus. 711 *ὧ θυγάτηρ*] *σκέπαι γὰρ* Stob. Ecl. 1, 7, 6 p. 214,
quod verum videtur. *ὡς ἔφην*] *ὅς ἔχει* Stob. *ὅσον ἔχει τὸ*
ποικίλον N. 718 *ὅτ'*] *ὅς* malit N. 727 *damnat* Herwerde-
nus. 738 *οὐ* Tyrwhittus, *οἷ* cod. 739 *μῖνυει* aut 740 *μῖ-*
νονυει scribendum esse coniecit L. a Sybel. 741 *εἰ τήνδε* Her-
werdenus, qui 742 et 743 *iure videtur proscribere*. 752
damnat Cobetus. 753 *χοῆν* N., *χοῆ* cod. 755 *βλον* ineptum,
μώρων expectes. 757 *μόνη δ' ἀρίστη μάντεων εὐβουλία* N.
764 *αἰσθῆσθαι* vix sanum. 769 *οὐτ' ἄν* L. Dindorfius, *οὐ*
γὰρ cod. *οὐ γὰρ ἄν πανσαίμεθα* Herwerdenus. 772 *καὶ*
πλείον' εἴπας N. 773 *τάλλα παραλιπών* Herwerdenus. 775
πανσθλούμενος M. Schmidtus, *ἐνιαύσιον* cod. 785 *ἦν ἐτ-*
λην] *ὧ τλήμων* N. 789 *ἦ τοῖσδ' ἐπιστάς* N. 808 *ἀναιδρά*

γ' Cobetus, ἀνανδρ' ἄρ' cod. 810 οὕτω suspectum. 816
 ἢ δόλων ὑπο Herwerdenus. 818 πῶς με γνώσεται θ' ὅς N.
 827 γαῖα suspectum. 837 ταῦτά inepitum, τῷ σῶ vel τούτῳ
 Rauchensteinus. 840 τελευτήσῃ Musgravius. 854 κακοῖς
 δ' ἔφ' ἔρμα (praestabat scribi κακοῖσι δ' ἔρμα) στερεὸν ἐμβαλ-
 λουσι γῆς Scaliger. 855 γενέσθαι ei 856 μεταστῆναι Her-
 werdenus. 861 βλέπουσα γὰρ καὶ μὴ βλέπουσ' ἀφιγμένον
 temptabat N. 866 θεῖον δὲ σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχαῖ
 cod., adoptavi Hermannii coniecturam quamvis incertam. 871
 corruptus. 877 οὐδ' οἶδα νόστον οἰκᾶδ' εἴ σ' αὐτοῦ μένει
 Herwerdenus. latet aliud quid. 882 Ἀλεξάνδρῳ Kirchhoffius
 886 οὐνεκ' cod. Ἐλένην δοῦσα μομητοῖς γάμοις Rauchen-
 stein. ὠνητοῖς in ἀνονήτοις mutari voluit Pierson. 899
 φιλικτον Cobetus, φιλάτας libri. 903—908 damnavit Din-
 dorfius. 912 sq. ut suspectos notavit N. 914 σὺ δὲ N., ἢ
 δὴ cod. 923 καὶ — εἰδέναι καὶ μέλλοντα, τὰ δὲ δίκαια μὴ
 Herwerdenus. 929 ποτέ addidit N. 933 ἐκδώσομαι τε Elms-
 leius, ἐδάσσομαι cod. 936 κατέφθιτο Rauchensteinus. 942
 τοῦ τρόπου Musgravius. 944 οἰκτροὶ Portus. 954—958
 damnat Herwerdenus, 957 in suspicionem vocarat N. 965
 ὀφλήσεις N., ἀπολέσεις cod. 966—968 genuina haec esse
 conicit N.: κακῶς δ' ἀκοῦσαι νέρθεν ἀνακαλούμενον οὐκ
 ἄξιόν σε τὸν πρὶν συνλεέσθαι. 974 ἦσσω Hermannus
 κρείσσω cod., unde χείρω malit N. ἀπολλύναι N., ἀποδοῦναι
 cod. ante 976 quaedam excidisse conicit N. 992 ἡμῶν μάλ-
 λον scripserit N. 993 δυσκλεεῖς F. G. Schmidtus. οὐν Reis-
 kius. 994 πιθοῦ malit N. cum Dindorfio. 1005 Ἥρα Rel-
 kius, Ἥρα cod. 1007 ἔλεος suspectum. 1008 deleuit Bad-
 hamus. 1010 ἀδικοῖν νιν ἄν Porson. 1013—1016
 damnat Dindorfius. 1019 ξύμψηφος N. 1022 τιν' Fixius
 τὴν cod. αὐτοὶ μὲν οὐν ὁδὸν τιν' ἐξευρίσκετε scripserit N.
 1025 γῆν μὲν L. Dindorfius. 1027 delet Herwerdenus, ado-
 ptans 1026 εὐνοίαν Dobraei coniecturam. 1033 suspectus
 1034 κοινῇ Cobetus. 1042 ὁδῶν ἄπειροι Herwerdenus
 1049 λέξω L. Dindorfius. 1050 τεθνηκέναι Cobetus, λόγῳ
 θανεῖν cod. 1051 εἰ δὲ τῇδε κερδανῶ (del. λέγειν) conieci
 N., εἰ δὲ κερδανῶ κλύων Heimsoethius. 1054 πρὸς τὸν ἀνό-
 σιον verba vix integra. 1056 ἀπαιόλη γὰρ Hermannus. 1062
 πελαγίους Dindorfius. 1064 κελεύσει L. Dindorfius. 1067

τοῦτ' εἰ N. 1074 κοῦριος δρόμος R. Prinzius. 1089 ἐμ-
 βαλῶ χειρός Dobraeus. 1097 κῦδος Vsener, κάλλος cod.
 γάμω] κακῶ N. 1100 versum ineptum notavit N. 1104 σω-
 μάτων Musgravius. 1111 ἔλθ' ὧ δια Musgravius. 1112 ξυν-
 ωδός N., ξυνεργός cod. 1119 ἀπο suspectum. 1122 πρόμοι
 δ' Ἀχαιῶν conicit N. 1126 πολλοὺς δὲ cod. fortasse recte.
 ἀμπι ῥυτὰν cod., ἀμφι κλυτὰν scripserit N. 1131 sq. cor-
 rupti. 1139 ἀκρότατον N. 1140 τὰ βροτῶν Hartungius.
 1142 ἀμφιλόγοις Dobraeus. 1147 κᾶτ' ἰαχήθης Hermannus.
 1148 ἀπιστος προδότις Dindorfius. 1152 — 1155 corrupti.
 1158 καὶ Πριαμίδαι Hartungius, ᾧ Πριαμίδαι Dindorfius.
 1162 δὲ φλογμὸς Stephanus. 1164 συμφοραῖς ἔλεινοῖς N.
 1168 παῖς ὅδε] ὡς παῖς N. προσεννέπω Hermannus. 1182
 λάθῃ] φθάνῃ Weckleinus. 1190 σεσεισμένη N., πεπεισμένη
 cod. 1197 iure proscripsit Hartungius. 1200 καὶ σαφῇ τὰδ'
 ἀγγελεῖ N. 1217 ἀνείλουτ' Cobetus, ἀνείλον cod. 1224
 ἔτεμες Dindorfius. 1225 ὡς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις N. 1236
 μεθῆκα Cobetus. 1246 θαί suspectum. 1253 παρούσης]
 πατρώας Herwerdenus. 1259 μέντοι N., μὲν δὲ cod. 1271
 πάλιν θυλήματ' olim N., praestat scribi πάλιν κτερίσματ' cum
 Rauchensteinio. 1282 ἀντὶ τῆσδ' Hartungius. 1286 Μενέ-
 λεων δ' ἔχει πότμος conicit N. 1287 πόσις] ἄπαξ L. Din-
 dorfius, πάλιν Heimsoethius. 1301—1368 graviter laborant.
 1301 Ῥέα ποτὲ N. 1311 ξεύξασαι θεαί Badhamus, σατίνας
 Musgravius, σατίαν cod. 1319 δρόμων N. 1320sq. ἔπαυσε
 πόνον, μαστεύουσα φίλας N. 1344 ἀλᾶν Bothius, ἀλαλᾶ
 cod. 1353 ὄν Canter, ὦν cod. σ' οὐδ' Hermannus, οὐθ'
 cod. 1354 ἐπώρσας Dindorfius. ἐν γὰς θαλάμοις Herman-
 nus. 1360 κισσοῦ Musgravius. 1374 vitiosus videtur. 1387
 προσποιούμεθα ferri non potest, προσπίττω μένειν Rauchen-
 steinius. 1393 πιθοῦ Dindorfius. 1397 delet Herwerdenus.
 1403 καταθανεῖν μ' Kirchhoffius. δ' ἐμὲ N., δέ με cod. 1406
 ὅτι] ὅς N. 1418 τῶν ἐμῶν] τῶνδε τῶν N. 1422 versus
 corruptus. 1447 χρήσθ' ὁμοῦ N., χρήστ' ἐμοῦ cod. 1455
 αὔρας Badhamus, αὔραις cod. 1470 νυχίαν εὐφροσύναν
 Matthiae, νύχιον εἰς εὐφρόναν cod. 1478—1511 carmen
 admodum corruptum, cuius metra exaequare conatus est Her-
 mannus. 1479 γενοίμεθ' ἔν' αἰ Ἀλβνες scripserit N. 1488
 δρόμον delet N. 1495 οἶδμα cum γρ. ἄρμα cod., οἶμα Lud.

a Sybel. 1504 et 1505 transposuerit N. 1512 sq. τὰ κα-
 νιστ' — ὡς καὶν' spuria videntur. 1521 ἡδ' ἦν ξένω Her-
 mannus. τοὺς δὲ σοὺς Kirchhoffius. 1526 βασιλικούς Wan-
 der, βασιλείους cod. 1535 τὰς αὖτ' ἐνέϊρε Badhamus. ἰστέ-
 εἴλετο Rauchensteinus. 1539 ἡλυθον ἐπ' ἀκτὰς N. 1544
 ἀνχηροὶ μὲν, εὐειδὲς δ' ὄραν malit N. 1545 συνθάπτει
 Badhamus, συνθάπτετε cod. 1548 πτερίσματα Herwerdenus
 ποντίσματα cod. 1558 παρεμβλέπων] θυμούμενος N. 1560
 ἐκέλευσεν Cobetus, ἐκάλεσεν cod. 1561 Ἑλλήνων κόροι (ve-
 ἄκοροι) N. 1564 ὥθει Duportus, ὥσει cod., αἶρει Hartungius
 1570 ἐκβᾶσα — εὐσφύρω ποδὶ Rauchensteinus. 1578 φύ-
 λαξ] ἀναξ N. 1581 ἔχων ξίφος Cobetus. 1588 οὐρίω
 Elmsleius. 1590 ἀκτίαν olim Dindorfius, ἀξίαν vel ναξίαν
 cod., ἀξιῶ Hermannus. τί νῦν πλέωμεν Ναυπλίαν Paley
 1592 συμμάχοις N., συμμάχους cod. 1597 λοιπὸν con-
 ruptum, ξυστὸν Herm. Taeuber. 1601 πενκίνους N. 1611
 ἀνακτ' Emperius. 1612 οὐριοι Elmsleius. 1615 ὁρμιὰν τελέ-
 νων Ald., ὁρμιατόνων (in marg. γρ. ὁρμιὰν τίνων) cod. 1627
 σὸν et φόνον suspecta. 1643 γαλας N., γῆς cod. 1647
 ἐκγόνη cod., εὐγενὴς scripserit N. 1650 αἰ] αὐτὸν F. G.
 Schmidtus. 1653 spurium censet N. 1654 αὐτῆς N., αὐτοῦ
 cod. 1659 suspectus. 1670 οἱ δ' ὥρμισεν σε Rauchenstei-
 nus. 1671 τῶν — δόμων verba interpolata. 1673 φρουροὶ
 παρ' Ἀκτῇ Hermannus, φρουροῦ παρ' ἀκτὴν cod. 1680—
 1692 suspectos habet N.

ELECTRA

V. 1 ὦ γῆς γάνος παλαιὸν Kirchhoffius, ὦ γῆς παλαιὸν
 ἄλσος Heimsoethius, πάλαι πολιστὸν Ἄργος N. coll. Hesych.
 πάλαι πόλις τὸ παλαιὸν Ἄργος, v. *Mélanges Gréco-Rom.* I
 p. 360 not. 17 spurium censet N. 20 εἶχ'] ἡχ' F. G.
 Schmidtus. 21 πρῶτοι χθονός] λωτίσματα conicit N. 23
 εἶργεν N., εἶχεν cod. 26 suspectum habet N. 27 σφε βου-
 λεύσαντος ὁμόφρων Seidler, σφ' ἐβουλεύσαντ'· ὁμόφρων δ'
 cod., σφ' ἐβούλευσ'· οὐσα δ' ὁμόφρων Weckleinus. 30
 φθονηθείη vix sanum, μίανθείη conicit N. 40—42 damna
 Kirchhoffius. 44 delevit N. 47 σέβω F. G. Schmidtus, στένω
 cod. 49 ἐσόφεται N., εἰσόφεται cod. 52 πονηρὰς Musgra-
 vus. 53 αὖ N., αὐ cod. 56 ποταμούς Fixius. 57 τὸ μέ-

τι χρειάζ N. 58 τὸ δ' ὡς ὕβριν N. 59 μέγαν πατρί] με-
 λαμβάθῃ coniect N. 61 τιθεμένη χάριν Herwerdenus. ipsum
 versum abesse malit N. 62 ἄλλους τεκοῦσα παῖδας Αἰγίσθω
 πόσει N. 72 spurium arbitratur N. 84 ἐθαύμαζες suspectum,
 ἐθαύρουντες Weckleinus. 96 πόδα Hartungius. 102 ἔω γὰρ
 — ἐγείρεται Kirchhoffius. 108 ἐν] ἐπὶ Camper. 110 et 111
 abesse malit Herwerdenus. 112 et 127 συντείνειν ὦρα Do-
 braeus. 116 sq. κούρα καὶ με τέκε Κλυταιμνήστρα στυννὰ]
 κούρα καὶ μ' ἔτεκε στυννὰ στυννῶς olim N., fortasse praestat
 τῶ τίκτει με Κλυταιμνήστρα στυννὰ scribi. κούρα iam Seid-
 ler iussit deleri. 117 Τυνδάρεω Dindorfius, Τυνδαρέου cod.
 121 ζῶας Dindorfius, ζῶας cod. 122 Αἶδα N., Αἶδα δὴ cod.
 123 σφαγαῖς Hermannus, σφαγείς cod. 130 οἶκον] αἶαν
 malit H. Weilius. 131 σύγγον' ἀλατεύεις Hartungius, σύγγονε
 λατρεύεις cod. 138 αἰσχίστων Seidler, οἰκτίστων N. post
 139 novem versus exciderunt, quorum primi duo versibus 125
 et 126, ceteri versibus 150—156 responderint. 140 θῶ Do-
 braeus. ἐμᾶς Dindorfius, ἐμῆς cod. 142 ἐπορθρεύσω Din-
 dorfius, ἐπορθροβοῶσω cod. 143 corruptus. 144 ἐννέπω
 cod., πέμπω N. 145 ἦμαρ cod. 146 διέπομαι vitiosum,
 τάκομαι vel ἔγκειμαι Dindorfius, λείβουμαι Herwerdenus et
 Weckleinus. 148 δέ Dindorfius, τε cod. 153 ἀγκαλεῖ Har-
 tungius, καλεῖ cod. 161 ὁδίου Hermannus. βουλᾶς delet
 Hartungius. 163 δέξαι', οὐ στεφάνοις ἐπὶ Weilius. 164 sq.
 ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὸν φόνον ἐπ' ἀνέρι μωμένα tempta-
 bat N. 168 αὐλὰν ἀγρότεραν Hartungius. 169 γαλακτο-
 πότας absurdum. 170 οὐριβάτας Dindorfius. 173 Ἀργεῖοι
 πᾶσαι δέ] Ἀργεῖαν (vel Ἀργεῖαι) δ' ἀθρόαι Weilius. 182
 ἦμαρ cod. 184 sq. κόμαν πιναρὰν καὶ πέπλων τρύχη τάδ'
 ἐμῶν N. 187 κούρα"σται N., κούρας τὰ cod. 188 τῇ Τροίᾳ
 θ' ἂ' μοῦ] Τροίᾳ θ' ἂ' τοῦμοῦ L. Dindorfius. 191 sq. gravi-
 ter laborant. 192 προσχῆματ' Reiskius. 193 δοκεῖς πον
 δακρύοις σοῖς Weilius. 199 sq. παλαιῶν vitiosum. 209
 πατρίων Bothius, πατρώων cod. 216 ἐξαισίους Weilius, ἀνε-
 στίλους Rauchensteinus. 219 πανούργους N. 222 κτάνοιμ'
 ἄν Barnesius, ἄν κτάνοιμι cod. 233 φρυγὰς ἔχει Dio Chrys.
 13, 5. 236 ἀσθενῇ δ' ἄτε φεύγων Dio Chrys. 238 κυρεῖς
 malit N. 244 δ' αὖ Seidler, δαί cod. σὺ] σοῦ Seidler. 251
 nondum emendatus. 268 ὡς παῖδα δῆθεν — ποινάτορα

Elmsleius. 275 γὰρ οὖν Elmsleius. 277 ποτέ N., πατήρ cod. 294—296 versus hoc loco inepti, quos ex Antiope derivatos esse fuerant qui crederent propter Stob. Flor. 3, 27. 301 delet Czwalina. 304 στολίζομαι Schaefer, ἀναίνομαι Weilius. 308 spurium iudicavit Camper. καὶ φθαρήσομαι coniecit Rauchensteinus. 312 sq. ὅς πρὶν — ἐμνήστευεν N. 314 Φρυγῶν μὲν ἐν σκυλεύμασι Elmsleius. 324 οὐπω χοῆς ποτ' Porson, οὐπόποτ' οὐ χοῆς cod. 335 ἐκείνου τεκῶν verba corrupta. 342 στέγας N., πύλας cod. 369 παῖδα Herwerdenus, ἄνδρα cod. 371 λιμόν] ῥύπον temptabat N., λῆρον Herwerdenus. 377 ἐλθὼν Kirchhoffius, ἐλθω cod. 382 ἐν τοῖσι πολλοῖς olim N., ἐν τοῖς τρόποισιν Heimsoethius. 383 οὐ μὴ ἀφρονήσῃ Badhamus, οὐ σωφρονήσῃ L. Dindorfius ut olim Kirchhoffius. 386 καὶ πόλεις Cohetus. 409 φίλον Camper, φίλου cod. 413 αὐτὸν] αὐτὸν τόνδ' cod. 413 sq. κέλευε δ' αὐτὸν δαῖτα πορσύναι τινα (δαίτ' πορσύναντά τι malit N.) ἐλθέιν ξένων τῶνδ' εἰς δόμους ἀφιγμένων Czwalina. 415 sq. ante 413 collocat N. 430 καὶ μικρὸν ἀρκεῖ Weckleinus. 438 τὰς delet Hermannus. πορεύουσαι τὸν Θέτιδος Weckleinus. 439 κοῦρον N. ἄλμα ποδῶν verba vitiosa. 444—448 versus graviter corrupti. 445 sq. ἀνά τ' ἐρίπνας Ὅσσας Weckleinus. 447 Νυμφῶν Seidler. 457 φριτὰ N., φρύγια cod. 459 λαιμοτόμαν Seidler, λαιμότομον cod. 466 ἄμ Dindorfius. 469 ὅμασι τάρβος N. 476 ἐν δὲ δόρει Hermannus, ἐν δὲ δορὶ cod., ἄορι δ' ἐν Hartungius. 481 κόρα Dindorfius, κοῦρα cod. 484 θανάτοις· ἢ μὲν N., θανάτοισι καὶ cod. 489 sq. sani non videntur. 496 πελάνους Jacobsius. 497 γέρον τε Weilius. 499 ὁσμῇ προσηνές Hartungius. 505 στένεις φρυγὰς N. 508 οὐκ ἀνέστενον Weilius. 519 ἀθλῶν Lentingius. 526 εὐθαρσῇ] εὐσπλαγχνον Heimsoethius. 533 φανήσεται N. 538 εἰ δ' ἐστὶν cum v. l. οὐκ ἔστιν cod., ἄρ' ἔστιν scripserit N. μόλοι Musgravius, μολῶν cod. 545 sq. damnat Dindorfius. 566 τί δ' οὖν καλῶ Rauchensteinus. 582 νῦν δὲ σπασαίμην N., ἣν δ' ἐκσπᾶσμαι Victorius, ἣν ἐκσπᾶσμαι Musgravius, ἣν ἀνσπᾶσμαι Weilius, ἣν ἀρσπᾶσμεν Weckleinus. 602 ὥς ἐπεικάσαι Weckleinus. 605 σοι] τοι F. G. Schmidtus. 606 τὸ λῆμα malit N. 608 φίλοις suspectum. 615 οὐδὲν ἂν σθένεις N., οὐδ' ἂν εἰ θέλοις cod. ἐλθεῖν ἐντὸς οὐδαμῇ σθένεις F. G. Schmidtus. 616 δεξιᾷς suspe-

etum. 619 καὶ μὴν ἄκουσον Kirchhoffius. 622 προσηκάμην] ἐδεξάμην Herwerdenus. 631 δμῶες μὲν οὖν εἰς, οἱ Kirchhoffius, δμῶες μὲν οὖν, οἵπερ malit N. 632 ἡμῖν δ' ἂν Victorius. 641 τάχει Reiskius, πόσει cod. 645 τοῦτ' αὐτό N. 649 μὲν] μὴν Hartungius, νῶν N. 651 iure dampnasse videtur Matthiae. 654 δέχ' ἡλίους Elmsleius. 658 corruptus. 659 πάλιν δὲ Camper. 661 ἐπ'] ὑπ' Musgravius. 676 τιμωροῖς κράτος Weilius. 681 ἀνάλωσαν cod. 685 θανεῖν Musgravius, θανεῖν cod., κτανεῖν Seidler. 688 ut suspectum notavit N. παίσω γὰρ ἦπαρ Geelius in Eur. Phoen. p. 172 coniecit. 699 sq. ματρός Ἀργηίων Dindorfius, ματέρος Ἀργείων cod. 701 φήμαις et 703 ἡδύθροον ante Dindorfium. 705 καλλιπόκον Heathius, καλλιπλόκαμον cod. 712 κῶμοι δ' Erfurdtius. 719 ὡς ἐπίλογοι] εἶτα δόλοι temptabat N. 726 τότε δὴ τότε δὴ Hartungius. 735 ἀπειρόδροσοι Bothius. 737 λέγεται] λέγεται τότε Hartungius. 739 ἀέλιον Canter. 740sq. ἀμείψαντα Dindorfius. 742 ἔνεκ' ἀδικίας Koechly. 746 ἀ κλεινῶν γενέτειρ' N. 755 ὀθνεῖος Camper, ἀργεῖος cod. 758 ἐπισχε suspectum. 775 εἰς δίκρονν Scaliger, δίκροον εἰς Lobeckius. 780 πορεύεσθ' ἑκ ποίας cod., πορεύεσθ' ὡς καὶ ποίας N. 784 παρ' ἡμῖν] μένοντας Lud. a Sybel. 785 θοίνην γενέσθαι cod., θοίνην ἐλέσθαι scripserit N. 797 ἐν μέσῳ Hartungius. 811 μοσχίαν L. Dindorfius, μοσχίαν cod. 813 κᾶσφαξεν ὄρων Weilius. 815 ἐν τῶν Musgravius. 818 ἀμφὶ δημοτῶν Weilius. 819 δορίδ' ἀναρπάσας N., δωρίδ' ἀρπάσας cod. 825 ἱππιος Musgravius, ἱππίους cod. 828 χολῆς πλέαι Camper. 835 παστήρια N., παστηρίαν cod. 843 ἐσφάδαζε Valckenarius, ἡλάλαζε cod. δυσθυνητοῦν N., δυσθυνησκον cod. 850 καίνετε N., κτείνετε cod. 855 ὀλοίζοντες Herwerdenus. 862 νικά Canter, νίκας cod. 863 οἶαν Dindorfius, κρεῖσσω τοῖς cod. 868 ἀμψυχαί Vauvillersius. 870 δὴ ἔχω Canter, δὴ γὰρ cod., κῆποι Ahrens. 878 τοῖς Matthiae. 882 ἀνδρήματα Blomfieldus, ἀναδρήματα cod., ἀγάλματα Barnes. 885 spurium indicat Weckleinus. 902 ψόγῳ N. 909 ὀφρονῶν Herwerdenus. 910 θρυλλοῦσ' cod. ἂ γ' εἶπεν] ἂ λάσκειν Helmsoethius. 919 σ' ἐμὴν Reiskius, σὲ μὲν cod. 921 δελεάσας Lobeckius. 926 ἥδυσθα Lobeckius, ἥδυσθα cod. 928 ἐπηυρέσθην N. quae sequuntur non habeo quo modo corrigam. post 936 quaedam excidisse conicit

N., cf. Hirzelius de Eurip. in comp. diverbiis arte p. 49. 94 ἀρεῖ Seidler, αἰρεῖ Fixius. 945 τὰ δ' Musgravius, ἃ δ' cod. 949 θατέρου τρόπου N. 952 οὐδὲν εἰδὼς] οὐδὲν ἐλεῶ temptabat N. 952 sq. ὦν ἐφευρέθης χρόνον δίκην δεδωκό Fixius. 953 ὥστε Stob. Ecl. 1, 3, 18 p. 112, ὥδε cod. τὰ κακοῦργος ὦν] τῆς ἐπικουρίας Stob. 955 τέλος Stob. Orion Anth. Eur. 15 p. 57, 2, πέλας cod. 956 τέλος] πέρας Oriou. 959—961 963 965 Electrae, 962 964 966 Ores tribuit N., post 966 versum unum excidisse idem suspicatur. 970 ὡς πατέρα τὸν σὸν N. 977 κτανὼν δὲ μητρὶ N., θιγὼν δὲ μητρός Weilius. 978 τῷ δ' ἦν (vel τί δ' ἦν) — διαμεθίης N., τῷ θαί — διαμεθίης cod., τῷ δ' αὖ — διαμεθίης Porson. 983 ἀλλ' εἰς cod., θέλεις scripserit N. 986 sq. δὲ θεοῖς δοκεῖ τάδε, ἔστω Weilius. 989 Τυνδάρεω Din dorfius, Τυνδαρίου cod. 990 ἀγαθοῖν suspectum. 993 σωτήρης Bothius. 997 χαῖρ' addidit N. 1010 ὄρφανοὶ λελειμένοι Fixius. 1013 δαίξω δέ Weckleinus. 1014 γλώσσῃ γυναικὸς (vel γυναικῶν) Elmsleius. 1019 θνήσκειν τέκν' Heimsoethius. 1020 sq. κείνος δὲ πείσας τὴν ἐμὴν — παῖδ' ἀνείχετ' ἐκ δόμων ἄγειν F. G. Schmidtus. 1023 παρὰ ῥηλῶα corruptum. 1025 ἐκσώσων N., ἐκσώζων cod. 1026 ὃ δ' αὖ Kirchhoffius. 1031 ἡγριώμενη N., ἡγριούμενη cod. 1034 κατεῖχ' ὁμοῦ Dawesius, κατείχομεν cod. 1051 δίκην ἔλεξας· σὴ N., δίκαι' ἔλεξας ἢ cod. 1057 δέ N., γέ cod. τὴν μὴ (vel τὸ μὴ οὖ) N., τέκνον cod. 1058 αἶρ' οὖν κλύουσ Dobraeus, ἢ παρακαλοῦσα Weilius. 1060 προσομίον absundum. 1072 ἥτις δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἐκ δόμων γυνὴ malit N. 1078 συννέφουσαν Cobetus, συννεφουσαν cod. 1079 spurium censet N. 1094 δικαίως N. 1097—1101 hoc loco in commodi. 1099 σώφροσιν N., σώφρον' ἐν cod., σώφρον εἰ Stob. Flor. 72, 4. ἔχει Stob., λέχη cod., ἔχειν Weilius. 1100 γάμον λέχη Weilius. 1108 et 1115 suspectos habet N. 1116 τί δ' αὖ N. 1125 ὑπερ] θύη Lehrsus. 1125 sq. οὐ γὰρ — παιδὸς verba spuria esse perspexit O. Iahnus. 1132 ἀριθμὸν ὡς verba corrupta, γενέθλιον scripserit N. 1141 θύη N., θύειν cod. 1142 σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ N., σὺ δ' ἐμοὶ δίκην cod. 1148 sq. ἐν λουτροῖς et ἀρχέτας transposuerit N. 1156 διαδρόμον λέχους corruptum. 1160 sq. λαβοῦσ' ἃ παλαμναῖος, ὃ τίποτε τὰν Weilius. 1171 νεοφρόνοισιν N., νεοφρόνους ἐν cod. 1174 τρόπαια] ἔχοντε

φέροντε N. 1177 ἰὼ Γαῖα καὶ N. 1178—1180 ἴδετε τὰδ' ἔργα δεινὰ, μυσαρὰ φόνια σώματα χθόνια προκείμεν' ἀλλὰ γὰρ Weilius. 1183 ἔμολον ἂ τάλαινα] ἂ μόλον τάλαινα Weilius. 1185 ἰὼ τύχας, καπὰς σέθεν | τύχας τεκοῦσα, μήτηρ Weilius. 1190 Φοῖβε, σὺν ὕμνησας temptabat N. 1193 λάχε' ἀπὸ γᾶς Πελασγίδος Weilius. 1201 πρὸς οὖρον Weckleinus. 1209 γόνυατα Camper, γόνυμα cod., γοῦνα Weilius. 1210 sq. sic digerendi videntur versus cum Musgravio, σάφ' οἶδα, δι' ὁδύνας ἔβας, | ἰήιον κλύων γόνον | ματρὸς, ἃ σ' ἔτικτεν. atque in antistr. 1219 sq. τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον | δι' ὁμμάτων ἰδεῖν σέθεν | ματρὸς ἐκπνεούσας; 1221 ἐμαῖς Seidler, ἐμαῖσι cod. 1222 sq. ματέρως κατηροξάμαν φάσγανον ἔσω δέρας μεθείς coniecit N. 1224 ἐγὼ δ' ἐπεγκέλευσα Musgravius, ἐγὼ δέ γ' ἐπεγκέλευσα cod. 1227 μέλεα κάλυπτε Weilius. 1228 καὶ καθάρμοσον Seidler, καθάρμοσον cod., συγκαθάρμοσον Weilius. 1233 — 1359 istos versus Euripide indignos existimat N., cf. Observ. crit. de trag. Gr. fragm. p. 8 sq. 1234 βαίνουσι Hartungius. 1239 μητρὸς καλοῦμεν Cobetus. 1245 Φοῖβος δ' ἐφοῖβας' O. Iahnus. 1251 κτείναντι Scaliger. 1255 ἔστομωμένας Kirchhoffius. 1263 θεοῖς] βροτοῖς Kirchhoffius. 1265 ἐκωάσουσι Porson. 1272 ἀστιβὲς Reiskius. 1276 εἶπον] αὐδῶ N. 1277 τάφῳ] σκότῳ N. 1283 ἐς N., εἰς cod. 1289 πρὸς ὄχθον Valckenarius. 1290 ἐκπλήσας βίου N. 1291 ἀπαλλαχθεὶς φόνων N. 1293 πλάθειν N. 1294 μυσαρούς Matthiae, μυσαραῖς Kirchhoffius. 1299 τῆς καπρωμένης Elmsleius. 1300 ἡρκεσάτην Elmsleius. 1315 πατρίας Schaefer. 1319 sq. ὁσίαν, θάρσει, Παλλάδος ἥξεις πόλιν Weilius. 1321 φέρ' ἐμοῖς στέρνοις Heimsoethius. 1323 πατρίων Hartungius.

De Stobaei Flor. 49, 4 vide Eur. fr. 846.

HERACLIDAE

Argum. p. 287, 12 παρθένον malit N.

V. 4 φίλοις τ' Stob. Flor. 10, 1. 7 ἡσύχω vel ἡσυχον Elmsleius. 8 εἰς ἀνὴρ Ἡρακλέει Porson, εἰς ἀνὴρ ὦν (vel εἰς ὦν ἀνὴρ) Ἡρακλεῖ libri. 37 ὄντος Dobraeus. τέρμονας] τλήμονες N. 40 καλχαίνων suspectum. 44 κάπιβωμίους ἄγειν Erfurdtius. 65 ἡσθας N., ἡσθ' ἄρ' libri. οὐκ ἄκρος

Herwerdenus. 68 κομίζων Elmsleius, νομίζων libri. 76 κελιμένον· τάλας N. 89 ὄνομ' Dobraeus, σῶμ' libri. 100 εὐρήσουσί σε N. 103 ἀπολείπεν σ' ἔδη libri, τὰδ' ἀλιτεῖν σ' ἔδη F. G. Schmidtus. 108 μεθεῖναι πέλει Elmsleius. 109 ἔξω πημάτων Hartungius. post 110 verba quae strophae versibus 90—92 responderint, videntur intercuisse. 118 σπουδῇ ποδός N. 134 χορῆς μαθεῖν Lud. a Sybel. 140 ἐλῶν F. G. Schmidtus, ἔχων libri. 143 ἄστοι κατ' ἄστων N., αὐτοὶ καθ' αὐτῶν libri. 147 εἰς σέ] ἐν σοὶ Hartungius. 152 τὰς σφῶν ἀβούλως Kirchhoffius. ἀβουλον malit N. 158 γόνος F. G. Schmidtus, λόγος libri. 164 sq. verba τίνος τ' — ἡ ut spuria notavit N. 169 εὐρήσειν χάριν Hartungius. 171 καλῶς Hermannus. 177 πάθης σὺ μηδὲ N., παθῶν σὺ τοῦτο Schenkelius. 182 πάρεστί μοι corrupta, τὰρέστ' αἰεὶ F. G. Schmidtus. 188 τῇδ' ὄντας N. 193 Τραχίς οὐδ' Ἀχαϊκὸν τότε Cobetus. 197 κρονοῦσι Elmsleius, κρινοῦσι libri. 202 πόλει Kirchhoffius. 211 ἐξανεψίω N., αὐτανεψίω libri, αὐτανεψίων Reischgius. 215 sq. φησὶ γάρ — ὑπασπίζων πατήρ Kirchhoffius. 220 damnavit Paley, 221 et 222 Porson, 223—225 Dindorfius. 229 γενοῦ δὲ τοισίδ' εὐμενῆς F. G. Schmidtus. 230 sq. ἅπαντα — πεσεῖν verba vix sana. 236 συννοίας ὁδοί F. G. Schmidtus, φροντίδος τρίβοι Heimsoethius. 239 ὁμήγου N., πανήγου libri. 241 πάσχειν N. 245 sq. γαῖαν — προδύναι spuria iudicat N. 246 καὶ τόδ' Elmsleius. 252 κυρήσειν Dobraeus, κυρήσειε (vel κυρήσει) libri. 253 οὐδ' N., οὐν libri. ἡ τε καὶ Heathius. 255 ἀλλ' οὐ Musgravius. 258 μεῖζον φρονῶν N. 263 ἦν σὺ Matthiae, ἦν τι N., ἂν σὺ libri. 282 κεντήμεθα Brunckius. 286 πόλιν Elmsleius. 299 γάμων recte Enger. post 311 excidisse versum coniecit Elmsleius. 315 εἰς τήνδ' Herwerdenus. 317 ὑπηλλάξαντο Pflugkius, κατηλλάξαντο Dobraeus. 320 ζῶν καὶ θανόνθ' Fr. V. Fritzscheus ζῶν καὶ θανῶν libri. 321 ὦ παῖ F. G. Schmidtus, ὦναξ Herwerdenus. 332 ὄρα N. 340 μάντεϊς δ' Lentingius, μάντεϊς τ' libri. 344 εὐξόμεσθα Cobetus, ἐξόμεσθα libri. 355 ἀξίειν Ἀργόθεν ἐλθῶν Erfurdtius. 356 μεγαλαγορίαίσι Dindorfius. 365 ἀντομένους N., ἀντεχομένους libri. 373 καὶ Dindorfius. 377 ἐραστά Musgravius, ἐραστάς libri. 382 λέξεις περὶ Kirchhoffius, ἔχεις περὶ N. 384 σε Elmsleius, γε libri. 396 στρατόπεδον τὰ νῦν δορὸς libri. στρατόπεδον τὰ νῦν ἰδοῦ

Schenkellius. 398 μὲν πάντ' *B*, μέντοι πάντ' *C*, μὲν νυν πάντ' *N*. 402 spurium censet Dindorfius, ante 401 collocari voluit Tyrwhittus. 407 γνωματευτὸν temptabat *N*. 415 ἂν εἰσίδοις] ἀσπῶν ἰδοῖς Hartungius. 424 ἀλλ' ἦν περ ἄδικα δρῶ Cobetus. 425 ἦ που Kirchhoffius, ὁρᾷς Rauchensteinus. 426 χρῆζουσιν Herwerdenus. 429 εἰς χοιράδ' ἠνέχθησαν *N*. 434 μέλλουσα δὴ τελεῖν *N*. 436 αἰνέσαι Valckenarius, αἰνέσας libri. 437 εἰ] εἰ δὲ Hermannus. 443 κάμοι Stephanus, κάμου libri. 447 μακροῦ βίου σέθεν] μακροβίονος βίου *N*. 456—460 spurios esse agnovit Vsener. 461 τήνδ' ἐπαινέσης πόλιν Hartungius, τήνδε ταύτ' αἶται πόλιν Vsener. 462 ψευδὲς *N*, ψεύδος libri. 472 ἀμνηχανῶ scribendum et 473 delendum esse conicit *N*. ante 474 brevem intercidisse sermonem Iolai Macariam e fano egressam mirantis conicit Vsener. 480 προστάτις Rauchensteinus. 486 δόξας εὖ προχωρῆσαι τύχη vel δόξας — πότμος Heimsoethius. 494—497 damnavit *N*. 506 παρὸν σφε σῶσαι *N*, παρὸν σεσῶσθαι libri. 510 τάδ' ἂν χρηστοῖς πρόποι Kirchhoffius. 511 ὃ μὴ *N*. 526 et 527 abesse malit *N*. 529 aut spurius aut corruptus. 541 οὐδ' ἀσφάλλομεν *N*, οὐδ' ἐπαχθομαι Weckleinus. 544 ἀδελφὰς δεῦρο χρὴ τὰς σὰς καλεῖν *N*. 557 ut suspectum notavit *N*. 558 σοφῶς ἔλεξας *N*. κελεύεις ex 556 huc translatus. 561 sq. κρύβου παρὼν ἐπισφραγίσσης· πρός conicit *N*. 562 et 563 ante 560 collocari iubet Schenkellius. 581 παροῦσ' ὁμήγουρις *N*. 582 ὅτων *N*. 583 ἡμὶ σφραγίσσης καρδία στερήσεται (vel cum Badhamo σφαλήσεται) conicit *N*, ἡμὶ κάτωθε καρδία σφαλήσεται F. G. Schmidtus. 585 τιμᾶτε Portus, τιμῶτε libri. 589 μάλιστα *N*, κάλλιστα libri. 592 καὶ παρθενείας] ἐνερθε γαίας *N*. 594 οἱ ταλαίπαροι βροτοὶ temptabat *N*, οἱ κακούμενοι βροτῶν Enger. 601 κόρη Elmsleius. 610 sq. βεβάναι δρόμον εὐτυχίας F. G. Schmidtus. 613 βραχὺν ἔκτισε Cobetus. 618 προσπεσῶν *B*. 622 πρό τ' ἀδελφῶν Barnes. ante 630 complura excidisse suspicatur Kirchhoffius. 634 ἦλθ' ἦλθεν libri, ἦν scripserit *N*. 640 ἥκει γ' ἄρα Linder. 643 τοῦδε φιλάτου Elmsleius, τοῦσδε φιλάτη *N*. 649 ῥοπή *N*, ῥώμη libri. 655 ἔχων λόγους *N*. 657 σέ (ita libri) πρόσθε — βάλης καλῶν Hartungius. 660 ὃ χαῖρε χαῖρε τοῖσδε *N*. 662 παῖς νῦν ἄπεισι Elmsleius, οὐπω πάρεστι Kirchhoffius. 669 ἄλλον vitiosum, αὐτὸν Reiskius. 672 ἐπ' ἔργον *N*. 673 κατήρκεται *N*. τάξεων πάρος

Hartungius. 681 ὡς ἔοικεν Barnes, ὡς περ εἰκός Hartungius. 684 ῥῦμα N. versus 684 et 688 sedem inter se permutavit iussit Hartungius. 686 θέλοις N., θένοις libri. 688 οὐκ ἔστ' Weckleinus. 693 τὰ μὰ σοι Badhamus. 706 χοῦν Elmsleius, χοῖν libri. 710 σὺν τέκνοις ἐμοῖς libri, σὺν τέκνοις ἐμοῖς γέρον Hartungius, τῇδε σὺν τέκνοις ἐμοῖς Schenkelius. 73 ὁρῶ ποιοῦντα N. 743 οἶος Barnesius. 744 θείμην Cobetus, θείην libri. 750 φαισιμβρότου Musgravius. 751 ἐνέγκου Dindorfius. 754 γλανκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας Schaefer, γλανκᾶ ἐν Ἀθάνᾳ libri. 755 et 756 μέλλει Hermannus. 756 καὶ ὑπὲρ scripsi, καὶ περὶ B. 765 καὶ λεύσιμον ἄργος libri. 769 ἡσσούς εἴτ' ἐμοῖς φανοῦνται (εἰ supra οὖν scriptum) B. quae verba nemo facere expedierit. 777 θέσπις N., ἐσπί B, θεσμῶ Rauchensteinius. 788 διήνυσεν Reiskius. 791 ἐγὼ φιλῶ F. G. Schmidtus. 795 τί δῆτα N. 797 sq. φίλων et θέλω transposuit N. post 805 duos excidisse versus coniecit Schenkelius. 806 καὶ μὴ καίτοι Rauchensteinius. εἰργασαι Hartungius. 807 ἀνδρῶν Hartungius. 808 πτανῶν μ' ἄγον F. G. Schmidtus. 81 ἔχειν πάρος N. 815 οὐκ ἦλθε λόγῃς ἐγγύς Herwerdenus. 819 ἀσπίδος suspectum. 822 βοείων Helbigius. 824 πλευροῖς Elmsleius, πλευραῖς libri. 837 ἐκαυτέρουν Hartungius, μάχην coniecit N. 847 τὰ πὸ τοῦδε δὴ N. 856 παιδὰ γὰρ τέκνον Heimsöthius. 884 ἀλόντα Heimsöthius, κρατοῦντα libri. 888 μέμνησόν μοι Reiskius. 893 χάρις ἔστ' ἐπὶ δαι Rauchensteinius. 902 τοῦδ' libri, τοῦτ' Rauchensteinius. 91 θεῖος γόνος N. 923 ἔσωσ' ἀμύνας Herwerdenus. 924 ὕβρις Heathius, ὕβρεις libri. 930 τύχην Stephanus, τυχεῖν libri. 933 μεῖζον Cobetus, μεῖζω libri. 934 Ἀθάνας N., Ἀθήνη libri. 945 et 948 damnavit N. 949 κατήγαγε suspectum. 953 μόνον suspectum. 959 κερδανεῖς γε πολλά Rauchensteinius. post 962 excidisse nuntii verum coniecit Heilandius. 968 χοῦν αὐτὸν Dobraeus, χοῦν γ' αὐτὸν Kirchhoffius. 97 ὑφέξεις N., ἄρ' ἔξεις libri. 982 μῖσος N., νεῖκος libri. 99 νύκτερος θανάων N. 998 sq. καίπερ ἐχθρὸς ὢν ἀκούσεται γὰρ ἐσθλὰ N., καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν ἀκούσεται γ' ἐσθλὰ libri. 1011 καταθανεῖν Elmsleius. 1012 sq. τὸν θεὸν θεσμὸν τίοντα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πάρος N. πάρος in librorum scriptura (1012) πρὸς α' γ' εἰπας latet. τὸν θεὸν πρόσθεν τιθεῖσα — ἐχθρα

πολύ Cobetus. 1015 τόν τε] τόνδε F. G. Schmidtus. 1024 ἀπιστήσω suspectum. οὐ φθόνος κρύψαι χθονί Rauchensteinus. 1030 θάψαθ' Dobraeus, θάψεθ' libri. οὐ ὅτι μόρσιμον Kirchhoffius. 1032 χύμιν μὲν Kirchhoffius. 1038 ἡδοῦμην Musgravius, ἡρόμην libri, ἡξόμην Cobetus. 1042—1044 ante 1036, ubi προδόντας scribit, collocari vult Vsener. 1050sq. verba δμῶες — κτανόντας delet F. G. Schmidtus. 1052 πατρώας ἐκβαλεῖς ἐμὲ χθονός N.

Heraclidarum fabulam non integram ad nos pervenisse recte iudicavit Hermannus: cf. Eur. fr. 847—849.

HERCVLES FVRENS

In personarum indice χορὸς Θηβαίων γερόντων post Θεσεύς, Ἡρακλῆς inter ἄγγελος et Θεσεύς vulgo legitur: genuinum ordinem restituit N.

V. 7 τεκνοῦσι vitiosum, λείπουνσι Hartungius. 10 ἦς Reiskius. 11 συνωλόλυνξαν Herwerdenus. 18 ἐξευμαρίζειν N. 27 εὐνάτωρ N. Eurip. Stud. II p. 175, εὐνήτωρ cod. 28 τῆς ἐπαπύργου τῆσδε δεσπόζων πόλεως N. 38 καινός Elmsleius, κλεινός cod. 47 spurium censet N. 53 ἐσφραγισμένοι corruptum, καὶ γὰρ ἐκκεκλημένοι temptabat N. 63 ἀπεσφάλην L. Dindorfius. 65 sq. sani non videntur. 74 αὐδα Herwerdenus. πού Elmsleius. 77 μύθοισι πραΰνουσα coniecit N. 81 ἐξευμαρίζεις N., nisi gravior sit corruptela. 93 ἐν δ' ἀμβολαῖσι N. 97 εὐνάτωρ N., εὐνήτωρ cod. 103 verum suspectum, quem Stob. Flor. 110, 7 ignorat, notavit N. 109 λάλμων Elmsleius, ἠλέμων cod. 110 γέρων αἰοιδὸς ὄρνις N. 111 ἔπη Dindorfius, ὄνομα Plut. Mor. p. 1066 C, ψόφος (vel σκιά) coniecit N. 118 πόδα προκάμητε Musgravius, προκάμητε πόδα cod. 121 ζυγοφόρος ἄρματος N., ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες ὧς cod. 122 πῶλος N., πῶλου cod. 133 ut suspectum notavit N., post 134 collocari vult Dindorfius. 137 ἀπεστερήσει coniecit N. 139 πάρος Kirchhoffius, πέλας cod. 149 Ζεὺς τέκoi νέον cod., Ζεὺς ἐκοινώνει λέχους Pflugkius. 155 sq. delet Herwerdenus. 161 ὄπλων Elmsleius. εἰς φυγὴν N. 164 βαθεῖαν ἄλοκα Wakefieldus. 169 δίκη] κακῶν Hartungius, πικρούς Herwerdenus. 170 τὸ N., τῷ cod. μέρος interpolatoris est. 171 παιδός] αὐτός Herwerdenus. 175

Ἡράκλειος] ὡς Ἡράκλειος Plut. Caton. min. c. 52. 178 ἐν οἷσιν
 συμβὰς (vel οὐ συμβεβηκώς) N. 183 ἐγκρίναιεν cod. 184
 εἶναι κακόν N., sed spurium esse verum coniecit Herwerdenus
 185 corruptus videtur. 194 ἀλκὴν δορός N. 203 ὠρμισμένον
 Hartungius. 204 ἐναντίοι N. 205 spurium censet N. 208 ἀρι-
 στέων N. 220 Μινύας ὃς εἰς ἅπανσι Elmsleius. 226 χέρσας
 N. χάριν vitiosum, πατήρ Reiskius. 227 τὰ δ' ἄλλ' Kirch-
 hofsius. 234 πέραν Dindorfius, πέρα cod. 235 νιν Elmsleius
 ἄν cod. 246 τὰ νῦν ὅδε Herwerdenus. 248 γνώμαις λόντες
 Wakefieldus. 257 τῶν νέων corrupta, ἐγγενῶν Pierson. 263
 ἐν] σῇ N. πόθον Plut. Mor. p. 798 C, πότμον cod. 276 δι-
 καίως malit N. 282 τρόπῳ] πότμῳ Dobraeus. 282 sq. τὰ
 δ' ἀναγκαίῳ βροτῶν — ἡγοῦμαι τρόπον N. 286 ὀφλόντας
 N. 287 suspectum habet N. 290 εὐκλεῆς] οὐκ ἔστιν Her-
 werdenus. 296 γαίης ὑπερ Dobraeus, γαίης ἄνω N. 303
 ἐκμοχθεῖν Reiskius, ἐκμοχθεῖ cod. 310 ἥδ' ἄφρων προθυμία
 N. 312 τὸ χρή coniecit N. 313 φασίως σφ' Herwerdenus
 315 διοίσεις Dobraeus. 326 ὥστε μὴ οὐ θανεῖν Herwerdenus
 331 ἀπολάβωσ' N., ἀπολάχωσ' cod. 340 παιδὸς γονέα νῆα
 Hermannus, παιδῶν γονέ' ἐμῶν Elmsleius, παιδὸς γονέ' ἐμοί
 σ' N., παιδὸς τὸν νέων cod. 341 ἡσθ' ἄρ'] ἡσθας malit N.
 345 et 347 damnat Herwerdenus. 347 εἰ Reiskius, ἡ cod.
 358 τοῖς θνατοῖσιν N. 361 πυρσοῦ Herwerdenus. 383 ἐδά-
 ζον Hartungius, ἐβόραζον N. 389 Μηλιάδ' Hermannus. 390
 sq. παρὰ πηγὰς Κύννον ξεινοδαίκεται Kirchhoffius. 394 ὕμνω-
 δῶν τε κορὰν N., ὕμνωδούς τε κόρας cod. 395 Ἐσπερίῳ
 N., ἐσπέρῳ cod. 406 ἀστρώους Hermannus. 410 ἀξείνοι
 Meinekius. 413 πέπλων] ποθῶν coniecit N. 424 βωτῆρ' N.
 444 δὴ ποτε παῖδας verba spuria censet N. 446 ποσὶν] μόλις
 Weckleinus. 451 sq. τίς τέκνων τῶν δυσπότημων — τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς σφαγεύς N. 460 ἢ πολὺ γε δόξης ἐξέπεσον εὐέλπιδος
 Hirzelius. 471 Μαινέλον Pflugkius, δεικέλον Rob. Vnger. 472
 συνάπτουσ' Kirchhoffius. 479 βλον] πόλλ' N. 482 λουτροῖς
 δυστήνοις (δυστήνω Fixius) φέρειν Bothius. 488 συνενέγκοιμι
 Dindorfius, συλλέξαιμ' Herwerdenus. 490 φθόγγος εἰσακούεται
 N., φθόγγον εἰσακούσεται cod. 491 θνητῶν] ζώντων N.
 494 ἔλθέ, κῶν σκιὰ Heimsoethius. 495 sq. damnat Herwer-
 denus, 496 iam N. proscripserat. 495 ἄλλα Reiskius, ἄλλ'
 cod. 496 γὰρ εἰς σέ γ' οἷ cod. fortasse recte. 504 διαπερά-

σατε Hartungius. 510 πτεροῖς Hartungius. 534 διωλλύμεσθα
 Herwerdenus. 540 ἢ μόρον N. 543 ἔχει στόμα N. 548
 κόσμος δὲ πέπλων aragr. Paris. 557 αἰδῶ γ' N., αἰδῶς γ'
 cod. 563 σκότου N., σκότους cod. 568 ἔλκυσμα Reiskius,
 ἔλκηθρα N. 576 deleri iubet Herwerdenus. 580 sq. τῶν δ'
 ἐμῶν τέκνων οὐκ ἐκπονεῖν σωτήρι' Hartungius, τῶν δ' ἐμῶν
 ὑπερ οὐκ ἐκπονεῖν τόδ' ἄθλον Herwerdenus. 583 δίκαιά τοι
 τεκόντα σ' Herwerdenus. 617 ἐλθεῖν δ' ἐνθάδ' εἰλόμην
 F. G. Schmidtus. 642 ἐγκαλύψαν Dindorfus. 649 φόνιον
 τε] στονόεν τε coniecit N., στυγερόν τε Heimsoethius, φοβερόν
 τε Weckleinus. 681 αἰδῶ Elmsleius, ὑμνήσω Leutschius, αἰέσω
 cod. 690 καλλίχοροι Hermannus. 695 τοῖς ὕμνοισιν ἐπανθεῖ
 Hermannus. 696 τὸ N., τὰς cod. 697 ἀρεταῖς (ἀρετῇ N.) addidit
 Tyrwhittus. 710 ἀνάγκην suspectum. 711 δραστήον δ' N.,
 δραστήον δ' cod. 714 δόξης τίνος ἔχεις Boissonadus. 722
 ἡμεῖς δ' N. 728 κακόν τι πάσχειν malit N. 740 οὐ θανῶν
 δώσεις δίκην N. 744 et 745 antistrophicis versibus non respon-
 dent. 747 γεραῖοι Kirchhoffius. 751 πόρσω N., πρόσω cod. 754
 γῆ, διόλλυμαι Elmsleius. 762 suspectum habet N. 767 ἔτεκον
 Fixius. 771 δοκημάτων δ' Hermannus. 776 ἐφέλκειν
 N. 780 ὄλβον τὸ κλεινὸν temptabat N. 791 καὶ Μουσῶν
 δᾶμ' Ἑλικωνιάδων N. 792 ἀχεῖτ' Frixius, κλήξεται Hartungius.
 794 ἵνα γένος] γένος ἵν' Fixius. 804 ἐπ' delet Hartungius.
 807 ὅς γὰς] γὰς ὅς N. 808 λιπὼν ἐνέρον N. 827 πικρούς
 vitiosum. 846 φίλους corruptum, δόμονς Heimsoethius. 854
 σοὶ δ' N., σοὶ τ' cod. βουλευσάμην Camper. 856 λῶσον N.,
 σῶφρον F. G. Schmidtus. 860 graviter corruptus. 866 ἐμῆς
 λύσεως ὑφ' ἡ Hermannus. 871 τάχα δ' ἐγὼ Kirchhoffius. 878
 λύσσαις Dobraeus, λύσσαις cod. 879 ἀναύλους Tyrwhittus,
 ἐναύλους cod. 884 ἰαχήμασι suspectum. 887 delet Hartungius.
 889 ἀποινόδιοι] ἄδικοι Hartungius. 890 κακοῖς Stephanus.
 ἐκπετάσουσιν corruptum. 891 χορεύματα' ἄτερ τυπάνων Her-
 mannus. 892 Βρομίον Hartungius. 899 οὔ ποτ' οὔ ποτ'
 ἄκραντα Dindorfus. 910 ἀγκαλεῖς Dindorfus. 917 πῶς
 παισὶ et alterum ἄταν delenda suspicatur N. 919 λέγε λέγε
 Dindorfus. 929 τόκος] γόνος Ath. IX p. 409 B. 933 αἱμά-
 τωπος N., αἱματώπους cod., αἱματώπας Porsonus. 938 μῖα
 ἐκ χειρὸς Weckleinus. 942 τόξα τῆσδ' N. 946 πάλιν Sca-
 liger, πόλιν cod., μολῶν Heimsoethius. 947 αὐτοῦ δὲ Dio

Chrys. 32, 94. 956 ἔχει Dobraeus, ἐκεῖ cod. 957 διελθὼν δ' ὡς Kirchhoffius. 962 ἀκοήν ὑπειπὼν verba vix sana. 977 sq. ὃ δ' ἐξελίσσων κλονος κύκλω ποδὸς πόρευμα δεινόν, παῖδ' ἐναντίον σταθεῖς N. πόρευμα Stephanus, τόρευμα cod. 979 σὺν παῖδ', οὐ Elmsleius. 998 Κυκλωπλοισιν Dindorfius, Κυκλωπείουσιν cod. 1002 ἦλθε καιρὸν Schneidewinus. 1003 ἐπὶ λόφῳ κέαρ verba desperata. 1005 μαργῶντ' ἐπέσχε N., μαργῶντος ἔσχε cod. 1021 τάλανι delendum coniecit N. Eurip. Stud. II p. 34. 1023 ᾧ δάιτι Canter, ᾧ δαίτι cod., οὐ δαίτι Kirchhoffius, ᾧ τάλαν Dindorfius. 1024 *μοῖρα] σὰ μοῖρα Kirchhoffius, σὺν ὁρμῇ F. G. Schmidtus. 1025 τίνα Dobraeus, ἐς τίνα cod., αἰαί τίνα Hartungius, ἔ ἔ τίνα Kirchhoffius, ἐν τίνα Dindorfius. 1032 τάδε] τὰ Hermannus, δὲ Elmsleius. 1038 ἀμφὶ delet Elmsleius. 1047—1050 spurios esse suspicatur N. 1055 ἀπολεῖ πόλιν verba interpolata aut corrupta. item laborant quae sequuntur. 1069 ἐξανεγειρόμενος Hermannus. 1073 sq. ἐπὶ καιοῖς ἔν' εἴμ', οὐ φεύγω τάλας N. 1079 ἔμολες ἐκπρόξων Matthiae. 1084 ἑτέρων N., ἑτερον cod. 1085 ἀν' αὐτὸ βακχεύσει N., ἀναβακχεύσει cod. 1089 ἄπερ με δεῖ] ἄπερ πάρος coniecit N. 1093 πνεῦμ' ἔχων ἄνω N. 1102 δίαυλον ἐντολαῖς μολῶν Pierson. 1105 ἀμνημονῶ N. ἀμνηγανῶ cod. 1120 et 1121 ante 1118 collocavit N. 1120 εἰς ὑποπτον Dobraeus. 1134 τί πόλεμον; εἰπέ malit N. 1147 spurium esse probabiliter statuit Paley. 1150 καθαρῆς αἵματος coniecit N. 1153—1155 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι συγγενῆς φίλος τ' ἐμὸς Θησεὺς ὅδ' ἔρπει, καὶ τεκνοντόνον μύσος N. 1157 ποῖ] ποῦ N. κακῶν] κακοῖς Kirchhoffius. 1159 φρέσσον, τί N., φέρ' ἄν τι cod. περιβάλω σκότου νέφος N. 1160 κακοῖς] ἐμοὶ N. 1161 προσβαλὼν Canter, προσλαβὼν cod. ceterum 1161 et 1162 nondum sanati. 1175 γεγῶσαι suspectum. 1181 τίλος Weckleinus. 1196 οὐκ ἂν ἴδοι Elmsleius. 1212 δρόμον Reiskius, βρόμον cod. 1218 προσβλήων coniecit N. φόνον suspectum. 1239 δ' ἔτ' Fixius, δ γ' cod. 1245 ἔσθ' ὃ προστεθῇ F. G. Schmidtus. 1248 ἀποτυχόντος Schaefer. 1250 ὃ πόλλ' ἀνατλάς N. 1251 corruptus. 1267 ἐπεισέφερχε N., ἐπεισέφερχσε cod. 1270 ἦβητε N. 1271 ποτ'] πρὸς Hartungius. 1279 τὸ N., τὸν cod. φόνον] πόνον Reiskius. 1281 οὐτ' ἐμοὶ malit N. 1283 φίλων ὁμήγουριν coniecit N., sed fortasse φίλων vitiosum. 1284

κληδουχούμενοι corruptum, κηκαδούμενοι temptabat N., κηλι-
 δούμενοι Hermannus. 1297 κῆτα τὸν τροχήλατον Herwerde-
 nus. 1298 ἐν δρασμοῖσιν H. Hirzelius. 1299 πρὸς N., καὶ
 cod. ἄριστον malit N. 1302 βίον N., βίον γ' cod. ἀνό-
 σιόν τ' ἐκτεταμένοι N., ἀνόσιον κεκτεταμένοι cod. 1304 δῖον N.,
 Ζηρός cod. 1307 κάτω κάρα ὀλέσσα N. post 1312 quaedam
 excidisse suspicatur Scaliger. εἰ τόδ' αἰσθάνει, παραινέσαιμ'
 ἂν μᾶλλον ἀντίσχειν κακοῖς coniecit N. 1316 λέκτρα γ'
 Reiskius, λέκτρ' ἐν Lobeckius. 1322 τοῦ νόμου χάριν verba
 suspecta. 1338 sq. versus suspectos notavit N. 1346 δύσφη-
 μοι Rulinkenius. 1349 ταῖς — ὑφίσταται] τὰς συμφορὰς γὰρ
 ὅστις οὐκ ἐπίσταται θυητὸς πεφυκὼς οὐ τρόπον χρῶν φέρειν
 Stob. Flor. 108, 12: quam esse interpolationem perspexit Bad-
 hamus in Eur. Ion. ed. Lond. a. 1853 p. XV. 1351 ἐγκαρτερή-
 σων Madwigius, ἐγκαρτερήσω cod., ἐγκαρτερήσας Kirchhoffius.
 1356 damnat Herwerdenus. 1358 ὁρᾷς πυγὰς N. 1366 spu-
 rium indicat N. 1367 χῶ τεκῶν] οὐχ ἐκὼν ὑμᾶς Reiskius.
 1368 ὦνησθε L. Dindorfius. 1383 ἀν' Ἑλλάδα N. 1390 εἰς
 ταφὰς Reiskius. 1393 ἄθλιοι N., ἄθλιω cod. 1394 δακρύων
 ἄλγος N. 1410 οὕτω Hermannus, οὕτως cod. 1414 κείνος ἦν
 Hartungius. 1416 ὡς εἰς] πλὴν εἰς Badhamus. παντὸς ἡμεν
 ἥσσαντες N. 1417 ἀν' εἰποῖς L. Dindorfius, ἔτ' εἶπες cod.
 1423 αἰσχύνας suspectum. 1426 κεδνῶν πεπᾶσθαι N.

SVPLICES

V. 1 Ἐλευσίνης Elmsleius. 17 θάψαι] κρύψαι Dindorfius.
 17 sq. θέλουνσαι τῶνδε μητέρες χθονί, εἰργουσιν οἱ κρ. Kirch-
 hofius, θελούσας τῶνδε μητέρας τέκνων εἰργουσιν οἱ κρ.
 malit N. 20 χρειὰς ὁμοῦ Hartungius. 22 ἵκται Hermannus.
 27 μόνω Reiskius. 29 προθύσουσ' Reiskius. 38 χθονὸς
 suspectum. 58 sq. μελέα γῶ φθιμένων Kirchhoffius. 62
 θαλερῶν σῶμα ταλαίνας ἄταφον Elmsleius (θαλερὸν et ἀτά-
 φων praetulit N.), θαλερὰ σώματα λάιον τάφον B., θαλερῶν
 σώματα δαρὸν τ' ἀτάφων Kirchhoffius. 71 γόος γόνων N.,
 γόνων γόνων libri. 73 sq. ἔτω ξυνωδὸς γούσις, | ἔτω ξυναλ-
 γῶν κακοῖς | χορός Hartungius. 78 κόσμος] κῆδος Har-
 tungius. 84 sq. corrupti. 84 ἐπιφορὸν τι Weckleinus. 85
 ἔξ] ἐή Dindorfius. 87 τίνων γόους Hartungius, τίνων γόνων

libri, γόων τίνων N. 89 ἡχῆς N., ἡχοῦς libri. 92 γόων F. G. Schmidtius, λόγων libri. 97 κουραί τε Marklandus. 109 δ' δ' ἀλλὰ Hartungius. 112 περὶ γὰρ — ἰών Marklandus. 138 ὑπῆλθε suspectum, ἔπεισε coniecit N. 144 Πολυνείκους βίᾳ Herwerdenus. 146 μάχη Reiskius. 162 et 166 spurio censet Dindorfius. 167 ἐμέ N., ἐμαῖς libri. 171 sq. ἔξορον ὕ ξένῃ πόδα θεῖσαι Kirchhoffius. 176—183 ut spurios notavit N., 180—183 iam Reiskius damnaverat. 184—192 in suspicionem vocavit Dindorfius. 199 sq. delevit N. 208 αἰθρον N., αἰθρον libri, αἰθρόν τ' Faler. 212 καὶ om. B m. pr., τὰ δὲ vel ἡ Kirchhoffius. 222 λαμπρόν τε Elmsleius. 223 χοῇ Hartungius. οὐχὶ σώματα N. 225 εἰς φόβους B. 233 ἐξάγουσ' N. 241 δεινοί] αἰεὶ Herwerdenus. πλέον Dindorfius, πλεῖον libri. 245 δόξει πόλει Stob. Flor. 43, 10, τάξῃ νόμος coniecit N. 247 λέγων καλῶν libri (καλάν B m. sec.), λέγειν ἔχων N. 249 ἡμᾶς δ' ἔαν N., ἡμᾶς λίαν libri. 250 ἡμαρτον Elmsleius. 251 τῶνδ' Hermannus. 252 deleverunt Matthiae et Dobraeus. 266 αὐτὰς ἐχρῆν] ἐχρῆν σέθεν N. 270 εὐδαιμονεῖν anonymus in libro *Les parricidés Grecs* (Paris. 1866) p. 105 sq. 273 τεθνώτων Heathius, τε θνατῶν libri. 274 ὑπὸ Καδμείοισιν ἀπώλεσα τέλχεσι N. 280 τιν' N., ἢ τιν' libri. 281 ἰάλεμον Dindorfius, ἐγέλεμον libri. 283 ἀλικία Dindorfius, ἡλικία libri. τῷ σῶ ut suspecta notavit N. 298 spurium iudicat N. 303 aut corruptus aut ab Euripide alienus. 304 σ' ἐχρῆν Kirchhoffius. 305 τιμωρόν Kirchhoffius. ἥσυχος Hartungius. 306 νῦν δ' αὐτὸ σοί τε καὶ πόλει τιμὴν φέρει Hartungius, νῦν δ' ἴσθι (ita Fixius) σοί τε τοῦτο τίμιον πρόπει N. 309 μοῖραν Herwerdenus. 310 ut spurium notavit N. 314 χειρῶν] φρενῶν Kirchhoffius. 323 ἐν γάρ τοι N. 347 πείθων N., πείσων libri. 352 ἐκ μοναρχίας N. 356 ἀστῶν Elmsleius, αὐτῶν libri. 357 ἄξω Heimsoethius. 365—380 multis laborant corruptelis. 369 πλέον] πέρας Hartungius. 371 γὰρ δὲ φίλαν (sic C) τὰν Ἰνάχου Heathius. 380 δυστυχῆ τ' αἰεὶ N., αἰεὶ τὸν δυστυχῆ libri. post 380 quaedam excidisse vidit Musgravius. 384 σεμνὸν Hermannus. 391 et 392 post 394 collocari voluit Kirchhoffius. utique καὶ μὴν ineptum videtur. 396 εἰδότι Musgravius, οἶδ' ὅτι libri. 398 ὑπαντα Hartungius, ὑπαντᾷ libri, ὑπαντάξ Elmsleius. 402 ἀδελφῇ Herwerdenus. 408 ᾧ πένης ἴσον σθένει Herwerdenus. ante

414 quaedam intercidisse coniecit N. 417 διοπτρεύων Marklandus. 423—425 spurios iudicat Kirchhoffius. 433 γεγραμμένων — ἀσθενής] οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πόλει καλῶς τεθέντες· ὃ τε γὰρ ἀσθενέστερος Stob. Flor. 44, 6. 435 sq. quos versus Stobaeus ignorat, eiecit N. 440 ὃ δ' οὐ θέλων Hartungius. 441 τί τούτων ἔστιν οὐκ ἴσως ἔχον coniecit N. 442 αὐθέντης] εὐθεντής Marklandus. χθονός] πόλεως N. 444 sq. ἐχθρὸν — ἀρίστους verba ut spuria notavit N. 449 τομαῖς ἀφαιρῇ N., κλωνός τ' ἀφαιρῇ N. Prinzius. νέων Kirchhoffius. 451 damnat Kirchhoffius. 452 καλῶς] καλόν N. 453 ὅταν τύχη N. 454 δὲ τοῖς γονεῦσι vel δὲ τοῖς τεκοῦσι Marklandus. μὴ ζῶν ἔγωγ Hartungius. 455 νυμφεύσεται Hermannus. 456 πρὸς τὰ σ' Marklandus. 466 τάντια Porsonus, τάναντία libri, ἐναντία Heathius, τὰμπαλιν N. 470 ἱκτῆρια N., μυστήρια libri. 472 προσήκον γ' N., προσήκοντ' libri. 478 ἐκ βραχιόνων verba corrupta, ἐν βραχεὶ λόγῳ Hartungius. 485 δορικανής N. 494 καὶ θεοῖς Marklandus. 495 ὕβρις οὕς ἀπώλεσεν Barnes, οὕς ὕβρις ἀπώλεσεν libri, οὕς ὕβρις ἀπώλεσαν Marklandus, οὕς ὕβρις διώλεσεν N. 497 sq. ὁρθοστάτας ὅς N., ὁρθοστάτων ὅς libri. 508 ταράξει Elmsleius. ante 511 quaedam excidisse suspicatur N. 511 ὃ] σφε Matthiae. 523 οὔτε σὺν τοῖσδ' vel οὐ σὺν ὅπλοις Kirchhoffius. 531—536 versus hoc loco incommodi, cf. Moschion. fr. 11. 532 εἰς τὸ φῶς Porsonus. 535 ἐνοικῆσαι μόνον Tourpius. 539 δεῖ B, χρῆν C. λαχεῖν] τυχεῖν N. 547 graviter corruptus. 551 τάχ' τόθ' Marklandus. 553 εὐμενής ἢ N., εὐτυχῆση libri, εὐτυχῆς ἢ Musgravius. 554 ὃ τ' Marklandus, ὃ δ' libri. 559 δόθ' Kirchhoffius, δὸς libri. 564 σέβας N., φάος libri. 566 ἐν βραχεὶ σαφῇ Hartungius, ἐν βραχεὶ λόγῳ N. 573 χᾶτέρους ἀθλους ἔγωγ N., χᾶτέρους ἔγωγ πόνοους Herwerdenus. 574 ἐξαρκεῖν corruptum. ἔφυνσε τιμωρὸν πατὴρ coniecit N. 577 πονούση N., πονοῦσα libri. εὐδαίμονα B pr. m., εὐδαιμονεῖ ed. 578 ἐν κόνει βάλῃ Kirchhoffius. 581 ἐπαρεῖς Cohetus, ἐπαίρεις libri. 582 ἀλλ' ἀποφθάρηθί μου N. 594 ἐνός (μόνου N.) δεῖ Kirchhoffius, ἐν δεῖ μόνον μοι libri. 596 λέγει γρ. φέρει C, τελεῖ malit N. 604 στεγνοτυπῆς Elmsleius. τόπον] πτόλιν Marklandus. 605 φανήσονται κτύποι Brunckius, κτύποι φανήσονται libri, κτύπος φανήσεται Elmsleius. 606 τίν' ἂν

λόγον τάλαινα N., ὃ τάλαινα τίνα λόγον libri. ὃ Hermannus
 deleuit. 614 ἐξεκάλεσσε Barnes. 623 τίς ποτ' αἶσα Reiskius.
 640 πυρπνῶ N. 644 πέπραγεν Pierson. 652 εὐανγῇ Hem-
 sterhusius. 653 συστρεμμάτων libri, συστρεμμάτων N.
 655 ὡς μὲν ἦν λόγος verba corrupta. λόγος in λόγους mutat
 Kirchhoffius, ὡς ἰδεῖν, λόγους suasit Heimsöthius. 672 θείναι
 Canter. 679 αὐθις αὐ παραβάταις Hartungius. 689 sq.
 ἦ τὰς — φορουμένας (ita libri) μάστιγας, αἵματός τε Heim-
 söthius. excidisse post 689 non nulla coniecit olim N. 690
 ῥοαῖς libri. 708 ἐκῆδενεν Dindorfius. 712 ἐπ' N., τόδ'
 libri. 718 ἔτρεψαν Hermannus. 740 θέλοντος] τε δόντος
 Marklandus, διδόντος Hartungius. 743 αὐτὸς ἀνταπώλετο
 Dobraeus. 745 τὸ τῶσον ἐντείνοντες ὃ N., ὃ τῶσον ἐντελ-
 νοντες τοῦ libri. 746 interpolatoris esse suspicatur N. 749
 διαιρεῖτ' Herwerdenus. 751 εἰρήσεται N. 752 δορός Her-
 mannus. 755 λόγοις Reiskius, δόμοις libri. post 763 unus
 versus defectum indicavit Hermannus, 764 deleri maluit Lo-
 hecius. 768 τὰνθρώπων κατὰ N. 769 πόσον Kirchhoffius.
 772 εἴμ' ἐπαρῶ Elmsleius, εἴεν αἴρω libri. 786 με τὸ δεῦρ'
 N. 787 sq. παλαιᾷ πατῆρ ὥφελ' ἡμέρᾳ κτίσαι Bothius. atque
 ἡμέρᾳ praebeant libri. 790 τί μὲν N., τὸ μὲν libri. 793 στε-
 ρεῖσα Marklandus. 809 ὁρῶσι καὶ τὸν τάλαιναν Heim-
 söthius. 816 χειρὼν Herwerdenus. 823 δέμας γ' ὁ δὴ
 Heimsöthius. 825 τέκνων delet Hartungius. 828 alterum ἰα
 delet Dindorfius. 835 sq. nondum emendati. ἔγχεας (ita
 libri), ἀτὰρ σε πολύστονος Οἰδιπόδα | κίχουσ' ἦλθ' Ἐρινύς
 coniecit N. 838 sq. verba uncis inclusa delet N. 840 Ἀδραστῆ
 σ' ἱστορῶ Heimsöthius. 842 εἰπέ δ' Hartungius. 843 sq.
 ἐπιστήμων γὰρ εἶ, ἰδὼν τὰ τούτων Dobraeus. 849 κενό.
 Grotius, κοινοὶ libri, ἄνοι N. ἀκούοντων] ἐρωτῶντων N. 850
 πῶς τις (vel τίς γάρ) N., ὅστις libri, οὗτις Burges in Eur-
 Tro. p. XII. 858 ἐγὼ τε N., ἔγωγε libri. 864 φεύγων] ψέ-
 γων Ath. IV p. 159 A., μισῶν idem VI p. 250 E. 870 λέγων
 N., ἔχων libri. 876 οἶκον] οὐδὲν Weckleinius. 877 χρημά-
 των πεισθεῖς ὑπο Stob. Flor. 46, 4. 883 πρὸς τε μαλθακὸν
 βίον Reiskius, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίον libri, καὶ τὸ μαλθακὸν
 βίου Fixius. 885 ἔχαιρε] ἔβαινε Hartungius. 886 ἵππου
 τ' ὀχμέων Herwerdenus. 888 ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος] ὁ
 δ' αὐ κυναγοῦ πιστός N. 889 παῖς delet Herwerdenus. 894

ἔξεταστὴς Kirchhoffius. 899 ὅσας] Ἰσας Canter. 899 sq.
 interpolatori tribuit L. Dindorfius. 901 ἐν βραχεὶ φήσω λόγῳ
 N. 902 λαμπρός] δεινός Schol. II. A, 400. 903 σοφός Val-
 ekenarius, σοφά libri. ipsum versum damnat Porson. 904—
 908 delet Dindorfius. 914 διδακτὸν Stob. Flor. 1, 5. 916
 τις] παῖς Valekenarius. 917 παιδεύσετε Hermannus. 932
 ὁ δρῶν σε βούλομαι Marklandus. 944 ἡλλοιωμένους suspe-
 ctum. 945 πικρά γὰρ ὄψις Reiskius, πικραὶ γὰρ ὄψεις libri.
 αἷμα κάτειλαι νεκρῶν Toupus parum probabiliter, καμῶτα
 πέλει νεκρῶ B pr. m., χάμα τῷ τέλει νεκρῶ C. 947 sq. μέ-
 νειν — Θησεύς ut suspecta notavit N. 950 τί] οὐ Marklan-
 dus. 960 et 968 nondum sanati videntur. 967 δυστηνότα-
 τως Reiskius, δυστηνότατος libri. videtur alia requiri medela.
 969 κρινομένη Reiskius, κρινομένα Dindorfius, ἀριθμονομένη
 libri. 974 καί] κοῦ Hartungius. 975—977 versus 971 sub-
 icit Hartungius. 980 δὴ vitiosum, τάσδ' ἐσορῶμεν coniecit
 N. 984 τοῦ καπρωμένου Elmsleius, τὴν τοῦ φθιμένου Er-
 furdthius. 990—1030 versus graviter corrupti. 994 ὄρφνας
 Hermannus, ὄρφναίος libri. 999 τε] τὰς Hartungius. 1006
 ἀδιστος Dindorfius. 1008 τὰδε δὴ κραῖνοι B. 1010 δύης
 θησαυρὸν Musgravius. ἐνθ' ἐνεστι Canter, ἐνθεν (ἐνθ' B
 pr. m.) ἐστι libri. 1014 ποδός· ἀλλὰ τῆς] ποδός ἄλματι
 Hermannus. 1021 πέλας χρῶτα χρῶ θεμένα Hartungius.
 1022 Φερσεφόνας Hartungius. 1025 πόθεν δὴ, τίνες εὐναὶ
 Hartungius. 1026 εἰν Ἀργεῖ Kirchhoffius. 1027 ἐμοῖς ad-
 didit Hartungius. 1028 ὡς ὅδ' Hartungius, ὅσος vel ὁ σὸς
 libri. 1030 γενναίας ἀλόχῳ ψυχᾷ Ald., γενναίας ψυχᾷς
 ἀλόχον Hartungius. 1038 δ' Reiskius, τ' libri. 1044 εἰ κατ-
 εἶδετε Elmsleius, εἰ κάτισθ' ὅπου Herwerdenus. 1048 αὔρα]
 αὐδὴ Reiskius. 1049 ὑπεκβᾶς Kirchhoffius. χθόνα vitio-
 sum. ἡλυθες τήνδ' εἰς πέτραν coniecit N. 1064 σαθρόν su-
 spectum. 1070 οὐ φίλως Herwerdenus. 1074 ἤ εἰ] ἐν Din-
 dorfius. 1082 ἐν νόμοις N., ἐν δόμοις libri. 1086 τυχόντες
 N., λαχόντες libri. 1089 κάξεπειράθην τέκνων libri. εἰ δ'
 εἰσιδὼν τόδ' ἐξεπειράθην σαφῶς Hartungius, εἰ δ' ἡσθόμην
 τε κάξεπειράθην τόδε Heimsoethius, εἰ δ' αὐτὸς ἤδη κάξεπει-
 ράθην μαθὼν N. 1101 κατεῖχε χερσίν· οὐδὲν ἥδιον πατρὶ
 Herwerdenus, κατεῖχε· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον πέλει Hermannus.
 1102 ἀρσένων δὲ μέλζονες] μέλζονες γὰρ ἀρσένων malit N.

1105 τε Marklandus, δὲ libri. 1112° ὠφελοῦσι γῆν Plut. Mor. p. 110 C, ὄφελος ὧσι γῆ Bernhardy, ὠφέλουσι πόλιν (πόλιν γρ. πάλιν C) libri. 1118 ζώσης μέτρα δὴ Musgravius. 1119 κατατριβομένης vel κατατριχομένης N. 1120 θνητοῖς Dindorfius, θνατοῖς libri. 1124 πυρᾶς Marklandus, πυρὸς libri. 1125 ἀλγέων ὑπο Fixius. 1135 ἐμῶν τόκων nescio quis. 1137 ματρὸς] μαστῶν Marklandus. 1139 εἰσί μοι πάτερ (μᾶτερ τέκνα m. sec.) B, εἰσί μοι πατέρ (supra scriptum πατέρ) C, εἰσί σοι, μᾶτερ, τέκνα Ald., εἰσί μοι γεννιάτορες Heimsoethius. 1143 μῶν N., σὺ μὲν libri. σοὺ κλύεις τέκνον Heimsoethius, σῶν (τῶν σῶν C) κλύεις τέκνων libri. 1146 ἐξέλθοι Heimsoethius. 1148 γόων] πόνων F. G. Schmidtus. τύχας] δύας N. 1150 δέξεται νάπος Heimsoethius. 1151 ἐν addidit Marklandus. χαλκίοις ὅπλοις Elmsleius. 1157 δύστονα δ' ἄχη ματρὶ τ' ἔλιπεν Heimsoethius. 1160 σποδόν] σποδὸν τέκνον Hermannus. 1171 δ' N., θ' C, om. B. 1180 damnat Czwalina. 1182 ἔστω Leningius. 1183 ταύσδ'] τῆσδ' Marklandus. 1184 ὠφελεῖν τὰ σά Musgravius, ὠφελεῖν πόλιν Reiskius. 1194 sq. ἔλθωσι χθόνα et πρόσθεν Ἀργείων πόλιν Kirchhoffius. 1205 δαΐξης σφάγια F. G. Schmidtus. καὶ ῥέξης φόνον Dindorfius. 1213 τὰδ' εἶπον] τὰδ' ἀνδῶ N. 1228 μ' ἂν ὀρθοῖς Kirchhoffius.

Hesychius ἀναδρομαί nomen ex hac fabula affert, cf. Eur. fr. 850.

HIPPOLYTUS

Argum. p. 414, 2 γῆς suspectum. ἐγκαταστήσεσθαι N. ἐγκαταστήσασθαι libri. 3 ἐν Θήβαις κεῖται vel ὑπόκειται ἐν Θήβαις libri. 6 καὶ] ὁ καὶ N.

V. 19 προσπεσῶν suspectum. ὀμιλίαν Porsonus. 27 κατέχετο Monkius, κατέσχετο libri. 31 καθίστατο Musgravius, καθίστατο N., ἐγκαθίστατο vel ἐγκαθείστατο libri. 32 et 33 damnat Blomfieldus. 32 ἐκδημον deteriores libri. 33 ὠνόμαζον Meinekius, ὑμνήσουσιν Valckenarius. 34 λείπει πόλιν L. a Sybel. 38 καὶ πεπληγμένη Chr. pat. 355 et 749. 41 τῇδ' N., τόνδ' libri. 63 Ζανὸς γένεθλον verba spuria censet N. 67 damnat N. 68 ναῖουσ' N. εὐπατέρει' ἂν' Gaisfordus, εὐπατέρειαν libri. 68 sq. οἶκον Ζανὸς πολύχρυσον N., αὐλὰν Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον libri. 70 — 72 χαῖρε χαῖρε

μοι, ὡς κόρα, | καλλίστα κατ' Ὀλυμπον N. nisi forte spurii
sunt isti versus iudicandi cum Hermannō. 76 ἀλλὰ παρθένον
Weilius. 77 ἐαρινή Schol. 78 Αἰδώς suspectum. 79—81
damnat Dindorfius. 79 διδακτὸν] ἀναγνον temptabat N. 89
βουλεύσοντας N. 91 ὅς] ὡς N. 105 οἶον N., ὅσον libri.
115 damnat Brunckius. δούλοις θεῶν Weilius. 126 φάρεα
πορφύρεα Hermannus. 130 δεσποίνας AE. 132 κοίτα om.
AE. ἔντοσθεν ἔχειν plerique libri. verba nondum sanata.
141 οὐ γὰρ Lachmannus, σὺ γὰρ libri. 144 φοιτᾷς ἢ ματρός
ὀρείας Bothius, ἢ ματρός οὐρείας (vel ὀρείας) φοιτᾷς (vel φοι-
ταλέον) libri. 145 οὐδ' Lachmannus, σὺ δ' libri. 147 ἀνέ-
ρος ἀφύτων] ἄφυτος ἀνέρων Weilius. 149 χέρσου Dindorfius.
158 φάμαν Dindorfius, φήμην vel φήμαν libri. 163 ἀμαχα-
νία Dindorfius. 178 λαμπρός AE, λαμπρόν ceteri. 183
ταχὺ δ' ἀσφάλλεις Vsener. 189 χειροῖν Porsonus. πόνος]
κόπος L. a Sybel. 192 τοῦ ζῆν] τούτου Schol. Ar. Ran. 1082.
196 spurium censet Weckleinus. 201 κεφαλᾶς Dindorfius,
κεφαλῆς libri. 213 sq. et 225—227 sedem mutare recte
iubet O. Iahnus in *Herm.* vol. 2 p. 250 sq. 218 ἐγχοιμυτο-
μένα ABE. cf. Plut. Mor. p. 52 C et 959 C. 224 suspectus
Dindorfio. 228 δέσποινα δίας AB, λείας δέσποινα Weilius,
δέσποινα ὁμαλᾶς Heimsoethius. 233 θήρας AB. 234 πόθεν
AB cum Phot. Lex. p. 305, 14. 263 τῇ τ' εὐστοία N., τῇ θ'
ὕγεια (vel ὕγεια) libri. 268 δυστήνου Schenkelius. 271
ἐλέγχους N., ἐλέγχους] libri. 272 τῶνδε πημάτων ἐφν] πη-
μάτων προσέπτατο N. 276 ποίας ὑπ' αἵτης καταναεῖν N.
288 ἀλλ' ὡς B, quod praestare videtur. 302 ἴσον γὰρ ἴσμεν
Fr. G. Schmidtus. 304 sq. μέντοι et ἀνθαδεστέρα γίγνου
θαλάσσης aut spuria aut corrupta censet N. 312 τοῦδ' αὐθις
ἀνδρός E. 324 ἐν δὲ σοι] οὐδὲ σοῦ Duportus et Scaliger.
328 σοῦ γ' ἀμπλακεῖν Hartungius, σὲ μὴ εὐτυχεῖν N. 330 et
332 versuum ordinem mutari iubet Hirzelius. 331 ἐσθλῶν
αἰσχροῦ libri plerique. 341 τρίτη τ' N., τρίτη δ' libri. ὡς]
ὡδ' Elmsleius. 343 οὐ νεωστὶ] γρ. καὶ νεωστὶ Schol. 345
ἀμὲ χοῆς N., ἀμὲ χοῆ vel ἄμ' ἐχοῆν libri. 347 λέγουσ' ἐν
ἀνθρώποις Reiskius, λέγουσιν ἐν βροτοῖς Weilius. 348 ἄλ-
γιστόν θ' ἄμα d. aut hoc probandum aut ἀλγεινὸν δ' ἄμα scri-
bendum censet N. 349 ἄρ' N., ἄν libri. ἡμεν Cc, εἰμεν al.
354 οὐκ ἔτ' ἀνάσχετά BC, unde οὐκέτ' ἀνσχετ' conicere pos-

sis. 363 πάθη μέλαια θρευμέναις Dindorfius. 364 σὰν φίλ. Elmsleius, σὰν φίλιαν (φίλιαν B) libri, σὰν σ' ἔρον Weilius. 369 corruptus videtur. 371 οὐκέτ' ἔσθ' ὅτι φθίνεις τέχνην Herwerdenus. 375 ἄλλως] ἄνπνος N. 378 κάκιον] τὰ χειρόγραφον Weilius. 378 sq. πράσσειν τὰ πλείον', ἀλλὰ τῇδ' ἀθροῖον τέον N. 383 ἄλλην τιν' ἄλλος. εἰσὶ δὲ φθοραὶ βίου TL Gomperzius. εἰσὶ δὲ φθοραὶ iam Weilius agnoverat. 38 προγονοῦς E. 407 ὥς] ὥστ' AE. 419 ἀποκτενεῖ ACd. 42 τοῦτό φασ'] φασὶ τοῦθ' Stob. Flor. 90, 11. 437 corruptum. 438 spurium censet N. 441 οὐ τὰρα λύει Valckenarius, οὐ (vel οὐκ) ἄρα γ' οὐ δεῖ libri, ποῦ τὰρα ποῦ δεῖ temptabat N. 442 ὅσοις μέλουσιν Hartungius. 443 φροητόν Stob. Flor. 63. 5. 462 εὖ φρονεῖν ABCc et Schol. 468 ἢ κατηρεφεῖς δόμοις Hartungius, εὖ κατηρεφῇ δοκοῖς Weilius. 469 κανὼν (sic iam Marklandus) ἀκριβώσσει ἅν Valckenarius elisionem inferens a tragoedia alienam. 478 εἰ δ' εἴς' ἐπαρδαί Herwerdenus. 484 πρόγων Weilius, λόγων libri. 491 post τὰνδρα punctum ponebatur. ὡς τάχος] ὡς ἔχει Dindorfius. 494 495 ut spurios notavit N. 496 πῶς ἦγον N., προσῆγον libri. 500 spurium censet N. 503 σε Parson, γε libri. ἃ μὴ Schenkelius, μὴ νῦν γε Hense. εὖ λέγουσ' ἃ μὴ καλὰ Weilius. 504 οὐ N., εὖ libri. 506 ἀναλωθῆσομαι vix sanum ἀνελθῆσομαι coniecit Weilius. 507 χρὴ μὲν N. 513—514 deleuit N. 526 ἰεῖς N., στάξεις libri, στάξας Weilius. 54 φίλτατον Kirchhoffius. 543 sq. ἴεντα συμφορὰς θνατούς 547 ἄνανδρον suspectum. 549 sq. nondum videntur restituta. 552 φονίοις ὑφ' ὕμνοισιν Weilius. 557 συνειδεῖτ' N., συνείπειτ' vel συνείποιτ' libri. ἔρδει N., ἔρπει libri. 561 νῦν φρεσσαμένα Kirchhoffius. 566 δεινὸν] καινὸν N. ἐν δόμοις Elmsleius. 586 ὅπα Schol., ὅπα libri, ὅτον malit N. 59 τὰ κρύπτ' ἀμπεφηνε Weilius. 594 delet Hartungius. 59 φίλως] μὲν addunt ABCd. φίλως μὲν, οὐ καλῶς δ' ἰωμένον νόσον C. 621 ἢ χαλκὸν ἢ σιδ. ἢ χρυσοῦ βάρος BC cu Stob. Flor. 73, 30. 625 sq. ut spurios notavit N. 634 ἔχδ' ἀνάγκην πᾶς ὁ κηδεύσας κεδνοῖς Heimsoethius. 63 ἀνωφελὲς suspectum. ἀλλὰ νοχελὲς temptabat N. 640 μη ἐμοῖσιν ἐν δόμοις malit N. 641 πλείον' Dindorfius, μεῖζον N. sed fortasse 640 et 641 a poeta alieni sunt. 649 ἐνδοκῶσιν Weilius, ἐννοοῦσιν Weckleinus. 658 οὐ τὰν ἐπέσχα

Weckleinus. 659 ἐκδημη Herwerdenus. 665 αἰὲ ψέγειν Heimsoethius. 666 Euripide indignum censet N. 670 τὴν αὐτὴν N., τίνα libri. αἰ λόγον N., ἢ λόγους (vel λόγον) libri. 671 δόλοις N., λόγους (vel λόγον) libri. 678 πόρον Kayser. 680 τέχνη N., τέχνη vel τέχνη libri. 683 σε G. Wolfius, σ' ὁ libri. 696 aut corruptum aut spurium iudicat N. 703 συγχωρεῖν suspectum. λόγους Acc. 715 προσκοποῦσ' Monkus, περινοοῦσ' N. 716 δῆτα vitiosum, μόνον coniecit N. 718 αὐτὴ δ' Canter, αὐτὴ τ' libri. 732 ἀλιβέτοις Monkus. 741 ἀνγὰς] παγὰς vel ἄχνας Herwerdenus, στάγας Weilius. 749 Ζανὸς Monkus, Ζηνὸς libri. παροίκοις N., παρὰ κοίταις libri. 750 ἐν' ᾧ βιόδωρος Valckenarius, ἵνα βιόδωρος E, ἐν' ὀλβιόδωρος ceteri libri. 751 θνατοῖς Brunkius. 757 ὄνασιν suspectum. 760 ἐπὶ] εἰς Monkus. 772 δαίμονας τ' εὐνὰν Weilius. 776 πάντες om. A. ἰὸν ἰού, βοηθόμενός θ' ὅσοι πέλας (deleto δόμον) N. 786 ἐκτείνοντες al. 789 manifesti vitii medela incerta. ἤδη γὰρ οἷα νεκρὸν ἐκτείνουσι νυν coniecit N. ante 790 aliquot chori versus intercideris coniecit Weckleinus. 790 γυναῖκες ἴστε] ἄκουε σίγα N. cf. Anecd. Bekk. p. 372, 13 sive Soph. fr. 1010. 791 ἡχὴ N., ἡχὼ libri. 795 εἴτ' αὖ AB. βιότος ἐστίν, ἀλλ' ὅμως N. 802 ἀγρόνης] ἀγρότης Georgius Lecapenus in Matthaei Lect. Mosq. I p. 59. quae vera videtur lectio. 809 ἐκλύσαθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα secundum libros scribendum et 810 delendum censet N. 813 τόλμας] φρενὶ τόλμας N. βιαίω Elmsleius. 814 συμφορὰ] σὺν πάθει Weilius. 814 sq. σὰς πάλαισμα μελέας γερός Enger. 817 πόλις suspectum. 818 ἐμῶν] ἐγὼ N. τυχα] δαῖμον Weilius. 819 ἐπεστάθη Weilius. 834 ἦλυθεν Heimsoethius, ἦλθε δὲ libri. 837 μετοικεῖν θανῶν ὁ τλάμων σκότω Enger. θανῶν in συνῶν mutabat Reiskius. 840 τίνος κλύω libri, τοῦ δὲ κλύω Enger. 841 γύναι σὰν τάλαινα καρδίαν ἔβα N., γύναι σὰν ἔβα (ἐπέβα AEC) τάλαινα καρδίαν libri. καρδίαν iam Kirchhoffius suaserat. 848 — 850 probabiliter restitui vix poterunt. 851 ἀστερωπὸν σέλας Iacobsius, ἀστερωπὸς σελάνα libri. 856 ἐκ φίλης δέξης Weckleinus. 860 λέκτρα γὰρ vitiosa videntur verba. 861 δώμαθ' ἦτις AC. 866 τοῦτο δ' αὖ N., ὡς τόδ' αὖ Weilius. 868 εἴη τυχεῖν verba vitiosa. 871—873 ut suspectos notavit N. 875 et 876 transponit Weilius. 883 sq. καθέξω δυσεκπέρατον κακόν N.

892 αὐτὸς ἀμπλακών, ἣν μὴ πίθη N. 896 σέβων ἀράς N.
 897 χάρας] γῆς C, cf. *Eurip. Stud.* II p. 36. 903 ἐφ' ᾧ
 τὰ νῦν Chr. pat. 844, ἐφ' ᾧ νῦν C, ἐφ' ᾧ τιμι vitiose alii libri.
 911 post v. 913 collocari iussit Marklandus. 914 φίλους σε
 N. 916 πολλὰ μανθάνοντες Marklandus, πολλὰ μαστεύοντες
 Weilius. 940 sq. θεοῖσιν εὐχεσθαι χρεῶν ἄλλην πορρίξειν
 γαῖαν coniecit N. ex Schol. 946 ἐλήλυθα Musgravius, ἐλήλυ-
 θας libri. 952 σίτοις νῦν ἀΐχει temptabat N. 953 ἰὼν κα-
 πῆλεν' N. 954 βάκχευε] ἄγνευε N. πολλῶν] πολιῶν Mus-
 gravius. 961 τῆσδ' ἂν] νεκροῦ Weilius. 969 χαράξῃ N.
 970 iure damnari videtur ab Hirzelio. 979 θαλάσσης al. 983
 σύντασις τε Herwerdenus. 993 οὐκ Marklandus, κοῦκ libri.
 1003 ἀγνὸν ἐς τὸδ' ἡμέρας Chr. pat. 521. 1014 sq. versus
 absurdos praeunte Weillio deleverit N. 1019 sq. damnat Hir-
 zelius. 1021 ἐν γ' οὐ Valckenarius. 1024 εἰλες Reiskius.
 1026 γάμων] λεγῶν N. 1029 damnavit Valckenarius. χθονός
 pro χθόνα scribi voluit Boissonadius. 1032 τί N., τί libri.
 1034 sq. ut spurios notavit N. 1041 θανμάξω, πάτερ] θαν-
 μάσας ἔχω N. 1045 εὐ κάξιον N. 1046 post 1048 collocat
 Weilius. 1049 delet Bergkiius, 1050 N. 1070 χωρεῖ πρὸς
 ἥπαρ Valckenarius. 1086 ἐμοῦ τεθίξεται A. 1091 ὅπως
 φέρω N. 1101 ταῦτα συνδοκεῖ Weilius. 1112 τύχαν su-
 spectum. 1118 βίου Hartungius. 1122 ἀστέρ' Ἀθήνας]
 ἀστέρα γαίας Hartungius. 1129 ὠκυπόδων μέτα θῆρας
 ἐναιρεν Blomfieldus, ὠκυπόδων ἐπέβας (vel ἐπέβα) θεᾶς μέτα
 θῆρας ἐναιρῶν libri. θεᾶς iam Brunckius deleverat. 1140
 νυμφιδίων Wakefieldus, νυμφίδια libri. 1145 ἀνόνατα· φεῖ]
 ἄρ' ἀνόνατα Dindorfius. 1147 συζυγαί Χαρίτων Reiskius,
 ζύγαι Χάριτες Dindorfius. 1151 ὀπαδῶν Chr. pat. 1860.
 1179 ἐπ' ἀντάς Kirchhoffius. 1189 αὐταῖσιν corruptum.
 πόδας] πόδα al., πόδε Kirchhoffius. 1194 sq. καὶ τῶδ' ὁμαρ-
 τῇ κέντρον — πῶλεις ἐπῆγε N. 1195 ἐφ' ἄρματος BoC, ἐφ'
 ἄρματι CE, ὑφ' ἄρματος B, ἐφάσχομ A pr. m., ἀκασχ' ὁμοῦ
 restituendum censet N. 1197 εὐθύ τ' Ἀργούς Blaydes. 1201
 ἡχῇ N. 1208 Σκείρωνος ἄκρας Luzacius, Σκείρωνιδ' ἄκραν
 Kirchhoffius. 1214 ἐξανῆκε Blaydes. 1216 ἀνταφθίγγαν
 Ac et Chr. pat. 858. 1217 θέαμα κρεῖσσον ὁμμάτων Chr. pat.
 859, quod praestat. 1219 ἱππικοῖσιν Valckenarius, ἱππικοῖς
 ἐν libri. 1224 οὐτι N., οὐτε libri. 1225 ut spurium notavit

N. 1226 ἐπιστρέφουσαι N. 1247 ἐκρυφθεν suspectum. ἴπποι δὲ φρουδοί N., ὄχος δ' ἐκρύφθη Weillus. τέρας] κάρα BC. 1266 et 1267 inverso ordine habentur in BE. 1270 ἀμφιβάλλον Hartungius. 1272 ποτᾶται 'πὶ N., ποτᾶται δ' ἐπὶ libri. 1274 Ἐρως delet Seidler. μαινομέναν καρδίαν Valckenarius. 1276 χρυσοφαῆς βέλος coniecit N. 1289 ἔσχες libri. φανερά δ' εἶλέν σ' ἄτη Dobraeus. 1294 ἐν ἀγαθοῖς libri meliores, ἐν χρηστοῖς Weilius. 1295 τητὸν N., κτητὸν libri. 1302 spurium censet N. 1303 πληγείσα Valckenarius, ὀμηθεῖσα Weilius. 1311 γραφὰς ἔτευξε E. 1314 ὡς ἀνοιμῶξει N. 1315 ἔχων σαφεῖς E, quod praestat. 1317 ἐχθρῶν B m. sec. et Elmsleius. 1326 ἔνεστι E. 1336 ἀνάλωσεν libri. 1337 λόγων suspectum. 1346 καταληπτὸν vitiosum. 1351 κεφαλῆς Dindorfius, κεφαλαῖς libri. 1374—1388 restitui vix poterunt. 1386 ἀνάλητον cum Weillio aut ἀνάλητος malit N. 1403 Κύπρις] μία Valckenarius. 1416 ζόφω Ea. 1417 θεοῖς ἄτιμον Weilius. 1439 delet Cobetus. 1448 ἐκτραπείς φρένα Heimsoethius. 1451 παρθένον N. ex Diphil. Com. 4 p. 388, Ἀρτεμιν libri. 1453 ὦ χαῖρε καὶ ξῆ N., ὦ χαῖρ' ἀεὶ σὺ F. G. Schmidtius, ὦ χρηστὲ καὶ σὺ Weilius. 1465 sq. versus obscuri et corrupti.

ADDENDA

Hec. 145 Ἀγαμέμνωνος Ἰζ' ἐκείτις γονάτων Deventeri est coniectura (Spec. lit. inaug. de interpolat. quibusdam in Soph. frag. Lugd. Bat. 1851 p. 63). Or. 119 ἄνωχθί νιν N. Phoen. 1590 sq. οὐκ ἂν ποτε — εὖ πράξαι πόλιν Blaydes in Soph. Phil. 611.

CORRIGENDA

Vol. I p. LXIV v. 10 ab imo scribendum ἔν' ἄλλος — αὐδὲ Alc. 792 πιθοῦ Iph. A. 1063 Θεσσαλίᾳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α Λ Κ Η Σ Τ Ι Σ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΘΑΝΑΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΕΡΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἀδμητος τελευτᾷ μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔκοντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσων τῷ προτέρῳ χρόνον ἔσθῃ. καὶ δὴ Ἀλκηστis ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν αὐτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκηστιν ἀπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἀδμητον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι δὲ αὐτὴν αἴλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδει-
ξεν ἦν ἐπένθει.

Ἀλκηστis ἡ Πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ Πελίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ εἶται ἡ μυθοποιία. τὸ δράμα ἐποιήθη ἱζ'. ἐδιδάχθη καὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, 20
εὐτερος Εὐριπίδης Κρήσαις, Ἀλκμαίῳ τῷ διὰ

Ψωφίδος, Τηλέφω, Ἀλκίστιδι. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν ἢ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς μὲν πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἵ 5 καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες τῇ Ἀλκίστιδος συμφορᾷ. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. εἰσὶ δ' ἐχορηγοί. τὸ δὲ δράμα ἐστὶ σατυρικώτερον ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει. παρὰ τῶν γραμματικῶν ἐκβάλλεται ὡς ἁνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὃ τε Ὀρέστης καὶ 10 Ἀλκίστις, ὥς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, ἅ ἐστι μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
 θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἷτιος
 Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
 οὗ δὲ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς 5
 κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατὴρ
 θυητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένῳ,
 καὶ τόνδ' ἐσωξον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
 ὅσιον γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὦν ἐτύγχανον, 10
 παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
 Μοίρας δολώσας· ἥνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμητον ἄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους, 15
 πατέρα γεραίαν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
 οὐχ ἡὔρε πλὴν γυναικὸς ὅστις ἤθελε
 θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος,
 ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βασιτάζεται
 ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ 20
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.

ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
 λείπω μελάρθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
 ἱερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἄιδου δόμους
 μέλλει κατὰξιν· σύμμετρος δ' ἀφίκετο,
 φρουρῶν τόδ' ἡμαρ ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.

ΘΑ. ᾧ ᾧ.

τί σὺ πρὸς μελάρθοις; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
 Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὐτὴν τιμὰς ἐνέρων
 [ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων].
 οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
 διακωλύσαι, Μοίρας δολίῳ
 σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὐτῇ
 χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὀπλίσας,
 ἢ τόδ' ὑπέσθη πόσιν ἐκλύσας
 αὐτὴν προθανεῖν Πελλίου παῖς.

ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.

ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;

ΑΠ. σύννηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.

ΘΑ. καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.

ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.

ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;

ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.

ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἔστι κοῦ κάτω χθονός;

ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἤκεις μέτα.

ΘΑ. καὶ πάξομαί γε νεοτέρα ὑπὸ χθόνα.

ΑΠ. λαβὼν ἴθι· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.

ΘΑ. κτείνειν γ' ὅν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.

ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι Θάνατον ἐμβαλεῖν.

ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.

ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκηστis εἰς γῆρας μόλοι;

ΘΑ. οὐκ ἔστι· τιμαῖς καὶ μὲ τέρεσθαι δόκει.

- ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρυνναι γέρας. 55
 ΑΠ. καὶν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφῆσεται.
 23 ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;
 ΘΑ. ὄναιντ' ἂν οὖς πάρεστι γηραιούς θανεῖν.
 ΑΠ. οὔκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν; 60
 ΘΑ. οὐ δῆτ' ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμούς τροπούς.
 30 ΑΠ. ἐχθρούς γε θυητοῖς καὶ θεοῖς στυγουμένους.
 ΘΑ. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἂ μὴ σε δεῖ.
 ΑΠ. ἢ μὴν σὺ πείσει καίπερ ὦμός ὦν ἄγαν·
 τοῖος Φέρητος εἴσι πρὸς δόμους ἀνῆρ, 65
 Εὐρουσθέως πέμψαντος ἱππειον μετὰ
 35 ὄχημα Θορήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
 [κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις 70
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμοί.]
 40 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Αἰδου δόμους.
 στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ξίφει·
 ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν 75
 ὅτου τόδ' ἐγγὺς κρατὸς ἀγνίστη τρίχα.
 45 ΧΘ. τί ποθ' ἥσυχία πρόσθεν μελάθρων;
 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδεῖς,
 ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην 80
 χρὴ βασίλειαν πενθεῖν, ἢ ζῶσ'
 50 ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου τόδε παῖς
 Ἀλκῆστις, ἐμοὶ πᾶσι τ' ἀρίστη
 δόξασα γυνὴ
 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι. 85

κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ
 χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
 ἢ γόον ὥς πεπραγμένων;
 οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
 στατίζεται ἀμφὶ πύλας.
 εἰ γὰρ μετακύνμιος ἄτας,
 ὦ Παιῶν, φανείης.

στρ.

ΗΜΙΧ. οὐ τὰν φθιμένης γ' ἐσιώπων.

ΗΜΙΧ. νέκυς ἦδη.

ΗΜΙΧ. οὐ δὴ φρουδός γ' ἐξ οἴκων.

ΗΜΙΧ. πόθεν; οὐκ ἀνχῶ. τί σε θαρσύνει;

ΗΜΙΧ. πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἀδμητος
 κεδυῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;

ΧΟ. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὄρω
 πηγαῖον ὥς νομίζεται
 χέρυιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
 χαίτη τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
 τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
 πένθει πίτνει· οὐ νεολαία
 δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.

ἀντ.

ΗΜΙΧ. καὶ μὲν τόδε κύριον ἡμᾶρ,

ΗΜΙΧ. τί τόδ' αὐδᾶς;

ΗΜΙΧ. ᾧ χρὴ σφε μολεῖν κατὰ γαίας.

ΗΜΙΧ. ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.

ΗΜΙΧ. χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
 πενθεῖν ὅστις

χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

ΧΟ. ἀλλ' οὐδὲ ναυκληροῖαν

ἔσθ' ὅποι τις αἴας

στείλας ἢ Λυκίας

στρ.

86 — 92 = 98 — 104

112 — 121 = 122 — 131

- εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους
 Ἀμμωνιάδας ἔδρας
 δυστάνου παραλύσει
 ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
 90 πλάθει· θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραν 120
 οὐκέτ' ἔχω τίνα μηλοθύταν πορευθῶ.
 μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν ἀντ.
 ὄμμασιν δεδορκῶς
 Φοίβου παῖς, προλιπούς
 95 ἦλθεν ἔδρας σκοτίας 125
 "Αἶδα τε πύλας·
 δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἴλε Διόβολον
 πλήκτρον πυρὸς κεραυνίου.
 100 νῦν δὲ βίου τίν' ἔτ' ἐλπίδα προσδέχωμαι; 130
 πάντα γὰρ ἦδη [τετέλεσται βασιλεῦσι],
 πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
 αἰμόρραντοι θυσίαι πλήρεις,
 οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν. 135
 ἀλλ' ἦδ' ὅπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
 105 δακρυρροοῦσα· τίνα τύχην ἀκούσομαι;
 πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπότησι τυγχάνει,
 συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἐστὶν ἐμψυχος γυνή
 εἴτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν. 140
 ΘΕ. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
 110 ΧΘ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς καθάνοι τε καὶ βλέποι;
 ΘΕ. ἦδη προνωπῆς ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.
 ΧΘ. ᾧ τλήμον, οἷας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις.
 ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ. 145
 ΧΘ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σῶζεσθαι βίον;
 ΘΕ. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

- ΧΟ. οὐκ οὖν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
- ΘΕ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.
- ΧΟ. ἴστω νυν εὐκλείης γε κατθανουμένη 150
 γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακροῦ.
- ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
 τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
 γυναικα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
 πόσιν προτιμῶς ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; 155
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς ἐπίσταται πόλις·
 ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θανμάσει κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦσθ' ἐθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
 ἤκουσαν, ὕδασι ποταμίῳις λευκὸν χρῶα
 ἐλούσατ', ἐκ δ' ἐλούσα κεδρίνων δόμων 160
 ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσκήσατο,
 καὶ σταῖσα πρόσθεν ἐστίας κατηύξατο·
 δέσποινα, ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
 πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
 τέκν' ὀρφανεύσαι τὰμά, καὶ τῷ μὲν φίλην 165
 σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
 μὴδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
 θανεῖν ἁώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
 ἐν γῇ πατρῴᾳ τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον.
 πάντας δὲ βωμούς οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους 170
 προσῆλθε κᾶξέστεψε καὶ προσηύξατο,
 πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
 ἄκλαυστος ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιόν
 κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν.
 κᾶπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος, 175
 ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε·
 ὦ λέκτρον, ἐνθα παρθένοι' ἔλυσ' ἐγὼ
 [χορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἄνδρός, οὗ θνήσκω πέρι],
 χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δέ με

μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν 180
 θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
 σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
 κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
 ὀφθαλμοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον, 185
 στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,
 καὶ πολλὰ θαλάμων ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη
 κᾶρριψεν αὐτὴν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.

παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρησμένοι 190
 ἔκλαιον· ἥ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας
 ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανουμένη.

πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
 δέσποιναν οἰκτεῖροντες. ἥ δὲ δεξιὰν
 προὔτειν' ἐκάστω, κοῦτις ἦν οὕτω κακὸς
 ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερχήθη πάλιν. 195

τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
 καὶ κατθανών τ' ἂν ὦλετ', ἐκφυγὼν δ' ἔχει
 τοσοῦτον ἄλγος, οὔποθ' οὐ λελήσεται.

ΧΟ. ἥ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,
 ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναι σφε χρή· 200

ΘΕ. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
 καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰ μῆχανα
 ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσφ,
 παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος.

ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι 205
 βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου.

ἀλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·
 οὐ γὰρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοισ, 210

ὥς οὔποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανόστατον 207
 ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι.
 σὺ δ' εἰ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν πῶς πόρος πᾶ στρ.
 γένοιτ' ἂν τύχας ἂ πάρεστιν τυράννοις;

ΗΜΙΧ. ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα,
 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;

215

ΗΜΙΧ. δηῖλα μὲν, φίλοι, δηῖλά γ', ἀλλ' ὅμως
 θεοῖσιν εὐχώμεσθα· θεῶν γὰρ δύναιμι μεγίστη.

ΧΟ. ὦναξ Παιάν,
 ἔξευρε μηχανήν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν,
 πόριξε δὴ πόριξε· καὶ πόρος γὰρ
 τοῦδ' ἐφεῦρες, καὶ νῦν
 λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
 φόνιον δ' ἀπόπανσον Ἄιδαν.

220

ΗΜΙΧ. παπαῖ φεῦ, ἰὼ παῖ Φέρητος,
 παπαῖ, οἷ' ἐπραξας δάμαρτος στερηθεῖς.

225

ΗΜΙΧ. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 καὶ πλεόν ἢ βρόχῳ δέρεην
 οὐρανίῳ πελάσσαι;

230

ΗΜΙΧ. τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
 γυναῖκα κατθανοῦσαν εἰν ἅματι τῷδ' ἐπόψει.

ΧΟ. ἰδοὺ ἰδοὺ,
 ἦδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 βόασον ὦ, στέναξον, ὦ Φεραία
 χθών, τὰν ἀρίστην

235

γυναῖκα μαραινομένην νόσῳ
 κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Ἄιδαν.
 οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
 πλεόν ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
 τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας

240

λεύσσω βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛ. Ἄλῃε καὶ φάος ἀμέρας, στρ.
οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου, 245

ΑΔ. ὄρᾳ σὲ καὶ μέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανεῖ.

ΑΛ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι ἀντ.
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.

ΑΔ. ἔπαιρε σαντὴν, ᾧ τάλαινα, μὴ προδῶς· 250
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεοὺς.

ΑΛ. ὄρῳ δίκωπον ὄρῳ σκάφος [ἐν λίμνῃ], στρ.
νεκῶν δὲ πορθμεὺς
ἔχων χερ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μέλ-
λεις;

ἐπείρου· σὺ κατείργεις. 255
τάδε τοι με σπερχόμενος ταχύνει.

ΑΔ. οἴμοι, πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ᾧ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

ΑΛ. ἄγει μ' ἄγει μέ τις, οὐχ ὄρᾳς; ἀντ.
νεκῶν ἐς αὐλὰν 260
ὑπ' ὀφρύσι κυανανγέσι βλέπων πτερωτὸς Ἄϊδας
τί ῥέξεις; μέθες. οἷαν
ὁδὸν ἂν δειλαιοτάτα προβαίνω.

ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε. 265

ΑΔ. μέθετε μέθετέ μ' ἤδη.
κλίνεα', οὐ σθένω ποσίν·
πλησίον Ἄϊδας·
σκοτία δ' ἐπ' ὅσσοις νύξ ἐφέρπει.

244 — 247 — 248 — 251

252 — 258 — 259 — 265

- τέκνα τέκν', οὐκέτι δὴ
οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὀρφνῆτην.
- ΑΔ. οἶμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἔμοι θανάτου μείζον.
μὴ πρὸς σε θεῶν τλῆς με προδοῦναι, 275
μὴ πρὸς παίδων οὓς ὀρφανεῖς,
ἀλλ' ἄνα τόλμα
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἶην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ζῆν καὶ μὴ·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
- ΑΔ. "Αδμητ', ὀρᾷς γὰρ τὰμὰ πράγμαθ' ὥς ἔχει, 280
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα [κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα] φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω παρόν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον, 285
καὶ δῶμα ναλεῖν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· οὐδ' ἐφεισάμην,
ἥβης ἔχουσα δῶρ' ἐν οἷς ἕτερπόμην.
καίτοι σ' ὁ φύσας χή τεκοῦσα προύδοσαν, 290
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεῖν κλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγὼ τ' ἂν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, 295
κοῦκ ἂν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γὰρ σ' ἀξίαν μὲν οὐποτε 300

ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον·
 δίκαια δ' ὥς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἥσσον ἢ ᾧ παῖδας, εἶπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχου δεσπότης ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ ᾧ πηγῆμης τοῖσδε μητροῖαν τέκνοις, 305
 ἥτις κακίων οὐδ' ἐμοῦ γυνὴ φθύνῃ
 τοῖς σοῖσι κάμοις παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.

[μὴ δῆτα δράσης ταῦτά γ', αἰτοῦμαι σ' ἐγώ.]
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ ᾧ πιῶσα μητροῖαν τέκνοις
 τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα. 310

καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 σὺ δ' ὧ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;

μή σοί τιν' αἰσχροῖαν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
 ἤβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.

οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
 οὔτ' ἐν τόκοισι τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ
 παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.

δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον 320

οὐδ' εἰς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' ἀντίκ' ἐν τοῖς μηκέτ' οὔσι λέξομαι.

χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναικ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι. 325

ΧΟ. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄξιον·
 δράσει τάδ', εἶπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.

ΑΔ. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσης· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανούσ' ἐμὴ γυνὴ
 μόνῃ κεκλήσει, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφῃ Θεσσαλὶς προσφθέγγεται.

ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσερχήθη πάλιν. 312

[οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατὴρ εὐγενοῦς
 οὔτ' εἶδος ἄλλως εὐπρεπεστάτη γυνή.]
 ἅλῃς δὲ παίδων, τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἷσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
 στυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλιτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρ' αὖ μοι στένειν πάρα
 τοιαῦδ' ἄμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμιλίας
 στεφάνους τε μοῦσάν θ' ἢ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι 345
 οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Αἴβυν λακεῖν
 αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σόν
 εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας 350
 ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν,
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὅμως βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν· ἐν δ' ὀνειράσι
 φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν. ἡδὺ γὰρ φίλους 355
 καὶ νυκτὶ λεύσσειν, ὅντιν' ἂν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῇν,
 ὥστ' ἢ κόρην Διμήτρος ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Αἰδοῦ λαβεῖν,
 κατῆλθον ἂν, καὶ μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων 360
 οὔθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
 ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
 ἀλλ' οὖν ἐκέῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,

καὶ δῶμ' ἐτοίμας, ὥς συνοικήσουσά μοι.
 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γὰρ μ' ἐπισκήψω κέδροις 365
 σοὶ τούσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας
 πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοι πένθος ὥς φίλος φίλῳ
 λυπρὸν συνοίσω τῇσδε· καὶ γὰρ ἄξια. 370

ΑΛ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
 πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην τινὰ
 γυναῖκα ἐφ' ἡμῖν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.

ΑΛ. καὶ νῦν δέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.

ΑΛ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου. 375

ΑΛ. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρός.

ΑΛ. σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.

ΑΛ. πολλή μ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.

ΑΛ. ὦ τέκν', ὅτε ζῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.

ΑΛ. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονοῦμενος; 380

ΑΛ. χρόνος μαλάξει σ'· οὐδέν ἐσθ' ὃ κατθανῶν.

ΑΛ. ἄγρου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν ἄγρου κάτω.

ΑΛ. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθυήσκοντες σέθεν.

ΑΛ. ὦ δαῖμον, οἷας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.

ΑΛ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται. 385

ΑΛ. ἀπωλόμην ἄρ', εἰ με δὴ λείψεις, γύναι.

ΑΛ. ὥς οὐκέτ' οὐσαν οὐδέν ἂν λέγοις ἐμέ.

ΑΛ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπης παῖδας σέθεν.

ΑΛ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ τέκνα.

ΑΛ. βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον. ΑΛ. οὐδέν εἰμ'
 ἔτι. 390

ΑΛ. τί δράς; προλείπεις; ΑΛ. χαῖρ'. ΑΛ. ἀπωλόμην
 τάλας.

ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

- ΕΤ. ἰὼ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
 βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν, ὦ
 πάτερ, ὕφ' ἀλίφ.
 395
 προλιποῦσα δ' ἄμὸν βίον
 ὠρφάνισεν τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον
 καὶ παρατόνους χέρας.
 ὑπάκουσον ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάξω
 400
 σ' ἐγὼ, μᾶτερ, ἐγὼ
 * * καλοῦμαι ὁ
 σὸς ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασιν νεοσσός.
 ΑΔ. τὴν οὐ κλύουσαν οὐδ' ὀρῶσαν· ὥστ' ἐγὼ
 405
 καὶ σφῶν βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα.
 ΕΤ. νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας
 ἀντ.
 μονόστολός τε ματρός· ὦ
 σχέτλια δὴ παθῶν
 ἐγὼ ἔργα * * σύ τε,
 410
 σύγκασί μοι κούρα,
 * * * * * συνέτλας·
 * * * * * ὦ πάτερ,
 ἀνόνατ' ἀνόνατ' ἐννύμφευσας οὐδὲ γήρως
 ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'·
 ἐφθιτο γὰρ πάρος,
 οἰχομένας δὲ σοῦ, μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.
 415
 ΧΟ. Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δὲ
 ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
 ΑΔ. ἐπίσταμαί γε κοῦν ἄφνω κακὸν τόδε
 420
 προσέπτат'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
 ἄλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,

πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηγήσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
 πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ 425
 πένθους γυναικὸς τῇσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις·
 τέθριππά θ' οἷ ξεύγνυσθε καὶ μονάμπνκας
 πῶλους, σιδήρῳ τέμνεται ἀχένων φόβην.
 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστν, μὴ λύρας κτύπος 430
 ἔστω σελήνας δῶδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦθ' οὐδ' ἀμείνου' εἰς ἔμ'· ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέτληκεν ἀντ' ἐμοῦ θανεῖν.
 ΧΟ. ὦ Πελίου θύγατερ, στρ. 435
 χαίρουσά μοι εἰν' Αἶδα δόμοισιν
 τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις.
 ἴστω δ' Αἶδας ὁ μελαγχάλτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπα
 πηδαλίῳ τε γέρων 440
 νεκροπομπὸς ἵξει,
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικ' ἀρίστην
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
 σας ἐλάτα δικῶπρ.
 πολλὰ σε μουσοπόλοι 445
 μέλψουσι καθ' ἐπτάτονόν τ' ὀρεῖαν
 χέλυν ἐν τ' ἀλύροισι κλέοντες ὕμνοις,
 Σπάρτα κύκλος ἀνίκα Καρνεῖον περηνίσσεται ὄρας
 μηνὸς ἀειρομένας 450
 παννύχου σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
 πὰν μελέων ἀοιδοῖς.
 εἶθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη, στρ. 455

435 — 444 = 445 — 454

2*

δυναίμαν δέ σε πέμψαι
 φάος ἐξ' Αἶδα τεράμνων
 Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
 ποταμία νεοτέρα τε κώπα.
 σὺ γάρ, ὦ μόνα ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ τὸν αὐτᾶς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι
 ψυχᾶς ἐξ' Αἶδα. κούφα σοι
 χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις, ἥ μάλ' ἂν ἔμοιγ' ἔ
 εἴη

στυγνηθεὶς τέκνοις τε τοῖς σοῖς.
 ματέρος οὐ θελούσας
 πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
 δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,
 * * * * *

ὃν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι
 σχετλίῳ, πολιὰν ἔχοντε χαίταν·
 σὺ δ' ἐν ἧβα
 νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἴχει.
 τοιαύτας εἴη μοι κῦρσαι
 συνδυάδος φιλίας ἀλόχου· τοῦτο γὰρ
 ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος· ἥ γὰρ ἂν ἔμοιγ' ἄλυστο
 δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.

ΗΡ. ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
 Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιγχάνω;

ΧΟ. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
 ἀλλ' εἰπὲ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
 πέμπει, Φεραῖον ἄστν προσβῆναι τόδε.

ΗΡ. Τιρυνθίῳ πρᾶσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.

ΧΟ. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ συνέξενξαι πότμῳ;

- ΗΡ. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.
 ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἰ ξένου;
 ΗΡ. ἄπειρος· οὐπω Βιστόνων ἤλθον χθόνα. 485
 ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
 ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοῖς πόνοις οἷόν τ' ἐμοί.
 ΧΟ. κτανὼν ἄρ' ἤξεις ἢ θανὼν αὐτοῦ μενεῖς.
 ΗΡ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
 ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις; 490
 ΗΡ. πῶλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.
 ΧΟ. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
 ΗΡ. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
 ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἄρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
 ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις. 495
 ΧΟ. φάτνας ἰδοῖς ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
 ΗΡ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
 ΧΟ. Ἄρεος, ξαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
 ΗΡ. καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις,
 σκληρὸς γὰρ αἶψα καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται, 500
 εἰ χρή με παισὶν οὕς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
 αὐτίς δὲ Κύνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὔτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον 505
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὄψεται.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
 ΗΡ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
 ΑΔ. θέλοιμ' ἂν· εὖνουν δ' ὄντα σ' ἐξέπισταμαι.
 ΗΡ. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρόπεις;
 ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἶργοι θεός.

- ΑΔ. ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὓς ἔφυσ' ἐγώ.
 ΗΡ. πατήρ γε μὴν ὠραῖος, εἶπερ οἴχεται.
 ΑΔ. κάκεινος ἔστι χῆ τεκουῖσά μ', Ἡράκλεις.
 ΗΡ. οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν ἈλκΗΣΤΙΣ σέθεν;
 ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
 ΗΡ. πότερα θανούσης εἶπας ἢ ζώσης πέρι;
 ΑΔ. ἔστιν τε κούκ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
 ΗΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἄσημα γὰρ λέγεις.
 ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν;
 ΗΡ. οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
 ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἶπερ ἦνεσεν τάδε;
 ΗΡ. ἦ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, εἰς τόδ' ἀμβαλοῦ.
 ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κούκ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
 ΗΡ. χωρὶς τότ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
 ΑΔ. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κελύη δ' ἐγώ.
 ΗΡ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
 ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
 ΗΡ. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γεγῶσά τις;
 ΑΔ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 ΑΔ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο.
 ΗΡ. φεῦ.
 εἰθ' ἠὔρομέν σ', Ἀδμητε, μὴ λυπούμενον.
 ΑΔ. ὥς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
 ΗΡ. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστὶαν πορεύσομαι.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 ΗΡ. λυπουμενοὶς ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος.
 ΑΔ. τεθνῶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἐθ' εἰς δόμους.
 ΗΡ. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι φίλοις.
 ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἱ σ' ἐσάξομεν.
 ΗΡ. μέθες με, καὶ σοὶ μυρία ἐξω χάριν.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστὶαν μολεῖν.

ἦγον ὃν σὺ τῷδε δωμάτων ἐξωπίους
 ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφεστῶσιν φράσον
 σίτων παρεῖναι πληθούς· ἐν δὲ κλήσατε
 θύρας μεσαύλους· οὐ πρέπει θοινωμένους
 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους. 550

ΧΟ. τί δρᾷς; τοιαύτης συμφορᾶς προσκειμένης,

Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;

ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν 555
 μείων ἐγίγνεται, ἄξενώτερος δ' ἐγώ.

καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς κακοξένους.

αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
 ὅταν ποτ' Ἀργούς διψίαν ἔλθω χθόνα. 560

ΧΟ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλου μολόντος ἀνδρός, ὥς αὐτὸς λέγεις;

ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.

καὶ τῷ μὲν οἶμαι δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ, 565
 οὐδ' αἰνέσει με· τὰ μὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

ΧΟ. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς αἰεὶ ποτ'
 οἶκος, στρ.

σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων 570
 ἠξίωσε ναίειν,

ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας

ἐν δόμοις γενέσθαι,

δοχμῶν διὰ κλιτύων 575

βοσκήμασι σοῖσι συρίζων

ποιμνίτας ὑμεναίους.

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαί τε λύγ-
 κες, ἀντ.

ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νάκην λεόντων 586

ἃ δαφοινὸς ἔλα·

χόρευσε δ' ἄμφι σὺν κιθάρα,

Φοῖβε, ποικιλόθριξ

νεβρὸς ὑψικόμων πέραν 585

βαίνουσ' ἑλατᾶν σφυρῶ κούφῳ,

χαίρουσ' εὐφροني μολπᾷ.

τοιγὰρ πολυμηλοτάταν

στρ.

ἑστίαν οἰκεῖ παρὰ καλλίναον

Βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δὲ γυνᾶν 590

καὶ πεδίων δαπέδοις

ὄρον ἄμφι μὲν ἁελίου κνεφαλαν

ἱππόστασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν * * * τίθεται, 595

πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' ἄκταν

ἁλίμενον Πηλίου κρατύνει.

καὶ νῦν δόμον ἁμπετάσας

ἀντ.

δέξατο ξεῖνον νοτερῶ βλεφάρῳ,

τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν

δώμασιν ἀρτιθανῇ·

600

τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.

ἐντοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἐνεστὶν σοφίας. ἄγαμαι

πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἦσται

θεοσεβῇ φῶτα κεδνὰ πράξειν.

605

ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία,

νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι

φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον τε καὶ πυράν·

ὕμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὥς νομίζεται,

προσείπατ' ἐξιούσαν ὑστάτην ὁδόν.

610

ΧΟ. καὶ μὴν ὄρω σὸν πατέρα γηραιῶ ποδὶ

588 — 596 = 597 — 605

στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.

- ΦΕ. ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
ἐσθλῆς γάρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος 615
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καί περ ὄντα δυσμενῇ.
δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεών,
ἣτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον, 620
καὶ μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἰασε σοῦ
στερέντα γήρα· πενθίμῳ καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον
γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδε μὲν σῶσας, ἀναστήσασα δὲ 625
ἡμᾶς πλίνθοντας, χαῖρε, καὶ Ἄϊδου δόμοις
εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους
λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
- ΑΔ. οὐτ' ἤλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
οὐτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν νέμω. 630
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἦδ' ἐνδύσεται.
[οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεῆς ταφήσεται.]
τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς καὶ παρεῖς ἄλλῳ θανεῖν
νέω γέρον ὦν, τόνδ' ἀποιμῶξει νεκρόν; 635
οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ
οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
[μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα].
ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὅς εἰ, 640
καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἢ τᾶρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,
ὅς τηλικόσδ' ὦν καπλὶ τέρμ' ἦκων βίου

οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰλάσατε 64
 γυναῖκ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
 πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην ἐμοί.
 καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσσω
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός κατθανών, βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος. 65
 [κἀγὼ τ' ἂν ἔξων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
 κοῦκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
 καὶ μὴν ὅς' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα
 πέπονθας· ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων, 66
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὥς ἀτιμάζων τὸ σὸν
 γῆρας θανεῖν προύδωκά σ', ὅστις αἰδόφρων
 πρὸς σ' ἢ μάλιστα, κἀντὶ τῶνδε μοι χάριν 66
 τοιάνδε καὶ σὺ χή τεκοῦς' ἠλλαξάτην.
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
 οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 οὐ γάρ σ' ἐγωγε τῇδ' ἐμῇ θάψω χερσί· 66
 τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπὶ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
 σωτήρος ἀνγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
 μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὖχονται θανεῖν,
 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου· 67
 ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
 θνήσκεν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύν.
 ΧΟ. παύσασθ', ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά,
 [ὦ παῖ·] πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας.
 ΦΕ. ὦ παῖ, τίς' ἀνχέεις, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα 67

κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
 οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με καπὸ Θεσσαλοῦ
 πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
 ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
 ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. 680
 ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
 κἄνδρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
 οὐ γὰρ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
 παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
 σαυτῷ γὰρ εἴτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς 685
 ἔφυς· ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
 πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γῆας
 λείψω· πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
 τί δ' ἡτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
 μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρό
 σοῦ. 690

χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 ἦ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
 χρόνον, τὸ δὲ ξῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
 σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
 καὶ ξῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
 ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχλάν
 λέγεις, γυναικὸς ὧ κάκισθ' ἡσσημένος,
 ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;
 σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
 εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις αἰὲ 700
 γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ· κατ' ὄνειδίζεις φίλοις
 τοῖς μὴ θέλουσι θρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός;
 σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
 ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
 ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κοῦ ψευδῇ κακά. 705

ΧΟ.· πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·

παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.

ΑΔ. λέγ', ὥς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἄλλοις κλύων
τάληθές, οὐ χοῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.

ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθυήσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον. 710

ΑΔ. ταυτὸν γὰρ ἤβωντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;

ΦΕ. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.

ΑΔ. καὶ μὴν Διὸς γε μεῖζον' ἂν ζώης χρόνον. 713

ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρόν γ' ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις. 716

ΑΔ. σημεῖα τῆς σῆς, ὧ κάκιστ', ἀψυχίας.

ΦΕ. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὦλετ'· οὐκ ἔρεῖς τόδε.

ΑΔ. φεῦ·

εἰδ' ἄνδρὸς ἔλθοις τοῦδε γ' εἰς χρεῖαν ποτέ. 719

ΦΕ. ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἐκδικον παθῶν; 714

ΑΔ. μακροῦ βίου γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε. 715

ΦΕ. μνήστευε πολλὰς, ὥς θάνωσι πλείονες. 720

ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἡθελες θανεῖν.

ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.

ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.

ΦΕ. οὐκ ἐγγελαῖς γέροντα βαστάζων νεκρόν.

ΑΔ. θανεῖ γε μέντοι δυσκλεῆς, ὅταν θάνῃς. 725

ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.

ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὥς ἀναιδείας πλέων.

ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.

ΑΔ. ἄπελθε κάμὲ τόνδ' ἕα θάψαι νεκρόν.

ΦΕ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεύς, 730

δίκας τε δώσεις τοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.

ἦ τᾶρ' Ἀκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,

εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἶμα τιμωρήσεται.

ΑΔ. ἔρρων νυν αὐτὸς χῆ ξυνοικήσασά σοι

ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι, 735

γῆράσκει· οὐ γὰρ τῷδε γ' εἰς ταυτὸν στέγος

νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χοῆν με κηρύζων ὑπο

τὴν σὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀπείπον ἄν.
 ἡμεῖς δέ, τοῦν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,
 στείχωμεν, ὥς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν. 740

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ. σχετλία τόλμης,
 ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
 χαῖρε· πρόφρων σὲ χθονιός θ' Ἑρμῆς
 Ἄιδης τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κακὲ
 πλέον ἐστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
 Ἄιδου νύμφη παρεδρεύοις. 745

ΘΕ. πολλοὺς μὲν ἤδη καπὸ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προύθηκ' ἄλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
 κακίον' εἰς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. 750
 ὅς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὄρων
 εἰσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν,
 ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὥτρυνεν φέρειν. 755
 ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἴνου· στέφει δὲ κρατα μυρσίνης κλάδοις
 ἄμους' ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν· 760
 ὃ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκείται δ' ἐκλαίωμεν
 δέσποιναν· ὅμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιάω 765
 ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστὴν τινα,
 ἣ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφροσύμην
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ μοι πᾶσι τ' οἰκείταισιν ἦν

- μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύνετο, 770
 ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
 στυνῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
- HP. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί. 775
 σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὄρων,
 στυνγῶ προσώπῳ καὶ συνωφρυνμένῳ
 δέχει, θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἰσθας ἦν ἔχει φύσιν; 780
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται·
 τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται, 785
 καὶ σὺ οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
 εὐφραине σαυτόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν 790
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ παθοῦ λόγους
 ἐμοῖσιν, εἶπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν·
 οἶμαι μὲν. οὐκ οὖν τὴν ἄγαν λύπην ἀφελὲς
 πῖνε μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας, 795
 στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀθοῦνεκα
 τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος [φρενῶν]
 μεθορμειεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
 ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν,
 ὥς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυνμένοις 800
 ἅπασιν ἔστιν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,

οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.

ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.

HP. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπότεαι. 805

ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

HP. εἰ μὴ τι σὸς με δεσπότης ἐψεύσατο.

ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 808

HP. μῶν ξυμφοράν τιν' οὔσαν οὐκ ἔφραξέ μοι; 812

ΘΕ. χαίρων ἰδ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά. 813

HP. οὐ χορὴν μ' ὀθυλείου γ' εἶνεκ' εὐπάσχειν νεκροῦ; 810

ΘΕ. ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκείος ἦν. 811

HP. ὄδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.

ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην σ' ὀρώων. 815

[HP. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεῖν ὑπὸ ξένων ἐμῶν;

ΘΕ. οὐκ ἤλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι· καὶ κουράν βλέπεις
μελαμπέπλους στολμούς τε. HP. τίς δ' ὁ κατ-
θανών;]

HP. μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ πατὴρ γέρων; 820

ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.

HP. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;

ΘΕ. ἡδεῖτο γὰρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.

HP. ὦ σχέτλι', οἷας ἡμπλακες ξυναόρου.

ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825

HP. ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὅμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἐπειθὲ με
λέγων θυραίου κῆδος εἰς τάφον φέρειν.
βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας
ἐπινοῶν ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις 830
πράσσοντος οὕτω. κατὰ κωμάζω κάρα
στεφάνοις πυκασθεῖς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,

κακοῦ τοσούτου δώμασιν προσκειμένου.

ποῦ καὶ σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολῶν;

ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ πλ' Αἴρισαν φέρει,

835

τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.

ΗΡ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία καὶ χεὶρ ἐμή,

νῦν δεῖξον οἶον παῖδά σ' ἢ Τιρυνθία

Ἡλεκτρονύου ἐγείνατ' Ἀλκμήνη Διί.

840

δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανούσαν ἄρτίως

γυναῖκα κείς τόνδ' αὐτίς ἰδρῦσαι δόμον

Ἀλκηστιν, Ἀδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν.

ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν

Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ

845

πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.

κἄνπερ λοχαίης αὐτὸν ἐξ ἔδρας συθείς

μάρψω, κύκλον δὲ περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν,

οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται

μογοῦντα πλευρά, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῆ.

ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλη

850

πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἴμι τῶν κάτω

Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους

αἰτήσομαι τε· καὶ πέποιθ' ἄξιον ἄνω

Ἀλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,

855

ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε,

καίπερ βαρεῖα συμφορᾷ πεπληγμένος,

ἐκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.

τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,

τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν

860

εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.

ΑΔ. ἰώ. στυγναὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις

χήρων μελάρθρων· ἰώ μοί μοι. αἰαῖ.

ποῖ βῶ; πᾶ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;

πῶς ἂν ὀλοίμαν;

ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
 ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
 κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.
 οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν
 οὔτ' ἐπὶ γαίης πόδα πεξεύων·
 τοῖον ὄμηρόν μ' ἀποσυλήσας
 Ἄϊδη Θάνατος παρέδωκεν. 870

ΧΟ. πρόβα πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. στρ.

ΑΔ. αἰᾶ.

ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ΑΔ. ἔ. ἔ.

ΧΟ. δι' ὁδύνας ἔβας,
 σάφ' οἶδα. ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τὰν νέρθεν οὐδ' ἐν
 ὠφελείς. 875

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
 πρόσωπον ἅντα λυπρόν.

ΑΔ. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·
 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν
 πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας
 ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους. 880

ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν·
 μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν
 μέτριον ἄχθος·

παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους
 εὐνὰς θανάτοις κεραιζομένας
 οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνους
 ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός. 885

ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει, ἀντ.

ΑΔ. αἰᾶ.

ΧΟ. πέρας δέ γ' οὐδ' ἐν ἀλγῶν τίθης. ΑΔ. ἔ. ἔ. 890

ΧΟ. βαρεὰ μὲν φέρειν,

872—877=889—894

ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τλᾷθ'· οὐ σὺ πρῶ-
τος ὤλεσας

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. γυναιῖκα· συμφορὰ δ' ἑτέρου
ἑτέρα

πιέζει φανεῖσα θνατῶν.

ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν.

τί μ' ἐκώλυσας εἶπαι τύμβου
τάφρον εἰς κόλην καὶ μετ' ἐκείνης
τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Αἰδης ψυχὰς
τὰς πιστοτάτας σὺν ἅν' ἔσχεν, ὁμοῦ
χθονίαν λίμνην διαβάντε.

ΧΟ. ἐμοί τις ἦν

ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιόθρηνος
ὤλετ' ἐν δόμοισιν
μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὦν,
πολιὰς ἐπὶ χαίτας
ἦδη προπετῆς ὦν
βιότου τε πόρῳ.

ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν
σὺν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων·
πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος,
τὴν τε θανοῦσαν κᾶμ' ὀλβίζων,
ὥς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
ὄντες ἀριστέων σύζυγες ἦμεν.

νῦν δ' ὕμενάλων γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ
 πέμπουσί μ' ἔσω
 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

925

ΧΟ. παρ' εὐτυχῇ

ἀντ.

σοὶ πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν·
 τί νέον τόδε; πολλοὺς
 ἦδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτος.

930

ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον
 τοῦμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρῆν ξῆν, παρεῖς τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διαῶ βίοτον· ἄρτι μανθάνω.

940

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίν' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσρηθὲς ὕπο
 [τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέφομαι];
 ἢ μὲν γὰρ ἐνδον ἐξελᾶ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς
 θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἴξε, καὶ κατὰ στέρας
 αὐχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
 πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἳ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.

945

τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
 λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ τάδε·

950

3*

ἰδοῦ τὸν αἰσχροῦς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν, 955
 ἀλλ' ἦν ἐγήμεν ἀντιδοὺς ἀψυχία
 πέφευγεν Ἄϊδην· εἴτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
 ἔξω. τί μοι ξῆν δῆτα κύδιον, φίλοι, 960
 κακῶς κλύονται καὶ κακῶς πεπραγότι;

XO. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας στρ.
 καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 πλείστων ἀψάμενος λόγων
 κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας 965
 ἦϋρον, οὐδέ τι φάρμακον
 Θρηῆσαις ἐν σανίσιν, τὰς
 Ὀρφεία κατέγραψεν
 γῆρως, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀ- 970
 σκληπιάδαις ἔδωκε
 φάρμακα πολυπόνοις
 ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
 μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοὺς 975
 ἔστιν οὔτε βρέτας θεᾶς
 ἐλθεῖν, οὐ σφαγίων κλύει.
 μή μοι, πότνια, μείζων
 ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ τι νεύσῃ,
 σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- 980
 ξεις σὺ βία σίδαρον,
 οὐδέ τις ἀποτόμου
 λήματός ἐστιν αἰδώς.
 καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἴλε θεὰ δεσμοῖς. στρ.

962 — 972 = 973 — 983

984 — 994 = 995 — 1005

τόλμα δ'· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνεοῖσιν
κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω. 985

καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ. 990

φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δὲ θανούσ' ἐς αἰεί·
γενναιοτάταν δὲ πασῶν
ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν. 994

μηδὲ νεκρῶν ὥς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω ἄντ.
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως
τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.

καὶ τις δοχμίαν κέλευθον 1000
ἐμβαίνων τόδ' ἐρεῖ·

αὐτὰ ποτὲ προύθαν' ἀνδρός,
νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων·
χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
τοῖαί νιν προσεροῦσι φᾶμαι. 1005

καὶ μὴν ὅδ', ὥς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν πορεύεται.
HP. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἔλευθέρως,
Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίουν 1010
ἐγγυὺς παρεστῶς ἐξετάζεσθαι φίλος·

σὺ δ' οὐκ ἔφραξες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
ὥς δὴ θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
κᾶστεψα κρατὰ καὶ θεοῖς ἐλειψάμην 1015

σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθὼν τάδε,
οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὦν δ' εἵνεχ' ἥκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῶσον λαβών, 1020

ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων
 ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γάρ,
 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
 πολλῶ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς· 1025
 ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὐρίσκω τινὰς
 τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον,
 ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
 λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
 ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα 1030
 νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφόρβια·
 γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἴπει· ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναικὶα χρή·
 οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν 1035
 ἦκω· χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ΑΔ. οὗτοι σ' ἀτίξων οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
 ἔκρουψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίους τύχας·
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 εἰ τοῦ πρὸς ἄλλον δώμαθ' ὠρμήθης ξένου· 1040
 ἄλλης δὲ κλαίειν τοῦμόν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναικὶα δ', εἰ πῶς ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἀναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σῶξεν ἀνωχθὶ Θεσσαλῶν, πολλοὶ δέ σοι
 ξένοι Φεραίων, μὴ' μέ· μιμνήσκεις κακῶν. 1045
 οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὀρῶν ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
 προσθῇς· ἄλλης γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
 ποῦ καὶ τρέφουτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 νέα γάρ, ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 1050
 πότερα μετ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις στρωφωμένη

ἔσται; τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥάδιον
εἰργεῖν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.

ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰσβήσας τρέφω; 1055

καὶ πῶς ἐπείσφρω τήνδε τῷ κείνης λέχει;

διπλὴν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν,

μή τις μ' ἐλέγχῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν

προδόντ' ἐν ἄλλοις δεμνίοις πίτνειν νέας,

καὶ τῆς θανούσης, ἄξια δ' ἐμοὶ σέβειν, 1060

πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,

ἦ τις ποτ' εἰ σύ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκμήστιδι

μορφῆς μέτρ' ἴσθι καὶ προσήϊξαι δέμας.

οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἔξ ὀμμάτων

γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἔλῃς ἡρημένον.

1065

δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὄρῶν

ἐμὴν· θολοὶ δὲ καρδίαν, ἔκ δ' ὀμμάτων

πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγώ,

ὥς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070

χρὴ δ', ὅστις εἴσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.

ΗΡ. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν

εἰς φῶς πορεύσασαι νεοτέρων ἐκ δωμάτων

γυναῖκα καὶ σοὶ τήνδε πορσῦναι χάριν.

ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε; 1075

οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας εἰς φάος μολεῖν.

ΗΡ. μή νυν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.

ΑΔ. ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.

ΗΡ. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις αἰεὶ στένειν;

ΑΔ. ἔγνωκα καὐτός, ἀλλ' ἔρως τις ἑξάγει. 1080

ΗΡ. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.

ΑΔ. ἀπώλεσέν με, κᾶτι μᾶλλον ἢ λέγω.

ΗΡ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· τίς ἀντερεῖ;

ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.

- ΗΡ. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἥβᾳ σοι κακόν. 1085
 ΑΔ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
 ΗΡ. γυνή σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθοι.
 ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν ῥόμην —
 ΗΡ. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύσει λέχος;
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται. 1090
 ΗΡ. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
 ΑΔ. κείνην ὅπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεῶν.
 ΗΡ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔ. ὥς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 ΗΡ. ἐπήνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὐνέκ' εἰ φίλος. 1095
 ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὔσαν προσδούς.
 ΗΡ. δέχου νυν εἶσω τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔ. μή, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
 ΗΡ. καὶ μὴν ἀμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι. 1100
 ΗΡ. πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέου πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ·
 εἰθ' ἔξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λαβὲς ποτε.
 ΗΡ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 ΗΡ. ἄπεισιν, εἰ χορή· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει. 1105
 ΑΔ. χορή, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
 ΗΡ. εἰδώς τι κἀγὼ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
 ΗΡ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χορή τήνδε δέξασθαι δόμοις. 1110
 ΗΡ. οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἰσαγ', εἰ βούλει, δόμους.
 ΗΡ. εἰς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δώματ' εἰσελθεῖν πάρα.
 ΗΡ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνου. 1115

- ΑΔ. ἄναξ, βιάζει μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
 ΗΡ. τόλμα προτείνει χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὥς κατατομῶν.
 ΗΡ. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω. ΗΡ. ναί, σῶξέν νυν, καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
 βλέψον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρέπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
 ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; φάσμι' ἀνέλπιστον τόδε·
 γυναῖκα λεύσσω τὴν ἐμὴν ἐτητύμως,
 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά; 1125
 ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὀρᾷς δάμαρτα σήν.
 ΑΔ. ὄρα γε μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ.
 ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
 ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχη. 1130
 ΑΔ. θίγῳ, προσείπω ξῶσαν ὥς δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. πρόσσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἤθελες.
 ΑΔ. ὦ φιλάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὔ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
 ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
 ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καὶ σ' ὁ φυτύσας πατήρ
 σώξοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ' ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἐπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;
 ΗΡ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιράνῳ. 1140
 ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ΗΡ. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χερσίν.
 ΑΔ. τί γάρ ποθ' ἦδ' ἀναυδος ἔστηκεν γυνή;
 ΗΡ. οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις 1145
 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μὸλῃ φάος.
 ἀλλ' εἰσαγ' εἰσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὦν

τὸ λοιπόν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννου παιδὶ πορσυνῶ μολών. 1150

ΑΔ. μένον παρ' ἡμῖν καὶ συνέστιος γενοῦ.

ΗΡ. αὐθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.

ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
ἄστοις δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραρχία,
χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι 1155
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1160
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν τῇ Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην τὴν Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἔξ αὐτῆς [τὸν Μολοττόν]. ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ἤτηκώς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πά- 5
 λιν ἤλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἔξιλάσῃται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἢ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον· ἥ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπέ-
 ἔθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτι- 10
 δος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἤγειραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην· Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεο- 15
 πτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέ-
 λοντι τὸν νεκρὸν θορνεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον ἐπέταξεν ἐν Δελφοῖς θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς 20
 Μολοσσούς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος κεῖται ἐν Φθίᾳ· ὁ δὲ χορὸς [συνέστηκεν] ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων. ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἔτι δὲ καὶ
 5 τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης. ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει ῥῆσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ὑποφαίνουσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος οὐ κακῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- ΑΝ. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὅθεν ποθ' ἔδυναν σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
 Πριάμου τύραννον ἐστίαν ἀφικόμην
 δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
 ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ, 5
 νῦν δ' εἴ τις ἄλλη δυστυχεστάτη γυνή·
 ἥ τις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὃν τίκτω πόσει
 ῥιφέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
 αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖς Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον. 15
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 σύγχορτα ναίω πεδί', ἔν' ἡ θαλασσία
 Πηλεὶ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 φεύγουσ' ὄμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεῶς
 Θετίδειον αὐτᾶ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων. 20
 ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐξ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.

κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη δ' ἐμῷ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
 ἐλπίς μ' αἰὲ προσῆγε σωθέντος τέκνου
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἀπικουρήσιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 τοῦμόν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος, 30
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημι ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναλεῖν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τὰκείνης βίᾳ· 35
 ἀγὼ τὸ πρόσθεν οὐχ ἔκοῦς' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας
 [ὥς οὐχ ἔκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει].
 ἀλλ' οὗ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρά τάδε. 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστι, ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματουμένη δ' ἐγὼ
 δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθοῦς, ἣν με κωλύση θανεῖν.
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως 45
 σέβουσιν, ἐρμήνευμα Νηρηῆδος γάμων.
 ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνη φοβουμένη.
 ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὐτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδέν ἐστ', ἀπὼν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἐνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἧ ποτ' ἐς Πυθῶ μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός οὗ κτίνειν δίκην,
 εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
 θεὸν παράσχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ. 55

- ΘΕΡ. δέσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπέπερ καὶ κατ' οἶκον ἤξιουν
τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ὠκοῦμεν πέδον,
εὔνους δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἡ τῷ σῷ πόσει·
καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους, 60
φόβω μέν, εἰ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλεύεται
Μενέλαος εἰς σὲ παῖς θ', ἃ σοι φυλακτέα.
- ΑΝ. ὦ φιλάττη σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἰ
τῇ πρόσθ' ἀνάσσει τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ,
τί θρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
65
- ΘΕΡ. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
κτείνειν ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.
- ΑΝ. οἴμοι· πέπυσθον τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον;
πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην. 70
- ΘΕΡ. οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἡσθιόμην ἐγὼ τάδε·
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
- ΑΝ. ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῦπερ. ὁ δὲ κεκλημένος
πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων. 75
- ΘΕΡ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς
κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἰ φίλων.
- ΑΝ. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἦξοι, φάτις;
- ΘΕΡ. γέρων ἐκείνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρῶν. 80
- ΑΝ. καὶ μὴν ἐπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἄπαξ μόνον.
- ΘΕΡ. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
- ΑΝ. πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;
- ΘΕΡ. τί δῆτα φήσω χρόνιος οὐσ' ἐκ δωμάτων;
- ΑΝ. πολλὰς ἂν εὔροις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἰ. 85
- ΘΕΡ. κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὸν φύλαξ.
- ΑΝ. ὄρῳ; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.

- ΘΕΡ. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὄνειδίσῃς ἐμοί.
 ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι κοῦ περιβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακόν. 90
- ΑΝ. χάρεϊ νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
 θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
 γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
 ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. 95
 πάρεστι δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ πολλὰ μοι στένειν,
 πόλιν πατρώαν τὸν θανόντα θ' Ἑκτορα
 στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον' ᾧ συνεζύγην
 δούλειον ἡμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
 χρὴ δ' οὔ ποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν, 100
 πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
 ὅπως περάσας ἡμέραν ἦξει κάτω.
 Ἰλῖω αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
 ἄς ἔνεκ', ᾧ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον 105
 εἰλέεσ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς Ἀρης
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἑκτορα, τὸν περὶ τείχῃ
 εἵλκυσσε διφρεῦναι παῖς ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 δουλοσύναν στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κάρα. 110
 πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβη χροός, ἀνίκ' ἔλειπον
 ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν, ἐν κοίταις.
 ὦ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὀρᾶσθαι
 Ἑρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπο τειρομένα
 πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκετις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
 τάκομαι ὥς πετρίνα πιδανόεσσα λιβάς. 116
- ΧΘ. ᾧ γύναι, ἂ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσ-
 σεις στρ.

δαρὸν οὐδὲ λείπεις,
 Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν,
 εἴ τί σοι δυναίμαν 120
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
 οἷ σέ καὶ Ἑρμιόναυ ἐριδι στυγερά συνέκλησαν,
 τλάμον' ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων ἐπίκοινον ἐοῦσαν
 ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως. 125
 γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν εἰς ὅπερ
 ἦκεις. ἄντ.

δεσπόταις ἀμιλλᾷ
 Ἰλιάς οὔσα κόρη Λακεδαιμόνος ἐγγενέταισιν;
 λείπε δεξιμήλον
 δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι 130
 καιρὸς ἀτυχομένα θέμας αἰκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατοῦν δέ σ' ἔπεισι. τί μόχθον
 οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς; 134
 ἀλλ' ἴθι λείπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν, στρ.
 γνῶθι δ' οὗς' ἐπὶ ξένας
 δμῶις ἐπ' ἀλλοτρίας
 πόλεος, ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσοράς
 σῶν, ᾧ δυστυχεστάτα,
 παντάλαινα νύμφα. 140
 οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἷ-
 κους ἄντ.

δεσποτῶν ἐμῶν· φόβῳ δ'
 ἡσυχίαν ἄγομεν,
 τὸ δὲ σὸν οἰκτῶ φέρουσα τυγχάνω,
 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
 σοί μ' εὖ φρονοῦσαν ἴδῃ.

135 — 140 = 141 — 146

4 *

- ΕΡ. κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
 στολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
 οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δευρὸς ἔχουσ' ἀφικόμεν, 150
 ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
 πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
 σὺ δ' οὔσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή 155
 δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦς' ἡμᾶς θέλεις
 τοῦσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
 νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
 δεινὴ γὰρ Ἡπειρώτις εἰς τὰ τοιαῶδε
 ψυχὴ γυναικῶν· ὧν ἐπισχῆσω σ' ἐγώ, 160
 κούδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηΐδος τόδε,
 οὐ βωμὸς οὐδὲ ναός, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλῃ,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
 πτῆξι ταπεινὴν προσπесεῖν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σαίρειν τε δῶμα τοῦμὸν ἐκ χρυσηλάτων
 τευχέων χειρὶ σπείρουσαν Ἀχελφῶν δρόσον,
 γινῶναι θ' ἔν' εἰ γῆς. οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε,
 οὐ Πρίαμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
 εἰς τοῦτο δ' ἦκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ, 170
 ἢ παιδὶ πατρός, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ξυνεύδειν καὶ τέκν' ἀνθέντου πάρα
 τίκτειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατὴρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυνται 175
 κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι
 χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
 ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν,

ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180

ΧΟ. ἐπιφθονόν τι χρῆμα θηλείας φρενὸς
καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.

ΑΝ. φεῦ φεῦ·

κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον ἔν τε τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει. 185

ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὰ δουλεύειν μέ σοι
λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσιν ἔνδικα,
ἣν δ' αὖ κρατήσω, μὴ πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο· 190

ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦς' ἀλώσομαι.
εἰπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγγύφ' λόγῳ
πεισθεῖς' ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὥς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
τύχη θ' ὑπερθεῖ κᾶμ' ἐλευθέραν ὄρας; 195

ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
πλούτου τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
πότερον ἢ αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
δούλους ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφοκλῖδα; 200

ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἣν σὺ μὴ τέκῃς;
φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες Ἐκτορός τ' ἀπο,
αὐτὴ τ' ἀμαυρὰ κοῦ τύραννος ἢ Φρυγῶν.
οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις, 205

[ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ πιτηδεῖα κυρεῖς.]
φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
ἀλλ' ἀρετὰ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.

σὺ δ' ἦν τι κνισθῇς, ἢ Λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκυῶρον οὐδαμοῦ τίθης, 210

- πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
 μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
 χρὴ γὰρ γυναικα, καὶ κακῷ δοθῇ πόσει,
 στέργειν ἄμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
 εἰ δ' ἄμφι Θρήκην χιόνι τὴν κατάρρυτον 215
 τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
 δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ κοινοῦμενος,
 ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἴτ' ἀπληστίαν λέχους
 πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖς ἂν ἠνρέθης.
 αἰσχροὺν γε· καίτοι χεῖρόν' ἀρσένων νόσον 220
 ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ πρὸς ἡμῶν καλῶς.
 ὦ φίλταθ' Ἑκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
 σοὶ καὶ ξυνήρων, εἰ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
 καὶ μαστὸν ἤδη πολλαῖς νόθοισι σοῖς
 ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν. 225
 καὶ ταῦτα δρωῶσα τάρετ' ἡ προσηγόμην
 πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας θρόσου
 τῷ σῷ προσίξειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἑᾶς.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
 ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων 230
 φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς.
- ΧΟ. δέσποιν', ὅσον σοι ῥαδίως προσίσταται,
 τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
- ΕΡ. τί σε μνομυθεῖς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
 ὥς δὴ σὺ σώφρων, τὰ μὰ δ' οὐχὶ σώφρονα; 235
- ΑΝ. οὐκ οὖν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
- ΕΡ. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.
- ΑΝ. νέα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχροῶν πέρι.
- ΕΡ. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρῶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
- ΑΝ. οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; 240
- ΕΡ. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;
- ΑΝ. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλά.

- EP. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
- AN. καὶ κεῖ τά γ' αἰσχροῖα κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει.
- EP. σοφὴ σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ. 245
- AN. ὄρας ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
- EP. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.
- AN. Ἑλένη νιν ὦλεσ', οὐκ ἐγώ, μήτηρ δὲ σή.
- EP. ἦ καὶ πρόσσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
- AN. ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάζυμαι στόμα. 250
- EP. ἐκεῖνο λέξον, οὐπὲρ εἶνεκ' ἐστάλην.
- AN. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
- EP. λείψεις τόδ' ἄγνόν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
- AN. εἰ μὲν θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.
- EP. ὥς τοῦτ' ἄραρε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν. 255
- AN. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
- EP. πῦρ σοι προσοίσω κοῦ τὸ σὸν προσκέψομαι,
- AN. σὺ δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἰσονται τάδε.
- EP. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
- AN. σφάζ', αἱμάτων θεῶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε. 260
- EP. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
τοιούνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψας, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. 265
- AN. κἀθησ' ἐδραία· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ
πρὶν ὃ πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
- AN. πέποιθα. δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων
ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστήσασαί τινα· 270
ἃ δ' ἔστ' ἐχλιδνῆς καὶ πυρὸς περαιτέρω,
οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξηύρηκέ πω
κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.

- ΧΟ. ἥ μεγάλων ἄχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ' στρ.
 Ἰδαίαν ἐς νάπαν 275
 ἦλθ' ὁ Μαίης τε καὶ Διὸς τόκος,
 τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων
 ἄγων τὸ καλλιζυγές,
 ἔριδι στυγερά κεκορυθμένον εὐμορφίας
 σταθμούς ἐπὶ βούτα 280
 βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
 ἔρημόν θ' ἐστιοῦχον αὐλάν.
 ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλυθον, ἀντ.
 οὐρεῖαν πιδάκων 285
 νύσαν αἰγλαῖντα σώματα ῥοαῖς·
 ἔβαν δὲ Πριαμίδαυ ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοις δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκούσαι, 290
 πικράν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
 ταλαίνα περγάμοις τε Τροίας.
 εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλάν ἔβαλεν κακὸν στρ.
 ἅ τεκοῦσά νιν Πάριν,
 πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσει λέπας, 295
 ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῃ
 βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
 μεγάλην Πριάμον πόλεως λώβαν.
 τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσεται
 δαμογερόντων βρέφος φονεύειν; 300
 οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε ἀντ.
 δούλιον, σύ τ' ἂν, γύναι,
 τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἔδρας·
 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς

274 — 283 = 284 — 292

293 — 300 = 301 — 308

μόχθους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν 305

δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·

λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὔ ποτ' ἐξελείπετο,

καὶ τεκέων ὄρφανοὶ γέροντες.

ME. ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους 310

λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέσθου.

σὲ μὲν γὰρ ἡὔχεις θεῶς βρέτας σώσειν τόδε,

τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφηυρέθης

ἦσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.

κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῦς' ἐρημώσεις πέδον, 315

ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται.

ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις

ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὕπερ,

ἦν εἰς ἐμ' εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.

AN. ᾧ δόξα δόξα, μυρίοισι δὲ βροτῶν 320

οὐδὲν γεγῶσι βίοντι ὀγκώσας μέγαν.

εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ἄπο,

εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ἀπὸ ψευδῶν ἔχειν

οὐκ ἀξιῶσω πλήν ὅσον δοκεῖν μόνον.

σὺ δὲ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ 325

Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ᾧδε φαῦλος ὢν;

ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων

τοσόνδ' ἐπνευσας καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ

δούλῃ κατέστης εἰς ἄγῶν'· οὐκ ἀξιῶ

οὔτ' οὖν σὲ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν εἶ.

[ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν 330

λαμπροί, τὰ δ' ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,

πλήν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.]

Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·

τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καὶ μ' ἀπώλεσε·

μιαιφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος, 335

ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ

φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
 ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾶτα πῶς πατὴρ
 τέκνου θανόντος ῥαδίως ἀνέξεται;
 οὐχ ᾧδ' ἀνάνδρου αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ·
 ἀλλ' εἰσιν οἱ χροή· Πηλέως γὰρ ἄξια
 πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ὥσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδοὺς
 ἄλλω τί λέξεις; πότερον ὥς κακὸν πόσιν
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
 γαμει δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνάνδρου ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολίον; ᾧ τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσοῦτων οὐχ ὅρῳ ἐπιροάς;
 πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην
 βούλοι' ἂν εὔρειν ἢ παθεῖν ἀγὼ λέγω;
 οὐ χροή' πλὴν μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ
 οὐδ', εἰ γυναικὲς ἐσμεν ἀτηρὸν κακόν,
 ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φῦσιν.
 ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὥς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες οὐκ ἄκοντες οὐδὲ βῶμιοι
 πίτνοντες αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν·
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν.
 ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοίδε' τῆς δὲ σῆς φρενὸς
 ἐν σου δέδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
 καὶ τὴν τάλαιναν ὄλεσας Φρυγῶν πόλιν.
 ΧΟ. ἄγαν ἔλεξας ὥς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός.
 ΜΕ. γύναι, τὰδ' ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
 οὐκ ἄξι', ὥς φῆς, τῆς ἐμῆς οὐδ' Ἑλλάδος.
 εὖ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,

τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἐλείν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε, 370
 λέχους στéρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερόν τ' ἀν' πάσῃ γυνή·
 ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίον.
 δούλων δ' ἐκείνων τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν
 καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρός· 375
 φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον οὔτινες φίλοι
 ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τᾶμ' ὥς ἄριστα, φαῦλός εἰμι κοῦ σοφός.
 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς· 380
 ὡς ἦν θάνης σύ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν τόνδε κτενῶ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.
 AN. οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι
 βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία 385
 καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχῆς καθίσταμαι.
 ὦ μεγάλα πράσσωσι αἰτίας μικρᾶς πέρι,
 πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
 προὔδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
 ποῖον δ' ἐπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βία 390
 σὺν δεσπόταισι· κατ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς
 τὸν αἵτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφείς
 πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρει;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ', ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
 ὡς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν 395
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
 ἀτὰρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά;
 ἦτις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχηλάτους
 κατείδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον, 400

- αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην
 κόμης ἐπισπασθεῖς· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, φονεῦσιν Ἑκτορος νυμφεύομαι.
 τί δῆτ' ἐμοὶ ξῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;
 εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
 τοῦτον κτανεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
 οὐ δῆτα τοῦμοῦ γ' εἴνεκ' ἀθλίου βίου·
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
 ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρὶα
 σφάζειν φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέσρην.
 ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς,
 στείχω πρὸς Αἰδην· ἦν δ' ὑπεκδράμῃς μόρον,
 μέμνησο μητρός, οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην,
 καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν
 δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας
 λέγ' οἷ' ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἄπειρος ὦν ψέγει,
 ἦσσαν μὲν ἄλγει, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.
 ΧΟ. ὦκτειρ' ἀκούσας· οἴκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῇ
 βροτοῖς ἅπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
 εἰς ξύμβασιν δὲ χρῆν σε παῖδα σὴν ἄγειν,
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὥς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
 ΜΕ. λάβεσθί μοι τῆσδ', ἀμφελέξαντες χέρας,
 δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
 ἔγωγ', ἵν' ἄγνόν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
 προύτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇν.
 καὶ τὰμφι σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλη.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
δοῦλη γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.

ΑΝ. οἶμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες, ἡπατήμεθα. 435

ΜΕ. κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαγνούμεθα.

ΑΝ. ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;

ΜΕ. καὶ τοῖς γε Τροία, τὸν παθόντα ἀντιδρᾶν.

ΑΝ. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ' οὐδ' ἔχειν ἡγεῖ δίκην;

ΜΕ. ὅταν ποτ' ἡ τάδ', οἴσομεν· σέ δὲ κτενῶ. 440

ΑΝ. ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

ΜΕ. οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἦν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.

ΑΝ. οἶμοι· τί δῆτά σ' οὐ καταστένω, τέκνον;

ΜΕ. οὐκ οὐν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀμμένει.

ΑΝ. ᾧ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν 445

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἐλίκτὰ κούδεν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.

τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλείστοι φόνοι; 450

οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
γλώσση, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' αἰεὶ;
ὅλοισθ'. ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς

ὥς σοὶ δέδοκται· κτεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,

ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν 455

πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.

νῦν δ' εἰς γυναικα γοργὸς ὀπλίτης φανείς
κτείνεις μ'; ἀπόκτειν' ὥς ἀθώπεντόν γέ σε
γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν. 460

ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
ἡμεῖς δὲ Τροία γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
μηδὲν τόδ' αὖχει· καὶ σὺ γὰρ πράξεις ἄν.

- ΧΟ οὔποτε δὴ δίδυμα στρ.
 λέκτρο' ἐπαινέσω βροτῶν 465
 οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
 ἔριδας οἴκων δυσμενεῖς τε λύπας.
 μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
 ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάν. 470
 οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι ἀντ.
 δίπτυχοι τυραννίδες
 μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
 ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις 475
 τεκτόνοιν θ' ὕμνοιν ἐργάταιν δυοῖν
 ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
 πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί, στρ.
 κατὰ πηδαλίων διδύμα πρᾶπίδων γνώμα 480
 σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον ἀσθενέστερον
 φανυτοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς
 ἐνός, ἃ δύναισι ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιας,
 ὅποταν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν. 485
 ἔδειξεν ἦ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα ἀντ.
 Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
 παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ. 490
 ἄθεος ἄνομος ἄχαρις ὁ φόνος· ἔτι σε, πότνια,
 μετατροπὰ τῶνδ' ἐπεισιν ἔργων.
 καὶ μὴν ἐσορῶ
 τόδε σύγκρατον ξεῦγος πρὸ δόμων, 495
 ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
 δύστηνε γύναι, τλῆμον δὲ σὺ παῖ,
 μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις
 οὐδὲν μετέχων

464 — 470 = 471 — 478

479 — 485 = 486 — 493

- οὐδ' αἷτιος ὦν βασιλεῦσιν. 500
- AN. ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματη- στρ.
 ρὰς βρόχοισι κεκλημένα
 πέμπομαι κατὰ γαίης.
- MO. μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ
 πτέρυγι συγκαταβαίνω. 505
- AN. θῦμα δάιον, ὦ χθονὸς
 Φθίας κράντορες. MO. ὦ πάτερ,
 μόλε φίλοις ἐπίκουρος.
- AN. κείσο δῆ, τέκνον ὦ φίλος, 510
 μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
 νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκροῖς.
- MO. ὦμοι μοι, τί πάθω; τάλας
 δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ.
- ME. ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν 515
 ἦκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαιν
 θυήσκειτ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
 ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς
 τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοία
 μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν, 520
 ἐξὸν κτείνειν
 καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
- AN. ὦ πόσις πόσις, εἴθε σὰν 525
 χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
 κτησαίμαν, Πριάμου παῖ.
- MO. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
 παράτροπον μέλος εὔρω;
- AN. λίσσου, γούνασι δεσπότου
 χρίμπτων, ὦ τέκνον. MO. ὦ φίλος, 530
 φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.
- AN. λείβομαι δάκρυσιν κόρας,

στάζω λισσάδος ὥς πέτρας
λιβάς ἀνήλιος, ἅ τάλαιν'.

ΜΟ. ὦμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσωμαι;

ΜΕ. τί με προσπίτνεις, ἄλιαν πέτραν
ἢ κῦμα λιταῖς ὥς ἰκετεύων;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν·
ἧς ἀπολαύων

Ἄϊδην χθόνιον καταβήσει.

ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗ. ὑμᾶς ἐρωτῶ τὸν τ' ἐφ'esτῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα καὶ πῶς; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πράσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
Μενέλα', ἐπίσχε· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης.
ἦγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὥς ἔοικέ μοι
σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
πρῶτον μὲν οὔν κατ' οὖρον ὥσπερ ἰστίοις
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἶπέ, τί νι δίκη χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἶδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γάρ τις ὥς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

ΑΝ. οἶδ', ὦ γεραῖέ, σὺν τέκνῳ θανουμένην
ἄγουσί μ' οὕτως ὥς ὄρας. τί σοι λέγω;
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμία
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἷσθ' ἅ που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.

καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἢ τὸν εὐγενῆ 565
 ἐτικτέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
 ἄγρουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτε τῷ δίκη
 κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
 μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
 γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον 570
 μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάξω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
 πίτνουσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλιότης γενειάδος,
 ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μή, θανούμεθα 575
 αἰσχυρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοί, γέρον.

ΠΗ. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τινά,
 καὶ τῆσδε χειρὸς διπτύχους ἀνιέναι.

ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπανθῶ ἄλλα τ' οὐχ ἥσσω σέθεν
 καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 580

ΠΗ. πῶς; ἢ σὺ τὸν ἐμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δεῦρ'; οὐχ ἄλλῃ σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;

ΜΕ. εἰλὸν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗ. οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕ. οὐκ οὐν ἐκείνου τὰμὰ τὰκείνου τ' ἐμά; 585

ΠΗ. δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὔ, μηδ' ἀποκτείνειν βία.

ΜΕ. ὥς τήνδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χειρός.

ΠΗ. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΜΕ. ψαῦσόν γ', ἵν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσσελθέ μου.

ΠΗ. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε καὶ κακῶν; 590
 σοὶ ποῦ μέτεστιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχος,
 ἄκλῆστ' ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπών,
 ὥς δὴ γυναῖκα σῶφρον' ἐν δόμοις ἔχων
 πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 595
 σῶφρον γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους
 γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένους
 δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ
 κοινὰς ἔχουσι. κατὰ θαυμάζειν χρεὼν 600
 εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
 Ἑλένην ἐρέσθαι χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 καῖπειτ' ἐκείνης εἴνεχ' Ἑλλήνων ὄχλου 605
 τοσόνδ' ἀθροίσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον·
 ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ
 κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἔαν αὐτοῦ μένειν
 μισθόν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
 ἀλλ' οὔτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας· 610
 ψυχὰς δὲ πολλὰς καγαθὰς ἀπώλεσας
 παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθνηκας ἐν δόμοις
 πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
 ὦν εἰς ἐγὼ δύστηνος· ἀνθέντην δὲ σὲ
 μιάστορ' ὥς τιν' εἰσδεδόρκ' Ἀχιλλέως. 615
 ὃς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
 καὶ γὰρ μὲν ἧῶν τῶ γαμοῦντι μήτε σοὶ
 κῆδος συνάψαι μήτε δώμασιν λαβεῖν 620
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρῶ' ὀνειδῆ. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἶ' ἐφύβρισας,
 σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατον; 625
 οὕτως ἔδειςας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
 ἐλὼν δὲ Τροίαν, εἴμι γὰρ κἀνταῦθά σοι,
 οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειροῖαν λαβών·

ἀλλ' ὥς ἐσεῖδες μαστόν, ἐκβαλὼν ξίφος
 φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκέλλων κύνα, 630
 ἥσσω πεφνυῶς Κύπριδος, ᾧ κάκιστε σύ.
 κᾶπειτ' ἐς οἶκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
 πορθεῖς ἀπόντων καὶ γυναῖκα δυστυχῇ
 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην, 635
 καὶ τρεῖς νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι
 ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά,
 νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνουες.

ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύδιστον βροτοῖς
 πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον 640
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.

ΧΟ. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.

ΜΕ. τί θῆτ' ἂν εἶποις τοὺς γέροντας ὥς σοφοὶ 645
 καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλλησὶν ποτε,
 ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς [καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγῶς,
 κῆδος ξυνάψας,] αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις
 ἡμῖν δ' ὀνειδῇ διὰ γυναῖκα βάρβαρον;
 ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς 650
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν καμὲ παρακαλεῖν αἰεὶ·

οὐσαν μὲν Ἑπειρῶτιν, οὗ πεσῆματα
 πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῇ νεκρῶν,
 τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινοῦμένην. 654

καὶ τῇδέ γ' εἰσέρχει σὺ ταῦτόν εἰς στέρος
 καὶ ξυντράπεξον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
 τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἑᾶς.
 ἄγῶ προνοία τῇ τε σῇ κάμῃ, γέρον, 660

Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα, 655
 Ἑκτορος ἀδελφός ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἑκτορος.

κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χειρῶν ἀρπάξομαι.
 καίτοι φέρ', ἄψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχροὺν λόγου,
 ἣν παῖς μὲν ἡμῇ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἄπο
 βλάστωσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος 665
 Ἑλλήσιν ἄρξουσ' ; εἰτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς ;
 [κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον· εἰ σὺ πατὴρ σὴν
 δοῦς τῷ πολιτῶν, εἰτ' ἔπασχε τοιάδε,
 σιγῇ καθῆσ' ἄν ; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὑπερ 670
 τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους ;
 καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ
 γυναικα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν ἔστιν ἐν χειροῖν μέγα σθένος, 675
 τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 οὐκ οὖν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν ;]
 γέρον γέρον εἰ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἐκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, 680
 καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰστορες
 ἔβησαν εἰς τὰνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ 685
 γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἔσωφρόνουν.
 οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν·
 ἣν δ' ὄξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία
 μεῖζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία. 690

XO. παύσασθον ἤδη, λῶστα γὰρ μακρῷ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῇθ' ἅμα.

- ΠΗ. οἷμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται·
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
 οὐ τῶν πονουμένων τοῦτορον ἡγοῦνται τόδε, 695
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρουνται,
 ὃς εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
 οὐδὲν πλεον ὄρων ἐνὸς ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πτόλιν
 φρονοῦσι δῆμου μείζον, ὅντες οὐδένες· 700
 οἳ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρία σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσγένειτο βούλησίς θ' ἅμα.
 ὥς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένους. 705
 δεῖξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
 ἦσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
 εἰ μὴ φθереῖ τῆσδ' ὥς τάχιστ' ἀπὸ στέργης
 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἣν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγώς
 ἔλᾳ δι' οἴκων τῶνδ' ἐπισπάσας κόμης· 710
 ἢ στερορὸς οὔσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
 τίκοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
 ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παιδῶν πέρι,
 ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
 φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὥς ἂν ἐκμάθω 715
 εἴ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.
 ἐπαιρε σαυτήν· ὥς ἐγὼ καίπερ τρέμων
 πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
 ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἐλυμῆνω χέρας;
 βοῦν ἢ λέοντ' ἢ λιπιδες ἐντείνειν βρόχοις; 720
 ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδειςας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
 ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπῆν δορὸς

- τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγών,
τᾶλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.
- ΧΟ. ἀνειμένον τι χοῖμα πρεσβυτῶν γένος
καὶ δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὕπο.
- ΜΕ. ἄγαν προνωπῆς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει·
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰς Φθίαν μολῶν
οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
Σπάρτης πόλις τις, ἢ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω
στρατηλατήσας χυποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τᾶκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμήν,
ἦξω· παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
κἂν μὲν κολάξῃ τήνδε καὶ τὸ λοιπὸν ἢ
σώφρων καθ' ἡμᾶς, σῶφρον' ἀντιλήψεται.
θυμούμενος δὲ τεύζεται θυμουμένων,
ἐργοῖσι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥαδίως ἐγὼ φέρω·
σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν φωνὴν ἔχεις,
ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.
- ΠΗ. ἡγοῦ τέκνον μοι δεῦρ' ὕπ' ἀγκάλαις σταθεῖς,
σύ τ' ὦ τάλαινα· χεῖματος γὰρ ἀγρόλου
τυχοῦσα λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους.
- ΑΝ. ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς,
σώσαντι παῖδα καμὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὄρα δὲ μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγασί με,
γέροντα μὲν σ' ὀρώντες, ἀσθενῇ δ' ἐμὲ
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,
μὴ νῦν φυγόντες εἴθ' ἀλῶμεν ὕστερον.

- ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ;
 χῶρει· τίς ὑμῶν ἄψεται ; κλαίων ἄρα
 ψαύσει. θεῶν γὰρ εἵνεχ' ἱππικοῦ τ' ὄχλου
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κατὰ 760
 ἡμεῖς δ' ἐτ' ὀρθοὶ κοῦ γέροντες, ὥς δοκεῖς,
 ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὧν.
 πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον εὐψυχος ἦ
 κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν ; 765
- ΧΘ. ἦ μὴ γενοίμαν ἦ πατέρων ἀγαθῶν στρ.
 εἴην πολυκτῆτων τε δόμων μέτοχος.
 εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς 770
 οὐ σπάνις εὐγενέταις,
 κηρυσσομένοισι θ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 τιμὰ καὶ κλέος· οὔτοι
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἅ δ' ἀρετὰ 775
 καὶ θανοῦσι λάμπει.
 κρείσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ἀντ.
 ἦ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν. 780
 ἦδ' ὃ μὲν γὰρ ἀντίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
 ξηρόν καὶ ὀνειδέσιν ἔγκειται δόμων.
 ταύταν ἦνεσα ταύταν 785
 καὶ φέρομαι βιοτάν,
 μῆδ' ἐν δίκῃς ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
 καὶ πόλει δύνασθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, 790
 πείδομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύροις

766 — 777 = 778 — 789

ὀμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ
 καὶ ἐπ' Ἀργῶν δορὸς ἄξενον ὕγραν
 ἐκπερᾶσαι ποντιᾶν Ξυμπληγάδων
 κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν, 795
 Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
 εὐδόκιμος Διὸς ἱνὺς
 ἀμφέβαλεν φόνῳ,
 κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ' 800
 Εὐρώπην ἀφικέσθαι.

- TP. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὥς κακὸν κακῶν
 διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
 δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
 πατρός τ' ἐρημωθείσα συννοία θ' ἅμα 805
 οἶον δέδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανεῖν
 καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
 πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
 ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ
 ἢ κατθάνῃ κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ κτανεῖν. 810
 μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέσρην
 εἰργουσι φύλακες δμῶες ἐκ τε δεξιᾶς
 ξίφῃ καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
 οὕτω μεταλγεῖ καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα 815
 ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
 δέσποιναν εἰργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
 ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
 θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθιάδων
 φίλων νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι.
- XO. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν 820
 βοήν ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
 δείξειν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν' ὅσον στένει
 πράξασα δεινὰ· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶ
 φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.

ὦ μοί μοι·

στρ. 825

σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δάι' ἀ-
μύγματα θήσομαι.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιεῖ;
αἰαῖ αἰαῖ·

* ἀντ.

ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο,
λεπτόμιτον φάρος.

830

τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.

τί δέ με δεῖ [στέρνα] καλύπτειν πέπλοις στρ.

δῆλα καὶ ἀμφιφανῇ καὶ ἄκρυπτα;

[δεδράκαμεν πόσιν.] 835

ἀλγείς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;

κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐας [τόλμας, ἂν ἔρεξ'] ἀντ.

ἂ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος

[ἀνθρώποις].

συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις. 840

τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἡγρεύσω;

ἀπόδος, ὦ φίλ', ἀπόδος, ἵν' ἀνταλῶ

ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἵργεις;

ἀλλ' εἴ σ' ἀφείχην μὴ φρονοῦσαν, ὥς θάνοις; 845

οἴμοι πότμον.

ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;

ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ,

ἢ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,

ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω; 850

τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι

παῖσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον ἢ τότε.

ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, ἐπακτίαν

[ὥσει] μονάδ' ἔρημον οὔσαν ἐνάλου κώπας. 855

825 — 828 = 829 — 832

833 — 836 = 837 — 840

ὀλεῖ [μ'] ὀλεῖ με [δηλαδὴ πόσις]· τὰδ' οὐκέτι
ἐνοικήσω

νυμφιδίῳ στέγα. * * * * *

τίνος ἀγαλμάτων ἰκέτις ὀρμαθῶ,
ἢ δούλα δούλας γόνασι προσπέσω;

Φθιάδος ἐκ γᾶς

κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,

ἢ πευκᾶεν σκάφος, ἃ

διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἀκτὰς

πρωτόπλοος πλάτα.

ΤΡ. ᾧ παῖ, τὸ λίαν οὐτ' ἐκεῖν' ἐπῆνεσα,
ὅτ' εἰς γυναιῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
οὐτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.

οὐχ ᾧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις

φάυλης γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις. 870

οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,

ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν

ἔδνοισι, πόλεώς τ' οὐ μέσως εὐδαίμονος.

πατὴρ δέ σ' οὐχ ᾧδ' ὥς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,

προδοὺς ἐάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν. 875

ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω μηδὲ φαντάξου δόμων

πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνῃν λάβῃς

[πρόσθεν μελάρθρων τῶνδ' ὀρωμένη, τέκνον].

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἐκδημος ξένος
σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται. 880

ΟΡ. ξέναι γυναῖκες, ἣ τάδ' ἔστ' Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικὰ στέγαι;

ΧΟ. ἔγνωσ' ἅτῃς τίς ὦν σὺ πυνθάνει τάδε;

ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,

ὄνομα δ' Ὀρέστης. ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς

μαντεία Δωδωναῖ· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην

Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν περὶ

γυναικός, εἰ ξῆ κεῦτυχοῦσα τυγχάνει
ἢ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη· τηλοῦρά γάρ
ναλούς' ἄφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη. 890

EP. ὦ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανείς
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουνάτων,
οἴκτειρον ἡμᾶς ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσονας
σοῖς προστίθηνι γόνασιν ὠλένας ἐμάς. 895

OP. ἔα·
τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ' ἢ σαφῶς ὁρῶ
δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;
EP. ἦνπερ μόνην γε Τυνδαρίς τίκτει γυνή
Ἑλένη κατ' οἴκους πατρὶ' μηδὲν ἀγνόει.
OP. ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν. 900

τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;
EP. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς ὅς μ' ἔχει,
τὰ δ' ἐκ θεῶν του' πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.

OP. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
παίδων γυναικὶ συμφορὰ πλὴν εἰς λέχος; 905

EP. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγον.

OP. ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;

EP. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνευνέτιν.

OP. κακόν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.

EP. τοιαῦτα ταῦτα· κατ' ἐγὼ γ' ἡμυνάμην. 910

OP. μῶν εἰς γυναικ' ἐρραψας οἷα δὴ γυνή;

EP. φόνον γ' ἐκείνῃ καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.

OP. κᾶκτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο;

EP. γέρον γε Πηλεὺς τοὺς κακίονας σέβων.

OP. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου; 915

EP. πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.

OP. κᾶπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερσί;

EP. αἰδοῖ γε· καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.

- ΟΡ. συνῆκα· ταρβείς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
 ΕΡ. ἔγνωσ' ὅλεϊ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν; 920
 ἀλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω
 ἢ πρὸς πατρῶον μέλαθρον· ὥς δοκοῦσί τε
 δόμοι γ' ἐλαύνειν φθιέγμ' ἔχοντες οἶδε με,
 μισεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ' ἥξει πάρος 925
 Φοῖβον λιπῶν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,
 κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.
 πῶς οὖν τάδ', ὥς εἶποι τις, ἐξημάρτανες;
 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν, 930
 αἷ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους·
 σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
 δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
 μὰ τὴν ἄνρασσαν, οὐκ ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τᾶμ' ἐκαρπουτ' ἂν λέχη. 935
 κἀγὼ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους
 σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων,
 ἐξηνεμώθην μωρία. τί γάρ μ' ἐχρῆν
 πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει;
 πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἠνάσσομεν, 940
 παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
 ἢ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.
 ἀλλ' οὔ ποτ' οὔ ποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
 χρὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας οἷς ἔστιν γυνή,
 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἑῶν 945
 γυναικας· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
 ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθεῖρει λέχος,
 ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
 πολλὰ δὲ μαργότῃ· κἀντεῦθεν δόμοι
 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε 950

κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
 ὑγίης γὰρ οὐδὲν αἰ θύραθεν εἰσοδοί
 [δρωσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά].

ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
 συγγνωστὰ μὲν νυν σοὶ τὰδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν 955
 κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας νόσους.

ΟΡ. σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
 λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος, 960
 φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόβῳ
 γυναικὸς οἰκῶν τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
 ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον, 965
 πέμψων σ' ἀπ' οἰκῶν τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὕσα πρὶν
 σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κἀκῆ,
 ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα
 γυναικ' ἐμοί σε δοὺς ὑπέσχεθ' ὅστερον
 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσει πόλιν. 970
 ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
 σῶ μὲν συνέγνω πατρί, τὸν δ' ἐλίσσόμεν
 γάμους ἀφεῖναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς φίλων μὲν ἂν
 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥαδίως, 975
 φεύγων ἀπ' οἰκῶν ἃς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
 ὃ δ' ἦν ὑβριστὴς εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
 τὰς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
 κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοθεν
 ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφορὰς δ' ἠνειχόμεν, 980
 σῶν δὲ στερηθεὶς ῥαχόμεν ἄκων γάμων.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας

καὶ ξυμπορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.

ΧΟ. τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἴκλου φίλου.

ΕΡ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμός
μέριμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τόδε.
ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα καὶ μολὼν πόσις,
οἴκους τε τούσδε μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.

ΟΡ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅσ' εἰς ἐμ' ὕβρισε.
τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
βρόχοις ἀκινήτοιςιν ἔστηκεν φόνου
πρὸς τῇσδε χειρός· ἦν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἦν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὅρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
δείξει γαμεῖν σφε μηδὲν ὦν ἐχρῆν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην
ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετὰστασις
γνώμης ὀνήσει θεῷ διδόντα νῦν δίκας,
ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἐχθρὰν ἐμήν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
δαίμων δίδωσι κοῦκ ἑᾶ φρονεῖν μέγα.

ΧΟ. ᾧ Φοῖβε πυργώσας στρ.
τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον 1
καὶ πόντιε κυανέαις
ἵπποις διφρεύων ἄλιον πέλαγος,
τίνος εἶνεκ' ἄτιμον ὀργά-

- ναν χέρα τεκτοσύνας Έ- 1015
 νυαλίῳ δοριμήστορι προσθέντες τάλαιναν
 τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν ἀντ.
 Σιμοεντίσιν εὐίππους ὄχους
 ἐξεύξατε καὶ φονίους 1020
 ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθετ' ἀστεφάνους·
 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
 Ἰλιάδαι βασιλῆες,
 οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν 1025
 λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
 βέβακε δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχου παλάμαις· στρ.
 αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
 πρὸς τέκνων ἀπηύρα· 1030
 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσ' ἐπεστράφη
 μαντόσυνον, ὅτε νιν Ἀργόθεν πορευθεῖς
 Ἀγαμεμνόνιος κέλωρ
 ἀδύτων ἐπιβὰς κτάνεν ματρὸς φονεὺς, 1035
 ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείδομαι;
 πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς ἀντ.
 μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι·
 ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους 1040
 πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'. οὐχὶ σοὶ μόνᾳ
 δύσφρονες * ἔπεσον, οὐ φίλοισι, λῦπαι·
 νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον·
 διέβα δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας 1045
 σκηπτὸς σταλάσσων τὸν Αἶδα φόνον.
 ΠΗ. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι
 σημῆνατ' ἥσθόμην γὰρ οὐ σαφῇ λόγον
 ὥς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
 φρούδη τάδ' ἦκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων 1050

1027 — 1036 = 1037 — 1046

- εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
- ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν ἐν οἷσπερ οὔσα τυγχάνω κακοῖς·
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων.
- ΠΗ. τίνος φόβον τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.
- ΧΟ. πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
- ΠΗ. μῶν ἀντίποινα θανάσιμων βουλευμάτων;
- ΧΟ. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
- ΠΗ. σὺν πατρὶ δ' οἴκους ἢ τίνος λείπει μέτα;
- ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.
- ΠΗ. ποῖαν προτείνων ἐλπίδ'; ἢ γῆμαι θέλων;
- ΧΟ. καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
- ΠΗ. κρυπτὸς καταστάς ἢ κατ' ὅμμ' ἐλθὼν μάχῃ;
- ΧΟ. ἄγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα.
- ΠΗ. οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν
καὶ τάνθ' αὖδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις
πρὶν παιδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;
- ΑΓΓ. ὦμοι μοι·
οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἤκω τύχας
σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.
- ΠΗ. αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκᾷ.
- ΑΓΓ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὡς μάθης, γέρον
Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου.
- ΧΟ. ᾧ ᾧ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης·
ἐπαιρε σαντόν. ΠΗ. οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμην.
φρούρη μὲν αὐδὴ, φρούδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
- ΑΓΓ. ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χρήξεις, τὸ πραχθέν, σὸν κατορθώσας δέμας.
- ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν

οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶς ἔχεις.
 πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
 σήμαιν' ἀκούσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

- ΑΓΓ. ἐπεὶ το κλεινὸν ἤλθομεν Φοῖβον πέδον, 1085
 τρεῖς μὲν φαεινὰς ἡλίου διεξόδους
 θεᾶ διδόντες ὅμματ' ἐξέπιμπλαμεν.
 καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ' εἰς δὲ συστάσεις
 κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
 Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν 1090
 εἰς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἠΐδα λόγους·
 ὀρᾶτε τοῦτων, ὃς διαστείχει θεοῦ
 χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
 τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος
 δεῦρ' ἤλθε Φοῖβον ναὸν ἐκπέρσαι θέλων; 1095
 καὶ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν,
 ἀρχαὶ τ' ἐπληροῦντ' εἰς τε βουλευτήρια
 ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν
 φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.
 ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλλάδος Παρνασίας 1100
 παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδ' ἐπεπνυμένοι,
 λαβόντες ἡμεν ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν
 σὺν προξένοισι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.
 καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι
 θεῶν κατενζώμεσθα; τί νος ἥκεις χάριν; 1105
 ὃ δ' εἶπε· Φοῖβον τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας
 δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ
 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
 κἄνταυθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα
 ἐφαίνεθ', ὥς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς 1110
 ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς· ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
 κρηπίδος ἐντός, ὥς πάρος χρηστηρίων
 εὖξαιτο Φοῖβον, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·

τῷ δὲ ξιφήρης ἄρ' ὑφείσθηκει λόχος
 δάφνη σκιασθείς· ὦν Κλυταιμνήστρας τόκος 1115
 εἷς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
 ᾧ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῶ·
 οἱ δ' ὄξυσθήκοις φασγάνοις ὀπλισμένοι
 κεντοῦσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
 χωρεῖ δὲ προύμναν· οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεῖς 1120
 ἐτύγγαν', ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
 κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρχάσας
 ἔσθῃ πλὶ βωμοῦ γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε·
 τίνος μ' ἔκατι κτείνειτ' εὐσεβεῖς ὁδοὺς 1125
 ἦκοντα; πόλας ὀλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας
 ἐφθιέγξατ', ἀλλ' ἐβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
 πνικνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος
 προύτεινε τεύχη κάφυλάσσετ' ἐμβολὰς 1130
 ἐκείσε καὶ κεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερσί.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦνεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
 οἷστοι μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
 δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου 1135
 βέλεμνα παιδός. ὥς δὲ νιν περισταδὸν
 κύκλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
 βωμοῦ κενώσας δεξιμήλον ἐσχάραν,
 τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῖν
 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες 1140
 ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον μιγάδες ἐκ τε τραυμάτων
 αὐτοὶ θ' ὑφ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
 κραυγῇ δ' ἐν εὐφῆμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλαγξ'· ἐν εὐδίᾳ δὲ πως 1145

ἔσθῃ φαεινοῖς δεσπότῃς στίλβων ὄπλοις,
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγγατο
 δεινὸν τε καὶ φρικῶδες, ὥρσε δὲ στρατὸν
 στρέψας πρὸς ἀλκήν. ἐνθ' Ἀχιλλέως πίτνει
 παῖς ὀξυθήκῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς 1150
 Δελφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει,
 τίς οὐ σίδηρον προσφέρει, τίς οὐ πέτρον,
 βάλλων ἀράσσω; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων. 1155
 νεκρὸν δὲ δὴ νιν κείμενον βωμοῦ πέλας
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυροδόκων ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὥς τάχος χερσὶν
 κομίζομεν νιν σοὶ κατοιμῶξαι γόοις
 κλαῦσαι τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφῳ. 1160
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως.
 ἐμνημόνευσε δ' ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς
 παλαιὰ νείκη· πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; 1165
 καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ ἤδη φοράδην
 Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δὲ γέρον
 καὶ σὺ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἴκους, οὐχ ὥς σὺ θέλεις· 1170
 αὐτὸς τε κακοῖς πῆμασι * *
 εἰς ἓν μοῖρας συνέκυρσας.

ΠΗ. ὦ μοι ἐγώ, κακὸν οἶον ὁρῶ τόδε 1175
 καὶ δέχομαι χερσὶ δῶμασί τ' ἅμοις.
 ἰὼ μοί μοι, αἶατ,
 ὦ πόλι θεσσαλία, διολώλαμεν,

1173 — 1183 = 1186 — 1196

- οἰχόμεθ'· οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι
λείπεται οἴκοις.
ὦ σχέτλιος παθέων ἐγώ· εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγὰς βαλὼν τέρψομαι;
ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρεις,
εἶθε σ' ὑπ' Ἰλῖω ἦναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.
 ΧΟ. οὗτός τ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾷτ' ἂν, γέρον,
θανών, τὸ σὸν δ' ἦν ὥδ' ἂν εὐτυχέστερον. 1185
 ΠΗ. ὦ γάμος, ὦ γάμος, ὅς τάδε δῶματα ἄντ.
καὶ πόλιν ὤλεσας * * * * *
αἰαῖ αἰαῖ. ὦ παῖ,
μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ᾧφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον 1190
ἀμφιβαλέσθαι
Ἑρμιόνας Αἶδαν ἐπὶ σοί, τεκνον,
ἀλλὰ κεραυνῶ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μῆδ' ἐπὶ τοξοσύνῃ φονίῳ πατρὸς
αἷμα τὸ διογενές ποτε Φοῖβον 1195
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.
 ΧΟ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· στρ. α'
θανόντα δεσπόταν γόοις
νόμῳ τῶ νεοτέρων κατάρξω.
 ΠΗ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· ἄντ. α' 1200
διάνδιχ', ὦ τάλας ἐγώ,
γέρων καὶ δυστυχῆς δακρύω.
 ΧΟ. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν. στρ. β'
 ΠΗ. ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον, 1205
[ὦ μοι μοι, ταλαίπωρον ἐμε]
γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.
 ΧΟ. θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος τέκνων.
 ΠΗ. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθήσομαι κάρα 1210
κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις πόλις,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.
 ΧΟ. ὦ κακὰ παθὼν ἰδὼν τε δυστυχῆς γέρων, στρ. γ'
 1197 — 1199 = 1200 — 1202
 1203 — 1213 = 1218 — 1225
 1214 . 1215 = 1216 . 1217

- τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις; 1215
 ΠΗ. ἄτεκνος ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν ἀντ. γ'
 διαντλήσω πόρους ἐς Αἶδαν.
 ΧΟ. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὠλβισαν θεοί. ἀντ. β'
 ΠΗ. ἀμπτάμενα φροῦδα πάντα κεῖται
 κόμπων μεταρσίων πρόσσω. 1220
 ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.
 ΠΗ. οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις,
 σκήπτρά τ' ἔρρέτω τάδε,
 σύ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
 πανώλεθρόν μ' ὄψαι πίτνοντα. 1225
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
 τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
 θείου; κοῦραι, λευσσετ' ἀθρήσατε·
 δαίμων ὃδε τις λευκὴν αἰθέρα
 πορθμευόμενος τῶν ἱπποβότων
 Φθίας πεδίον ἐπιβαίνει. 1230
 ΘΕΤ. Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
 ἦκω Θέτις λιπούσα Νηρέως δόμους.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
 μηδέν τι λίαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
 καὶ γὰρ, ἦν ἄκλανστ' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα. 1235
 ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
 Ἀχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
 ὦν δ' εἴνεκ' ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
 θάψον πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν, 1240
 Δελφοῖς ὄνειδος, ὥς ἀπαγγέλλῃ τάφος
 φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χειρός·
 γυναιῖκα δ' αἰχμαλώτου, Ἀνδρομάχην λέγω,
 Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
 Ἑλένη συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, 1245
 καὶ παῖδα τόνδε τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
 λελειμμένον δὴ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
 ἄλλον δι' ἄλλον διαπερᾶν Μολοσσίας
 εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὦδ' ἀνάστατον
 γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἄμόν, γέρον, 1250
 Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἄκείνης μέλει,

- καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμία.
 σὲ δ', ὥς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
 κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων 1255
 ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 κᾶπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
 τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεᾷ·
 ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
 τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα 1260
 ὄψει δόμους ναίοντα νῆσιωτικούς
 Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
 ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδητον πόλιν
 νέκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ
 ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν 1265
 Σηπιάδος Ἴζου· μίμνε δ', ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
 λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν
 ἐλθῶ κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθυηκότων ὕπερ· 1270
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
 ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
- ΠΗ. ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
 σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν. 1275
 παύσω δὲ λύπην σοῦ κελευούσης, θεᾷ,
 καὶ τόνδε θάψας εἰμι Πηλίου πτυχᾶς,
 οὔπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 κατ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν
 δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοὺς, ὅστις εὖ βουλευέται, 1280
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμῖαν ἔχειν,
 μηδ' εἰ ξαπλοῦτους οἴσεται φερνὰς δόμοις;
 οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
- ΧΘ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1285
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὖρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πράγμα.

θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,

1294

B A K X A I.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΚΑΛΑΜΟΣ.
ΠΕΝΘΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΓΑΤΗ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν·
 ἐ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἔμπα-
 ρ γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας, ὧν αἱ
 Κάδμου θυγατέρες ἀφηγούμεναι τοὺς θιάσους ὁ
 ἦγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαύης
 παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γινο-
 οῖς καὶ τινὰς μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἔδησεν,
 αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ
 ντος αὐτοῦ κυριεύσαντες ἦγον πρὸς τὸν Πενθέα, 10
 εἰνος ἐκέλευσεν δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν,
 λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ
 πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὁ δὲ
 σμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια, ἀγαγὼν δὲ
 Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι 15
 γυναικῶν λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα· αἱ δ' αὖ-
 διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαύης καταρξαμένης.
 δμος δὲ τὸ γεγονὸς κατασθόμενος τὰ διασπασθέν-
 μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς
 τεκούσης ἐφώρασεν χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφα- 20

νεῖς μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστῳ δὲ ἃ συμβήσῃ
 διεσάφησεν ἔργοις, ἵνα μὴ λόγοις ὑπό τινος τῶν ἐκ
 ὧς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

5

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσος ἀποθεωθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέ-
 τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν
 τῆς μητρὸς ἀδελφὰς ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσ-
 10 ῃ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Β Α Κ Χ Α Ι.

Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
 Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
 Σεμέλη λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ·
 μορφήν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
 πάρειμι Δίρκης νάματ' Ἰσμηνοῦ θ' ὕδαρ. 5
 ὁρῶ δὲ μητρὸς μνηῆμα τῆς κεραυνίας
 τόδ' ἐγγὺς οἴκων καὶ δόμων ἐρείπια
 τυφόμενα Δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
 ἀθάνατον Ἦρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
 αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε 10
 τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
 πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυνώδει χλόῃ.
 λιπὼν δὲ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων γύας
 Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας
 Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχιμον χθόνα 15
 Μήδων ἐπελθὼν Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
 Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἥ παρ' ἄλμυρὰν ἄλα
 κεῖται μιγάσιν Ἑλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
 κλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
 εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν, 20
 κακεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς

τελετάς, ἴν' εἴην ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς.
 πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
 ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς
 θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
 ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρός, ἃς ἦκιστ' ἐχρῆν,
 Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
 εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
 Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν εἵνεκα κτανεῖν
 Ζῆν' ἐξεκανχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὥστρησ' ἐγὼ
 μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὄργων ἐμῶν,
 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων ὅσαι
 γυναῖκες ἦσαν ἐξέμνηα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεῖ μὴ θέλει,
 ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
 Σεμέλης τε μητρός ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ
 φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διί.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
 Πενθεῖ δίδωσι θυγατρὸς ἐκπεφυκότι,
 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἄπο
 ᾧθεῖ μ' ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμῶς μνείαν ἔχει.
 ὧν εἵνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγῶς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
 τάνθενδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
 δεικνὺς ἐμαυτόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις
 ὄργῃ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους Βάκχας ἄγειν
 ζητῇ, συνάψω μαινώσι στρατηλατῶν.
 ὧν εἵνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω

μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τρωῶλον ἔρσημα Λυδίας, 55
 θίασος ἐμὸς γυναιῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρῆδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 αἶρεσθε τὰπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύπανα, Ῥέας τε μητρὸς ἐμά θ' εὐρήματα,
 βασίλειά τ' ἀμφὶ δῶματ' ἐλθοῦσαι τὰδε 60
 κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὄρᾳ Κάδμου πόλις.
 ἐγὼ δὲ Βάκχαις εἰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
 ἐλθὼν, ἵν' εἰσί, συµμετασχῆσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γαίας στρ. 65
 ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάξω
 Βρομίω* πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐ-
 κάματον, Βάκχιον εὐαζομένα.
 τίς ὁδῶ τίς ὁδῶ; τίς ἀντ.
 μελάθροισ; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφη-
 μον ἅπας ἐξοσιούσθω· τὰ νομισθέν- 70
 τα γὰρ ἅει Διόνυσον [ὑμνήσω].
 ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων
 τελετὰς θεῶν εἰδὼς στρ.
 βιοτὰν ἀγιστεύει
 καὶ διασεύεται ψυχάν, 75
 ἐν ὄρεσσι βακχεύων
 ὀσίοις καθαρμοῖσιν·
 τὰ τε ματρὸς μεγάλας ὄρ-
 για Κυβέλας θεμιτεύων
 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων 80
 κισσῶ τε στεφανωθεὶς
 Διόνυσον θεραπεύει.
 ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,

64 — 67 = 68 — 71

72 — 87 = 88 — 104

Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
 Διόνυσον κατάγουσαι .
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Ἑλλάδος εἰς
 εὐρυχόρους ἀγνιάς, τὸν Βρόμιον·
 ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων
 λοχίαις ἀνάγκαισι
 πταμένας Διὸς βροντᾶς
 νηδύος ἔκβολον μᾶττηρ
 ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰῶ-
 να κεραυνία πλαγᾶ·
 λοχίοις δ' ἀντίκα νιν δέ-
 ξατο θαλάμοις Κρονίδας Ζεὺς·
 κατὰ μηρῶ δὲ καλύψας
 χρυσέαισιν συνερείδει
 περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
 ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι
 τέλεσαν, ταυρόκερων θεὸν
 στεφάνωσέν τε δρακόντων
 στεφάνοις, ἐνθ' ἐν ἄγραν θυρσοφόροι
 Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις.
 ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆ-
 βαι στεφανοῦσθε κισσῶ·
 βρύετε βρύετε χλοήρει
 μίλακι καλλικάρπῳ
 καὶ καταβακchioῦσθε
 δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισι,
 στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
 στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
 μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
 ὀσιοῦσθ'· ἀντίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει,
 Βρόμιος εὐτ' ἂν ἄγῃ θιάσους

ἀντ

στρ.

εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
 θηλυγενὴς ὄχλος

ἅφ' ἱστών παρὰ κερκίδων τ'
 οἰστροηεῖς Διονύσῳ.

ὦ θαλάμευμα Κουρή-
 των ζάθεοί τε Κρήτας

ἀντ. 120

Διογενέτορες ἑναυλοί,
 ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις

βυρσότονον κύκλωμα
 τόδε μοι Κορύβαντες ἡῦρον·

125

ἄνὰ δὲ βάκχια συντόνω
 κέρασαν ἀδυβόα Φρυγίων

αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Πέας εἰς
 χέρα θῆκαν, κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν·

παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
 ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς,

130

εἰς δὲ χορεύματα
 συνῆψαν τριετηρίδων,

αἷς χαίρει Διόνυσος.

ἡδὺς ἐν οὔρεσιν, εὖτ' ἂν

135

ἐκ θιάσων ὁρομαίων

σεύη πεδόσε, νεβρίδος ἔχων

ἱερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων

αἶμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,

ἴμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.

140

ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.

ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνω, ῥεῖ δὲ με-
 λισσᾶν

νέκταρι, Συρίας δ' ὥς λιβάνου καπνός.

ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων

145

πυρσώδη φλόγα πεύκας

ἐκ νάρθηκος αἰσσει

δρομῶ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας
 λαχαῖς τ' ἀναπάλλων,

τρυφερόν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.

ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει

τοιάδ'· ὦ ἴτε Βάκχαι,

ὦ ἴτε Βάκχαι,

Τρωόλου χρυσορόου χλιδᾷ

μέλπετε τὸν Διόνυσον

βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,

εὔια τὸν εὔιον ἀγαλλόμεναι θεὸν

ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,

λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος

ἱερὸς ἱερὰ παίγματα

βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν

εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἡδομένα δ' ἄρα,

πῶλος ὅπως ἅμα ματέρει φορβάδι,

κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι Βάκχα.

ΤΕΙ. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων

Ἀγήμερος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν

λιπὼν ἐπύργωσ' ἅστν Ὀηβαίων τὸδε.

ἴτω τις, εἰσάγγελλε Τειρεσίας ὅτι

ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὢν ἦκω πέρι

ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ,

θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν

στεφανοῦν τε κράτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑ. ὦ φίλταθ', ὥς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων

σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὢν·

ἦκω δ' ἔτοιμος τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ.

δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,

Διόνυσον ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,

ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατόν αὔξεσθαι μέγαν.

ποῦ δεῖ χορεύειν, ποῦ καθιστάναι πόδα

καὶ κραῖτα σείσαι πολίον· ἐξηγοῦ σύ μοι 185
 γέρον γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
 ὥς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
 θύρῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδονῇ
 γέροντες ὄντες. ΤΕΙ. ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα·
 καὶ γὰρ ἡβῶ κάπιχειρήσω χοροῖς. 190

ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν;
 ΤΕΙ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
 ΚΑ. γέρον γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.
 ΤΕΙ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κείσε νῶν ἡγήσεται.
 ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν; 195
 ΤΕΙ. μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν, οἳ δ' ἄλλοι κακῶς.
 ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
 ΤΕΙ. ἰδοῦ, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα.
 ΚΑ. οὐ καταφρονῶ γὰρ τῶν θεῶν θνητὸς γεγώς.
 ΤΕΙ. οὐδὲν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι. 200

πατρίους παραδοχὰς ἅς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
 κεκτῆμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
 οὔδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν ἡῦρηται φρενῶν.
 ἔρεῖ τις ὥς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
 μέλλων χορεύειν κραῖτα κισσώσας ἐμόν. 205

οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
 εἰ χορὴ χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερόν,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
 κοινάς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.

ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὀράς, 210
 ἐγὼ προφήτης σοὶ λόγων γενήσομαι.
 Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ
 Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
 ὥς ἐπτόηται· τί ποτ' ἔρεῖ νεώτερον;

ΠΕ. ἐκδημος ὦν μὲν τῇσδ' ἐτύγχανον χθονός, 215
 κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πόλιν κακά,

γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι
 πλασταῖσι βακχεῖαισιν, ἐν δὲ δασύοις
 ὄρεσι θοάξουσιν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
 Διόνυσον ὅστις ἔστι τιμώσας χοροῖς·
 πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
 κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλος' εἰς ἐρημίαν
 πτώσσουσιν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
 πρόφασιν μὲν ὥς δὴ Μαινάδας θυοσκοῖν,
 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
 ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
 σώξουσιν πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
 ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὅρους θηράσομαι,
 Ἴν' ὅτ' Ἀγαυὴν θ' ἢ μ' ἔτι κτ' Ἐχίονι,
 Ἀκταίωνος τε μητέρ', Αὐτομόνην λέγω.
 καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρκυσι
 παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
 λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γόης ἐπ' ὁδὸς Αὐδίας ἀπὸ χθονός,
 ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐόσμοις κομῶν,
 οἶνωπός, ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
 ὃς ἡμέρας τε κεῦφρόνας συγγίγνεται
 τελετὰς προτείνων εὐλόους νεάνισιν.
 εἰ δ' αὐτὸν εἶσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
 παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασελόντά τε
 κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
 ἐκεῖνος εἶναι φησι Διόνυσον θεόν,
 ἐκεῖνος ἐν μητρὶ ποτ' ἐρράφθαι Διός,
 ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
 σὺν μητρὶ, Δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐπάξια,
 ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἔστιν ὁ ξένος;
 ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον

ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὀρώ
 πατέρα τε μητρός τῆς ἐμῆς, πόλυν γέλων, 250
 νάρθηκι βακχεύοντ' ἀναίνομαι [πάτερ]
 τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
 θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρός πάτερ;
 σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία· τόνδ' αὖ θέλεις 255
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον
 σκοπεῖν πτερωτοὺς κάμπύρων μισθοὺς φέρειν.

εἰ μὴ σε γῆρας πολὺν ἐξεργύετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ 260
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.

ΧΟ. τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμου τε τὸν σπείραντα γηγενῇ στάχυν;
 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς κατασχύνεις γένος; 265

ΤΕΙ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
 καλὰς ἀφορμὰς, σὺ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
 σὺ δ' εὐττοχον μὲν γλῶσσαν ὥς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐννεσί σοι φρένες.
 θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ 270
 κακὸς πολίτης γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.

οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος ὃν σὺ διαγελᾷς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι· Δημήτηρ θεά· 275

γῆ δ' ἐστίν, ὄνομα δ' ὁπότερον βούλει κάλει·
 αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
 ὃς δ' ἦλθεν ἐπὶ τὰντίπαλον ὁ Σεμέλης γόνος
 βότρυος ὑγρὸν πᾶμ' ἤϋρε κείσῃνέγκατο
 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτούς 280

λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
 ὕπνου τε λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν
 δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
 ὥστε διὰ τοῦτον τὰ γὰρ ἀνθρώπους ἔχειν. 28
 καὶ καταγελαῶς νιν, ὥς ἐνεργάφῃ Διὸς
 μηρῷ; διδάξω σ' ὥς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νιν ἦρπας' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
 Ζεὺς, εἰς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν, θεὸν
 "Ἡρα νιν ἦθελ' ἐμβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ. 29
 Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός,
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθον' ἐγκυκλουμένου
 αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὄμηρον ἐκδιδούς
 Διόνυσον "Ἡρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
 βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διός, 29
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾶ θεὸς
 "Ἡρα ποθ' ὠμήρευσσε, συνθέντες λόγον.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, 30
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηνότες ποιεῖ.
 Ἀρεῶς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινα·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κάπῃ τάξεσι
 φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν·
 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι Διονύσου πάρα. 30
 ἔτ' αὐτὸν ὅψει κάπῃ Δελφίσι πετραις
 πηδῶντα σὺν πενύκαισι δικόρυφον πλάκα,
 πάλλοντα καὶ σείοντα Βακχεῖον κλάδον,
 μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ
 μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν, 31
 μηδ' ἦν δοκῆς μέν, ἥ δὲ δόξα σου νοσῇ,
 φροεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου

καὶ σπένδει καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα.
 οὐχ ὁ Διὸν υἱὸς σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει 315
 τὸ σωφρονεῖν ἐνεστὶν εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ.
 τοῦτο σκοπεῖν χορή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
 οὐδ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
 ὄρῃς, σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις 319
 πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν·
 κάκεινος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
 κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
 πολιά ξυνωρίς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
 κοῦ θεομαχῆσω σῶν λόγων πεισθεῖς ὕπο. 325
 μαίνει γὰρ ὥς ἄλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
 ἄκη λάβοις ἄν, οὐτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
 ᾧ πρέσβν, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
 τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.
 ᾧ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν· 330
 οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
 κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὥς σὺ φῆς,
 παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
 ὥς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν, 335
 ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.
 ὄρῃς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
 ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
 διεσπάσαντο, κρεῖσσον' ἐν κυναγίαις
 Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν. 340
 ὃ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κάρα
 κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
 οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰών,
 μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;

- τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον 345
 δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὡς τάχος,
 ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ' ἵν' οἴωνοσκοπεῖ
 μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θνέλλαισιν μέθες. 350
 μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.
 οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνεύσατε
 τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
 καινὴν γυναιξὶ καὶ λέχῃ λυμάνεται.
 κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε 355
 δεῦρ' αὐτόν, ὥς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
 θάνῃ πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδὼν.
 ΤΕΙ. ὦ σχέτλι', ὥς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἰ λόγων.
 μέμνηας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
 στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἄξαιτώμεθα 360
 ὑπὲρ τε τούτου καίπερ ὄντος ἀγρίου
 ὑπὲρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
 δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα·
 πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμα ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν·
 γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως. 365
 τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
 Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
 τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
 τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
 ΧΟ. Ὅσῖα πότνα θεῶν, στρ. 370
 Ὅσῖα δ' ἂ κατὰ γᾶν
 χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
 τάδε Πενθέως αἰεῖς;
 αἰεῖς οὐχ ὅσῖαν
 ὕβριν εἰς τὸν Βρόμιον, 375

370 — 385 = 386 — 401

τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
 εὐφροσύναις δαίμονα πρῶ-
 τον μακάρων; ὅς τὰδ' ἔχει,

διασεύειν τε χοροῖς
 μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι

380

ἀποπαῦσαι τε μερίμνας,
 ὁπότεν βότρυος ἔλθῃ

γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
 κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις

ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ.

385

ἀχαλίνων στομάτων

ἀντ.

ἀνόμου τ' ἀφροσύνας

τὸ τέλος δυστυχία·

ὁ δὲ τὰς ἡσυχίας

βίोटος καὶ τὸ φρονεῖν

390

ἀσάλευτόν τε μένει

καὶ συνέχει δώματα· πόρσω γὰρ ὅμως

αἰθέρα ναίοντες ὀρῶ-

σιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.

τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία

395

τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.

βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ

δέ τις ἂν μεγάλα διώκων

τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι.

μαινομένων δ' οἶδε τρόποι

400

καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.

ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,

στρ.

νῆσον τὰς Ἀφροδίτας,

ἐν ᾗ θελξίφρονες νέμον-

ται θνατοῖσιν Ἑρωτες,

405

χθόνα δ' ἂν ἐκατόστομοι

402 — 415 = 416 — 433

βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαί
 καρπίζουσιν ἄνομβρον.
 ποῦ δ' ἄ καλλιστενομένηα
 Πιερία μούσειος ἔδρα, 410
 σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
 ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε,
 πρόβακχ' εὔιε δαίμον.
 ἐκεῖ Χαρίτες, ἐκεῖ δὲ Πόθος·
 ἐκεῖ δὲ Βάκχαις θέμις ὀργιάζειν. 415
 ὦ δαίμων ὁ Διὸς παῖς
 χαίρει μὲν θαλίαισιν,
 φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
 ρήναν, κουροτρόφον θεάν.
 ἴσα δ' εἷς τε τὸν ὄλβιον 420
 τὸν τε χεῖρονα δῶκ' ἔχειν
 οἶνον τέρψιν ἄλυπον·
 μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει,
 κατὰ φάος νύκτας τε φίλας 425
 εὐαίωνα διαζῆν·
 σοφὸν δ' ἀπέχειν πρᾶπίδα φρένα τε
 περισσῶν παρὰ φωτῶν.

τὸ πληθὺς ὅ τι τὸ φαυλότερον 430
 ἐνόμισε χρῆταί τε, τόδ' αὖν δεχοίμαν.

ΘΕ Πενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγρην ἡγρευνότες
 ἐφ' ἣν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκρανδ' ὠρμήσαμεν. 435
 ο θῆρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος οὐδ' ὑπέσπασε
 φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
 οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
 γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο
 ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐπετὲς ποιούμενος. 440
 κἀγὼ δὲ αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἐκὼν
 ἄγω σε, Πενθέως δ' ὅς μ' ἔπεμψ' ἐπιστολαῖς.

ἄς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἰρξας, ἄς συνήρπασας
 καῖδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέργης,
 φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας 445
 σκιρτῶσι Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν·
 αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη πεδῶν,
 κληῖδες τ' ἀνῆκαν θυρετρ' ἄνευ θυνητῆς χειρός.
 πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
 εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τ' ἄλλα χρὴ μέλειν. 450
 μάλνεσθε χεῖρον τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὦν
 οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
 ἅτ' αὖ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,
 ὥς εἰς γυναικας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·
 πλόκαμός τε γὰρ σου ταναὸς οὐ πάλης ὑπο, 455
 γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
 λευκὴν δὲ χροιάν ἐκ παρασκευῆς ἔχεις,
 οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
 τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος. 460
 οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥάδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τρωῶλον οἶσθ' ἅ που κλύων.
 οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
 ἐντεῦθεν εἰμι, Αὐδία δέ μοι πατρίς.
 πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα; 465
 Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.
 Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίκτει θεούς;
 οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ξεύξας γάμοις.
 πότ' αὖ δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὅμμ' ἠνάγκασεν;
 ὄρῳν ὄρῳντα, καὶ δίδωσιν ὄργια. 470
 τὰ δ' ὄργ' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
 ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.
 ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
 οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

- ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκιδδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω. 475
- ΔΙ. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
- ΠΕ. τὸν θεὸν ὀρᾶν γὰρ φῆς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
- ΔΙ. ὁποῖος ἤθελ'· οὐκ ἐγὼ "τασσον τόδε.
- ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοῦδὲν λέγων.
- ΔΙ. δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. 480
- ΠΕ. ἤλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;
- ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τὰδ' ὄργια.
- ΠΕ. φροναῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.
- ΔΙ. τὰδ' εὖ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
- ΠΕ. τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
- ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
- ΠΕ. τοῦτ' εἰς γυναικας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
- ΔΙ. καὶν ἡμέρα τό γ' αἰσχρόν ἐξεύροι τις ἄν.
- ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
- ΔΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε κάσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν. 490
- ΠΕ. ὥς θρασὺς ὁ Βάκχος κοῦκ ἀγύμναστος λόγων.
- ΔΙ. εἰφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
- ΠΕ. πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
- ΔΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
- ΠΕ. ἔπειτα θυρσον τόνδε παράδος ἐκ χεροῖν. 495
- ΔΙ. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
- ΠΕ. εἰρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάττομεν.
- ΔΙ. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
- ΠΕ. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν Βάκχαις σταθείς.
- ΔΙ. καὶ νῦν ἂ πάσχω πλησίον παρὼν ὀρᾶ. 500
- ΠΕ. καὶ ποῦ ὅστιν; οὐ γὰρ φανερός ὄμμασιν γ' ἐμοῖς.
- ΔΙ. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτὸς ὦν οὐκ εἰσορᾷς.
- ΠΕ. λάξυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
- ΔΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.
- ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν. 505
- ΔΙ. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ζῆς οὐδ' ὀρᾷς ἐθ' ὅστις εἰ.

Πενθεὺς Ἀγαυῆς παῖς, πατρός δ' Ἐχίονος.
 ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
 χώρει· καθείρξαι· αὐτὸν ἵππικαῖς πέλας
 φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἴσορα κνέφας. 510
 ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρει
 κακῶν συνεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν
 ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου
 παύσας, ἐφ' ἴστοις δμῳίδας κεκτήσομαι.
 στείχοιμ' ἄν· ὅ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν 515
 παθεῖν. ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
 μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
 ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν κείνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.

στρ.

Ἀχελῷου θυγάτηρ,
 πότνι· εὐπάρθενε Δίρκα, 520
 σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
 τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
 ὅτε μῆροῦ πυρὸς ἐξ ἀ-
 θανάτου Ζεὺς ὁ τεκῶν ἦρ-
 πασέ νιν, τὰδ' ἀναβοάσας· 525
 ἴθι, Διθύραμβ', ἐμὴν ἄρ-
 σена τάνδε βᾶθι νηδύν·
 ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκ-
 χιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα, 530
 στεφανηφόρους ἀπωθεῖ
 θιάσους ἔχουσιν ἐν σοί.
 τί μ' ἀναίνει; τί με φεύγεις;
 ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
 Διονύσου χάριν οἶνας 535
 ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.

519 — 536 = 537 — 555

οἶαν οἶαν ὄργαν
 ἀναφαίνει χθόνιον
 γένος ἐκφύς τε δράκοντός
 ποτε Πενθεύς, ὃν Ἐχίων
 ἐφύτευσε χθόνιος,
 ἀγριαπὸν τέρας, οὐ φῶ-
 τα βρότειον, φόνιον δ' ὦσ-
 τε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς·
 ὃς ἐμὲ βρόχοισι τὰν τοῦ
 Βρομίον τάχα ξυνάψει,
 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώ-
 ματος ἥδη διασώταν
 σκοτίασι κρυπτὸν εἰρκταῖς.
 ἐσορᾷς τὰδ', ὦ Διὸς παῖ
 Διόνυσσε, σοὺς προφήτας
 ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάρχας;
 μόλε, χρυσῶπα τινάσσων,
 ἄνα, θύρσον κατ' Ὀλύμπου,
 φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχεις.
 πόθι Νύσας ἄρα τᾶς θη-
 ροτρόφου θυρσοφορεῖς
 διάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ
 κορυφαῖς Κωρυνκίαις;
 τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσ-
 σιν Ὀλύμπου θαλάμοις, ἐν-
 θα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων
 σύναγεν δένδρεα μούσαις,
 σύναγεν θήρας ἀγρώτας.
 μάκαρ ὦ Πιερία,
 σέβεται σ' Εὐνιος, ἥξει
 τε χορεύσων ἅμα βακχευ-
 μασι, τὸν τ' ὠκυρόαν

αἰτ.

540

545

550

555

560

565

διαβας Ἀξιὸν εἰλίσ-
 σομένας Μαινάδας ἄξει,
 Λυδῖαν τε, τὸν εὐδαιμονίας
 βροτοῖς ὀλβοδόταν
 πατέρα τε, τὸν ἐκλυον
 εὐιππον χάραν ὕδασιν
 καλλίστοισι λιπαίνειν.

570

575

ΔΙ.

ἰὼ,
 κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς,
 ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.

ΧΟ.

τίς ὅδε, τίς πόθεν ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν
 Εὐνίου;

ΔΙ.

ἰὼ ἰὼ, πάλιν αὐδῶ,
 ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.

580

ΧΟ.

ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,
 μόλε νυν ἡμέτερον εἰς
 θίασον, ὦ Βρόμιε Βρόμιε.
 πέδου χθονὸς ἐνοσι πότνια.
 ἃ ἃ,

585

τάχα τὰ Πενθέως
 μέλαθρα διατινάσσεται πεσήμασιν
 ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα·
 σέβετε νιν. σέβομεν ὦ.
 ἴδετε τὰ λάινα [κίσιον] ἐμβολα
 διάδρομα τάδε·

590

ΔΙ.

Βρόμιος ἀλαλάσσεται στέγας ἔσω.
 ἅπτε κεραύνιον αἰθοπα λαμπάδα·
 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.

595

ΧΟ.

ἃ ἃ,
 πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' ἀνυγάζει
 Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἄν
 ποτε κεραννόβολος ἔλιπε φλόγα

- ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί 650
 ΔΙ. ὃς τὴν πολύβοτον ἄμπελον φύει βροτοῖς.
 ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
 ΔΙ. * * * * *
- ΠΕ. κλῆειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
 ΔΙ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουνσι καὶ τείχη θεοί;
 ΠΕ. σοφὸς σοφὸς σύ, πλήν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 655
 ΔΙ. ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἐγὼ γ' ἔφην σοφός.
 κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
 ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
 ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φρευζόμεθα.
- ΑΓΓ. Πενθεῦ κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός, 660
 ἥκω Κιθαιρῶν' ἐκλιπών, ἵν' οὔποτε
 λευκῆς ἀνείδαν χιόνος εὐαγεῖς βοαί.
- ΠΕ. ἥκεις δὲ ποίαν προστιθεῖς σπουδὴν λόγου;
 ΑΓΓ. Βάκχας ποτνιαδάς εἰσιδών, αἱ τῆσδε γῆς 665
 οἷστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
 ἥκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει χορήζων, ἄναξ,
 ὥς δεινὰ δρωσί θανμάτων τε κρείσσονα.
 θέλω δ' ἀκούσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
 φράσω τὰ κεῖθεν ἢ λόγον στειλώμεθα·
 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, 670
 καὶ τοῦξύθυμον καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
- ΠΕ. λέγ', ὥς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει·
 ὅσῳ δ' αὖν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας 675
 γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
- ΑΓΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
 μόσχων ὑπεξήκριον, ἡνίχ' ἥλιος
 ἀκτῖνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.

τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν.

673

ὄρω δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
 ὧν ἡρχ' ἐνὸς μὲν Αὐτονόη, τοῦ δευτέρου
 μήτηρ Ἀγαυή σή, τρίτου δ' Ἰνώ χοροῦ.
 ἡῦδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
 αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείδασαι φόβην,
 αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κᾶρα 685
 εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὥς σὺ φῆς
 ὦνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
 θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠνεμωμένας.
 ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
 σταθεῖσα Βακχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας, 690
 μυκήμαθ' ὥς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
 αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερόν ὁμμάτων ὕπνον
 ἀνῆξαν ὄρθαι, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
 νέαι παλαιαὶ παρθένοι τ' ἐτ' ἄζυγες.
 καὶ πρῶτα μὲν καθείσαν εἰς ὦμους κόμας 695
 νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ' ὅσαισιν ἀμμάτων
 σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
 ὄφεσι κατεξώσαντο λιχμῶσιν γένυν.
 αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκαδ' ἢ σκύμνους λύκων
 ἀγρίους ἔχουσai λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα, 700
 ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι
 βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
 στεφάνους δρυὸς τε μίλακός τ' ἀνθεσφόρου.
 θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἐπαισεν εἰς πέτραν,
 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 705
 ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
 καὶ τῇδε κρήνην ἔξανῆκ' οἴνου θεός·
 ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
 ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
 γάλακτος ἔσμούς· εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710
 θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.

ὥστ' εἰ παρῆσθα, τὸν θεὸν τὸν νῦν ψέγεις
 εὐχαιῖσιν ἂν μετῆλθες εἰσιδὼν τάδε.
 ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
 κοινῶν λόγων θώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, 715
 ὥς δεινὰ δρωῶσι θαυμάτων τ' ἐπάξια·
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστνυ καὶ τρίβων λόγων
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
 ναλόντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων 720
 χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὐ δ' ἡμῖν λέγειν
 ἔδοξε, θάμνων δ' ἔλλοχίζομεν φόβαις
 κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
 ὥραν ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
 Ἰακχὸν ἀνθρώφ' στόματι τὸν Διὸς γόνον 725
 Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
 κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μιν·
 καὶ γὰρ ἔξεπῆδης ὥς συναρπάσαι θέλων,
 λόχημιν κενώσας ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας. 730
 ἦ δ' ἀνεβόησεν· ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπ'· ἀλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε θύρσοις διὰ χειρῶν ὀπλισμένοι.
 ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
 Βακχῶν σπαραγμόν, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην 735
 μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
 καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὐθὺλον πόριν
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χειροῖν ἀκμαῖς,
 ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουσιν σπαράγμασιν.
 εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρ' ἢ δίχηλον ἐμβασιν 740
 ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
 ἔσταζ' ὕπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
 ταῦροι δ' ὑβρίζονται καὶς κέρως θυμούμενοι

τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
 μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων. 745
 θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
 ἢ σὲ ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
 χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
 πεδίῳ ὑποτάσεις, αἰ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
 εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν, 750
 Ὑσείας τ' Ἐρυθράς θ', αἰ Κιθαιρώνος λέπας
 νέρθεν κατωκλήκασιν, ὥστε πολέμιοι
 ἐπεισπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
 ὅποσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὑπο 755
 προσείχετ' οὐδ' ἐπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
 οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
 πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργῆς ὑπο
 εἰς ὅπλ' ἐχώρουν φερόμενοι Βακχῶν ὑπο·
 οὔπερ τὸ δεινὸν ἦν θεᾶμ' ἰδεῖν, ἄναξ. 760
 τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ἥμασσε λογχωτὸν βέλος,
 κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιεῖσαι χειρῶν
 ἐτραυμάτιζον ἀπενώτιζον φυγῇ
 γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα, 765
 κρήνας ἐπ' αὐτὰς ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.
 νίψαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηλίδων
 γλώσση δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χρυός.
 τὸν δαίμον' οὖν τόνδ' ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
 δέχου πόλει τῇδ', ὥς τὰ τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας, 770
 κακκείνῳ φασιν αὐτόν, ὥς ἐγὼ κλύω,
 τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
 οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
 οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
 ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους 775

- εἰς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφν.
ΠΕ. ἦδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται
ὑβρισμα Βακχῶν, φόρος ἐς Ἑλλήνας μέγας.
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἥλέκτρας ἰὼν 780
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἵππων τ' ἀπαντῶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων χειρὶ
ψάλλουσι νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
Βάκχαισιν· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε, 785
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἂν πάσχομεν.
ΔΙ. πείθει μὲν οὐδέν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὐ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται 790
κινοῦντα Βάκχας εὐίων ὀρῶν ἄπο.
ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φρυγῶν
σῶσει τόδ'; ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
ΔΙ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ.
ΠΕ. θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαί,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΔΙ. φευξείσθε πάντες· καὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀσπίδας
θύροισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ΠΕ. ἀπόρρ' γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένω, 800
ὃς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγῇσεται.
ΔΙ. ὦ τῶν, ἐτ' ἔστιν εὖ καταστήσαι τάδε.
ΠΕ. τί δρῶντα; δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;
ΔΙ. ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἦδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ.
ΔΙ. ποτόν τι, σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;
ΠΕ. ξυνέθεσθε κοινῇ τὰδ', ἵνα βακχεύητ' αἰεῖ.

- ΔΙ. καὶ μὴν ξυνεθέμην τοῦτό γ', ἴσθι, τῷ θεῷ.
 ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δευρὶ ὄπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
 ΔΙ. ἅ· 810
 βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένους ἰδεῖν;
 ΠΕ. μάλιστα, μυρρίον γε δούς χρυσοῦ σταθμόν.
 ΔΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
 ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξωνωμένους.
 ΔΙ. ὅμως δ' ἰδοὺς ἂν ἠδέως ἅ σοι πικρά; 815
 ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
 ΔΙ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, καὶν ἔλθῃς λάθρα.
 ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξείπας τάδε.
 ΔΙ. ἄγωμεν οὖν σε ἀπιχειρήσεις ὁδῷ;
 ΠΕ. ἄγ' ὥς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σοι φθονῶ. 820
 ΔΙ. στείλαί νυν ἄμφι χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
 ΠΕ. τί δὴ τόδ'; εἰς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
 ΔΙ. μή σε κτάνωσιν, ἣν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
 ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ καὶ τις εἰ πάλαί σοφός.
 ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσσωσεν τάδε. 825
 ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἅ σύ με νουθετεῖς καλῶς;
 ΔΙ. ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἰσω μολών.
 ΠΕ. τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδῶς μ' ἔχει.
 ΔΙ. οὐκέτι θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος εἰ;
 ΠΕ. στολήν δὲ τίνα φῆς ἄμφι χρωτὶ ἐμὸν βαλεῖν; 830
 ΔΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ ταυαὸν ἔκτενω.
 ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
 ΔΙ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μίτρα.
 ΠΕ. ἢ καὶ τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
 ΔΙ. θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας. 835
 ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναί στολήν.
 ΔΙ. ἀλλ' αἶμα θήσεις συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
 ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπὴν.
 ΔΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.

- ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών; 840
- ΔΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἵμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
- ΠΕ. πᾶν κρείσσον ὥστε μὴ γγελᾶν Βάκχας ἐμοί.
ἐλθὼν ἐς οἴκους ἂν δοκῇ βουλευέσθαι.
- ΔΙ. ἔξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
- ΠΕ. στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι 845
ἢ τοῖσι σοῖσι πείθομαι βουλευμασιν.
- ΔΙ. γυναικες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται· 848
ἦξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην. 847
- Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἰ πρόσω,
τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἐκστησον φρενῶν, 850
ἐν εἰς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὥς φρονῶν μὲν εὖ
οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδύναϊ στολῆν,
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.
χρήξω δέ νιν γέλῳτα Θηβαίοις ὀφλεῖν
γυναικόμορφον ἀρόμενον δι' ἄστεως 855
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρίν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι κόσμον ὄνπερ εἰς Αἰδοῦ λαβὼν
ἄπεισι μητρὸς ἐκ χερσὶν κατασφαγείς,
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς 860
δεινότητος, ἀνθρώποισι δ' ἡπιώτατος.
- ΧΟ. ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς 870
στρ.
θήσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα, δέραν
εἰς αἰθέρα δροσερόν 865
ρίπτουσ', ὥς νεβρὸς χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
ἥνικ' ἂν φοβεράν φύγῃ
θήραν ἔξω φυλακᾶς
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων, 870

θωῦσσαν δὲ κυναγέτας
 συντείνῃ δρόμημα κυνῶν·
 μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἀέλ-
 λαις θρώσκει πεδίον
 παραποτάμιον, ἡδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις 875
 σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
 880
 ὅ τι καλὸν φίλον αἰεί.
 ὁρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως
 πιστόν τι τὸ θεῖον
 σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν
 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν 885
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὔξοντας σὺν μαινομένα δόξα.
 κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνου πόδα καὶ
 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ
 γὰρ κρείσσουν ποτε τῶν νόμων
 γιγνώσκειν χρὴ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ θαπάνα νομί-
 ζειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὅ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ 895
 νόμιμον αἰεὶ φύσει τε πεφυκός.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
 900

ὅ τι καλὸν φίλον αἰεί.
 εὐδαίμων μὲν ὃς ἐκ θαλάσσης
 ἔφυγε χεῖμα, λιμένα δ' ἔκικεν·
 εὐδαίμων δ' ὃς ὑπερθε μόχθων
 ἐγένεθ'· ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον
 ὄλβω καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
 μυρίαὶ δὲ μυρίοισιν
 ἔτ' εἰς' ἐλπίδες· αἱ μὲν
 τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
 βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν·
 τὸ δὲ κατ' ἡμᾶρ ὅτῳ βίος
 εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙ. σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἂ μὴ χρεὼν ὀρᾶν
 σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθία λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι
 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος Βάκχης ἔχων,
 μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
 πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾷ.

ΠΕ. καὶ μὴν ὀρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
 δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλιν ἐπτάστομον·
 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς
 καὶ σῶ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θῆρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.

ΔΙ. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὦν οὐκ εὐμενής,
 ἐνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὀρᾷς ἂ χρή σ' ὀρᾶν.

ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰουῖς στάσιν
 ἢ τὴν Ἀγρεύς ἐστάναι μητρός γ' ἐμῆς;

ΔΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὀρῶν.
 ἀλλ' ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὁδε,
 οὐχ ὥς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμισα.

ΠΕ. ἐνδον προσείων αὐτὸν ἀνασεύων τ' ἐγὼ
 καὶ βακχιάζων ἐξ ἔδρας μεθώρμισα.

ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
 πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κᾶρα.
 ἰδοῦ, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δῆ.
 ζῶναί τέ σοι χαλῶσι κοῦχ ἑξῆς πέπλων 935
 στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
 κάμοι δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
 τάνθενδε δ' ὄρθως παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
 ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσει φίλων,
 ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς; 940
 πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ
 ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
 ἐν δεξιᾷ χερὶ χᾶμα δεξιῷ ποδί
 αἶρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
 ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς 945
 αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
 δύναί' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
 οὐκ εἶχες ὑγιεῖς, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.
 μοχλοὺς φέρωμεν ἢ χερσὶν ἀνασπάσῃ
 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὤμον ἢ βραχίονα; 950
 μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἰδρύματα
 καὶ Πανὸς ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρίγματα.
 καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
 γυναικας, ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρῦψω δέμας.
 κρύψει σὺ κρῦψιν ἣν σε κρυφθῆναι χρεὼν 955
 ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.
 καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαῖς ὄρνιθας ὥς
 λέκτρων ἔχουσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν.
 οὐκ οὖν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ;
 λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος. 960
 κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας πόλεως·
 μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
 μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·

- τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν οὓς ἐχρῆν.
 ἔπον δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος, 96
 κειῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος ΠΕ. ἢ τεκουῖσά γε.
 ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τὸδ' ἔρχομαι.
 ΔΙ. φερόμενος ἥξις ΠΕ. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
 ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκά
 σεις.
 ΔΙ. τρυφάς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἀξίων μὲν ἄπτομαι. 97
 ΔΙ. δεινὸς σὺ δεινὸς κάπλ δεινὸν ἔρχει πάθη,
 ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὐρήσεις κλέος.
 ἔκτειν', Ἀγανῆ, χεῖρας αἷθ' ὁμόσποροι
 Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν, ὃ νικήσων δ' ἐγὼ 97
 καὶ Βρόμιος ἔσται. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
 ΧΟ. ἴτε θοαὶ Λύσσας κύνες ἴτ' εἰς ὄρος, στρ.
 θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
 ἀνοιστρέσατέ νιν
 ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ 98
 Μαινάδων * κατὰσκοπον λυσσώδη.
 μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
 ἢ σκόλοπος ὄψεται
 δοκεύοντα, Μαινάσιν δ' ἀπύσει·
 τίς ὃδε Καδμείων 98
 μαστὴρ ὀρειδρόμων
 ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
 τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
 οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφν,
 λεαίνας δέ τινας ὅδ' ἢ Γοργόνων 99
 Λιβυσσᾶν γένος.
 ἴτω δίκαι φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
 φονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ

- τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 995
τόκον γηγενῇ.
ὃς ἄδικῳ γνώμα παρανόμῳ τ' ὄργᾳ ἀντ.
περὶ τὰ Βάκχ' ὄργια ματρός τε σᾶς
μανείσῃ πρᾶπίδι
παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται, 1000
τὰν ἀνίκατον ὥς κρατήσων βία.
γνώμαν σῶφρον', ἃ θνατοῖς ἀπροφάσιστος
εἰς τὰ θεῶν ἔφυ,
βροτείαν τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.
τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ 1005
χαίρω θηρεύουσ'
ἕτερα μεγάλα φανερά τ' ὄντ' αἰεί,
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἡμᾶρ εἰς νύκτα τ' εὐαγοῦντ' εὐσεβεῖν,
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν- 1010
τα τιμᾶν θεούς.
ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
φονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ
τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 1015
τόκον γηγενῇ.
φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν
δράκων ἢ πυριφλέγων
ὀρᾶσθαι λέων.
ἴθ', ὦ Βάκχε, θηραγρευτᾶ Βακχᾶν 1020
γελῶντι προσώπῳ περίβαλε
βρόχον ἐπὶ θανάσιμον
ἀγέλαν πεσόντι τὰν Μαινάδων.
Γ. ὦ δῶμ' ὃ πρὶν ποτ' ἠντύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενές 1025
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὥς σε στενάξω, δοῦλος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τι μὲνύεις νέον,
 ΑΓΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός. 1030
- ΧΟ. ᾧναξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.
 ΑΓΓ. πῶς φῆς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ 'πὶ τοῖς ἑμοῖς
 χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;
 ΧΟ. εὐάξω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
 οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω. 1035
- ΑΓΓ. Θῆβας δ' ἀνάνδρους ᾧδ' ἄγεις * * * *;
 ΧΟ. ὁ Διόνυσος ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι
 κράτος ἔχουσ' ἐμόν.
 ΑΓΓ. συγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
 κακοῖσι χαίρειν, ᾧ γυναῖκες, οὐ καλόν. 1040
- ΧΟ. ἔννεπέ μοι, φράσον, τίμι μὲν ἔστιν ἀνὴρ
 ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ;
 ΑΓΓ. ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
 λέπας Κιθαιρῶνιον εἰσεβάλλομεν 1045
 Πενθεὺς τε κἀγώ, δεσπότη γὰρ εἰπόμεν,
 ξένος δ' ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἵζομεν νάπος,
 τὰ τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
 σώζοντες, ὥς ὀρῶμεν οὐχ ὀρώμενοι. 1050
 ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον, ὕδασι διάβροχον,
 πένυαισι συσκιάζον, ἐνθα Μαινάδες
 καθῆντ' ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
 κισσῷ κομήτην αὐθις ἐξανέστεφον, 1055
 αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὥς πῶλοι ζυγὰ
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον

- ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
 οὐκ ἐξικνούμαι Μαινάδων ὅσον ποῦτῳ· 1060
 ὄχθον δ' ἐπεμβὰς ἢ ἐλάτην ὑψαύχενα
 ἰδοίμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχροουργίαν.
 τοῦντεὔθεν ἦδη τοῦ ξένου θαυμάσθ' ὀρώ·
 λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
 κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον· 1065
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
 τῶν γὰρ γραφόμενος περιφοράν, ἐλικοδρόμον·
 ὥς κλῶν ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
 ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἐργματ' οὐχὶ θνητὰ δρωῖν.
 Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἐπι, 1070
 ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσων μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν.
 ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο
 ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
 ὥφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε Μαινάδας· 1075
 ὅσον γὰρ οὐπὼ δῆλος ἦν θάσσω ἀνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὥς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
 ἄγω τὸν ὑμᾶς καμὲ τὰμά τ' ὄργια 1080
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σίγα δ' εὐλειμος νάπη
 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν. 1085
 αἱ δ' ὥσιν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεδυμένα
 ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὃ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὥς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες 1090

ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασι,
 μήτηρ Ἀγαυή σύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
 ἄγμων τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
 ὥς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον, 1095
 πρωτόν μὲν αὐτοῦ χειρμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβάσαι πέτραν,
 ὄξοισι τ' ἐλατίνοισιν ἤκοντίζετο·
 ἄλλαι δὲ θύρσους ἴεσαν δι' αἰθέρος
 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἦνυτον. 1100
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆστο τλήμων, ἀπορία λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
 ῥίξας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον, 1105
 ἔλεξ' Ἀγαυή· φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ
 πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἶ δὲ μυρίαν χέρα
 προσέθεσαν ἐλάτῃ κᾶξανέσπασαν χθονός· 1110
 ὕψου δὲ θάσσων ὑπόθεν χαμαιπετῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰμώγμασι
 Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανε.
 πρωτῇ δὲ μήτηρ ἤρξεν ἱερία φόνου
 καὶ προσπίπτει νιν· ὃ δὲ μίτραν κόμης ἀπο 1115
 ἔρριπεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
 τλήμων Ἀγαυή, καὶ λέγει παρηλίδος
 ψαύων· ἐγὼ τοι, μήτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
 Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με μηδὲ ταῖς ἐμαῖς 1120
 ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης.
 ἢ δ' ἄφρον ἐξεῖσα καὶ διαστρόφους

- κόρας ἐλίσσουν', οὐ φρονουῖς' ἢ χρὴ φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἐπειθέ νιν.
 λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα, 1125
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
 ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
 Ἰνώ δὲ τὰπλὶ θάτερ' ἐξειργάζετο
 ῥηγνύσα σάρκας, Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς 1130
 ἐπεῖχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶς' ὁμοῦ βοή,
 ὃ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγγανεν πνέων,
 αἱ δ' ἡλάλαζον. ἔφερε δ' ἦ μὲν ὠλένην,
 ἦ δ' ἶχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη 1135
 χείρας, διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
 κείται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,
 οὐ ῥᾶδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν, 1140
 πῆξας' ἐπ' ἄκρον θυρόσον ὡς ὀρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρώνος μέδον,
 λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη
 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον 1145
 τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας
 τὸν καλλίνικον, ἣ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ
 ἄπειμ', Ἀγανύην προῖν μολεῖν πρὸς δώματα.
 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν 1150
 κάλλιστον· οἶμαι δ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον
 θνητοῖσιν εἶναι κτῆμα τοῖσι χρωμένοις.
 ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
 ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν

- τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέας, 1156
 ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νάρθηκά τε πιστὸν Ἴδαν
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προσηγῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 Βάκχαι Καδμεΐαι, 1160
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἀγών, ἐν αἵματι στάζουσαν
 χέρα περιβαλεῖν τέκνον.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὁρμωμένην 1165
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστροφῶις
 ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ.
- ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. ΧΟ. * * τί μ' ὀρθοῖς ᾧ; στρ.
 ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὄρεος
 ἔλικα νεότομον ἐπὶ μέλαθρα, 1170
 μακάριον θῆραν.
- ΧΟ. ὀρῶ καὶ σε δεξιόμαι σύγκωμον.
 ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
 * * * * * νέον λίν, 1175
 ὥς ὀρᾶν πάρα.
- ΧΟ. πόθεν ἐρημίας;
 ΑΓ. Κιθαιρῶν ΧΟ. τί Κιθαιρῶν;
 ΑΓ. κατεφόνευσέν νιν.
 ΧΟ. τίς ἀβαλοῦσα πρώτα; ΑΓ. ἐμὸν τὸ γέρας.
 ΧΟ. μάκαιρ' Ἀγαυή ΑΓ. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις. 1180
 ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓ. τὰ Κάδμου ΧΟ. τί Κάδμου
 ΑΓ. γένεθλα
 μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
 ἔθιγε θηρός. εὐτυχὴς γ' ἂν ᾔγρα.
 μέτεχέ νυν θοίνης. ΧΟ. τί μετέχω τλάμων; ἀν

- νέος ὁ μόσχος ἄρ-
 τι γένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα
 κατάκομον θάλλει.
 πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγρεύλου φόβη.
 ὁ Βάκχιος κυναγέτας
 σοφὸς σοφῶς ἀνέπηλεν ἐπὶ θήρᾳ 1190
 τοῦδε Μαινάδας.
 ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
 ἐπαινεῖς; ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;
 τάχα δὲ Καδμεῖοι
 καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ΑΓ. ἐπαινέσεται,
 λαβοῦσαν ἄγρην ΑΓ. τάνδε λεοντοφυῇ 1196
 περισσὰν ΑΓ. περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλει; ΑΓ. γέ-
 γηθα
 μεγάλα μεγάλα καὶ
 φανερὰ τᾶδ' ἄγρᾳ κατειργασμένα.
 δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον 1200
 ἀστοῖσιν ἄγρην ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
 ὦ καλλίπυργον ἄστρ' Ὀθηβαίας χθονὸς
 ναίοντες, ἔλθεθ' ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγρην,
 Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἡγρεῦσαμεν
 οὐκ ἀγκυλητοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν, 1205
 οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσι
 χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾶτα κομπάζειν μάτην
 καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι χρεῶν;
 ἡμεῖς δέ γ' αὐτῇ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν
 χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν. 1210
 ποῦ μοι πατήρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
 Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ ἔστιν; αἰρέσθω λαβῶν
 πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
 ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
 λέοντος ὃν ἀρῆμι θηράσας' ἐγώ. 1215

- ΚΑ.** ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
 Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
 οὐ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
 φέρω τόδ' εὐρών ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
 διασπαρακτόν, κούδεν ἐν ταύτῳ πέδῳ 1220
 [λαβών, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσσευρέτῳ].
 ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
 ἦδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβῶς
 σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ Βακχῶν πάρα·
 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι 1225
 τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
 καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων' Ἀρισταίῳ ποτὲ
 τεκοῦσαν εἶδον Ἀντιονόην Ἰνώ θ' ἅμα
 ἐτ' ἄμφι δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἀθλίας,
 τὴν δ' εἶπέ τίς μοι δεῦρο βακχεῖω ποδί 1230
 στείλειν Ἀγαυήν, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
 λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὅψιν οὐκ εὐδαίμονα.
- ΑΓ.** πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
 πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῶ
 θυητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμέ, 1235
 ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιπούσα κερκίδας
 εἰς μεῖζον ἤκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
 φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὥς ὄρῃς, τάδε
 λαβοῦσα τὰριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις
 ὥς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ δέξαι χεροῖν· 1240
 γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι
 κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἰ,
 μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.
- ΚΑ.** ὦ πένθος οὐ μετρητὸν οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
 φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένων.
 καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν
 ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε καὶ με παρακαλεῖς.

- οἷμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
ὥς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν
Βρόμιος ἀναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγάς. 1250
- ὥς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφν
ἐν τ' ὅμμασι σκνυθροπόν. εἶθε παῖς ἐμὸς
εὖθ' ἦρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον 1255
αἰὼς τ' ἐκείνος. νουθετητέος, πάτερ,
σοῦστίν. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὅψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὥς ἴδῃ με την εὐδαίμονα;
φεῦ φεῦ· φρουρήσασαι μὲν οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγήσεται ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους 1260
ἐν τῷδ' αἰὲ μενεῖτ' ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.
τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ' ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὅμμα σὸν μέθες.
ἰδοῦ· τί μοι τόνδ' ἐξυπαῖπας εἰσορᾶν; 1265
ἔθ' αὐτὸς ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;
λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διυπετέστερος.
τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δέ πως
ἐννοους μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν. 1270
κλύοις ἂν οὖν τι κάποκρίναι ἂν σαφῶς;
ὥς ἐκλέλησμαι γ' ἅ πάρος εἴπομεν, πάτερ.
εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μετὰ;
σπαρτῶ μ' ἔδωκας, ὥς λέγουσ', Ἐχίονι.
τίς οὖν ἐν οἰκοῖς παῖς ἐγένετο σῶ πόσει; 1275
Πενθέως, ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ.
τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
λέοντος, ὧς γ' ἔφασκον αἰ θηρώμεναι.
σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν; 1280
ἄθροσον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
μῶν σοιλέοντι φαίνεται προσεικέναι;
οὐκ· ἀλλὰ Πενθέως ἢ τάλαιν' ἔχω κάρα.
ἡμαγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι. 1285
τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμᾶς ἦλθεν χέρας;

- ΚΑ. δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
 ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδίᾳ πήδημ' ἔχει.
 ΚΑ. σὺ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
 ΑΓ. ποῦ δ' ὦλετ'; ἢ κατ' οἶκον; ἢ ποίοις τόποις; 1290
 ΚΑ. οὐπὲρ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
 ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὁδε;
 ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολῶν.
 ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκείσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
 ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις. 1295
 ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὦλεσ', ἄρτι μανθάνω.
 ΚΑ. ὑμῖν ὑβρισθεῖς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγείσθῃ νιν.
 ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς, πάτερ;
 ΚΑ. ἐγὼ μολὶς τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
 ΑΓ. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροισι συγκεκλημένον καλῶς; 1300
 * * * * *
 ΑΓ. Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
 ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν.
 τοιγὰρ συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
 ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους
 καὶ μ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγῶς 1305
 τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὃ τάλαινα, νηδύος
 αἰσχίστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω,
 ὃ δῶμ' ἀνέβλεψ', ὃς συνείχες, ὃ τέκνον,
 τοῦμόν μελαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγῶς,
 πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ 1310
 οὐδεὶς ὑβρίζειν ἦθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
 κᾶρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάβανεν.
 νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 ἔσπειρα κατ' ἐμῆσα κάλλιστον θένος. 1315
 ὃ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὁμῶς
 τῶν φιλτάτων ἐμοιγ' ἀριθμήσει, τέκνον,
 οὐκέτι γενείου τοῦδε διγγάνων χερί,
 τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξει, τέκνον,
 λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον; 1320
 τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὦν;
 λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὃ πάτερ.
 νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγώ, τλήμων δὲ σὺ,
 οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.

εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, 1325
 εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεοῦς.
 τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
 παῖς παιδὸς ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
 ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τᾶμ' ὅσῳ μετεστράφη
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

δράκων γενήσῃ μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ 1330
 ἐκθηριωθείς ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
 ἣν Ἀρεὸς ἔσχευ' Ἀρμονίαν θνητὸς γεγώς.
 ὅχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὥς λέγει Διὸς,
 ἔλας μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.
 πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι 1335
 πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
 διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
 σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε θύσεται

μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρῦσει βίον.
 ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω 1340
 Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
 ἐγνώθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
 ἡὐδαιμονεῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
 Διόνυσε, λισσόμεσθ' ἄ σ', ἡδικήκαμεν.
 ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἤδετε. 1345
 ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.
 καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγώς ὑβριζόμεν.
 ὀργὰς πρόπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
 πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατὴρ.

αἰαί, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί. 1350
 τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει;
 ὦ τέκνον, ὥς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν,
 σύ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοί τε παῖς τε σὸς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι

γέρων μέτοικος· ἔτι δέμουσθι θέσφατον 1355
 εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
 καὶ τὴν Ἀρεὸς παῖδ' Ἀρμονίαν δάμαρτ' ἐμὴν
 δράκων δρακαίνης σχῆμ' ἔχουσιν ἀγρίας
 ἄξω πλὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,

- ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι 1360
 κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταβάτην
 Ἀχέροντα πλεύσας ἤσυχος γενήσομαι.
 ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.
 ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
 ὄρνιν ὅπως κηφῆνα πολιοχρῶν κύκνον; 1365
 ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη;
 ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
 ΑΓ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρία
 πόλις· ἐκλείπω δ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
 φυγὰς ἐκ θαλάμων. 1370
 ΚΑ. στείχε νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου

* * * * *

- [ΑΓ. στέρομαί σε, πάτερ. ΚΑ. ἀγῶ σέ, τέκνον,
 καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.
 ΑΓ. δεινῶς γὰρ τάνδ' αἰκίαν 1375
 Διόνυσος ἄναξ
 τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερεν.
 ΔΙ. καὶ γὰρ ἐπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
 ἀγέρατον ὄνομ' ἔχων ἐν Θήβαις.
 ΑΓ. χαῖρε, πάτερ μοι. ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
 θύγατερ. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις. 1380
 ΑΓ. ἄγει' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
 ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτρὰς.
 ἔλθοιμι δ' ὅπου
 μήτε Κιθαιρῶν μιὰρός [μ' ἐσίδοι]
 μήτε Κιθαιρῶν ὅσσοισιν ἐγώ, 1385
 μήθ' ὅθι θύρσου μνημ' ἀνάκειται·
 Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
 ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤρρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.] 1390

ΕΚΑΒΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες
 αἰσθόμενοι ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερσονήσῳ τῆς Θρά-
 κης, ἧς ἦρχε Πολυμήτωρ· ἐνθα καὶ φανείς Ἀχιλ-
 εὺς ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτῶν δὲ
 τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην γέρας αὐτῷ δοθῆ-
 ναι. Ἕλληνες μὲν οὖν ἐψηφίσαντο σφάζαι αὐτήν
 πρὸς τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος· ἐπεμψαν δὲ καὶ Ὀδυσσεύς
 πρὸς Ἑκάβην, ὥς ἂν τὴν παρθένον λάβοι· ὃς καὶ παρα-
 κενόμενος ἔλαβεν αὐτήν. σφαγείσης δὲ αὐτῆς Ἑκάβη 10
 τεράπαιναν αὐτῆς ἐπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ὥστε ὕδωρ
 κεῖθεν κομίσασθαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε
 δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον, ὃν ὁ πατὴρ Πριάμος
 μετὰ πολλοῦ χρυσοῦ ἐπεμψε πρὸς Πολυμήτορα λά-
 θρα, ὃς ἐπεὶ ἀλοῦσαν τὴν Τροίαν ἔγνω, σφάξας αὐ- 15
 τὸν ἔρριπεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥς ἂν αὐτὸς ἔχη τὸν χρυ-
 σόν. ὥς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη, ἀνελομένη κομί-
 ζει πρὸς Ἑκάβην. καὶ τὸν Πολύδωρον γνουῖσα ἀθλίως
 τε ἔσχε καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήτορα μηχανᾶται
 τοιάδε. πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην πρὸς τὸν Πολυμή- 20
 στορα, αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακα-
 λουμένη. οὗτος μὲν οὖν μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐ-
 τὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦτου χάριν
 ἐφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμέ-

νοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ δείξει. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκη-
νῆς ἔνδον εἰποῦσα ὥς καὶ ἕτερόν τι δώσει χρήματο
μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ὃν καὶ εἰσελθόντα σὺν
ταῖς γυναιξίν, ὧν πλήθος ἔνδον ἐκρύπτετο, τῶν ὀφθαλ-
5 μῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικά-
σαντος δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον καὶ τοῦ
Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου
διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο ἐλέγξασα αὐτὸν
ὥς τοῦ χρυσοῦ χάριν καὶ οὐχ ὧν προὔτεινε τὸν παῖδα
10 ἀνεῖλε, σύμψηφον ἔχουσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀν-
τιπέρᾳ τῆς Θράκης Χερρονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστη-
κεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων συμμαχη-
σουσῶν τῇ Ἑκάβῃ.

15

Α Α Α Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς
τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθη-
σαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφαγῆναι ἡξίου
μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες
20 τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης
ἐσφαγίασαν. Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασι-
λεὺς ἓνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰ-
λήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ
εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς
25 πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον
φονεῦειν ὥρμησεν καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὀλιγώρησεν.
ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλυ-
δώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέ-
βαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοι-

ἔνυ δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα
 ἴς παισὶν αὐτοῦ ὥς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύ-
 κ τὸ γεγονός, ὥς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ
 παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν,
 δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλ-
 λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν· ἐκρίθη γὰρ
 χεῖν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ε Κ Α Β Η.

ΠΛΑ. Ἦκω νεκρῶν κευθυῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπών, ἔν' Ἀϊδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν,
 Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς γεγώς τῆς Κισσέως
 Πριάμου τε πατρός, ὃς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ, 5
 δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα 10
 πατήρ, ἔν' εἴ ποτ' Ἰλίου τεύχε' ἔσοι,
 τοῖς ξῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
 νεώτατος δ' ἢ Πριαμιδῶν, ὃ καὶ με γῆς
 ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
 οὔτ' ἔργος οἷός τ' ἢ νέφ' βραχίονι. 15
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς ἠὺτύχει δορί,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκί πατρὶ φ' ξένῳ
 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ἠὺξόμην τάλας. 20
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορός τ' ἀπόλλυται
 ψυχὴ πατρώα θ' ἐστία κατεσκάφη,

αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ λίτνει
 σφαγείς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνου,
 κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν 25
 ξένος πατρῶος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἄλως
 μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλαυστος ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης 30
 Ἑκάβης αἰσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἥσυχοι 35
 θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῇσδε Θωρηκίας χθονός·
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανείς
 κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ' οὐδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
 δυοῖν δὲ παῖδιν δύο νεκρῶ κατόψεται 45
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γάρ, ὥς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
 τύμβου κυρῆσαι κεῖς γέρας μητρὸς πεσεῖν. 50
 τοῦμόν μὲν οὖν ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν
 ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Ἑκάβῃ· περᾶ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνωνος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.

φεῦ·

ὦ μῆτερ ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
 δούλειον ἡμᾶρ εἶδες, ὥς πράσσεις κακῶς
 ὅσον περ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας δέ σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

ΕΚ.

ἄγέτ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
 ἄγέτ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον,

Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·
 λάβετε φέρετε πέμπετ' αἰείρετέ μου
 γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·

κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χειρὸς
 διερειδομένα σπεύσω βραδύπονν
 ἦλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.

ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
 τί ποτ' αἶρομαι ἐννυχος οὔτω
 δείμασι φάσμασιν; ὦ πότνια Χθών,

μελανοπτερύγων μῆτερ ὀνείρων,
 ἀποπέμπομαι ἐννυχον ὄψιν,
 ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην
 ἄμφι Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς [δι' ὀνείρων]

[εἶδον γάρ] φοβεράν

[ὄψιν ἔμαθον] ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμόν,
 ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἀμῶν
 τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει
 ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.

ἔσται τι νέον,
 ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
 οὔ ποτ' ἐμὰ φρήν ὧδ' ἀλλίστος
 φρίσσει ταρβεῖ.

ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν
 ἢ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,

ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους·
 εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ 90
 σφαζομέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν
 ἀνάγκῃ

οἰκτρῶς· καὶ τόδε δεῖμά μοι·
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμ' Ἀχιλέως· ἥτει δὲ γέρας
 τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωιάδων. 95
 ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην
 τὰς δεσποσύνους σκηναὶς προλιποῦσ',
 ἔν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην 100
 δούλῃ, πόλεως ἀπελαυνομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,

οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
 ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένη 105
 μέγα σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.

ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
 λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβάς
 οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὄπλοις, 110
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας
 λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,
 τάδε θωῦσσαν·

ποῖ δὴ, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
 στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες; 115
 πολλῆς δ' ἔριδος συνέπαισε κλύδων,
 δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἄν' Ἑλλήνων
 στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν διδόναι
 τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.

- ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
 τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων
 λέκτρον Ἀγαμέμνων. 120
 τὼ Θησείδα δ', ὅξω Ἀθηναίων,
 δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνώμη δὲ μιᾷ συνεχωρείτην, 125
 τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν
 αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
 λέκτρον οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
 πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
 σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων 130
 ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὃ ποικιλόφρων
 κόπις ἠδὲ λόγος δημοχαριστῆς
 Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
 δούλων σφαγίων εἶνεκ' ἀπωθεῖν, 135
 μηδὲ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ
 στάντα φθιμένων
 ὥς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
 Τροίας πεδίων ἀπέβησαν. 140
 ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
 πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν
 ἔκ τε γεραιᾶς χερὸς ὀρμήσων.
 ἄλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς,
 ἵξ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων, 145
 κήρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
 τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν.
 ἦ γὰρ σε λιταὶ διακωλύσουσ'
 ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,
 ἦ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῇ
 φοινισσομένην αἵματι παρθένον 150

ἐκ χρυσοφόρου

δειρῆς νασμῶ μελαναυγεῖ.

οὐ γὰρ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;

ποίαν ἀχῶ, ποῖον ὀδυρμόν;

155

δειλαία δειλαίου γήρως,

δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,

τᾶς οὐ φερτᾶς ὥμοι μοι.

τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,

ποία δὲ πόλις;

160

φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.

ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν

στείχω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις θεῶν

ἢ δαίμων νῶν ἐπαρωγός;

ὦ κακ' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες, ὦ

165

κακ' ἐνεγκοῦσαι

πήματ', ἀπωλέσατ' ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος

ἀγαστὸς ἐν φάει.

ὦ τλάμων ἄγησαί μοι

πούς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ

170

πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ

δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ'

ἔξελθ' οἴκων· αἶε ματέρος

αὐδάν, ὦ τέκνον, ὡς εἰδῆς

οἶαν οἶαν αἶω φάμαν

175

περὶ σᾶς ψυχᾶς.

ἰὼ,

μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον

καρύξας οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν

θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;

οἴμοι, τέκνον.

180

τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά.

αἰαῖ, σᾶς ψυχᾶς.

VRIP. VOL. I.

10

ΠΛΞ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
 δειμαίνω δειμαίνω, μάτερ,
 τί ποτ' ἀναστένεις.

ΕΚ. τέκνον τέκνον μελέας ματρός.

ΠΛΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;

ΕΚ. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ
 συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
 Πηλείδα γέννα.

ΠΛΞ. οἴμοι, μάτερ, πῶς φθέγγει
 ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
 μάνυσον, μάτερ.

ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφάμους φάμας·
 ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι
 ψήφω τὰς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.

ΠΛΞ. ὦ δεινὰ παθοῦς, ὦ παντλάμων,
 ὦ δυστάνου μάτερ βιοτᾶς,
 οἶαν οἶαν αὖ σοι λῶβαν
 ἐχθίσταν ἀρρήταν τ'
 ὥρσέν τις δαίμων;
 οὐκέτι σοι παῖς ἄδ' οὐκέτι δὴ
 γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία
 συνδουλεύσω.

σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν,
 μόσχον δειλαία δειλαίαν
 εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν
 σᾶς ἄπο λαιμότομόν τ' Αἶδα
 γῆς ὑποπεμπομένην σκότον, ἐνθα νεκρῶν μέτα
 τάλαινα κείσομαι.

καὶ σὲ μὲν, μάτερ δύστανε,
 κλαίω πανδύροισι θρήνοις·
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν λύμαν τ',
 οὐ μετακλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι

185

190

195

200

205

210

ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.

215

ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἐρχεται σπουδῇ ποδός,
 Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΟΔ. γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
 ψήφον τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.

ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
 σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.

220

ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
 τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης

Ιερεὺς τ' ἐπέσται τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.

οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μὴτ' ἀποσπασθῆς βία

225

μὴτ' εἰς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·

γίγνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν

τῶν σῶν. σοφόν τοι κἂν κακοῖς ἂν δεῖ φρονεῖν.

ΕΚ. αἰατ'· παρέστηχ' ὥς ἔοικ' ἄγων μέγας,
 πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός.

230

κᾶργον ἄρ' οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,

οὐδ' ὦλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὀρῶ

κακῶν κἂν ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους

235

μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτῆρια

ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι τάδε,

ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας χρεῶν.

ΟΔ. ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθινῶ.

ΕΚ. οἴσθ' ἡνίκ' ἤλθες Ἰλίου κατάσκοπος,

δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὁμμάτων τ' ἄπο

240

φρόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;

ΟΔ. οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἐψαυσέ μου.

ΕΚ. ἔγνω δὲ σ' Ἑλένη καὶ μόνῃ κατεῖπ' ἐμοί;

ΟΔ. μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.

ΕΚ. ἦψα δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν;

245

ΟΔ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.

10*

- ΕΚ. τί δ' ἦτ' ἔλεξας δοῦλος ὦν ἐμὸς τότε;
 ΟΔ. πολλῶν λόγων εὐρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
 ΕΚ. ἔσωσα δ' ἡτά σ' ἐξέπεμψά τε χθονός;
 ΟΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε. 250
 ΕΚ. οὐκ οὖν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμασιν,
 ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἐπαθες οἷα φῆς παθεῖν,
 δρᾶς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνη;
 ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
 ξηλοῦτε τιμᾶς· μηδὲ γιννώσκοισθέ μοι, 255
 οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
 ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
 ἀτὰρ τί δ' ἡ σοφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι
 εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν 260
 πρὸς τύμβον, ἐνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
 ἦ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλω
 εἰς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασται κακόν.
 Ἐλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα· 265
 κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
 εἰ δ' αἰχμαλώτων χρῆ τιν' ἐκκριτον θανεῖν
 κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
 ἦ Τυνδαρεὺς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
 ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἥσσον ἠύρεθ' η. 270
 τῷ μὲν δικάω τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
 ἃ δ' ἀντιδυῖναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
 ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὥς φῆς, χερὸς
 καὶ τῆσδε γραίας προσπίτνων παρηίδος·
 ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ 275
 χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἵκετεύω τέ σε,
 μὴ μόν τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης,
 μηδὲ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἄλις.

- [ταύτῃ γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν·]
 ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή, 280
 πόλις τιθήνη βάκτρον ἡγεμῶν ὁδοῦ.
 οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἄ μὴ χρεῶν,
 οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν αἰεὶ·
 κάρω γὰρ ἢ ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι,
 τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμαρ ἔν μ' ἀφείλετο. 285
 ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
 οἴκτειρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν
 παρηγόρησον, ὥς ἀποκτείνειν φθόνος
 γυναικάς, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
 βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ὤκτειράτε. 290
 νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
 καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
 τὸ δ' ἀξίωμα, καὶ κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
 πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν
 καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταῦτόν σθένει. 295
 οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
 ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
 κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ.
 Ἐκάβη, διδάσκου μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
 τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιοῦ φρενί. 300
 ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ' ὑφ' οὐπερ ἠτύχουν
 σῶξιν ἔτοιμός εἰμι κοῦκ ἄλλως λέγω·
 ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας οὐκ ἀρνήσομαι,
 Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρῶτῳ στρατοῦ
 σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ. 305
 ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
 ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ
 μηδὲν φέρεται τῶν κακιόνων πλεόν.
 ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
 θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνὴρ. 310

οὔκουν τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
 χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
 εἶεν· τί δ' ἦτ' ἐρεῖ τις, ἣν τις αὖ φανῇ
 στρατοῦ τ' ἄθροισις πολεμίων τ' ἀγωνία;
 πότερα μαχοῦμεθ' ἢ φιλοψυχήσομεν, 315
 τὸν κατθανόνθ' ὀρῶντες οὐ τιμώμενον;
 καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν, καθ' ἡμέραν
 κελ' σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
 τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
 τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις. 320
 εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς, τὰδ' ἀντάκουέ μου·
 εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἥσσον ἄθλῃαι
 γραῖαι γυναικες ἡδὲ πρεσβῦται σέθεν,
 νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητῶμεναι,
 ὧν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις. 325
 τόλμα τὰδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
 τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
 οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
 ἡγείσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
 θανμάζεθ', ὥς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ, 330
 ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλευμασιν.
 ΧΟ. αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὥς κακὸν πέφυκ' αἰεὶ
 τολμᾷ θ' ἂ μὴ χρή, τῇ βίᾳ νικώμενον.
 ΕΚ. ὦ θύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
 φροῦδοι μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου· 335
 σὺ δ' εἰ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
 σπούδαζε πάσας ὥστ' ἀηδόνοιο στόμα
 φθογγὰς λείψαι, μὴ στερηθῆναι βίου.
 πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ
 καὶ πεῖθ'· ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα 340
 καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.
 ΠΛΞ. ὀρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος

κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
 στρέφοντα, μὴ σου προσθίγω γενειάδος.
 θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία· 345
 ὥς ἔψομαί γε τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
 θανεῖν τε χρήξουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλῆσομαι,
 κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
 τί γάρ με δεῖ ζῆν; ἧ πατήρ μὲν ἦν ἄναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου· 350
 ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο
 βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
 ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
 δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰθαίαισιν ἧ
 γυναιξὶ παρθένοις τ' ἀπόβλεπτος μέτα, 355
 ἴση θεοῖσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μὲν με τοῦνομα
 θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
 ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὤμων φρένας
 τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται 360
 τὴν Ἑκτορός τε χᾶτέρων πολλῶν κάσιν,
 προσθεις δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
 σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεστάναι
 λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
 λέχη δὲ τὰμὰ δοῦλος ὠνητὸς ποθεν 365
 χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἤξιωμένα.
 οὐ δῆτ'· ἀφίημ' ὁμμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', Ἄϊδη προστιθεῖς ἐμὸν δέμας.
 ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
 οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω 370
 θάρσος παρ' ἡμῖν ὥς ποτ' εὖ πράξαί με χρή.
 μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμπαδὼν γένη
 λέγουσα μηδὲ δρωσα· συμβούλου δέ μοι
 θανεῖν πρὶν αἰσχροῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.

- ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γενέσθαι κακῶν, 375
 φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ·
 θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
 [ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος].
- ΧΟ. δεινὸς χαρακτὴρ ἀπίσημος ἐν βροτοῖς 380
 ἐσθλῶν γενέσθαι, ἀπὶ μείζον ἔρχεται
 τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
- ΕΚ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ 385
 λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
 χάριν γενέσθαι παιδὶ καὶ φόγον φυγεῖν
 ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
 ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
 κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'· ἐγὼ τέκον Πάριν,
 ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.
- ΟΔ. οὐ σ', ὦ γεραιά, κατθανεῖν Ἀχιλλέως 390
 φάντασμ' Ἀχαιοῦς, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο.
- ΕΚ. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφρονεύσατε,
 καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
 γαῖα νεκρῷ τε τῷ τὰδ' ἐξαιτουμένῳ.
- ΟΔ. ἄλλις κόρης εἰς θάνατος, οὐ προσοιστέος 395
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν.
- ΕΚ. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
- ΟΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.
- ΕΚ. ὅποια κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
- ΟΔ. οὐκ, ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
- ΕΚ. ὥς τῆσδ' ἐκούσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. 400
- ΟΔ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπῶν.
- ΠΛΞ. μήτηρ, πιθοῦ μοι· καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
 χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
 σὺ τ' ὦ τάλαινα τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
 βούλει πεσεῖν πρὸς οὐδας ἐλκῶσαί τε σὸν 405
 γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθουμένην,

ἀσχημονήσαι τ' ἐκ νέου βραχίονος
 σπασθεῖς, ἃ πείσει; μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
 ἀλλ' ὦ φίλη μοι μήτερ, ἡδίστην χέρα
 δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηγίδι· 410
 ὥς οὔ ποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
 ἀκτῖνα κύκλου θ' ἡλίου προσόψομαι.
 τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων,
 ὦ μήτερ, ὦ τεκοῦσ'· ἄπειμι δὴ κάτω.
 ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν. 415
 ἄνυμφος ἄνυμέναιος ὦν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
 οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
 ἐκεῖ δ' ἐν Αἰδοῦ κείσομαι χωρὶς σέθεν.
 οἶμοι· τί δράσω; ποῦ τελευτήσω βίον;
 δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὐσ' ἐλευθέρου. 420
 ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
 τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ' εἰπὼ πόσιν;
 ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
 ὦ στέρνα μαστοί θ', οἳ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
 ὦ τῆς ἁώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης. 425
 χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί,
 χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.
 ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις.
 εἰ ξῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
 ξῇ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλήσει τὸ σόν. 430
 τέθνηκ' ἐγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.
 κόμιξ' Ὀδυσσεὺ μ' ἀμφιθεῖς κάρα πέπλους·
 ὥς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
 θρήνοισι μητρὸς τήνδε τ' ἐκτήκω γόοις.
 ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι, 435
 μέτεσσι δ' οὐδ' ἐν πλήν ὅσον χρόνον ξίφους
 βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
 οἷ' γὰρ, προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.

ὦ θύγατερ, ἄψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,
 δός· μὴ λίπης μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι. 440
 [ὥς τὴν Λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
 Ἑλένην ἰδοίμι· διὰ καλῶν γὰρ ὁμμάτων
 αἰσχιστα Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα.]

ΧΟ. αὔρα, ποντιάς αὔρα, στρ. 445
 ἄτε ποντοπόρους κομίζεις
 θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
 ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖς' ἀφίξομαι;
 ἢ Δωρίδος ὄρμον αἶας 450
 ἢ Φθιάδος, ἐνθα καλλι-
 στων ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
 ἢ νάσων, ἀλιήρει ἀντ. 455
 κώπα πεμπομένην τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
 ἐνθα πρωτόγονός τε φοῦνιξ
 δάφνα θ' ἱερὸν ἀνέσχε
 πτόρθους Λατοῖ φίλα 460
 ὠδῖνος ἄγαλμα Δίας;
 σὺν Δηλιάσιν τε κούραις
 Ἀρτέμιδος τε θεᾶς
 χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω; 465
 ἢ Παλλάδος ἐν πόλει στρ.
 τᾶς καλλιδίφρου θεᾶς
 ναίονσ', ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 ζεύξομαι ἄρα πώλους ἐν
 δαιδαλέαισι ποικίλλουσ' 470

444 — 454 = 455 — 465

466 — 474 = 475 — 483

ἀνδοκρόκοισι πῆναις,
 ἢ Τιτάνων γενεᾶν
 τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρρῳ
 κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;
 ὦμοι τεκέων ἐμῶν,
 ὦμοι πατέρων χθονός θ',
 ἃ καπνῷ κατερείπεται
 τυφομένα δορίκτητος
 Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν ξεί-
 νῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι
 δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπναν,
 ἀλλάξας Ἄϊδα θαλάμους.
 ποῦ τὴν ἄνασσαν δὴ ποτ' οὔσαν Ἰλίου
 Ἑκάβην ἂν ἐξεύροισι, Τρωάδες κόραι;
 αὕτη πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
 Ταλθύβιε, κεῖται ξυγκεκλημένη πέπλοις.
 ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν;
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
 [ψευδῇ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος],
 τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
 οὐχ ἦδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν,
 οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
 καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,
 αὕτη δὲ δούλη γραυῆς ἅπαις ἐπὶ χθονί
 κεῖται κόνει φύρουσα δύστηνον κᾶρα.
 φεῦ φεῦ· γέρον μὲν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
 εἴη πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
 ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
 πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πᾶλλευκον κᾶρα.
 ἔα· τίς οὔτος σῶμα τοῦμὸν οὐκ ἔῃς
 κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἰ λυπουμένην;

- ΤΑ. Ταλθύβιος ἦκω Δαναίδων ὑπηρέτης,
 Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
- ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἄρα καὶ ἐπισφάξαι τάφῳ 505
 δοκοῦν Ἀχαιοὺς ἦλθες; ὡς φίλ' αὖ λέγοις.
 σπενῶμεν ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι, γέρον.
- ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψης, γύναι,
 ἦκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με 510
 δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαιῶς.
- ΕΚ. οἰμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
 ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖς ἀπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπλ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδούμενοι; 515
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ' ὡς ἐχθράν, γέρον,
 κτείνοντες; εἶπε καίπερ οὐ λέξων φίλα.
- ΤΑ. διπλᾶ με χρήξεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
 τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ὠλλυτο. 520
 παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαιῶν στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ·
 λεκτοὶ τ' Ἀχαιῶν ἐκκριτοὶ νεανίαι, 525
 σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
 ἔσποντο. πλήρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον αἶρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χοᾶς θανόντι πατρί· σημαίνει ἕ μοι
 σιγῇν Ἀχαιῶν παντὶ κηρυῖξαι στρατῷ. 530
 καὶ γὰρ καταστάς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
 σιγαῖτ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεῶς,
 σίγα σιώπα· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
 ὃ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,

- δέξαι χοάς μου τάσδε κληητηρίους 535
νεκρῶν ἄγωγούς· ἐλθὲ δ' ὥς πίης μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα
στρατός τε καὶ γῶ· πρηνευμένης δ' ἡμῖν γενοῦ
λῦσαί τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δὸς ἡμῖν πρηνεμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλλίου 540
νόστου τυχόντας πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἴτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν
ἔξεϊλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν. 545
ἣ δ' ὥς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
ὣ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἔκουσα θνήσκω· μή τις ἄψηται χρὸς
τοῦμοῦ· παρῆξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
ἔλευθέραν δέ μ', ὥς ἔλευθέρα θάνω, 550
πρὸς θεῶν μεθέντες κτείναντ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
δούλη κεκληῖσθαι βασιλῆς οὐς· αἰσχύνομαι.
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ
εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις. 554
κάπελ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὥς ἀγάλματος 560
κάλλιστα, καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ἔλεξε πάντων τλημυνέστατον λόγον·
ἰδοῦ, τόδ' εἰ μὲν στέρονον, ὣ νεανία,
παίειν προθυμεῖ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' ἀνχένα
χρηῖς, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε. 565

- οἱ δ' ὥς τάχιστα ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα, 555
μεθῆκαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

ὃ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτω κόρης,
 τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
 κρουνοὶ δ' ἐχώρου. ἥ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
 πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
 κρύπτουσ' ἅ κρύπτειν ὅμματ' ἀρσένων χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ, 571
 οὐδείς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
 ἀλλ' οἳ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χειρῶν
 φύλλοις ἔβαλλον, οἳ δὲ πληροῦσιν πυρὰν
 κορμοὺς φέροντες πευκίνους, ὃ δ' οὐ φέρων 575
 πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακά·
 ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
 [οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χειροῖν ἔχων·]
 οὐκ εἴ τι δώσων τῇ περισσ' εὐκαρδίῳ
 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων 580
 παιδὸς θανούσης, εὐτεκνωτάτην δὲ σὲ
 πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην [θ'] ὄρω.

ΧΟ. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέξεσε
 πόλει τε τῇμῃ θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

ΕΚ. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὃ τι βλέπω κακῶν 585
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαί τινος,
 τόδ' οὐκ ἔα με, παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
 οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός· 590
 τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι
 γενναῖος. οὐκ οὖν δεινόν, εἰ γῇ μὲν κακὴ
 τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὖ στάχυν φέρει,
 χρηστὴ δ' ἀμαρτοῦς ὦν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν
 κακὸν δίδωσι καρπὸν; ἄνθρωποι δ' αἰεὶ 595
 ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
 ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλὸς οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο

φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεῖ;
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί;
 ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς 600
 δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη,
 οἶδεν τό γ' αἰσχρόν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
 σὺ δ' ἐλθὲ καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἰργεῖν ὄχλον 605
 τῆς παιδός. ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι
 ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀναρχία
 κρείσσω πυρός, κακὸς δ' ὃ μὴ τι δρῶν κακόν.
 σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,
 βάψας' ἐνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός, 610
 ὥς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμήν
 νύμφην τ' ἄννυμφον παρθένον τ' ἀπαρθένον
 λούσω προθῶμαί θ'. ὥς μὲν ἄξια, πόθεν;
 οὐκ ἂν δυναίμην· ὥς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
 κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτίδων πάρα, 615
 αἷ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
 θάσσουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
 λαθοῦς' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ σχήματ' οἰκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
 ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τ' εὐτεκνώτατε 620
 Πρίαμε, γεραῖά θ' ἦδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὥς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν, φρονήματος
 τοῦ πρὶν στερέντες. εἴτα δῆτ' ὀγκούμεθα
 ὃ μὲν τις ἡμῶν πλουσίους ἐν δώμασιν,
 ὃ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος. 625
 τὰ δ' οὐδέν' ἄλλως φροντίδων βουλευμάτα
 γλώσσης τε κόμποι. κείνος ὀλβιώτατος,
 ὅτῳ κατ' ἡμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

- ΧΟ. ἔμοι χρόν̃ν συμφοράν, στρ.
 ἔμοι χρόν̃ν πημονὰν γενέσθαι, 630
 Ἰθαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
 Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
 ἐτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
 Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν 635
 καλλίσταν ὃ χρυσοφαῆς
 Ἄλιος ἀνγάξει.
 πόνοι γὰρ καὶ πόνων ἀντ.
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
 κοινὸν δ' ἐξ ιδίας ἀνοίας 640
 κακὸν τᾷ Σιμωνντίδι γὰρ
 ὀλέθριον ἔμολε συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰ-
 δᾷ κρίνει τρισσὰς μακάρων 645
 παῖδας ἀνὴρ βούτας,
 ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάθρων λῶβα·
 στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρώταν 650
 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
 πολίον τ' ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
 τέκνων θανόντων
 τίθεται χεῖρα δρύπτεται τε παρειάν, 655
 δίαϊμον ὄνυχά τιθεμένα σπαραγμοῖς.
- ΘΕ. γυναικες, Ἐκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
 ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν
 κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται. 660
- ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
 ὥς οὐ ποθ' εὖδει λυπρὰ σου κηρύγματα.
- ΘΕ. Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
 οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
- ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο 665

ἦδ', εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
 ὦ παντάλαινα κᾶτι μᾶλλον ἢ λέγω,
 δέσποιν', ὄλωλας, οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
 ἅπαις ἄνανδρος ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.
 οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας. 670
 ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
 ἦκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
 πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
 ἦδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
 θορνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται. 675
 οἷ' γὰρ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κᾶρα
 τῆς θεσπιωδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
 ξῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
 τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
 εἰ σοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας. 680
 οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
 Πολύδωρον ὃν μοι Θορήξ ἔσωξ' οἴκοις ἀνῆρ.
 ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δῆ.
 ὦ τέκνον τέκνον,
 αἰαῖ, κατάρχομαι νόμον 685
 βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
 ἀρτιμαθῆς κακῶν.
 ἔγνωσ γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;
 ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρομαι.
 ἕτερα δ' ἄφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ· 690
 οὐδέ ποτ' ἀστένακτος ἀδάκρυτος ἀ-
 μέρα ἐπισχῆσει.
 δεῖν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακὰ.
 ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρός,
 τίني μόρω θνήσκεις, 695
 τίني πότμω κεῖσθαι;
 πρὸς τίνος ἀνθρώπων;

- ΘΕ. οὐκ οἶδ' ἐπ' ἅκταις νιν κυρῶ θαλασσίαις.
 ΕΚ. ἐκβλητον, ἢ πέσημα φονίου δορός,
 ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ; 700
- ΘΕ. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
 ΕΚ. ὦμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον ὁμμάτων
 ἐμῶν ὄψιν, οὗ με παρέβα φά-
 σμα μελανόπτερον, 705
 ἄν ἐσεῖδον ἄμφλ σ',
 ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
- ΧΘ. τίς γάρ νιν ἔκτειν'; οἶσθ' ὄνειρόφρων φρασαι;
 ΕΚ. ἐμός ἐμός ξένος, Θρήκιος ἱππότας, 710
 ἴν' ὁ γέρων πατήρ ἔθετό νιν κρύψας.
- ΧΘ. οἴμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὥς ἔχοι κτανῶν;
 ΕΚ. ἄρρητ' ἀνωνόμαστα, θανμάτων πέρα,
 οὐχ ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκᾳ ξένων; 715
 ὦ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὥς διεμοιράσω
 χρόα, σιδαρέῳ τεμῶν φασγάνῳ
 μέλεα τοῦδε παιδὸς οὐδ' ὥκτισσιν. 720
- ΧΘ. ὦ τλήμων, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
 δαίμων ἐθηκεν ὅστις ἐστὶ σοι βαρύς.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας
 Ἀγαμέμνονος, τοῦνθένδε σιγῶμεν, φίλοι. 725
- ΑΓ. Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
 ἐλθοῦσ', ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἡγγειλέ μοι
 μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κόρης;
 ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῷμεν οὐδὲ ψάυομεν
 σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θανμάζειν ἐμέ. 730
 ἦκω δ' ἀποστελῶν σε· τάκεῖθεν γὰρ εὖ
 πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς.
 ἔα· τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὄρῳ
 θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργεῖον πέπλοι
 δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσὶ μοι. 735

- Κ. δύστην', ἔμαντήν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
 Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
 Ἀγαμέμνονος τοῦδ' ἢ φέρω σιγῇ κακά;
- Γ. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
 δῦρει, τὸ πραχθὲν δ' οὐ λέγεις; τίς ἔσθ' ὅδε;
- Κ. ἀλλ' εἰ με δούλην πολεμίαν θ' ἡγούμενος 741
 γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθείμεθ' ἄν.
- Γ. οὗτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
 ἐξιστορήσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
- Κ. ἄρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς 745
 μᾶλλον φρένας τοῦδ', ὅντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
- Γ. εἰ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
 εἰς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
- Κ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
 τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. ποῖ στρέφω τάδε; 750
 τολμᾶν ἀνάγκη, καὶν τύχῳ καὶν μὴ τύχῳ.
 Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γονυάτων
 καὶ σοῦ γενείου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
- Γ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
 αἰῶνα θέσθαι; ῥᾷδιον γάρ ἐστί σοι. 755
- Κ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρομένη
 αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεύειν θέλω.
- Γ. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάργεσιν καλεῖς;
- Κ. οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
 ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὐ καταστάζω δάκρυ; 760
 ὁρᾷ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- Γ. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο.
- Γ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὃ τλήμων, τέκνων;
- Κ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίου.
- Γ. ἢ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι; 765
- Κ. ἀνόνητά γ', ὥς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.
- Γ. ποῦ δ' ὧν ἐτύγχαν', ἥνίκ' ὥλλυτο πτόλις;

- ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρωδῶν θανεῖν.
 ΑΓ. ποῖ τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ΕΚ. εἰς τήνδε χώραν, οὐπερ ἠύρέθη θανῶν.
 ΑΓ. πρὸς ἄνδρ' ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
 ΕΚ. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
 ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχῶν;
 ΕΚ. τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θορήξ νιν ὤλεσε ξένος.
 ΑΓ. ὦ τλῆμον· ἦ που χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
 ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
 ΑΓ. ἠὔρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
 ΕΚ. ἦδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἐπι.
 ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ' ἢ πονοῦσ' ἄλλου πόνον;
 ΕΚ. λούτρ' ὥχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
 ΑΓ. κτανῶν νιν, ὥς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
 ΕΚ. θαλασσόπλαγκτον, ὃδε διατεμὼν χροά.
 ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
 ΕΚ. ὄλωλα κούδεν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
 ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχῆς ἔφν γυνή;
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
 ἀλλ' ὦνπερ εἴνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
 ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
 τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου,
 ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω
 δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον
 [κοινῆς τραπέξης πολλάκις τυχῶν ἐμοί,
 ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχῶν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβῶν προμηθείαν
 ἐκτεине, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
 οὐκ ἤξιώσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον].
 ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κάσθινεῖς ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χῶ κείνων κρατῶν

- [νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα
καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι·]
ὅς εἰς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οὔτινες ξένους
κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον. 805
- ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχροῷ θέμενος αἰδέσθητί με·
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὥς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακὰ.
τύραννος ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
εὖπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς ἅπαις θ' ἅμα,
ἄπολις ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν. 811
- οἴμοι τάλαινα, ποτ' μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν ὥς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν, 815
πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ἦν ποτε
πεῖθειν ἅ τις βούλοιο τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; 820
οἱ μὲν γὰρ ὄντες παῖδες οὐκέτ' εἰσί μοι,
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὄρω.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται· 825
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ἢ φοιβᾶς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγης.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; 830

ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄραῃς;
 τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν
 δράσεις. ἑνὸς μοι μῦθος ἐνδεὴς ἐτι. 836

εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίλοσι
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει
 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινας,
 ὥς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοντο γουνάτων
 κλαίοντ' ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους. 840

ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος,
 πιθοῦ, παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
 καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεὶ. 845

ΧΟ. δεινόν γε, θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπλίνει,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους
 ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

ΑΓ. ἐγὼ σέ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν, 850
 Ἐκάβη, δι' οἴκτου χειρὰ θ' ἱκεσίαν ἔχω
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' εἵνεκ' ἀνόσιον ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἰ πῶς φανεῖ γ' ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς,
 στρατῶ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν 855
 Θρηῆκης ἀνακτι τόνδε βουλευῆσαι φόνον.
 ἐστὶν γὰρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἐμὸς φίλος
 ὅδ' ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῶ. 860

ἐκ τοῦ σκότου τε τῶν τε νυκτερησίων 831
 φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.

πρὸς ταῦτα φρόντιζ'· ὥς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
 βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.
 φεῦ·

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
 ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης, 865
 ἢ πληθὸς αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ
 εἰργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.

ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
 ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
 σύνισθι μὲν γάρ, ἦν τι βουλεύσω κακὸν 870

τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μή.
 ἦν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ πικουρία
 πάσχοντος ἀνδρὸς Θωρηκὸς οἷα πείσεται
 φανῇ τις, εἶργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.

τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς. 875
 πῶς οὔν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
 λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
 ἢ φαρμάκοισιν ἢ πικουρίᾳ τίνι;

τίς σοι ξυνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσεται φίλους;
 στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. 880
 τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;
 σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.

καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
 δεινὸν τὸ πληθὸς σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
 δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος. 885

τί δ'; οὐ γυναικες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα
 καὶ Ἀῆμον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
 ἀλλ' ὥς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,
 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
 γυναικα. καὶ σὺ Θωρηκὶ πλαθεῖσα ξένῳ 890

λέξον· καλεῖ σ' ἄνασσα δὴ ποτ' Ἰλίου

- Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρεός,
καὶ παῖδας· ὥς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον, 895
ὥς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσὴν μέριμνάν μῃ, κρυφθῆτον χθονί.
ΑΓ. ἔσται τὰδ' οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ', οὐ γὰρ ἴησ' οὐρίας πνοᾶς θεός, 900
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὀρώντας ἥσυχον.
γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε
ιδίᾳ θ' ἐκάστω καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.
ΧΟ. σὺ μὲν ὦ πατὴρ Ἰλιάς, στρ. 905
τῶν ἀπορρήτων πόλις οὐκέτι λέξει·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι 910
πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου
κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.
μεσονύκτιος ὠλλύμαν, ἀντ. 915
ἦμος ἐκ δειπνῶν ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις
σκίδνεται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιῶν
θυσίαν καταπαύσας
πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ, 920
ναύταν οὐκέθ' ὀρῶν ὄμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις στρ.
- 905 — 913 = 914 — 922
923 — 932 = 933 — 942

μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν
 χρυσέων ἐνόπτρων 925
 λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς,
 ἐπιδέμνιος ὥς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
 ἄνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
 κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας τόδ'· ὦ
 παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν 930
 Ἰλιάδα σκοπιᾶν
 πέρσαντες ἦξετ' οἴκους;
 λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος ἀντ.
 λιποῦσα, Δωρὶς ὥς κόρα,
 σεμνὰν προσίζουσ' 935
 οὐκ ἦνυσ' Ἀρτεμιν ἅ τλάμων·
 ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
 τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
 πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον
 ναῦς ἐκίνησεν πόδα καί μ' ἀπὸ γᾶς 940
 ὦρισεν Ἰλιάδος·
 τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει·
 τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν
 Ἰδαῖόν τε βούταν
 αἰνόπαριν κατάρῃ 945
 διδοῦσ', ἐπεὶ με γᾶς
 ἐκ πατρῷας ἀπώλεσεν
 ἐξώκισέν τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος
 ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς·
 ἂν μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν, 950
 μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.
 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτῃ δὲ σὺ
 Ἑκάβῃ, δακρῶν σ' εἰσορῶν πόλιν τε σήν,
 τήν τ' ἄρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
 φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὔτ' εὐδοξία
 οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.
 φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω
 ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὥς ἀγνωσία
 σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 θρηνεῖν προκόπτουτ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶ
 σὺ δ' εἰ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
 σχέες· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θωρήκης ὄροις
 ἀπών, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην,
 ἦδη πόδ' ἔξω δωματίων αἶροντί μοι
 εἰς ταῦτόν ἦδε συμπίπτει δμῶς σέθεν,
 λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμην.

ΕΚ αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίου,
 Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
 ὅτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦς, αἰδώς μ' ἔχει
 ἐν τῷδε πότμῳ [τυγχάνουσ' ἵν' εἰμὶ νῦν,
 οὐκ ἂν δυναίμην] προσβλέπειν ὀρθαῖς
 ραῖς.

ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοϊαν ἡγήσῃ σέθεν,
 Πολυμῆστορ· ἄλλως δ' αἰτιόν τι καὶ νόμος,
 γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.

ΠΑΜ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἔχει;
 τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ΕΚ. ἰδίου ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σέ βούλομαι
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σοὺς· ὁπάοντας δέ μοι
 χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων.

ΠΑΜ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημία.
 φίλη μὲν ἡμῶν εἰ σύ, προσφιλές δέ μοι
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρῆν
 τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
 φίλοις ἐπαρκεῖν· ὥς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ.

ΕΚ. πρῶτον μὲν εἰπέ παῖδ' ὃν ἐξ ἐμῆς χειρὸς

Πολύδωρον ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.

ΠΑΜ. μάλιστα· τοῦκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ΕΚ. ᾧ φίλταθ', ὥς εὖ καξίως σέθεν λέγεις. 990

ΠΑΜ. τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;

ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.

ΠΑΜ. καὶ δεῦρό γ' ὥς σέ κρύφιος ἐζήτει μολεῖν.

ΕΚ. χρυσὸς δὲ σῶς ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

ΠΑΜ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος. 995

ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.

ΠΑΜ. ἦκιστ'· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ᾧ γύναι.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν ἂν λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;

ΠΑΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ΕΚ. ἔστ', ᾧ φιληθεῖς ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ, 1000

ΠΑΜ. τί χρῆμ' ὃ καμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῶν;

ΕΚ. χρυσοῦ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατώρυχες.

ΠΑΜ. ταῦτ' ἔσθ' ἂν βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;

ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εὐσεβῆς ἀνὴρ.

ΠΑΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; 1005

ΕΚ. ἄμεινον, ἦν σὺ κατθανῆς, τοῦσδ' εἰδέναι.

ΠΑΜ. καλῶς ἔλεξας τῇδε καὶ σοφώτερον.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;

ΠΑΜ. ἐνταῦθ' ὃ χρυσὸς ἐστί; σημεῖον δὲ τί;

ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω. 1010

ΠΑΜ. ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;

ΕΚ. σῶσαι σε χρήμαθ' οἷς συνεξῆλθον θέλω.

ΠΑΜ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψας ἔχεις;

ΕΚ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.

ΠΑΜ. ποῦ δ'; αἰδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί. 1015

ΕΚ. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.

ΠΑΜ. τᾶνδον δὲ πιστὰ κάρσένων ἐρημῖα;

ΕΚ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἐνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι

- ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα· 1020
 ὥς πάντα πράξας ὦν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν
 ξὺν παισὶν οὐπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
- ΧΟ. οὐπὼ δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην·
 ἀλίμενόν τις ὥς εἰς ἄντλον πεσὼν 1025
 λέχριος ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας,
 ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον
 Δίκα καὶ θεοῖσιν οὐ συμπίτνει, 1030
 ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
 ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπίς ἢ σ' ἐπήγαγεν
 θανάσιμον πρὸς Αἶδαν, ὧς τάλας·
 ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
- ΠΑΜ. ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὁμμάτων τάλας. 1035
- ΧΟ. ἡκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγῇν, φίλαι;
- ΠΑΜ. ὦμοι μάλ' αὐτίς, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
- ΧΟ. φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακὰ.
- ΠΑΜ. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῶ ποδί·
 βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχούς. 1040
- ΧΟ. ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρμαῖται βέλος.
 βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; ὥς ἀκμὴ καλεῖ
 Ἑκάβη παρῆναι Τρωάσιν τε συμμαχούς.
- ΕΚ. ἄρασσε, φεῖδον μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·
 οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις, 1045
 οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας οὓς ἔκτειν' ἐγώ.
- ΧΟ. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρηῖκα καὶ κρατεῖς ξένου,
 δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγεις;
- ΕΚ. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
 τυφλὸν τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί, 1050
 παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγώ
 σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν· δίκην δέ μοι
 δέδωκε· χωρεῖ δ', ὥς ὄρῃς, ὅδ' ἐκ δόμων.

- ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι κάποστήσομαι
 θυμῷ ζέοντι Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ. 1055
- ῥοι ἐγὼ, πᾶ βῶ,
 πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω;
 τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
 τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἵχνος; ποίαν
 ἢ ταύταν ἢ τάνδ' 1060
- ἐξαλλάξω, τὰς
 ἀνδροφόνους μάρψαι
 χρήζων Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν;
 τάλαιναι κόραι τάλαιναι Φρυγῶν,
 ὧ κατάρατοι, 1065
- ποῖ καί με φρυγᾶ πτώσσουσι μυχῶν;
 εἶθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
 ἀκέσσαιο τυφλὸν ἀκέσσαι', Ἄλιε,
 φέγγος ἀπαλλάξας.
 ᾶ ᾶ,
- σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι 1070
 τάνδε γυναικῶν. πᾶ πόδ' ἐπάξας
 σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,
 θοίναν ἀγρίων τιθέμενος θηρῶν,
 ἀρνύμενος λῶβαν
 λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ὧ τάλας. 1075
- ποῖ πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν
 Βάκχαις Ἄιδου διαμοιρᾶσαι,
 σφακτὰν κυσὶ τε φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον
 οὐρείαν τ' ἐκβολάν;
 πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω, [πᾶ βῶ,] 1080
- ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι, λινόχροον
 φᾶρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθεῖς
 τέκνων ἐμῶν φύλαξ
 ὀλέθριον κοίταν;

ΧΟ. ὦ τλήμων, ὥς σοι δύσφορ' εἰργασται κακά· 1085
 δράσαντι δ' αἰσχροῖα δεινὰ τὰπιτίμια
 [δαίμων ἔδωκεν ὅστις ἐστί σοι βαρὺς].

- ΠΑΜ. αἰαῖ, ἰὼ Θρήνης 1090
 λογχοφόρον ἔνοπλον εὖιππον Ἄ-
 ρει κάτοχον γένος.
 ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
 βοᾶν βοᾶν αὐτῶ, βοᾶν·
 ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
 κλύει τις ἢ οὐδείς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
 γυναιῖκες ὤλεσάν με, 1095
 γυναιῖκες αἰχμαλωτίδες·
 δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
 ὦμοι ἐμᾶς λώβας.

ποῖ τράπωμαι, ποῖ πορευθῶ;
 ἀμπτάμενος οὐράνιον 1100
 ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον, Ὠρίων
 ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-
 σιν ὅσων αὐγάς, ἢ τὸν ἐς Αἶδα 1105
 μελανόχρωτα πορθμὸν ἄξω τάλας;

ΧΟ. συγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
 πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.

ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσυχος 1110
 πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
 Ἠχῶ διδοῦσα θόρυβον· εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
 πύργους πεσόντας ἦσμεν Ἑλλήνων δορί,
 φόβον παρέσχευ οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

ΠΑΜ. ὦ φίλτατ', ἡσθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον σέθεν 1115
 φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾷς ἅ πάσχομεν;

ΑΓ. ἔα·
 Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
 τίς ὅμῃ ἔθηκε τυφλὸν αἰμάξας κόρας,

- παῖδάς τε τούσδ' ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
 σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.
- I. Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν 1120
 ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ' ἀλλὰ μειζόνως.
 τί φῆς; σὺ τοῦργον εἰργασαι τόδ', ὥς λέγει;
 σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;
- I. ὦμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
 σήμενον, εἶπε ποῦ 'σθ', ἔν' ἀρπάσας χεροῖν 1125
 διασπάσσωμαι καὶ καθαιμάξω χρóa.
 οὔτος, τί πάσχεις; ΠΑΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
 μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργώσαν χέρα.
 Ἰσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
 λέγ', ὥς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδ' ἐτ' ἐν μέρει 1130
 κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
- I. λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
 Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
 πατήρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
 ὑποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως. 1135
 τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτειν' ἀνὴρ;
 [ἀκουσον, ὥς εὖ καὶ σοφῇ προμηθία.]
 ἔδωκε μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
 Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν,
 γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ξῶντα Πριαμιδῶν τινα 1140
 Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐθις ἄρειαν στόλον
 κᾶπειτα Θρήκης πεδιά τρίβοιεν τάδε.
 λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἴη κακὸν
 Τρώων ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.
 Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον 1145
 λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὥς κεκρυμμένος
 θήκας φράσουςα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
 χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
 δόμους, ἔν' ἄλλος μὴ τις εἰδείη τάδε.

- ἴξω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ· 1150
 πολλὰ δὲ χειρὸς αἶ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
 αἶ δ' ἐνθεν, ὥς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
 θάκουσιν ἔχουσιν κερκίδ' Ἥδωνης χειρὸς
 ἥνουν θ' ὑπ' ἀνὰ τοῦσδε λεύσσουσαι πέπλους·
 ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι 1155
 γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλόμεναι
 τέκν' ἐν χειροῖν ἐπαλλον, ὥς πρόσω πατρὸς
 γένοιντο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χειροῖν.
 κατ' ἐκ γαληνῶν — πῶς δοκεῖς; — προσφθεγμα-
 των 1160
 εὐθὺς λαβοῦσαι φάσαν· ἐκ πέπλων ποθὲν
 κεντοῦσι παῖδας, αἶ δὲ πολεμίων δίκην
 ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρήζων ἐμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν, 1165
 κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινοίην χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἥνιον τάλας,
 τὸ λοίσθιον δέ, πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξειργάσαντο δεῖν· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
 πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας 1170
 κεντοῦσιν αἰμάσσουσιν· εἰτ' ἀνὰ στέγας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
 θῆρ ὥς διώκω τὰς μαιφόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὥς κυνηγέτης,
 βάλλων ἀράσσω. τοιάδε σπενδῶν χάριν 1175
 πέπουθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὸν κτανῶν,
 Ἀγάμεμνον. ὥς δὲ μὴ μακροὺς τέλῳ λόγους,
 εἰ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἶρηκεν κακῶς
 ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω· 1180

γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
 τοιούδ', ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχῶν ἐπίσταται.
 μηδὲν θρασύνου μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
 τὸ θῆλυ συνθεῖς ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος·
 πολλὰ γὰρ ἡμῶν, αἳ μὲν εἰς' ἐπίφθοροι, 1185
 αἳ δ' εἰς ἄριθμόν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
 Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
 τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
 ἀλλ' εἴτε χρῆστ' ἔδρασε, χρῆστ' ἔδει λέγειν,
 εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς 1190
 καὶ μὴ δύνασθαι τᾶδ' εὖ λέγειν ποτέ.
 σοφοὶ μὲν οὖν εἰς' οἳ τὰδ' ἠκριβωκότες,
 ἀλλ' οὐ δύναιντ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
 κακῶς δ' ἀπώλονται· οὔτις ἐξήλυξέ πο.
 καί μοι τὸ μὲν σὺν ὧδε φροιμίσις ἔχει· 1195
 πρὸς τόνδε δ' εἶμι καὶ λόγοις ἀμείψομαι,
 ὅς φησ' Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσω διπλοῦν
 Ἀγαμέμνονός θ' ἑκατὶ παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.
 ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔ ποτ' ἂν φίλον
 τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλησιν γένος 1200
 οὔδ' ἂν δύναίτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
 πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσω τινὰ
 ἢ ξυγγενῆς ὦν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
 ἢ σῆς ἐμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
 πλεύσαντες αὐθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τᾶδε; 1205
 ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τᾶληθῇ λέγειν,
 ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.
 ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτ' ἡντύχει
 Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
 ἔξη τε Πρίαμος Ἑκτορός τ' ἦνθι δόρυ, 1210
 τί δ' οὐ τότε', εἶπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
 θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα καὶ δόμοις ἔχων

ἔκτεινας ἢ ζῶντ' ἤλθες Ἀργείοις ἄγων;
 κλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἐσμέν ἐν φάει,
 καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστν πολεμίων ὕπο, 1215
 ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἐστίαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον ὥς φανῆς κακός.
 χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
 τὸν χρυσὸν οὐ φῆς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
 δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον 1220
 πολὺν πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοις.
 σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν
 σώσας τε τὸν ἐμόν, εἴχες ἂν καλὸν κλέος 1225
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
 φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἔκαστ' ἔχει φίλους.
 εἰ δ' ἐσπᾶνιζες χρημάτων, ὃ δ' ἡντύχει,
 θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὐμὸς μέγας.
 νῦν δ' οὔτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις σταντῷ φίλον, 1230
 χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τε σοί,
 αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ.
 οὔτ' εὐσεβῇ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
 οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον 1235
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σὲ φήσομεν
 τοιοῦτον ὄντα· δεσπότης δ' οὐ λοιδορῶ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὥς τὰ χρηστὰ πράγματα
 χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰὲλ λόγων.
 ΑΓ. ἀχθεινὰ μὲν μοι τὰλλότρια κρίνειν κακά, 1240
 ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
 πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ', ἴν' εἰδῆς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
 οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,

- ἄλλ' ὥς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς. 1245
 λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ' ἐν κακοῖσιν ὦν.
 τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν·
 ἡμῖν δέ γ' αἰσχροὺς τοῖσιν Ἑλλήσιν τόδε.
 πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγω ψόγον;
 οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ 1250
 πράσσειν ἐτόλμας, τλήῃθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
 οἴμοι, γυναικός, ὥς ἔοιχ', ἡσώμενος
 δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην.
 οὐκ οὖν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;
 οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὁμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας. 1255
 ἀλγεῖς τί δ'; ἢ μὲ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
 χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὃ πανοῦργε σύ;
 οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;
 ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτῖς
 μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; 1260
 κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
 πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσιν ἀλμάτων;
 αὐτὴ πρὸς Ἰστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.
 ὑποπτέροις νώτοισιν ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα. 1265
 πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετὰστασιν;
 ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
 σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὦν ἔχεις κακῶν;
 οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ.
 θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω πότμον; 1270
 θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῶ κεκλήσεται
 μορφῆς ἐπώνυμόν τι τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
 κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
 οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
 καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν. 1275
 ἀπέπτυσ' αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.

ΠΑΜ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἴκουρός πικρά.

ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.

ΠΑΜ. καὐτὸν σὲ τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.

ΑΓ. οὔτος σὺ μαίνει καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; 1280

ΠΑΜ. κτεῖν', ὥς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀμμένει.

ΑΓ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδὼν βία;

ΠΑΜ. ἀλγεῖς ἀκούων; ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;

ΠΑΜ. ἐγκλήγετ'· εἴρηται γάρ. ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτε πον, 1285

ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;

Ἐκάβη, σὺ δ' ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκρούς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεῶν
σκηναῖς πελάζειν, Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοᾶς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρᾷ. 1290

εὐ δ' ἐς πάτρην πλεύσαιμεν, εὐ δὲ τὰν δόμοις
ἔχοντ' ἰδοίμεν τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηναῖς τε, φίλαι,

τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι

μόχθων· στερορὰ γὰρ ἀνάγκη. 1295

E A E N H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΓΡΑΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΟΝΟΗ.

ΘΕΟΚΛΗΜΕΝΟΣ

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησιν ἔλθειν
 μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν
 Ὀμηρον ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ
 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον τό οἱ πόρε Πολυ-
 δάμνα Θόωνος παρὰ κοιτίτις, οὐ μὴν δὲ οὕτως ὥς Εὐ-5
 ριπίδης φησίν. οἷ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν
 μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρῃσιν καὶ
 εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι καὶ κεῖθεν πεπορίσθαι τὰ
 φάρμακα· ὃ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μηδ'
 ὁπωσοῦν ἔλθειν εἰς Τροίαν, τὸ εἰδῶλον δὲ αὐτῆς. 10
 κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς Ἥρας βουλῇ Πρωτεΐ τῷ
 βασιλεὶ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρέδωκε· τούτου
 δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειρᾶτο γα-
 μεῖν αὐτήν. ἥ δὲ ἰκέτις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτέως
 μνημείῳ, ὅθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν 15
 αἰῶς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δὲ τινὰς τῶν
 ἐταίρων ἐν ἄντρῳ καθειρογμένους σώζων. εἰς λόγους
 δὲ ἔλθόντες καὶ μηχανορραφήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν
 Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες ὥς δὴ τῷ Με-
 νέλεω θανόντι κατὰ θάλατταν θύσοντας, εἰς τὴν ἰδίαν 20
 διασώζονται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΛΕΝΗ.

ΕΛ. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδου
 λευκῆς τακεῖσθαι χιόνος ὑγραίνει γύας.
 Πρωτεύς δ' ὅτ' ἔξη τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
 Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ,
 ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ,
 Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰακοῦ.
 τίκτει δὲ τέκνα διςσὰ τοῖσδε δώμασι,
 Θεοκλύμενον ἄρσεν' [ὅτι δὴ θεοὺς σέβων
 βίον διήνεγκ'] εὐγενῇ τε παρθένου
 Εἰδώ, τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ', ὅτ' ἦν βρέφος·
 ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὠραία γάμων,
 καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
 προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
 ἡμῖν δὲ γῇ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
 λόγος τις ὡς Ζεὺς μητέρ' ἑπτατ' εἰς ἐμὴν
 Αἴθδα κύνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
 ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
 δίσωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
 Ἐλένη δ' ἐκλήθη· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
 λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι

Ἰδαίον εἰς κενθμῶν Ἀλέξανδρον πάρα,
 Ἦρα Κύπρις τε Διογενὴς τε παρθένος,
 μορφῆς θέλουνσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
 ταῦμόν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
 Κύπρις προτεínaσ' ὡς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
 νικᾷ· λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαίος Πάρις
 Σπάρτην ἀφίκεθ' ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος.
 Ἦρα δὲ μεμφθεῖς οὔνεκ' οὐ νικᾷ θεάς,
 ἐξηνέμωσε τᾶμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
 δίδωσι δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ὁμοιώσας· ἐμοὶ
 εἰδωλον ἔμπνουν οὐρανοῦ ξυνθεῖς ἄπο,
 Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν
 κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
 βουλευμάτ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
 πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
 καὶ Φρυγίᾳ δυστήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν
 πλήθους τε κουφίσσει μητέρα χθόνα
 γνωτόν τε θεῖήν τὸν κρατίστων Ἑλλάδος.
 Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προντέθην ἐγὼ μὲν οὔ,
 τὸ δ' ὄνομα τοῦμόν, ἄθλον Ἑλλήσιν δορός.
 λαβὼν δέ μ' Ἐρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
 νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἡμέλησέ μου
 Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
 πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
 ἀκέραιον ὡς σώσεις Μενέλεω λέχος.
 καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἰμ', ὁ δ' ἄθλιος πόσις
 στρατεύμ' ἀθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
 θηρᾷ πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
 ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρείῳ
 ῥοαῖσιν ἔθανον· ἢ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
 κατάρατος εἰμι καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
 πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἑλλήσιν μέγαν

τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
 Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν μ' ἔτι κατοικήσειν πέδον
 Σπάρτης σὺν ἀνδρί, γνόντος ὥς ἐς Ἴλιον
 οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
 ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπε
 Πρωτεύς, ἄστυλος ἦ γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
 σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
 θηρᾶ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
 τιμῶσα Πρωτέως μνηῖμα προσπίτνω τόδε
 ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη,
 ὥς εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεῆς φέρω,
 μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνῃν ὄφλη.

ΤΕΥ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωματίων ἔχει κράτος;
 Πλούτῳ γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι
 βασιλείᾳ τ' ἀμφιβλήματ' εὐθριγκοί θ' ἔδραι.
 ἔα·

ὦ θεοί, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὁρῶ
 γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσε
 πάντας τ' Ἀχαιοὺς. θεοί σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
 Ἑλένης, ἀποπτύσειαν. εἰ δὲ μὴ 'ν ξένη
 γαῖα πόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πτεροῦ
 ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.

ΕΛ. τί δ'; ὦ ταλαίπωρ' ὅστις ὦν μ' ἀπεστράφης,
 καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;

ΤΕΥ. ἡμαρτον· ὀργῇ δ' εἴξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν·
 [μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.]
 σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.

ΕΛ. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;

ΤΕΥ. εἰς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν ἀθλίων.

ΕΛ. οὐ τᾶρα σ' Ἑλένην εἰ στυγεῖς θαυμαστέον.
 ἀτὰρ τίς εἶ πόθεν; τίν' ἐξαυδᾷν σε χρή;

ΤΕΥ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὁ δὲ φύσας πατὴρ

Τελαμών, Σαλαμῖς δὲ πατρίς ἡ θρέψασά με.

Α. τί δῆτα Νείλου τοῦσδ' ἐπιστρέφει γύας;

ΤΕΤ. φυγὰς πατρώας ἐξελήλαμαι χθονός. 90

Α. τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;

ΤΕΤ. Τελαμών ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;

Α. ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.

ΤΕΤ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.

Α. πῶς; οὗ τί που σὼ φασγάνῳ βίον στερεῖς; 95

ΤΕΤ. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.

Α. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίῃ τάδ' ἄν;

ΤΕΤ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;

Α. μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὥς ἀκούομεν.

ΤΕΤ. θανὼν ὅδ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμαχούς. 100

Α. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίνεται κακόν;

ΤΕΤ. ἄλλου λαβόντος ὅπλ' ἀπηλλάχθη βίου.

Α. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πῆμασιν νοσεῖς;

ΤΕΤ. ὀθούνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.

Α. ἦλθες γὰρ ὦ ξέν' Ἰλίου κλεινὴν πόλιν; 105

ΤΕΤ. καὶ ξύν γε πέρσας αὐτὸς ἀνταπωλόμην.

Α. ἦδη γὰρ ἤπται καὶ κατείργασται πυρὶ;

ΤΕΤ. ὥστ' οὐδ' ἶχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.

Α. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.

ΤΕΤ. καὶ πρὸς γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἰργασται κακά. 110

Α. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

ΤΕΤ. ἑπτὰ σχεδόν τι καμπίμους ἐτῶν κύκλους.

Α. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;

ΤΕΤ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.

Α. ἦ καὶ γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν εἴλετε; 115

ΤΕΤ. Μενέλαος αὐτὴν ἡγ' ἐπισπάσας κόμης.

Α. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ἦ κλύων λέγεις;

ΤΕΤ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἦσσον, ὀφθαλμοῖς ὀρῶ.

Α. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἴχῃ ἐκ θεῶν.

- ΤΕΤ. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
 [ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
 ΤΕΤ. αὐτὸς γὰρ ὅσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὄρα.]
 ΕΛ. ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
 ΤΕΤ. οὐκ οὖν ἐν Ἀργεὶ γ' οὐδ' ἐπ' Εὐρώτῃ φοαῖς.
 ΕΛ. αἰαῖ· κακὸν τὸδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.
 ΤΕΤ. ὥς κείνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κλήζεται.
 ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
 ΤΕΤ. ἦν, ἀλλὰ χεიმὼν ἄλλος' ἄλλον ὥρισεν.
 ΕΛ. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός;
 ΤΕΤ. μέσον περὼντας πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
 ΕΛ. καὶ τοῦδε Μενέλεων οὔτις εἶδ' ἀφιγμένον;
 ΤΕΤ. οὐδεὶς· θανὼν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα.
 ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
 ΤΕΤ. Αἴδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δῆ.
 ΕΛ. οὐ πού νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὦλεσεν κλέος;
 ΤΕΤ. φασὶν, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῇ δέρην.
 ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
 ΤΕΤ. τεθνᾶσι κοῦ τεθνᾶσι· δύο δ' ἐστὸν λόγῳ.
 ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 ΤΕΤ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φᾶς' εἶναι θεῶ.
 ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
 ΤΕΤ. σφαγαῖς ἀδελφῆς εἵνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
 ἄλῃς δὲ μύθων· οὐ διπλᾷ χρήζω στένειν.
 ὦν δ' εἵνεκ' ἦλθον τούσδε βασιλικοὺς δόμους,
 τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν,
 σὺ προξένησον, ὥς τύχῳ μαντευμάτων
 ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν
 εἰς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἐθέσπισεν
 οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
 Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
 ΕΛ. πλοῦς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν

γῆν τήνδε φεῦγε πρίν σε παῖδα Πρωτέως
 ἰδεῖν, ὅς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἄπεστι δὲ
 κυσὶν πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
 κτείνει γὰρ Ἑλλην' οὐτιν' ἂν λάβῃ ξένον· 155
 οὔτου δ' ἕκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν
 ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;
 καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
 ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίαιτο.
 Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας 160
 ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολὺ.
 κακῶς δ' ὅλοιτο μηδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
 ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχὴς αἰεὶ, γύναι.
 ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶτον,
 ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω, 165
 δάκρυσιν ἢ θρήνοις ἢ πένθεσιν; ἔ· ἔ.
 πτεροφόροι νεάνιδες, στρ.
 παρθένοι Χθονὸς κόραι
 Σειρήνες, εἰθ' ἐμοῖς γόοις
 μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Αἴβυν 170
 λωτὸν ἢ σύριγγας· αἴλινον, κακοῖς
 τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα,
 πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα·
 μουσεῖά τε θρηνηήμασι ξυνφθὰ
 πέμψειε Φερσέφασσα 175
 [φόνια] φόνια, χάριτας ἵν' ἐπὶ δάκρυσιν
 παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μέλαθρα νύχια παιᾶνας
 νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.
 κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ 180
 ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν
 φοίνικας ἄλλου πέπλους
 αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις

167 — 178 = 179 — 190

θάλπουσ' ἀμφί τ' ἐν δόνακος ἔρνεσιν·
 ἐνθεν οἰκτρὸν ὄμαδον ἔκλυον
 ἄλυρον ἔλεγον, ὅ τι ποτ' ἔλακεν
 * * * * αἰάγμασι στένουσα,
 Νύμφα τις οἷα Ναῖς
 ὄρεσι φρυγάδα νόμον λείσα
 γοερὸν, ὑπὸ δὲ πέτρινα γύαλα κλαγγαῖσιν
 Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.

ΕΛ. ἰὼ ἰώ·

θήραμα βαρβάρου πλάτας,
 Ἑλλανίδες κόραι,
 ναύτας Ἀχαιῶν
 τις ἔμολεν ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων
 Ἰλίου κατασκαφὰν
 πυρὶ μέλουσαν δαῖτῳ
 δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον,
 δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.
 Αἴδα δ' ἐν ἀγχόναις
 θάνατον ἔλαβεν
 αἰσχύνας ἑμᾶς ὑπ' ἀλγεων.
 ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἀλλ' πολυπλανῆς
 πόσις ὀλόμενος οἴχεται,
 Κάστορός τε συγγόνου τε
 διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος
 ἀφανὲς ἀφανὲς ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα
 γυμνάσιά τε δονακόεντος
 Εὐρώτα, νεανιᾶν πόνον.

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ·

ὦ δαίμονος πολυστόνου
 μοίρας τε σᾶς, γύναι.
 αἰῶν δυσαίων

ἀντ

- τις ἔλαχεν ἔλαχεν, ὅτε σε τέκετο ματρώθεν
 Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος 215
 χιονόχρως κύκνου πτερῶ·
 τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
 τίνα δὲ βίον οὐκ ἔτλας;
 μάτηρ μὲν οἴχεται,
 δίδυμά τε Διὸς 220
 οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φίλα,
 χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὄρῃς,
 διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται
 βάξις, ἧ σε βαρβάροισι
 λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν, 225
 ὃ δὲ σὸς ἐν ἄλλ' κύμασί τε λέλοιπε βίον,
 οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα
 καὶ τὰν Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.
 φεῦ φεῦ, τίς ἦ Φρυγῶν
 ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς 230
 ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἴλιῳ
 πεύκαν; ἐνθεν ὀλόμενον
 σκάφος συναρμόσας
 ὃ Πριαμίδας ἐπλευσε βαρβάρῳ πλάτῃ
 τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν, 235
 ἐπὶ τὸ δυστυχὲς
 κάλλος, ὥς ἔλοι γάμον ἐμόν.
 ἃ δὲ δόλιος ἃ πολυκτόνος Κύπρις
 Δαναΐδαις ἄγρουσα θάνατον Πριαμίδαις τε.
 ὦ τάλαινα συμφορᾷς. 240
 ἃ δὲ χρυσέοις θρόνοις
 Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα
 τὸν ὠκύπουν ἐπεμψε Μαιάδος γόνον,
 ὅς με χλοερὰ δρεπομέναν ἔσω πέπλων
 ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὥς Ἀθάναν 245

μόλοιμ', ἀναρπάσας δι' αἰθέρος
 τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον
 ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
 Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.

τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι
 μαψίδιον ἔχει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγέιν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι
 ὥς ῥᾶστα τᾶναγκατὰ τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνοι πότμῳ συνεζύγην;
 ἄρ' ἢ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
 [γυνὴ γὰρ οὐδ' Ἑλληνὶς οὐτε βάρβαρος
 τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
 ἐν ᾧ με Αἴδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.]
 τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ μοι,
 τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἵτιον.
 εἴθ' ἐξαλειφθεῖς ὥς ἄγαλμ' αὐθις πάλιν
 αἰσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἔλαβον,
 καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ὥς νῦν ἔχω
 Ἕλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς
 ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μου.
 ὅστις μὲν οὖν εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην
 πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμ
 ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
 πρῶτον μὲν οὐκ οὐς' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλής·
 καὶ τοῦτο μείζον τῆς ἀληθείας κακόν,
 ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.
 ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς
 εἰς βάρβαρ' ἦθη, καὶ φίλων τητωμένη
 δούλη καθέστηκ' οὐς' ἐλευθέρων ἀπο·
 τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός.
 ἄγκυρα δ' ἢ μου τὰς τύχας ὥχει μόνη,
 πόσιν ποδ' ἥξειν καὶ μ' ἀπαλλάξειν κακῶν,

οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγὼ, 280
 ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τᾷδίκον τοῦτ' ἔστ' ἐμόν.
 ὃ δ' ἀγλαίσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφν,
 θυγάτηρ ἄνανδρος πολὺὰ παρθενεύεται
 τῷ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένῳ Διοσκόρῳ
 οὐκ ἔστόν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῇ 285
 τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἐργοῖσιν οὔ.
 τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν εἰς πάτραν,
 κλήθροισι ἂν εἰργοιέν με, τὴν ὑπ' Ἰλίου
 δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεω μολεῖν μέτα.
 εἰ μὲν γὰρ ἔξη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἂν 290
 εἰς ξύμβολ' ἐλθόνθ' ἃ φανέρε' ἂν μόνοις ἂν ἦν.
 νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
 τί δῆτ' ἔτι ξῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην;
 γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς,
 μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου πρὸς πλουσίαν 295
 τράπεξαν ἔξουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
 ξυνῇ γυναικί, καὶ τὸ σῶν ἔστιν πικρόν.
 θανεῖν κρᾶτιστον· πῶς θάνοιμ' ἂν οὖν καλῶς;
 ἀσχήμονες μὲν ἀρχόναι μετάρσιοι,
 καὶ τοῖσι δούλοις δυσπρεπὲς νομίζεται· 300
 σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλόν,
 σμικρὸς δ' ὁ καιρὸς κρᾶτ' ἀπαλλάξαι βίον.
 εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν·
 αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
 γυναικες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 305
 Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἔστιν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῇ δοξάσης εἰρηκέναι.
 καὶ μὴν σαφῶς ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.
 πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
 καὶ τᾷμπαλὶν γε τῶνδ' ἀληθείᾳ σαφῇ. 310

- ΧΟ. εἰς ξυμπορὰν γὰρ ἀντὶ τὰγαθοῦ φέρει.
- ΕΛ. φόβος γὰρ εἰς τὸ δαῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει.
- ΧΟ. πῶς δ' εὐμενείας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;
- ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
- ΧΟ. οἴσθ' οὖν ὃ δρᾷσον; μνημάτων λιποῦσ' ἔδραν, 31
- ΕΛ. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραίνεσιν;
- ΧΟ. ἐλθούσ' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
τῆς ποντίας Νηρηΐδος ἐκγόνου κόρης,
πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἔστ' ἔτι
εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δὲ 32
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
λυπουμένη γένοιτ' ἄν; ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόρη,
ὅθεν περ εἴσει πάντα, τάληθ' ἠφράσαι· 32
ἔχουσ' ἐν οἴκοις τήνδε τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ καὶ γὰρ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους
καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
- ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν· 33
βᾶτε βᾶτε δ' εἰς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς [οἴκων] ὥς
πύθησθε τοὺς ἐμούς.
- ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
- ΕΛ. ἰὼ μέλεος ἡμέρα.
τίν' ἄρα τάλαινα τίνα δακρυό-
εντα λόγον ἀκούσομαι;
- ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
προλάμβαν', ὧ φίλα, γόους.
- ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα; 34
πότερα δέρεται φάος

τέθριππά θ' ἄλλiou
[ές] κέλευθά τ' ἀστέρων,

O. * * * * *

A. * * * * *

ἦ' ν νέκυσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;

345

O. εἰς τὸ φέρτερον τίθει
τὸ μέλλον, ὅ τι γενήσεται.

A. σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανόντος εἰ βάξις
ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδε μοι —

350

O. τί τάδ' ἀσύνετα;

A. φόνιον αἰώρημα
διὰ δέρης ὀρέξομαι,
ἦ ξιφοκτόνον διωγμὸν
αἰμορύτου σφαγᾶς

355

αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι
τῷ τε συρίγγων ἀοιδᾶν σεβί-
ζοντι Πριαμίδα ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.

O. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν

360

γένοιτο, τὸ δὲ σὸν εὐτυχές.

A. ἰὼ Τροία τάλαινα,

δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι μέλεά τ' ἔτλας·

τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε

πολὺ μὲν αἶμα, πολὺ δὲ δάκρυον, ἄχεά τ' ἄχεσι,

δάκρυα δάκρυσιν [ἔλαβε πάθεα,

365

ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν],

ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας

ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν Σκαμάνδριον

ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.

13*

βοᾶν βοᾶν δ' Ἑλλάς
 κελάδῃσε κἀνοτότυξεν,
 ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
 ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
 ἔδευσε φοινίαισι πλαγαῖς.
 ὦ μάκαρ Ἀρκαδία ποτὲ παρθένε Καλλιστοί, Διὸς
 ἅ λεγέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις, 376
 ὥς πολὺν ματρός ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
 ἅ μορφᾷ θηρῶν λαχνογυίων
 ὄμματι λάβρω σχῆμα λεαίνης
 ἐξαλλάξας ἄχα λύπης· 380
 ἂν τέ ποτ' Ἀρτεμις ἐξεχορεύσατο
 χρυσοκέραι' ἔλαφον Μέροπος Τιτανίδα κούραν
 καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
 ὤλεσεν ὤλεσε πέργαμα Δαρδανίας
 ὀλομένους τ' Ἀχαιοὺς. 385

ΜΕ. ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομάω Πῖσαν κᾶτα
 Πέλοψ ἀμίλλας ἐξαμιλληθεῖς ποτε,
 εἴθ' ὥφελες τόθ' [ἦνί κ' ἔρανον εἰς θεοὺς
 πεισθεῖς ἐποίεις] εὐθέως λιπεῖν βίον,
 πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρεά πατέρα γεννῆσαί ποτε, 390
 ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο
 Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν·
 πλεῖστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπω λέγω,
 στράτευμα κώπη διορίσαι Τροίαν ἐπι,
 τύραννος οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν, 395
 ἔκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις.
 καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
 τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένους πεφηνγότας,
 νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
 ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς 400
 τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου

πύργους ἔπερσα, κείς πάτρην χρήζων μολεῖν
 οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
 Διβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
 πέπλευκα πάσας· χῶταν ἐγγὺς ὦ πάτρας, 405
 πάλιν μ' ἀπώθει πνεῦμα, κοῦποτ' οὔριον
 εἰσῆλθε λαῖφος ὥστε μ' εἰς πάτρην μολεῖν.
 καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς ἀπολέσας φίλους
 ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
 πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων. 410
 τρόπισ δ' ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
 ἐφ' ἧς ἐσώθη μάλιστα ἀνελπίστῳ τύχῃ
 Ἑλένη τε, Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω.
 ὄνομα δὲ χώρας ἥτις ἦδε καὶ λεῶς
 οὐκ οἶδ'· ὄχλου γὰρ εἰσπεσεῖν ἤσχυνόμην 415
 ὥσθ' ἱστορῆσαι, τῆς ἐμῆς δυσχλαινίας
 κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
 πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν
 πίπτει κακίῳ τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
 χρεῖα δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σῖτος πάρα 420
 οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
 πάρεστι ναὸς ἔκβολ' οἷς ἀμπίσχομαι.
 πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα
 χλιδάς τε πόντος ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρου μυχοῖς
 κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ 425
 ἄρξασαν ἦκω τοὺς τε περιλελειμμένους
 φίλων φυλάσσειν τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη.
 μόνος δὲ νοστῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
 τὰ πρόσφορ' ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.
 ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε 430
 πυλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
 προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἐκ γε πλουσίων δόμων
 λαβεῖν τι ναύταις· ἐκ δὲ μὴ χόντων βίον,

- οὐδ' εἰ θέλοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.
 ὥή· τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι, 435
 ὅστις διαγγέλλειε τὰμ' εἴσω κακά;
 ΓΡ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων
 καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἐσθηκῶς πύλαις
 ὄχλον παρέξεις δεσπότης; ἢ κατθανεῖ
 Ἑλλήν πεφυκῶς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί. 440
 ΜΕ. ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγεις.
 ἔξεστι· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνεις λόγον.
 ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
 μηδένα πελάζειν τοισίδ' Ἑλλήνων δόμοις.
 ΜΕ. ἦ· μὴ πρόσιλλε χεῖρα μηδ' ὦθει βία. 445
 ΓΡ. πείθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
 ΜΕ. ἄγγελον εἴσω δεσπότηισι τοῖσι σοῖς.
 ΓΡ. πικροὺς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
 ΜΕ. ναναγὸς ἦκω ξένος, ἀσύλητον γένος.
 ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴθι. 450
 ΜΕ. οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρειμι· καὶ σὺ μοι πιθοῦ.
 ΓΡ. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν· καὶ τάχ' ὠσθήσει βία.
 ΜΕ. αἰατ' τὰ κλεινὰ ποῦ· στί μοι στρατεύματα;
 ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
 ΜΕ. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα. 455
 ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
 ΜΕ. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.
 ΓΡ. οὐκ οὖν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις;
 ΜΕ. τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασιλικαὶ δόμοι;
 ΓΡ. Πρωτεὺς τὰδ' οἰκεῖ δώματ', Αἰγυπτος δὲ γῆ. 460
 ΜΕ. Αἰγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευκ' ἄρα.
 ΓΡ. τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτόν ἐστί σοι γάνος;
 ΜΕ. οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.
 ΓΡ. πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
 ΜΕ. ἔστ' οὖν ἐν οἰκοῖς ὄντιν' ὀνομάξεις ἄναξ; 465

τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ μνημα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.
 ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις;
 οὐκ ἔνδον· Ἑλλησιν δὲ πολεμιώτατος.
 τίν' αἰτίαν σχῶν ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ;
 Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τούσδ' ἢ τοῦ Διός. 470
 πῶς φῆς; τίν' εἶπας μῦθον; αὐθίς μοι φράσον.
 ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἢ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.
 πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
 Λακεδαιμόνος γῆς δεῦρο νοστήσας' ἄπο.
 πότ'; οὐ τί πον λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος; 475
 πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὦ ξέν', εἰς Τροίαν μολεῖν.
 ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἐστὶ γάρ τις ἐν δόμοις
 τύχη, τύραννος ἢ ταράσσεται δόμος.
 καιρὸν γάρ οὐδέν' ἤλθες· ἦν δὲ δεσπότης
 λάβῃ σε, θάνατος ξενιά σοι γενήσεται. 480
 εὖνους γάρ εἰμ' Ἑλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
 λόγους ἔδωκα δεσπότην φοβουμένη.
 τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
 ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
 εἰ τὴν μὲν αἰρεθείσαν ἐκ Τροίας ἄγων 485
 ἦκω δάμαρτα καὶ κατ' ἄντρα σῶζομαι,
 ὄνομα δὲ ταῦτόν τῆς ἐμῆς ἐχουσά τις
 δάμαρτος ἄλλη τοισίδ' ἐνναίει δόμοις.
 Διὸς δ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφνέειναι.
 ἀλλ' ἢ τις ἐστὶ Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ 490
 Νείλου παρ' ὄχθας; εἷς γὰρ ὃ γε κατ' οὐρανόν.
 Σπάρτῃ δὲ ποῦ γῆς ἐστὶ πλήν ἵνα ῥοαί
 τοῦ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα [μόνον];
 διπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται;
 Λακεδαιμόνος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος 495
 Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
 πολλοὶ γάρ, ὥς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ

- ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι καὶ πόλις πόλει
 γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θαυμαστέον.
 οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλου φευξοῦμεθα· 500
 ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὧδε βάρβαρος φρένας,
 ὃς ὄνομ' ἀκούσας τοῦμὸν οὐ δώσει βοράν.
 κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγὼ θ' ὃς ἠψά νιν,
 Μενέλαος οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
 δόμων ἄνακτα προσμενῶ· δισσὰς δέ μοι 505
 ἔχει φυλάξεις· ἦν μὲν ὠμόφρων τις ἦ,
 κρύψας ἐμαυτὸν εἶμι πρὸς ναυάγια·
 ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν, τὰ πρόσφορα
 τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
 κακῶν δ' ἐν ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις, 510
 ἄλλους τυράννους αὐτὸν ὄντα βασιλέα
 βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
 λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος,
 δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
 ΧΟ. ἤκουσα τᾶς θεσπιφδοῦ κόρας, 515
 ἃ χρήσας, ἐφάνη 'ν τυράννοις
 δόμοις, ὥς Μενέλαος οὐπὼ
 μελαμφαῆς οἴχεται
 δι' ἔρεβος χθονὶ κρυφθεὶς,
 ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον 520
 τρυχόμενος οὐπὼ λιμένων
 ψαύσειεν πατρίας γᾶς,
 ἀλατεία βιότου
 ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
 παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς 525
 πόδα χριμπτόμενος εἰναλῖφ
 κώπᾳ Τρωάδος ἐκ γᾶς.
 ΕΛ. ἦδ' αὖ τάφον τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάλιν
 στείλω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,

- ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει 530
 πόσιν τὸν ἄμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
 πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλεικότα
 ἐκεῖσε κάκεισ' οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις
 ἥξειν, ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
 ἐν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολῶν σωθήσεται. 535
 ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
 ἦσθαις' ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
 ἐγγὺς δέ νιν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονός,
 ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
 ὦμοι, πόθ' ἦξαις; ὥς ποθινὸς ἂν μόλοις. 540
 ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί που κρυπτεύομαι
 Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
 οὐχ ὥς δρομαία πῶλος ἢ Βάκχη θεοῦ
 τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις
 μορφὴν ὅδ' ἐστίν, ὅς με θηρᾶται λαβεῖν. 545
 σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
 τύμβου πλὴ κρηπιδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
 μεῖνον· τί φεύγεις; ὥς δέμας δείξασα σὸν
 ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθης.
 ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εἰργόμεσθα γὰρ 550
 τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καί μ' ἐλὼν θέλει
 δοῦναι τυράννοισι ὧν ἐφεύγομεν γάμους.
 οὐ κλωπὲς ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.
 καὶ μὴν στολὴν γ' ἄμορπον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
 στήσον φόβου μεθεῖσα λαιψηρὸν πόδα. 555
 ἴστημ', ἐπεὶ γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τάφου.
 τίς εἶ; τίς τίν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρομαι;
 σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.
 οὐ πάποτ' εἶδον προσφερέστερον δέμας.
 ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους. 560
 Ἑλληνὶς εἰ τις ἢ πιχωρία γυνή;

- ΕΛ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
 ΕΛ. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γε σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.
 ΜΕ. ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
 ΕΛ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
 ΜΕ. ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
 ΕΛ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
 ΜΕ. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῇ.
 ΕΛ. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἑνοδίας μ' ὄρῃς.
 ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφυν πόσις.
 ΕΛ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυν;
 ΜΕ. ἦν ἄντρα κεύθει κακ Φρυγῶν κομίζομαι.
 ΕΛ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
 ΜΕ. οὐ πού φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
 ΕΛ. οὐ γάρ με λεύσσω σὴν δάμαρτ' ὄραν δοκεῖς;
 ΜΕ. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
 ΕΛ. σκέψαι· τί σοι δεῖ πίστεως σαφεστέρας;
 ΜΕ. ξοικας· οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
 ΕΛ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα;
 ΜΕ. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
 ΕΛ. οὐκ ἦλθον εἰς γῆν Τρωάδ', ἀλλ' εἰδωλον ἦν.
 ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
 ΕΛ. αἰθὴρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
 ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις.
 ΕΛ. Ἥρας, διάλλαγμ', ὥς Πάρις με μὴ λάβοι.
 ΜΕ. πῶς οὖν ἄμ' ἐνθάδ' ἦσθας ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;
 ΕΛ. τοῦνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὐ.
 ΜΕ. μέθες με, λύπης ἅλῃς ἔχων ἐλήλυθα.
 ΕΛ. λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη;
 ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ', Ἑλένη προσφερῆς ὀθούνεκ' εἶ.
 ΕΛ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐχ ἔξω πόσιν.
 ΜΕ. τοῦκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὐ

οὐ γὰρ τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
 οἱ φίλτατοι λείπουσί μ' οὐδ' ἀφίξομαι 595
 Ἑλληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμήν ποτε.
 Μενέλαε, μαστεύων σε κιγχάνω μόλις
 πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
 πεμφθεὶς ἐταίρων τῶν λελειμμένων ὑπο.
 τί δ' ἔστιν; οὐ πού βαρβάρων συλᾶσθ' ὑπο; 600
 θαῦμ' ἔστ', ἔλασσον τοῦνομ' ἢ τὸ προᾶγμ' ἔχον.
 λέγ', ὥς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
 λέγω πόνοους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
 παλαιὰ θρηνεῖς πῆματ' ἄγγέλλεις δὲ τί;
 βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτυχὰς 605
 ἀρθεῖς ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται
 λιποῦς ἐρεμνὸν ἄντρον οὐ σφ' ἐσώζομεν,
 τοσόνδε λέξας· ὦ ταλαίπωροι Φρύγες
 τάλανές τ' Ἀχαιοί, δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
 ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε, 610
 δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν.
 ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
 τὸ μόρσιμον σώσασα, πάλιν ἐς οὐρανὸν
 ἄπειμι· φήμας δ' ἢ τάλαινα Τυνδαρίς
 ἄλλως κακὰς ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία. 615
 ὦ χαῖρε, Λήδας θυγάτερ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα;
 ἐγὼ δέ σ' ἄστρον ὥς βεβηκυῖαν μυχοῦς
 ἤγγελλον εἰδὼς οὐδὲν ὥς ὑπόπτερον
 δέμας φοροίης. οὐκ ἐγὼ σε κερτομεῖν
 ἡμᾶς τόδ' αὖτις, ὥς μάτην ἐν Ἰλίῳ 620
 πόνοους παρεῖχες σφ' πόσει καὶ συμμάχοις.
 τοῦτ' ἔστ' ἐκείνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
 οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
 ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος 625

- παλαιός, ἥ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
 ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι,
 περὶ τ' ἐπέτασα χέρα
 φίλιον ἐν μακρᾷ φλογὶ φασφόρῳ.
- ΜΕ. καὶ γὰρ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων
 οὐκ οἶδ' ὁποίου πρῶτον ἄρξωμαι τὰ νῦν.
- ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίλους ἐθείρας
 ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
 περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον, ἡδονὰν
 ὥς λάβω, ὦ πόσις.
- ΜΕ. ὦ φιλιότη πρόσοψις, οὐκ ἐμέμφθην·
 ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Λήδας θ',
 ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λεύκιπποι
 ξυνομαίμονες ὠλβισαν ὠλβισαν
 τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ
 πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσων.
- ΕΛ. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε καὶ με συνάγαγε, ποῦ
 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.
- ΜΕ. ὄναιο δῆτα. ταῦτά δὴ ξυνεύχομαι·
 δυοῖν γὰρ ὄντοι οὐχ ὃ μὲν τλήμων, ὃ δ' οὐ.
- ΕΛ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι
 στένομεν οὐδ' ἀλγῶ.
 πόσιν [ἐμόν] ἔχομεν ἔχομεν,
 ὃν ἔμενον [ἔμενον ἐκ] Τροίας πολυετῇ μολεῖν.
- ΜΕ. ἔχεις μ' ἐγὼ τέ σ'· ἡλίους δὲ μυρσίους
 μόγις διελθὼν ἡσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
 ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶν πλέον ἔχει
 χάριτος ἢ λύπας.
- ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τὰδ' ἥλπισεν βροτῶν ποτε;
 ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέροισι.
- ΜΕ. καὶ γὰρ σὲ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν

μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους.

πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; 660

ΕΛ. ἔξ· πικρὰν ἐς ἀρχὰν βαίνεις,

ἔξ· πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.

ΜΕ. λέγ', ὥς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

ΕΛ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἐσοίσομαι.

ΜΕ. ὅμως δὲ λέξον· ἡδύ τοι μόχθων κλύειν. 665

ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία,

πετομένας κόπας,

πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων.

ΜΕ. τίς [γάρ] σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;

ΕΛ. ὁ Διὸς ὁ Διός, ὃ πόσι, με παῖς Ἑρμᾶς 670

ἐπέλασεν Νείλω.

ΜΕ. θαυμαστά· τοῦ πέμψαντος; ὃ δεινοὶ λόγοι.

ΕΛ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω

δάκρυσιν· ἅ Διός μ' ἄλοχος ὤλεσεν.

ΜΕ. Ἥρα; τί νῦν χρῆζουσα προσθεῖναι κακόν; 675

ΕΛ. ὦμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,

ἵνα θεαὶ μορφὰν

ἐφαλδρουναν ἐνθεν ἔμολεν κρίσις.

ΜΕ. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθιχ' Ἥρα κακῶν;

ΕΛ. Κύπριν ὥς ἀφέλοιτο ΜΕ. πῶς; αὖδα. 680

ΕΛ. Πάριν ᾧ μ' ἐπένευσεν, ΜΕ. ὃ τλάμον.

ΕΛ. τλάμονα τλαμόνως ἐπέλας· Αἰγύπτω.

ΜΕ. εἴτ' ἀντέδωκ' εἰδωλον, ὥς σέθεν κλύω;

ΕΛ. τά τε σὰ κατὰ μέλαθρα πάθεα πάθεα, μά-

τερ, οἷ' γὰρ. ΜΕ. τί φής; 685

ΕΛ. οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀγχόνιον βρόχον

δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμος αἰσχύνῃ.

ΜΕ. ὦμοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἔστιν βίος;

ΕΛ. ἄγαμος ἄτεκνος, ὃ πόσι, καταστένει

γάμον ἄγαμον αἰσχύνῃ. 690

- ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν.
- ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτμον ἀραίαν
ἔβαλε θεὸς ἀπὸ τε πόλεος ἀπὸ τε σέθεν, 69
ὅτε μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ'
ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.
- ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
- ΑΓΓ. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς, 70
ἣν μανθάνω μὲν καὐτός, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
- ΜΕ. ἀλλ' ὦ γεραιέ, καὶ σὺ κοινῶναι λόγων.
- ΑΓΓ. οὐχ ἦδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλῶ βραβεύς;
- ΜΕ. οὐχ ἦδε, πρὸς θεῶν δ' ἤμεν ἡπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν. 70
- ΑΓΓ. τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἶχομεν πόνους πέρι;
- ΜΕ. Ἥρας τὰδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.
- ΑΓΓ. ἡ δ' οὐσ' ἀληθῶς ἐστὶν ἦδε σὴ δάμαρ;
- ΜΕ. αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πλίστευσον τάδε.
- ΑΓΓ. ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὥς ἔφν τι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εὖ δέ πως ἀναστρέφει
ἐκείσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὐτίς ὄλλνται κακῶς,
βέβαιον οὐδὲν τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων. 71
σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμίᾳ.
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ' οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει
αὐτόματα πράξας τὰγάθ' εὐτυχέστατα.
οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρω 72
ἥσχυνας οὐδ' ἔδρασας οἷα κλήζεται.
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν

καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ' ὥς τετραόροις
 ἵπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
 σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον. 725
 κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
 καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.
 ἐγὼ μὲν εἶην, καὶ πέφυχ' ὅμως λάτρισ,
 ἐν τοῖσι γευνάλοισιν ἡριθμημένος
 δούλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, 730
 τὸν νοῦν δέ· κρείσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
 ἐν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
 ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.
 ἄγ' ὦ γεραιέ, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα
 μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμοί, 735
 καὶ νῦν μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
 ἄγγελιόν ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
 τὰδ' ὥς ἔχουθ' ἠῦρηκας οὐ τ' ἐσμέν τύχης,
 μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τοὺς τ' ἐμοὺς καταδοκεῖν
 ἀγῶνας οἱ μένουσί μ', ὥς ἐλπίζομεν, 740
 καὶ τήνδε πῶς δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,
 φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης
 ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἣν δυνώμεθα.
 ἔσται τὰδ', ὦναξ. ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων
 ἐσεῖδον ὡς φανῶν ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα. 745
 οὐκ ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογὸς
 οὐδὲ πετρῶτῶν φθέγματ'· εὐνηθες δέ τοι
 τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.
 Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ
 νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶν φίλους 750
 οὐδ' Ἑλένος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
 εἰποῖς ἂν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο·
 τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρῆν
 θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' εἶν·

βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ ἡνρέθη τόδε,
 κοῦδεις ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ᾧ·
 γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία.

ΧΟ. εἰς ταὐτὸ κάμοι δόξα μάντεων πέρι
 χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
 φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.

ΕΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει.
 ὅπως δ' ἐσώθῃς, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
 κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
 τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέςθαι κακά.

ΜΕ. ἢ πόλλ' ἀνῆρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῶ.
 τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς
 τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοικὰ πυρπολήματα
 Κρήτης τε Αἰβύης θ' ἃς ἐπεστράφην πόλεις
 σκοπιάς τε Περσέως; οὐτ' ἂν ἐμπλήσαιμι σὲ
 μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κακ' ἀλγοίην ἔτι,
 πάσχων τ' ἔκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἄν.

ΕΛ. κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
 ἐν δ' εἰπὲ πάντα παραλιπών, πόσον χρόνον
 πόντου· πλὶ νῶτοις ἄλιον ἐφθεῖρου πλάνον;

ΜΕ. ναυσθλούμενος πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
 ἔτεσι διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἑτῶν.

ΕΛ. φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον
 σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγὰς.

ΜΕ. πῶς φῆς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.

ΕΛ. θανεῖ πρὸς ἀνδρὸς οὐτάδ' ἐστὶ δῶματα.

ΜΕ. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;

ΕΛ. ἦκεις ἄελπτος ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.

ΜΕ. ἢ γὰρ γαμεῖν τις τᾶμ' ἐβουλήθη λέχη;

ΕΛ. ὕβριν θ' ὕβριζειν εἰς ἐμ' ἦν ἔτλην ἐγώ.

ΕΛ. φεῦγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός.

- ΜΕ. ἰδίᾳ σθένων τις ἢ τυραννεύων χθονός;
 ΕΛ. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
 ΜΕ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἶνιγμ' ὃ προσπόλου κλύω.
 ΕΛ. ποίοις ἐπιστάς βαρβάροις πυλώμασιν;
 ΜΕ. τοῖσδ', ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμεν. 790
 ΕΛ. οὐ πον προσήτεις βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 ΜΕ. τοῦργον μὲν ἦν τοῦτ', ὕνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
 ΕΛ. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὥς ἔοικας, ἄμφ' ἐμῶν γάμων.
 ΜΕ. οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τάδ' οὐκ ἔχω.
 ΕΛ. ἄθικτον εὐνήν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
 ΜΕ. τίς τοῦδε πειθῶ; φίλα γάρ, εἰ σαφῇ λέγεις.
 ΕΛ. ὄρῃς τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
 ΜΕ. ὄρῶ, τάλαινα, στιβάδας, ὧν τί σοι μέτα;
 ΕΛ. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς.
 ΜΕ. βωμοῦ σπανίζουσ' ἢ νόμοισι βαρβάροις; 800
 ΕΛ. ἐρρύνεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.
 ΜΕ. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἔξεστί μοι;
 ΕΛ. ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοῦμόν λέχος.
 ΜΕ. οὕτως ἂν εἶην ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΕΛ. μή νυν καταιδού· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
 ΜΕ. λιπὼν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
 ΕΛ. κρεῖσσον γὰρ ἢ σε τᾶμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
 ΜΕ. ἄνανδρά γ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
 ΕΛ. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὃ σπεύδεις ἴσως.
 ΜΕ. οὕτω σιδήρεω τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας; 810
 ΕΛ. εἴσει. τὸ πολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
 ΜΕ. σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χεῖρας;
 ΕΛ. εἰς ἄπορον ἦκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
 ΜΕ. δρωῶντας γὰρ ἢ μὴ δρωῶντας ἥδιον θανεῖν.
 ΕΛ. μί' ἔστιν ἐλπίς, ἢ μόνη σωθεῖμεν ἄν. 815
 ΜΕ. ὦνητὸς ἢ τολμητὸς ἢ λόγων ὕπο;
 ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθουτ' ἀφιγμένον.

- ΜΕ. ἔρει δὲ τίς μ' ; οὐ γινώσεται γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
 ΕΛ. ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς Ἴση.
 ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη; 820
 ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσίν νιν.
 ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· ὅ τι δὲ δρᾷ φράσου.
 ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἔρει τε συγγόνῳ παρόντα σε.
 ΜΕ. θνήσκειμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τέ μοι.
 ΕΛ. ἴσως ἄν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν 825
 ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; τί ν' ὑπάγεις μ' ἐς ἐλπίδα;
 ΕΛ. παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
 ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἄν πόδα;
 ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ ῥαδίως, λάθρα δ' ἄν οὔ.
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὥς γυναικὶ πρόσφορον γυνή. 830
 ΕΛ. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.
 ΜΕ. φέρ', ἣν δὲ δὴ νῶν μὴ ἀποδέξεται λόγους;
 ΕΛ. θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βία.
 ΜΕ. προδότις ἄν εἴης· τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις.
 ΕΛ. ἀλλ' ἄγνόν ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα 835
 ΜΕ. τί φῆς; θανεῖσθαι κοῦποτ' ἀλλάξειν λέχη;
 ΕΛ. ταῦτ' ἔλφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.
 ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν δεξιᾷς ἐμῆς θίγε.
 ΕΛ. ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος.
 ΜΕ. καγὼ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσω βίον. 840
 ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
 ΜΕ. τύμβου 'πὶ νώτῳ σὲ κτανῶν ἐμὲ κτενῶ.
 πρῶτον δ' ἄγωνα μέγαν ἄγωνιούμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας·
 τὸ Τρωικὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος 845
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν λήψομαι πολὺν ψόγον,
 ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως,
 Τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς,
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν

- ὃν ἀξιώσω καταθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; 850
 ἀλλιστά γ'· εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
 ὅψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὕπο
 κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
 ἰακούς δ' ἐφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.
 ὃ θεοί, γενέσθω δὴ ποτ' εὐτυχὲς γένος 855
 τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν.
 οἷ' γὰρ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω·
 Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
 ἡ θεσπιῶδὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος
 ἐλπίθρων λυθέντων. φεῦ γ'· ἀτὰρ τί φευκτέον; 860
 ἀποῦσα γὰρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον
 δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὥς ἀπωλόμην.
 Τροίας δὲ σωθεὶς ἀπὸ βαρβάρου χθονὸς
 εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν φάσγαν' αὐτίς ἐμπεσεῖ.
 ἥγοῦ σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας, 865
 θεοῦ δὲ σεμνὸν θεσμὸν αἰθέρος μυχόν,
 ὥς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα·
 σὺ δ' αὖ κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ
 στειβῶν ἀνοσίῳ, δὸς καθαரசίῳ φλογί,
 κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πάρος. 870
 νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι πάλιν
 ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.
 Ἑλένη, τί τὰμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;
 ἥκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανής,
 νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος. 875
 ὦ τλήμων, οἷους διαφυγῶν ἦλθες πόνοους,
 οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδ' εἰτ' αὐτοῦ μενεῖς·
 ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς σύλλογός τε σοῦ πέρι
 ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῶδ' ἐν ἥματι.
 Ἡρα μὲν ἥ σοι δυσμενὲς πάροιθεν ἦν, 880
 νῦν ἔστιν εὖνους κείς πάτραν σῶσαι θέλει

ξὺν τῇδ', ἴν' Ἑλλὰς τοὺς Ἀλεξάνδρου γάμους
 δώρημα Κύπριδος ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
 Κύπρις δὲ νόστου σὸν διαφθεῖραι θέλει,
 ὡς μὴ ἕλεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ 885
 τὸ κάλλος Ἑλένης εἴνεκ' ὠνητοῖς γάμοις.
 τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἃ βούλεται Κύπρις
 λέξας ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,
 εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας στᾶσα σὸν σώσω βίον,
 κρύψας ὁμαίμον', ὅς με προστάσσει τάδε 890
 εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχῃς.
 τίς εἶσ' ἀδελφῷ τόνδε σημανῶν ἐμῷ
 παρόνθ', ὅπως ἂν τοῦμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ;
 ΕΛ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ
 καὶ προσκαθίζω θάκον οὐκ εὐδαίμονα 895
 ὑπὲρ τ' ἐμμαντῆς τοῦδέ θ', ὃν μόλις ποτὲ
 λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν·
 μή μοι κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
 τόνδ' εἰς ἐμὰς ἦκοντα φίλτατον χέρας·
 σῶσον δέ, λίσσομαί σε· συγγόνῳ δὲ σῷ 900
 τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν ποτε,
 χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνουμένην.
 * * * * *
 ἡμᾶς δὲ καιρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοί,
 Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ, σώζειν πόσει 910
 τῷδ' ὅς πάρεστι κἀπολάζυσθαι θέλει.
 [πῶς οὖν θανὼν ἂν ἀπολάβοι; κείνος δὲ πῶς

μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
 κτᾶσθαι κελεύει πάντας οὐκ ἐς ἀρπαγὰς.
 ἑατέος δ' ὁ πλοῦτος ἀδίκος τις ὢν.
 κοινὸς γὰρ ἐστὶν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
 καὶ γαῖ', ἐν ᾗ χρὴ δώματ' ἀναπληρομένους
 τὰλλότριά μὴ ἔχειν μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίαν.

τὰ ζῶντα τοῖς θανούσιν ἀποδοίη ποτ' ἄν;]
 σὺ δὲ τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
 πότερον ὁ δαίμων χά' θανῶν τὰ τῶν πέλας 915
 βούλονται' ἂν ἢ οὐ βούλονται' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν.

δοκῶ μέν. οὐκ οὐν χρή σε συγγόνῳ πλέον
 νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
 εἰ δ' οὔσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἡγουμένη
 τὸ μέν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς, 920
 τῷ δ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις χάριν,
 αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναι,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μή, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.

* * * * *
 τήν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἐγκεῖμαι κακοῖς,
 ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης· 925

Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
 ἢ κληῖσθαι καθ' Ἑλλάδ' ὥς προδοῦσ' ἐμὸν
 πόσιν Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσεους δόμους.
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κάπιβῶ Σπάρτης ποτέ,
 κλύοντες εἰσιδόντες ὥς τέχναις θεῶν 930

ᾤλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἤμην φίλων,
 πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὐτίς αὐ
 ἐκδώσομαι τε θυγατέρ' ἦν οὐδεὶς γαμεῖ,
 τήν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικρὰν
 ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι. 935

κεῖ μὲν θανῶν ὅδ' ἐν πυρὶ κατεσφάγη,
 πρόσσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων·
 νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
 μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλὰ σ' ἰκετεύω τόδε·
 δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους 940

πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
 κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγώς
 εἰς ταῦτόν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

- ΧΟ. οἴκτρον μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἴκτρα δὲ καὶ σύ. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ 945
λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
- ΜΕ. ἐγὼ σὸν οὐτ' ἂν προσπείσειν τλαίην γόνυ
οὐτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
δειλοὶ γενόμενοι πλείστον αἰσχύνοιμεν ἄν.
καίτοι λέγουσιν ὥς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς 950
ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἅπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
ἄλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλόν, εἰ καλὸν τόδε,
αἰρήσομαι· γὰρ πρόσθε τῆς εὐψυχίας.
ἄλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
ζητοῦντά μ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμήν, 955
ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανεῖ.
ἂ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγνούμεθα
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται, 960
λέξω τάδ' ἀμφὶ μνήμα σοῦ πατρὸς πεσόν·
ὦ γέρον, ὃς οἴκεις τόνδε λάϊνον τάφον,
ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμήν δάμαρτά σε,
ἣν Ζεὺς ἐπεμψε δεῦρό σοι σῶζειν ἐμοί.
οἶδ' οὐνεχ' ἡμῖν οὐποτ' ὀφλήσεις θανάων· 965
ἄλλ' ἥδε πατέρα νέρθην ἀνακαλούμενον
οὐκ ἄξιώσει τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γὰρ ἐστὶ νῦν.
ὦ νέρτερ' Αἰδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἔκατι σώματα 970
πεσόντα τῶμῳ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
ἣ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἣ τήνδ' ἀνάγκασόν γε μὴ εὐσεβοῦς πατρὸς
ἦσσω φανείσαν τᾶμ' ἀπολλύναι λέχη.
εἰ δ' ἐμὲ γυναικα τὴν ἐμήν συλήσετε, 975

- ἄ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων, φράσω.
 ὄρκοις κεκλήμεθ', ὥς μάθης, ὃ παρθένε,
 πρῶτον μὲν ἔλθεῖν διὰ μάχης σῶ συγγόνῳ·
 κἀκεῖνον ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἀπλοῦς λόγος.
 ἦν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῆ ποδί, 980
 λιμῶ δὲ θηρᾶ τύμβον ἱκετεύοντε νῶ,
 κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ κᾶπειτ' ἐμὸν
 πρὸς ἧπαρ ὥσαι δίστομον ξίφος τόδε
 τύμβον πλὴ νῶτοις τοῦδ', ἵν' αἵματος ῥοαὶ
 τάφον καταστάξωσι· κεισόμεσθα δὲ 985
 νεκρῶ δὴ' ἐξῆς τῶδ' ἐπὶ ξεστῶ τάφῳ,
 ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σῶ πατρί.
 οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν
 οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
 εἰ μὴ πρὸς οἴκους θυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
 τί ταῦτα; δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος 991
 ἔλεινός ἦν ἂν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
 κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς·
 μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πεῖθον λόγοις,
 ἵν' ἦς δικαία καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω. 995
- Ο. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους·
 οὔτω δὲ κρῖνον ὥς ἅπασιν ἀνδάνης.
- ΕΟΝ. ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι,
 φιλῶ τ' ἐμαντήν, καὶ κλέος τοῦμοῦ πατρὸς
 οὐκ ἂν μιάναιμι, οὐδὲ συγγόνῳ χάριν 1000
 δοίην ἂν ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσεται.
 ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
 ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
 ἔχουσα σώζειν Μενέλεων πειράσσομαι.
 Ἦρᾳ δ', ἐπεὶ περ βούλεται σ' εὐεργετεῖν, 1005
 εἰς ταῦτόν οἴσω ψῆφον· ἡ Κύπρις δ' ἐμοὶ

- ἴλεως μὲν εἶη, συμβέβηκε δ' οὐδαμον.
 ἃ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὄνειδιζεις πατρί,
 ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος. ἀδικοίημεν ἄν, 1010
 εἰ μὴ ἀποδώσω· καὶ γὰρ ἄν κείνος βλέπων
 ἀπέδωκεν ἄν σοι τήνδ' ἔχειν, ταύτη δὲ σέ.
 [καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νεωτέροις
 καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς
 τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν οὐ, γνώμην δ' ἔχει 1015
 ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.]
 ὥς οὖν περαίνω μὴ μακράν, σιγήσομαι
 ἃ μου καθικετεύσατ', οὐδὲ μωρία
 ζύμβουλος ἔσομαι τῇ κασιγνήτῳ ποτέ.
 εὐεργετῷ γὰρ κείνῳ οὐ δοκοῦσ' ὅμως, 1020
 ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημι νιν.
 αὐτοὶ μὲν οὖν τιν' ἐξοδόν γ' εὐρίσκετε,
 ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδῶν σιγήσομαι.
 ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε χίκετεύτετε
 τὴν μὲν σ' εἶσαι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν, 1025
 Ἥρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταύτῳ μένειν
 ἣν εἰς σέ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
 σὺ δ', ὦ θανών μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω,
 οὐποτε κεκλήσει δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς.
 ΧΟ. οὐδείς ποτ' ἠτύχῃσεν ἐκδικος γεγώς, 1030
 ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
 ΕΛ. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα·
 τοῦνθένδε δὴ σέ τοὺς λόγους φέροντα χρῆ
 κοινὴν συνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.
 ΜΕ. ἄκουε δὴ νυν· χρόνιος εἰ κατὰ στέρας 1035
 καὶ ξυντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.
 ΕΛ. τί τοῦτ' ἐλεξας; εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας
 ὥς δὴ τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινόν γε νῶν.
 ————— πειράσσομαι δὲ παρθένος μένειν αἰεί. 1008

- ΜΕ. πείσειας ἄν τιν' οὔτινες τετραζύγων
ὄχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῶν δοῦναι δίφρους; 1040
- ΕΛ. πείσαιμ' ἄν· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξούμεθα
πεδίῳ ἀπειροὶ βαρβάρου τ' ὄντες χθινοῆς;
- ΜΕ. ἀδύνατον εἶπας. φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;
- ΕΛ. οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἄν 1045
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον κατακτανεῖν.
ΜΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νῦν ἔστιν ἧ σωθεῖμεν ἄν
φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν θάλασσαν ἔχει.
- ΕΛ. ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξις σοφόν.
βούλει λέγεσθαι μὴ θανόντων τεθνηκέναι; 1050
- ΜΕ. κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανῶ [λέγειν],
ἔτοιμός εἰμι μὴ θανόντων λόγῳ θανεῖν.
- ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοις σ' ἄν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
- ΜΕ. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῶν ἄκος; 1055
παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἐνεστί τις.
- ΕΛ. ὥς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῶ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῇσδε γῆς αἰτήσομαι.
- ΜΕ. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἴτα πῶς ἄνευ νεῶς
σωθησόμεσθα κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας; 1060
- ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορθυῖν δ', ἧ καθήσομεν
κόσμον τάφῳ σῶ πελαγίας ἔς ἀγκάλας.
- ΜΕ. ὥς εὖ τόδ' εἶπας πλὴν ἔν· εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἧ σκῆψις φέρει.
- ΕΛ. ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
- ΜΕ. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει.
- ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς
πλωτῆρας οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070

- ME. καὶ μὴν ἔάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
- ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαΐφει πνοαὶ γένοιντο καὶ νεῶς δρόμος.
- ME. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἔρεϊς πεπυσμένη;
- ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ καὶ θανόνθ' ὄρων.
- ME. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος φάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων. 1080
- ΕΛ. εἰς καιρὸν ἦλθε, τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο·
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
- ME. πότερα δ' ἐς οἴκους σοὶ συνεισελθεῖν με χρὴ
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχoi καθώμεθα;
- ΕΛ. αὐτοῦ μέν' ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελὲς σε δρᾶ, 1085
τάφος σ' ὅδ' ἂν ὀύσαιτο φάσγανόν τε σόν.
ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμῶ
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι
παρῇδ' ἢ τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χρὸς.
μέγας γὰρ ἀγών, καὶ βλέπω δύο ῥοπᾶς· 1090
ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἦν ἁλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι' ἢ Δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις
Ἥρα, δὴ οἰκτρὰ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αἰτούμεθ' ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν 1095
ῥίπτονθ', ἵν' οἰκτεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σύ θ' ἢ πλὶ τῶμῳ κῦδος ἐκτήσω γάμφῳ,
κόρη Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
ἄλλis δὲ λύμης ἦν μ' ἐλυμῆνω πάρος
[τοῦνομα παρασχοῦς, οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις].
θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις, 1101
ἐν γῇ πατρῷα· τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν,

- ἔρωτας ἀπάτας δόλια τ' ἐξευρήματα
 ἀσκοῦσα φίλτρα θ' αἵματηρὰ δωμάτων;
 εἰ δ' ἦσθα μετρία, τᾶλλα γ' ἡδίστη θεῶν 1105
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.
 σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις στρ.
 μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν ἀοιδοτάταν
 ὄρνιθα μελωδὸν ἀηδόνα δακρυόεσσαν, 1110
 ἐλθὲ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα
 θρήνοις ἑμοῖς ξυνῳδός,
 Ἑλένας μελέας πόνους
 τὸν Ἰλιάδων τ' αἰ-
 δούσα δακρυόεντα πότμον 1115
 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις·
 ὅτ' ἔμολεν ἔμολε, πεδία βαρβάρῳ πλάτα
 ὃς ἔδραμε ρόθια, μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
 Λακεδαίμονος ἄπο λέχεα
 σέθεν, ὦ Ἑλένα, Πάρις αἰνόγαμος 1120
 πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
 πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις ἀντ.
 ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Αἶδαν μέλεον ἔχουσιν,
 τάλαιναν ὧν ἀλόχων 1124
 κείραντες ἔθειραν· ἄννηφα μέλαθρα δὲ κεῖται·
 πολλὰ δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ρυτὰν
 Εὐβοίαν εἴλ' Ἀχαιῶν
 μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
 Καφηρίσιν ἐμβαλὼν
 Αἰγαλαῖς τ' ἐνάλοισιν ἀκταῖς, 1130
 δόλιον ἀστέρα λάμπας.
 ἀλίμενα δ' ὄρεα μέλεα, βαρβάρου στολᾶς,
 ὅτ' ἔστυο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοᾷ

1107 — 1121 = 1122 — 1136

γέρας οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν
 Δαναῶν νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων, 1135
 εἰδῶλον ἱρὸν Ἥρας.
 ὅ τι θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον, στρ.
 τίς φησ' ἐρευνήσας βροτῶν
 μακρότατον πέρας εὐρεῖν,
 ὃς τὰ θεῶν ἔσορᾷ 1140
 δεῦρο καὶ ἀνθις ἐκείσε
 καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
 πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;
 σὺ Διὸς ἔφυς, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ·
 πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Διή- 1145
 δας ἐτέκνωσε πατήρ.
 καὶ ἱαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν
 ἄδικος προδότις ἄπιστος ἄθεος· οὐδ' ἔχω
 τί τὸ σαφές, ὅ τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
 τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς ἦν. 1150
 ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
 ἀντ.
 κτᾶσθε δορὸς ἀλκαίου λόγχαι-
 σιν καταπαυόμενοι πό-
 νους θνατῶν ἀπαθῶς.
 εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν 1155
 αἵματος, οὐ ποτ' ἔρις
 λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις.
 αἰ Πριαμίδος γὰρ ἔλιπον θαλάμους,
 ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις
 σὰν ἔριν, ὦ Ἑλένα. 1160
 νῦν δ' οἷ μὲν Αἰδᾶ μέλονται κῆτω,
 τείχεα δὲ φλογερὸς ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλόξ,
 ἐπὶ δὲ πάθεα πάθεσι φέρεις
 ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς αἰλίνοις.

1137 — 1150 = 1151 — 1164

- ΟΚ. ὦ χαῖρε, πατρός μνημ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ 1165
 ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ' ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
 ἀεὶ δέ σ' ἐξιῶν τε κείσιwν δόμους
 Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπει, πάτερ.
 ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους,
 δμῶες, κομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς· 1170
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δῆ·
 οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.
 καὶ νῦν πέπυσμαι φανερόν Ἑλλήνων τινὰ
 εἰς γῆν ἀφίχθαι καὶ λεληθέναι σκοπούς,
 ἦτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον 1175
 Ἑλένην· θανεῖται δ', ἣν γε δὴ ληφθῇ μόνον.
 ἔα·
 ἀλλ', ὥς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
 ἠὔρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας
 ἢ Τυνδαρίς παῖς ἐκπεπόρθημενται χθονός.
 ὦή, χαλᾶτε κληῖθρα· λύεθ' ἱππικὰς 1180
 φάτνας, ὀπαδοί, κᾶκκομίζεθ' ἄρματα,
 ὥς ἂν πόνον γ' ἔκατι μὴ λάθῃ με γῆς
 τῆσδ' ἐκκομισθεῖς ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι.
 ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οὓς διώκομεν
 παρόντας ἐν δόμοισι κοῦ πεφευγότας. 1185
 αὕτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
 λευκῶν ἀμείψασ' ἐκ τε κρατὸς εὐγενοῦς
 κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας
 χλωροῖς τε τέργεις δάκρυσι σὴν παρηλῖδα
 κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις σεσεισμένη 1190
 στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
 κλύουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
 ὦ δέσποτ', ἦδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,
 ὄλωλα· φρουῶδα τὰμὰ κοῦδέν εἰμ' ἔτι.
 ΟΚ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἢ τύχη; 1195

- ΕΛ. Μενέλαος, οἶμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
 ΘΕΟΚ. [οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις τὰδ' εὐτυχῶ.]
 πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
 ΕΛ. κείνη τε φησὶν ὅ τε παρὼν ὅτ' ὄλλυτο.
 ΘΕΟΚ. ἦκει γὰρ ὅστις καὶ τὰδ' ἀγγέλλει σαφῇ; 1200
 ΕΛ. ἦκει· μόλοι γὰρ οἱ σφ' ἐγὼ χορήζω μολεῖν.
 ΘΕΟΚ. τίς ἐστί; ποῦ 'στιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
 ΕΛ. ὅδ' ὅς κ' ἀθῆται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ.
 ΘΕΟΚ. Ἀπολλων, ὥς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρόπει.
 ΕΛ. οἶμοι, δοκῶ μὲν κάμὸν ᾧδ' ἔχειν πόσιν. 1205
 ΘΕΟΚ. ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
 ΕΛ. Ἑλλήν, Ἀχαιῶν εἰς ἐμῷ σύμπλους πόσει.
 ΘΕΟΚ. θανάτῳ δὲ ποῖω φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
 ΕΛ. οἰκτρόταθ' ὑγροῖσιν ἐν κλυδωνίοις ἁλός.
 ΘΕΟΚ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθιλούμενον; 1210
 ΕΛ. Λιβύης ἁλιμένοις ἐκπесόντα πρὸς πέτραις.
 ΘΕΟΚ. καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
 ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίῳτ' εὐτυχέστεροι.
 ΘΕΟΚ. λιπῶν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἐκβολα;
 ΕΛ. ὅπου κακῶς ὄλοιτο, Μενέλεως δὲ μή. 1215
 ΘΕΟΚ. ὄλωλ' ἐκεῖνος· ἦλθε δ' ἐν ποῖῳ σκάφει;
 ΕΛ. ναῦταί σφ' ἀνείλοντ' ἐντυχόντες, ὥς λέγει.
 ΘΕΟΚ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
 ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
 ΘΕΟΚ. ᾧ Πρίαμε καὶ γῇ Τρωάς, ὥς ἔρρεις μάτην. 1220
 ΕΛ. κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
 ΘΕΟΚ. πόσιν δ' ἄθραπτον ἔλιπεν ἢ κρύπτει χθονί;
 ΕΛ. ἄθραπτον· οὐ γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
 ΘΕΟΚ. τῶνδ' εἵνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
 ΕΛ. φίλος γάρ ἐστιν ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὢν. 1225
 ΘΕΟΚ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
 ΕΛ. ἐν εὐμαρεὶ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν.

- ΕΟΚ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
 ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔᾶς;
 ΕΟΚ. πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σῶ πόσει φεύγουσά με. 1230
 ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ' ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
 ΕΟΚ. χρόνια μὲν ἦλθεν, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
 ΕΛ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
 ΕΟΚ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
 ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι. 1235
 ΕΟΚ. μεθίημι νεῖκος τὸ σόν, ἔτω δ' ὑπόπτερον.
 ΕΛ. πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπέπερ εἰ φίλος,
 ΕΟΚ. τί χρῆμα θηρῶς ἰκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ;
 ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. 1239
 ΕΟΚ. τί δ'; ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν;
 ΕΛ. Ἑλλησὶν ἐστὶ νόμος, ὅς ἂν πόντῳ θιάνῃ,
 ΕΟΚ. τί θρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιαῖδε.
 ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
 ΕΟΚ. κτέρις' ἀνίστη τύμβον οὐ χρῆξεις χθονός.
 ΕΛ. οὐχ ὧδε νάντας ὀλομένους τυμβεύομεν. 1245
 ΕΟΚ. πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλησιν νόμων.
 ΕΛ. εἰς πόντον ὅσα χρή νέκυσιν ἔξορμίζομεν.
 ΕΟΚ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
 ΕΛ. ὅδ' οἶδ'. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρίν.
 ΕΟΚ. ὦ ξένε, λόγων μὲν κληδόν' ἤνεγκας φίλῃν. 1250
 ΜΕ. οὐκ οὖν ἐμαυτῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
 ΕΟΚ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτειτ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
 ΜΕ. ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ἦ.
 ΕΟΚ. πλούτου λέγ' εὔνεχ' ὅ τι θέλεις ταύτης χάριν.
 ΜΕ. προσφάζεται μὲν αἶμα πρῶτα νεοτέρους. 1255
 ΕΟΚ. τίνο; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
 ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ'. ἀρκέσει γὰρ ἂν διδῶς.
 ΕΟΚ. ἐν βαρβάροις μὲν ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
 ΜΕ. διδούς γε μέντοι δυσγενὲς μηδὲν δίδου.

- ΘΕΟΚ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν. 1260
 ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
 ΘΕΟΚ. ἔσται τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
 ΜΕ. χαλκήλαθ' ὄπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
 ΘΕΟΚ. ἄξια τὰδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἀδώσομεν.
 ΜΕ. καὶ τὰλλ' ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265
 ΘΕΟΚ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίμι τρόπῳ καθίετε;
 ΜΕ. ναῦν δεῖ παρῆναι κἀρετμῶν ἐπιστάτας.
 ΘΕΟΚ. πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίης δόρυ;
 ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾷσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.
 ΘΕΟΚ. τί δὴ τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; 1270
 ΜΕ. ὥς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.
 ΘΕΟΚ. Φοίνισσα κόπη ταχύπορος γενήσεται.
 ΜΕ. καλῶς ἂν εἴῃ Μενέλεω τε πρὸς χάριν.
 ΘΕΟΚ. οὐκ οὖν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε;
 ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275
 ΘΕΟΚ. ταύτης ὁ μόχθος, ὥς λέγεις, θάπτειν πόσιν;
 ΜΕ. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
 ΘΕΟΚ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβεῖ τρέφειν.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἶκους ἐξελοῦ κόσμον νεκρῶ·
 καὶ σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ, 1280
 δρᾶσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δέ μοι
 ἐσθλὰς ἐνεγκῶν γ' ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
 ἐσθλῆτα λήψει σιτάθ', ὥστε σ' εἰς πάτραν
 ἐλθεῖν, ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχονθ' ὄρω.
 σὺ δ' ὦτάλαινα, μὴ πλὶ τοῖς ἀνηνύτοις 1285
 τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,
 οὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
 στέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' ἔαν'
 ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον. 1290
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω καὶ τύχῳ σωτηρίας,

- παύσω ψόγου σε τοῦ πρίν, ἦν γυνὴ γένη 1293
 οἶαν γενέσθαι χορή σε σῶ ξυνευνέτη. 1292
1. ἔσται τάδ'· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ
 ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὦν εἴσει τάδε. 1295
 ἀλλ' ὦ τάλας, εἴσελθε καὶ λουτρῶν τύχε
 ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς
 εὐεργετήσω σ'· εὐμενέστερον γὰρ ἂν
 τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεω τὰ πρόσφορα
 δρώης ἂν, ἡμῶν τυγχάνων οἴων σε χορή. 1300
2. ὀρεῖα ποτὲ δρομάδι κῶλῳ
 μάτηρ θεῶν ἐσύθη ἂν' 1305
 ὑλάεντα νάπη
 ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων
 βαρύβρομόν τε κῦμ' ἄλιον
 πόθῳ τᾶς ἀποιχομένης
 ἀρρήτου κούρας·
 κρόταλα δὲ Βρόμια διαπρύσιον
 ἰέντα κέλαδον ἀνεβόα,
 θηρῶν ὅτε ξυγίους 1310
 ζεύξασα θεὰ σατίνας,
 τὰν ἄρπασθεῖσαν κυκλίων
 χορῶν ἔξω παρθενίων
 μέτα κοῦραι ἀελλόποδες,
 ἃ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἃ δ' 1315
 ἔγχει Γοργῶπις πάνοπλος·
 αὐγάζων δ' ἐξ οὐρανίων
 * * * * *
- ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
 δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων 1320
 μάτηρ ἔπαυσε πόνων,
 μαστεύουσα πόνουσ

1301 — 1318 = 1319 — 1336

θυγατρὸς ἄρπαγὰς δολίους,
 χιονοθρέμμονάς τ' ἐπέρας
 Ἰδαιᾶν Νυμφᾶν σκοπιάς·
 ῥίπτει δ' ἐν πένθει
 πέτρινα κατὰ δρία πολυνιφέα·
 βροτοῖσι δ' ἄγλοα πεδία γᾶς
 οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις
 λαῶν φθείρει γενεάν·
 ποιμναις δ' οὐχ ἵει θαλεράς
 βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων·
 πόλεων δ' ἐπέλειπε βίος,
 οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσῖαι,
 βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι·
 πηγὰς τ' ἀμπαύει δροσεράς
 λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων
 πένθει παιδὸς ἀλάστω.
 ἐπεὶ δ' ἔπανσ' εἰλαπίνας
 θεοῖς βροτείῳ τε γένει,
 Ζεὺς μελίσσων στυγίους
 ματρὸς ὀργὰς ἐνέπει·
 βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες,
 ἴτε, τᾷ περὶ παρθένῳ
 Διοῖ θυμωσαμένα
 λύπαν ἐξαλλάξαι ἄλᾶν,
 Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν.
 χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν
 τύπανά τ' ἔλαβε βυρσοτενῇ
 καλλίστα τότε πρῶτα μακάρων
 Κύπρις· γέλασέν τε θεὰ
 δέξατο τ' εἰς χέρας
 βαρὺβρομον αὐλὸν

1325

1330

1335

στρ.

1340

1345

1350

1337 — 1352 = 1353 — 1368

τερφθεῖς ἄλαλαγμῷ.

ὃν οὐ θέμις σ' οὐδ' ὅσια

ἀντ.

ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,

μῆνιν δ' εἶχες μεγάλας

1355

ματρός, ὧ παῖ, θυσίας

οὐ σεβίζουσα θεᾶς.

μέγα τοι δύνатаι νεβρῶν

παμπούκιλοι στολίδες

κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόα

1360

νάρθηκας εἰς ἱερούς,

ρόμβων θ' εἰλισσομένα

κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,

βακχεύουσά τ' ἔθειρα Βρομίῳ

καὶ παννυχίδες θεᾶς.

1365

εὖ δέ νιν ἄμασιν

ὑπέρβαλε σελάνα.

μορφᾷ μόνον ἦνχεις.

ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ὧ φίλαι·

ἢ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη

1370

πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη

οὐκ εἰπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ

οὐ φησιν ἀνγὰς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.

κάλλιστα δὴ τάδ' ἦρπας' ἐν τύχῃ πόσις·

ἃ γὰρ καθήσειν ὄπλ' ἐμελλεν εἰς ἅλα,

1375

ταῦτ' ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χεῖρα

αὐτὸς κομίζει δόρου τε δεξιᾷ λαβῶν,

ὥς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν.

προὔργου δ' ἐς ἀλλήν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο,

1380

ὥς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χειρὶ

στήσων, ὅταν κοπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος,

πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,

ἀγῶ νιν ἐξήσκησα καὶ λουτροῖς χρῶα

15 *

ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.
 ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμούς
 γάμους ἐτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν,
 σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα
 εὖνουν κρατεῖν τε στόματος, ἣν δυνώμεθα
 σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συνσωσαί ποτε.

138

ΘΕΟΚ. χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὥς ἔταξεν ὁ ξένος,
 δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
 Ἑλένη, σὺ δ', ἣν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
 πείθου, μέν' αὐτοῦ· ταῦτά γὰρ παροῦσά τε
 πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἣν τε μὴ παρῆς.
 δέδοικα γὰρ σε μὴ τις ἐμπεσὼν πόθος
 πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον
 τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
 ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις.

139

139

ΕΛ. ὦ καινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει
 τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς θ' ὁμιλίας
 τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
 καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κέλῳ χάρις
 ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δ' ἐμὲ
 αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ.
 θεοὶ δὲ σοὶ τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω,
 καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
 ἔξεις δέ μ' οἷαν χρή σ' ἔχειν ἐν δώμασι
 γυναικ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετὴς
 καμ'· ἔρχεται γὰρ δὴ τιν' εἰς τύχην τάδε·
 ὅστις δὲ δώσει ναῦν ἐν ἣ τάδ' ἄξομεν,
 πρόσταξον, ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.

140

140

1410

ΘΕΟΚ. χώρει σὺ καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὸς κἀρετμῶν ἐπιστάτας.

ΕΛ. οὐκ οὐκ ὅδ' ἄρξει ναὸς ὃς κοσμεῖ τάφον;

ΘΕΟΚ. μάλιστα· ἀκούειν τοῦδε χρὴ ναύτας ἐμούς.

1416

- ΕΛ. αὐτίς κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
 ΘΕΟΚ. αὐτίς κελεύω καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
 ΕΛ. ὄναιο, κἀγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων
 ΘΕΟΚ. μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτῆξης χροά.
 ΕΛ. ἦδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν. 1420
 ΘΕΟΚ. τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνοσ.
 ΕΛ. ἔστιν τι κἀκεῖ κἀνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω.
 ΘΕΟΚ. οὐδὲν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν.
 ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
 ΘΕΟΚ. ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοίαν διδῶς. 1425
 ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
 ΘΕΟΚ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
 ΕΛ. ἦκιστα· μὴ δούλευε σοῖς δούλοις, ἄναξ.
 ΘΕΟΚ. ἀλλ' εἰα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐῷ νόμους·
 καθαρά γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε 1430
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
 ἀγάλατ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρὴ
 γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις
 ὑμέναιον Ἑλένης κἀμόν, ὥς ζηλωτός ἤ. 1435
 σὺ δ' ὦ ξέν' ἐλθὼν, πελαγίους ἐς ἀγκάλας
 τῷ τῆσδε πρίν ποτ' ὄντι δούς πόσει τάδε,
 πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ' ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὥς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ
 στέλλῃ πρὸς οἴκους ἢ μένων εὐδαιμονῆς. 1440
 ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζει θεός,
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετᾴστησον κακῶν.
 ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς
 σπουδῇ σύναψαι· κἂν ἄκρα θίγῃς χειρὶ,
 ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
 ἅλις δὲ μόχθων οὖς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
 κέκλησθέ μοι, θεοί, πολλὰ χρήσθ' ὁμοῦ κλύειν

καὶ λύπρ'· ὀφείλω δ' οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς,
 ὀρθῶ δὲ βῆναι ποδί· μίαν δ' ἔμοι χάριν
 δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θήσετε. 145

ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιάς ὦ στρ.

ταχεῖα κῶπα, ῥοθίοισι Νηρέως
 εἰρεσία φίλα,

χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
 δελφίνων, ὅταν αὔρας 145

πέλαγος νήνεμον ἦ,

γλαυκὰ δὲ Πόντου θυγάτηρ

Γαλάνεια τάδ' εἶπη·

κατὰ μὲν ἱστία πετάσας αὔ-

ραις λιπόντες ἐναλίαις, 146

λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,

ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,

πέμποντες εὐλιμένους

Περσείδων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς.

ἦ που κόρας ἂν ποταμοῦ 146

παρ' οἶδμα Λευκιπίδας ἢ πρὸ ναοῦ

Παλλάδος ἂν λάβοις

χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς

ἢ κώμοις Ὑακίνθου, 147

νυχίαν εὐφροσύναν,

ὃν ἐξαμλλησάμενος

τροχῶ ἀτέρμονι δίσκου

ἔκανε Φοῖβος, ὅθεν Λακαί-

να γὰρ βουθύnton ἀμέραν

ὁ Διὸς εἶπέ σέβειν γόνος, 147

μόσχον θ', ἂν λίποιτ' οἴκοις

* * * * *

ἄς οὐπω πεῦναι πρὸ γάμων ἔλαμψαν.

1451 — 1464 = 1465 — 1477

- δι' αἴρος εἶθε ποτανοὶ στρ.
 γενοίμεθα Λίβυες
 οἴωνοι στολάδες 1480
 ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον
 νίσσονται πρεσβυτάτα
 σύριγγι πειθόμεναι
 ποιμένος, ὃς ἄβροχα
 πεδία καρποφόρα τε γᾶς 1485
 ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ.
 ᾧ πταναὶ δολιχαύχενες,
 * * σύννομοι νεφέων [δροῶμου],
 βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας
 Ὠρίωνά τ' ἐννύχιον, 1490
 καρύξαι ἄγγελίαν,
 Εὐρώταν ἐφεζόμεναι,
 Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
 πόλιν ἐλὼν δόμον ἤξει.
 μόλοιτέ ποθ' ἵππιον ἄρμα ἀντ. 1495
 δι' αἰθέρος ἰέμενοι
 παῖδες Τυνδαρίδαι,
 λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν
 οἷ ναίειτ' οὐράνιοι,
 σωτῆρε τᾶσδ' Ἑλένας 1500
 γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἄλιον
 κυανόχροά τε κυμάτων
 ῥόθια πολιὰ θαλάσσας,
 ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
 πέμποντες Διόθεν πνοάς· 1505
 δύσκειαν δ' ἀπὸ συγγόνου
 βάλετε βαρβάρων λεχέων,
 ἅν' Ἰδαίων ἐρίδων

1478 — 1494 = 1495 — 1511

ποιναθεῖς ἐκτίσαστο, γὰρ
οὐκ ἐλθοῦσά ποτ' Ἰλίου
Φοιβείους ἐπὶ πύργους.

1510

ΑΓΓ. ἄναξ, [τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὗρήκαμεν·
ὡς καὶν'] ἀκούσει πῆματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕΟΚ. τί δ' ἔστιν; ΑΓΓ. ἄλλης ἐκπώνει μνηστεύματα
γυναικός· Ἑλένη γὰρ βέβηκ' ἐξω χθονός. 1515

ΘΕΟΚ. πετροῦσιν ἀρθεῖς ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;

ΑΓΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕΟΚ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληροῖα
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις. 1520

ΑΓΓ. ἦν γε ξένω δίδως σὺ τοὺς τε σοὺς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν βραχεὶ μάθης.

ΘΕΟΚ. πῶς; εἰδέναί πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἶσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα
τοσοῦσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα. 1525

ΑΓΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τοῦσδε βασιλικούς δόμους
ἢ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σοφώταθ' ἄβρὸν πόδα τιθεῖς ἀνέστενε
πόσιν πέλας παρόντα κοῦ τεθνηκότα.
ὡς δ' ἦλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων,
Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν
ζυγῶν τε πεντήκοντα κἄρειμῶν μέτρα
ἔχουσιν. ἔργον δ' ἔργον ἐξημείβετο·
ὃ μὲν γὰρ ἰστόν, ὃ δὲ πλάτην καθίστατο
ταρσόν τε χειρὶ, λευκά θ' ἰστί' εἰς ἐν ἦν,
πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθίετο. 1530

κἂν τῷδε μόχθῳ, τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεω ξυνέμποροι
προσῆλθον ἄκταις ναυφθόροις ἡσθημένοι
πέπλοισιν. εὐειδεῖς μὲν, ἀνχηροὶ δ' ὄραν. 1540

ἰδὼν δὲ νιν παρόντας Ἀτρέως γόνος
 προσεῖπε δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων·
 ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεῶς ποτε
 Ἀχαιῖδος θραύσαντες ἦκετε σκάφος;
 ἄρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάψετε, 1545
 ὃν Τυνδαρίδης παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;
 οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶ τρόπῳ,
 εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω κτερίσματα
 φέροντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία
 λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν 1550
 ὥς πληθὺς εἴη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως
 τοὺς σοὺς λόγους σῶζοντες· ἄρχειν γὰρ νεῶς
 ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε.
 καὶ τᾶλλα μὲν δὴ ῥαδίως εἰσω νεῶς
 ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταύρειος δὲ ποῦς 1555
 οὐκ ἦθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
 ἀλλ' ἐξεβρυχάτ' ὅμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
 κυρτῶν τε νῶτα καίς κέρας παρεμβλέπων
 μὴ θιγγάνειν ἀπειργεν. ὁ δ' Ἑλένης πόσις
 ἐκέλευσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν, 1560
 οὐκ εἴ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
 νεανίαις ὅμοισι ταύρειον δέμας
 εἰς προῶραν ἐμβαλεῖτε (φάσγανόν θ' ἅμα
 πρόχειρον ὦθει) σφάγια τῶ τεθνηκότι;
 οἱ δ' εἰς κέλευσμά' ἐλθόντες ἐξανήρπασαν 1565
 ταῦρον, φέροντες δ' εἰσέθεντο σέλματα.
 μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέσρην
 μέτωπά τ' ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρυ.
 τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
 πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς 1570
 Ἑλένη καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις
 ὅ τ' οὐκέτ' ὦν λόγοισι Μενέλεως πέλας·

ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιὸνς λαιούς τ' ἴσοι
 ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔξονθ' ὕψ' εἵμασι ξίφη
 λαθραὶ ἔχοντες, ῥόθιά τ' ἐξεπίμπλατο 1575
 βοῆς, κελευστοῦ φθέγμαθ' ὥς ἠκούσαμεν.
 ἐπεὶ δὲ γαίης ἦμεν οὔτ' ἄραν πρόσσω
 οὔτ' ἐγγύς, οὔτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ·
 ἔτ', ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει,
 πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεῶς μέλουσί σοι. 1580
 ὃ δ' εἶπ'· ἄλλος μοι. δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος
 εἰς προῦραν εἶρεν κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
 σταθεὶς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
 τέμνων δὲ λαιμὸν ἤϋχετ'· ὦ ναίων ἄλλα
 πόντιε Πόσειδον Νηρέως θ' ἄγναι κόραι, 1585
 σῶσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας δάμαρτά τε
 ἄστυλον ἐκ γῆς. αἵματος δ' ἀπορροαὶ
 ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔριαι ξένω.
 καὶ τις τόδ' εἶπε· δόλιος ἦ ναυκληρία,
 πάλιν πλέωμεν ἀκτίαν· κέλευε σύ, 1590
 σὺν δὲ στρέφ' οἰάκ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
 Ἀτρεὺς σταθεὶς παῖς ἀνεβόησε συμμάχοις·
 τί μέλλειτ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
 σφάζειν φονεύειν βαρβάρους νεῶς τ' ἄπο
 ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς 1595
 βοᾷ κελευστής τὴν ἐναντίαν ὄπα·
 οὐκ εἴ' ὃ μὲν τις λοῖσθον ἀρεῖται δόρυ,
 ὃ δὲ ξύγ' ἄξας, ὃ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
 καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
 ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἳ μὲν ἐν χεροῖν. 1600
 κορμούς ἔχοντες ναυτικούς, οἳ δὲ ξίφη·
 φόνω δὲ ναῦς ἐρρεῖτο. παρακέλευσμα δ' ἦν
 πρύμνηθεν Ἑλένης· ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;
 δεῖξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους. σπουδῆς δ' ὕπο

- ἐπιπτον, οἳ δ' ὄρθουντο, τοὺς δὲ κειμένους 1605
νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὄπλα,
ὅπῃ νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκόπων,
ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἠρήμωσε δὲ
σῶν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς 1610
ἄναξ ἐς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνην δόρυ.
οἳ δ' ἰστί' ἦρον, οὔθιαι δ' ἦκον πνοαί,
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνου
καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ' ἄγκυραν πάρα.
ἤδη δὲ κάμνονθ' ὀρμιατόνων μέ τις 1615
ἀνείλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
τάδ' ἀγγελοῦντα. σάφρονος δ' ἀπιστίας
οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.
Ο. οὐκ ἂν ποτ' ἠΰχουν οὔτε σ' οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον, ἄναξ, ὥς ἐλάνθανεν παρών. 1620
ΕΟΚ. ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεῖς ἐγὼ τάλας·
ἐκπεφεύγασιν γάμοι με· κεῖ μὲν ἦν ἀλώσιμος
ναῦς διωγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισύμεσθα σύγγονον,
ἣτις ἐν δόμοις ὀρῶσα Μενέλεων, οὐκ εἶπέ μοι. 1625
τοιγὰρ οὔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύ-
μασιν.
Ο. οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἰρεῖς, δέσποτ', εἰς ποῖον
φόνον;
ΕΟΚ. οἷπερ ἡ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδῶν.
Ο. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις
κακά.
ΕΟΚ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὦν; ΧΟ. φρονῶ
γὰρ εὖ. 1630
ΕΟΚ. οὐκ ἔμοιγ', εἰ μὴ μ' ἑάσεις ΧΟ. οὐ μὲν οὖν σ'
ἑάσομεν.

ΘΕΟΚ. σύγγονον κτάνειν κακίστην, ΧΟ. εὐσεβεστάτην
μὲν οὖν.

ΘΕΟΚ. ἥ με προύδωκεν ΧΟ. καλήν γε προδοσίαν, δό-
καια δρᾶν.

ΘΕΟΚ. τὰ μὰ λέκτρο' ἄλλω διδοῦσα. ΧΟ. τοῖς γε κυριω-
τέροις.

ΘΕΟΚ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; ΧΟ. ὃς ἔλαβεν πατρὸς
πάρα. 163

ΘΕΟΚ. ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι. ΧΟ. τὸ δὲ χρεῶν ἀφεί-
λετο.

ΘΕΟΚ. οὐ σὲ τὰ μὰ χρὴ δικάζειν. ΧΟ. ἦν γε βελτίω
λέγω.

ΘΕΟΚ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν. ΧΟ. ὅσια δρᾶν
τὰ δ' ἐκδικ' οὔ.

ΘΕΟΚ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. ΧΟ. κτεῖνε· σύγγονον
δὲ σὴν

οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἐμ'. ὥς πρὸ δεσπο-
τῶν 164

τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΔΙ. ἐπίσχεσ ὀργὰς αἰσιν οὐκ ὀρθῶς φέρει,
Θεοκλύμενε, γαίης τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δέ σε
Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Αἴδα ποτὲ
ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους· 164

οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζει γάμοις,
οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρηΐδος ἔκγονος κόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφῇ Θεονόῃ τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.

εἰς μὲν γὰρ αἰὲν τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἔχοῃν·
ἐπεὶ δὲ Τροίης ἐξανεστάθη βάρβαρ,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τοῦνομ', οὐκέτι
ἐν τοῖσιν αὐτῆς δεῖ νιν ἐξεῦχθαι γάμοις 165

- ἔλθειν τ' ἐς οἴκους καὶ συνοικῆσαι πόσει, 1655
 ἀλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
 νόμιζε δ' αὐτήν σωφρόνως πράσσειν τάδε.
 πάλαι δ' ἀδελφὴν κ' ἂν πρὶν ἐξεσώσαμεν,
 ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεοῦς·
 ἀλλ' ἦσσον' ἡμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα 1660
 καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν.
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ, συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω·
 πλεὶς ξὺν πόσει σῶ' πνεῦμα δ' ἔξετ' οὔριον·
 σωτήρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτῳ διπλῶ
 πόντον παριππεύοντε πέμψομεν πάτραν. 1665
 ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,
 θεὸς κεκλήσῃ καὶ Διοσκόρων μετὰ
 σπονδῶν μεθέξεις ξενιά τ' ἀνθρώπων πάρα
 ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλεται.
 οὐ δ' ὥρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος 1670
 Σπάρτης ἀπάρας [τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων]
 κλέψας δέμας σόν, μὴ Πάρις γῆμειέ σε,
 φρουρὸν παρ' Ἀκτῇ τεταμένην νῆσον λέγω,
 Ἐλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
 ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1675
 καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα
 μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον·
 τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,
 τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.
 Οἰκ. ὦ παῖδε Ἀήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος 1680
 νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι·
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμήν.
 κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
 ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα
 γεγῶτ' ἀδελφῆς ὁμογενοῦς ἀφ' αἵματος. 1685

καὶ χαίρεθ' Ἑλένης εἵνεκ' εὐγενεστάτης
 γνώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξίν οὐκ ἐνι.

ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἡῦρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε προὔγμα.]

1690

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ω γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
 ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
 εἰς γῆν ἐπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰδαίᾳ χθονὶ
 Πρίαμον ἐλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν, 5
 ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
 ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
 κάκεϊ μὲν ἡντύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
 θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ
 καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερσί. 10
 ᾧ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπῶν
 ὄλωλεν, Αἰγίσθος δὲ βασιλεύει χθονός,
 ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
 οὓς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιψ', ὅτ' εἰς Τροίαν ἐπλει,
 ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος, 15
 τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς
 [μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,]
 Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
 ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός,
 ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος, 20
 μνηστῆρες ἦτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
 δείσας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστέων τέκοι

Ἀγαμέμνωνος ποινάτορ', εἴργεν ἐν δόμοις
 Αἰγισθοῦς οὐδ' ἥρμοξε νυμφίῳ τινί.
 ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων, 25
 μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
 κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὁμόφρων ὅμως
 μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγισθοῦ χερὸς.
 εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
 παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖη φόνῳ. 30
 ἐκ τῶνδε δὴ τοιούνδ' ἐμνηχανήσατο
 Αἰγισθοῦ· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
 Ἀγαμέμνωνος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὃς ἂν κτάνῃ,
 ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἥλεκτραν ἔχειν 35
 δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἀπο
 γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
 λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων γε μὴν
 πένητες, ἔνθεν ἠγύγνει' ἀπόλλυται·
 ὥς ἀσθενεῖ δούς ἀσθενῇ λάβοι φόβον.
 εἰ γὰρ νιν ἔσχευ ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ, 40
 εὖδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνωνος
 φόνον δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγισθῷ τότε.
 ἦν οὐποθ' ἀνὴρ ὅδε, σύνοιδέ μοι Κύπρις
 [ἦσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δῆ].
 αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα 45
 λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατὰξιος γεγώς.
 σέβω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολῶν
 γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
 ὅστις δέ μ' εἰναί φησι μῶρον εἰ λαβὼν 50
 νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω,
 γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
 τὸ σῶφρον ἴστω καὶ τὸς ἂν τοιοῦτος ὦν.

ΗΛ. ὦ νῦξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρον τροφέ,

- ἐν ἧ τὸδ' ἄγρος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρῃ 55
 φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι,
 οὐ δὴ τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
 ἀλλ' ὥς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς,
 γόους τ' ἀφίημι κλῖθ' εἰς μέγαν πατρί.
 ἢ γὰρ πανώλης Τυνδαρίδης μήτηρ ἐμὴ 60
 ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
 τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
 πάρεργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.
 ΑΤ. τί γὰρ τὰδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν 65
 πόρους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
 καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;
 ΗΛ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
 μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς 70
 ἱατρὸν εὗρειν, ὥς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
 δεῖ δὴ με κἀκέλευστον εἰς ὅσον σθένω
 μόχθου 'πικουφίζουσας, ὥς ῥᾶον φέρῃς,
 συνεκκομίζειν σοὶ πόρους. ἄλλῃς δ' ἔχεις
 τᾶξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῶν 75
 ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
 θύραθεν ἡδὺ τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς.
 ΑΤ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω 80
 πηγαὶ μελάρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἄμ' ἡμέρᾳ
 βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν σπερῶ γῆρας.
 ἄργος γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 84
 βίον δύναται· ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
 πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
 μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων, 84
 πράσسونθ' ἃ πράσσω δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθών,
 16*

ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος
 μήτηρ. ἀφῖγμαι δ' ἐκ θεοῦ χρηστηρίων
 Ἀργεῖον οὐδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
 φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
 νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολῶν πατρὸς 30
 δάκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
 πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
 λαθὼν τυράννους οἱ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
 καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βάλνω πόδα,
 δυοῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθείς ἀφικόμεν 95
 πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
 ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἰ μὲ τις γνοίῃ σκοπῶν,
 ζητῶν τ' ἀδελφὴν· φασὶ γὰρ νιν ἐν γάμοις
 ξευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν,
 ὥς συγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτιν 100
 λαβὼν τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
 νῦν οὖν, Ἔως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
 ἔξω τρίβον τοῦδ' ἔχνος ἀλλαξώμεθα.
 ἢ γὰρ τις ἀροτῆρ ἢ τις οἰκέτις γυνὴ
 φανήσεται νῶν, ἥντιν' ἱστορήσομεν 105
 εἰ τούσδε ναλεῖ σύγγονος τόπους ἐμή.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινά,
 πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένῳ κάρῃ
 φέρουσαν· ἐξώμεσθα καὶ κλυθώμεθα
 δούλης γυναικός, ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος 110
 ἐφ' οἷσι, Πυλάδῃ, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.
 ΗΛ. σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὁρμάν· στρ.
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 ἐγενόμαν Ἀγαμέμνωνος 115
 κούρα καὶ μ' ἔτεκε Κλυταιμνήστρα,

στύγνα Τυνδάρεω κόρα·
κικλήσκουσι δέ μ' ἄθλιαν
Ἥλεκτραν πολιῆται.

φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων
καὶ στυγεράς ζόας. 120

ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Αἰδα
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγαῖς
Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
ἄναγε πολύδακρυν ἄδονάν. 125

σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμάν·
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.

ἰὼ μοί μοι.

τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
τλαῖμον σύγγον', ἀλατεύεις 130

οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπῶν
πατρώοις ἐπὶ συμφοραῖς

ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;

ἔλθοις τῶνδε πόνων ἔμοι 135

τᾷ μελέᾳ λυτήρ,

ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων

ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-

γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

πρ.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

- θῆς τόδε τεῦχος ἐμᾶς ἀπὸ κρατὸς ἐ- 140
 λοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
 ἐπορθοβοάσω,
 ἱαχὰν αἰοιδὰν μέλος Ἀίδα.
 πάτερ, σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόους.
 οἷς αἰὲ τὸ κατ' ἄμαρ 145
 διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
 ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
 χέρα δὲ κρατ' ἐπὶ κούριμον
 τιθεμένα θανάτῳ σῶ.
 ἔξ, δρῦπτε κέρα· 150
 οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
 ποταμίῳ παρὰ χεύμασιν
 πατέρα φίλτατον ἀγκαλεῖ,
 ὀλόμενον δολίοις βρόχων
 ἔρκεσιν, ὥς σὲ τὸν ἄθλιον 155
 πατέρ' ἐγὼ κατακλαίωμαι,
 λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χοῦτ',
 κολίτα ἐν οἰκτροτάτῳ θανάτου.
 ἰὼ μοί μοι
 πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πάτερ, 160
 πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
 οὐ μίτραισι γυνή σε
 δέξαιτ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις.
 ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
 Αἰγίσθου λῶβαν θεμένα 165
 δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.
 ΧΟ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, στρ.
 ἤλυθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότειραν αὐλάν.
 ἔμολε τις ἔμολε γαλακτοπότας ἀνῆρ

140 — 149 = 157 — 166

167 — 189 = 190 — 212

Μυκηναῖος ὄρειβάτας· 170

ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταί-
αν καρύσσουσιν θυσίαν
Ἄργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ-
ραν μέλλουσιν παρθενικαὶ στείχειν.

ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, 175

θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
ὄρμοισιν πεπόταμαι
τάλαιν', οὐδ' ἰστᾶσα χοροὺς
Ἀργεῖαις ἅμα νύμφαις
εἰλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν. 180

δάκρυσι νυχεύω, δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαία τὸ κατ' ἄμαρ.

σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων, 185

εἰ πρόποντ' Ἀγαμέμνονος
κούρα ἔσται βασιλεία
τᾷ Τροίᾳ θ', ἃ' μοῦ πατέρος
μέμνатаί ποθ' ἄλοῦσα.

ΧΘ. μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, 190

καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι
χρυσέα τε χάρισι προθήματ' ἀγλαΐας.

δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεοὺς, κρατή-
σειν ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς, 195
ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί-
ζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

ΗΛ. οὐδεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει
τᾷς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν. 200
οἷμοι τοῦ καταφθιμένου
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,

ὃς πού γ' αὖν ἄλλαν κατέχει
 μέλεος ἀλαινῶν ποτὶ θῆσσαν ἐστίαν,
 τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
 αὐτὰ δ' ἐν χερσὶν δόμοις
 ναίω ψυχὰν τακομένα
 δωμάτων πατρίων φυγὰς,
 οὐρείας ἄν' ἐρίπνας.
 μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίοις
 ἄλλω σύγγαμος οἰκεῖ.

ΧΟ. πολλῶν κακῶν Ἑλλήσιν αἰτίαν ἔχει
 σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.

ΗΛ. οἶμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων.
 ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἷδ' ἐφ'esτίους
 εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
 φυγῇ σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἔγχε
 φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.

ΟΡ. μὲν, ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.

ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλόν, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.

ΟΡ. ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.

ΗΛ. ἀπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.

ΟΡ. οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.

ΗΛ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς;

ΟΡ. μέινασ' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.

ΗΛ. ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ

ΟΡ. ἦκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;

ΟΡ. ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τὰγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.

ΗΛ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.

ΟΡ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.

ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;

ΟΡ. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως τόπον.

ΗΛ. οὐ πού σπανίζει τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;

- ΟΡ. ἔχει μὲν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνὴρ.
 ΗΛ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἤλθες ἐκ κελίνου φέρων;
 ΟΡ. εἰ ζῆς, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
 ΗΛ. οὐκ οὖν ὁρᾶς μου πρῶτον ὥς ξηρὸν δέμας;
 ΟΡ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240
 ΗΛ. καὶ κραῖτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.
 ΟΡ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὅ τε θανὼν ἴσως πατήρ.
 ΗΛ. οἶμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἐστὶ φίλτερον;
 ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί δ' αὖ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
 ΗΛ. ἀπὼν ἐκείνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245
 ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἐκάς;
 ΗΛ. ἐγνημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
 ΟΡ. ᾧ μωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τινί;
 ΗΛ. οὐχ ᾧ πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
 ΟΡ. εἰφ', ὥς ἀκούσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω. 250
 ΗΛ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
 ΟΡ. σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
 ΗΛ. πένης ἀνὴρ γε νυαῖος εἰς τ' ἔμ' εὐσεβής.
 ΟΡ. ἢ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῶ πόσει;
 ΗΛ. οὐπόποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἐτλή θιγεῖν. 255
 ΟΡ. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον ἢ σ' ἀπαξιῶν;
 ΗΛ. γονέας ὕβριζειν τοὺς ἐμούς οὐκ ἠέλιον.
 ΟΡ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
 ΗΛ. οὐ κύριον τὸν θόντα μ' ἡγέται, ξένε.
 ΟΡ. ξυνῆκ'· Ὅρεσθι μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην. 260
 ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σῶφρων ἔφν.
 ΟΡ. φεῦ·
 γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
 ΗΛ. εἰ δὴ ποθ' ἤξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
 ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἢ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
 ΗΛ. γυναικες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι. 265
 ΟΡ. τίνος δέ σ' εἵνεκ' ὕβρις Αἰγισθοῦ τάδε;

- ΗΛ. τεκείν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῇ, τοιῷδε δοῦς.
 ΟΡ. ὥς δῆθ' εἰ παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
 ΗΛ. τοιαῦτ' ἐβούλευσ' ὦν ἐμοὶ δοίῃ δίκην.
 ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὔσαν παρθένον μητρὸς πόσις; 270
 ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθ' αἶν.
 ΟΡ. αἶδ' οὖν φίλαι σοι τοῦσδ' ἀκούουσιν λόγους;
 ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τὰ μὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
 ΟΡ. τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τόδ', Ἄργος ἦν μόλῃ; 274
 ΗΛ. ἤρου τόδ'; αἰσχρὸν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή;
 ΟΡ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἄν κτάνοι πατρός;
 ΗΛ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη ποτέ.
 ΟΡ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἄν τλαίης κτανεῖν;
 ΗΛ. ταῦτ' ἄγε πελέκει τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
 ΟΡ. λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰ πό σοῦ; 280
 ΗΛ. θάνοιμι μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας ἐμῆς.
 ΟΡ. φεῦ·
 εἰδ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἄν εἰσιδοῦσά νιν.
 ΟΡ. νέεα γάρ, οὐδὲν θαυμ', ἀπεξεύχθης νέου.
 ΗΛ. εἷς ἄν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίῃ φίλων. 285
 ΟΡ. ἄρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
 ΗΛ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρον.
 ΟΡ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
 ΗΛ. ἐκυρσεν ὥς ἐκυρσεν, ἐκβλήθεις δόμων.
 ΟΡ. οἶμοι, τόδ' οἶον εἶπας· αἰσθηθεὶς γὰρ οὖν 290
 καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
 λέξον δ', ἵν' εἰδῶς σῶ κασιγνήτῳ φέρω
 λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
 ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
 σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀξήμιον 295
 γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῇν.
 ΧΟ. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.

- πρόσω γὰρ ἄστεως οὔσα τὰν πόλει κακὰ
 οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι καὶ γὰρ μαθεῖν.
 ΗΛ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χροῖ· χροῖ δὲ πρὸς φίλον λέγειν 300
 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς καμοῦ πατρός.
 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἵκετεύω, ξέने,
 ἄγγελλ' Ὀρέστη τὰμὰ καὶ κείνου κακὰ,
 πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
 πίνω θ' ὅσῳ βέβροθ', ὑπὸ στέγαισί τε 305
 οἴαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωματίων,
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
 [ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,]
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φοροῦμένη.
 ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὔσα παρθένους, 311
 ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη, 310
 ἀναίνομαι δὲ Κἄστορ', ᾧ πρὶν εἰς θεοὺς
 ἐλθεῖν ἐμ' ἐμνήστευον, οὔσαν ἐγγενῇ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασι
 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδραισιν Ἀσίδες 315
 δμῶαί στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
 Ἴδαίᾳ φάρῃ χρυσέαις ἐξευγμέναι
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἔτι πατρός κατὰ στέγας
 μέλαν σέσηπεν· ὅς δ' ἐκείνον ἔκτανεν,
 εἰς ταῦτ' αἰνῶν ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ 320
 καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἑλλήσιν ἐστρατηλάτει
 μαιφόνοισι χερσὶ γανροῦται λαβῶν.
 Ἀγαμέμνωνος δὲ τύμβος ἡτιμασμένος
 οὔπω χοάς ποτ' οὔδ' κλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων. 325
 μέθῃ δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
 ὁ κλεινός, ὥς λέγουσιν, ἐνθρόωσκει τάφῳ
 πέτρῳις τε λεύει μνηῆμα λάινον πατρός
 καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·

- ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἄρά σοι τύμβῳ καλῶς 330
 παρῶν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
 ἀλλ' ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγελτον τάδε.
 πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἐρμηνεύς δ' ἐγώ,
 αἱ χεῖρες ἢ γλῶσσ' ἢ ταλαίπωρός τε φρὴν
 κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὅ τ' ἐκείνου τεκῶν. 335
 αἰσχροὺν γάρ, εἰ πατήρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
 ὃ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ δυνήσεται κτανεῖν
 νέος πεφυκὼς καὶ ἀμείνωνος πατρός.
- ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
 λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον. 340
- ΑΤ. ἔα· τίνας τοῦσδ' ἐν πύλαις ὄρω ξένους;
 τίνος δ' ἔκατι τάσδ' ἐπ' ἀγορεύλους στέγας
 προσῆλθον; ἢ μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
 αἰσχροὺν μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.
- ΗΛ. ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί· 345
 τὸν ὄντα δ' εἰσεῖ μῦθον· οἷδε γὰρ ξένοι
 ἦκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
 ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
- ΑΤ. τί φασίν; ἀνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;
- ΗΛ. ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. 350
- ΑΤ. ἢ καὶ τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;
- ΗΛ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ.
- ΑΤ. ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
- ΗΛ. σκοποὺς ἐπεμψε τοῦσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΑΤ. οὐκ οὖν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις; 355
- ΗΛ. ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
- ΑΤ. οὐκ οὖν πάλαι χρὴν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας;
 χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
 ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεῦθει δόμος.
 αἰρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων· 360
 καὶ μηδὲν ἀντεῖπnete, παρὰ φίλου φίλοι

μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρεξομαι.

ΟΡ. πρὸς θεῶν, ὅδ' ἀνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σους, Ὁρέστην οὐ καταισχύνουν θέλων; 365

ΗΛ. οὔτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.

ΟΡ. φεῦ·

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἦδη γὰρ εἶδον παῖδα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα, 370
λιμὸν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.

πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα χρήσεται κριτῇ·
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον 375
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἐλθῶν; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' εἶναι ἀφειμένα.

οὔτος γὰρ ἀνὴρ οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας 380
οὔτ' αὖ δοκῇσι δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν ἄριστος ἠυρέθη.
οὐ μὴ φρονήσεθ', οἱ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοῦς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἦθεσιν τοὺς εὐγενεῖς; 385

οἱ γὰρ τοιοῖδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δῶμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει· 390
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχία.

ἀλλ' ἄξιός γάρ ὃ τε παρὼν ὃ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐπερ εἵνεχ' ἤκομεν,

- δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεῶν,
 δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὥς ἐμοὶ πένης
 εἴη πρόθυμος πλουσίον μᾶλλον ξένος. 395
- αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων·
 ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
 εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
 χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἔω. 400
- ΧΟ. νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον, Ἥλεκτρα, χαρᾷ
 θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
 μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη σταίῃ καλῶς.
- ΗΛ. ὦ τλήμον, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν
 τί τοῦσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους; 405
- ΑΓ. τί δ'; εἴπερ εἰσὶν ὥς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;
- ΗΛ. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὦν,
 ἔλθ' ὥς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλον πατρός·
 ὃς ἄμφι ποταμὸν Τάναν' Ἀργείας ὄρους 410
 τέμνοντα γαίης Σπαρτιάτιδός τε γῆς
 ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
 κέλευε δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἀφιγμένον
 ἐλθεῖν ξένων τ' εἰς δαῖτα πορσύναι τινα.
 ἦσθ' ἡσεταιί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς, 415
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσώξει ποτέ.
 οὐ γὰρ πατρῶων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγελλαιμεν ἄν,
 εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἢ τάλαιν' αἰσθοῖτ' ἔτι.
- ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγους 420
 γέροντι· χώρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος
 καὶ τᾶνδον ἐξάρτυε. πολλὰ τοι γυνὴ
 χορήξουσ' ἂν εὖροι δαιτὶ προσφορήματα.
 ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτά γ' ἐν δόμοις ἔτι,

ἄσθ' ἔν γ' ἐπ' ἡμᾶρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς. 425
 ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσῃ,
 σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὥς ἔχει μέγα σθένος,
 φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσόν
 δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
 εἰς μικρὸν ἦκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
 ὁ πλούσιός τε χῶ πένης ἴσον φέρει.

ΧΟ. κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν στρ.
 τοῖς ἀμετρήτοις ἔρετμοῖς
 πεμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηίδων,
 ἔν' ὁ φίλανυλος ἔπαλλε δελ- 435
 φὺς πρῶραις κυανεμβόλοις
 εἰλίσσόμενος,
 πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
 κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλῆ
 σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωιάς 440
 ἐπὶ Σιμωνντίδας ἀκτᾶς.
 Νηρηῆδες δ' Εὐβοΐδας ἀκτᾶς λιποῦσαι ἀντ.
 Ἥφαιστον χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
 ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύ- 445
 μνας Ὅσσας ἱερὰς νάπας,
 Νυμφαίας σκοπιάς,
 κόρας μάτευσ', ἐνθα πατὴρ
 ἱππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς
 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, 450
 ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαις.
 Ἴλιόθεν δ' ἐκλυόν τινος ἐν λιμέσιν στρ.
 Ναυπλίοισι βεβῶτος
 τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,

432 — 441 = 442 — 451

452 — 463 = 464 — 475

- κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ 455
 τοιάδε σήματα δείματα
 φρικτὰ τετύχθαι·
 περιδρόμῳ μὲν ἵττος ἔδρα
 Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ
 ἄλῳς ποτανοῖσι πεδίλοι- 460
 σα φυὰν Γοργόνος ἴσχειν,
 Διὸς ἀγγέλω σὺν Ἑρμῇ
 τῷ Μαίας ἀγροτῇρι κούρῳ·
 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαέθων 465
 κύκλος ἀελίοιο
 ἵπποις ἂν πτεροέσσαις
 ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροί,
 Πλειάδες Ἰάδες, Ἔκτορος
 ὄμμασι τροπαῖοι·
 ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει 470
 Σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον
 ἄγραν φέρουσαι· περιπλεύρῳ
 δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπεν-
 δε δρόμῳ λείνα χαλαῖς
 Πειρηναῖον ὀρώσα πῶλον. 475
 ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἐπαλλον,
 κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἔτεο κόνις.
 τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
 ἔκανεν ἀνδρῶν Τυνδαρί, 480
 σὰ λέχεα, κακόφρων κόρα.
 τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
 πέμπουσιν θανάτοις· ἧ μὰν
 ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν 485
 ὥσομαι αἶμα χυθὲν σιδάρεσσι.

ΠΡ. ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ δέσποινά τε,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;

ὥς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει
 ὁσῶ γέροντι τῶδε προσβῆναι ποδί. 490

ὅμως δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
 διπλῇν ἄκανθαν καὶ παλίσροπον γόνυ.
 ᾧ θύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
 ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
 ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε 495

στεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
 παλαιὸν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε
 ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
 ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεστερώ ποτῶ.

ἔτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' εἰς δόμους· 500
 ἐγὼ δὲ τρύχει τῶδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
 δακρύοισι τέρξας ἐξομόρξασθαι θέλω.

ΗΛ. τί δ', ᾧ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὅμμ' ἔχεις;
 μὴν τὰμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησεν κακά;
 ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φρυγὰς στένεις 505

καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων
 ἀνόνητ' ἔθρεψάς σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
 ΠΡ. ἀνόνηθ' ὅμως δ' οὖν τοῦτό γ' οὐκ ἦνεσχόμην.

ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ
 καὶ προσπεσὼν ἔκλανσ' ἐρημίας τυχῶν, 510

σπονδὰς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
 ἔσπεισα, τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.

πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχχιμον πόκῳ
 σφάγιον ἐσεῖδον αἰμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν

ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους. 515
 καθάυμας', ᾧ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη

πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις
 ἀλλ' ἦλθ' ἰσως πον σὸς κασίγνητος λάθρα,

μολῶν δ' ἐθαύμας' ἄθλιον τύμβον πατρός.
 σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ, 520

εἰ χρῶμα ταῦτόν κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταῦτόν οἷς ἂν ἡ πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

ΗΛ. οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτόν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος,
ὃ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεῖ
δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βροστρύχους ὁμοπτέροι
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον.

ΠΡ. σὺ δ' εἰς ἔχνος βᾶς' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

ΗΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας ποδῶν ἐκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
δυοῖν ἀδελφοῖν πούς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ

ΠΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μόλοι,
κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;

ΗΛ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὕσαν; εἰ δὲ κᾶκρεκον πέπλους
πῶς ἂν τότ' ὦν παῖς ταῦτ' ἄν ἔχοι φάρη
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἢ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτεῖρας ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῇσδε σκοποῦς λαθὼν χθονός.

ΠΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΗΛ. οἶδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶ ποδῖ.

ΠΡ. ἀλλ' εὐγενεῖς μέν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί.
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.

- ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραῖέ. τοῦ ποτ', Ἥλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
ΗΛ. οὗτος τὸν ἄμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε. 555
ΟΡ. τί φῆς; ὅδ' ὅς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
ΗΛ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κείνον, εἶπερ ἔστ' ἐτι.
ΟΡ. ἔα·
τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τφ;
ΗΛ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων. 560
ΟΡ. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
ΗΛ. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θανμάξω, ξένε.
ΠΡ. ὦ πότνι', εὖχον, θύγατερ Ἥλέκτρα, θεοῖς
ΗΛ. τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
ΠΡ. λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός. 565
ΗΛ. ἰδοὺ, καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
ΠΡ. βλέπον νυν εἰς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
ΗΛ. πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆς.
ΠΡ. οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὸν κασίγνητον βλέπων;
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραῖ', ἀνέλπιστον λόγον; 570
ΠΡ. ὁρᾷν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
ΗΛ. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδῶν, ὦ πείσομαι;
ΠΡ. οὐλήν παρ' ὀφρύν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχῃ πεσῶν.
ΗΛ. πῶς φῆς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον. 575
ΠΡ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;
ΗΛ. ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραῖέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανείς,
ἔχω σ' ἀέλπτως ΟΡ. κάξ' ἐμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.
ΗΛ. οὐδέποτε δόξασ'. ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα. 580
ΗΛ. ἐκεῖνος εἰ σύ; ΟΡ. σύμμαχός γέ σοι μόνος.
ἦν δ' ἀσπάζωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.

πέποιθα δ'· ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τ' ἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.

ΧΟ. ἔμολες ἔμολες, ὦ χρόνιος ἄμερα,
κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῇ
πόλει πυρσόν, ὃς παλαιᾷ φρυγᾷ
πατρίων ἀπὸ δωμάτων τάλας
ἀλαίνων ἔβα. σὲ θεὸς αὖ θεὸς
ἀμετέραν τις ἄγει
νίκαν. ὦ φίλα,
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε
λόγον, ἴει λιτὰς εἰς τοὺς θεούς,
τύχα σοι τύχα

ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὐθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίριος γὰρ ἦλυνθες,
λέξον, τί δρωῖν ἂν φονέα τισαίμην πατρὸς
μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίῳ γάμῳ;
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένῳμαι; νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν;
ποῖαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;

ΠΡ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
εὖρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίνυται τόδε,
κοινῇ μετασχεῖν τὰ γαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ
πατρῶον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.

ΟΡ. τί δῆτα δρωῖντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

ΠΡ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.

ΟΡ. ἦκω πὶ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;

- ΠΡ. τειχέων μὲν ἑλθὼν ἐντὸς οὐδὲν ἂν σθένεισι. 615
- ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;
- ΠΡ. ἔγνωσ' φοβεῖται γάρ σε κοῦχ' εὖδει σαφῶς.
- ΟΡ. εἶεν· σὺ δὲ τοῦνθ' ἐνδε βούλευσον, γέρον.
- ΠΡ. κάμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γάρ μ' ἐσηλθέ τι.
- ΟΡ. ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ. 620
- ΠΡ. Αἰγισθον εἶδον, ἥνιχ' εἶρπον ἐνθάδε.
- ΟΡ. προσηκάμην τὸ δῆθέν. ἐν ποίοις τόποις;
- ΠΡ. ἄγρων πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίῳ ἐπι.
- ΟΡ. τί δρωῖνθ'; ὄρω γὰρ ἐλπιδ' ἐξ ἀμυγχανῶν.
- ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρυσεν' ἐροτιν, ὥς ἔδοξέ μοι. 625
- ΟΡ. τροφεῖα παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
- ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.
- ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶν μέτα;
- ΠΡ. οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χεῖρ.
- ΟΡ. οὐ πού τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδῶν, γέρον;
- ΠΡ. δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἰδόν ποτε. 630
- ΟΡ. ἡμῖν ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;
- ΠΡ. δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον
- ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθίην ποτέ;
- ΠΡ. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται. 635
- ΟΡ. ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὥς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει.
- ΠΡ. ὅθεν γ' ἰδῶν σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
- ΟΡ. πικρὸν γε συνθοινάτορ', ἣν θεὸς θέλη.
- ΠΡ. τοῦνθ' ἐνδε πρὸς τὸ πίπτου αὐτὸς ἐννόει.
- ΟΡ. καλῶς ἔλεξας. ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ; 640
- ΠΡ. Ἀργεῖ· παρέσται δ' ἐν τάχει θοοίην ἐπι.
- ΟΡ. τί δ' οὐχ' ἅμ' ἐξωρμαῖτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
- ΠΡ. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
- ΟΡ. ξυνῆχ'· ὑποπτος οὔσα γιγνώσκει πόλει.
- ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή. 645
- ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταύτῳ κτενῶ;

- ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαργτύσομαι.
 ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
 ΗΛ. ὑπηρετεῖτω μὲν δυοῖν ὄντοι ὅδε.
 ΠΡ. ἔσται τὰδ'· εὐρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον; 650
 ΗΛ. λέγ' ὧ γεραιὲ τὰδε Κλυταιμνήστρα μολῶν·
 λεχῶ μ' ἀπάγγελλ' οὕσαν ἄρσενος τόκου.
 ΠΡ. πότερα πάλαι τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δῆ;
 ΗΛ. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ.
 ΠΡ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; 655
 ΗΛ. ἥξει κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.
 ΠΡ. πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
 ΗΛ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἄξιόμ' ἐμῶν τόκων.
 ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγε.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὥς ἀπόλλυται. 660
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίστω δόμων πύλας.
 ΗΛ. οὐκ οὖν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Αἰδου τόδε;
 ΠΡ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 ΗΛ. πρῶτιστα μὲν νυν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον.
 ΠΡ. Αἰγισθος ἐνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς; 665
 ΗΛ. ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.
 ΠΡ. ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.
 ΗΛ. σὸν ἔργον ἦδη· πρόσθεν εἰληχας φόνου.
 ΟΡ. στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἄν οὐκ ἀκουσίως. 670
 ΟΡ. ὦ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 ΗΛ. Ἦρα τε, βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς, 674
 ΟΡ. νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα. 675
 ΗΛ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην. 676
 ΟΡ. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν. 672
 ΗΛ. οἴκτειρε δῆτα σούς γε φύντας ἐκρόνους. 673
 ΟΡ. σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, 677
 ΗΛ. καὶ Γαί' ἀνασσα, χεῖρας ἢ δίδωμ' ἐμάς,

- ΟΡ. ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
 ΗΛ. νῦν πάντα νεκρὸν ἔλθ' σύμμαχον λαβών, 680
 ΟΡ. οἷπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνῆλωσαν δορί.
 ΗΛ. χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιᾶστορας. 683
 ΟΡ. ἤκουσας, ὦ δειν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών;
 ΗΛ. πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείλγειν δ' ἀκμή.
 καὶ σοι προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἴγισθον θενεῖν 685
 ὥς εἰ παλαισθεῖς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,
 τέθνηκα καὶ γὰρ, μηδὲ με ζῶσαν λέγε.
 [παίσω κᾶρα γὰρ τοῦμόν ἀμφήκει ξίφει.]
 δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
 ὥς ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχῆς σέθεν, 690
 ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δὲ σοῦ
 τάναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.
 ΟΡ. πάντ' οἶδα. ΗΛ. πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίγνεσθαι σε
 χρή.
 ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
 κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ 695
 πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ.
 οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
 δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
 ΧΟ. ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς στρ.
 Ἀργηίων ὀρέων ποτὲ κληδὼν 700
 ἐν πολιαῖσι μένει φάμαις
 εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
 Πᾶνα μοῦσαν ἀδύθροον
 κνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,
 χρυσέαν ἄρνα καλλίποκον πορεύσαι· 705
 πετρίνοις δ' ἐπιστὰς
 κᾶρυξ Ἴαχεν βάθροισ·
 ἀγορὰν ἀγορὰν, Μυκηναῖοι,

στείχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων
φάσματα δείματα.

χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκους·

θυμέλαι δ' ἐπίτναντο

ἀντ.

χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἄν' ἄστν

πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων·

711

λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει

κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·

μολπαὶ δ' ἠΰξοντ' ἐραταὶ

χρυσέας ἄρνους ὥς ἐπίλογοι Θυέστου·

κρυφίαις γὰρ εὐναῖς

72

πείσας ἄλοχον φίλαν

Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς

δῶματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγόρους αὐτεῖ

τὰν κερόεσσαν ἔ-

χειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποίμναν.

72

τότε δὴ τότε φαιεννὰς

στρ.

ἄστρον μετέβασ' ὁδοὺς

Ζεὺς καὶ φέγγος ἁέλλου

λευκὸν τε πρόσωπον αὐτῶς,

73

τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει

θερμᾶ φλογὶ θεοπύρῳ,

νεφέλαι δ' ἐνυδροὶ πρὸς ἄρκτον,

ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι

φθίνουσ' ἄπειροι δρόσου,

73

καλλίστων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι.

λέγεται, τὰν δὲ πίστιν

ἀντ.

σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,

στρέψαι θερμὰν ἁελίου

χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαν-

74

τα δυστυχίᾳ βροτείῳ

726 — 736 = 737 — 746

θνατᾱς ἔνεκεν δίκας.

φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι
κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείας.

ὦν οὐ μνασθεῖσα πόσιν

745

κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.

ἔα ἔα·

φίλοι, βοῆς ἠκούσατ', ἢ δοκῶ κενὴ
ὑπῆλθέ μ', ὥστε νεοτέρα βροντὴ Διός;
ἰδού, τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἶρεται·
δέσποιν', ἄμειπον δῶματ', Ἡλέκτρα, τάδε.

750

ΗΛ. φίλοι, τί χρῆμα; πῶς ἄγῶνος ἤκομεν;

ΧΘ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν· φόνιον οἰμωγὴν κλύω.

ΗΛ. ἤκουσα καὶ γὰρ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὁμως.

ΧΘ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρας, ἐμφανὲς γε μὴν.

ΗΛ. ὀθνεῖος ὁ στεναγμὸς ἢ φίλων ἐμῶν;

755

ΧΘ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.

ΗΛ. σφαγὴν ἀντεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;

ΧΘ. ἐπισχε, τρανῶς ὥς μάθης τύχας σέθεν.

ΗΛ. οὐκ ἔστι νικῶμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;

ΧΘ. ἤξουσιν· οὗτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.

760

ΑΓΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
Αἰγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχεσθαι χρεῶν.

ΗΛ. τίς δ' εἰ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;

765

ΑΓΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δῆ.

τί φῆς; τέθνηκε πατρός ἐμοῦ στυγνὸς φονεὺς;

ΑΓΓ. τέθνηκε· δὶς σοι ταῦθ', ἃ γ' οὐν βούλει, λέγω.

770

ΗΛ. ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὀρῶσ', ἤλθές ποτε.

ποίω τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου
κτείνει· Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.

- ΑΙΓ. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
εἰσβάντες ἡμεν δίκροτον εἰς ἀμαξιτόν, 775
ἐνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρφ' πλόκουσ'
ἰδὼν τ' αὐτεῖ· χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός; 780
ὃ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
θύσοντας ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διί.
κλύων δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρῆ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνῃ γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν 785
Νύμφαις· ἐῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους
εἰς ταῦτόν ἦξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους —
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς — οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἡμεν, ἐννέπει τάδε· 790
λούτρ' ὥς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὥς ἀμφὶ βωμόν στῶσι χερυίδων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· ἀρτίως ἠγνύσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρεῖθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεῶν, 795
Αἰγισθ' ἔτοιμοι κοῦκ ἀπαρνούμεσθ' ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
λόγγας δὲ θέντες δεσπότην φρουρήματα
δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας.
οἳ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἳ δ' ἦρον κανῆ, 800
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
λέβητας ὥρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν

ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν 805
 καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν
 πρᾶσσοντας ὥς νῦν, τοὺς δ' ἐμούς ἐχθροὺς κακῶς·
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τάναντί' ἡὔχεται, οὐ γεγωνίσκων λόγους,
 λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν 810
 Αἰγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχέλιαν τρίχα
 τεμὼν ἐφ' ἄρνόν πυρ ἔθηκε δεξιᾷ,
 κάσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὥς ἦσαν χερσὶν
 δμῶες, λέγει δὲ σῶ κασιγνήτῳ τάδε·
 ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς 815
 εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἄρταμεῖ καλῶς
 ἵππους τ' ὀχμάζει. λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε,
 δεῖξόν τε φῆμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
 ὃ δ' εὐκρότητον δορίδ' ἀναρπάσας χερσὶν,
 ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα, 820
 Πυλάδην μὲν εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
 δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
 λευκὰς ἐγύμνου σάρκας ἐκτείνων χέρα·
 θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
 δισσοὺς διὰ νύλους ἵππιος διήνυσσε, 825
 κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
 Αἰγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
 σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς.
 ᾧ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ· 830
 τί χρημ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὀρθωδῶ τινα
 δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἐχθιστος βροτῶν
 Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
 ὃ δ' εἶπε· φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως παστήρια 835

θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπιδ', ἀπορρηξαι χέλυν;
λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἰγισθος λαβὼν
ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
ὄνουχας ἐπ' ἄκρους στάς κασίγνητος σέθεν
εἰς σφονδύλους ἐπαίσει, νωτιαῖα δὲ
ἐρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἥσπαιρεν ἐσφάδαξε δυσθυνητοῦν φόνω.
δμῶες δ' ἰδόντες εὐθύς ἤξαν εἰς δόρυ,
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δὺ'· ἀνδρείας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· οὐχὶ δυσμενὴς
ἦκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσι,
φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μὴ με καίνετε,
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἳ δ' ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθύς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ
κάρα ὑπιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἰγισθον· αἶμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟ. θῆς εἰς χορόν, ὦ φίλα, ἶχνος, στρ
ὥς νεβρὸς οὐράνιον
πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νικᾷ στεφαναφορίαν
οἶαν παρ' Ἀλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
καλλίνικον ᾧδ' ἂν ἐμῷ χορῷ.

ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,

859 — 865 = 873 — 879

ὦ γαῖα καὶ νύξ ἣν ἐδερχόμην πάρος,
 νῦν ὄμμα τοῦμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλευθεροί,
 ἐπεὶ πατρός πέπτωκεν Αἰγισθος φονεύς.
 φέρ', οἷα δὴ ἔχω καὶ δόμοι κεύθουσί μου 870
 κόμης ἀγάλατ' ἐξενέγκωμαι, φίλοι,
 στέψω τ' ἀδελφοῦ κραῖτα τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νῦν ἀγάλατ' ἄειρε 870
 κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
 χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
 νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι 875
 γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
 δικαίως τούσδ' ἀδίκους καθελόντες.
 ἀλλ' ἴτω ξύνανλος βοᾷ χαρᾷ.

ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατρός ἐκ νικηφόρου 880
 γεγώς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίου μάχης,
 δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
 ἦκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
 ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
 Αἰγισθον, ὃς σὸν πατέρα κάμὸν ὤλεσε. 885
 σὺ τ' ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
 παῖδευμα Πυλάδῃ, στέφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
 ἀγῶνος· ἀεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

ΟΡ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρώτον, Ἥλεκτρα, τύχης 890
 ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον
 τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
 ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
 Αἰγισθον· ὥς δέ τω σάφ' εἰδέναι τάδε
 προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω, 895
 ὃν εἴτε χρήξεις θηροσὶν ἀρπαγὴν πρόθες,
 ἢ σκυῖλον οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις

πήξας' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γάρ ἐστι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὁμῶς.

ΟΡ. τί χοῆμα; λέξον, ὥς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.

ΗΛ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις ψόγῳ βάλῃ.

ΟΡ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.

ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόφογος πόλις.

ΟΡ. λέγ' εἴ τι χοῆξεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γάρ
νόμοισιν ἐχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.

ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν προῦτά σ' ἐξείπω κακῶν,
ποιᾶς τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὐ ποτ' ἐξελίμπανον
θυροῦς' ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα

τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.

ἀπώλεσάς με κῶρυφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἡδίκημένος,
κῆρυγας αἰσχυρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἑλλήσιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας·
εἰς τοῦτο δ' ἤλθες ἀμαθίας ὥστ' ἡλπίσας
ὥς εἰς σ' ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν
γῆμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἡδίκεις λέχη.

ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτί του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν·
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ὥκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
ἤδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γῆμας γάμου,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοῦκείνης κακόν.

πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε· 930
 ὃ τῆς γυναικός, οὐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνή.
 καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε δωμάτων
 γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κακείνους στυγῶ
 τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
 οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει. 935
 ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μεῖζω λέχη
 τάνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
 ὃ δ' ἡπάτα σε πλείστον οὐκ ἐγνωκότα,
 ἥτις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὀμιλῆσαι χρόνον. 940
 ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
 ἡ μὲν γὰρ αἰὲ παρὰ μένουσ' αἶρει κακὰ·
 ὃ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν
 ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
 τὰ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν 945
 λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνέζομαι.
 ὕβριζες, ὥς δὴ βασιλικούς ἔχων δόμους
 κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
 μὴ παρθευωπός, ἀλλὰ τάνδρῳ τρόπου.
 τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται, 950
 τὰ δ' εὐπρεπῇ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
 ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὦν ἐφευρεθεὶς χρόνῳ
 δίκην δέδωκας. ὥστε τις κακοῦργος ὦν
 μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' εἰς δρόμῳ καλῶς,
 νικᾶν δοκέτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν τέλος 955
 γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
 XO. ἔπραξε δεινὰ, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
 καὶ τῷδ'. ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
 OP. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεῶν
 σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὥς ὅταν μόλῃ 960
 μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

- ΗΛ. ἐπίσχεσ· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
 ΟΡ. τί δ' ; ἐκ Μυκηνηῶν μῶν βοηδρόμους ὄρας ;
 ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἤ μ' ἐγείνατο.
 ΟΡ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὅχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
 ΟΡ. τί δῆτα δρωῶμεν μητέρ' ; ἢ φονεύσομεν ;
 ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἶλε, μητρὸς ὥς εἶδες δέμας ;
 ΟΡ. φεῦ·
 πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἢ μ' ἐθρεψε κἄτεκεν ;
 ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε κἄμὸν ὥλεσεν.
 ΟΡ. ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἁμαθίαν ἐθέσπισας,
 ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί ;
 ΟΡ. ὅστις μ' ἐχρησας μητέρ', ἦν οὐ χρῆν, κτανε
 ΗΛ. βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν ;
 ΟΡ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἀγνὸς ὦν.
 ΗΛ. καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
 ΗΛ. τῷ δ' ἦν πατρώαν διαμεθῆς τιμωρίαν.
 ΟΡ. ἄρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθῆεις θεῷ ;
 ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ' ; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
 ΟΡ. οὐκ ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.
 ΗΛ. οὐ μὴ κακισθῆεις εἰς ἀνανδρίαν πεσεῖ ;
 ΟΡ. ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον ;
 ΗΛ. ὦ καὶ πόσιν καθεῖλες Αἰγισθοῦ κτανῶν.
 ΟΡ. εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος
 καὶ δεινὰ δράσω γ', εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε.
 ἔστω· πικρὸν δ' οὐχ ἡδὺ τὰ γῶνισμά μοι.
 ΧΟ. ἰὼ,
 βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
 παῖ Τυνδάρεω
 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
 Διός, εἰ φλογεράν αἰθέρ' ἐν ἄστροις

ναίουσι, βροτῶν ἐν ἄλῳς ῥοθίοις
τιμὰς σωτήρας ἔχοντες·
χαῖρε, σεβίξω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τάς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρός. χαῖρ', ὦ βασίλεια.

995

ΚΑ. ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθονὸς
ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.

1000

ΗΛ. οὐκ οὐκ ἐγὼ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῶων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
μητέρ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χειρός;

1005

ΚΑ. δοῦλαι πάρεισιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.

ΗΛ. τί δ'; αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπόκισας δόμων,
ἡρημένων δὲ δωμαίων ἡρήμεθα,
ὥς αἶδε, πατρὸς ὀρφανὰι λελειμμένοι.

1010

ΚΑ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατήρ βουλευέμετα
εἰς οὓς ἔχρην ἥμιστ' ἐβούλευσεν φίλων.

λέξω δέ· καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
γυναικα, γλώσση πικρότης ἔνεστί τις·

ὥς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχῃ,

1015

στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,

οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἄ γειναίμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμήν Ἀχιλλέως

1020

λέκτροισι πείσας ᾤχετ' ἐκ δόμων ἄγων

πρυμνοῦχον Ἀῦλιν· ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα.

- κεί μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος
 ἢ δῶμ' ὀνήσων τ' ἄλλα τ' ἐκσώσων τέκνα 1025
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν·
 νῦν δ' οὐνεχ' Ἑλένη μάργος ἦν ὃ τ' αὖ λαβὼν
 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
 τούτων ἑκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
 ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἡδίκημένη 1030
 οὐκ ἡγριώμην οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
 ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἐνθεον κόρην
 λέκτροις τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχ' ὁμοῦ.
 μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω· 1035
 ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἀμαρτάνῃ πόσις
 τᾶνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χᾶτερον κτᾶσθαι φίλον·
 κᾶπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
 οἱ δ' αἰτίοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς. 1040
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἦρπαστο Μενέλεως λάθρᾳ,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὥς σῶσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
 ἡνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν 1044
 κτείνοντα χρῆν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἦνπερ ἦν πορεύσιμον
 πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
 τίς ἂν πατρὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
 λέγ' εἴ τι χρῆζεις ἀντίτιδες παρησιᾶ,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως 1050
 ΗΛ. δίκην ἐλεξας· σὴ δίκη δ' αἰσχροῦς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἥτις φρενῆρης· ἥ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.

- μέμνησο, μήτερ, οὐς ἔλεξας ὑστάτους 1055
 λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρησίαν.
 καὶ νῦν δέ φημι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
 ἄρα κλύουσα, μήτερ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς;
 οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
 λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἦδε μοι προσιμίον. 1060
 εἴθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
 τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
 Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
 ἄμφω ματαίῳ Κάστορός τ' οὐκ ἄξιῳ.
 ἢ μὲν γὰρ ἄρπασθεις' ἐκοῦσ' ἀπώχετο, 1065
 σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
 σκῆψιν προτείνουσ', ὥς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
 ἔκτεινας· οὐ γάρ, ὥς ἔγωγ', ἴσασί σ' εὖ·
 ἦτις θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς
 νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου 1070
 ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
 γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἦτις ἐκ δόμων
 εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὥς οὔσαν κακὴν.
 οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
 φαίνειν πρόσωπον, ἣν τι μὴ ζητῇ κακόν. 1075
 μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
 εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
 εἰ δ' ἦσσον' εἴη, συννέφουσαν ὄμματα
 [Ἀγαμέμνον' οὐ χρήζουσιν ἐκ Τροίας μολεῖν].
 καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι· 1080
 ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
 ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἵλετο στρατηλάτην.
 Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης
 ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
 παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰσοψὶν τ' ἔχει. 1085
 εἰ δ' ὥς λέγεις σὴν θυγατέρ' ἐκτεινεν πατήρ,

ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
 πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῶους δόμους
 ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἐπηνέγκω λέχη
 τ' ἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνούμενη;
 κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
 οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμὲ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι·
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τὰδ' ἔνδिका.
 [ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
 γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω σῶφροσιν δόμοις ἔχει.]

ΧΟ. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ,
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν.]

ΚΛ. ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν αἰεί.
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οὐ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
 οἳ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
 συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χροά
 [λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη];
 οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ὥς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.

ΗΛ. ὀψὲ στεναζείς, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;

ΚΛ. δέδοικα· τοῦμὸν δ', οὐχὶ τοῦκείνου σκοπῶ.
 [πατρός γάρ, ὥς λέγουσι, θυμοῦται φόνου.]

ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;

ΚΛ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυσ.

ΗΛ. ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμονμένη.

- ΚΛ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρὺς.
- ΗΛ. φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις. 1120
- ΚΛ. ὀρᾷς, ἀν' αὐτὸν σὺ ξωπυρεῖς νείκη νέα.
- ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γὰρ νιν ὥς δέδοικ' ἐγώ.
- ΚΛ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;
- ΗΛ. ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
τούτων ὕπερ μοι θῦσον [οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, 1125
δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς] ὥς νομίζεται·
τρίβων γὰρ οὐκ εἴμ', ἄτοκος οὐς' ἐν τῷ πάρος.
- ΚΛ. ἄλλης τόδ' ἔργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
- ΗΛ. αὐτὴν λόχευον κᾶτεκον μόνη βρέφος.
- ΚΛ. οὕτως ἀγείτον' οἶκον ἰδρυσαι φίλων; 1130
- ΗΛ. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
- ΚΛ. ἀλλ' εἴμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὥς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἴμ' ἐπ' ἀγρόν, οὗ πόσις θυηπολεῖ
Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὁπάονες, 1135
φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
δοκῇτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
- ΗΛ. χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δέ μοι
μή σ' αἰθαλώσῃ πολὺκαπνον στέγος πέπλους. 1140
θύσεις γὰρ οἷα χορὴ σε δαίμοσιν θύη.
κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσεῖ
πληγρεῖσα· νυμφεύσει δὲ καὶ Ἄιδου δόμοις
ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγώ 1145
δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.
- ΧΘ. ἄμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέου- στρ.
σιν αὖραι δόμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς
ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,

ἰάχῃσε δὲ στέγα λαίνοί
 τε θριγκοὶ δόμων, τάδ' ἐνέποντος· ὦ
 σχέτλια, τί με, γύναι, φονεύεις φίλαν
 πατρίδα δεκέτεσι
 σποραῖσιν ἐλθόντ' ἐμάν;
 παλίσρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκα ἀντ
 διαδρόμου λέχους, μέλεον ἅ πόσιν
 χρόνιον ἰκόμενον εἰς οἴκους
 Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε' ὁ-
 ξυθῆκτῳ βέλει κατέκαν' αὐτόχειρ,
 πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων
 πόσις, ὃ τί ποτε τὰν
 τάλαιναν ἔσχεν κακόν.
 ὀρεῖα τις ὥς λέαιν' ὀργάδων
 δρύοχα νεομμένα, τάδε κατήνυσεν.
 ΚΑ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.
 ΧΟ. κλύεις ὑπώροφον βοάν;
 ΚΑ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. ᾧμῶξα καὶ γὰρ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
 νέμει τοι δίκαν θεός, ὅταν τύχῃ·
 σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
 τάλαιν', εὐνέταν.
 ἀλλ' οἷδε μητρὸς νεοφόνοισιν αἵμασι
 πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
 τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφαγμάτων.
 οὐκ ἔστιν οὐδείς οἶκος ἀθλιώτερος
 τῶν Τανταλείων οὐδ' ἔφν ποτ' ἐκγόνων.
 ΟΡ. ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα στ
 βροτῶν, ἴδετε τάδ' ἔργα φόνι-
 α μυσαρά, δίλωνα σώματ' ἐν
 χθονὶ κείμενα, πλαγᾶ

1150

χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.
* * * * *
* * * * *

1155

ΗΛ. δακρὺτ' ἄγαν, ὦ σύγγρον', αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἅ τάλαινα ματρὶ τᾷδ',
ἃ μ' ἔτικτε κούραν.

ΧΟ. ἰὼ τύχας, τᾶς σᾶς τύχας, μάτερ τεκοῦσ', 1185
ἅλαστα μέλεα καὶ πέρα
παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.

1160

πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως.
ΟΡ. ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαν, 1190
ἄφαντα φανερὰ δ' ἐξέπρα-

1165

ξας ἄχαια, φόνια δ' ὥπασας
λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος.
τίνα δ' ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος,
τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κάρα 1195
προσόψεται ματέρα κτανόντος;

ΗΛ. ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ; τίν' εἰς χορόν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικᾶς ἐς εὐνάς; 1200

1170

ΧΟ. πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὖ-
ραν'

φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότε οὐ
φρονοῦσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,
φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα. 1205

1175

ΟΡ. κατεῖδες, οἷον ἅ τάλαιν' ἐμῶν πέπλων στρ.
ἐλάβετ', ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖσιν,
ἰώ μοι, πρὸς πέδῳ

φ.

τιθεῖσα γόνατα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγώ.
ΧΟ. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας, ἰήιον 1210
κλύων γόον ματρός, ἃ σ' ἔτικτεν.

1180

1206 — 1212 = 1213 — 1220

- OP. βοῶν δ' ἔλασθε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὸν ἀντ.
τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμόν, λιταίνω· 1215
παρήδων τ' ἐξ ἐμῶν
ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
- XO. τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον δι' ὁμμάτων 1220
ιδεῖν σέθεν ματρὸς ἐκπνεούσας;
- OP. ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς στρ.
φασγάνῳ κατηρξάμαν
ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
- ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπεγκέλευσά σοι 1225
ξίφους τ' ἐφηψάμαν ἅμα.
- XO. δεινότατον παθέων ἐρεξας.
- OP. λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις ἀντ.
καὶ καθάρμοσον σφαγὰς.
φονέας ἔτικτες ἄρα σοι.
- ΗΛ. ἰδοῦ, φίλα τε κοῦ φίλα 1230
φάρεα τάδ' ἀμφιβάλλομεν.
- XO. τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
ἀλλ' οἶδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσί τινες δαίμονες ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων; οὐ γὰρ θνητῶν γ'
ἦδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανεράν 1235
ὄψιν βάλνουσι βροτοῖσιν;
- ΔΙ. Ἀγαμέμνωνος παῖ, κλυθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγρονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε. 1240
δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μὲν νῦν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς,
Φοῖβός τε Φοῖβος — ἀλλ' ἄναξ γὰρ ἐστ' ἐμός, 1245

1221 — 1226 = 1227 — 1232

- σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τάντεῦθεν δὲ χοῇ
πράσσειν ἂ μοῖρα Ζεὺς τ' ἐκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
σὺ δ' Ἄργος ἐκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν 1250
τῇνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σὴν.
δειναὶ δὲ Κῆρές σ' αἱ κυνώπιδες θεαὶ
τροχηλατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον· εἴρξει γὰρ νιν ἐπτοημένας 1255
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλον.
ἔστιν δ' Ἀρεῶς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
ἔξοντ' ἐπὶ ψῆφοισιν αἵματος πέρι,
Ἀλιφρόδιον ὅτ' ἔκταν' ὁμόφρων Ἄρης, 1260
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ', ἵν' εὐσεβεστάτῃ
ψῆφος βεβαία τ' ἔστιν ἐκ γε τοῦ θεοῖς.
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαι δὲ σ' ἐκσώξουσιν μὴ θανεῖν δίκη 1265
ψῆφοι τεθεῖσαι· Δοξίας γὰρ αἰτίαν
εἰς αὐτὸν οἶσει, μητέρος χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψῆφοισι τὸν φεύγοντ' αἰεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμέναι 1270
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
σὲ δ' Ἀρκάδων χορὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
ἐπώνυμος δὲ τοῦ πόλις κεκλήσεται. 1275
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.

μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὼν
 Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἶλε χθόνα,
 Ἐλενη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
 ἦκει λιποῦσ' Αἴγυπτον οὐδ' ἦλθεν Φρύγας.
 Ζεὺς δ', ὥς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' ἐς Ἴλιον.

Πυλαδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
 Ἀχαιίδος γῆς οἶκαδ' εἰσπορευέτω
 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
 Φωκῆων ἐς αἶαν καὶ δότῳ πλούτου βάρος·
 σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
 χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
 πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου
 εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

ΧΟ. ὦ παῖδε Διός, θέμις εἰς φθογγὰς
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

ΔΙ. θέμις, οὐ μυσaroῖς τοῖσδε σφαγίοις.

ΟΡ. καὶ μοὶ μῦθον μέτα, Τυνδαρίδαι;

ΔΙ. καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
 πρᾶξιν φονίαν.

ΧΟ. πῶς ὄντε θεῶ τῇσδ' ἐτ' ἀδελφῶ
 τῆς καταφθιμένης
 οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροισ;

ΔΙ. μοῖραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρεῶν,
 Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.

ΗΛ. τίς δ' ἐμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοὶ
 φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;

ΔΙ. κοινὰὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι.
 μία δ' ἀμφοτέρους
 ἄτη πατέρων διέκναισεν.

ΟΡ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' εἰσιδὼν

τῶν σῶν εὐθύς φίλων στερόμαι

καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος

1310

ΔΙ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἦδ'
οἴκτρά πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.

ΟΡ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους

ἢ γῆς πατρῶας ὄρον ἐκλείπει ;

1315

ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφέξω.

ΔΙ. θάρσει· Παλλάδος

ὀσίαν ἦξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου.

1320

ΗΛ. περὶ μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον,
σύγγονε φίλτατε·

διὰ γὰρ ζευγνῦς ἡμᾶς πατρῶων
μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.

ΟΡ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ'
ὥς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.

1325

ΔΙ. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγρηύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.

ἐνὶ γὰρ κάμοι τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.

1330

ΟΡ. οὐκέτι σ' ὄψομαι.

ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.

ΟΡ. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.

ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις·

χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες.

1335

ΟΡ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη ;

ΗΛ. στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.

ΟΡ. Πυλάδην, χαίρων ἴθι, νυμφεύου
δέμας Ἥλέκτρας.

1340

ΔΙ. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας

τάσδ' ὑποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν·
 δεινὸν γὰρ ἶχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
 χειροδράκοντες χρωτὰ κελαιναί,
 δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
 νῶ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
 σώσοντε νεῶν πρῶρας ἐνάλους.
 διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς
 τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
 οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
 φίλον ἐν βίῳ, τούτους χαλεπῶν
 ἐκλύοντες μόχθων σώζομεν.
 οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω
 μηδ' ἐπιόρκων μετὰ συμπλείτω
 θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.

1345

1350

1355

ΧΟ. χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύνатаι
 καὶ ξυντυχία μὴ τινι κάμνει
 θνητῶν, εὐδαίμονα πρᾶσσει.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤ

ΙΟΛΑΟΣ.
ΚΟΠΡΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΔΗΜΟΦΩΝ.
ΜΑΚΑΡΙΑ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΛΚΜΗΝΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδουὺς δὲ
 Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος
 ἐν γῆρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὖνους παρέστη. τῶν
 γὰρ παίδων ἐξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυ-
 σθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ κεῖ προσ- 5
 φυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν Δημοφῶντος
 τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως
 κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας ἐκώλυσεν αὐ-
 τόν· ὃ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι.
 Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὀλιγώρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ 10
 νικηφόρων γενηθέντων, ἐὰν Δῆμητρι τὴν εὐγενε-
 στάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν·
 οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χά-
 ριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖτο. τὴν μαν-
 τεῖαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων Μα- 15
 καρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν
 οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς
 πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὥρ-
 μησαν.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΪΔΑΙ.

10. Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἔμοι δεδογμένον·
 ὃ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
 ὃ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
 πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
 αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν. 5
 ἐγὼ γὰρ αἰδοῦ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
 ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
 πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἡρακλῆει,
 ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
 ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς 10
 σώζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
 πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
 ἀλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
 ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι 15
 ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
 πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
 ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὑβρίσαι·
 πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
 κήρυκας ἐξαιτεῖ τε κᾶξείργει χθονός, 20
 πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλιν
 ἐχθρὰν τε θέσθαι, χαυτόν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.

οἷ δ' ἄσθενῇ μὲν τὰπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
 σμικροὺς δὲ τούσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
 τοὺς κρείσσονας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς. 25
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις
 καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπάσχω κακῶς
 ὀκνῶν προδοῦναι, μή τις ὧδ' εἴπη βροτῶν·
 ἰδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
 Ἰόλαος οὐκ ἦμυνε συγγενῆς γεγώς. 30
 πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι,
 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
 ἰκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
 διισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος 35
 κλήρω λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίωνος,
 τοῖσδ' ἐγγυὲς ὄντας· ὧν ἕκατι τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὄρου.
 δυοῖν γερόντοιον δὲ στρατηγείται φυγῇ·
 ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις, 40
 ἢ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
 ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
 σώξει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
 ὄχλῳ πελάζειν κάπιβωμιοστατεῖν.
 Ἄλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβεύει γένος 45
 ζητοῦσ' ὅπου γῆς πύργον οἰκιούμεθα,
 ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
 πέπλων· ὄρω κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
 στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὐ διωκόμεσθ' ὕπο 50
 πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
 ὦ μῖσος, εἰθ' ὅλοιο χῶ πέμψας σ' ἀνῆρ·
 ὥς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
 ἐκ τοῦδε ταύτου στόματος ἡγγεилаς κακά.

- ΚΟ. ἥ που καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς
 πόλιν τ' ἀφίχθαι σύμμαχον; κακῶς φρονῶ
 οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἰρήσεται
 τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως
 χάρει· τί μοχθεῖς ταῦτ' ; ἀνίστασθαι σε χρ
 εῖς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
- ΙΟ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
 ἐλευθέρα τε γαί' ἐν ἧ βεβήκαμεν.
- ΚΟ. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χειρί;
 ΙΟ. οὔτοι βία γέ μ' οὐδὲ τοῦσδ' ἄξις λαβών.
- ΚΟ. γνώσει σύ· μάντις δ' ἦσθας οὐ καλὸς τάδ.
- ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
- ΚΟ. ἅπαιρ'· ἐγὼ δὲ τοῦσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
 ἄξω κομίζων οὐπὲρ εἰς' Εὐρυσθέως.
- ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθῆνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
 ἀμύνεθ'· ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
 βιαζόμεσθα καὶ στέφη μαιίνεται,
 πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.
- ΧΟ. ἔα ἔα· τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας
 ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
- ΙΟ. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ
 χύμενον· ὦ τάλας.
- ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτώμα δύστηνον πίτυ
 * * * * *
- ΙΟ. ὃδ' ὦ ξένοι με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
 ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
 ξύννοικον ἦλθες λαόν; ἦ πέρα-
 θεν ἄλλῳ πλάτῃ
 κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτάν;

- ΙΟ. οὐ νησιώτην, ὧ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηναῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα. 85
- ΧΟ. ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ὠνόμαξεν λεώς;
- ΙΟ. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ ὄνομ' ἀκήρυκτον τόδε.
- ΧΟ. οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρίν· ἀλλὰ τοῦ 90
ποτ' ἐν χειρὶ σᾶ κομίζεις κόρους
νεοτρεφεῖς; φράσον.
- ΙΟ. Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὧ ξένοι, ἀντ.
ἰκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
- ΧΟ. τί χρέος ἦ λόγων πόλεος, ἐνεπέ μοι, 95
μελόμενοι τυχεῖν;
- ΙΟ. μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
- ΚΟ. ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
οἷ σου κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρίσκουσί σε. 100
- ΧΟ. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χειρὶ δαιμόνων
ἀπολιπεῖν ἔδη·
πότνια γὰρ Δίκα τάδ' οὐ πείσεται.
- ΚΟ. ἐκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως, 105
κούδεν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χειρί.
- ΧΟ. ἄθεον ἱκεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπάν.
- ΚΟ. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος. 110
- ΧΟ. οὐκουν τυράννῳ τῇσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν;
- ΚΟ. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῇσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
- ΧΟ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. 115

- ΚΟ. πρὸς τοῦτον ἄγῶν ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστα ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἐρχεται σπονδὴν ἔχων
Ἀκάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
- ΔΗ. ἐπεὶ περ ἐφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους 120
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
λέξον, τίς ὅχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;
- ΧΟ. ἰκέται κἀθηνται παῖδες οἷδ' Ἡρακλέους
βωμόν καταστέψαντες ὡς ὄρεας, ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παραστάτης. 125
- ΔΗ. τί δῆτ' ἰνυμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
- ΧΟ. βία νιν οὔτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
ζητῶν βοὴν ἔστησε κᾶσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν οἰκτῶ δάκρυ.
- ΔΗ. καὶ μὴν στολήν γ' Ἑλληνα καὶ ῥυθμόν πέπλον
ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χερὸς τάδε. 131
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ μὴ μέλλειν τ' ἐμοί,
ποιᾶς ἀφίξει δεῦρο γῆς ὄρους λιπῶν;
- ΚΟ. Ἀργεῖός εἰμι, τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·
ἐφ' οἷσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὗ λέγειν θέλω. 135
πέμπει Μυκηνηῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ
ἄξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὧ ξέने,
δίκαί· ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
Ἀργεῖος ὦν γὰρ αὐτὸς Ἀργείους ἄγω
ἐκ τῆς ἑμαντοῦ τοῦσδε δραπέτας ἐλών, 140
νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκοῦντες πόλιν
ἄστοι κατ' ἀστῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κᾶλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔσταμεν λόγοις, 145
κούδεις ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' ἢ τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι

δεῦρ' ἦλθον ἢ κίνδυνον ἐξ ἀμηγάνων
 ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
 οὐ γὰρ φρενὴρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που 150
 μόνον τοσαύτης ἦν ἐπῆλθον Ἑλλάδος
 τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφορὰς κατοικτιεῖν·
 φέρ' ἀντίθες γάρ, τούσδε τ' εἰς γαῖαν παρεῖς
 ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν, 155
 Ἄργους τοσὴνδε χεῖρα τήν τ' Εὐρυσθέως
 ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
 ἦν δ' εἰς γόους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
 βλέψας πεπανθῆς, εἰς πάλην καθίσταται
 δορὸς τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὥς μεθήσομεν 160
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
 τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς,
 τί ὄνσιασθεῖς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν,
 ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις; [τίνος δ' ὕπερ
 θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἦ] κακὸν λόγον 165
 κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος εἵνεκα
 τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος, ὥς εἰπεῖν ἔπος,
 παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
 ἐρεῖς τὸ λῶστον ἐλπίδ' εὐρήσειν μόνον·
 καὶ τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεές· 170
 κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἷδ' ὠπλισμένοι
 μάχονται· ἂν ἠβήσαντες, εἴ τι τοῦτό σε
 ψυχὴν ἐπαίρει, χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 δοὺς μηδέν, ἀλλὰ τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ 175
 κτῆσαι Μυκῆνας, μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν
 πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
 φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβῃς.

- ΧΟ. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίη λόγον,
 πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς
- ΙΟ. ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί,
 εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,
 κούδεις μ' ἀπώσσει πρόσθεν ὥσπερ ἄλλοθεν
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέσῳ·
 ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐ μέτεσθ' ἡμῖν ἔτι,
 ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
 πῶς ἂν δικαίως ὥς Μυκηναίους ἄγοι
 ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
 ξένοι γὰρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὄρον
 φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τᾶργος φύγῃ;
 οὐκ οὖν Ἀθήνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
 οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαικὸν
 πόλισμ', ὅθεν σὺ τούσδε τῇ δίκῃ μὲν οὐ,
 τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷά περ καὶ νῦν λέγεις,
 ἤλαυνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
 εἰ γὰρ τόδ' ἔσται καὶ λόγους κρανοῦσι σοῦς,
 οὐ φῆμ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
 ἀλλ' οἷδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
 θνήσκειν θελήσουσ'· ἢ γὰρ αἰσχύνῃ πάρος
 τοῦ ξῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.
 πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθορον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ
 καὐτὸς βαρυνθεὶς οἷδ' ἄγαν αἰνούμενος·
 σοὶ δ' ὥς ἀνάγκη τούσδε βούλομαι φράσαι
 σῶζειν, ἐπεὶ περ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
 Πιτθεὺς μὲν ἐστὶ Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως
 Αἴθρα, πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
 Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἀνειμί σοι γένος.
 Ἡρακλῆς ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς,

κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός· ἔξανενψίω
 πατήρ ἄν εἴη σός τε χῶ τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
 ἂ δ' ἐκτός ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 τῖσαι λέγω σοι παισί· φημὶ γάρ ποτε 215
 σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρί.
 ὤσθηρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μέτα,
 Ἴδου τ' ἐρεμνῶν ἔξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
 [ὧν ἀντιδοῦναι σ' οἷδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν, 220
 μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες· ἐκπεσεῖν χθονός.
 σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρόν, χωρὶς ἐν πόλει κακόν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι κακῶν,
 βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον, ἔλκεσθαι βίᾳ.] 225
 ἀλλ' ἄντομαί σε καὶ καταστέφω χεροῖν,
 μὴ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσης
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβεῖν.
 γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος
 πατήρ ἀδελφὸς δεσπότης· ἅπαντα γὰρ 230
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
 ΧΟ. ὦκτειρ' ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἀναξ.
 τήν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστ' εἰσεῖδον· οἷδε γὰρ πατὴρ
 ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦς ἀναξίως. 235
 4Η. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί,
 Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρώσασθαι λόγους·
 τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς ἐφ' οὗ σὺ βῶμιος
 θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων ὁμήγουριν,
 τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προουφείλειν καλῶς 240
 πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρῶαν χάριν,
 τό τ' αἰσχρόν, οὐπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·

εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βία
 ξένου πρὸς ἄνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
 οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν, Ἀργείοις δ' ὄκνω
 ἰκέτας προδοῦναι· καὶ τὰδ' ἀγχοῖης πέλας.
 ἀλλ' ὦφελος μὲν εὐτυχέστερος μολεῖν·
 ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσης ὅπως σέ τις
 σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βία.
 σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρουσθεῖ φρά
 πρὸς τοῖσδε τ', εἰ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
 δίκης κυρήσειν· τούσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.

ΚΟ. οὐδ' ἦν δίκαιον ἢ τι καὶ νικῶ λόγῳ;

ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἰκέτην ἄγειν βία;

ΚΟ. οὐκ οὐν ἐμοὶ τόδ' αἰσχροῦν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος;

ΔΗ. ἐμοὶ γ', ἐάν σοι τούσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.

ΚΟ. σὺ δ' ἐξόριζε, κατ' ἐκείθεν ἄξομεν.

ΔΗ. σκαιὸς πέφυκας τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.

ΚΟ. δεῦρ', ὡς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.

ΔΗ. ἅπασι κοινὸν ὄνμα δαιμόνων ἔδρα.

ΚΟ. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.

ΔΗ. οὐκ οὐν ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;

ΚΟ. βλάπτων γ' ἐκείνους μηδέν, ἦν τι σωφρονῇς.

ΔΗ. βλάπτεσθ' ἐμοῦ γε μὴ μιαινόντος θεοῦς.

ΚΟ. οὐ βούλομαι σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.

ΔΗ. καὶ γὰρ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.

ΚΟ. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβάν.

ΔΗ. οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν.

ΚΟ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἶσομαι.

ΔΗ. κλαίων ἄρ' ἄψι τῶνδε κούκ ἐς ἀμβολάς.

ΚΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσης θενεῖν.

ΔΗ. εἰ μή γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.

ΧΟ. ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγης, ἄναξ.

ΚΟ. στείχω· μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη.

- ἦξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβὼν 275
 πάγχαλκον αἶχμην δεῦρο. μυρίοι δέ με
 μένουσιν ἄσπιστῆρες Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν. Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
 καρδοκῶν τάνθενδε τέρμασιν μένει.
 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται 280
 σοὶ καὶ πολίταις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς.
 μίτην γὰρ ἦβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα
 πολλὴν ἐν Ἀργεῖ, μή σε τιμωρούμενοι.
 ΔΗ. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
 ἐνθενδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ 285
 ἄξιον βίᾳ τοῦσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
 ὑπήκοον τήνδ' ἄλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
 ΧΟ. ὦρα προνοεῖν, πρὶν ὄροισ πελάσαι
 στρατὸν Ἀργείων·
 μάλα δ' ὄξυς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, 290
 ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
 δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
 πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
 ὥς δελν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν 295
 ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι;
 10. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας
 ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κάγαθοῦ πεφυκέναι
 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
 κακοῖς ἐκοινῶνησεν, οὐκ ἐπαινέσω, 300
 τέκνοις ὄνειδος εἴνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
 τὸ δυστυχὲς γὰρ ἠγένεται ἀμύνεται
 τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
 εἰς τοῦσχατον πεσόντες ἠΰρομεν φίλους
 καὶ ξυγγενεῖς τοῦσδ', οἳ τοσῆσδ' οἰκουμένης 305
 Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.

δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν δότε,
 ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.
 ὦ παῖδες, εἰς μὲν πείραν ἤλθομεν φίλων·
 ἦν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος εἰς πάτραν φανῇ 310
 καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρός,
 σωτήρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
 καὶ μήποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρυ,
 μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
 πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι δ' ὑμῖν σέβειν 315
 οἱ γῆν τοσὴνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
 ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
 πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
 ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανόνθ', ὅταν θάνῃς, 320
 πολλῶ σ' ἐπαίνω Θησέως, ὦ τᾶν, πέλας
 ὑψηλὸν ἀρῶ καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
 ὥς εὖ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
 τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἂν' Ἑλλάδα
 σώξεις πατρώαν δόξαν, ἐξ ἑσθλῶν δὲ φῦς 325
 οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγῶς πατρός
 παύρων μετ' ἄλλων· ἔνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
 εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

- ΧΟ.** αἰεὶ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμυγχανοῖς
 σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν. 330
 τοιγὰρ πόνοους δὴ μυρσίους ὑπὲρ φίλων
 ἦνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὀρῶ πέλας.
ΔΗ. σοί τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' ἀνῶ, γέρον,
 τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.
 κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι, 335
 τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χειρὶ· πρῶτα μὲν σκοποὺς
 πέμψω πρὸς αὐτόν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·

ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
 μάντιες δ' ἀθροίσας θύσομαι· σὺ δ' εἰς δόμους 340
 σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
 εἰσὶν γὰρ οἱ σου, καὶ ἐγὼ θυραῖος αἶ,
 μέριμναν ἔξουσ'. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους, γέρον.

10. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν, εὐξόμεσθα δὲ
 ἰκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πράξαι πόλιν· 345
 ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇ καλῶς,
 ἴμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' οὐ κακίοσι
 χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
 τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ Διὸς δάμαρ,
 ἡμῶν δ' Ἀθάνᾳ. φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν 350
 καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
 νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

ΧΟ. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι 355
 σοῦ πλεόν οὐ μέλονται,
 ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθόν·
 μεγαληγορίαισι δ' ἐμὰς
 φρένας οὐ φοβήσεις.
 μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὔτω
 καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
 εἶη. σὺ δ' ἄφρων ὅ τ' Ἄργει 360
 Σθενέλου τύραννος·
 ὅς πόλιν ἔλθων ἑτέραν
 οὐδὲν ἐλάσσον' Ἀργούς,
 θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
 καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντομένους 365
 ξένος ὢν βιαίως
 ἔλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἷξας,
 οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
 ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἶη

353 — 361 = 362 — 370

παρά γ' εὖ φρονοῦσιν;
 εἰρήνην μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει·
 σοὶ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
 λέγω· εἰ πόλιν ἤξεις,
 οὐχ οὕτως ἂν δοκεῖς κυρήσεις.
 οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος οὐδ'
 ἰτέα κατάχαλκός ἐστιν.
 ἀλλ' οὐ, πολέμων ἐραστά,
 μή μοι δορὶ συνταράξης
 τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσιν
 πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου.

- ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι σύννοϊαν ὄμμασιν φέρων
 ἦκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
 μέλλουσιν ἢ πάρεισιν ἢ τί πυνθάνει;
 οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ σε κήρυκος λόγος·
 ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὧν
 εἴσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρον
 εἰς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
 ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
- ΔΗ. ἦκει στράτευμ' Ἀργεῖον Εὐρυσθεύς τ' ἄνα
 ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῶν,
 ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
 οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.
 πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τὰδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
 στρατόν, λεπαίαν δ' ὀφρύην καθήμενος
 σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι,
 ποία προσάξει στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορὸς
 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇσδ' ἰδρύνεται χθονός.
 καὶ τὰμὰ μὲν *πάντ' ἄραρ' ἦδη καλῶς·
 πόλις τ' ἐν ὅπλοις σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα
 ἔστηκεν οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,
 θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,

τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
 χρησμῶν δ' αἰδοῦς πάντας εἰς ἑν ἁλίσας
 ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
 λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια. 405
 καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
 πόλλ'· ἑν δὲ πᾶσι γινῶμα ταύτῃ ἐμπρέπει·
 σφάζει κελεύουσίν με παρθένον κόρη
 Δήμητρος, ἣτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὥς ὄρᾳς, προθυμίαν 410
 τοσὴνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
 οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
 ἄκονθ'· ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὔτω φρονεῖ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
 καὶ νῦν πυκνὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις, 415
 τῶν μὲν λεγόντων ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
 ἰκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμοῦ
 κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δράσω τόδε,
 οἴκελος ἦδη πόλεμος ἐξαορνύεται.
 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως 420
 αὐτοὶ τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
 καὶ γὰρ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
 ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
 ἀλλ' ἢ πρόθυμον οὔσαν οὐκ ἔῃ θεὸς 425
 ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρῆζουσιν πόλιν;
 ὦ τέκν', ἔοιγμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
 χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
 εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν, εἴτα χερσόθεν
 πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον πάλιν. 430
 οὔτω δὲ χῆμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς
 ἦδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
 οἴμοι· τί δῆτ' ἑτερψας ὦ τάλαινά με

ἐλπίς τὸτ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
 συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει
 κτείνειν πολιτῶν παῖδας, αἰνέσαι δ' ἔχω
 καὶ τὰνθάδ'. εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
 πράσσειν ἔμ', οὗτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.
 ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
 ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
 ποῖον δὲ γαίης ἔρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
 ὀλούμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δὴ.
 κάμοι μὲν οὐδὲν εἰ με χρὴ θανεῖν μέλει,
 πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμούς ἐχθροὺς θανόντων.
 ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα,
 καὶ τὴν γεραῖαν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
 ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
 τλήμων δὲ κάρω πολλὰ μοχθήσας μάτην.
 χρὴν χρὴν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρρα
 πεσόντας αἰσχωρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
 ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ' ἅπασα γὰρ
 πέφρυγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας.
 ἔμ' ἐκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
 καὶ μήτε κινδύνευε σωθήτω τέ μοι
 τέκν'. οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἔγω.
 [μάλιστα δ' Εὐρύσθεύς με βούλοιτ' ἂν λαβὼν
 τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι·
 σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σοφὸν
 ἐχθρὸν συνάπτειν, μὴ ἀμαθεῖ φρονήματι.
 πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.]
 ΧΟ. ὦ πρόεβν, μή νυν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
 τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν ψευδὲς ἀλλ' ὅμως κακὸν
 γένοιτ' ὄνειδος ὥς ξένους προῦδῶκαμεν.
 ΔΗ γενναῖα μὲν τὰδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
 οὐ σοῦ χατίζων θεῶρ' ἄναξ στρατηλατεῖ.

τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεὶ πλέον
 θανόντος; ἀλλὰ τούσδε βούλεται κτανεῖν.
 δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
 νεανῖαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
 λύμης· ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεῶν. 470
 ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
 βουλήν, ἐτοίμαξ', ὥς ἔγωγ' ἀμήχανος
 χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑ. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
 προσθῆτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτησομαι· 475
 γυναικὶ γὰρ σιγῇ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
 κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων.
 τῶν σῶν δ' ἀκούσας, Ἰόλεως, στεναγμάτων
 ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.

ἀλλ' εἰμὶ γὰρ πως πρόσφορος, μέλει δέ μοι 480
 μαλίστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κάμαυτῆς πέρι
 θέλω πυθέσθαι, μὴ' πλ' τοῖς πάλαι κακοῖς
 προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.

ΙΟ. ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
 τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω. 485

ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος
 πάλιν μεθέστηκε· αὐτίς εἰς τ' ἀμήχανον·
 χρησμῶν γὰρ ὥδους φησι σημαίνειν ὅδε,
 οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
 σφάξαι κόρη Διμήτρος ἣτις εὐγενής, 490

εἰ χορὴ μὲν ἡμᾶς, χορὴ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
 ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
 σφάξειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλον τινός.
 [κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
 εἰ μὴ τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, 495

ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν τινά,
 αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.]

ΜΑ. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;

ΙΟ. ἐν τῷδε, τᾶλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.

ΜΑ μὴ νυν τρέσης ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρυ·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
 θνήσκειν ἐτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
 τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἄξιον
 κίνδυνον ἡμῶν εἴνεκ' αἶρεσθαι μέγαν,
 αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνοους,
 παρόν σφε σῶσαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
 στένειν μὲν ἰκέτας δαιμόνων καθημένους,
 πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν,
 κακοὺς ὀρᾶσθαι· ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρόπ
 κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ', ἢ μὴ τύχοι ποτέ,
 πόλεως ἀλούσης χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν
 κᾶπειτα δεινὰ πατρὸς οὔσαν εὐγενοὺς
 παθοῦσαν Ἰδην μηδὲν ἦσσαν εἰσιδεῖν.
 ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσω χθονός,
 κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δὴ τις λέγῃ·
 τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἰκεσίοισι σὺν κλάδοις
 αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός·
 κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
 ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
 αὐτὴ δὲ σωθεῖς, ἐλπιδ' εὖ πράξειν ἔχω·
 πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προύδοσαν φίλους·
 τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν
 ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
 οὐκουν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν
 ἀναξίαν; ἄλλῃ δὲ καὶ πρέπει τινὶ
 μᾶλλον τὰδ', ἥτις μὴ πίσημος ὥς ἐγώ.
 ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε
 καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·

νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα 530
 ἔκουσα κοῦκ ἄκουσα· καὶ ἀγγέλλομαι
 θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κάμαντις ὕπερ.
 εὖρημα γὰρ τοι μὴ φιλοψυχοῦς' ἐγὼ
 κάλλιστον ἠΰρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
 φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον 535
 κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
 τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
 μάλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
 ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
 ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς 540
 πέφυκας Ἡράκλειος· οὐδ' αἰσχύνομαι
 τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
 ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω·
 πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χορὴ καλεῖν,
 καὶ θ' ἢ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὕπερ· 545
 σέ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου.
 οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦς' ἐγὼ·
 χάρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λέξης, γέρον.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχασθε καὶ βούλεσθε μοι
 χορῆσθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 550
 δίδωμ' ἔκουσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.
 φεῦ·
 ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
 κακείνος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὕπερφέρεις
 τόλμῃ τε τόλμαν καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον. 555
 οὐ μὲν κελεύω γ' οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον
 [θνήσκειν γ' ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σοὺς].
 σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσῃς μιάσματος
 τοῦμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
 ἔπου δέ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χειρὶ 560
 θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·

ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἰμ' ἐγώ,
εἴπερ πέφυκα πατρὸς οὐπὲρ εὖχομαι.

ΙΟ. οὐκ ἂν δυναίμην σὼ παρεστάναι μόρῳ.

ΜΑ. σὺ δ' ἄλλὰ τοῦδε χρῆξε, μὴ μ' ἐν ἀρσένων,
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.

ΔΗ. ἔσται τὰδ', ὧ ἱάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
κάμοι τόδ' αἰσχρόν, μὴ σε κοσμεῖσθαι καλῶ
πολλῶν ἔκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ἀλλ' εἴ τι βούλει τούσδε τὸν γέροντά τε,
χώρει προσειποῦς' ὕστατον πρόσφθεγμα δὴ

ΜΑ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, χαῖρε καὶ διδασκέ μοι
τοιούσδε τούσδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφοῦς
ὥσπερ σύ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι καὶ θανεῖν πρόθυμος ὦν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σάτν χεροῖν τεθράμμεθα.
ὄρᾳς δὲ καμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
διδούσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανομένην.
ὕμεῖς δ' ἀδελφῶν ἢ παροῦς' ὁμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡμὴ πάροιθε καρδία σφαγήσεται.

καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
τιμᾶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
ξένους τε τούσδε. καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὐρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σώτειραν ὥς θάψαι χρεῶν.
μάλιστα τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεής
ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προύθανον γένους.
τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστὶ μοι κειμήλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν

κάκει μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν 595
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

ΙΟ. ἀλλ', ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη
καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσει πολὺ·
καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄξομαι θεάν, 600
ἧ σὸν κατῆρκται σῶμα, Δῆμητρος κόρη.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη
λύπη· λάβεσθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
ὥς οὔτε τούτοις ἦδομαι πεπραγμένοις, 605
χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
μεῖζων γὰρ ἄτη, συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.

ΧΟ. οὔτιν' ἀ φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύπο-
τμον στρ.

ἄνδρα γενέσθαι,
οὐδὲ τὸν αὐτὸν αἰεὶ βεβάναι δόμον 610
εὐτυχία· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
μοῖρα διώκει·
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε,
τὸν δ' ἀτίταν εὐδαίμονα τεύχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις, 615
οὐ σοφία τις ἀπώσεται·
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος αἰεὶ πόνον ἔξει.
ἀλλὰ σὺ μὴ προπίπνων τὰ θεῶν φέρε μηδ' ὑπερ-
άλγει ἀντ.

φροντίδα λύπα· 620
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἅ μελέα πρὸς ἀδελφῶν καὶ γᾶς,
οὐδ' ἀκλεῆς νιν

608 — 618 = 619 — 629

20*

δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·

ἃ δ' ἀρετὰ βαίνει δια μόχθων.

ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ'

εὐγενίας τάδε γίγνεται·

εἰ δὲ σέβεις θανάτους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.

ΘΕ. ὦ τέκνα, χαίρετ'· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων
μήτηρ τε πατὸς τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;

ΙΟ. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.

ΘΕ. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφές ὅμῳ ἔχεις;

ΙΟ. φροντίς τις ἦλθ' οἴκετός, ἣ συνειχόμεν.

ΘΕ. ἔπαιρέ νυν σεαυτόν, ὄρθωσον κἄρα.

ΙΟ. γέροντές ἐσμεν κούδα μῶς ἐρρώμεθα.

ΘΕ. ἦκω γε μέντοι χάσμα σοι φέρων μέγα.

ΙΟ. τίς δ' εἰ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;

ΘΕ. Ὑλλου πενέστης· οὗ με γινώσκεις ὄρων;

ΙΟ. ὦ φίλταθ', ἦκεις ἄρα νῶν σωτὴρ βλάβης;

ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.

ΙΟ. ὦ μήτηρ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελθ', ἄκουσον τοῦσδε φιλτάτους λόγους.

πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται.

ΑΛ. τί χρῆμ' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος;

Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται παρῶν

κῆρυξ ἀπ' Ἄργους; ἀσθενὴς μὲν ἦ γ' ἐμὴ

ῥοπή, τοσόνδε δ' εἰδέναι σε χρή, ξένη,

οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τοῦσδ' ἐμοῦ ζώσης ποτέ.

ἦ τᾶρ' ἐκείνου μὴ νομιζομένην ἐγὼ

μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερσὶ,

δυοῖν γερόντοι οὐ καλῶς ἄγωνιεῖ.

ΙΟ. θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσης, οὐκ Ἀργόθεν

κῆρυξ ἀφίκεται πολεμίους λόγους ἔχων.

ΑΛ. τί γὰρ βοήν ἐστησας ἄγγελον φόβου;

- ΙΟ. σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
 ΑΛ. οὐκ ἦσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ' ὅδε;
 ΙΟ. ἦκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
 ΑΛ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλμασιν. 660
 ἀτὰρ τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα
 ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ
 σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
 ΘΕ. στρατὸν καθίζει τάσσεται θ' ὕν ἤλθ' ἔχων.
 ΑΛ. τοῦδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δῆ. 665
 ΙΟ. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
 ΘΕ. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
 ΙΟ. πόσον τι πληθὸς συμμάχων πάρεστ' ἔχων;
 ΘΕ. πολλοὺς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
 ΙΟ. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι. 670
 ΘΕ. ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἔσθηκεν κέρας.
 ΙΟ. ἦδη γὰρ ὥς εἰς ἔργον ὤπλισται στρατός;
 ΘΕ. καὶ δὴ παρῆκται σφάγια τάξεων ἐκάς.
 ΙΟ. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
 ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. 675
 ΙΟ. τί δρωῖντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
 ΘΕ. ἠκάξομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
 ἀλλ' εἴμ'· ἐρήμους δεσπότας τοῦμὸν μέρος
 οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
 ΙΟ. κᾶγωγε σὺν σοί· ταῦτ' ἀ γὰρ φροντίζομεν, 680
 φίλοις παρόντες, ὥς ξοιγμεν, ὦφελειν.
 ΘΕ. ἦκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
 ΙΟ. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
 ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὅψει τραῦμα μὴ δρώσης χειρός.
 ΙΟ. τί δ'; οὐ θένοίμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος; 685
 ΘΕ. θέλοις ἂν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
 ΙΟ. οὐδέεις ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
 ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἢ ποτ' ἦν ῥώμῃ σέθεν.

- IO. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαι γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
 ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις.
 IO. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
 ΘΕ. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἶός τε, βούλεσθαι δ' ἴσθαι.
 IO. ὥς μὴ μενουῦντα τᾶλλα σοι λέγειν πάρα.
 ΘΕ. πῶς οὖν ὀπλίτης τευχέων ἄτερ φανεῖ;
 IO. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον ἀίχμάλωθ' ὅπλα·
 τοῖσδ' οὖσι χρησόμεσθα ἀποδώσομεν
 ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
 ἀλλ' εἰσιθ' εἰσω ἀπὸ πασσάλων ἐλὼν
 ἔνεγχ' ὀπλίτην κόσμον ὥς τάχιστα μοι.
 αἰσχροὺς γὰρ οἰκούρημα γίνεται τόδε,
 τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.
 XO. λῆμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος
 τὸ σόν, ἀλλ' ἥβᾳ· σῶμα δὲ φροῦδον.
 τί πονεῖς ἄλλως ἢ σὲ μὲν βλάψει,
 σμικρὰ δ' ὀνήσῃ πόλιν ἡμετέραν;
 χοῖν γινωσσιμαχεῖν σὴν ἡλικίαν,
 τὰ δ' ἀμήχαν' ἔαν· οὐκ ἔστιν ὅπως
 ἥβην κτήσῃ πάλιν αὐτίς.
 ΑΔ. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν
 λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
 IO. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
 ΑΔ. τί δ'; ἦν θάνης σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
 IO. παιδὸς μελήσῃ παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
 ΑΔ. ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχη;
 IO. οἶδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσης, ξένοι.
 ΑΔ. τοσόνδε γὰρ τοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
 IO. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγώ, μέλει πόνων.
 ΑΔ. φεῦ·
 Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
 εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.

- ΘΕ. ὄπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὄρᾳς παντευχίαν, 720
 φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δέμας.
 ὥς ἐγγὺς ἄγων, καὶ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ
 μέλλοντας· εἰ δὲ τευχέων φοβεῖ βάρος,
 νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
 κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἴσω τέως. 725
- ΙΟ. καλῶς ἐλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
 τεύχη κόμιξε, χεῖρὶ δ' ἐνθεῖς ὀξύην,
 λαιὸν τ' ἐπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
- ΘΕ. ἡ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὀπλίτην χρεών;
 ΙΟ. ὄρνιθος εἵνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. 730
- ΘΕ. εἶθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἴ.
 ΙΟ. ἐπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
 ΘΕ. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγώ, δοκῶν τι δρᾶν.
 ΙΟ. οὐκ οὖν ὄρᾳς μου κῶλον ὥς ἐπείγεται;
 ΘΕ. ὄρῳ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. 735
- ΙΟ. οὐ ταῦτ' ἀλέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ.
 ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
 ΙΟ. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
 ΘΕ. εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
 ΙΟ. φεῦ·
 εἶθ', ὦ βραχίων, οἶον ἡβήσαντά σε 740
 μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
 Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
 τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
 θείμην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
 ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον, 745
 εὐψυχίας δόκησις· οἴόμεσθα γὰρ
 τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.
- ΧΘ. γὰ καὶ παννύχιος σελάνα 750
 καὶ λαμπρόταται θεοῦ

φαεσίμβροτοι ἀνγαί,
 ἀγγελίαν μοι ἐνέγκαιτ',
 ἰαχήσατε δ' οὐρανῷ
 καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
 γλαυκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας.
 μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς,
 μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων,
 ἱκέτας ὑποδεχθεῖς,
 κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρω.
 δεινὸν μὲν πόλιν ὥς Μυκῆνας
 εὐδαίμονα καὶ δορὸς
 πολυαίνετον ἀλκᾷ
 μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν·
 κακὸν δ', ὃ πόλις, εἰ ξένους
 ἱκτῆρας παραδώσομεν
 κελεύσμασιν Ἄργους.
 Ζεὺς μοι σύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι,
 Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
 ἔχει· οὐποτε θνατῶν
 ἦσους θεοὶ * * * * * φανοῦνται.
 ἀλλ', ὃ πότνια, σὸν γὰρ οὐδας
 γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἧς σὺ μάτηρ
 δέσποινά τε καὶ φύλαξ,
 πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
 τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσοῦν
 στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ
 δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων.
 θέσπις σοι πολύθυστος αἶψα
 τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λάθει
 μηνῶν φθινᾶς ἀμέρα,
 νέων τ' ἀοιδῶν χορῶν τε μολπαί.

ἀντ.

στρ.

ἀντ.

- ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ
 ὀλολύγματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
 θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.
 θέσποινα, μύθους σοί τε καλλίστους φέρω
 κλύειν ἐμοί τε συντομωτάτους λέγειν. 785
 οἰκῶμεν ἐχθροὺς καὶ τροπαῖ' ἰδρύεται
 παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
 ὃ φίλταθ', ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν
 ἡλευθερωσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
 μῖᾱς δέ μ' οὐπω συμφορᾶς ἡλευθεροῖς· 790
 πρόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
 ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.
 ὃ μὲν γέρον οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι;
 μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δὴ
 τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο; 795
 νέος μεθέσθηκ' ἐκ γέροντος αὐθις αὐ.
 θανμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ θέλω
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι φίλων.
 εἰς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.
 ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατόν 800
 κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
 ἐκβὰς τεθρίππων Ἴλλος ἀρμάτων πόδα
 ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίσις δορός.
 κᾶπειτ' ἔλεξεν· ὦ στρατῆγ' ὃς Ἀργόθεν
 ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰλάσαμεν; 805
 καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακὸν
 ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
 μάχην συνάψας, ἥ κτανὼν ἄγου λαβὼν
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἢ θανῶν ἐμοὶ
 τιμὰς πατρώους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες. 810
 στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἰς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
 καλῶς λελέχθαι μῦθον εἰς τ' εὐψυχίαν.

ὃ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὦν,
 ἔλθειν ἐτόλμησ' ἐγγὺς Ἀκκίμου δορός,
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς
 τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
 Ὅλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' εἰς τάξιν πάλιν·
 μάντις δ' ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένους,
 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
 λαιμῶν βροτείων εὐθύς οὔριον φόνον.
 οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευροῖς ἔκρυπτον πλευρ'· Ἀθηναίων δ' ἄ
 στρατῷ παρήγγειλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
 ὧ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
 καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 ὃ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχυῖναι θέλει
 καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους ἐλίσσεται.
 ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ
 σάλπιγγι καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
 πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμει
 πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰωγὴν θ' ὁμοῦ;
 τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτυλος Ἀργείου δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 τὸ δεύτερον δὲ πούς ἐπαλλαχθεὶς ποδί,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτου, ἦν δὲ δύο κελεύσματα·
 ὧ τὰς Ἀθήνας, ὧ τὸν Ἀργείων γύην
 σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
 μόλις δὲ πάντα δρωῶντες οὐκ ἄτερ πόνων
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ.
 κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὅλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιᾶν

- Ἰόλαος ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον. 845
 λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως
 πώλοισ ἐπέϊχε. τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδὼν.
 Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως, 850
 ἠράσαθ' Ἥβη Ζηνὶ θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι κάποτίσασθαι δίκην
 ἐχθρούς. κλύειν δὲ θανάματος πάρεστί σοι.
 δισσῶ γὰρ ἄστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
 σταθέντ' ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει· 855
 σὸν δὲ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
 Ἥβην θ'· ὃ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων
 βραχιόνων ἐδειξεν ἠβητὴν τύπον.
 αἶρεϊ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
 τέτρωτον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσι. 860
 δεσμοῖς τε δῆσας χεῖρας ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἦκει τὸν στρατηλάτην ἄγων
 τὸν ὄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν 865
 θανοντ' ἰδῇ τις· ὥς ἐφήμεροι τύχαι.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμαρ εἰσιδεῖν.
 ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακά,
 χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω· 870
 καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
 θεοῖς ὀμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 ὦ τέκνα, νῦν δὲ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 Εὐρυσθέως ἔσεσθε καὶ πόλιν πατρὸς 875
 ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονὸς

καὶ θεοῖς πατράοις θύσεθ', ὧν ἀπειργμένους
ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.

ἅτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε
Εὐρύσθεως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν;
λέξουν· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἰδοῖς
ἁλόντα καὶ σῇ δεσποτούμενον χειρί.
οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ' ὧ γεραιά, χαῖρε καὶ μέμνησό μου
ὃ πρῶτον εἶπας, ἥνίκ' ἤρχόμην λόγου,
ἐλευθερώσειν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χορῇ
ἄψευδές εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΘ. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια
λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαιτί,
εἴη δ' εὐχαρις Ἀφροδίτα·
τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ'
εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει

Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'
αἰῶν τε χρόνου παῖς.
ἔχεις ὁδόν τιν', ὧ πόλις, δίκαιον·
οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεοὺς· ὃ δὲ μή σε φάσκων
ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ' ἐπίσημα γὰρ τοι
θεὸς παραγγέλλει,

892 — 900 = 901 — 909

- τῶν ἀδίκων παραιρῶν
 φρονήματος αἰεί.
 ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακῶς
 θεὸς γόνος, ὃ γεραιά·
 φεύγω λόγον ὥς τὸν Ἄϊδα
 δόμον κατέβα πυρὸς
 δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς·
 Ἦβας τ' ἐρατὸν χροῖζει
 λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
 ὦ Τμέναιε, δισσοῦς
 παῖδας Διὸς ἡξίωσας.
 συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς·
 καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν
 λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι,
 καὶ τούσδε θεᾶς πόλις
 καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας,
 ἔσχειν δ' ὕβριν ἀνδρός, ὃ θυ-
 μὸς ἦν πρὸ δίκας βίαιος.
 μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα
 ψυχὰ τ' ἀκόρεστος εἴη.
 δέσποιν', ὄρας μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
 Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,
 ἄελπτον ὄψιν τῶδέ τ' οὐχ ἦσσον τύχην·
 οὐ γὰρ ποτ' ἠΰχει χεῖρας ἵζεσθαι σέθεν,
 ὅτ' ἐκ Μυκηνηῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι
 ἔστειχε μείζον τῆς δίκης φρονῶν, πόλιν
 πέρσων Ἀθάνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
 δαίμων ἔθηκε καὶ μετέστησεν τύχην.
 Ἄλλος μὲν οὖν ὃ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
 Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν·
 ἐμοὶ δὲ πρὸς σέ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,
 τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
 ἡδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὄραν.
 ὦ μῖσος, ἦ κεις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;
 πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κᾶρα
 καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
 ἐχθρούς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἔτι.
 [ἐκείνος εἰ σύ, βούλομαι γὰρ εἰδέναι,]
 910 — 918 = 919 — 927

ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου, σὶ νῦν ἐμὸν
 παῖδ' ἡξίωσας, ὦ πανούργ', ἐφυβρίσαι·
 [τί γὰρ σὺ κείνον οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι·]
 ὅς καὶ παρ' Αἰθην ζῶντά νιν κατήγαγες,
 ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων
 ἔπεμπες. ἄλλα δ' οἱ ἐμηχανῶ κακὰ
 σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
 κούκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμήσαι μόνον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης καμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἦλαντες ἰκέτας δαιμόνων καθημένους,
 τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
 ἀλλ' ἡῦρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
 σὶ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε καταθανεῖν κακῶς,
 καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρῆν γὰρ οὐχ ἅπαξ
 θνήσκεν σὲ πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμένον.

ΑΓΓ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.

ΑΔ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν.
 εἴργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;

ΑΓΓ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.

ΑΔ. τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοισίδ' οὐ καλὸν κτανεῖν.

ΑΓΓ. οὐχ ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.

ΑΔ. καὶ ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξηνέσχετο;

ΑΓΓ. χρῆν δ' αὐτόν, οἶμαι, τῇδ' ἀπιστῆσαι χθονί.

ΑΔ. χρῆν τόνδε μὴ ξῆν μῆδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος.

ΑΓΓ. τότε ἡδίκηθη πρῶτον οὐ θανὼν ὁδε.

ΑΔ. οὐκ οὖν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;

ΑΓΓ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι.

ΑΔ. ἔγωγε· καίτοι φημὶ καμ' εἶναί τινα.

ΑΓΓ. πολλὴν ὑφέξεις μέμψιν, εἰ θράσεις τόδε.

ΑΔ. φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντιλεκτέον.

τοῦτον δ', ἐπεῖπερ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐράς,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.

πρὸς ταῦτα τὴν θρασείαν ὅστις ἂν θέλῃ
 καὶ τὴν φρονοῦσαν μείζον ἢ γυναικα χρὴ
 λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπραγέται.

ΧΘ. δεινόν τι καὶ συγγνωστόν, ὦ γύναι, σ' ἔχει
 μῖσος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.

ΕΥ. γύναι, σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσουσά σε,

- μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
λέξουσθ' ὅθεν χρὴ δειλίαν ὀφλεῖν τινα. 985
- ἐγὼ δὲ νείκος οὐχ ἔκων τόδ' ἡράμην·
ἤδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγώς,
τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενῆς Ἡρακλέει.
ἄλλ' εἴτ' ἐχρηξον εἴτε μή, θεὸς γὰρ ἦν,
Ἡρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον. 990
- ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἡράμην
κᾶννων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινγόμενῃ
καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν αἰεὶ
ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμούς
ἐχθρούς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοῖν φόβῳ,
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν ἀλλ' ἐτητύμως
ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καίπερ ἐχθρὸς ὢν
ἀκούσεται γὰρ ἐσθλὰ χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρήν μ' ἄρα 1000
μισούμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
ἐχθρὰν πατρώαν, πάντα κινήσαι πέτρον,
κτείνοντα κᾶκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
τοιαῦτα δρῶντι τᾶμ' ἐρίγνεται ἀσφαλῆ.
οὐκ οὖν σὺ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας 1005
ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα
ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
εἰσάσας οἰκεῖν Ἄργος; οὐτὶν' ἂν πίθοις.
νῦν οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις 1010
οὐχ ἄγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών·
πόλις δ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
μείζον τίλουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας [πολύ].
ἂ γ' εἶπας ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρὴ
τὸν προστρόπαιον τὸν τε γενναῖον καλεῖν. 1015
οὕτω γε μέντοι τᾶμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
χρήξω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκμήνη, θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
τί δ', ἦν θάνη τε καὶ πόλει πιθώμεθα;
τὰ λῶσθ' ἂν εἴη· πῶς τὰδ' οὖν γενήσεται;
ἐγὼ διδάξω ῥαδίως· κτανοῦσα γὰρ

- τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
 δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί,
 οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανῶν ἐμοί.
- ΕΤ.** κτείν', οὐ παραιτοῦμαι σε· τήνδε δὲ πόλιν,
 ἐπεὶ μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
 χρησμῷ παλαιῷ Δοξίου δωρήσομαι,
 ὃς ὠφελήσει μείζον' ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
 θανόντα γὰρ με θάψαθ' οὗ τὸ μὀρόσιμον,
 δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος.
 καὶ σοὶ μὲν εὖνους καὶ πόλει σωτήριος
 μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
 τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιάτατος,
 ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χειρὶ
 χάριν προδόντες τήνδε· τοιούτων ξένων
 προύσπητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
 δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠδούμην θεοῦ
 Ἦραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολὺ
 κοῦκ ἂν προδοῦναι μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοᾶς
 μῆθ' αἰμ' ἐάσῃτ' εἰς ἐμὸν στάξαι τάφον.
 κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
 δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ,
 ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλάβῃ θανῶν.
- ΑΔ.** τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
 κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεῶν,
 κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
 δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην.
 ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
 κομίζετ' αὐτόν, δμῶες, εἶτα χορὴ κυσὶ
 δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσης ὅπως
 αὐτίς πατρώας ζῶν ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
- ΧΘ.** ταῦτά δοκεῖ μοι. στείχετ', ὀπαδοί.
 τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
 καθαρώς ἐστὶ βασιλεῦσιν.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΛΥΚΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάρων τὴν Κρέοντος παῖδας
 αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θή-
 ραις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους
 πονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς
 Λιδου κατήλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον
 ὅταν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὥς εἴη τεθνηκώς. στα-
 άσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα,
 ὅνουν ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜ. Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
 Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων, ὃν Ἀλκαῖος ποτε
 ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
 ὃς τάσδε Θήβας ἔσχευ, ἐνθ' ὁ γηγενὴς
 σπαρτῶν στάχυς ἔβλασται, ὧν γένους Ἀρης
 ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
 τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἐνθεν ἐξέφυ
 Κρέων Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
 Κρέων δὲ Μεγάρης τῆσδε γίνεται πατήρ,
 ἦν πάντες ὕμεναίοισι Καδμεῖοί ποτε
 λωτῷ συνηλάλαξαν, ἥνικ' εἰς ἔμοις
 δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
 λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατρκίσθη ἐγὼ,
 Μεγάρην τε τήνδε πενθερούς τε παῖς ἔμοις
 Ἀργεῖα τεῖχη καὶ Κυκλωπῖαν πόλιν
 ὠρέξατ' οἰκεῖν, ἦν ἐγὼ φεύγω κτανῶν
 Ἥλεκτρύωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
 ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
 καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεὶ μέγαν,
 ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἰθ' Ἥρας ὕπο
 κέντροις δαμασθεῖς εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλοις ἐξεμόχθησεν πόνοις,

τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
 βέβηκ' ἐς Ἀίδου τὸν τρισώματον κύνα
 εἰς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἦκει πάλιν. 25
 γέρον δὲ δὴ τις ἔστι Καδμείων λόγος
 ὥς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνάτωρ Λύκος
 τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
 τὼ λευκοπώλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
 Ἀμφιόν' ἠδὲ Ζῆθον ἐκγόνῳ Διός. 30
 οὐ ταῦτ' ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
 Καδμεῖος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολῶν,
 κτείνει Κρέοντα καὶ κτανὼν ἄρχει χθονός,
 στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
 ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνημμένον 35
 κακὸν μέγιστον, ὥς ἔοικε, γίνεται.
 τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς
 ὁ καινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
 κτανὼν δάμαρτά θ', ὥς φόνῳ σβέσῃ φόνον, 40
 καὶ μ', εἴ τι δὴ χρὴ καὶ ἐν ἀνδράσιν λέγειν
 γέροντ' ἀχρεῖον, μὴ ποθ' οἷδ' ἠνδρωμένοι
 μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
 ἐγὼ δέ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι
 τροφὸν τέκνων οἴκουρόν, ἥνίκα χθονὸς 45
 μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμός,
 σὺν μητρί, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
 βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διός,
 ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἰδρύσατο
 Μινύας κρατήσας οὐμὸς εὐγενὴς τόκος. 50
 πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
 σίτων ποτῶν ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
 πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
 δόμων καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας.

φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,
οἱ δ' ὄντες ὁρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιούτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία,
ἥς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὖνους ἐμοὶ
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕ. ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός,
ὥς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θείων σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὅς εἴνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
ἔχων τυραννίδ', ἥς μακρὰι λόγχοι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· καὶ μ' ἔδωκε παιδὶ σὺν
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο·
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
οἱ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
σώζω νεοσσοὺς ὄρνις ὥς ὑφειμένους.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
ὦ μῆτερ, ἀνδρᾶ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾶ, πόθ' ἤξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα. θανμάζων δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι, πᾶς ἀνίστησιν πόδα,
ὥς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τί ν' ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας
ἐξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.
ὥς οὔτε γαίης ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὐτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις.
λέγ' εἰς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἦ,

χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

AM. ὦ θυγάτερ, οὔτοι ῥᾷδιον τὰ τοιάδε
φράυλως περαίνειν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ME. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος; 90

AM. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ME. κἀγὼ· δοκεῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χρή, γέρον.

AM. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ME. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.

AM. γένοιτό τ᾽ ἂν, ὦ θυγάτερ, οὔριος δρόμος 95

ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,

ἔλθοι τ' εἴ ἂν παῖς οὐμός, εὐνάτωρ δὲ σός.

ἀλλ' ἡσύχαξε καὶ δακρυρροοὺς τέκνων

πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρευκῆλει λόγοις,

κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς ὅμως. 100

κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,

καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ αἰὲρ ῥώμην ἔχει

[οἷ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς].

ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.

οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105

πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟ. ὑπόροφα μέλαθρα στρ.

καὶ γεραῖα δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις

ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἰαλέμων

γόνων αἰοιδὸς [ὥστε πολὺς] ὄρνις, 110

ἔπεα μόνου καὶ δόκημα νυκτερωπὸν

ἐννύχων ὀνείρων,

τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.

ὦ τέκεα πατρὸς ἀπάτορ', ὦ

γεραῖε σύ τε τάλαινα μᾶ- 115

τερ, ἃ τὸν Αἰίδα δόμοις

πόσιν ἀναστενάξεις.

μὴ πόδα προκάμῃτε ἀντ
 βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον
 λέπας ξυγοφόρος ἄρματος βάρος φέρων
 τροχηλάτοιο πῶλος.
 λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
 ποδὸς ἀμαυρὸν ἶχνος·
 γέρον γέροντα παρακόμιζε,
 τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις
 ὧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ
 ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
 πατρίδος οὐκ ὀνειδίῃ.
 ἴδετε, πατὴρ ὥς
 γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
 ὀμμάτων ἀνγαί,
 [τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,]
 οὐδ' ἀποιχεται χάρις.
 Ἑλλὰς ὧ συμμάχους
 οἴους οἴους ὀλέσασα
 τοῦσδ' ἀποστερήσει.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
 Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πάρος.
 ΜΤΚ. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον,
 εἰ χρή μ', ἐρωτῶ· χρή δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
 ὑμῶν καθέστηκε, ἱστορεῖν ἂ βούλομαι.
 τί ν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκύναι βίον;
 τί ν' ἐλπίδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
 ἢ τὸν παρ' Αἰδη πατέρα τῶνδε κείμενον
 πιστεύεθ' ἥξειν; ὥς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 τὸ πένθος αἶρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,
 σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενού,
 ὥς σύγγαμός σοι Ζεὺς * * * * *,
 σὺ δ' ὥς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.

τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει,
 ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανὼν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν
 βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
 τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' εἵνεκεν 155
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεῶν;
 ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐψυχίας
 θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τᾶλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
 ὃς οὐποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾶ χειρὶ
 οὐδ' ἤλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων, 160
 κάκιστον ὄπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
 ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε ἀντιδέρκεται
 δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
 ἔχει δὲ τοῦμόν οὐκ ἀναΐδειαν, γέρον, 165
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανὼν
 Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνους ἔχων.
 οὔκουν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὶ
 χρήζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων [δίκην].
 τὸ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω [μέρει] 170
 παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
 λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἑατέον κλύειν.
 πρῶτον μὲν οὖν τάρρητ', ἐν ἀρρήτοις γὰρ
 τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες, 175
 σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
 Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκὼς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
 Γίγασι, πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
 τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε· 180
 τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
 Φολόην ἐπελθὼν, ᾧ κάκιστε βασιλέων,

ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίνειαν ἂν
 ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν
 Δίρφυν δ' ἐρωτῶν ἢ σ' ἔδρεψ' Ἀβαντίδα,
 οὐκ ἂν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 ἐσθλὸν τι δράσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν
 τὸ πάνσοφον δ' εὖρημα, τοξήρη σάγην,
 μέμφει· κλύων νῦν τὰ π' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
 ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων
 κὰν τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγαθοῖς
 αὐτὸς τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας,
 θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
 θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
 ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὖστοχον,
 ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφείς
 ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν,
 ἐκὰς δ' ἀφεστῶς πολεμίους ἀμύνεται
 τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
 τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς
 σώζειν τὸ σῶμα, μὴ ἐκ τύχης ὠρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἷδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 [γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι].
 παῖδας δὲ δὴ τί τούσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σ' οἷδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τᾶκγον' αὐτὸς ὢν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύν,
 εἰ δειλίας σῆς κατθανοῦμεθ' εἵνεκα,
 ὃ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίως εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλ
 ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός·

- βία δὲ δράσης μηδέν, ἢ πείσει βίαν, 215
 ὅταν θεός σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη.
 φεῦ·
 ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι
 λόγους ὄνειδιστῆρας ἐνθατούμενος,
 τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
 ὅς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν 220
 Θήβαις ἔθηκεν ὅμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ' οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
 σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν,
 ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ λόγχας ὅπλα
 φέρουσαν ἔλθειν, ποντίων καθαρμάτων 225
 χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
 τὰ δ' ὦ τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
 οὔθ' Ἑλλάς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῇ φίλον
 δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα πλήν γλώσσης ψόφον.
 ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἦν πρὶν εἶχομεν· 230
 γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαυρόν σθένος.
 εἰ δ' ἢ νέος τε κᾶτι σώματος κρατῶν,
 λαβὼν ἂν ἔγχος τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
 καθημάτωσ' ἄν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέραν
 φεύγειν ὄρων νιν δειλίᾳ τοῦμόν δόρυ. 235
 ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
 θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ἢ λέγειν;
 σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
 ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
 ἄγ', οἳ μὲν Ἑλικῶν', οἳ δὲ Παρνασοῦ πτυχαῖς 240
 τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντες ὑλουργοὺς δρυὸς
 κορμούς· ἐπειδὴν δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,
 βωμόν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
 ἐμπίπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
 πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὔνεκ' οὐχ ὁ κατθανὼν 245

κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε
 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γινώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
 τύχας, ὅταν πάσῃ τι, μεμνήσεσθε δὲ
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟ. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὗς Ἄρης σπείρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
 οὐ σκῆπτρα χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα
 ἀρεῖτε καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κᾶρα
 καθαιματώσεθ', ὅστις οὐ Καδμείος ὦν
 ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἐπηλυς ὦν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπόσεις χαίρων ποτέ,
 οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χερσὶ
 ἔξεις· ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἤλθες ἐνθάδε,
 ὕβριζ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἐνερθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπῶν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὃ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει·
 κᾶπειτα πράσσω πόλλ' ἐγώ, φίλους ἐμούς
 θανόντας εὖ δρῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὥς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
 ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόθου διώλεσας.
 ἐπεὶ σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με
 καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾤκησαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
 στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμασιν·
 οὐ γάρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτήσατο.

ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ εἵνεκα
 ὁργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·
 ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότης θυμούμενοι

πάθῃτε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτροῦων,
 γνώμης ἄκουσον, ἣν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280
 ἄντικτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
 ὅς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
 ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων 285
 διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν.
 ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλὰ.
 σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,
 ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο·
 οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις, 290
 ὥς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι
 δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
 κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ,
 ἐμοὶ τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
 ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο·
 καὶ τίς θανόντων ἤλθεν ἐξ Αἰδοῦ πάλιν;
 ἀλλ' ὥς λόγοισι τόνδε μαλθαξαίμεν ἄν;
 ἥκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,
 σοφοῖσι δ' εἶκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· 300
 ῥᾶον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
 ἦδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησαίμεθα
 φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
 πενία σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
 ὥς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις 305
 ἐν ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνου.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὅς μένει σ' ὅμως.
 προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ᾧ γέρον, σέθεν·
 τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖν τύχας

πρόθυμός ἐστιν, ἡ προθυμία δ' ἄφρων·
ὃ χρηὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θήσει ποτέ.

ΧΟ. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τις σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπανσά γ' ἄν·
νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σ·
ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων.

ΑΜ. οὔτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν
ἰδοῦ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέσῃ
κεντεῖν φονεύειν, λέναι πέτρας ἄπο.
μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα·
κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος
ὥς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
πατρός τε πατέρα. τᾶλλα δ' ἢ πρόθυμος εἰ
πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θαν

ΜΕ. κἀγὼ σ' ἱκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
ἡμῖν ἴν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν
δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα·
ὥς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάβωσ' οἴκων πατρός·

ΑΤΚ. ἔσται τὰδ'· οἴγειν κληῖθρα προσπόλοις λέγα
κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλω
ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρα δώσων χθονί.

ΜΕ. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
πατρῶον εἰς μέλαθρον, οὐ τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.

ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὲ παιδὸς γονέ' ἐμοῦ σ' ἐκλήξομεν·
σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος·

ἄρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὦν θεὸν μέγαν·
 παῖδας γὰρ οὐ προύδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' εἰς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
 τάλλότριά λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβών, 345
 σῶζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
 ἄμαθ' ἤ τις εἴ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφυς.
 αἶλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ στρ.
 μολπᾶ Φοῖβος ἰαχεῖ,
 τὰν καλλίφθογγον κιθάραν 350
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
 ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν
 μολόντα, παῖδ' εἶτε Διὸς νιν εἶπω
 εἶτ' Ἀμφιτρυῶνος ἱνιν,
 ὕμνησαι στεφάνωμα μό- 355
 χθων δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἄρεται πόνων
 τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
 ἠρῆμωσε λέοντος, 360
 πυρσῷ δ' ἀμφεκακλύφθη
 ξανθὸν κρατ' ἐπινωτίσας
 δεινῷ χάσματι θηρός·
 τὰν τ' ὀρεινόμον ἀγρίων 365
 Κενταύρων ποτὲ γένναν
 ἔστρωσεν τόξοις φονίοις,
 ἐναίρων παανοῖς βέλεσιν.
 ξύννοιδε Πηνειὸς ὁ καλλιδίνας
 μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι 370
 σύγχροτοί θ' Ὀμόλας ἔναυ-
 λοι, πεύκαισιν ὅθεν χέρας

348 — 363 = 364 — 379

πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
 ἱππέαις ἐδάμαζον·
 τὰν τε χρυσοκάρανον
 δόρκαν ποικιλόνωτον
 συλήτειραν ἀγρωστῶν
 κτείνας, θηροφόνον θεῶν
 Οἰνωᾶτιν ἀγᾶλλει·
 τεθρίππων τ' ἐπέβα
 καὶ ψαλλοῖς ἐδάμασσε πῶλους
 Διομήδεος, αἵ φονίαισι φάτναις
 ἀχάλιν' ἐθόαζον
 κάθαιμα σῖτα γέννυσι, χαρμοναῖσιν
 ἀνδροβρῶσι δυστράπεζοι·
 περῶν δ' ἀργυρορρύταν Ἑβρον
 ἐξέπραξε μόχθον,
 Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ,
 τὰν τε Πηλιάδ' ἀκτὰν
 Ἀναύρου παρὰ πηγᾶς·
 Κύκνον δὲ ξενοδαίκταν
 τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναί-
 ας οἰκήτορ' ἄμικτον·
 ὕμνωδῶν τε κορᾶν
 ἦλυθεν Ἑσπερίδων ἐς αὐλάν,
 χρύσειον πετάλων ἀπὸ μηλοφόρων
 χειρὶ καρπὸν ἀμέρξων,
 δράκοντα πυρσόνωτον, ὅς σφ' ἄπλατον
 ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει,
 κτανῶν· ποντίας θ' ἁλὸς μυχοῦς
 εἰσέβαινε, θνατοῖς
 γαλανείας τιθεὶς ἐρετμοῖς·
 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν

στφ.

α

ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
 Ἄτλαντος δόμον ἐλθὼν· 405
 ἄστροπούς τε κατέσχευ οἴ-
 κους εὐανορίᾳ θεῶν·
 τὸν ἱππευτὰν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν 410
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξείνου οἴδμα λίμνας,
 τὶν' οὐκ ἀφ' Ἑλλαντίας
 ἄγορον ἀλίσσας φίλων,
 κόρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον φάρος,
 ζωστήρος ὀλεθρίους ἄγρας. 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σώζεται Μυκῆναις.
 τὰν τε μυριόκρανον
 πολύφονον κύνα Λέρνας 420
 ὕδραν ἐξεπύρωσεν
 βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,
 τὸν τρισώματον οἷσιν ἔ-
 κτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλατ' εὐτυχῇ 425
 διῆλθε· τὸν τε πολυδάκρυον
 ἔπλευσ' ἐς Αἶδαν, πόνων τελευτάν,
 ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
 βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν.
 στέγαι δ' ἔρημοι φίλων, 430
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
 βίου κέλευθον ἄθεον ἄδικον· εἰς δὲ σᾶς
 χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
 εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβων

408 — 424 = 425 — 441

δόρυ τ' ἐπαλλον ἐν αἰχμῇ
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέκεσιν ἂν παρέσταν
 ἄλκᾳ· νῦν δ' ἀπολείπομαι 440
 τὰς εὐδαίμονος ἥβας.
 ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τούσδε φθιμένων
 ἐνδυντ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 [δὴ ποτε παῖδας] τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 ἄλοχον τε φίλην ὑποσειραίους 445
 ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα καὶ γεραιὸν
 πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,
 δακρύων ὥς οὐ δύναμαι κατέχειν
 γραίας ὅσων ἔτι πηγάς. 450

ΜΕ. εἰεν· τίς λερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων
 ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεὺς;
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Αἶδου τάδε.
 ὦ τέκν', ἀγόμεθα ξεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν,
 ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες. 455
 ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμῇ τε καὶ τέκνων
 τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρομαι.
 ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίους δ' ἐθρεψάμην
 ὕβρισμαὶ κἀπλίχαρμα καὶ διαφθοράν.
 φεῦ·
 ἢ πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες, 460
 ἣν πατὴρ ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
 σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὃ κατθανὼν πατήρ,
 Εὐρύσθεως δ' ἐμελλες οἰκήσειν δόμους
 τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
 στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῶν κάρα 465
 λέοντος, ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
 σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
 ἐγκληροα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος,

ὥς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά με·
 εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον 470
 ξύλον καθίει Δαιδάλου, ψευδῇ δόσιν.
 σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ
 τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
 τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίδι
 πατὴρ ἐπύργου μέγα φρονῶν εὐανδρίᾳ· 475
 ἐγὼ δὲ νύμφας ἡκροθινιαζόμεν,
 κήδη συνάψουσ', ἔκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς
 Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὥς ἀνημμένοι κάλως
 πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
 καὶ ταῦτα φροῦθα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη 480
 νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
 ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν.
 πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστιᾶ γάμους ὅδε,
 Ἄιδην νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.
 ὦμοι, τίς ὑμῶν πρῶτον ἢ τίς ὕστατον 485
 πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
 τίς λάβωμαι; πῶς ἂν ὥς ξουθόπτερος
 μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
 εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ.
 ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγος εἰσακούεται 490
 θνητῶν παρ' Ἄιδῃ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω·
 θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγώ,
 ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκληζόμεν βροτοῖς.
 ἄρηξον, ἔλθῃ καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
 ἄλλα γὰρ ἔλθων ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ· 495
 κακοὶ γάρ εἰσιν οἱ τέκνα κτείνουσι σά.
 σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἔς οὐρανὸν δικῶν
 αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν
 μέλλεις, ἀμύνειν, ὥς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις. 500

καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
 θανεῖν γάρ, ὥς εἰκ', ἀναγκαίως ἔχει.
 ἀλλ' ὧ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
 τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
 ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
 ὥς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σῶζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπονδάσας διέπτατο.
 ὁρᾷτέ μ' ὅσπερ ἡ περίβλεπτος βροτοῖς
 ὀνομαστὰ πρᾶσσων, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
 ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιᾷ.
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἡ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
 βέβαιός ἐστι. χαίρειτ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
 πανύστατον νῦν, ἥλικες; δεδόρκατε.

ME. ἔα·

ὧ πρέσβυ, λεύσσω τὰμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;

AM. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ κα' ἔχει.

ME. ὅδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθην εἰσηκούομεν;

AM. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.

ME. τί φημί; ποτ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρᾷ;
 οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδός, γέρον.
 δεῦρ', ὧ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρῶων πέπλω
 ἔτ' ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῇτ', ἐπεὶ Διὸς
 σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος.

HP. ὧ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς,
 ὥς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολῶν.

ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὁρᾷ πρό θωμάτων
 στολμοῖσι νεκρῶν κρατὰς ἐξεστεμμένα,
 ὅχλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρα τε δακρύνοντα συμφορὰς τίνας;
 φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθεῖς,
 τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος;

AM. ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὧ φάος μολῶν πατρί,

ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἔλθων φίλοις;

HP. τί φῆς; τίν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν, πάτερ;

ME. διολλύμεσθα· σὺ δέ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἤρπασ' ἃ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν·
τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων, 536
καὶ τὰμ' ἐθυησε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.

HP. Ἄπολλον, οἷοις φοιμίους ἄρχει λόγου.

ME. τεθναῖσ' ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρων.

HP. πῶς φῆς; τί δρᾶσας ἢ δορὸς ποίου τυχάν; 540

ME. Λύκος σφ' ὁ καινὸς γῆς ἄναξ διῶλεσεν.

HP. ὅπλοις ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;

ME. στάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.

HP. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;

ME. κτείνειν ἐμέλλε πατέρα καμὲ καὶ τέκνα. 545

HP. τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;

ME. μὴ ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίαιτο.

HP. κόσμος δὲ παίδων τίς ὅδε νεοτέροις πρέπων;

ME. θανάτου τὰδ' ἤδη περιβόλαι' ἐνήμεθα.

HP. καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκει; ὦ τλήμων ἐγώ. 550

ME. φίλων ἔρημοι, σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.

HP. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;

ME. Εὐρυσθέως κήρυκες ἠγγέλλον τάδε.

HP. τί δ' ἐξελείπει' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμήν;

ME. βία, πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555

HP. κοῦκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;

ME. αἰδῶ γ'; ἀποικεῖ τῇσδε τῆς θεοῦ πρόσω.

HP. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;

ME. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τῖνες;

HP. μάχας δὲ Μινυῶν ἄς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560

ME. ἄφιλον, ἵν' αὐθὶς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.

HP. οὐ φίπεθ' Ἀίδου τᾶσδε περιβολὰς κόμης
καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε τοῦ κάτω σκοτοῦ

φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
 ἐγὼ δέ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἐργον χερός,
 πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
 καινῶν τυράννων, κρατὰ δ' ἀνόσιον τεμῶν
 ῥίψω κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὅσους
 κακούς ἐφηῦρον εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,
 τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὄπλῳ χειρῶσομαι·
 τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
 Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἰμαχθήσεται.
 τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χρὴ
 καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι·
 μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
 καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἶπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρὸς
 θνήσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλὸν
 ὕδρα μὲν ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε
 Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
 οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλίνικος ὥς πάροιθε λέξομαι.

- ΧΟ.** δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
 πατέρα τε πρέσβυν τὴν τε κοινωνὸν γάμων.
- ΑΜ.** πρὸς σοῦ μέν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον
 τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ ἐπείγου λίαν.
- ΗΡ.** τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;
- ΑΜ.** πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
 δοκοῦντας εἶναι συμμάχους ἄναξ ἔχει,
 οἳ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
 ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
 δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
 ὣφθης ἐσελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὣφθης, ὅρ
 ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.
- ΗΡ.** μέλει μὲν οὐδὲν εἰ με πᾶς εἶδεν πόλις·

ἄρην δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις,
 ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα·
 ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.

AM. καλῶς· προσελθὼν νῦν πρόσκειπέ θ' ἐστίαν
 καὶ δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν. 600

ἦξει γὰρ αὐτός σῆν δάμαρτα καὶ τέκνα
 ἔλξων φονεύσων καὶ ἐπισφάξων ἄναξ·
 μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται.
 τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σῆν
 μὴ πρὶν ταραξῆς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον. 605

HP. δρᾶσω τὰδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἰμ' εἴσω δόμων.
 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
 Αἰδου Κόρης τ' ἐνερθεῖν οὐκ ἀτιμάσω
 θεοὺς προσκείπειν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.

AM. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς Αἰδου, τέκνον; 610

HP. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.

AM. μάχη κρατήσας ἢ θεᾶς δωρήμασιν;

HP. μάχη· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' ἠντύχησ' ἰδὼν.

AM. ἢ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θῆρ;

HP. Χθονίας νιν ἄλσος Ἑρμιῶν τ' ἔχει πόλις. 615

AM. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;

HP. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τάνθαδ' εἰδείην πάρος.

AM. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

HP. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ Αἰδου, πάτερ.

AM. καὶ ποῦ ἔστιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 620

HP. βέβηκ' Ἀθήνας νέρθεῖν ἄσμενος φυγῶν.

ἀλλ' εἴ, ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', εἰς δόμους πατρὸς
 καλλίωνές τ' ἄρ' εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων
 πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε

καὶ νάματ' ὅσων μηκέτ' ἐξανίετε, 625

σύ τ' ὦ γύναι μοι σύλλογον ψυχῆς λαβέ

τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·

οὐ γὰρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξείω φίλους.

ἄ,

οἷδ' οὐκ ἀφιασ', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
τοσῶδε μάλλον· ὦδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ;
ἄξω λαβὼν γε τούσδ' ἐφολκίδας χεροῖν,
ναῦς δ' ὥς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
θεράπευμα τέκνων. πάντα τὰνθρώπων ἴσα·
φιλοῦσι παῖδας οἳ τ' ἀμείνονες βροτῶν
οἳ τ' οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι·
ἔχουσιν, οἳ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

ΧΟ.

ἅ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ
βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
βλεφάρων σκυτεινὸν
φάος ἐπικαλύψαν.
μή μοι μήτ' Ἀσιήτιδος
τυραννίδος ὄλβος εἶη,
μή χρυσοῦ δώματα πλήρη
τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν,
ἅ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.
τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
ρας μισῶ· κατὰ κυμάτων δ'
ἔρροι μηδέ ποτ' ὄφελεν
θνατῶν δώματα καὶ πόλεις
ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀ-
εὶ πτεροῖσι φορεῖσθω.
εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις καὶ σοφία κατ' ἄνδρας,
δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον
φανερὸν χαρακτῆρ'
ἀρετᾶς ὅσοισιν

μέτα, κατθανόντες τ'	660
εἰς ἀνγὰς πάλιν ἄλιου	
δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,	
ἃ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἂν	
εἶχε ζωᾶς βιοτάν,	
καὶ τῷδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν	665
γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,	
ἴσον ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄ-	
στρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει.	
νῦν δ' οὐδεὶς ὄρος ἐκ θεῶν	
χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφής,	670
ἀλλ' ἐλίσσόμενός τις αἰ-	
ὦν πλοῦτον μόνον αὔξει.	
οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας	στρ.
Μούσαις συγκαταμιγνύς,	
ἀδίσταν συζυγίαν.	675
μὴ ξῶην μετ' ἀμουσίας,	
αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.	
ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς	
κελαδεῖ Μναμοσύναν·	
ἔτι τὰν Ἡρακλέους	680
καλλίνικον ἀείδω	
παρά τε Βρόμιον οἰνοδόταν	
παρά τε χέλυνος ἐπτατόνου	
μολπὰν καὶ Δίβυν αὐλόν·	
οὐπω καταπαύσομεν	685
Μούσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν.	
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες	αυτ.
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πυρὰς τὸν	
Λατοῦς εὐπαιδα γόνον	
εἰλίσσουσαι καλλίχορον·	690

παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροισ
 κύκνος ὥς γέρον ἀοιδὸς
 πολιᾶν ἐκ γενύων
 κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
 Διὸς ὁ παῖς· τὸ δ' εὐγενίας
 κλέος ὑπερβάλλων [ἀρετᾶ]
 μοχθήσας τὸν ἄκυμον
 θῆκεν βίοντον βροτοῖς
 πέρσας δείματα θηρῶν.

ΑΤΚ. εἰς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρύων, ἔξω περᾶς
 χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλασιν.
 ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
 ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανούσι τοῖς ἐμοῖς·
 ἂ χρῆν σε μετρίως, κεί κρατεῖς, σπουδὴν ἔχων
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
 στέργειν ἀνάγκη, δραστεῖον θ' ἂ σοὶ δοκεῖ.

ΑΤΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόοι;

ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτήν, ὥς θύραθεν εἰκάσαι,

ΑΤΚ. τί χρῆμα; δόξης τῇσδ' ἔχεις τεκμήριον;

ΑΜ. ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐστίας θάσσειν βάθροισ

ΑΤΚ. ἀνόνητά γ' ἰκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.

ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.

ΑΤΚ. ὃ δ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ.

ΑΜ. οὐκ, εἰ γε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.

ΑΤΚ. χώρει πρὸς αὐτήν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.

ΑΜ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου δράσας τόδε.

ΑΤΚ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἐστ' ἐνθύμιον,

οἱ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παίδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
ὥς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725

AM. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἄρκυν δεδήσεται
ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν 730
ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ' ὥς ἴδω νεκρὸν
πίπτουτ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

XO. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἀναξ στρ. 735
πάλιν ὑποστρέφει βίοντον εἰς Αἶδαν.
ἰὼ δίκαι καὶ θεῶν παλίσρους πότμος.
ἦλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσεις θανόν,
ὑβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνουας σέθεν. 740
χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς·
πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς 745
ἦλπισεν παθεῖν γὰρ ἀναξ.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, καὶ τὰ θωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὥς ἐγὼ θέλω.

ATK. ἰὼ μοί μοι.

XO. τόδε κατάρχεται μέλος ἔμοι κλύειν ἀντ. 750
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πόρρω.
βοᾷ φόνον φροῖμιον στενάζων ἀναξ.

ATK. ὦ πᾶσα Κάδμου γαί', ἀπόλλυμαι δόλῳ.

XO. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων 755
τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
τίς ὁ θεοὺς ἀνομία χραίνων, θνητὸς ὢν,
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
ὥς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;

735 — 748 = 750 — 761

γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνὴρ.
 σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
 φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
 χοροὶ χοροὶ καὶ θαλῖαι
 μέλουνσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ.
 μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
 μεταλλαγαὶ συντυχίας
 * * * ἔτεκον αἰοιδάς.
 βέβακ' ἄναξ ὁ καινός,
 ὁ δὲ παλαιότερος
 κρατεῖ, λιμένα λιπῶν γε τὸν Ἀχερόντιον.
 δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
 θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων
 μέλουνσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπάειν.
 ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία
 φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται,
 δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων.
 χρόνον γὰρ οὔτις ἔτλα
 τὸ πάλιν εἰσορᾶν·
 νόμον παρέμενος, ἀνομία χάριν διδους
 ἔθραυσεν ὄλβου κελαινὸν ἄρμα.
 Ἰσμήν' ὦ στεφαναφόρει,
 ξεσταί θ' ἐπταπύλου πόλεως
 ἀναχορεύσατ' ἀγνυαί,
 Δίρκα θ' ἅ καλλιρρέεθρος,
 σύν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,
 πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦ-
 σαι συναοιδοί
 νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀγῶν' ὦ

763 — 771 = 772 — 780

781 — 797 = 798 — 814

Πυθιδίου δειδρωῖτε πέτρα	790
Μουσῶν θ' Ἑλικωνιάδων δώματα, ἦξετ' εὐγαθεὶ κελάδῳ ἐμὴν πόλιν ἐμὰ τε τείχη, Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη, χαλκασπίδων λόχος, ὃς γὰρ τέκνων τέκνοις μεταμείβει, Θήβαις ἱερὸν φῶς.	795
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ Διός, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς	800
Νύμφας τὰς Περσηίδος· ὡς πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἦ- δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ ἐπ' ἐλπίδι φάνθη, λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν· ὃς γὰρ ἐξέβα θαλάμῳ, Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νεότερον. κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς ἢ δυσγένει' ἀνάκτων· ἂ νῦν ἐσορᾷ φαίνει ξίφηφόρων ἐς ἀγώνων ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.	805
ἔα ἔα·	815
ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβου, γέροντες, οἷον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ; φυγῇ φυγῇ νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα. ῶναξ Παιάν, ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.	820

- ΙΡ.** θαρσείτε Νυκτὸς τήνδ' ὀρώντες ἔκγονον
 Λύσσαν, γέροντες, καὶ μὲ τὴν θεῶν λάτριν
 Ἴριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἤκομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δῶματα στρατεύομεν,
 ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
 πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικροῦς
 τὸ χρή νιν ἐξέσωξεν, οὐδ' εἶα πατήρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἐμ' οὔθ' Ἦραν π
 ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως,
 Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει
 παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἰ, ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
 Νυκτὸς κελαινῆς ἀννυμέναει παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους
 φρενῶν ταραγμοὺς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
 ἔλαυνε κίνει, φόνιον ἐξίλει κάλων,
 ὥς ἂν πορεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον
 τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνῳ
 γνῶ μὲν τὸν Ἦρας οἷός ἐστ' αὐτῷ χόλος,
 μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.
- ΑΤΤ.** ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἕκ τε μητέρος
 πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
 τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις,
 οὐδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων [φίλους]
 παραινέσαι δέ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
 Ἦρα θέλω σοί τ', ἣν πίθῃσθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἄσημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ
 οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους
 ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τιμὰς πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο·

σοὶ δ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.
 μὴ συνουθέτει τά θ' Ἑρας καμὰ μηχανήματα. 855
 εἰς τὸ λῶστον ἐμβιβάξω σ' ἶχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.
 οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.
 Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρωσ' ἃ δρᾶν οὐ βούλομαι.
 εἰ δὲ δὴ μ' Ἑρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως
 ἔχει 859
 τάχος ἐπιρροίβδην θ' ὁμαρτεῖν ὥς κυνηγέτη κύνας,
 εἰμὶ γ' οὔτε πόντος οὔτω κύμασι στένων λάβρος
 οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἴστρος ᾠδίνας
 πνέων,
 οἷ' ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἑρακλέους
 καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,
 τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον· ὃ δὲ κανὼν οὐκ εἰσε-
 ται 865
 παῖδας οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμὰς λύσσαις
 ἄφῃ.
 ἦν ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει κρατὰ βαλβίδων ἄπο
 καὶ διαστροφούς ἐλίσσει σῖγα γοργαποὺς κόρας.
 ἄμπνοᾶς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὧς ἐς ἐμβολήν,
 δεινὰ μυκᾶται δὲ Κῆρας ἀνκαλῶν τὰς Ταρτά-
 ρου. 870
 τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.
 στεῖχ' ἐς Οὐλύμπου πεδαιρούς', Ἴρι, γενναῖον
 πόδα·
 εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἑρακλέους.
 ὅτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκείρεται 875
 σὸν ἄνθος πόλεος, ὃ Διὸς ἔκγονος.
 μέλεος Ἑλλάς, ἃ τὸν εὐεργέταν
 ἀποβαλεῖς, ὅλεις μανιάσιν λύσσαις
 χορευθέντ' ἀναύλοις.
 βέβακεν ἐν δίφροισιν ἃ πολύστονος, 880

ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι
 κέντρον ὥς ἐπὶ λῶβα
 Νυκτὸς Γοργῶν ἑκατογκεφάλους
 ὄφρων ἰαχήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.
 ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλεν δαίμων,
 ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἐκπνεύσεται.
 ἰὼ μοι μέλεος,
 ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον ἀντίκα
 λυσσάδες ὠμοβρωῶτες ἀποινόδικοι δίκαι
 κακοῖσιν ἐκπετάσουσιν. ἰὼ στέγαι,
 κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
 οὐ βρομῶ κεχαρισμένα θύρῳ,
 ἰὼ δόμοι,
 πρὸς αἷματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος
 βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι λειβᾶς.
 φρυγῇ, τέκν', ἐξορῶατε· δάιον τόδε
 δάιον μέλος ἐπανλεῖται.
 κυναγετεῖ τέκνων διωγμόν·
 οὐποτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.
 αἰαῖ κακῶν
 αἰαῖ δῆτα τὸν γεραιὸν ὥς στένω
 πατέρα τὰν τε παιδοτρόφον, ἧ μάταν
 τέκεα γεννᾶται.
 ἰδοὺ ἰδοὺ,
 θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη·
 ἦ ἦ τί θοᾶς, ὦ Διὸς παῖ; μελάθρων
 τάραγμα ταρτάρειον, ὥς
 ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλάς, εἰς δόμους πε

ΑΓΓ. ὦ λευκὰ γήρα· σώματ',
 ΧΟ. ἀνακαλεῖς τίνα με τίνα βοάν;
 ΑΓΓ. ἄλαστα τὰν δόμοισι.
 ΧΟ. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.

ΑΓΓ. τεθνᾶσι παῖδες. ΧΟ. αἰαῖ.

ΑΓΓ. στενάξεθ', ὥς στενακτά. ΧΟ. δάιοι φόνου,
δάιοι δὲ τοκέων χεῖρες.

915

ΑΓΓ. οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.

ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν

πατέρος ἀμφαίνεις;

λέγε τίνα τρόπον ἔσυτο θεόθεν ἐπὶ

μέλαθρα κακὰ τάδε

920

τλήμονές τε παίδων τύχαι.

ΑΓΓ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς

καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανῶν

ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆς·

χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων

925

πατὴρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν

εἴλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὅσιον εἶχομεν.

μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,

εἰς χέρνιβ' ὥς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος

ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς

930

παῖδες προσέσχον ὄμμ'· ὃ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,

ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος

ρίξας τ' ἐν ὅσσοις αἵματωπὸς ἐκβαλὼν,

ἄφρον' κατέσταξ' εὐτρίχου γενειάδος.

ἔλεξε δ' ἅμα γέλῳτι παραπεπληγμένῳ·

935

πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα

καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνοὺς διπλοῦς ἔχω

ἔξόν μιν μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;

ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρατ' Εὐρυσθέως,

ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνῷ χέρας.

940

ἔκχεϊτε πηγάς, ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.

τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὄπλον χερὸς;

πρὸς τὰς Μυκῆνας εἰμι· λάξυσθαι χρεὼν

μοχλοῦς δικέλλας θ', ὥς τὰ Κυκλώπων βάθρα

φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα
 στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσω πάλιν.
 ἐκ τοῦδε βαίνων ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
 ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγα
 κᾶθεινε, κέντρον δῆθεν ὥς ἔχων χερί.
 διπλοῦς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῖ
 καὶ τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν
 παῖζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης ἢ μαίνεται;
 ὃ δ' εἶρεπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
 μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Νίσου πόλιν
 ἤκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβῶς.
 κλιθεὶς δ' ἐς οὐδας ὥς ἔχει σκευάζεται
 θοίνην. διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μόν
 Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
 κᾶνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὸς πορπαμάτων,
 πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾷτο κᾶκηρύσσειο
 αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος οὐδενὸς
 ἀκοήν ὑπειπών. δεινὰ δ' Εὐρυσθεὶ βρέμων
 ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ. πατὴρ δέ νιν
 διγῶν κραταιᾶς χειρὸς ἐννέπει τάδε·
 ὦ πατ', τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
 τῆσδ'; οὐ τί που φόβος σ' ἐβάκχευσεν νεκρο
 οὐς ἄρτι καίνεις; ὃ δέ νιν Εὐρυσθεῶς δοκῶ
 πατέρα προταρβοῦνθ' ἰκέσιον ψαύειν χερὸς
 ὦθεϊ, φαρέτραν δ' εὐτρεπῇ σκευάζεται
 καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισί, τοὺς Εὐρυσθεῶς
 δοκῶν φονεύειν. οἳ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
 ὥρουον ἄλλος ἄλλος, εἰς πέπλους ὃ μὲν
 μητρὸς ταλαίνης, ὃ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν;
 ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὥς ἔπτηξ' ὕπο.
 βοᾷ δὲ μήτηρ· ὦ τεκῶν, τί δρᾷς; τέκνα
 κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.

ὃ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ
 πόρευμα δεινὸν ποδός, ἐναντίον σταθεῖς
 βάλλει πρὸς ἥπαρ· ὕπτιος δὲ λαῖνους
 ὀρθοστάτας ἔδευσεν ἐκπνέων βίον. 980
 ὃ δ' ἠλάλαξε κἀπεκόμπασεν τάδε·
 εἰς μὲν νεοσσός ὃδε θανὼν Εὐρυσθέως
 ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
 ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
 ἔπτηξε κρηπὶδ' ὥς λεληθέναι δοκῶν. 985
 φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός
 καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν·
 ὦ φίλτατ', αὐδᾶ, μὴ μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
 σός εἰμι σὸς παῖς, οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
 ὃ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνοσ' στρέφων, 990
 ὥς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
 μυδροκτύπον μίμημ' ὑπὲρ κᾶρα βαλὼν
 ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κᾶρα,
 ἔρρηξε δ' ὅσ' αἶ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἐλὼν,
 χωρεῖ τρίτον θυμ' ὥς ἐπισφάξων δυοῖν. 995
 ἀλλὰ φθάνει νιν ἢ τάλαιν' εἴσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας.
 ὃ δ' ὥς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπίοισιν ὦν
 σκάπτει μοχλεύει θυρετρα, κἀκβαλὼν σταθμὰ
 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει. 1000
 κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
 ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν ὥς ὄρᾶν ἐφαίνετο
 Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
 κᾶρριψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
 ὃς νιν φόνου μαργῶντ' ἐπέσχε κεῖς ὕπνου 1005
 καθῆκε· πίτνει δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
 αὐτοῦ πατάξας, ὃς πεσῆμασι στέγῃς
 διχορραγῆς ἔκειτο κρηπιδῶν ἐπι.

ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
 ἀνῆπτομεν πρὸς κίον', ὥς λήξας ὕπνου
 μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις.
 εὖδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
 παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
 οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.

ΧΟ. ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολίς ἔχει πέτρα
 τότε μὲν περισαμότητος καὶ ἄπιστος
 Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·
 τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά.
 τάλασι διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρόκηνος
 φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον Μούσαις·
 σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος, ὦ δάιε,
 λυσσάδι συγκατειργάσω * μοίρα.
 τίνα στεναγμὸν
 ἢ γόον ἢ φθιτῶν
 ᾧδ' ἢ τίν' Αἰδα χορὸν ἀχήσω;
 φεῦ φεῦ·
 ἴδεσθε, διάνδιχα κληῖθρα
 κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.
 ἰὼ μοι·
 ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς
 ἄθλια κείμενα δυστάνου,
 εὖδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
 περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἁμμάτων
 ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον
 ἄμφι δέμας τάδε λαῖνοις
 ἀνημμένα [ἄμφι] κίοσιν οἴκων.
 ὃ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων
 ᾧδ' ἰνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
 πικρὰν διώκων ἤλυσιν πάρεσθ' ὅδε.

- ΑΜ. Καδμεῖοι γέροντες, οὐ σῖγα σῖ-
γα τὸν ὕπνω παρειμένον ἐάσῃτ' ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;
- ΧΟ. κατὰ σὲ δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ 1045
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κᾶρα.
- ΑΜ. ἐκαστέρω πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾷτε, μὴ
τὸν εὖ τ' ἰαύονθ'
ὑπνώδεά τ' εὐνᾶς ἐγείρετε. 1050
- ΧΟ. οἴμοι.
φόνος ὅσος ὅδ' ΑΜ. ᾄ ᾄ,
διὰ μ' ὀλεῖτε. ΧΟ. κεχυμένος ἐπαντέλλει.
- ΑΜ. οὐκ ἄτρεμαῖα θοῖνον αἰάξῃτ', ὦ γέροντες;
μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας [ἀπολεῖ πόλιν,] 1055
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρορήξῃ.
- ΧΟ. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.
- ΑΜ. σῖγα, πνοὰς μάθω· φέρε πρὸς οὓς βάλω.
- ΧΟ. εὔδει; ΑΜ. ναί, εὔδει 1060
ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὅς ἔκαν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας.
- ΧΟ. στέναξέ νυν ΑΜ. στενάζω. 1065
- ΧΟ. τέκνων ὄλεθρον ΑΜ. ὦμοι.
- ΧΟ. σέθεν τε παιδός. ΑΜ. αἰαῖ.
- ΧΟ. ὦ πρέσβυ ΑΜ. σῖγα· σῖγα·
παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρ'
ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. 1070
- ΧΟ. θάρσει· νῦξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σφ̄.
- ΑΜ. ὄρᾱθ' ὄρᾱτε.
τὸ φᾶος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φεύγω τάλας, ἀλλ' εἰ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσεται 1075

πρὸς Ἑρινύσι θ' αἷμα σύγγονον ἔξει.

ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σά
φόνον ὁμοσπόρων
ἐμελλες ἐκπράξειν

Ταφίων περίκλυστον ἄστν πέρσας.

ΑΜ. φυγᾶ φυγᾶ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμαίων
διώκετε φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεχειρόμενον.

τάχα φόνον ἐτέρων ἐπὶ φόνῳ βαλὼν
ἀν' αὖ βακχεύσει Καδμείων πόλιν.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὦδ' ὑπερκότως
τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;

ΗΡ. ἔα.

ἔμπνους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἄπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' Ἥλιου τάδε.

ὥς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῷ καὶ πνοᾷς θερμᾷς πνέω
μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.

ἰδού, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,

πρὸς ἡμιθραύστῳ λαῖνῳ τυκίσματι
ἦμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;

περωτά τ' ἐρχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἂ πρὶν παρὰσπίζοντ' ἐμοῖς βραχίουσιν
ἔσωζε πλευράς ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο.

οὗ που κατῆλθον αὐθις εἰς Αἶδου πάλιν
Εὐρυσθέως διάνυλον εἰς Αἶδου μολών;

ἀλλ' οὔτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον

Πλούτωνά τ' οὐδὲ σκῆπτρα Διμήτρος κόρης.

ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ' ὦν ἀμνημονῶ;

ὦή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;

σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

- AM. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
 XO. κᾶγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς. 1110
 HP. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
 τοῦ φιλιτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;
 AM. ὦ τέκνον· εἰ γὰρ καὶ κακῶς πράσσων ἐμός.
 HP. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὐ δακρυρροεῖς;
 AM. ἂ καὶ θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένει. 1115
 HP. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.
 AM. ὀρᾷς γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
 HP. παπαῖ, τόδ' ὥς ὑποπτον ἡνίξω πάλιν. 1120
 AM. καὶ σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ. 1121
 HP. εἰπ' εἰ τι καινὸν ὑπογράφει τῶμῳ βίῳ.
 AM. εἰ μηκέθ' Ἴδου βᾶκχος εἴ, φράσαιμεν ἄν. 1119
 HP. οὐ γὰρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας. 1122
 AM. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς ἣ τί θρῶ;
 HP. καὶ τὸν γε δῆσαντ' εἰπ' ἀναινόμεσθα γάρ.
 AM. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125
 HP. ἄρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;
 AM. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἄρ' ὀρᾷς θρόνων τάδε;
 HP. ἀλλ' ἣ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
 AM. τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλον κακά.
 HP. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130
 AM. ἰδὸν θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
 HP. οἴμοι· τίς ὅψιν τήνδε δέρομαι τάλας;
 AM. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπενσας τέκνοις.
 HP. τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;
 AM. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὃς αἴτιος. 1135
 HP. τί φῆς; τί θράσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.
 AM. μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.
 HP. ἣ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
 AM. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

- ΗΡ. αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.
 ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.
 ΗΡ. ἥ γάρ σὺν ἡράξ' οἶκον, ἥ' βάκχευσ', ἐμόν;
 ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν' πάντα δυστυχῇ τὰ σά.
 ΗΡ. ποῦ δ' οἷστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
 ΑΜ. ὅτ' ἀμφὶ βωμόν χειρας ἡγνύζον πυρί.
 ΗΡ. οἶμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς
 τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φρονεῦς,
 χοῦν εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα
 ἢ φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας
 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι;
 ἢ σάρκα τήνδε τὴν ἐμὴν πρήσας πυρί,
 δύσκληϊαν ἢ μένει μ' ἀπώσομαι βίου;
 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι [θανασίμων βουλευμάτων]
 Θησεὺς ὅδ' ἔρπει συγγενὲς φίλος τ' ἐμός·
 [ὀφθησόμεσθα,] καὶ τεκνοκτόνον μύσος
 εἰς ὄμμαθ' ἤξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.
 οἶμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
 εὖρω πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολῶν;
 φράσον, τί κρατὶ περιβάλω [σκότος];
 αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς
 καὶ τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν
 οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
 ΘΗ. ἦκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
 μένουσιν ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων κόροι,
 σῶ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρον.
 κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθιδῶν πόλιν
 ὥς σκηπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
 εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
 τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
 σῶσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
 ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμάχων.

ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
 οὐ πον λείλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
 ὕστερος ἀφῖγμαι; τίς τὰδ' ἔκτεινεν τέκνα;
 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον; 1175
 οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
 ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὗρίσκω κακόν.
 ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ἄναξ,
 τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
 ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. 1180
 οἱ παῖδες οἶδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυροεῖς;
 ἔτεκε μέν νιν οὐμὸς ἱνις τάλας·
 τεκόμενος δ' ἔκτανε, φόνιον αἷμα τλάς.
 εὐφῆμα φώνει.
 βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. 1185
 ὦ δεινὰ λέξας.
 οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.
 τί φῆς; τί δράσας;
 μαινομένῳ πιτύλω πλαγχθεῖς
 ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας. 1190
 Ἥρας ὅδ' ἀγών· τίς δ' ὅδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;
 ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος ὁ πολύπωνος, ὃς ἐπὶ
 δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθεν σὺν θεοῖ-
 σι Φλεγραῖον εἰς πεδλὸν ἀσπιστάς.
 φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὥδε δυσδαίμων ἔφνυ; 1195
 οὐκ ἂν εἰδείης ἕτερον
 πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν,
 τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;
 αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
 καὶ φίλλαν ὁμόφυλον 1200
 αἷμά τε παιδοφόνον.
 ἀλλ' ὥς συναλγῶν γ' ἦλθον· ἐκκάλυπτε νιν.
 ὦ τέκνον,

πάρες ἀπ' ὁμμάτων
πέπλον, ἀπόδικε, ῥέθρος ἀελίῳ δείξον·
βάρος ἀντίπαλον δακρύοισιν ἀμιλλᾶται.
ἱκετεύομεν ἀμφὶ σάν
γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα προσπίτνων
πολιόν τε δάκρυον ἐκβαλὼν.

ἰὼ παῖ, κατὰ—

σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὥς
δρόμον ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγει,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.

ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν.
οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
ὥς μὴ μύσος με σῶν βάλλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς
καὶ γάρ ποτ' ἠτύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσιν ἐχθαίρω φίλων
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ.
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κῆρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ' οὐδ' ἀναίνεται.

ΗΡ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων

ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.

ΗΡ. τί δῆτά μου κρατ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;

ΘΗ. τί δ'; οὐ μαιάνεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν.

ΗΡ. φεῦγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίσμ' ἐμόν.

ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.

ΗΡ. ἐπῆνεσ'· εὐ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.

- ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἴκτειρά σε νῦν. 1237
 ΗΡ. οἴκτρος γάρ εἰμι τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα. 1238
 ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.
 ΗΡ. ἡῦρες δ' ἐτ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
 ΘΗ. ἅπτεϊ κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240
 ΗΡ. τοιγάρ παρεςκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
 ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι θαίμοσιν;
 ΗΡ. αὐθαδὲς ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
 ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὥς μὴ μέγα λέγων μείζον πάθῃς.
 ΗΡ. γέμω κακῶν δὴ, κοῦκ ἐτ' ἐσθ' ὅπη τετθῇ. 1245
 ΘΗ. δρᾷσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρει θυμούμενος;
 ΗΡ. θανῶν, ὅθεν περ ἦλθον, εἴμι γῆς ὕπο.
 ΘΗ. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
 ΗΡ. σὺ δ' ἐκτὸς ὧν γε συμφορᾷς με νουθετεῖς.
 ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
 ΗΡ. οὐκ οὖν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον.
 ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
 ΗΡ. οἶδ' οὐδὲν ὠφελούσι μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ.
 ΘΗ. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.
 ΗΡ. ἄκουε δὴ νυν, ὥς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255
 πρὸς νουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
 ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
 πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανὼν
 μητρὸς γεραῖον πατέρα προστρόπαιος ὦν
 ἐγῆμε τὴν τεκούσαν Ἀλκμήνην ἐμέ. 1260
 ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκρόνους.
 Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγείνατο
 Ἡρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαι σ' ἐγώ. 1265
 ἐτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
 ἐπεισέφρηκε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς

ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὥς ὀλοίμεθα.
 ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
 ἡβῶντα, μόχθους οὐς ἔτλην τί δεῖ λέγειν; 1270
 ποίους ποτ' ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτων
 Γηρυόνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
 κενταυροπληθῇ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
 τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῇ κύνα
 ὕδραν φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων 1275
 διῆλθον ἀγέλας κείς νεκροὺς ἀφικόμην,
 Ἄιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
 ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρύσθεως.
 τὸ λοισθήιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
 παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. 1280
 ἦκα δ' ἀναγκῆς εἰς τόδ'. οὐτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 εἰς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
 εἰμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν; 1285
 φέρ' ἀλλ' εἰς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν·
 καῖπειδ' ὑποβλεπώμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονχούμενοι·
 οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἐκτεινέν ποτε
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; 1290
 κεκλημένω δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
 αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὢν.
 εἰς τοῦτο δ' ἤξιεν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἦσει χθὼν ἀπεννέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς καὶ θάλασσαν μὴ περᾶν
 πηγαὶ τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἀρματήλατον
 Ἴξιν ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 πρὸς ταῦτ' ἄριστα μηδὲν Ἑλλήνων μ' ὀρᾶν,

- ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἡμεν ὄλβιοι. 1300
 τί δ' ἡτὰ με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν
 βίβιον ἀχρεῖον ἀνόσιόν τ' ἐκτμημένοι;
 χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ
 κρούουσ' Ὀλύμπου δῖον ἀρβύλη πέδον·
 ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἦν ἐβούλετο, 1305
 ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροισ
 ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶ
 τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἢ γυναικὸς εἵνεκα
 λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας
 Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310
 οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγῶν ὅδε
 ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνει.
 παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πᾶσχειν κακῶς.
 οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
 οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἶπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315
 οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
 συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
 πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
 Ὀλυμπον ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.
 καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγὼς 1320
 φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
 Θήβας μὲν οὖν ἐκλείπε τοῦ νόμου χάριν,
 ἔπον δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
 ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος,
 δόμους τε δῶσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
 ἅ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σῶσας κόρους
 δις ἐπτά, ταῦρον Κνώσιον κατακτανῶν,
 σοὶ ταῦτα δῶσω. πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
 τεμένη δέδασται· ταῦτ' ἐπωνομασμένα
 σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330
 ζῶντος· θανόντα δ', εὖτ' ἂν εἰς Αἰδοῦ μόλῃς,

θυσίαισι λαίνοισι τ' ἐξογκώμασιν
 τίμιον ἀνάξει πᾶς Ἀθηναίων πόλις.
 καλὸς γὰρ ἄστοις στέφανος Ἑλλήνων ὑπο
 ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας εὐκλείας τυχεῖν.
 κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 [θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
 ἄλλης γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.]

ΗΡ. οἷμοι· πάρεργά τοι τὰδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν
 ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρ' ἢ μὴ θέμις
 στέργειν νομίζω, δεσμὰ τ' ἐξάπτειν χεροῖν
 οὔτ' ἡξίωσα πώποτ' οὔτε πείσομαι,
 οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
 δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔστ' ὀρθῶς θεός,
 οὐδενός· ἀοιδῶν οἷδε δύστηνοι λόγοι.
 ἐσκεψάμην δὲ καίπερ ἐν κακοῖσιν ὦν,
 μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος.
 ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
 οὐδ' ἄνδρὸς ἂν δύναϊθ' ὑποστῆναι βέλος
 ἐγκαρτερήσων θάνατον· εἰμι δ' εἰς πόλιν
 τὴν σὴν χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.
 ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·
 ὦν οὔτ' ἀπείπον οὐδὲν οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσταξα πηγᾶς, οὐδ' ἂν ῥόμην ποτὲ
 εἰς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλ
 νῦν δ' ὥς ἔοικε τῇ τύχῃ δουλευτέον.
 εἶεν· γεραιέ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὀρᾶς,
 ὀρᾶς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν
 δὸς τοῦσδε τύμβῳ καὶ περίστειλον νεκροῦς
 δακρύοισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔᾶ νόμος·
 πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' ἐς ἀγκάλη

κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
 διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὶν κρύψης νεκρούς,
 οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως 1365
 [ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακῇ].
 ὦ τέκν', ὁ φύσας χῶ τεκῶν ὑμᾶς πατήρ
 ἀπώλεσ', οὐδ' ὠνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
 ἄγῶ παρεσκέυαζον ἐκμοχθῶν βίον
 εὐκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν. 1370
 σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα
 ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρο' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλοῦς' ἐν δόμοις οἴκουρίας.
 οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ·
 ὡς ἀθλίως πέπραγα κἀποξεύγνυμαι 1375
 τέκνων γυναικός τ'· ὦ λυγρὰ φιλημάτων
 τέρψεις, λυγρὰ δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
 ἀμνηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τὰδ' ἢ μεθῶ,
 ἅ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνοντ' ἐρεῖ τὰδε·
 ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις 1380
 παιδοκτόνους σούς. εἴτ' ἐγὼ τὰδ' ὠλέναις
 οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
 ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχροῦς θάνω;
 οὐ λειπτέον τὰδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385
 ἔν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κυνὸς
 κόμιστρο' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
 λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.
 ὦ γαῖα Κάδμου πᾶς τε Θηβαῖος λεώς,
 κείρασθε συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφου 1390
 παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
 νεκρούς τε κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν
 Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἄθλιοι τύχη.
 ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλις.

- ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου.
 ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
 ΗΡ. φεῦ·
 αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
 ΘΗ. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτη φίλῳ.
 ΗΡ. ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
 ΘΗ. ἔκμασσε, φεῖδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι.
 ΗΡ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
 ΘΗ. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.
 ΗΡ. ζευγὸς γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχῆς.
 ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
 ΑΜ. ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς εὐτεκνος.
 ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψου, ὥς ἴδω τέκνα.
 ΘΗ. ὥς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;
 ΗΡ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
 ΑΜ. ἰδὸν τάδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπενύδεις φίλα.
 ΘΗ. οὐτῶ πόνων σὼν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;
 ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἐτλην κακὰ.
 ΘΗ. εἰ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.
 ΗΡ. ζῶ σοὶ ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
 ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς ποῦ κείνος ὢν;
 ΗΡ. σὺ ποῖος ἦσθα νέρθην ἐν κακοῖσιν ὢν;
 ΘΗ. ὥς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσων ἀνὴρ.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἂν εἴποις ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
 ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. ΑΜ. καὶ σὺ
 τέκνον.
 ΗΡ. θάφθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας. ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τε
 ΗΡ. ἐγώ. ΑΜ. πότ' ἐλθῶν; ΗΡ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς.
 ΑΜ. πῶς; ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.
 ἀλλ' εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ·
 ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχυναὶς δόμον,
 Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες.
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων
 ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
 ΧΘ. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολύκλαντοι,
 τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

EVRIPI VOL. I.

Δημόσια Κεντρική 24βλαιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΘΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΑΔΝΗ.

ΙΦΙΣ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργυρναϊκῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκυῶν ἀριστέων. τὸ δὲ δράμα ἐγκώμιον Ἀθηνῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Δήμητερ ἐστιοῦχ' Ἐλευστίνος χθονος
 τῆσδ' οἳ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
 εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
 πόλιν τ' Ἀθηναίων τήν τε Πιτθέως χθόνα,
 ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν 5
 Αἰθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίωνος
 Αἰγεῖ δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
 εἰς τάσδε γὰρ βλέψας' ἐπηξάμην τάδε
 γραῦς, αἶ' λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
 ἱκτῆρι θαλλῷ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ 10
 πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἄμφι γὰρ πύλας
 Κάδμου θανόντων ἐπὶ γένναίω τέντων
 ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
 Ἄδραστος ἦγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
 μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων 15
 γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
 θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί·
 εἰργουσι δ' οἳ κρατοῦντες οὐδ' ἀναίρεσιν
 δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς 20
 Ἄδραστος ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
 κεῖται, τό τ' ἔργος τήν τε δυστυχεστάτην

στένων στρατείαν ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
 ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πείσαι λιταῖς
 νεκρῶν κομιστήν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
 ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
 μόνου τόδ' ἔργον προστιθεῖς ἐμῷ τέκνῳ
 πόλει τ' Ἀθηναίων. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
 ἁρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἐλθούσ' ἐμῶν
 πρὸς τόνδε σηκόν, ἐνθα πρῶτα φαίνεται
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
 μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais δυοῖν θεαῖν
 Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτείρουσα μὲν
 πολιὰς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων,
 σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματα'. οἴχεται δέ μοι
 κῆρυξ πρὸς ἄστν δεῦρο Θησέα καλῶν,
 ὥς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς
 ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίλους λύση θεοὺς
 ὅσιόν τι δράσας· πάντα γὰρ δι' ἁρσένων
 γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἵτινες σοφαί.

ΧΟ. ἱκετεύω σε γεραιὰ
 γεραιῶν ἐκ στομάτων,
 πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σόν·
 ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
 νεκύνων, οἳ καταλείπουσι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρσὶν ὀρελοῖσι βοράν·
 ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων
 δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάροις,
 ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
 καταδρύμματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ
 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
 προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίης ἐσορά

ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον στρ.
 φίλα ποιησάμενα 55
 λέκτρα πόσει σῶ· μέτα νυν
 δὸς ἐμοὶ σῆς διανοίας,
 μετὰδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα
 τῶν φθιμένων οὓς ἔτεκον·
 παρὰπεισον δὲ τὸ σόν, λισσόμεθ', ἐλθεῖν 60
 τέκνον Ἰσμηνὸν ἐμάν τ' εἰς χέρα θεῖναι
 νεκύων θαλερὸν σῶμα ταλαίνας ἀτάφω.
 ὁσίως οὐχ, ὑπ' ἀνάγκης δὲ προπίπτου- ἀντ.
 σα προσαιτοῦς ἐμολον
 δεξιπύρους θεῶν θυμέλας·
 ἔχομεν δ' ἐνδικα· καὶ σοί 65
 τι πάρεστι σθένος ὥστ' εὐτεκνία
 δυστυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
 καθελεῖν· οἴκτρ' αὖ δὲ πάσχουσ' ἰκετεύω
 τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι
 νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ. 70
 ἄγων ὅδ' ἄλλος ἔρχεται, γόος γόων στρ.
 διάδοχος· ἀχοῦσιν προπόλων χέρεις.
 ἴτ' ὦ ξυνφδοὶ κακοῖς,
 ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
 χορὸν τὸν Ἄιδας σέβει, 75
 διὰ παρῆδος ὄνυχ' αὖ λευκὸν
 αἵματοῦτε χρῶτά τε φόνιον·
 τα γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος.
 ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων ἀντ.
 πολύπονός, ὥς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας 80
 ὑγρὰ ῥέουσα σταγῶν,
 ἄπλευστος ἀεὶ γόων·

54 — 62 = 63 — 70

71 — 78 = 79 — 86

τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
εἰς γόους πέφυκε πάθος. ἔξ·
θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν.

ΘΗ. τίνων γόους ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἡχῆς ἰούσης; ὥς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μή μοι τι μήτηρ, ἣν μεταστείχω ποδὶ
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
ἔα·

τί χρημα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ γόων,
μητέρα γεραῖαν βωμίαν ἐφημένην
ξένας θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἓνα ὄνυθμον
κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γὰρ γερασμίων
ὅσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μήτηρ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.

ΑΙ. ὦ παῖ, γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἐπὶ στρατηγῶν· ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὥς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέ

ΘΗ. τίς δ' ὁ στενάξων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὁδε;

ΑΙ. Ἄδραστος, ὥς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ.

ΘΗ. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;

ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.

ΘΗ. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί;

ΑΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνοι

ΘΗ. σὲ τὸν κατήρη χλαυδίῳις ἀνιστορῶ.

λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ παρεῖς γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἶόν.

ΑΔ. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ,

Θησεῦ, σὸς Ικέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.

ΘΗ. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων; 115

ΑΔ. οἷσθ' ἦν στρατεῖαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν.

ΘΗ. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔ. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.

ΘΗ. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν. 120

ΘΗ. κήρυξιν Ἑρμοῦ πύσυνος, ὡς θάψης νεκρούς;

ΑΔ. καῖπειτ' ἂν οἱ κρατοῦντες οὐκ ἐῷσι με.

ΘΗ. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντος σέθεν;

ΑΔ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗ. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν; 125

ΑΔ. κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗ. τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ 'στιν; ἢ κόμποι μάτην;

ΑΔ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σέ δ' ἤκομεν.

ΘΗ. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔ. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναῖδαι θάψαι νεκρούς. 130

ΘΗ. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἐπτά πρὸς Θήβας λόχους;

ΑΔ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

ΘΗ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;

ΑΔ. οὐκ ἐγγενῇ συνῆψα κηδείαν δόμοις.

ΘΗ. ἀλλὰ ξένοις ἐδωκας Ἀργείας κόρας; 135

ΑΔ. Τυδεῖ γε Πολυνείκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗ. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;

ΑΔ. Φοίβον μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.

ΘΗ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένους κραίνων γαμον;

ΑΔ. κάπρω με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140

ΘΗ. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας,

ΘΗ. τίς καὶ τίς; εἰπέ· δύο γὰρ ἐξανδᾶς ἄμα.

ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἄμα.

ΘΗ. ἢ τοῖσδ' ἐδωκας θηρσίην ὥς κόρας σέθεν; 145

- ΑΔ.* μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
ΘΗ. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
ΘΗ. ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
ΑΔ. ἀραῖς πατρώαις, μὴ κασίγνητον κτάνοι.
ΘΗ. σοφὴν γ' ἐλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
ΑΔ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
ΘΗ. ἦ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάξων ἦλθον· εἴτ' ἀπωλόμην.
ΘΗ. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα
ΑΔ. οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
ΘΗ. οὐκ ἦλθες, ὥς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
ΑΔ. τὸ δὲ πλεόν, ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν
ΘΗ. οὕτω τὸ θεῖον ῥαδίως ἀπεστράφη;
ΑΔ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ με.
ΘΗ. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας,
 ὃ δῆτα πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ΑΔ. ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κἄρα,
 ἀναξ' Ἀθηναίων, ἐν μὲν αἰσχύναις ἄγω
 πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερσὶ
 πολὺς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἰκεῖν ἐμέ.
 σῶσον νεκροὺς μοι τὰμά τ' οἰκτεῖρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἤκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν,
 ἔλθειν δ' ἔτλησαν ἔξοροι ξένον πόδα
 θεῖναι μόλις γεραῖά κινουῦσαι μέλη,
 πρεσβεύματ' οὐ Δῆμητρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὥς νεκροὺς θάψωσιν, ἃς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν.
 [σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὕλβιον,
 πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν

ξηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχη,
 τὰ τ' οἴκτρ' αὐτοῖς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι·
 τὸν θ' ὑμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκῃ μέλη 180
 χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσῃ τόδε,
 οὗτοι δύναιτ' ἂν οἴκοθεν γ' ἀτώμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.]
 τὰχ' οὖν ἂν εἰποις, Πελοπίαν παρὲς χθόνα
 πᾶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; 185
 ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τὰδε.
 Σπάρτη μὲν ὦμ' καὶ πεποίκιλται τρόπους,
 τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθεν· πόλις δὲ σὴ
 μόνῃ δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
 [τὰ τ' οἴκτρ' αὐτὸς δέδορκε καὶ νεανίαν 190
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλεις
 πολλαὶ διώλонт' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.]
 καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω,
 Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
 ἄλλοισι δ' ἡ πόνησ' ἀμιλληθεῖς λόγῳ 195
 τοιῷδ'. ἔλεξε γὰρ τις ὥς τὰ χεῖρ' οὐ
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
 ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω
 [πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμην ἐν φάει]. 200
 αἰνῶ δ' ὅς ἡμῖν βίοντον ἐκ πεφυρμένου
 καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεῖς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δούς, ὥς γεγωνίσκειν ὅπα,
 τροφήν τε καρποῦ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ 205
 σταγόνας ὑδρηλάς, ὥς τὰ γ' ἐκ γαίας τρέφῃ
 ἄρδῃ τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χείματος
 προβλήματ', αἰθρου ἐξαμύνασθαι θεοῦ,
 πόντου τε ναυστολήμαθ', ὥς διαλλαγὰς

ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ.
 ἃ δ' ἔστ' ἄσημα κοῦ σαφῆ, γιγνώσκουμεν
 εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πτ
 μάντεις προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
 ἅρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἄρκει τάδε;
 ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
 ἧς καὶ σὺ φαίνει δεκάδος οὐ σοφὸς γεγώς,
 ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ξυγείς
 ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίζας τὸ σὸν
 ἡλκώσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε σώματα
 ἄδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμειγνύναι,
 εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς δόμους κτᾶσθαι φίλ
 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε
 τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδίκηκότα.
 εἰς δὲ στρατείαν πάντα Ἀργεῖους ἄγων,
 μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας
 βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν,
 νέοις παραχθείς, οἵτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκῃ
 φθείροντες ἀστούς, ὃ μὲν ὅπως στρατηλάτ
 ὃ δ' ὡς ὑβρίξῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβών,
 ἄλλος δὲ κέρδους εἴνευ, οὐκ ἀποσκοπῶν
 τὸ πλῆθος εἴ τι βλέπεται πάσχον τάδε.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἳ μὲν ὄλβιοι
 ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' αἰεί·
 οἳ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου,
 δεινοὶ νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος

εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρο' ἀφιαῖσιν κακά,
 γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλεύμενοι·
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἥ' ν' μέσῳ σώζει πόλεις,
 κόσμον φυλάσσουσ' ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις. 245
 κἄπειτ' ἐγὼ σοι σύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἴθ'· εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς,
 αὐτὸς πιέξειν τὴν τύχην, ἡμᾶς δ' ἔαν.
 ἤμαρτον· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε 250
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεῶν.
 οὗτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν
 οὐδ' εἰ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολαστὴν ἀπιτιμητὴν, ἄναξ, 255
 ἀλλ' ὥς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
 στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἀλλ' ὦ γεραῖαί, στείχετε γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῇ,
 θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεῶν 260
 Δῆμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
 ὥς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.
 * * * * *
 * * * * *
 ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταῦτόν πατρῶον αἶμα σοὶ κεκτήμεθα.
 τί δρᾶς; προδώσεις ταῦτα κἀκβαλεῖς χθονὸς 265
 γραῦς οὐ τυχούσας οὐδὲν ὦν αὐτάς ἐχρῆν;
 μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ μὲν πέτραν,
 δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
 ἐπτηξε χεῖμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270

ἀλλ' ὥς ἱατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα. 252

βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βᾶθι καὶ ἀντίσπον γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνώτων κομίσαι δέμας, ᾧ μελέα' γῶ,
οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους.
[ὦ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε κρῖνετε 275
ταλαίνας χέρας γεραιάς.]

πρὸς σε γενειάδος, ᾧ φίλος, ᾧ δοκιμώτατος Ἑλ-
λάδι,

ἄντομαι ἀμφιπλίννουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χεῖρα δει-
λαία·

οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν τιν' ἀλάταν 280

οἴκτρὸν ἰάλεμον οἴκτρὸν ἰεῖσαν,

μηδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρ-
ματα θηρῶν

παίδας ἐν ἀλικίᾳ [τᾷ σῶ] κατίδης, ἱκετεύω.

βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπὶ δάκρυον, ᾧ περὶ σοῖσι
γούνασιν ὧδε πλίνω, τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.

ΘΗ. μῆτερ, τί κλαίεις λέπτ' ἐπ' ὁμμάτων φάρη 285

βαλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γόους

κλύουσα τῶνδε; καμὲ γὰρ διῆλθ' ἐτι.

ἐπαίρει λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρροεῖ

σεμναῖσι Διοῦς ἐσχάραις παρημένῃ. 290

ΑΙ. αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.

ΑΙ. ᾧ τλήμονες γυναικες. ΘΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἐφης.

ΑΙ. εἶπω τι, τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλει καλόν;

ΘΗ. ὥς πολλὰ γ' ἐστὶ κατὰ θηλειῶν σοφά.

ΑΙ. ἀλλ' εἰς ὅκνον μοι μῦθος ὃν κεύθω φέρει. 295

ΘΗ. αἰσχρὸν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἔπη κρύπτειν φίλους.

ΑΙ. οὔτοι σιωπῶς· εἴτα μέμφομαι ποτε

τὴν νῦν σιωπὴν ὥς ἐσιγήθη κακῶς,

οὐδ' ὥς ἀχρεῖον τὰς γυναικας εὖ λέγειν

δείσας· ἀφήσω τῷ φόβῳ τοῦμὸν καλόν 300

ἐγὼ δὲ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
 σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
 σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τ' ἄλλ' εὖ φρονῶν.
 πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ ἀδικουμένοις ἐχρῆν
 τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως· 305
 νυνὶ δὲ σοί τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει
 κἄμοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
 ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
 τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν
 [εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆναι χερί,] 310
 νόμιμά τε πάσης συγγέοντας Ἑλλάδος
 παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
 τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶξῃ καλῶς.
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις ὡς ἀνανδρίᾳ χερῶν,
 πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, 315
 δείσας ἀπέστης, καὶ σὺς μὲν ἀγρίου
 ἄγωνος ἦψω φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
 οὗ δ' εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν
 χρῆν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης.
 μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὦν, ὦ τέκνον, δρᾶσῃς τὰδε. 320
 ὀρέξ, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
 τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει
 σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὖξεται·
 αἱ δ' ἡσυχοὶ σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις
 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι. 325
 οὐκ εἰ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
 προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχρημέναις;
 ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον,
 Κάδμου θ' ὀρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν 330
 πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
 ὦ φιλτάτῃ μοι, τῷδέ τ' εἰρηκας καλῶς

κάμοι· διπλοῦν δὲ χάσμα γίνεται τόδε.
 ΘΗ. ἐμοὶ λόγοι μὲν, μήτερ, οἱ λελεγμένοι
 ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε κάπεφηνάμην
 γνώμην ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων·
 ὀρῶ δὲ καὶ τὰυτ' ἄπερ με νουθετεῖς,
 ὥς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
 φεύγειν τὰ δεινὰ. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
 ἔθος τόδ' εἰς Ἑλληνας ἐξεδειξάμην,
 αἰὲν κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 οὐκ οὖν ἀπανδᾶν δυνατόν ἐστὶ μοι πόνουσ.
 τί γὰρ μ' ἐροῦσιν οἳ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἡ τεκοῦσα χυπέρορρωδοῦς' ἐμοῦ
 πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον;
 δράσω τάδ'· εἰμι καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι
 λόγοισι πείθων· εἰ δὲ μή, βίᾳ δορὸς
 ἤδη τόδ' ἔσται κούχλι σὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήξω καὶ πόλει πάσῃ τόδε.
 δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου
 προσδοῦς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον,
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἄδραστον δείγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
 εἰς πληθος ἀστῶν εἰμι· καὶ πείσας τάδε,
 λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
 ἦξω· παρ' ὅπλοις θ' ἤμενος πέμψω λόγους
 Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραῖαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
 μητρός, πρὸς οἴκους ὧς νιν Αἰγέως ἄγω,
 φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων,
 κάλλιστον ἔρανον· δοὺς γὰρ ἀντιλάζυται
 παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεῦσι δῶ.

ΧΘ. ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον, στρ. 365
 ἐκλύετε τὰδ' ἐκλύειτ' ἄνακτος
 ὅσια περὶ θεοὺς καὶ μεγάλα Πελασγία
 καὶ κατ' Ἄργος.

εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν ἀντ.
 ἰκόμενος ἐτι ματέρος ἄγαλμα 370
 φόνιον ἐξέλοι, γὰρ δὲ φίλιον Ἰνάχου
 θεῖτ' ὀνήσας.

καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβῆς πόνος στρ.
 χάριν τ' ἔχει τὰν ἐς αἰ.

τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φίλιά μοι 375
 τεμεῖ, καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;
 ἄμυνε ματρί, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος, ἀντ.
 νόμους βροτῶν μὴ μιάνειν.

σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσσον ἀδικίᾳ
 νέμεις δυστυχῇ τ' αἰὲ πάντα ῥύει. 380

Η. τέχνην μὲν αἰὲ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
 πόλει τε κἄμοί, διαφέρων κηρύγματα·
 ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
 σεμνῷ τυράννῳ φράξε Καδμείων τάδε·
 Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς, 385
 συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
 φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἑρεχθιδῶν λεῶν.

κἂν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος
 στεῖχ'· ἦν δ' ἀπιστῶς, οἶδε δεύτεροι λόγοι,
 κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον. 390

στρατὸς δὲ θάσσει κἄξετάζεται παρῶν
 Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπῆς ὕδα.
 καὶ μὴν ἐκουσά γ' ἀσμένῃ τ' ἐδέξατο
 πόλις πόνον τόνδ', ὥς θέλοντά μ' ἦσθετο.

365 — 368 = 369 — 372

373 — 376 = 377 — 380

ἔα· λόγων τίς ἐμποδὼν ὃδ' ἐρχεται;
Καδμείος, ὡς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότες,
κῆρυξ. ἐπίσχεσ, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
μολῶν ὕπαντα τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν.

ΚΗ. τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρ
λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονός;
Ἐτεοκλέους θανόντος ἅμφ' ἐπταστόμους
πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνεῖκους ὕπο;

ΘΗ. πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξέने,
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται
ἐνὸς πρὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλιν.
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδούς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χά πένης ἔχων ἴσον.

ΚΗ. ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως
κρεῖσσον· πόλιν γὰρ ἧς ἐγὼ πάρεμ' ἄπο
ἐνὸς πρὸς ἀνδρός, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις
πρὸς κέρδος ἰδίον ἄλλοτ' ἄλλοσε στρέφει·
ὃ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ διδούς πολλὴν χάριν,
εἰσαυθις ἐβλαψ', εἶτα διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδν δίκης.
ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
ὃ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
κρεῖσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης
εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο
οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.
ἧ δὲ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ
γλώσση κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὦν τὸ πρῶτον

ΘΗ. κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.

ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἡγωνίσσω,
 ἄκου'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
 ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι 430
 κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος
 αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
 γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὅ τ' ἀσθενῆς
 ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει, 434
 νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
 τοῦλεύθερον δ' ἐκείνο· τίς θέλει πόλει
 χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
 καὶ ταῦθ' ὁ χρηῖζων λαμπρὸς ἔσθ', ὁ μὴ θέλων 440
 σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
 καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος ἀνθέντης χθονός,
 ὑποῦσιν ἀστοῖς ἡδεται νεανίαις·
 ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς [ἐχθρόν ἡγεῖται τόδε
 καὶ τοὺς ἀρίστους] οὓς ἂν ἡγῆται φρονεῖν 445
 κτείνει, δεδοικῶς τῆς τυραννίδος πέρι.
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
 ὅταν τις ὥς λειμῶνος ἡρινοῦ στάχυν
 τόλμας ἀφαιρῇ ἀπολωτίζῃ νέους;
 κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, 450
 ὥς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον;
 ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς
 τερπνὰς τυράννοις ἡδονάς, ὅταν θέλῃ,
 δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσιν; μὴ ζῶν ἔτι,
 εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται. 455
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰδ' ἐξηκόντισα.
 ἦκεις δὲ δὴ τί τῇσδε γῆς κεχρημένος;
 κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἰ σε μὴ πεμψεν πόλις,

ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις
 τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύῃ κακῶς. 485

περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξανθ' ὅς' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν
χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἦσσον λάλον σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.

460

ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς αἰὲν πράξοντες εὖ.

ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἥδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τὰντία.

465

ἐγὼ δ' ἠπαυδῶ πᾶς τε Καδμείος λεῶς
Ἄδραστος εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δύναι σέλας,
λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων ἱκτῆρια

470

τῆσδ' ἐξελαύνειν μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
βία, προσῆκόν γ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.

κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμάχοις τ' ἔσται δορός.

475

σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
ἐλπίς βροτοῖς κάκιστος, ἢ πολλὰς πόλεις
συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.

480

ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον λεῶ,
οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλλντο.
καίτοι δυοῖν γε πάντες ἀνθρώποι λόγοιν
τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνῃ βροτοῖς·
ἢ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτῃ,
γόοισι δ' ἐχθρά, τέρεται δ' εὐπαιδία,

485

χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθα καὶ τὸν ἥσωνα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων κομίζων θ' ὕβρις οὓς ἀπώλεσεν. 495
οὐ τάρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραῦνιον
δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
ὃς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ,
οὐδ' ἥρπασεν χάρυβδις οἴωνοσκόπον, 500
τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἢ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξάναλκ' Διός,
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. 505
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἣν αὖξιν χρεῶν
καὶ μὴ κατὰξαι. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς
νεῶς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
καὶ τοῦτό τοι τάνδρειον, ἢ προμηθία. 510
ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ἡμᾶς δ' ὑβρίζειν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.
ὦ παγκάκιστε —

οἶγ', Ἀδραστ', ἔχε στόμα
καὶ μὴ πίπροσθην τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῆς· οὐ γὰρ ἦκει πρὸς σέ κηρύσσων ὅδε, 515
ἀλλ' ὥς ἐμ'· ἡμᾶς ἀποκρίνασθαι χρεῶν.
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ
οὐδὲ σθένοντα μείζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθῆνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι 520
τὰ πράγμαθ' οὕτως, εἰ πιταξόμεσθα δῆ.

πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον εἰς Κάδμου χθόνα.
 νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλι
 οὐδ' ἀνδροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας,
 θάψαι δικαίῳ, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σῶζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
 εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
 τεθνῆσιν, ἡμύνασθε πολεμίους καλῶς,
 αἰσχυρῶς δ' ἐκείνοις, χῆ δίκη διοίχεται.
 [ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
 ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα
 τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτῆμεθα
 ἡμέτερον αὐτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον,
 κᾶπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.]
 δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκροὺς
 ἦκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὧν δεῖ λαχεῖν
 ἀτάφους τις ἔξει· δειλίαν γὰρ εἰσφέρει
 τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῆ νόμος.
 κᾶμοι μὲν ἦλθες δειν' ἀπειλήσων ἔπη,
 νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυφήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 ταφέντες ὕμῳ; ἢ τέκν' ἐν μυχοῖς χθονὸς
 φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
 σκαιὸν γε τὰνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
 ἀλλ' ὦ μάταιοι, γνῶτε τὰνθρώπων κακὰ·
 παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ
 οἳ μὲν τάχ', οἳ δ' ἐσαῦθις, οἳ δ' ἤδη βροτῶν.
 τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχ
 ὡς εὐμενὴς ἦ, τίμιος γεραίρεται,

ὁ τ' ὀλβίος νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
 ὑψηλὸν αἶρει. γνόντας οὖν χρεῶν τάδε 555
 ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν
 ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψει πόλιν.
 πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
 θάψαι δόθ' ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
 ἢ δῆλα τάνθενδ'· εἰμι καὶ θάψω βία. 560
 οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλληνας ἐξοισθήσεται
 ὥς εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.

ΧΟ. θάρσει· τὸ γὰρ τοι τῆς Δίκης σῶξων σέβας,
 πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων φόβους. 565

ΚΗ. βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν;
 ΘΗ. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἼ.
 ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.
 ΘΗ. καμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.
 ΚΗ. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. 570
 ΘΗ. θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

ΚΗ. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
 ΘΗ. πολλοὺς ἔτλην δὴ χātέρους ἄλλους πόρους.
 ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;
 ΘΗ. ὅσοι γ' ὑβρίζται· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. 575

ΚΗ. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας ἢ τε σὴ πόλιν.
 ΘΗ. τοιγὰρ πονούσῃ πολλὰ πόλλ' εὐδαίμονα,
 ΚΗ. ἐλθ', ὥς σε λόγῃ σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ.
 ΘΗ. τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;
 ΚΗ. γνώσει σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας. 580

ΘΗ. οὗτοι μ' ἐπαρεῖς ὥστε θυμοῦσθαι φρένας
 τοῖς σοῖσι κόμπους· ἀλλ' ἀποστέλλου χθινοῦς,
 λόγους ματαίους οὔσπερ ἡνέγκω λαβῶν.
 περαίνωμεν γὰρ οὐδέν. ὀρμαῖσθαι χρεῶν
 πάντ' ἄνδρ' ὅπλιν ἀρομάτων τ' ἐπεμβάτην, 585

μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
 ἀφρῶ καταστάζοντα, Καδμείαν χθόνα.
 χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
 αὐτὸς σίδηρον ὅξυν ἐν χερσὶν ἔχων
 αὐτὸς τε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν,
 "Ἀδραστε, κάμοι μὴ ἀναμίνυσθαι τύχας
 τὰς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοῦ μετὰ
 στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
 ἐνὸς μόνου δεῖ, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ
 νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
 βροτοῖσιν, ἣν μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχη.

HMIX. ὦ μέλειαι μελέων ματέρες λοχαγῶν, σιρ
 ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.

HMIX. τίν' αὐδ' ἀν τάνδε προσφέρεις νέαν;

HMIX. στρατεύμα μὲν Παλλάδος κριθήσεται.

HMIX. διὰ δορὸς εἶπας ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;

HMIX. γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι
 φόνοι μάχαι στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ τόπον
 πάλιν φανήσονται κτύποι,
 τίν' ἂν λόγον, τάλαινα,
 τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;

HMIX. ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἂν τις αἰροῖ ἂν
 μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει

HMIX. δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις.

HMIX. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;

HMIX. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.

HMIX. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
 δίκαι δίκαν δ' ἐκάλεσε καὶ φόνος
 φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς
 θεοὶ βροτοῖς νέμουσιν,

- ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.
 ΠΙΧ. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν, στρ.
 Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;
 ΠΙΧ. ποτανὴν εἴ με τις θεῶν κτίσαι, 620
 διπόταμον ἵνα πόλιν μόλῳ.
 ΠΙΧ. εἰδείης ἄν φίλων
 εἰδείης ἄν τύχας.
 ΠΙΧ. ἔτι ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος
 ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
 τᾶσδε γᾶς ἄνακτα; 625
 ΠΙΧ. κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὐτὸν θεοῦς· ἀντ.
 ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρώτα.
 ΠΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
 παιδογόνε πόριος Ἰνάχου.
 ΠΙΧ. πόλει μοι ξύμμαχος 630
 γενοῦ τᾶδ' εὐμενής.
 ΠΙΧ. τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἵδρυμα
 πόλεος ἐκκόμιξέ μοι
 πρὸς πυρὰν ὑβρισθέν.
 Γ. γυναικες, ἥκω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,
 αὐτός τε σωθείς, ἥρεθην γὰρ ἐν μάχῃ, 635
 ἣν οἱ θανόντων ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι
 ἠγωνίσαντο ῥεῦμα Διοκαῖον πάρα,
 νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
 μακροῦ ἀποπαύσω· Καπανεὼς γὰρ ἦ λάτρης,
 ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ. 640
 ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
 τήν τ' ἀμφὶ Θησέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
 σῶς ἐστ' Ἀθηναίων, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.
 Γ. σῶς, καὶ πεπραγμέν' οἷ' Ἀδραστος ὥφελε
 προᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὓς ἀπ' Ἰνάχου 645

618 — 625 = 626 — 633

στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.

- ΧΟ. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἷ τε συµμετασχόντες δορός;
λέξον· παρῶν γὰρ τοὺς παρόντας εὐφρανεῖς
- ΑΓΓ. λαμπρὰ μὲν ἄκτις ἡλίου κανὼν σαφὴς
ἔβαλλε γαῖαν· ἄμφι δ' Ἥλέκτρας πύλας
ἔστην θεατῆς πύργον εὐαγῇ λαβῶν.
ὄρω δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων·
τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὥς μὲν ἦν λόγος,
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας,
λαῖον δὲ Πάραλον ἐστολισμένον δορί·
κρήνην παρ' αὐτὴν δ' Ἄρεος ἱππότην ὄχλον
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
ἴσους ἀριθμόν· ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
νεκροὺς ὀπισθεν θέμενος, ὧν ἕκειτ' ἄγων.
ἱππεῦσι δ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθρωπισμένοι
τετραόροισί τ' ἀντί' ἄρμαθ' ἄρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε·
σιγαῖτε, λαοί, σίγα, Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἤκομεν νεκροὺς μέτα
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.
κνούδεν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκῆρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σίγα. ποιμένες δ' ὄχων
τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης·
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτως ἔστησαν εἰς τάξιν δορός.

χοῖ μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἳ δ' ἔστρεπον
 πώλους ἐς ἀλκὴν αὐθις ἐς παραιβάτας.
 ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἀναξ 680
 ἦν τοῖς Ἑρεχθίδαισιν, ἁρμάτων ὄχλον,
 οἳ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικόν,
 συνῆψαν ἀλκὴν ἀκράτουν ἡσσῶντό τε.
 λεύσσων δὲ ταῦτα κοῦ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦ
 ἔνθ' ἄρματ' ἡγωνίζεθ' οἳ τ' ἐπεμβάται, 685
 τὰ κεῖ παρόντα πολλὰ πῆματ', οὐκ ἔχω
 τί πρῶτον εἰπω, πότερα τὴν ἐς οὐρανὸν
 κόνιν προσαντέλλουσαν, ὥς πολλὴ παρῆν,
 ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορομένους
 ἱμάσιν, αἵματός τε φοινίου ῥοάς, 690
 τῶν μὲν πιτνόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
 εἰς κραῖτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστῶντων βία
 πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
 νικῶντα δ' ἵπποις ὥς ὑπείδετο στρατὸν
 Κρέων τὸν ἐνθένδ', ἰτέαν λαβὼν χειρὶ 695
 χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνω διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔειπ' εὐθύς λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα·
 καὶ συμπατάξαντ' ἐς μέσον πάντα στρατὸν
 ἔκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων 700
 κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
 θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἑρεχθίδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος
 δεινὸς παλαιστής ἦν· ἐκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιῷ δ' ἡσώμενον 705
 φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
 καὶ τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινε μόνον,
 ἀλλ' ὥχετ' εἰς τὸ κάμνον οἴκειον στρατοῦ.

ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα·
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ στήσετε στερεὸν δόρυ,
 σπαρτῶν ὑπ' ἀνδρῶν οἴχεται τὰ Παλλάδος
 θάροςος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κεκροπιδῶν στρα-
 αὐτὰς θ' ὄπλισμα τοῦπιδαύριον λαβὼν
 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα,
 ὁμοῦ τραχήλους ἀπικείμενον κάρα
 κυνέας θερίζων ἀποκαυλίζων ξύλῳ.
 μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα κἀνωρχησάμην
 κᾶκρουσα χεῖρας. οἷ δ' ἔτεινον εἰς πύλας.
 βοή δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
 νέων γερόντων, ἱερά τ' ἐξεπίμπλασαν
 φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων εἴσω μολεῖν,
 Θησεὺς ἐπέσχε· οὐ γὰρ ὥς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς.
 τοιόνδε τοι στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρεῶν,
 ὃς ἐν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος
 μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν, ὃς πράσσων καλῶ
 εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
 ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον φ' χρῆσθαι παρῆν.
ΧΟ νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦς' ἐγὼ
 θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
ΑΔ ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
 φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα
 δρωμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνης θέλων.
 ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
 αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίλοισιν·
 Ἔτεοκλέους δὲ σύμβασιν ποιούμενου
 μέτρια θέλοντος οὐκ ἐχρήζομεν λαβεῖν,
 κᾶπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὃ δ' αὖ τότε εὐτυχής

λαβὼν πένης ὥς ἀριπλοῦτα χρήματα,
 ὕβριζ' ὕβριζων τ' αὖθις ἀνταπώλετο
 Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν,
 τὸ τόξον ἐντείνοντες οὐ καίροῦ πέρα, 745
 καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακὰ,
 φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι·
 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγον κάμψαι κακά,
 φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
 ἅτ' αὖ τί ταῦτα; κείνο βούλομαι μαθεῖν, 750
 πῶς ἐξεσώθης· εἶτα τ' ἄλλ' ἐρήσομαι.
 ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
 πύλας διήλθον, ἥπερ εἰσῆει στρατός.
 ὦν δ' εἴνεχ' ἄγων ἦν, νεκροὺς κομίζετε;
 ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπ' ἐφέστασαν λόχοις. 755
 πῶς φής; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκηνηκότων ὄχλος;
 τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 τοῦ κεῖθεν ἢ τοῦνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;
 Ὁησεύς, σκιώδης ἐνθ' Ἐλευθερίᾳ πέτρᾳ.
 οὓς δ' οὐκ ἔθαψε ποῦ νεκροὺς ἦκεις λιπῶν; 760
 ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὅ τι σπουδάζεται.
 ἢ που πικρῶς νιν θέρραπες ἦγον ἐκ φόνου;
 οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὦν πόνῳ.
 * * * * *
 φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
 ἐνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγᾶς; 765
 καὶ στρωσέ γ' εὐνὰς ἀκάλυψε σώματα.
 δεινὸν μὲν οὖν βάσταγμα καὶ σχύνην ἔχον.
 τί δ' αἰσχροὺς ἀνθρώποισι τ' ἀλλήλων κακά;
 οἴμοι· πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον.
 ἄκραντ' ὁδύρει ταῖσδ' ἑξάγεις δάκρυ. 770
 δοκῶ μὲν, αὐταὶ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
 ἀλλ' εἴμ', ἐπαρὼ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς

Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους,
 φίλους προσανδῶν, ὧν λελειμμένος τάλα
 ἔρημα κλαίω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
 οὐκ ἔστι τάνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
 ψυχὴν βροτεῖαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.

ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχή·
 πόλει μὲν εὐδοξία
 καὶ στρατηλάταις δορὸς
 διπλάζεται τιμὰ·
 ἐμοὶ δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
 πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἶπερ ὄψομαι
 τὰν ἄελπτον ἀμέραν,
 ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.
 ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' αἰ
 χρόνος παλαιὸς πατὴρ
 ὥφελ' ἀμερᾶν κτίσαι.
 τί γὰρ μ' ἔδει παίδων;
 τί μὲν γὰρ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι
 πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεξύγην;
 νῦν δ' ὅρῳ σαφέστατον
 κακόν, τέκνων φιλτάτων στρεῖσθαι.
 ἀλλὰ τὰδ' ἤδη σώματα λεύσσω
 τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα
 πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις
 κοινὸν ἐς Ἄιδην καταβᾶσα;

ΑΔ. στεναγμόν, ὦ ματέρες,
 τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
 αὔσατ' ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν
 στεναγμάτων κλύουσαι.

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων

778—785 = 786—793

798—810 = 811—823

προσηγόρημα ματέρων,
προσανδῶ σε τὸν θανόντα.

44. ἰὼ ἰώ, ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ. 805

44. αἰαῖ. ΧΟ. * * * * *

44. ἐπάθομεν ὦ — ΧΟ. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν.

44. ὦ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσοῦατε;

ΧΟ. ὀρῶσιν ἐμὲ τὴν
τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα. 810

44. προσάγετε τῶν δυσπότμων ἀντ.

σώμαθ' αἱματοσταγῇ,
σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη.

ΧΟ. δόθ', ὥς περιπτυχαῖσι δὴ
χέρας προσαρμόσας' ἐμοῖς
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι. 815

44. ἔχεις ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος.

44. αἰαῖ. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὖν λέγεις.

44. αἰετέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ. 820

44. εἶθε με Καδμείων ἑναρον στίχες ἐν κονίαισιν.

ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐξύγῃ
δέμας γ' ἐς ἀνδρὸς εὐνάν.

44. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ
ματέρες τάλαιναι τέκνων. 825

ΧΟ. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἡλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ
σποδὸν κάρα κεχύμεθα.

στρ. 4. ἰὼ ἰώ μοί μοι·

κατά με πέδον γὰρ ἔλοι,
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι, 830

πυρός τε φλογμὸς ὁ Αἰὼς ἐν κάρᾳ πέσοι.

πικροὺς ἐσεῖδες γάμους,

πικρὰν δὲ Φοῖβου φάτιν·

ἐρημὰ σ' ἅ πολύστονος Οἰδιπόδα 835

δῶματα λιποῦσ' ἦλθ' Ἑρινύς.

- ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἥνίκ' ἐξήντλεις [στρατιῶ-
γούς, [ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπών]
εἶσα μύθους· νῦν δ' Ἀδραστον ἱστορῶ·
πόθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς εὐψυχία
θυητῶν ἔφυσαν; εἰπέ γ', ὥς σοφώτερος,
νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'· ἐπιστήμων γὰρ εἶ.
εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ
τολμήμαθ', οἷς ἠλπιζον αἰρήσειν πόλιν.
ἔν δ' οὐκ ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ
ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
κενοὶ γὰρ οὔτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι
καὶ τοῦ λέγοντος· πῶς τις ἐν μάχῃ βεβῶς
λόγχης λούσης πρόσθεν ὁμμάτων πυκνῆς
σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
οὐκ ἂν δυναίμην οὔτ' ἐρωτῆσαι τάδε
οὔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τ' ἀναγκαῖ' ὁρᾶν
δύναιτ' ἂν ἐστὼς πολεμίοις ἐναντίος.
- ΑΔ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
δίδως ἔπαινον τῶνδ', ἐγὼ τε βούλομαι
φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
ὁρᾷς τὸ Δῖον οὐ βέλος διέπτατο;
Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
οὐδέν τι μείζον εἶχεν ἢ πένης ἀνὴρ,
φρεύων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν
τάρκοῦντ' ἀτίξων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλος τ' ἀληθῆς ἦν φίλοις παροῦσί τε
καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς.

- ἄψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
ἄκραντον οὐδὲν οὔτ' ἐς οἰκέτας λέγων 870
οὔτ' εἰς πολίτας. τὸν δὲ δεύτερον λέγω
Ετέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἡσκηκότα·
νεανίας ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
πλείστους δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων 875
οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον οὐδὲ τοὺς τρόπους
δούλους παρέσχε χρημάτων ζευχθεῖς ὕπο.
τοὺς δ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
ἤχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοῦδὲν αἰτία πόλις
κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. 880
ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἰππομέδων τοιόσδ' ἔφν·
παῖς ὦν ἐτόλμησ' εὐθύς οὐ πρὸς ἡδονὰς
Μουσῶν τραπέσθαι πρὸς τε μαλθακὸν βίον,
ἄγρους δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
ἐχαιρε πρὸς ἀνδρείον, εἰς τ' ἄγρας ἰὼν 885
ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς 890
παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεῖς δ' ἐκεῖ
πρῶτον μὲν, ὥς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν οὐδ' ἐπίφθορος πόλει
οὐδ' ἐξεριστῆς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος· 895
λόχοις δ' ἐφεστῶς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
ἤμυνε χώρα, χῶπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
ἐχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυστυχοῖ.
πολλοὺς δ' ἐραστὰς ἀπὸ θηλειῶν ὅσας
ἔχων, ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 900

Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεὶ θήσω μέγαν·
 οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρός, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
 δεινὸς σοφιστῆς πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφός.
 γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
 ἴσον παρέσχευ ὄνομα διὰ τέχνης δορός,
 εὐρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι·
 φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
 ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.
 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
 Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν·
 τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
 αἰσχύνεται δὲ τὰγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
 κακὸς κεκληθῆναι πᾶς τις. ἢ δ' εὐανδρία
 διδασκός, εἶπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
 λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
 ἂ δ' αὖ μάθη τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
 πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

ΧΟ. ἰὼ τέκνον, δυστυχῇ σ'
 ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος
 πόνουσ ἐνεγκοῦς' ἐν ᾧδ' ἰσι· καὶ νῦν
 "Αἶδας τὸν ἐμὸν ἔχει
 μόχθου ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
 γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω
 τεκοῦς' ἅ τάλαινα παῖδα.

ΘΗ. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον
 θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονὸς
 αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
 τὸν Οἰδίπου δὲ παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
 ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν
 φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀνθαίρετος.
 ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι·

- Δ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.
 Η. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρί —
 Δ. ἢ χωρὶς ἱερὸν ὥς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935
 Η. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.
 Δ. ποῦ δῆτα θήσεις μνήμα τῷδε χωρίσας;
 Η. αὐτοῦ παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον.
 Δ. οὗτος μὲν ἤδη δμῶσιν ἂν μέλοι πόνοσ.
 Η. ἡμῖν δέ γ' οἶδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. 940
 Δ. ἴτ', ὦ τάλαιναι μητέρες, τέκνων πέλας.
 Η. ἦκιστ', Ἀδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
 Δ. πῶς; τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων,
 Η. ὅλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἡλλοιωμένους.
 Δ. πικρὰ γὰρ ὄψις αἶμα κῶτειλαὶ νεκρῶν. 945
 Η. τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
 Δ. νικᾶς· [μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
 Θησεύς.] ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρί,
 ὅσῃ προσάξουσθ'. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,
 τί κτᾶσθε λόγῃ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950
 τίθεσθε; παύσασθ', ἀλλὰ λήξαντες πόνων
 ἄσθη φυλάσσεσθ' ἥσυχον μεθ' ἥσυχων.
 μικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
 ὥς ῥᾶστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερεῶν.
 ΧΟ. οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐπαις, στρ. 955
 οὐδ' εὐτυχίας μέτεστιν μοι
 κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις·
 οὐδ' Ἀρτεμις λοχία
 προσφθέγγαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
 δυσαίων δ' ὁ βίος, 960
 πλαγκτὰ δ' ὥσει τις νεφέλα,
 πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων αἰσσω.
 ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κούρους ἀντ.

955 — 962 = 963 — 970

ἐγείνόμεθ' αἱ ταλαίπωροι
 κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις· 965
 καὶ νῦν ἅπαις ἄτεκνος
 γηράσκω δυστηνοτάτως,
 οὔτ' ἐν φθιμένοις
 οὔτ' ἐν ζῶσιν κρινομένα,
 χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν. 970
 ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα·
 μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
 κεῖται μνήματα, πένθιμοι
 κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας,
 λοιβαί τε νεκύων φθιμένων 975
 αἰοδαί, τὰς χρυσοκόμας
 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
 γόοισιν δ' ὀρθρευομένα
 δάκρυσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων
 πρὸς στέρων πτύχα τέγγω.
 καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ 980
 Καπανέως ἤδη τύμβον θ' ἱερὸν
 μελάθρων τ' ἐκτὸς
 Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
 κλεινὴν τ' ἄλοχον τοῦ καταφθιμένου
 τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην, 985
 ἣν Ἴφις ἀναξ παῖδα φυτεύει.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἔσθηκε πέτραν,
 ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
 ΕΤ. τί φέγγος, τίν' αἴγλαν 990
 ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος
 σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
 λαμπάδ' ἵν' ὠκνῇ νύμφαι

990 — 1008 = 1012 — 1030

- ἰππεύουσι δι' ὄρφνας,
 * * ἀνίκα γάμων 995
 τῶν ἐμῶν πόλιν Ἄργους
 αἰδαῖς εὐδαιμονίας
 ἐπύργωσε καὶ γαμέτα
 χαλκεοτευχοῦς τε Καπανέως.
 προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν 1000
 οἰκῶν ἐκβακχευσάμενα,
 πυρὸς φῶς [καθέξουσα] τάφον τε
 ματεύουσα τὸν αὐτόν,
 εἰς Ἄιδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον
 βίοτον αἰῶνός τε πόνους· 1005
 ἥδιστος γάρ τοι θάνατος
 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
 εἰ δαίμων τάδε κραίνοι.
 καὶ μὴν ὄρᾳς τήνδ' ἧς ἐφέστηκας πέλας
 πυρὰν, Διὸς θησαυρόν, ἐνθ' ἔνεστι σὸς 1010
 πόσις δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.
 ὄρῳ δὴ τελευτάν, ἀντ.
 ἴν' ἔστακα· τύχα δέ μοι
 ξυνάπτει ποδός· ἀλλὰ τῆς
 εὐκλείας χάριν ἐνθεν ὄρ- 1015
 μάσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
 πηδήσασα πυρὸς ἔσω,
 σῶμά τ' αἰθοπι φλογμῷ
 πόσει συμμίσασα φίλον, 1020
 χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα
 Περσεφονείας ἥξω θαλάμους,
 σὲ τὸν θανόντ' οὔ ποτ' ἐμᾶ
 προδοῦσα ψυχᾶ κατὰ γᾶς.
 ἴτω φῶς γάμοι τε. 1025
 εἶθε τινὲς εὐναί

δικαίων ὑμεναίων ἐν Ἀργεῖ
φανῶσιν τέκνοισιν ἑμοῖς,
ὥς ὅδ' εὐναῖος γαμέτας
συντηχθεὶς αὖραις ἀδόλοισ
γενναίας ψυχᾶς ἀλόχω.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας,
γεραίους Ἴφρις εἰς νεωτέρους λόγους,
οὓς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.

ΙΦ. ᾧ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἥκω διπλοῦν πένθημ' ὁμαιμόνων ἔχων,
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτέοκλον εἰς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρῷ
ζητῶν δ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος
βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδέ νιν δοξάζομεν
μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζετ' εἰ κατοίδατε.

ΕΥ. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἥδ' ἐγὼ πέτρας ἐπὶ
ὄρνις τις ὥσει Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.

ΙΦ. τέκνον, τίς αὖρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων ὑπερβᾶς ἦλθες εἰς τήνδε χθόνα;

ΕΥ. ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων
κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.

ΙΦ. τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;

ΕΥ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.

ΙΦ. σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;

ΕΥ. θέλει τι καινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ.

ΙΦ. ὥς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὄραν.

ΕΥ. εἰς γὰρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.

- ρ. κάπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;
 Γ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 ρ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρηῖζω σέθεν. 1060
 Γ. πάσας γυναῖκας ἃς δέδορκεν ἥλιος.
 ρ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 Γ. ἄρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
 ρ. τί φῆς; τί τοῦτ' αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
 Γ. ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' εἰς πυράν. 1065
 ρ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον εἰς πολλοὺς ἔρεῖς;
 Γ. τοῦτ' αὐτὸ χρηῖζω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
 ρ. ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
 Γ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἑλὼν χειρί.
 καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, 1070
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρουμένῳ πόσει.
 Ο. ἰῶ, γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω.
 ρ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
 Ο. ἔε, σχέτλια τάδε παθῶν,
 τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας. 1075
 ρ. οὐκ ἄν τιν' εὗροίτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
 Ο. ἰὼ τάλας·
 μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
 μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.
 ρ. οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε, 1080
 νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
 ἀλλ' ἐν νόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
 γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
 αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἤμεν νέοι
 δις καὶ γέροντες, εἰ τις ἐξημάρτανε, 1085
 διπλοῦ βίου τυχόντες ἐξορθούμεθ' ἄν.
 ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους
 παίδων τ' ἐραστῆς ἢ πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον κάξεπειράθην * *

οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἤλθον εἰς ὃ νῦν κακόν
ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν· τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κατ' ἐρημίαν ἴδω
πολλήν μελάθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μολῶ;
ἥδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἦδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἦ γ' ἐμὴν γενειάδα
προσῆγετ' ἀεὶ στόματι καὶ κᾶρα τόδε
κατεῖχε χειρὶ· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον
γέροντι θυγατρός· ἄρσένων δὲ μεῖζονες
ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἦσσαν εἰς θωπεύματα.
οὐχ ὥς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους
σκοτῶ τε δῶσέτ'; ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
δέμας γεραιὸν συντακεῖς ἀποφθερῶ.
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὥς μισῶ σ' ἔχων,
μισῶ δ' ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι
παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν·
οὓς χρῆν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν κᾶκποδῶν εἶναι νέοις.
ΧΟ. ἰώ, τὰδε δὴ παίδων φθιμένων
ὅσῃ φέρεται· λάβετ', ἀμφίπολοι
γραίας ἀμενοῦς· οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους,
πολλοῦ τε χρόνου ζώσης μετὰ δὴ
καταλειβομένης τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνητοῖς
πάθος ἐξεύροις

ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

- Δ. φέρω φέρω, στρ.
 τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρᾶς πατρὸς μέλη,
 βάρος μὲν οὐκ ἄβριθ' ἐς ἀλγέων ὕπερ, 1125
 ἐν δ' ὀλίγῳ τὰ μὰ πάντα συνθείς.
 ἰὼ ἰὼ.

πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα
 ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
 σποδοῦ τε πληθὺς ὀλίγον ἀντὶ σωματίων 1130
 εὐδοκίμων δή ποτ' ἐν Μυκῆναις;

- Δ. παπαῖ παπαῖ. ἀντ.
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
 ἔρημον οἶκον ὄρφανεύσομαι λαβών,
 οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.
 ἰὼ ἰὼ.

ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων, 1135
 ποῦ λοχευμάτων χάρις
 τροφαί τε ματρὸς ἄυπνά τ' ὀμμάτων τέλη
 καὶ φίλῃαι προσβολαὶ προσώπων;

- Δ. βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσί μοι πάτερ, στρ.
 βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη 1140
 πυρὸς τετακότας σποδῶ.
 ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Αἰδαν.

πάτερ, μῶν σοῦ κλύεις τέκνου γόους;
 ἄρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιτίσεται
 σὸν φόνον; εἰ γὰρ γένοιτο, τέκνον. 1145

- Δ. ἔτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι δίκαια ἀντ.
 πατρῶος· οὐπω κακὸν τόδ' εὖδει.
 ἄλῃς γόων, ἄλῃς τύχας,
 ἄλῃς δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν.

1123 — 1131 = 1132 — 1138

1139 — 1145 = 1146 — 1152

- ΧΟ. ἔτ' Ἀσωποῦ σε δέξεται γάνος
χαλκίοις ἐν ὄπλοις Δαναῖδων στρατηλάται
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν·
- ΠΑΙΔ. ἔτ' εἰσορᾷν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ
- ΧΟ. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.
- ΠΑΙΔ. λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν
ἄερι φερόμενον οἴχεται.
- ΧΟ. δυοῖν δ' ἄχῃ, ματέρι τ' ἔλιπες
σέ τ' οὔ ποτ' ἄλγῃ πατρῶα λείψει.
- ΠΑΙΔ. ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
- ΧΟ. φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδόν.
- ΠΑΙΔ. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
- ΧΟ. ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἄγαλμ' ὄψομαί σε ματρός.
- ΘΗ. Ἄδραστε καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
ὁρᾶτε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χερσὶν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνειλόμην·
τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους
σώζειν, ὁρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ.
παισὶν δ' ὑπεῖπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων αἰεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἷ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἷων ὑφ' ἡμῶν στείχετ' ἡξιωμένοι.
- ΑΔ. Θῆσεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργεῖαν χθονί
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγήρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν.
- ΘΗ. τί δῆτ' ἔθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑποουργῆσαί με χρὴ

- χαῖρ'· ἄξιος γάρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.
 ἔσται τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
 ἄκουε, Ὠησεῦ, τούσδ' Ἀθηναίης λόγους,
 ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
 μὴ δῶς τάδ' ὅστ' αὖ τοῖσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα 1185
 πταισὶν κομίζειν ῥαδίως οὕτω μεθεῖς,
 ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
 πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὁμνῦναι χρεῶν
 Ἀδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὢν,
 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδων ὀρκωμοτεῖν. 1190
 ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργεῖους χθόνα
 εἰς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα. 1195
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρή σ', ἄκουέ μου.
 ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἶσω δόμων,
 ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
 σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος
 στῆσαι σ' ἐφέετο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. 1200
 ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
 ἐγγραψον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
 κᾶπειτα σώζειν θεῷ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 ἦ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον. 1205
 ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπὶ πυρκαϊᾶς νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 δρᾶσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
 τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθῃ πυρὶ,
 μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίαν θεῷ.

σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγων
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἴσμηνοῦ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον,
 σύ τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιάλεῦ, στρατηλάτης
 νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολών
 Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
 ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γένυν
 καὶ χαλκοπληθῇ Δαναϊδῶν ὀρμᾶν στρατὸν
 ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι.
 πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
 κούκ' ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδ
 κληθέντες ὧδ' ἄς ὑστέροισι θήσετε·
 τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.

ΘΗ. δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ῥαμαρτάνειν
 καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ξεύξομαι· μόνον σύ με
 εἰς ὀρθὸν ἴστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει
 οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

ΧΘ. στείχωμεν, Ἀδρασθ', ὅρκια δῶμεν
 τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
 προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

**ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗ-
ΦΟΡΟΣ.**

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεὺς μὲν ἦν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς
 θηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζονίδων Ἰππο-
 λυτον, Ἰππόλυτον ἐγέννησε κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ
 ἔχοντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλα-
 ἐπεισηγάρετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνω τοῦ
 τῶν βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς
 λατὰ ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας φεύγει εἰς
 ἑξήνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέβαινε τὸν Ἰππό-
 λυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι· θρασυαμένη δὲ τὸν νε-
 κρον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκό- 10
 ρος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν
 Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τέλος
 προτεθεῖσιν ἔθηκε. στέγουσα δὲ τὴν νόσον χρό-
 πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη, κατεπαγ-
 αμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις κατὰ τὴν προαίρε- 15
 λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον
 αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῇ ἐπέ-
 ξεν, αὐτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανείς
 θεὸς καὶ καθελὲν σπεύδων τὴν ἀπηγγονισμένην,
 ἐν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰππολύτου 20
 ὄραν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς
 φημμένοις τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν,
 ὅς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἄρα ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ
 τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γε-
 νημένων ἕκαστον διασαφήςασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαί- 25
 λυτον οὐ κατεμύψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο υἱοῦ

καὶ γυναικὸς στέρηθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἐπι-
γῆς ἐγκαταστήσεσθαι.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίῃ κείται. ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνου ἀρχοντος Ὀλυμπιάδι πζ' ἐτα-
5 δ'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων.
ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ
προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμ-
μένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ
διώρεται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοῦκ ἀνώνυμος
 θεὰ κέκλημαι Κύπρις οὐρανοῦ τ' ἔσω,
 ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
 ναίουσιν εἴσω φῶς ὀρῶντες ἡλίου,
 τοὺς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη, 5
 σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 ἔνεστι γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει τόδε,
 τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
 δεῖξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
 ὃ γάρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιτθέως παιδευμένα,
 μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας
 λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι,
 ἀναίνεται δὲ λέκτρα κοῦ ψαύει γάμων·
 Φοῖβον δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην 15
 τιμᾷ μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
 χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνῶν ἀεὶ
 κυστὴν ταχεύεισθαι θῆρας ἐξαιρεῖ χθονός,
 μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
 τούτοισι μὲν νυν οὐ φθονῶ· τί γάρ με δεῖ; 20
 ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ

πάλαι προκόψας, οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
 ἔλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
 σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων
 Πανδίωνος γῆν πατρὸς εὐγενῆς δάμαρ
 ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατείχετο
 ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἐμοῖς βουλευμασι.
 καὶ πρὶν μὲν ἔλθειν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
 πέτραι παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον
 γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος καθίσατο,
 ἐρῶσ' ἔρωτ' ἐκδηλον· Ἴππολύτῳ δ' ἐπι
 τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεάν.
 ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 μῖασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
 καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
 ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῇν,
 ἐνταῦθα δὴ στένουσα κἄκπεπληγμένη
 κέντροις ἔρωτος ἢ τάλαιν' ἀπόλλυται
 σιγῇ· σύνοιδε δ' οὔτις οἴκετῶν νόσον.
 ἀλλ' οὔτι ταύτης τῇδ' ἔρωτα δεῖ πεσεῖν·
 δείξω δὲ Θησεῖ πρῶγμα, κἄκφανήσεται.
 καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον νεανίαν
 κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
 ἄναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας,
 μηδὲν μάταιον εἰς τρεῖς εὔξασθαι θεῶ.
 ἢ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
 Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
 τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμούς ἐχθρούς ἐμο
 δίκην τοσαύτην ὥστ' ἐμοὶ καλῶς ἔχειν.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
 στείχοντα θήρας μόχθου ἐκλελοιπότα,
 Ἴππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
 πολὺς δ' ἄμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους

κῶμος λέλακεν Ἄρτεμιν τιμῶν θεῶν 55

ὑμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας

Ἰδίου φάος τε λοίσθιον βλέπων τόδε.

ἔπεσθ' ἄδοντες ἔπεσθε

τὰν Διὸς οὐρανίαν

Ἄρτεμιν, ἧ μελόμεσθα. 60

πότνια πότνια σεμνοτάτα,

Ζανὸς γένεθλον,

χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα

Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός, 65

καλλίστα πολὺ παρθένων,

[ἧ μέγαν κατ' οὐρανὸν]

ναίεις, εὐπατέρει, ἂν' οἴ-

κον Ζανὸς πολὺ χρυσοῦ.

χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα 70

καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμπον

παρθένων, Ἄρτεμι.

σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου

λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,

ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἄξιοι φέρβειν βοτὰ 75

οὔτ' ἤλθε πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον

μέλισσα λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται·

Αἰδῶς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,

ὅσοις διδακτὸν μηδέν, [ἀλλ' ἐν τῇ φύσει

τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν εἰς τὰ πάνθ' ὁμῶς,] 80

τούτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.

ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης

ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.

μόνῳ γὰρ ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν·

σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμείβομαι, 85

κλύων μὲν αὐδὴν, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.

τέλος δὲ κάμπαιμ' ὥσπερ ἡρξάμην βίον.

- ΘΕ ἀναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεῶν,
 ἄρ' ἂν τί μου δέξαιο βουλευσάντος εὖ;
 ΙΠ. καὶ κάρτα γ' ἡ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν.
 ΘΕ οἷσθ' οὖν βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος,
 ΙΠ. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
 ΘΕ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον;
 ΙΠ. ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
 ΘΕ. ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις;
 ΙΠ. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
 ΘΕ. ἥ κὰν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε;
 ΙΠ. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
 ΘΕ. πῶς οὖν σὺ σεμνήν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;
 ΙΠ. τίν'; εὐλαβοῦ δὲ μὴ τι σοῦ σφαλῇ στόμα.
 ΘΕ. τήνδ' ἡ πύλαισι σαῖς ἐφθέστηκεν Κύπρις.
 ΙΠ. πρόσωθεν αὐτὴν ἄγνός ὢν ἀσπάξομαι.
 ΘΕ. σεμνή γε μέντοι κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.
 ΙΠ. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε ἀνθρώπων μέλει.
 ΘΕ. εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων οἷόν σε δεῖ.
 ΙΠ. οὐδεὶς μ' ἄρεσκει νυκτὶ θανυμαστὸς θεῶν.
 ΘΕ. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν.
 ΙΠ. χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
 σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεῶν
 ἵππους, ὅπως ἂν ἄρμασι ξεύξας ὑπο
 βορᾶς κορεσθεῖς γυμνάσω τὰ πρόσφορα·
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
 ΘΕ. ἡμεῖς δέ, τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
 φρονοῦντες οὕτως ὥς πρέπει δούλοις λέγειν,
 προσευξόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
 δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 εἰ τίς σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχχνον ἔντονον φέρων
 μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτου κλύειν·

σοφωτέρους γὰρ χορὴ βροτῶν εἶναι θεούς. 120
 ὠκεανοῦ τις ὕδωρ στρ.

στάξουσα πέτρα λέγεται
 βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν
 παγὰν προῖεῖσα κρημνῶν,
 ὅθι μοί τις ἦν φίλα, 125

πορφύρεα φάρεα
 ποταμία δρόσῳ
 τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 εὐαλίου κατέβαλλ'· ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε δέσποιναν 130
 τειρομένην νοσερᾷ ἀντ.

[κοίτα] δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη
 ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν.

τριτάταν δέ νιν κλύω 135
 τάνδε κατ' ἄμβροσίου
 στόματος ἀμέραν

Λάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν,
 κρυπτῷ πάθει θανάτου θέλουσαν
 κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. 140

οὐ γὰρ ἔνθεος, ὦ κούρα, στρ.
 εἴτ' ἐκ Πανὸς εἶθ' Ἑκάτας

ἢ σεμνῶν Κορυβάντων
 φοιτᾶς ἢ ματρὸς ὀρείας,
 οὐδ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον 145

Δίκτυνναν ἀμπλακίαις
 ἀνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχει.
 φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
 χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους

121 — 130 = 131 — 140

141 — 150 = 151 — 160

δύναις ἐν νοτίαις ἄλμας.
 ἢ πόσιν τὸν Ἑρεχθιδᾶν
 ἀρχαγὸν τὸν εὐπατρίδαν
 ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις
 κρυπτὰ κοίτα λεχέων σῶν;
 ἢ ναυβάτας τις ἐπλευσεν
 Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
 λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
 φάμαν πέμπων βασιλείᾳ,
 λύπα δ' ὑπὲρ παθέων
 εὐναία δέδεταί ψυχάν;
 φιλεῖ δὲ τᾶ δυστρόπῳ γυναικῶν
 ἁρμονίᾳ κακᾷ δύστανος
 ἀμμηχανία συνοικεῖν
 ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
 δι' ἐμᾶς ἤξέν ποτε νηδύος ἅδ' αὔρα
 τὰν δ' εὐλοχον οὐρανιαν
 τόξων μεδέουσας αὐτευν
 Ἄρτεμιν, καί μοι πολυζήλωτος ἀεὶ
 σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.
 ἀλλ' ἦδε τροφὸς γεραῖα πρὸ θυρῶν
 τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων.
 στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος ἀνξάνεται.
 τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχῇ,
 τί δεδήληται
 δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.
 TP. ὦ κακὰ θνητῶν στυγεραὶ τε νόσοι.
 τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
 τόδε σοι φέγγος, λαμπρὸς ὅδ' αἰθήρ.
 ἔξω δὲ δόμων ἦδη νοσερᾷς
 δέμνια κοίτης.
 δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι

τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν.

ταχὺ γὰρ σφάλλει κούδενι χαίρεις,
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν
φίλτερον ἦγεῖ.

185

κρεῖσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
τὸ μὲν ἔστιν ἀπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
λύπη τε φρενῶν χερσὶν τε πόνος.

πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
κὺκ ἔστι πόνων ἀνάπανσις·

190

ἀλλ' ὅ τι τοῦ ξῆν φίλτερον ἄλλο
σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.

δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν,

195

δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βίотου
κὺκ ἀπόδειξι τῶν ὑπὸ γαίης·
μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

I. αἶρετέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κᾶρα·

λέλυνμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.

λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.

200

βαρὺ μοι κεφαλᾶς ἐπὶ κρανὸν ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον ὦμοις.

θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.

ῥᾶον δὲ νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας

205

καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·

μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

II. αἰαῖ·

πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος

καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσάιμαν,

ὑπὸ τ' αἰγείοις ἐν τε κομήτῃ

210

λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπανσαίμαν.

ὦ παῖ, τί θροεῖς;

- οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσει
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον;
- ΦΑΙ. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν
καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
στείβουσι κύνες
βαλῖαις ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι·
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κύσιν θωῦξαι
καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ῥῖψαι
Θεσσαλὸν ὄρπακ', ἐπίλογχον ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.
- ΤΡ. τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτη;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πᾶρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἄν.
- ΦΑΙ. δέσποιν' ἄλλως Ἄρτεμι Λίμνας
καὶ γυμνασίῳ τῶν ἵπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα.
- ΤΡ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶς' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πῶλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
ὅστις σε θεῶν ἀνασειράξει
καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.
- ΦΑΙ. δύστανος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμαν;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ.
φεῦ φεῦ, τλάμων.
μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλάν·
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.

κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει, 245

καὶ ἐπ' αἰσχύναν ὄμμα τέτραπται.

τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ,

τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ

μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.

P. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος 250
σῶμα καλύψει;

πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.

χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους

φιλίας θνητοὺς ἀνακρίνασθαι

καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς, 255

εὐλύτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν

ἀπὸ τ' ὄσασθαι καὶ ξυντεῖναι.

τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν

ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς καγὰ

τῆσδ' ὑπεραλγῶ. 260

βίотου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις

φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν

τῇ τ' εὐστοία μᾶλλον πολεμεῖν.

οὕτω τὸ λίαν ἥσσον ἐπαινῶ

τοῦ μηδὲν ἄγαν· 265

καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

O. γύναι γεραιά, βασιλίδος πιστὴ τροφὴ 270
Φαίδρας, ὅρῳ μὲν τάσδε δυστήνους τύχας,
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·
σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.

P. οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.

O. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφην;

P. εἰς ταῦτόν ἦκεις· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

O. ὥς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.

P. πῶς δ' οὐ, τριταίαν οὐς' ἄσιτος ἡμέραν; 275

O. πότερον ὑπ' ἄτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;

- ΤΡ. θανεῖν· ἄσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
 ΧΟ. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει.
 ΤΡ. κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
 ΧΟ. ὃ δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
 ΤΡ. ἔκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 ΧΟ. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
 νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
 ΤΡ. εἰς πᾶν ἀφίγμαι κοῦδὲν εἰργασμαι πλέον·
 οὐ μὲν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
 ὥς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς
 οἷα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
 ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
 λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίῳ γενοῦ
 στυννὴν ὄφρ' ἴν' ἴδωσιν καὶ γνώμης ὁδόν,
 ἐγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν
 μεθεῖς· ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον.
 καὶ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
 γυναικες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον·
 εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
 λέγ', ὥς ἰατροῖς προῖμα μηνυθῇ τόδε.
 εἶπεν· τί σιγᾶς; οὐκ ἔχρην σιγᾶν, τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν, εἰ τι μὴ καλῶς λέγω,
 ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
 φθιέγξαι τι, δεῦρ' ἄθροισον· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 γυναικες, ἄλλως τοῦσδε μοχθοῦμεν πόρους,
 ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε νῦν τ' οὐ πείθεται.
 ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τὰδ' ἀνθαδεστέρα
 γίγνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοῦς
 παῖδας πατρῶων μὴ μεθεξέοντας δόμων,
 μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμαζόνα,
 ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο

νόθον φρονοῦντα γνήσι', οἷσθ' ἄ νιν καλῶς,
'Ιππόλυτον. ΦΑΙ. οἶμοι. ΤΡ. θιγγάνει σέθεν
τόδε; 310

ΦΑΙ. ἀπώλεσάς με, μαῖα, καί σε πρὸς θεῶν
τοῦδ' ἀνδρὸς αὐθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.
ΤΡ. ὄρα; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

ΦΑΙ. φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. 315

ΤΡ. ἀγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις;

ΦΑΙ. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.

ΤΡ. μὲν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

ΦΑΙ. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἐκοῦσαν οὐχ ἐκῶν.

ΤΡ. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἄμαρτιαν; 320

ΦΑΙ. μὴ δοῶς' ἔργω' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς.

ΤΡ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

ΦΑΙ. ἔα μ' ἄμαρτεῖν· οὐ γὰρ εἰς σ' ἄμαρτάνω.

ΤΡ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελεῖψομαι.

ΦΑΙ. τί δοῶς; βιάζει χειρὸς ἐξαρτωμένη; 325

ΤΡ. καὶ σῶν γε γονάτων, κοῦ μεθίησομαί ποτε.

ΦΑΙ. κάκ', ὦ τάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πεύσει, κακά.

ΤΡ. μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;

ΦΑΙ. ὅλεις· τὸ μέντοι προῖγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

ΤΡ. κᾶπειτα κρύπτεις χρήσθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ; 330

ΦΑΙ. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.

ΤΡ. οὐκ οὖν λέγουσα τιμιωτέρα φανεῖ;

ΦΑΙ. ἄπελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθης.

ΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χρὴν.

ΦΑΙ. δῶσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν. 335

ΤΡ. σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

ΦΑΙ. ὦ τλήμων, οἶον, μῆτερ, ἡράσθης ἔρον,

ΤΡ. ὃν ἐσχε ταύρου, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε;

ΦΑΙ. σύ τ', ὦ τάλαινα, ὄμαιμε, Διονύσου δάμαρ,

ΤΡ. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς
ΦΑΙ. τρίτη τ' ἐγὼ δύστηνος ὥς ἀπόλλυμαι.

ΤΡ. ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῦ προβήσεται λόγος;

ΦΑΙ. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ δυστυχεῖς.

ΤΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἂ βούλομαι κλύειν.

ΦΑΙ. φεῦ·

πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἀμὲρ χοῆς λέγειν;

ΤΡ. οὐ μάντις εἰμὶ τὰφανῇ γινῶναι σαφῶς.

ΦΑΙ. τί τοῦθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾶν;

ΤΡ. ἥδιστον, ὦ παῖ, ταῦτόν ἀλγεινόν θ' ἅμα.

ΦΑΙ. ἡμεῖς ἄρ' ἤμεν θατέρω κεχρημένοι.

ΤΡ. τί φῆς; ἐρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τίνος;

ΦΑΙ. ὅστις πόθ' οὗτός ἐσθ' ὁ τῆς Ἀμαζόνης —

ΤΡ. Ἰππόλυτον αὐδᾶς; ΦΑΙ. σοῦ τὰδ', οὐκ
κλύεις.

ΤΡ. οἶμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.
γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ', οὐκ ἀνέξομαι
ζῶσ'· ἐχθρὸν ἤμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος.
ῥίψω μεθήσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι
βίον θανοῦσα· χαίρειτ'· οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
οἱ σῶφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως
κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,
ἀλλ' εἴ τι μείζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,
ἢ τήνδε κάμὲ καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

ΧΟ. αἶες ὦ, ἐκλυες ὦ

ἀνήκουστα τᾶς

τυράννου πάθρα μέλεα θρεομένας.

ὀλοίμαν ἐρωγε, πρὶν σαῖν, φίλα,

κατανύσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ.

ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων·

ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.

ὀλωλας, ἐξέφηνας εἰς φάος κακά.
 τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
 τελευτάσεται τι καινὸν δόμοις. 370
 ἄσθημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἷ φθίνει τύχα
 Κύπριδος, ὧ τάλαινα παῖ Κρησία.
 Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἵ τόδ' ἔσχατον
 οἴκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
 ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ 375
 θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος.
 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
 πράσσειν κῆκλον, ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
 πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῇδ' ἀθροτέον τόδε·
 τὰ χρηστ' ἐπιστάμεσθαι καὶ γινώσκουμεν, 380
 οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἳ μὲν ἀργίας ὕπο,
 οἳ δ' ἡδονὴν προθέεντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
 ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίον,
 μακραὶ τε λέσχει καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
 αἰδώς τε. δισσαι δ' εἰσὶν, ἣ μὲν οὐ κακή, 385
 ἣ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
 οὐκ ἂν δύ' ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ,
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖω φαρμάκῳ διαφθερεῖν
 ἔμελλον, ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν. 390
 λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
 ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἐτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
 κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἡρξάμην μὲν οὖν
 ἐκ τοῦδε, σιγαῶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
 γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἣ θυραῖα μὲν 395
 φρονημάτων ἀνδρῶν νοουθετεῖν ἐπίσταται,
 αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτεται κακά.
 τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προυνοησάμην.

τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξε μοι
 κράτιστον, οὐδείς ἀντερεῖ, βουλευμάτων.
 ἔμοι γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλεῖα,
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὐς' ἐρίγνωσκον καλῶς,
 μίσσημα πᾶσιν. ὥς ὅλοιτο παγκάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἥρξατ' αἰσχύνην λέχῃ
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 τόδ' ἥρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
 ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 ἢ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κερκτημένας.
 αἶ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
 βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέραμνά τ' οἴκων μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 ὥς μή ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἄλῳ,
 μὴ παῖδας οὓς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς εἴνεκ' εὐκλεεῖς.
 δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασύσπλαγχνός τις ἦ,
 ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ.
 μόνου δὲ τοῦτό φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 γνώμην δικαίαν ἀγαθήν, ὅτῳ παρῇ.
 κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχῃ,
 προθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένω νέᾳ
 χρόνος παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ἐγώ.

φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχοῦ καλὸν
 καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
 δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
 ἢ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
 νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαῦλος οὐσα· καὶ βροτοῖς 435
 αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
 οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
 πέπονθας· ὄργαι δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεῶς.
 ἔρως· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 κάπειτ' ἔρωτος εἵνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440
 οὐ τάρᾳ λύει τοῖς ἔρῳσι τῶν πέλας
 ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεῶν·
 Κύπρις γὰρ οὐ φορητός, ἦν πολλὴ ῥυτὴ·
 ἢ τὸν μὲν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται,
 ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὗρη μέγα, 445
 τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς; καθύβρισεν.
 φοιτᾷ δ' ἂν αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
 κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφν·
 ἢ δ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
 οὐ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθόν' ἔκγονοι. 450
 ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
 ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰδὼν ἐν μούσαις ἀεί,
 ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
 Σεμέλης, ἴσασι δ' ὥς ἀνῆρπασέν ποτε
 ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεοὺς ἕως 455
 ἔρωτος εἵνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
 ναίουσι καὶ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοὺς,
 στέργουσι δ', οἶμαι, συμφορᾷ νικώμενοι.
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χοῆν σ' ἐπὶ ῥήτοῖς ἄρα
 πατέρα φυτεύειν ἢ πλὴν δεσπόταις θεοῖς 460
 ἄλλοισιν, εἰ μὴ τούσδε γε στέρξεις νόμους.
 πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν

νοσοῦνθ' ὀρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὀρᾶν;
 πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι
 συνεκκομίζειν Κύπριον; ἐν σοφοῖσι γὰρ
 τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
 οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χοῆν βίον λίαν βροτούς·
 οὐδὲ στέγην γὰρ ἧς κατηρεφεῖς δόμοι
 καλῶς ἀκριβώσειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 πεσοῦς ὅσῃν σὺ πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς;
 ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 ἄνθρωπος οὖσα κάρτα γ' εὖ πράξεις ἂν.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 λῆξον δ' ὕβριζους· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 τάδ' ἐστὶ, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν·
 τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
 νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
 εἰσὶν δ' ἐπῶδαι καὶ λόγοι θελκτήριοι·
 φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
 ἢ τὰρ ἂν ὁψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν,
 εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὐρήσομεν.

ΧΟ. Φαίδρα, λέγει μὲν ἦδε χρησιμώτερα
 πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν, αἰνῶ δὲ σέ.
 ὁ δ' αἶνος οὗτος δυσχερέστερος φόγων
 τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν.

ΦΑΙ. τοῦτ' ἐσθ' ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας
 δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
 οὐ γάρ τι τοῖσιν ὥσθι τερπνὰ χορὴ λέγειν,
 ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεὲς γενήσεται.

ΤΡ. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων
 δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ὥς τάχος διυστέον,
 τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πλὴν συμφοραῖς βίος
 [τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὐς' ἐτύγχανες γυνή,

- οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς εἴνεχ' ἡδονῆς τε σῆς] 495
 πῶς ἦγον ἂν σε δεῦρο; νῦν δ' ἄγων μέγας
 σῶσαι βίον σόν, κοῦκ ἐπίφθονον τόδε.
- I. ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα
 καὶ μὴ μεθήσεις αὐτίς αἰσχίστους λόγους;
 P. [αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἐστὶ σοι.] 500
 κρείσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκσώσει γέ σε,
 ἢ τοῦνομ', ᾧ σὺ κατθανεῖ γαυρουμένη.
- I. καὶ μὴ σε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γάρ, αἰσχρὰ δέ,
 πέρα προβῆς τῶνδ' ὥς ὑπείρογασμαι μὲν οὐ
 ψυχὴν ἔρωτι, τᾶσχρὰ δ' ἦν λέγῃς καλῶς, 505
 εἰς τοῦθ' ὃ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.
- P. εἰ τοι δοκεῖ σοι, χοῖν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν.
 εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.
 ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
 ἔρωτος, ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, 510
 ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν
 παύσει νόσου τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένη κακῇ.
 [δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δῆ τι τοῦ ποθομένου
 σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων ἅπο
 λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.] 515
- I. πότῃ δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
 P. οὐκ οἶδ'· ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν βούλου, τέκνον.
- I. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίσαν φανῆς σοφῇ.
 P. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;
 I. μὴ μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ. 520
 P. ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 μόνον σὺ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι,
 συνεργὸς εἶης. τᾶλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ
 τοῖς ἐνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.
0. "Ἐρως Ἐρως, ὃ κατ' ὁμμάτων 525

λείς πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 ψυχᾷς χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ,
 μή μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης
 μηδ' ἄρρυνθος ἔλθοις.

οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ'
 ἄστρον ὑπέρτερον βέλος,
 οἶον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
 ἵησιν ἐκ χειρῶν

Ἔρωσ ὁ Διὸς παῖς.

ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφεῷ
 Φοῖβον τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις
 βούταν φόνον Ἑλλὰς αἰ' ἀέξει.

Ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τᾶς Ἀφροδίτας

φιλτάτων θαλάμων
 κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν,
 πέρθοντα καὶ διὰ πάσας
 ἰόντα συμφορᾶς
 θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ

πῶλον ἄξυγα λέκτρων
 ἄνανδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἴκων
 ξεύξας ἅπ' εἰρεσίᾳ, δρομάδα
 τὰν Ἄιδος ὥστε Βάκχαν,
 σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ
 φονίοις θ' ὑμεναίοις

Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν
 ὧ τλάμων ὑμεναίων.

ὧ Θήβας ἱερὸν

τεῖχος, ὧ στόμα Δίρκας,

συνειδεῖτ' ἂν ἅ Κυπρις οἶον ἔρδει.

βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρρῳ τοκάδα
τὰν Διογόνοιο Βάκχου 560
νυμφευσαμένηαν πότμῳ
φονίῳ κατεύνασε.

δεινὰ γὰρ πάντα γ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'
οἷα τις πεπόταται.

I. σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξαιργάσμεθα. 565

τί δ' ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

I. ἐπίσχετ'· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

σιγῶ· τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε.

I. ὦ μοι, αἰαῖ αἰαῖ·

ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων. 570

τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;

ἔννεπε τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι,
φρένας ἐπίσσυτος.

I. ἀπωλόμεσθα. ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις 575

ἀκούσαθ'· οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει.

σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.

ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι, τί ποτ' ἔβα κακόν; 580

I. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ

Ἴππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.

ἄχάν μὲν κλύω, σαφεὲς δ' οὐκ ἔχω 585

γεγωνεῖν ὅπα

διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.

I. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν, 590

τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἔξανδᾷ λέχος.

ὦ μοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.

τί σοι μῆσομαι;

τὰ κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι

I. αἰαῖ, ἔ. ἔ.

πρόδοτος ἐκ φίλων.

595

ΦΑΙ. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,
 φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.
 ΧΟ. πῶς οὖν; τί δράσεις, ὦ παρθοῦς ἀμήχανα;
 ΦΑΙ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, καθθανεῖν ὅσον τάχος
 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 600
 ΙΠ. ὦ γὰρ μῆτερ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,
 οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὅπα.
 ΤΡ. σίγησον, ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰσθῆσθαι βοῆς.
 ΙΠ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δειν' ὅπως σιγήσομαι.
 ΤΡ. ναί πρὸς σε τῆσδε δεξιᾶς εὐωλένου. 605
 ΙΠ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων;
 ΤΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
 ΙΠ. τί δ', εἴπερ ὥς φῆς μηδὲν εἰρηκας κακόν;
 ΤΡ. ὁ μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
 ΙΠ. τὰ τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 610
 ΤΡ. ὦ τέκνον, ὄρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
 ΙΠ. ἢ γλῶσσο' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φρενὴν ἀνώμοτος.
 ΤΡ. ὦ παῖ, τί δράσεις; σοὺς φίλους διεργάσει;
 ΙΠ. ἀπέπτυσ'· οὐδεὶς ἄδικός ἐστί μοι φίλος. 614
 ΤΡ. σύγγνωθ'· ἄμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον.
 ΙΠ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
 γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας;
 εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπείραι γένος,
 οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε,
 ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς 620
 ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
 παίδων πρίσθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
 τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμασι
 ναλεῖν ἐλευθέροισι θηλειῶν ἄτερ.
 [νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν 624
 μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.]
 τούτῳ δὲ δήλου ὥς γυνὴ κακὸν μέγα·

προσθεῖς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ
 φερνὰς ἀπώκισ', ὥς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
 ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρόν εἰς δόμους φυτὸν 630
 γέγηθε κόσμον προστιθεὶς ἀγάλατι
 καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ
 δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελαών.
 ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
 γαμβροῖσι χαίρων σῶζεται πικρὸν λέχος, 635
 ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροῦς δ' ἀνωφελεῖς
 λαβὼν πιέζει τάραθ' τὸ δυστυχές.
 ῥᾶστον δ' ὅτ' τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὲς
 εὐηθία κατ' οἶκον ἵδρυνται γυνή.
 σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις 640
 εἴη φρονοῦσα πλεῖον ἢ γυναικα χρῆ.
 τὸ γὰρ πανοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
 ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή
 γνώμη βραχεία μωρίαν ἀφηρέθη.
 χρῆν δ' εἰς γυναῖκα πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, 645
 ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίξιν δάκη
 θηρῶν, ἵν' εἴχον μῆτε προσφωνεῖν τινα
 μῆτ' ἐξ ἐκείνων φθιέγμα δέξασθαι πάλιν.
 νῦν δ' αἶ μὲν ἔνδον δρωσιν αἱ κακαὶ κακὰ
 βουλευματ', ἐξω δ' ἐκφέρουσι πρόστυλοι. 650
 ὥς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κῆρα,
 λέκτρων ἀθλίτων ἡλθες εἰς συναλλαγάς·
 ἀγῶ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόροξομαι,
 εἰς ὧτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἴην κακός,
 ὃς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἀγνεύειν δοκῶ; 655
 εὖ δ' ἴσθι, τοῦμόν σ' εὐσεβὲς σῶζει, γύναι·
 εἰ μὴ γὰρ ὄρκους θεῶν ἄφρακτος ἠρέθην,
 οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τὰδ' ἐξεπεῖν πατρί.
 νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν, ἔστ' ἂν ἐκδημιος χθονὸς
 28*

Θησεύς, ἄπειμι· σῖγα δ' ἔχομεν στόμα.
 θεάσομαι δὲ σὺν πατρὸς μολῶν ποδὶ
 πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή·
 τῆς σῆς δὲ τόλμης εἶσομαι γεγευμένος.
 ὅλοισθε. μισῶν δ' οὐ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
 γυναικας, οὐδ' εἰ φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν·
 αἰεὶ γὰρ οὖν πῶς εἰσι κακεῖναι κακαί,
 ἥ νῦν τις αὐτάς σωφρονεῖν διδαξάτω,
 ἥ καμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.

ΦΑΙ. τάλανες ὦ κακοτυχεῖς

ἀν

γυναικῶν πότμοι.

τίν' αὖ νῦν τέχνην ἔχομεν αἰ λόγον
 σφαλεῖσαι κάθαρμα λύειν δόλοις;
 ἐτύχομεν δίκας· ἰὼ γὰρ καὶ φῶς.

πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;

πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι;

τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βροτῶν
 πάρεδρος ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
 φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
 παρὸν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίον.
 κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· πέπρακται, κοῦ κατῶρθωται τέχνη,
 δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχε

ΦΑΙ. ὦ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
 οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς σε γεννήτωρ ἐμὸς
 προόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.
 οὐκ εἶπον, οὐ σῆς προυνοησάμην φρενός,
 σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;
 σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς
 θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
 οὗτος γὰρ ὄργῃ συντεθηγμένος φρένας
 ἔρει καθ' ἡμῶν πατρὶ σὰς ἁμαρτίας,

- πλήσει δὲ πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
 ὅλοιο καὶ σὺ χῶστις ἄκοντας φίλους
 πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
- P. δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰ μὰ μέμψασθαι κακά· 695
 τὸ γὰρ δάκνουν σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·
 ἔχω δὲ καὶ γὰρ πρὸς τὰ δ', εἰ δέξει, λέγειν.
 ἔθρεψά σ' εὐνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σαι
 ζητοῦσα φάρμαχ' ἤϋρον οὐχ ἄβουλόμην.
 εἰ δ' εὖ γ' ἐπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾗ· 700
 πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
- AI. ᾗ γὰρ δίκαια ταῦτα καῖαρχοῦντά μοι,
 τρώσασαν ἡμᾶς εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;
- P. μακροηγοροῦμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ,
 ἀλλ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον. 705
- AI. παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
 παρήνεσάς μοι καπεχείρησας κακά.
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε καὶ σαυτῆς πέρι
 φρόντιζ'· ἐγὼ δὲ τὰ μὰ θήσομαι καλῶς.
 ὑμεῖς δέ, παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι, 710
 τοσόνδε μοι παράσχετ' ἑξαιτουμένη,
 σιγῇ καλύπτειν ἀνθάδ' εἰσηκούσατε.
- O. ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Διὸς κόρην,
 μηδὲν κακῶν σὼν εἰς φάος δείξειν ποτέ.
- AI. καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ
 ἠῦρηκα [δῆτα] τῆσδε συμφορᾶς ἄκος,
 ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
 αὐτῇ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 οὐ γάρ ποτ' αἰσχυρῶ γε Κρησίους δόμους,
 οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι 720
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις εἵνεκα ψυχῆς μιᾶς.

ἔρεϊ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφορᾶς,

991

ΧΟ. μέλλεις δὲ δὴ τι δοῶν ἀνήμεστον κακόν;

ΦΑΙ. θανεῖν· ὅπως δέ, τοῦτ' ἐγὼ βουλευέσομαι.

ΧΟ. εὐφημος ἴσθι.

ΦΑΙ. καὶ σύ γ' εὖ με νουθέτει.

ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
τέρψω· πικροῦ δ' ἔρωτος ἡσσηθήσομαι.
ἂντ' ἀρ κακόν γε χᾶτέρῳ γενήσομαι
θανοῦς, ἵν' εἰδῇ μὴ πλὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι
κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.

ΧΟ. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν,

στο

ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν
θεὸς εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις θείῃ.
ἄρ' θείῃν δ' ἐπὶ πόντιον
κῦμα τὰς Ἀδριηνᾶς
ἀκτᾶς Ἡριδανοῦ θ' ὕδωρ·
ἐνθα πορφύρεον σταλάσσουσ'
εἰς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι
κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύνων
τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγὰς.
Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν
ἀνύσαιμι τᾶν ἀοιδῶν,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας
ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει,
σεμνὸν τέρμονα ναίων
οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,
κρηναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται
Ζανὸς μελάθρων παροίκοις,
ἵν' ἅ βιόδωρος ἀΐξει ζαθέα
χθῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

ἀν

ὦ λευκόπτερε Κρησία
πορθμῖς, ἃ διὰ πόντιον
κῦμ' ἀλίκτυπον ἄλμας
ἐπόρευσας ἐμὴν ἄνασσαν 755
ὀλβίων ἀπ' οἰκων,
κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἦ
Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις
ἐπτατ' ἐπὶ κλεινὰς Ἀθήνας, 760
Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδή-
σαντο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρ-
χὰς ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.
ἀνθ' ὧν οὐχ ὀσίων ἐρώ-
των δεινᾷ φρένας Ἀφροδί-
τας νόσφ' κατεκλάσθη·
χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὔσα
συμφορᾷ, τεράμνων
ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευ-
κᾷ καθαυρόζουσα δαίρῳ, 770
δαίμονα στυγνὰν καταιδε-
σθεῖσα τάν τ' εὐδοξον ἀνθαι-
ρουμένα φάμαν ἀπαλλάσ-
σουσά τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα. 775

TP. *ιοὺ ἰοῦ·*

βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων·
ἐν ἀγχόναῖς δέσποινα, Θησέως δάμαρ.

ΧΟ. *φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλῆς οὐκέτ' ἔστι δὴ
γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη.*

TP. *οὐ σπεύσεται ; οὐκ οἴσκει τις ἀμφιδέξιον 780
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης ;*

752 — 763 = 764 — 775

ΗΜΙΧ. φίλαι, τί δρωμεν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους
λύσαι τ' ἀνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;

ΗΜΙΧ. τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίον.

785

ΤΡ. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νέκυν,
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

ΧΟ. ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὥς κλύω, γυνή·
ἦδη γὰρ ὥς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δῆ.

ΘΗ. γυναικες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
ἡχὴ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.

790

οὐ γὰρ τί μ' ὥς θεωρὸν ἄξιόι δόμος
πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.

μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασται νέον;
πρόσω μὲν ἦδη βίотος, ἀλλ' ὅμως ἐτ' ἂν
λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.

795

ΧΟ. οὐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη,
Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀलगνοῦσί σε.

ΘΗ. οἷμοι· τέκνων μοι μὴ τι συλᾶται βίος;

ΧΟ. ζῶσιν, θανούσης μητρὸς ὥς ἄλγιστά σοι.

800

ΘΗ. τί φῆς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;

ΧΟ. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.

ΘΗ. λύπη παχυνθεῖς ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τίνος;

ΧΟ. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γὰρ δόμοις,
Θησεῦ, πάρεμι σῶν κακῶν πενθήτρια.

805

ΘΗ. αἰαῖ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχῆς θεωρὸς ὦν;
χαλᾶτε κληῖθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,
ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θῆαν
γυναικός, ἣ με κατθανοῦς ἀπώλεσεν.

810

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·

ἐπαθες, εἰργάσω

τοσοῦτον ὥστε τούσδε συγχέαι δόμους.

- αἰατ' τόλμας, βιαίως θανούσ'
 ἄνοσίῳ τε συμφορᾷ, σᾶς χειρὸς
 πάλαισμα μελέας. 815
- τίς ἄρα σάν, τάλαιν', ἄμανροῖ ζωάν;
 ὦμοι ἐγὼ πόνων· ἔπαθον, ὦ πόλις,
 στρ.
 τὰ μάκιστ' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
 ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
 κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός. 820
 κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου·
 κακῶν δ' ὦ τάλας πέλαγος εἰσορῶ
 τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν
 μηδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.
 τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν 826
 βαρύποτμον, γύναι, προσανυδῶν τύχῳ;
 ὄρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χειρῶν ἄφαντος εἶ,
 πῆδ' ἡμ' ἐς Αἰδοῦ κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι.
 αἰατ' αἰατ', μέλεα μέλεα τάδε πάθῃ. 830
 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
 τύχαν δαιμόνων
 ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.
 οὐ σοὶ τὰδ', ὦναξ, ἤλυθεν μόνῳ κακᾷ·
 πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὄλεσας κεδνὸν λέχος. 835
 τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας
 αὐτ.
 μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλάμων,
 τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας·
 ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.
 τίνα κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα 840
 γύναι, σὰν τάλαινα κραδίαν ἔβα;
 εἴποι τις ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
 στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
- ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θείαν. 825

ὦ μοι μοι σέθεν * * * * *

μέλεος, οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' ἀπωλόμην·
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.

ΧΟ. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ φίλα
γυναικῶν ἀρίστα θ' ὁπόσας ἐφορᾷ
φέγγος ἀελίου τε καὶ
νυκτὸς ἀστερωπὸν σέλας.
τάλας, ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυνθέντα τέγγεται σᾶ τύχα·
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλοι.

ΘΗ. ἔα ἔα·
τί δὴ ποθ' ; ἦδε δέλτος ἐκ φίλης χειρὸς
ῥητημένη θέλει τι σημῆναι νέον;
ἀλλ' ἦ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἡ δύστηνος ἐξαιτουμένη;
θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι δῶμά θ' ἥτις εἰσεῖσιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκέτ' οὔσης τῇσδε προσσαίνουσί με.
φέρ', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων
ἰδὼ τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· * τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἐμοὶ μὲν οὖν
ἄβλιτος βίου τύχα πρὸς τὸ κρανθὲν εἶη τυχε
ὀλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
[ὦ δαῖμον, εἰ πως ἔστι, μὴ σφῆλῃς δόμους,
αἰτουμένης δὲ κλυθί μου· πρὸς γάρ τινας
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακόν.]

οἶμοι· τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν,
οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ. 875

τί χρῆμα; λέξουν, εἴ τί μοι λόγου μέτα.
βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾶ φύγω
βάρους κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι,
οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλάμων. 880

αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέρατον, ὀλοὸν
κακόν· ἰὼ πόλις.

Ἴππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν 885
βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.
ἄλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἄς ἐμοί ποτε
ἄρᾳς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἄράς. 890

ἄναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
γνώσει γὰρ αὖθις ἀμπλακῶν. ἐμοὶ πιθοῦ.
οὐκ ἔστι· καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς,
δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται·
ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς Αἰδοῦ πύλας 895
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἄρᾳς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον.

καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα,
Ἴππόλυτος ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς, ἄναξ 900
Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
κρानυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σπουδῇ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐφ' ᾧ τὰ νῦν στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.

ἔα, τί χρῆμα; σὴν δάμαρθ' ὀρῶ, πάτερ, 905

νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον·
 ἦν ἀρτίως ἔλειπον, ἦ φάος τόδε
 οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.

τί χοῖμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται;
 πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα.
 σιγᾶς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
 ἦ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν
 κἂν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὐς' ἁλίσκεται.
 οὐ μὲν φίλους γε κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους
 κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.

ΘΗ. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
 τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
 καὶ πάντα μηχανᾷσθε κάξευρίσκετε,
 ἐν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθ' ἔγωγε,
 φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς;

ΙΠ. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
 τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάσει
 ἄλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτοურγεῖς, πάτερ,
 δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλλῃ κακοῖς.

ΘΗ. φεῦ, χοῖν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 σαφές τι κείσθαι καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
 ὅστις τ' ἀληθὴς ἐστὶν ὅς τε μὴ φίλος·
 δισσὰς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
 ὥς ἢ φρονοῦσα τᾷδικ' ἐξηλέγχετο
 πρὸς τῆς δικαίας, κοῦκ ἂν ἠπατώμεθα.

ΙΠ. ἄλλ' ἢ τις εἰς σὸν οὐς με διαβαλὼν ἔχει
 φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἰτιοί;
 ἐκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
 λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.

ΘΗ. φεῦ τῆς βροτείας (ποῖ προβήσεται;) φρενὸς
 τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;

εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοντον ἐξογκώσεται,
 ὃ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
 πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ 940
 ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσεται
 τοὺς μὴ δίκαιους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
 σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγώς
 ἦσχυνε τὰμὰ λέκτρα ἀξελέγχεται
 πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὢν. 945
 δεῖξον δ', ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθα,
 τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
 σὺ δὴ θεοῖσιν ὥς περισσὸς ὢν ἀνὴρ
 ξύνει; σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ 950
 θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
 ἤδη νυν αὖχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
 σίτοις καπήλευ', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων
 βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοῦς·
 ἐπεὶ γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ 955
 φεύγειν προφώνῳ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
 σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχροὶ μηχανώμενοι.
 τέθνηκεν ἦδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς;
 ἐν τῷδ' ἀλίσκει πλεῖστον, ὃ κάκιστε σὺ·
 ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι 960
 τῆσδ' ἂν γένοιεντ' ἄν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν;
 μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νόθον
 τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι·
 κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἐμπορον βίου λέγεις,
 εἰ δυσμενεῖα σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. 965
 ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
 γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἶδ' ἐγὼ νέους
 οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
 ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἠβῶσαν φρένα·

τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον.
 νῦν οὖν τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις
 νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου ;
 ἔξερρε γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος φυγᾶς,
 καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
 μήτ' εἰς ὄρους γῆς ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ.
 εἰ γὰρ παθῶν γε σοῦ τάδ' ἤσσηθήσομαι,
 οὐ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμῖος Σίνις ποτὲ
 κτανεῖν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην,
 οὐδ' αἰ θαλάσση σύννομοι Σκειρωνίδες
 φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.

ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως εἴποίμ' ἂν εὖτυχεῖν τινα
 θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλ

ΙΠ. πάτερ, μένος μὲν ξύστασις τε σῶν φρενῶν
 δεινὴ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔχον καλοὺς λόγου
 εἰ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε.

ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον,
 εἰς ἥλικας δὲ καλίλους σοφώτερος.
 ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 φαῦλοι παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν.
 ὅμως δ' ἀνάγκη, συμφορᾶς ἀφιγμένης,
 γλῶσσάν μ' ἀφείναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγ
 ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον ὥς διαφθερῶν
 οὐκ ἀντιλέξοντ'. εἰσορᾶς φάος τόδε
 καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
 οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς.
 ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
 φίλοις τε χρῆσθαι μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις,
 ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς μήτ' ἐπαγγέλλειν κακὰ
 μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις
 οὐκ ἐγγελαστῆς τῶν ὁμιλούντων, πάτερ,
 ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγυὲς ὢν φίλος.

ἐνὸς δ' ἄθικτος, ὃ με νῦν ἔλαιν δοκεῖς·
 λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας.
 οὐκ οἶδα πρῶξιν τήνδε πλὴν λόγῳ κλύων
 γραφῇ τε λεύσσω· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν 1005
 πρόθυμός εἰμι, παρθένου ψυχὴν ἔχων.
 καίτοι τὸ σῶφρον τοῦμόν οὐ πέλει σ' ἴσως·
 δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρην.
 πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκήσειν δόμον 1010
 ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν ἐπήλπισα;
 μάταιος ἄρ' ἦ, κούδαμοῦ μετῇν φρενῶν.
 ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἥδ' οὐ τοῖσι σῶφροσιν;
 ἥκιστα γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 θνητῶν ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία. 1015
 ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοὺς
 πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
 σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
 πράσσειν τε γὰρ πάρεστι, κίνδυνός τ' ἀπὼν
 κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν. 1020
 ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις·
 εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγώ,
 καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην,
 ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιῶν.
 νῦν δ' ὄρχιόν σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς 1025
 ὄμνυμι τῶν σῶν μήποθ' ἄψασθαι γάμων
 μηδ' ἂν θελῆσαι μηδ' ἂν ἔννοιαν λαβεῖν.
 ἦ τᾶρ' ὀλοήμην ἀκλεῆς ἀνάνυμος,
 [ἄπολις ἄοικος, φυγὰς ἀλητεύων χθόνα,]
 καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου 1030
 σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 τί δ' ἦδε δαιμόνιος ἀπώλεσεν βίον
 οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν.

- [έσωφρόνησε δ' οὐκ ἔχουσα σωφρον
 ἡμεῖς δ' ἔχοντες οὐ καλῶς ἐχρώμεθα
 ΧΟ. ἀρκοῦσαν εἰπας αἰτίας ἀποστροφὴν,
 ὄρκους παρασχών, πίστιν οὐ σμικρὰ
 ΘΗ. ἄρ' οὐκ ἐπώδους καὶ γόης πέφυχ' ὅδε
 ὅς τήν ἐμήν πέποιθεν εὐοργησίᾳ
 ψυχὴν κρατήσκειν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσ
 ΙΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, π
 εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς
 ἔκτεινά τοί σ' ἂν κοῦ φυγαῖς ἐξημίον
 εἴπερ γυναικὸς ἡξίους ἐμῆς θυγείν.
 ΘΗ. ὥς ἄξιον τόδ' εἰπας· οὐχ οὕτω θανεῖ
 ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας ν
 ταχὺς γὰρ Αἰδῆς ῥᾶστος ἀνδρὶ δυσσ
 ἀλλ' ἐκ πατρώας φυγὰς ἀλητεύων χθ
 [ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βί
 μισθὸς γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρὶ δυσσεβ
 ΙΠ. οἴμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρό
 δέξει καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελᾶς χθ
 ΘΗ. πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλα
 εἰ πως δυναίμην, ὥς σὸν ἐχθαίρω κ
 ΙΠ. οὐδ' ὄρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεω
 φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γ
 ΘΗ. ἡ δέλτος ἦδε κληῖρον οὐ δεδεγμένη
 κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ' ὑπὲρ κ
 φοιτῶντας ὄρνεις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν
 ΙΠ. ὦ θεοί, τί δῆτα τοῦμὸν οὐ λύω στόμ
 ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλ
 οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὓς
 μάτην δ' ἂν ὄρκους συγγέαιμ' οὓς ὦ
 ΘΗ. οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτείνει τ
 οὐκ εἰ πατρώας ἐκτός ὥς τάχιστα γῆ

ποῖ δ' ἦθ' ὁ τλήμων τρέψομαι; τίνας ξένων
 δόμους ἔσειμι τῇδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν;
 ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἦδεται
 ξένους κομίζων καὶ συνοικούρους κακῶν.
 αἰαῖ! πρὸς ἥπαρ θακρύνων τ' ἐγγὺς τόδε, 1070
 εἰ δὴ κακὸς γε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι.
 τότε στενάζειν καὶ προγιγνώσκειν σ' ἐχρήν.
 ὅτ' εἰς πατρώαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
 ὦ δῶματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαισθέ μοι
 καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ. 1075
 εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις σοφῶς.
 τὸ δ' ἔργον οὐ λέγον σε μηνύει κακόν.
 φεῦ·
 εἶθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
 στάνθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακά.
 πολλῶ γε μᾶλλον σαντὸν ἥσκησας σέβειν 1080
 ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὢν.
 ὦ δυστάλαινα μήτηρ, ὦ πικραὶ γοναί!
 μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
 οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, θμῶες; οὐκ ἀκούετε
 πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προυννέποντά με; 1085
 κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται.
 σὺ δ' αὐτός, εἰ σοι θυμός, ἐξώθει χθονός.
 δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις.
 οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
 ἄραρεν, ὡς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ· 1090
 ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
 ὦ φιλτάτῃ μοι δαιμόνων Αἰητοῦς κόρη
 σύνθακε συγκύναγε, φευξόμεσθα δὴ
 κλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαίρετ', ὦ πόλις
 καὶ γαί' Ἑρεχθίδεω· ὦ πέδον Τροιζήνιον, 1095
 ὡς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
 ἴτ', ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
 προσείπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός·
 ὥς οὐποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
 ὄψεσθε, κεί μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

ΧΟ. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρέν
 ἔλθῃ, στρ.

λύπας παραιρεῖ·
 ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων
 λείπομαι ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμα
 λεύσσω.

ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται,
 μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλάνητος αἰεὶ.

εἶθε μοι εὐξαμένα θεόθεν τάδε μοῖρα παρ
 σχοι, ἀντ.

τύχην μετ' ὄλβου
 καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκῆς μήτ' αὖ παράσημος ἐνεῖη
 ῥάδια δ' ἥθεα τὸν αὐριον
 μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ
 βίον συνευτυχοῖην.

οὐκέτι γὰρ καθαράν φρέν' ἔχω τὰ παρ' ἐλπί
 λεύσσω, στρ. 11

ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
 φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθάνας
 εἶδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὀργᾶς
 ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον.
 ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς
 δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν

1102 — 1110 = 1111 — 1118

1119 — 1130 = 1131 — 1142

ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναιρειν
Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνάν. 1130

οὐκέτι συζυγίαν πῶλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσει ἄντ.
τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον
κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.

μοῦσα δ' ἄνπνος ὑπ' ἄντυγι χορδαῖν 1135
λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον·

ἀστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπανλαι
Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
νυμφιδίω δ' ἀπόλωλε φυγᾷ σᾶ 1140
λέκτρων ἄμιλλα κούραις.

ἐγὼ δὲ σᾶ δυστυχία δάκρυσι διοίσω
πότμον ἄποτμον· ὦ τάλαινα
μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνατα· φεῦ, 1145
μανίῳ θεοῖσιν·

ὠὲ ὠὲ συζύγιοι Χάριτες,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς
τὸν οὐδὲν ἄτας αἵτιον
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων; 1150

καὶ μὴν ὀπαδὸν Ἴππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκνυθροπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

Τ. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολῶν
εὖροιμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἶπερ ἴστ', ἐμοὶ
σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω; 1155

Δ. ὃδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

Τ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ καὶ πολίταις οἷ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροιζηνίας.

Ι. τί δ' ἔστι; μὲν τις συμφορὰ νεωτέρᾳ 1160
δισσὰς κατέλῃφ' ἀστυγείτονας πόλεις;

Τ. Ἴππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὥς εἶπεῖν ἔπος·
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς.

- ΘΗ. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφίγμ
 οὔτου κατήσχυν' ἄλοχον ὡς πατρὸς βία;
- ΑΓΓ. οἰκέτοσ' αὐτὸν ὥλεσ' ἄρμάτων ὄχος
 ἀραὶ τε τοῦ σοῦ στόματος, ἄς σὺ σῶ πα
 πόντου κρέοντι παιδὸς ἠρώσῃ περὶ.
- ΘΗ. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς
 ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων
 πῶς καὶ διώλετ'; εἰπέ· τῷ τρόπῳ Δίκη
 ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
- ΑΓΓ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
 ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας
 κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων
 ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέψοι πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων
 ὃ δ' ἦλθε ταῦτ' ὀδυρόμενος ἔχων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπους
 φίλων ἅμ' ἔστειχ' ἡλίκων ὁμήγουρις.
 χρόνῳ δὲ δήποτ' εἰπ' ἀπαλλαχθεὶς γόω
 τί ταῦτ' ἄλύω; πειστέον πατρὸς λόγοις.
 ἐντύνειν ἵππους ἄρμασι ξυγηνφόρους,
 θυμῶς· πόλις γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἡδε μοι.
 τοῦνδ' ἐνδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπειρέτο,
 καὶ θαῖσσαν ἢ λέγοι τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἀντυγος,
 αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἰπ' ἀναπνύξας χεῖρας
 Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ
 αἰσθόιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατήρ
 ἥτοι θανόντας ἢ φάος δεδορκότας.
 καὶ τῷδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
 πώλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ἐφ' ἄρμα

πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη
 ἤν' εὐθύς Ἀργούς ἀπιδαυρίας ὁδόν.
 ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἵκτῃ τις ἔστι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς
 πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. 1200
 ἔνθεν τις ἤχῳ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς
 βαρύν βρόμον μεθῆκε φρικῶδη κλύειν·
 ὀρθὸν δὲ κρατ' ἔστησαν οὐς τ' ἐς οὐρανὸν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς
 τόθεν ποτ' εἴη φθόγγος. εἰς δ' ἀλιρρόθους 1205
 ἵκτας ἀποβλέψαντες ἱερὸν εἶδομεν
 αὐμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφηρέεθι
 Σκείρωνος ἄκτας ὄμμα τοῦμόν' εἰσορᾶν·
 ἐκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτραι Ἀσκληπιοῦ.
 ἅππειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν 1210
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φύσῃματι
 χωρεῖ πρὸς ἄκτας, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
 αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμῖα
 κυμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας,
 οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθιέγματος πληρουμένη 1215
 φρικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
 κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 εὐθύς δὲ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
 καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἦθεσι
 πολὺς ξυνοικῶν ἤρπασ' ἡνίας χεροῖν, 1220
 ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ
 ἱμάσιν εἰς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἰ' δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γναθμοῖς
 βία φέρουσιν, οὔτι ναυκλήρου χερὸς
 [οὔθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων] 1225
 μεταστρέφουσαι. καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 γαίης ἔχων οἶακας εὐθύνοι δρόμον,

προυφαίνεται' εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀνα-
φειν,

ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·
εἰ δ' εἰς πέτρας φέροντο μαργώσαι φρένας,
σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνείπετο
εἰς τοῦθ' ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
ἄψιδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐπήδων ἄξόνων τ' ἐνήλατα.
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίαισιν ἐμπλακεῖς
δεσμὸν δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθεῖς,
σποδοῦμενος μὲν πρὸς πέτραις φίλον κἄρα,
θραύων δὲ σάρκας, θεινὰ δ' ἐξανδῶν κλύει
στῆτ', ὃ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
μή μ' ἐξαλείψῃτ'· ὃ πατρὸς τάλαιν' ἄρά.
τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρών;
πολλοὶ δὲ βουληθέντες ὑστέρῳ ποδὶ
ἐλειπόμεσθα. χῶ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
τμητῶν ἱμάντων οὐ κάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ
πίπτει, βραχὺν δὲ βίοντον ἐμπνέων ἐτι·
ἵπποι δ' ἐκρυφθεν καὶ τὸ δύστηνον τέρας
ταῦρον λεπαίας οὐ κάτοιδ' ὅπου χθονός.
δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἀναξ,
ἅτῃρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος
καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειέ τις
πεύκην, ἐπεὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

ΧΟ. αἰατ'· κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν,
οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

ΘΗ. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τᾷδε

- λόγοισιν ἥσθη τοῖσδε· νῦν δ' αἰδούμενος
θεοὺς τ' ἐκείνόν θ', οὔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς. 1260
- ΓΓ. πῶς οὖν; κομίζειν ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς σῆ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιξ'· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλευμάσιν
οὐκ ὧμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.
- Η. κομίζετ' αὐτόν, ὥς ἰδὼν ἐν ὄμμασι 1265
τὸν τᾶμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη
λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.
- Ο. σὺ τὰν θεῶν ἄναμpton φρένα καὶ βροτῶν
ἄγεις, Κύπρι· σὺν δ'
ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν 1270
ὦκυτάτῳ πτερῳ
ποτᾶται πλὴ γαῖαν εὐάχητόν θ'
ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον.
θέλγει δ' Ἔρως, ᾧ μαινομένα κραδίᾳ
πτανὸς ἐφορμάσῃ 1275
χρυσοφαῆς,
φύσιν ὀρεσκόων
σκυλάκων πελαγίων θ' ὅσα τε γὰρ τρέφει,
τὰν Ἄλιος αἰθόμενος δέρεται,
ἄνδρας τε· συμπάντων δὲ 1280
βασιληίδα τιμάν, Κύπρι,
τῶνδε μόνον κρατύνεις.
- Ρ. σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακουῖσαι·
Ἀητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδῶ. 1285
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει,
παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθεὶς
ἄφανῃ; φανεράν δ' ἔσχεθες ἄτην.

πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
 δέμας αἰσχυνθείς,
 ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοντον
 πῆματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις;
 ὥς ἐν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐ σοὶ
 τλητὸν βίοντον μέρος ἐστίν.

ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν·
 καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ.
 ἀλλ' εἰς τόδ' ἤλθον, παιδὸς ἐκδειξαι φρέν
 τοῦ σοῦ δικαίαν, ὥς ὑπ' εὐκλείας θάνῃ,
 καὶ σῆς γυναικὸς οἴστρον ἢ τρόπον τινὰ
 γενναιότητα· τῆς γὰρ ἐχθρίστης θεῶν
 ἡμῖν, ὅσαισι παρθένειος ἡδονῇ,
 δηχθεῖσα κέντροις παιδὸς ἡράσθη σέθεν.
 γνώμη δὲ νικᾷ τὴν Κύπριν πειρωμένη
 τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς,
 ἢ σῶ δι' ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
 ὃ δ' ὥσπερ ὦν δίκαιος οὐκ ἐφέσπετο
 λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος
 ὄρκων ἀφείλε πίστιν, εὐσεβῆς γεγώς.
 ἢ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη
 ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ διώλεσε
 δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἐπεισέ σε.

ΘΗ. οἶμοι.

ΑΡ. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος
 τοῦνθένδ' ἀκούσας ὥς ἂν οἰμῶξῃς πλέον.
 ἄρ' οἴσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων;
 ὦν τὴν μίαν παρεῖλες, ὦ κάκιστε σύ,
 εἰς παῖδα τὸν σόν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα.
 πατὴρ μὲν οὖν σοὶ πόντιος φρονῶν καλῶς
 ἔδωχ' ὅσονπερ χρῆν, ἐπείπερ ἦνεσεν·
 σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίνει κακός,

ὅς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὅπα
 ἔμεινας, οὐκ ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
 σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θᾶσσον ἢ σ' ἐχρῆν
 ἀρὰς ἐφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.
 δέσποιν', ὀλοίμην.

δεῖν' ἐπραξας, ἀλλ' ὅμως 1325

ἔτ' ἔστι σοὶ καὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
 Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥστε γίνεσθαι τάδε,
 πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος.
 οὐδείς ἀπαντᾶν βούλεται προθυμία
 τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἰεί. 1330

ἐπεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη
 οὐκ ἂν ποτ' ἤλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ
 ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 θανεῖν ἔασαι. τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν
 τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης· 1335

ἔπειτα δ' ἡ θανοῦσ' ἀνήλωσεν γυνὴ
 λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πείσαι φρένα.
 μάλιστα μὲν νυν σοὶ τάδ' ἐρρωγεν κακά,
 λύπη δὲ κάμοι· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
 θυνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακούς 1340
 αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

καὶ μὴν ὅ τάλας ὅδε δὴ στείχει,
 σάρκας νεαρὰς ξανθὸν τε κάρα
 διαλυμανθεῖς. ὦ πόνος οἴκων,
 οἶον ἐκράνθη δίδυμον μελάθροισι 1345
 πένθος θεόθεν καταληπτόν.

αἰαῖ αἰαῖ·
 δύστηνος ἐγώ, πατρὸς ἐξ ἀδίκου
 χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθη.
 ἀπόλωλα τάλας, οἴμοι μοι. 1350

διὰ μου κεφαλῆς ἄσσουσ' ὀδύναι,

κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος.
 σχές, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω.
 [ἔ ἔ·]
 ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
 βόσκημα χερὸς,
 διὰ μ' ἐφθειρας, κατὰ δ' ἔκτεινας.
 φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρέμας, δμῶες,
 χροὸς ἐλκώδους ἄπτεσθε χεροῖν.
 τίς ἐφέσθηκεν δεξιὰ πλευροῖς;
 πρόσφορὰ μ' αἵρετε, σύντονα δ' ἔλκετε
 τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον
 πατρὸς ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, τάδ' ὀράς;
 ὄδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,
 ὄδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερσχών
 προὔπτων ἐς Ἄϊδην στείχω κατὰ γῆς,
 ὀλέσας βίον· μόχθους δ' ἄλλως
 τῆς εὐσεβίας
 εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.
 αἰαὶ αἰαὶ·
 καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βάλνει.
 μέθτετέ με τάλανα·
 καὶ μοι Θάνατος Παιῖν ἔλθοι.
 προσαπόλλυτέ μ' ὅλλυτε τὸν δυσδαίμον'·
 * ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι
 διαμοιρᾶσαι,
 διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον.
 ὦ πατρὸς ἐμοῦ δύστανος ἀρά,
 μαιφόνων τε συγγόνων,
 παλαιῶν προγεννητόρων
 ἐξορίζεται κακὸν οὐδὲ μέλλει,
 ἔμολε τ' ἐπ' ἐμὲ
 τί ποτε τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;

- ἰὼ μοι, τί φῶ;
 πῶς ἀπαλλάξω βιοτᾶν
 [ἐμὲν] τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους;
 εἶδε με κοιμίσσειε τὸν δυσδαίμον'
 Ἄιδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα.
 1Ρ. ὦ τλήμον, οἷαις συμφοραῖς συνεξύγης·
 τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν. 1390
 Π. ἔα·
 ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
 ὦν ἥσθόμην σου κἀνεκουφίσθην δέμας·
 ἔστ' ἐν τόποισι τοισίδ' Ἄρτεμις θεά;
 1Ρ. ὦ τλήμον, ἔστι, σοί γε φιλτάτη θεῶν.
 Π. ὁρᾷς με, δέσποιν', ὥς ἔχω, τὸν ἄθλιον;
 1Ρ. ὁρᾷ· κατ' ὅσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.
 Π. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης,
 1Ρ. οὐ δῆτ'· ἀτάρ μοι προσφιλὴς γ' ἀπόλλυσαι.
 Π. οὐδ' ἱππονώμας οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
 1Ρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανουργὸς ὧδ' ἐμήσατο. 1400
 Π. ὦμοι· φρονῶ δὴ δαίμον' ἢ μ' ἀπώλεσε.
 1Ρ. τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.
 Π. τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ἥσθημαι, Κύπρις.
 1Ρ. πατέρα γε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.
 Π. ᾧωξα τοίνυν καὶ πατὸς δυσπραξίας. 1405
 1Ρ. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλευμασιν.
 Π. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.
 ΘΗ. ὄλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
 Π. στένω σὲ μᾶλλον ἢ μὲ τῆς ἀμαρτίας.
 ΘΗ. εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός. 1410
 Π. ὦ δῶρα πατὸς σοῦ Ποσειδῶνος πικρά,
 ΘΗ. ὥς μήποτ' ἐλθεῖν ὄφελ' εἰς τοῦμόν στόμα.
 Π. τί δ'; ἔκτανές τ' ἄν μ', ὥς τότε ἥσθ' ὠργισμένος
 ΘΗ. δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.

III. φεῦ·

εἰθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος. 1415

AP. ἔασον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
ὄργανα κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας
[σῆς εὐσεβείας ἀγαθῆς φρενὸς χάριν].

ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς 1420

ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν
τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.

σοὶ δ', ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν
τιμὰς μερίστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος 1425

κόμας κεροῦνται σοι, δι' αἰῶνος μακροῦ
πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμένῳ.

ἀεὶ δὲ μουσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
ἔσται μέριμνα, κοῦκ ἀνώνυμος πεσὼν
ἔρως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται. 1430

σὺ δ', ὦ γεραιοῦ τέκνον Αἰγέως, λαβοῦ
σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·
ἄκων γὰρ ὦλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ
θεῶν διδόντων εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.

καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν, 1435

Ἰππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ἢ διεφθάρης.
καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὄραν
οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·
ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.

III. χαίρουσα καὶ σὺ στείχε, παρθέν' ὀλβία· 1440

μακρὰν δὲ λείπεις ῥαδίως ὁμιλίαν.

λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χορηζούσης σέθεν·
καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.

αἰαί, κατ' ὅσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος·
λαβοῦ, πάτερ, μου καὶ κατόρθωσον δέμας. 1445

- ΘΗ. ὦμοι, τέκνον, τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
 ΙΠ. ὄλωλα καὶ δὴ νερτέρων ὄρω πύλας.
 ΘΗ. ἦ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
 ΙΠ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῷ φόνου.
 ΘΗ. τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; 1450
 ΙΠ. τὴν τοξόδαμνον παρθένον μαρτύρομαι.
 ΘΗ. ὦ φίλταθ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί.
 ΙΠ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, χαῖρε πολλά μοι, πάτερ.
 ΘΗ. ὦμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε κἀγαθῆς.
 ΙΠ. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὖχον τυχεῖν. 1455
 ΘΗ. μή νυν προδῶς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
 ΙΠ. κεκαρτέρηται τᾶμ'· ὄλωλα γάρ, πάτερ·
 κρύψον δέ μου πρόσωπόν ὡς τάχος πέπλοις.
 ΘΗ. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὀρίσματα,
 οἴου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγώ· 1460
 ὡς πολλά, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
 ΧΟ. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
 ἦλθεν ἀέλπτως.
 πολλῶν θακρύνων ἔσται πίτυλος·
 τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς 1465
 φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

B. G. Teubners

Schulausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller
mit deutschen Anmerkungen.

	<i>M. 2.</i>		<i>M. 2.</i>
Aeschylus' Agamem. v. Enger. 2. Aufl.	2.25	Cicero Cato maior v. Meißner. 2. Aufl.	— 60
— Perser von Teuffel. 2. Aufl.	1.20	— de finibus bonorum v. Holstein	2.70
Prometheus v. Wecklein. 2. Aufl.	1.80	— Somnium Scipionis v. Meißner.	
— do. — v. Schmidt	1.20	2. Aufl.	— 45
Aristophanes, die Wolken v. Teuffel	1.50	— Laelius v. Lahnmeier. 4. Aufl.	— 60
— Ariana's Anabasis v. Abicht. I. Heft	1.80	— de legibus von Du Mesnil	3.30
— II. Heft	2.25	Cornelius Nepos v. Siebelis. 10. Aufl.	
— Anthologie. I. 3. Aufl.	1.20	von Jancovius	1.20
— do. — II. 3. Aufl.	1.80	Curtius Rufus v. Vogel. I. Bd. 3. Aufl.	2.10
— Caesar de bello Gallico von		— do. — II. Band. 2. Aufl.	2.25
Doberenz. 8. Aufl.	2.25	Demosthenes v. Rehdantz. I. Heft	
— de bello civili von Doberenz.		7. Aufl. v. Blafs	1.20
5. Aufl.	2.40	— do. — II. Heft. I. Abth. 4. Aufl.	1.50
— Cestomath. Cicero. von Lüders.		— do. — II. Heft. II. Abth. 3. Aufl.	1.80
2. Aufl.	2.70	Euripides v. Kinkel. I. Phoenissae	— 75
Cicero de oratore v. Fiderit. Cpl.		— von Wecklein. I. Medea. 2. Aufl.	1.80
5. Aufl.	4.50	— II. Iphigenia in Tauris	1.50
Jedes Buch einzeln	1.50	— III. Bacchen	1.50
— partitiones orator. v. Fiderit	1.—	— IV. Hippolytus	1.50
— Brutus von Fiderit. 2. Aufl.	2.25	Herodot v. Abicht. I. Band. I. Heft	
— Orator von Fiderit. 2. Aufl.	2.—	Buch I. 4. Aufl.	1.30
— Reden:		— do. — I. Band. II. Heft	
— für Plancius v. Köpke. 2. Aufl.	1.20	Buch II. 3. Aufl.	1.50
— für Sestius von Koch. 2. Aufl.	1.—	— do. — II. Band. Buch III	
— für Roscius v. Richter. 2. Aufl.		und IV. 2. Aufl.	2.40
v. Fleckisen	— 90	— do. — III. Band. Buch V	
— für Milo v. Richter. 3. Aufl.		und VI. 3. Aufl.	1.80
v. Eberhard	— 90	— do. — IV. Bd. Beh. VII. 3. Aufl.	1.80
— für Murena von Koch. 2. Aufl.		— do. — V. Bd. Beh. VIII u. IX	
von Landgraf	— 90	3. Aufl.	1.80
— für Sulla von Richter. 2. Aufl.		Homer's Odyssee von Ameis u. Hentze.	
von Landgraf	— 75	I. 1. (Ges. I—VI.) 8. Aufl.	1.35
— gegen Verres. IV. Buch von		— do. — I. 2. (VII—XII.) 7. Aufl.	1.35
Richter. 2. Aufl. v. Eberhard	1.20	— do. — II. 1. (XIII—XVIII.) 7. Aufl.	1.35
— do. — V. Buch. von Richter.		— do. — II. 2. (XIX—XXIV.) 6. Aufl.	1.35
2. Aufl. von Eberhard	1.20	— do. — Anhang. 1. Heft. 3. Aufl.	1.50
— Catullar. Reden von Richter.		— do. — do. 2. Heft. 2. Aufl.	1.20
4. Aufl. v. Eberhard	1.—	— do. — do. 3. „ 2. Aufl.	1.20
— für Marcellus etc. v. Richter.		— do. — do. 4. „ 2. Aufl.	1.20
2. Aufl. von Eberhard	— 90	— Ilias v. Ameis u. Hentze. I. 1. 3. Aufl.	— 90
— divination in Onell. v. Richter		— do. — I. 2. 3. Aufl.	— 90
2. Aufl. v. Eberhard	— 45	— do. — I. 3. 2. Aufl.	1.20
— I. u. II. Philippische Rede		— do. — I. 4. 2. Aufl.	1.20
v. Koch. 2. Aufl. v. Eberhard	— 90	— do. — II. 1. 2. Aufl.	1.20
— für Archias v. Richter. 3. Aufl.		— do. — II. 2. 2. Aufl.	1.20
v. Eberhard	— 45	— do. — II. 3. „	1.20
— üb. d. Imperium d. Pompeius		— do. — II. 4. „	1.50
v. Richter. 3. Aufl. v. Eberhard	— 60	(Jedes Heft 3 Gesänge.)	
— Briefe von Frey. 3. Aufl.	2.25	— do. — Anhang. 1. Heft 2. Aufl.	1.50
— Tusculanen v. Heine. 3. Aufl.		— do. — Anhang. 2. Heft 2. Aufl.	1.50
I. Heft. Hb. I. II.	1.20	— do. — Anhang. 3. Heft	1.20
II. Heft. Hb. III—V	1.50	— do. — Anhang. 4. Heft	1.20
— de officiis von v. Müller.	2.25	— do. — Anhang. 5. Heft	1.20

Homer's Ilias von Ameis u. Hentze.	M. 5.
Anhang. 6. Heft.	1.50
do. Anhang. 7. Heft.	1.50
Ilias v. La Roche. 2. u. 3. Aufl.	
6 Teile, jeder [4 Gesänge] . . .	1.50
Horaz Oden von Nauck. 12. Aufl.	2.25
Satir. u. Epist. v. Krüger. 11. Aufl.	2.70
Sermonen von Fritzsche. I.	2.40
II.	2.—
Isokrates v. Schneider. I. Bd. 2. Aufl.	1.20
do. II. Bändchen. 2. Aufl.	1.50
Livius, Buch I. Von M. Müller . .	1.50
Buch II. Von M. Müller	1.50
Buch III. Von Luterbacher . . .	1.20
Buch XXI v. Wölflin. 3. Aufl.	
v. Luterbacher	1.20
Buch XXII v. Wölflin. 2. Aufl.	1.20
Buch XXIII von Wölflin u.	
Luterbacher.	1.20
Buch XXIV von H. J. Müller . .	1.—
Buch XXV von H. J. Müller . . .	1.20
Buch XXVI von Friedersdorff . .	1.20
Buch XXVII von Friedersdorff . .	1.20
Buch XXVIII v. Friedersdorff . .	1.20
Lucian v. Jacobitz. I. Bändchen. 2. Aufl.	1.20
do. II. Bändch. 2. Aufl.	1.20
do. III. Bändchen	1.20
Lykurg's Redeg. Leokrat. v. Rehdantz	2.25
Lysias' Reden v. Froberg. I. Bd.	
2. Auflage v. Gebauer.	4.50
do. II. Band	1.50
do. III. Band	1.50
do. kleinere Ausgabe	3.—
Auch in 2 Heften	1.50
Ovid's Metamorphosen v. Siebelis	
u. Folle. I. Heft. 13. Aufl. . . .	1.50
II. Heft. 11. Aufl.	1.50
Fasten von Peter. I. 2. Aufl. . .	2.70
do. II. 2. Aufl.	—90
Phaedrus v. Siebelis. 5. Aufl. v. Eckstein	—75
Platon's Schriften. I. Bchn.: Die	
Vertheidigungsrede d. Sokrates	
u. Kriton von Cron. 8. Aufl. . .	1.—
do. II. Bchn.: Gorgias	
von J. Deuschle. 3. Aufl.	1.80
do. Anhang v. Deuschle	—90
do. III. Bchn.: Laches	
von Cron. 4. Aufl.	—75
do. III. 2: Euthyphron	
von M. Wohlrab. 2. Aufl.	—45
do. IV. Bchn.: Protagoras	
von J. Deuschle. 4. Aufl.	1.50
do. V. Bchn.: Symposion	
von Hug. 2. Aufl.	3.—
do. VI. Bchn.: Phaedon	
von Wohlrab. 2. Aufl.	1.50
Plauti Trinum. v. E. J. Briz. 3. Aufl.	1.20
Captivi v. E. J. Briz. 4. Aufl. .	1.—
Menaechmi v. E. J. Briz. 3. Aufl.	1.—

Plauti Miles gloriosus v. Briz. 2. Aufl.	M. 5.
Plutarch's Biographien. I. Philo-	1.50
poemen u. Flamininus v. Siefert.	
2. Aufl. von Blafs	—90
do. II. Timoleon u. Pyrrhos	
v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs . .	1.50
do. III. Themistokles	
und Perikles von Blafs. 2. Aufl.	1.50
do. IV. Aristides u. Cato	
von Blafs	—90
do. V. Agis und Kleo-	
menes von Blafs	—90
do. VI. Tib. et G.	
Gracchus von Blafs	—90
Quintilian. X. Buch. Von G. T. A.	
Krüger. 2. Aufl.	—75
Sophokles v. Wolf u. Bellermann.	
I. Ajax. 3. Aufl.	1.20
do. II. Electra. 3. Aufl.	1.20
do. III. Antigone. 4. Aufl. . . .	1.20
do. IV. König Oedipus.	
3. Aufl.	1.20
do. V. Oidipus auf Kolonos	1.50
Supplement. lect. graec. v. Hoffmann	1.50
Tacitus Histor. von Heraeus. I.	
4. Aufl.	1.80
do. II. 3. Aufl.	1.80
Annalen v. Draeger. I. 4. Aufl.	2.40
II. 3. Aufl.	2.25
Agricola von Draeger. 4. Aufl.	—60
dialogus von Andresen. 2. Aufl.	—90
Terentius Haution Timorumenos	
von Wagner	1.20
Phormio von Dziatsko. 2. Aufl.	1.50
Adelphoe von Dziatsko	1.50
Theokrit v. Fritzsche. 3. Aufl. v. Hiltner	2.70
Thukydides von Böhme. I. Band.	
1. Heft. 5. Aufl. v. Widmann. . .	1.50
do. I. Bd. 2. Hft. 4. Aufl. . . .	1.50
do. II. „ 1. „ 4. Aufl.	1.50
von Widmann	1.50
do. II. „ 2. „ 3. „	1.50
Vergils Aenels von Kappes. I. Heft.	
3. Aufl.	1.20
do. II. 3. Aufl.	1.20
do. III. 2. Aufl.	1.20
do. IV. 2. Aufl.	1.20
Bucolica u. Georgica v. Kappes	1.50
Xenophons Anabasis v. Vollbrecht.	
2. Bchn. 7. u. 6. Aufl.	1.50
Memorabilien von R. Kühner.	
4. Aufl.	1.50
Cyropädie von Breitenbach.	
1. Heft. 3. Aufl.	1.50
do. 2. Heft. 3. Auflage	1.50
Griechische Geschichte von	
Büchschütz. I. Bchn. 5. Aufl.	1.50
do. II. Bchn. 4. Aufl.	1.50

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

3
AVGVSTI NAVCKII

EDITIO TERTIA

VOLVMEN II

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCLXXXIV

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ANNOTATIO CRITICA

IPHIGENIA AVLIDENSIS

V. 8 αἰσῶν libri, αἰσῶν Vater. 14 τήνδε Blomfieldus. 19 ἡσόν ἐπαινῶ Stob. Flor. 58,2. 22 πρότιμον N., φιλότιμον libri. ipsum versum deleri iussit Bothius. 33 βουλομένων ἔσται Plut. Mor. p. 103 C, νερόμισται Stob. Flor. 105,6. 46 ποτὲ Barnesius. 57 ἄθραυστα Hemsterhusius ex Hesychio, ἄριστα libri. 62 τῶ συναμυνεῖν, εἴ τις νιν Heimsoethius, 66 ἐμπέδως N., εὐ δέ πως libri. 68 διδούς Elmsleius, δίδωσιν libri. 69 ὅποι Lentingius. 72 ἔχει] λέγει malit N. 77 δρόμω Marklandus, πόθω Tourpius, μὲν B m. pr., μόρῳ C. 84 δῆτα N., κατὰ libri. 89 ἀπορίᾳ λελημμένοις N. 93 proseripsit N. 108 καλῶς suspectum. 115 sq. πρὸς τὰς πρόσθεν δέλτους Monkius. 117 et 118 ante v. 115 collocavit Reiskius. 119 sq. τὰν σὰν ἴνιν | πρὸς κολπῳδῇ Monkius. 123 nondum emendatus. 124—132 versus inepti, quos minoris esse Euripidis coniecit Hennig de Iphig. Aut. forma p. 46. 128 ὄνομ' ἀντ' ἔργου Vnger e Liban. Epist. 1398. 133 γ' ἐτόλμας Marklandus, γε τολμᾷς libri. 149 transposuit Hermannus. τάδε om. B. 167 στενοπόρθμων Weilius, στενόπορθμον libri. 171—184 damnat Dindorfius. 171 ὡς κατιδοίμαν Dindorfius. 172 ἀγανῶν N., Ἀχαιῶν libri. 192—230 damnat Dindorfius. 194 τὸν Hartungius, τοῖς libri. Σαλαμῖνος B m. sec., Σαλαμινίους B m. pr. et C. 204 sq. Νιρῇ N., Νιρέα libri. 209 ἐξεπόννησεν Elmsleius. 218 οὐ malit N. 225 πυρσότριχας Monkius, πυρρότριχας libri. 231—302 damnarunt Hermannus et Dindorfius. 234 μείλινον corruptum, μείλιχον Marklandus. 238 ante v. 237 collocat Weilius. 247 Ἀτθίδας Dobraeus. 252 εὐσημόν τι Marklandus. 265 Μυκῆνας N., ἐκ Μυκῆνας libri. 268 Ἀδραστος ineptum, ἀδελφός Marklandus, ἄρ' αὐτός Mehlhornius. 277—302 strophicum videtur carmen; metro congruunt inter se 280 sq. et 292 sq., 285 et 300, 287 et 302. cetera exaequare studuit Hermannus. 284 Τάφιον ἡγεμῶν Μέγης (deleto ἀνασσε) Hermannus. 301 συγκλήτου] συλλόγου vel

σύγκλητος Dindorfius. 318 καιριώτερος κλύειν malit N. 331 ἐ-
 μέ N., ἐάσσομαι libri. 333 πονηρῶν N., πονηρὸν lib.
 334 νοῦς δ' ὁ μὴ O. Hense, νοῦς δ' οὐ B, νοῦς δέ γ'
 οὐ C. κοῦ σοφοῖς φίλον N. 335 βούλομαι δέ σ' ἐλέγξω
 B m. pr. 336 οὔτε Hermannus, οὔτ' αὖ Blomfieldus, οὔτε
 libri. 338 τῷ λέγειν μὲν et τῷ δὲ φαίνεσθαι temptabat
 339 ἦσθα πᾶσι N., ἦς ἀπάσης libri. 341 sq. abesse malit
 347 καὶ suspectum. 351 et 354 sq. diversa videntur tem-
 ptamina traditam lacunam resarciendi, cf. Dindorf. in annot. Oxon.
 356 τίν' ἀπορῶν (ἀπόρων Weilius) εὗρω πόρον N., τίνα πόρον
 κίχω πόθεν Herwerdenus, τίνα πόρον εὗρω πόθεν B. 357 στα-
 ρέντας Musgravius, στερέντα σ' libri. 359 et 363 proscrispsit N.
 364 Dindorfius. inter 362 et 365 non nihil videtur excidisse
 368 sq. abesse malit N. ac proscrispsit olim Hartungius. 372 τῇ
 σὴν κάκην N. 373 ἄρα N., ἂν libri. χρέους vitiosum, γένου
 Herwerdenus. 374 damnat Hennig. 388 μετεθέμην εὐβουλίᾳ
 Monkius. 392 ἦγε δ' Matthiae, ἦ γὰρ Hennig, ἦ δέ γ' lib.
 394b accessit ex Stob. Flor. 28, 10 et Theoph. ad Autol. 2, 3
 p. 180: vide quae contra dixit Badhamus in Eur. Ion. ed. Lond.
 1853 p. XV sq. 400 βραχέα ταῦτά σοι λέλεκται malit N.
 404 οὐκ ἐνεκλήμην Hartungius. 407 βούλομαι κοῦ N. 41
 ὠνόμαζες Marklandus, ὠνόμαζας libri. 417 σὴ Κλυταιμνήστρ
 δάμαρ Elmsleius. 418 ὥστ' ἂν ἦσθελις Hennig. 423 ἄφαι-
 μεν Hennig. 434 ἄξεται πόσις malit N. 436 aut spurcius au-
 corruptus. 442 ἄρξωμαι Burgesius. 448 sq. ἀνολβα et ἀπαντι
 transposuit Musgravius. 452 αὐθις οὐ σθένω τάλας Dobraeus
 466 συνετοῖς Piersonus. 481 ἀποκτεῖναι τέκνα Elmsleius
 505 προγόνους δ' οὐ Hermannus. 508—510 proscrispsit Boeck-
 ius. 515 γ' om. B. 519 θάνη vitiosum. 521 ἀρεστὸν N.
 ἀχρηστον libri. 522 ἐσέρχεται Wunder, εἰσέρχεται libri. 523
 μὴ — ἂν ὑπολάβοιμ' ἔπος Heimsoethius, ὃν μὴ — ὑπολάβοιμεν
 λόγον libri. 528 σὺ δ' οὐδ' δόκει Hartungius. 530 κατὰ φαν-
 ξομαι coniecit N. 535 ἀνασπᾶσουσι Marklandus. 537 τὰ νῦν
 κακά Lud. a Sybel. 545 θέλκτρων N. 547 μαινολῶν N., μαι-
 νιάδων Wecklein, μαινόμεν' libri. 550 πότμω] τύχη Ath. XII
 p. 562 E. 552 ἀπὸ νιν εἰργοῖς ἀμετέρων N. 556 numerorum
 vitio laborat. 558—597 graviter corrupti. 561 θ' αἰ] τ' α
 N. 578 μιμήματα πλέων B m. pr. 589 ἐς πέργαμα Τροία
 Blomfieldus. 593 Τυνδάρεω Dindorfius. 597 θνητῶν Dindorfius

598—606 damnavit L. Dindorfius. 614 καὶ ὅλον ἀσφαλῶς χαμαὶ Hermannus. 615 νεανίδες νιν ἀγκάλας Piersonus, νεανίδαῖσιν (νεανίδεσσιν C) ἀγκάλας libri, νεανίαῖς νιν ἀγκάλας olim Lobbeckius. 632 πρὸς στέρνα] στέρνοισι Heimsoethius. 641 τὸ δ' ἔσον N. 644 ἐκκλον Blomfieldus, εὐκκλον libri. 650 σέθεν suspectum. 652—655 in suspicionem vocat Dindorfius. 654 ἀσύ-
νετα μὲν B, ἀσύνετα δὴτ' N. 657 τὸ τελεῖν δ' N. 665 sq. spurios iudicat Paley. 667 ἔπεστι N., ἔτ' ἔστι Porsonus, ἀλλ' ἔστι Hermannus, αἰτεῖς τι libri. 675 ἔστηξεις Elmsleius. 678 post ἐντὸς hemistichia duo excidisse coniecit Hermannus. 684 διώκει suspectum. 701 κόρη] Θέτιν Geelius. 710 φεῦ delet Hermannus. σοφώτερος ineptum, σοφῶ τρέφειν coniecit N. 700 τοῦ] τὰ Elmsleius. 717 ἐντελής Musgravius. 722 γυναιξὶ δαίσο-
μεν N. 724 κακῶς, ἀναγκαίως δέ Heathius. συνενέγκοι L. Din-
dorfius, συνενέγκαι libri. ὁμῶς N., ὅμως libri. 728 ὦν με Reiskius. 734 σοὶ δὲ φαῦλ' ἔστιν temptavit N. 741 delendum iudicat Monkus. 746—748 spurios censuit Monkus. 764 Τρωῆς] Φρύγες Hermannus. 765 πόντιος] ἄλιος Hermannus. 771 δο-
ροπόνων Kirchhoffius. 773—783 interpolatos esse vidit Hartungius. 787 Ἀνδῶν Herwerdenus. 788 sq. στήσασαι τὰδ'
ἐς ἀλλήλας μυθεύουσι παρ' ἱστοῖς Fritzschius. 795 ἔτεκεν
Ἀῖδα σ' Elmsleius, ἔτευχεν Ἀῖδα libri. 796 ὄρνιθι πταμένῳ Mark-
landus, ὄρνιθ' ἱπταμένῳ libri. 804 Εὐρύπου πνοάς; Hermannus.
805—809 damnat Hennig. post 812 trium versuum spatium va-
uum est in B. 813 Εὐρύπου πύλαις Hermannus. 817 δ'
addidit Fixius. πρᾶσ', εἴ τι πράξεις O. Hense, ὅρα τί δράσεις
Fr. G. Schmidtus. 823 sq. οἷς μὴ πάρος προσήκεις N., οὓς μὴ
πάρος προσέβης ἄν libri. 825 τίς εἰ Monkus. 832 ἀρχήν
suspectum. 840 μεμνημένους ed. Commel., μεμνημένοις libri.
844 τὰπὸ Dobraeus, τὰ παρὰ libri. 846 γὰρ ἐψευδόμεθα
apogr. Paris., γὰρ οὖν ψευδόμεθα Matthiae. 863 ὥς μόνον
Marklandus. βασιλικῶν Matthiae, βασιλεῶν libri. 865 ἀνοίσει
Marklandus, ἄν ὥση libri, ὀνήσει Boeckhius. ὄκνον Hermannus,
ὄγκον libri. ceterum hunc versum πρεσβύτη tribuit ei antea
Clytaemnestrae versum excidisse coniecit Weilius. 872 στέγεις
F. G. Schmidtus, λέγεις libri. 377 τοῦτ' οὐκ εὖ φρονεῖ Herwer-
denus, τόδε δ' οὐκ εὖ φρονεῖ N. 884 παρείχε Th. Gomperzius,
τίν' εἶχε libri. 888 νάματ' O. Hense, τ' ὕματ' libri. 889 εἶπερ
ὀλγεινὸν τὸ] οὐ γὰρ ἄλογόν ἐστι Hartungius, οὐ παρὰ λόγον ἦν

τὸ Weilius. 895 τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν Porsonus. 900 οὐκέτ' αἰδεσθῆσόμεσθα malit N. 902 περὶ τίνος Schaefer, ἐπὶ τίνος libri. 909 δὲ addidit O. Hense. πρὸς σῆς] πρὸς σε Marklandus. 910 damnat Hennig. 911 βωμόν — ἢ τὸ] γὰρ βωμόν ἄλλον καταφυγεῖν ἢ Hennig. 918 κοινόν ἐσθ' Reiskius. 919 πρόσω vitiosum. 920 ἐπίσταμαι Musgravius. 934 corruptus. 936 ἐμῇ] ἐμοὶ Monkius. 938—974 ut spurios seclussit Dindorfius, inprimis 943 946 953 962—74 displicent. 938 ἡράμην N. 944 ἔρωγ' ἂν ἢ κάκιστος N. 947 ὅσπερ φονεύει libri. σὺ πόσει] παῖδα σὴν Burges. 952 ἔρεισμα Hartungius. 971 ἐλθεῖν φόνον (φόνους Fr. G. Schmidtus), κηλῖσιν Porsonus. αἵματος Porsonus, αἵματι libri, Ἑλληνος Herwerdenus. 973 θεός] φίλος Heimsoethius. 978 μηδ' Dindorfius, μήτ' libri. 981—989 damnat Hennig. 982 κακῶν ἐμῶν ed. Ald. 994 δίχ' αἰδοῦς Fr. G. Schmidtus. 996 σεμνυντέα Fr. G. Schmidtus. 997 melius aberit. 1003 ἀνικετεύτως· εἰς N., ἀνικέτευτος ἧς libri. 1005—1007 damnavit anonymus Anglus. 1006 μάτην σε κεκοτομῶν L. Dindorfius. 1013 αἶ] οὖν Monkius. 1017—1023 proscriptis Dindorfius. 1017 ἐπιθεν Kirchhoffius. 1026 ποῖ Wecklein, ποῦ libri. 1032 delendum iudicavit Fr. G. Schmidtus. 1034 θεοί, σύ τοι δίκαιος Heimsoethius. 1041 ἐν] παρὰ Kirchhoffius. 1055 κύκλια delet Weilius, κύκλω voluit Heathius. 1056 sq. πεντήκοντα κόραι γάμους | Νηρέως ἐχόρευσαν Weilius. 1059 ἱπποβάτας Th. Gomperzius, ἱπποβότας libri. 1063 παῖδα σὲ Θεσσαλία Weilius, παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ libri. 1065 γεννάσειν Weilius, γεννάσεις libri. 1066 ἐξονόμαζεν Firnhaber, ἐξονόμασεν libri. 1077 sq. τὰς εὐπάτριδος Νηρηϊδός τ' ἔθεσαν γάμον Weilius. 1080 σὲ δ', ᾧ κόρα, στέφουσι Hermannus. 1081 Ἀργεῖοι, βαλῶν Scaliger. 1084 et 1087 sq. corrupti. 1090 ἔχει Bothius, δύνασιν ἔχει libri. 1093 δύνασιν Bothius, δύναμιν libri. 1102 θάνατον] τὸν γάμον Weilius. 1110 πατρὸς] πάρος N. assentitur Heimsoethius, qui παῖδα δευρο δομάτων πάρος (deleto μέτα) scribendum coniecit. 1117—1123 interpolatori tribuit Paley. 1132 τλήμονά γ' ἔλεξας ὑπονοεῖς τ'. ΚΑ. ἔχ' ἡσυχος (verbis α' μή σε χοή deletis) Hermannus. 1138 τί δ' ἠδίκησαι Matthiae. 1151 προσώρισας Hartungius. 1153 Διός σε παῖδ', ἐμῷ δὲ συγγόνῳ Monkius. 1156 ἔσχεθες λέχη Kirchhoffius. 1162 sq. Dindorfio suspecti. 1167 χοῆς N. 1170 ὠνώμεθα; N. 1171 εἰ στρατεύσει Elmsleius. 1172 suspectus. 1174 πάντας inc-

ptum et Apollini Rhet. vol. IX p. 593 ignotum in παιδὰς mutari iussit Herwerdenus. ὅταν θρόνους μὲν εἰσὶν αὐτῆς κενοὺς N., ὅταν θρόνους μὲν τῆσδε προσβλέψω κενοὺς Weilius. 1177 φιλύσας Elmsleius. 1179 graviter corruptus. 1180 ἐνδεὲς Reiskius. 1185 εἰεν· σὺ θύσεις παῖδα· τίνας εὐχὰς ἔραϊς olim suasit N. ac τὴν om. B. 1186 σφάξων τέκνα Elmsleius. 1193 εἰν σφῶν Hartungius, εἰν αὐτῶν libri, ἐν αὐτῶν Elmsleius. 1194 σκῆπτρα δά Weilius. 1195 σε δεῖ verba suspecta. 1207 λέλεκται νῦν μὴ δὴ γε κτάνης libri. 1209 τέκνα σοι σώζειν malit N. 1210 τοῦδ' ἐν Burges, πρὸς τὰδ' libri. 1222 χάριτας φίλας N. 1230 πόνων τιθηνῶν — σοι χάριν N. 1240 suspectus. 1241 ἐπικουρεῖν Weilius. 1244 κἄν νηπίοισι Monkius. 1246 βίου Marklandus. 1248 ἐστιν interpolatoris esse iudicat N. 1249 ἐν ἐτι λέγουσα (vel ἐν προστιθείσα) πάντα συντεμῶ λόγον N. 1256 φιλῶ τ' Marklandus. 1258 ταῦτά γάρ Kirchhoffius. 1262 et 1263 transponi vult Marklandus. 1264—1275 seclisit Dindorfius. versus 1269 et 1271—1275 genuinos recte iudicare videtur Hennig. 1272 αὐτῆς ἥσσονες malit N. 1276 ξέναι] τέκνον Monkius. 1284 νῶπος Φρυγῶν Hennig. 1291 ὥφειλεν Hermannus, ὥφειλεν libri. 1296 ἀνθεσι] ἔρνεσι L. a Sybel. 1309 καλλονᾶς Matthiae, τᾶς καλλονᾶς libri. 1310 corruptus. post Δαναΐδαισιν excidisse ἦν vel potius ἐν conicit N. 1311 προθύματ' Elmsleius, προθύμα σ' libri. 1320 ᾧδ' iure delet Monkius. 1322 ὥφειλ' ἐλάταν N. 1323 Εὐρύτω delet Hennig. 1324—1326 nondum sanati. 1327 damnat Hennig. 1332 ἀνδράσιν εὐρεῖν Dindorfius. 1339 τὸν τε τῆς θεᾶς Ἀχιλλέα, τέκνον, ὧ δεῦρ' ἐλήλυθας B. versus nondum emendatus. 1341 τί δὲ φεύγεις, τέκνον; Ἀχιλλέα τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι libri. τί δὲ σὺ φεύγεις, τέκνον. IΦ. ἄνδρα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι Hartungius. 1344 ἦν δυνάμεθα verba corrupta. 1346 αὐτ' βοᾶται αὐτ' τίνα βοήν vitiosum. 1347 ποιηρῶν malit N. 1348 σφάξαι νεάνην Fixius. quae sequuntur certam medelam vix admittunt. κοῦτις εἰπ' ἐναντία suasit Herwerdenus. 1349 ἔργω Porsonus, ἐγὼ τοι libri. τίς N., ἐς τίς libri. 1355 εὐνὴν Hermannus. 1361 ἐμοῦ γε ζῶντος N., ἐμοῦ γ' ἐκόντος libri. 1366 θείρας L. Dindorfius, θείρας libri. τί χρὴ δρᾶν] χρὴ τί δρᾶν Gaisfordus, δρᾶν τί χρὴ Kirchhoffius. 1369 ἐπῶν addidit O. Hense. 1372 διαβληθῇ Hartungius, διαβληθῆς libri. 1375 κατθανεῖν ἐμοί N. 1379 πορθμὸς τε νεῶν] νεῶν τε πορθμὸς Blomfieldus. 1380 sq. γυναι-

κας μή τι δοῦσι βάρβαροι μηδ' ἔθ' ἀρπάξωσιν εὐνὰς ὀλβίας
 Weilius. 1382 damnavit Monkus. τίσαντες Weilius. ἤν ἤρπα-
 σεν B pr. m. 1385 οὐδέ τοι τι] οὐχ οὕτω τι Elmsleius. 1386
 κοινὴν Elmsleius. 1391 ἔχομεν ἄρ' ἂν Hartungius, ἄρ' ἔχομεν
 B m. pr. 1395 σῶμα ex vs. 1397 huc translatum. τόδ' αἶμα
 τοῦμόν coniecit N., τόδ' αἶμα σφάγιον Weilius. 1409 sq.
 spurios esse vidit Monkus. 1411 ἐσέρχεται N., εἰσέρχεται libri.
 1413—1416 damnarunt Hartungius et Dindorfius. 1426 et
 1429—1433 secluserunt Dindorfius. 1427 ἔχων τὰδ' ὄπλα στήσο-
 μαι malit N. 1438 γε ineptum, σὺ Monkus. 1439 delet Burge-
 sius. 1444 δὴ N., δέ B. τὸ θνήσκειν] θανοῦσιν Herwerdenus.
 1448 ἀγγεῖλω Weilius. 1449 κελίνας Monkus. 1455 τε] γε Elms-
 leius. 1459 κόμην Dindorfius, κόμης libri, κόμας ed. Ald.
 1460 ἔγωγε μετὰ Marklandus, ἐγὼ μετὰ γε libri. 1479 γε Her-
 mannus, τε libri. 1480 βωμόν N., βωμόν Ἀρτεμιν libri. 1483
 θεῶν μάκαιραν N., τὰν μάκαιραν libri. 1491 ἰὼ ἰὼ Hermannus,
 ὦ libri. 1502 ἐθρέψαθ' Elmsleius. με Elmsleius, μέγα libri.
 Ἑλλάδος με φῶς coniecit N. 1512 στέφρα Seidler, στέφη libri.
 βαλομέναν Marklandus, βαλλομέναν libri. 1514 διαίμονος Mark-
 landus, φιλαίμονος L. Dindorfius, γε δαίμονος libri. 1516 ἤα-
 νοῦσαν Marklandus. εὐφυνά — δέραν Dindorfius. 1517 ante
 σφαγεῖσαν choriambus excidisse videtur. 1518 πατρώαι παγαὶ
 Hermannus, παγαὶ πατρώαι libri. 1522 θεῶν ἀνασσαὺν Hennig.
 1524 ὦ πότνια πότνια Hermannus. 1527 δολόεντα corruptum.
 1529 Ἑλλάσι Marklandus, Ἑλλάδι libri. 1530 κάρα θ' εὐν Scali-
 ger, κάρα εὐν libri, κρᾶθ' εὐν Seidler. 1536 ἥκεις Portus, ἥκεις
 libri. 1532—1628 damnavit Porsonus, 1532—1558 defendit
 Matthiae, mihi quae inde ab v. 1540 leguntur suspecta sunt.
 quorum versuum prior pars homini debetur haud imperito; in
 extrema parte quae insunt vitia immania procurare frustra tem-
 ptavit Hermannus. 1538 δεινὰ] κεδνὰ Weilius. 1550 προῆκεν
 Dindorfius, παρήγεν Weilius. 1558 δορός Piersonus, δώρου libri.
 1570 ὦ θηροκτόνε N., Ἀρτεμιν θηροκτόνε B. 1573 Ἀγα-
 μέων τ' ἀναξ ὁμοῦ N., ἀθρόος Ἀγαμέων τ' ἀναξ Weilius.
 1580 ἄλλος] ἄργος B pr. m., unde ἐμοὶ δὲ κάρβος coniecit
 N. 1583 οὐκ εἶδεν Matthiae. 1595 μιάνη apogr. Paris., μιά-
 νοι BC.

Aelianus N. A. 7, 39: ὁ δὲ Εὐρυπιδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ
 ἔλαφον θ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσῃ φίλαν

κερουῖσαν, ἣν σφάζοντες αὐγήσουσι σὴν
σφάζειν θυγατέρα.

hos versus alii e genuina fabula depromptos esse coniecerunt, alii ab Euripide alienos existimarunt. quae Schol. Ar. Ran. 1310 ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Ἀυλίδι assert, ad Iphig. T. 1090 probabiliter rettulit Bergler.

IPHIGENIA TAVRICA

Argum. p. 61, 6 ἐθισμόν] θεσμόν malit N.

V. 3 Ἀτρέως δ' ἄπο Badhamus. 5 θυγατρὸς] παιδὸς Elmsleius. 6 δίνας Monkus. 9 κλειναῖς] κοίλαις Elmsleius. 10 νεῶν malit N. 11 Ἑλληνικὴν B. unde πλάτην pro στόλον v. 10 coniecit Weilius. 13 Ἀχαιοῖς Lentingius. 15 nondum emendatus. δεθεῖς δ' ἀπλοῖα N. 18 ἀφορμίσῃ B. 23 ἀμφέρων N. 29 Ἀχαιούς N., Ἀχαιοῖς libri. 31 γῆς suspectum. 35 sq. graviter laborant. 35 τοῖσι δ' ἥεται B. 36 Ἀρτεμῖς] χρώμεσθ' Weilius. 38 θύον, quod m. pr. in θέλου mutavit, B. 48 ἐρέψιμον Reiskius. 53 τὴν τήνδ' Meinekius. 54 τιμῶς suspectum. 57 παῖδές εἰσιν Artemid. 2, 10 Stob. Flor. 77, 5 Men. mon. 713. 59 sq. ut spurios notavit N. 62 ἀποῦς ἀπόντι Badhamus, παρούσα παντὶ libri, παρούς ἀπόντι Canter. 65 τίνος Marklandus, τινὸς libri. 66 θεᾶς] πέλας Bergkius. 68 πανταχῇ Monkus. 70 damnavit Badhamus. 76 spurium iudicat Dindorfius. 78 ἐπειδὴ] ἐπεὶ γὰρ Marklandus. 79 διαδοχαῖς δ'] διαδοχαῖς γ' Marklandus, διαδοχαῖς Nauchensteinus. 82 ποινηλάτου N., οἰστρηλάτου Herwerdenus. 84 eiecit Marklandus. 87 ἐνθάδε] οἱ ἐνθάδε (οὐνθάδε Hermannus) Marklandus. 97 κλιμάκων Kirchhoffius, δωματίων libri. 100 ᾧδ' οὐδὲν ἔσιμεν Badhamus, ᾧν οὐδὲν ἔσιμεν libri, θύραθεν ἔσιμεν N., ᾧδ' εἰσώμεν Koechly. 105 δέ] τε Kirchhoffius. οὐκ ἀπιστέον Kirchhoffius. 111 τοι] τὸ C, νῶ Dindorfius. 113 ὅπου Elmsleius. κενὸν] χρεῶν N. 116 sq. damnat Dindorfius. 116 οὕτω Badhamus, οὕτοι libri. 120 αἷτιος γενήσομαι N. 130 ὅσιον ὁσίως] καθαρὸν καθαῶς Heimsoethius. 134 sq. χοῖτους τ' εὐδένδρους — Εὐρώπας Dindorfius. 135 Εὐρώταν Barnesius, Εὐρώτα Marklandus. 141 μυριοτεχεῖ Barnesius, μυριοτενχοῖς libri. 142 σπέρι' Ἀτρειδᾶν Schoenius, γένος Ἀτρειδᾶν Dindorfius. 143 ὧ Hermannus, ᾧ libri. 146 βοᾶν delet Elmsleius. 147 αἰαῖ N., ἔ ἐν libri. 148 αἶ μοι] δεινὰ μοι N.

150 ζῶας delet Elmsleius. 154 οἱμοι μοι Hermannus, for-
 tasse ἰώ μοι praeferendum. 161 ῥαίνειν Bergkii. 162 πηγὰς
 θ' ὑδάτων κρηναίων | γάλα τ' οὐρείων ἐκ μύσχων Koehly.
 166 χεῖται N., κεῖται Seidler, κεῖτ' libri. 180 ἄχάν N., ἰαχάν
 libri. post 191 quaedam excidisse videntur Kirchhoffius. 193 sq.
 vitiosi. 200 ποῖναμ' Hartungius. 205 ἐξ ἀρχαῖς] ἐξ ἄς Elms-
 leius. 208 post 220 collocari voluit Scaliger. 215 ἐπιβάσαν
 Canter, ἐπέβασαν libri. 217 τῷ τὰς Νηρηίδος κούρω Koehly.
 219 συγγόρους Bergkii. 222 ἰστοῖσιν καλλιφθόγγω Badhamus.
 226 βωμονύς delet Matthiae. 231 sq. nondum emendati. 238
 Ἀγαμέμνονος τε Reiskius, Ἀγαμέμνονος παῖ libri. 240 λόγου]
 γόου Koehly. 246 σχῆμ' Monkius, ὄνομ' libri. 250 τῷ ξυζύγω
 Elmsleius. 258 ἐξ ὅτου Seidler, οὐδέ πω libri. 259 ῥοαῖς]
 φοναῖς N. 275 ἀμαθία θρασύς N. 278 spurium arbitrat
 Herwerdenus. 279 ἡμῖν Elmsleius. 283 κἀνεστέναξεν Monkius.
 284 καὶ βοᾷ· κνωπίδα N. 288 ἡ δ' ἐκ τριῶν αὐ Kirch-
 hoffius. 290 περὶ τὸν ὄχθον Hirzelius. 292 ταῦτα Marklandus,
 ταῦτ' libri. 292 sq. ἐπλάζετο φθογγαῖς τε — ὑλάγματι N.
 294 μυκήματα N., μιμήματα libri. 298 ἐκ πλευρᾶς συθείς
 Badhamus. 300 ὦσθ' Marklandus. 306 οὐ μακρῶ N., ἐν μακρῶ
 libri, ἐν μικρῶ ed. Ald. 317 abesse malit N. 318 πέτροις Vi-
 ctorius. 327 ἥρασσεν ed. Ald. 329 ἡνυστόχει Badhamus. 331
 ἐξεκόψαμεν Bothius. 335 σφαγεῖ'] σφάγι' libri, σφαγὰς Har-
 tungius. 339 suspectum habet N. 343 οἷα φροντιούμεθα]
 φροντιούμεεν οἷα χοή (δεῖ Koehly) Badhamus. 349 interpola-
 toris additamentum abiecit N. 353 καλῶς Seidler, κακῶς libri.
 παλαι καλῶς πράξαντες Dindorfius. 356 κατήγαγ' Badhamus. 365
 ἐμὲ Reiskius, ἐμὴ libri. 366 νῦν Heathius, νιν libri. 370 μ' addidit
 N. 377 suspectum habet N. ante 380 quaedam excidisse probabi-
 liter statuit Monkius. 382 abiecit Badhamus. 395 διεπέρασεν Ἰούς
 Erfurdtius. 399 δονακόχλοον Elmsleius. 408 εἰλατίνους (sic
 libri) δικρότοιο κώπας Kirchhoffius. 409 πόρευσαν Dindorfius,
 ἐπεμψαν Rauchensteinus. 410 λινοτόνοις ἐν αὐραῖς Rauchen-
 steinus. 414 ἐπὶ πῆμασι βροτῶν] ἐπὶ γε πῆμασιν Bergkii.
 419 ἄμοιρος O. Hense. 421 πέτρας τὰς ξυνδρομάδας Badhamus,
 τὰς συνδρομάδας πέτρας libri. 422 Φινειῖδαν Rauchensteinus.
 444 εἰλιχθεῖσα corruptum, φοινιχθεῖσα Fr. G. Schmidtus. 447
 ἄδιστ' Dindorfius. τὴνδ' delet Badhamus. 452 καὶ om. B. εἰ γὰρ
 οὐνέροισι συνείλην Kirchhoffius. 454 ὕπνων Hermannus. locus

nondum emendatus. 458 θεᾶ Τουρίπυ. 466 Ἑλληνοθύτους N. 467 εἶεν' τὰ τῆς θεοῦ πρῶτον mali N. 473 ἀδελφὴ δ' Fr. G. Schmidtus. 477 κακὸν vitiosum, τέλος suavitatis Weilius, ἄκος Fr. G. Schmidtus, σαφές Wecklein, πάρος Herwerdenus. 478 θυσιασθῆς absurdum, ac fortasse ipse versus delendus cum Fr. G. Schmidtus. 481 μακρὰν N., μακρὸν libri. χθονὸς Hirzelius, χρόνον libri. ἔσεσθ' αἰεὶ] ἔσεσθε δὴ Dobraeus. 482 νῶν libri. 483 κακοῖσι λυπεῖς] λυπεῖ κακοῖσιν Cobetus, servato νῶν. 486 damnavit Reiskius. 492 ἐνθάδ'] εἶπατ' Weilius. 495 Ἑλλήνων Elmsleius. 498 γένει Koechly, γονῇ Fr. G. Schmidtus, γύναι libri. 505 σοί] σὴ N. 514 ὥς γ' ἐν Badhamus. 515 sq. transposuit Badhamus in Eur. Ion. ed. Lond. a. 1853 p. XII. 516 τοῦδ' ἔρα Barnesius, τοῦθ' ὄρα Seidler. 518 ἰδεῖν Scaliger. 527 οὐδ' Ἑλλήσιν N., εἰς Ἑλλήνας libri. 527 et 528 ante v. 521 collocat Vsener, qui 529 et 530 delet. 537 Ἀχιλεὺς δ' ὁ τῆς Canter, Θέτιδος δὲ τῆς Elmsleius. 539 ὥς Ἰσασιν N., ὥς φασιν B. 541 παῖς δ' ἔτ' Hermannus. ἀποχόμην Badhamus, ἀπωλόμην libri. 552 δεινὸς B. 559 ὥς φεῦ N., φεῦ ὥς εὖ libri. 566 ἐπὶ νῆατο N. 569 ἦσ' N. 571 τυφλῶν ἀνείρων N. cf. Trag. adesp. fr. 268. 573—575 corrupti. 576 τί δ' ἡμεῖς οἱ γεννήτορες B pr. m., τί δ' ἡμῖν φίλτατοι (οἱ φίλοι Koechly) γεννήτορες Rauchensteinus. 580 μάλιστα τοῦτο N., μάλιστα γ' οὕτω libri. 587 σφε Marklandus, γε libri. 588 Ἀργόθεν Musgravius, ἀγγεῖλαι libri. 592 χοῦς ἐγὼ φιλῶ N., χοῦς καὶ γὰρ φίλους Heinsoethius. 593 σῶσθ' καὶ ζῇ Canter, σῶσθ' ἐκεῖσε Musgravius. σὺ γλίσχρον Musgravius. 595 πόλις] νόμος N. 600 οὗτος δὲ μάχων τῶν ἐμῶν ξυνέμπορος N. 598 suspectum habet N. 630—633 versuum initia absurde suppleta iudicat N., qui praetulit 630 καὶ μὴν, 631 ὅσον γε, 632 πρέποντα γάρ, 633 ὕψος τ' ἔλ. 633 κατασβέσω corruptum, κατασκεδῶ Geelius, καταψεκῶ Koechly. 637 μὴ μου βάλῃς B. genuina lectio nondum reperta. 642 λέγουσ' ἀπίστους Porius. 643 καταλοφυρόμεθα Weilius, καταλοφύρομαι libri. 644 ὁαντίσι βαρβάρων Elmsleius. 649 πόδ' Elmsleius, ποτ' libri. 650 ἄζηλά τοι Hermannus, ἄζηλα τοῖς libri. 652 διόλλυσαι] σὺ δὲ διόλλυσαι Monkius. 654 μέλων] μέλεος ὦν Koechly. 658 ταῦτά Elmsleius, ταὐτὸ libri. 658 Ἑλληνικῶς absurdum, Ἑλληνικῶν vel Ἑλληνικά N. 666 Ἀργεῖσσις N., Ἀργεῖα τις libri. 669 τᾶλλα δὲ Monkius. ταῦτά δ' ἐκφράσας ἔχεις Bergk. 679 σῶσθ' δ' Dobraeus, σῶσθ' δ'

libri, νοστεῖν Heimsoethius. 680 ἢ καφεδρεύσας Lobeckius. 68 suspectus Dindorfio. 687 ἐμέ Porsonus, κακά libri. 707 καὶ suspectum. 712 ὡς προσωτάθ' Ἑλλάδος] Ἑλλάδος προσωτάτω. 718 corruptus. 719 θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω N., θεοῦ οὐ διέφθειρέν (διέφθορέν C) μέ πω libri. 720 καίπερ ἐγγύς ἑστῶτος φόνου Weilius. 729 τ' addidit Koechly. 731 χθόνι Kirchhoffius, δόμον Koechly. 736 suspectus Badhamo. 73 τῶνδε malit N. 742 πείσω apogr. Paris. duo, ναί' πείσω B. 744 δώσεις N., δώσω libri. 749 γ' suspectum. 756 σελεύματα Koechly. 759 πολλοῖς κυρεῖ N. 761 ἀπαγγεῖλαι Elmsleius. 765 ἐμοί] ὁμοῦ Badhamus, ἅμα Heimsoethius. 773 λόγων Seidler. 782 τάχ' οὖν ἔροικ' ἄν πῶς ἄπυστ' ἀπωχόμην Heimsoethius. 787 τὰδ'] ταῦτ' Plut. Mor. p. 182 E. 793 ἀναπτυχᾶς Badhamus. 804 αὐτοῦ μέτοχον Heimsoethius, αὐτῷ μέλετον Weilius. 80 ἄλλ' ἢ Monkus. 811 ἀκοῇ Marklandus. Ἠλέκτρας codicis corrector. versus suspectus. 814 οἷσθας N., οἷσθ' ἐν libri. 81 καὶ τόδ' εὐμήτοις πλοκαῖς ὕφος N. 818 μητρός ἃ ἐδέξω Kirchhoffius. 819 ὁ χρόνος μακρὸς ὦν temptabat N. 825 Οἰνόμαος ἐλῶν Elmsleius. 829 μολόντα vel φανέντα ante χθονὸς addi videtur Koechly. 833 ὡς δ' αὐτῶς ἐμόν Herwerdenus. 844 τόδ' ἐ Fixius, τὸ δέ τι libri. ἔλειπον alterum addidit Fixius. 834 σὺ ἀγκυλαῖς σέ N., ἀγκυλαῖσι libri. 836 λόγοισιν] λέγοι τις Hartungius. 837 τυχαῖν N., τύχαι Elmsleius, ἐμοῦ ψυχὰ (ψυχᾶ C) libri. 840 τὰδ' ἐπέβα πρόσω N. 842 ἄτοπον] ἄφατον Herwerdenus. ἄδοναν Dindorfius. 847 ζῶας Blomfieldus, ζωᾶς libri. 852 ἐγὼ ἐγὼ μέλεος Kirchhoffius. 855 γὰρ τοι παρῶν Fr. Schmidtus, γὰρ οὖν παρῶν Weilius. 861 ἐκεῖ abesse malit N. 864 πατέρ' ἀπάτορ', ἀποτμον ἔλαχον πότμον N. 867 τύχῃ τέχνη Herwerdenus. 876 πάλιν ἀπὸ ξένας Koechly. 880 πρὶν ἔτι Hartungius. 881 παλαιῖσαι fortasse B, πελάσσαι ci. N. 88 ἀνὰ Marklandus, ἄρα libri. 895 ἄρ' οὖν τάλαν Badhamus, ὁ οὖν τὰδ' ἄν libri. 897 ἐξανύσει N., ἐξανύσας libri. 898 τοι μόνον] δυσμόροιν Herwerdenus. 901 ἀπαγγεῖλῶ] ἐπίσταμαι malit N. 905 ὅμμα apogr. Paris. 906 βησόμεσθα] φευξόμεσθα N. 907 sq. emendatione indigent. 911 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον συλλαμβάνειν τὸ θεῖον temptabat N. 912 οὐδέν μ' ἐπίσχη (s. libri) μ' οὐδ' ἐπίσχησας οὐδέν γὰρ μ' Koechly. 914 φίλα γὰρ ἔστι τὰ μ' ἐμοί Schoenius. 918 ὅδ' ἔστί γ' ἔστιν δ' ὅδ' Dindorfius. 931 Ἐρινῦν Dindorfius. 934 sq. ante v. 932 collocandum.

Monk. 935 στόμα vitii suspectum. 942 ἔστ' ἐμὸν Koechly, ἐνθ' ἐμὸν Hermannus, ἐνθεν μοι libri. 943 δῆτ' Scaliger, δῆ γ' libri. εἰς Παλλάδος πόλιν Herwerdenus. 946 διὰ χειρῶν Badhamus. 953 et 954 ante 951 colloca Schoenius. 961 δίκην Elmsleius, δίκην τ' libri. 964 δ' addidit Elmsleius. 966 ὠλένη] εὐμενής Fr. G. Schmidtus. 970 Ἐρινύων Dindorfus. 978 Ἀθάνας τ' — πόλει N. 983 φίλεισ' ὦ B, φίλη σὺ καὶ scripserit N. 990 abesse malit N. 994—998 post v. 1003 transposuit Koechly. 995 τὴν θεὸν] τὸν λεὼν N. 998 πῶς οὐ Koechly, πῶς δ' οὐ libri. 999 εἰ μὲν εἰς ἐν ταῦθ' Marklandus. 1006 θανὼν] φροῦδος O. Heuse. 1009 καὶ ζῶν Hartungius. 1010 ἐνταυθοὶ non est Euripideum, ἦν περ αὐτὸς (sic libri) ἐντεῦθεν περὶ Seidler. post 1014 quaedam excidisse coniecit Marklandus. 1019 ἥδε βούλευσις Marklandus. 1022 sq. suspectos habet N. 1023 δυνάϊσθην Elmsleius. 1031 σαῖσι μανίαις Kirchhoffius, σαῖς ἀνίαις libri. 1036 ἔχουσ' N., ἔχουσ' libri. 1042 εἰπας] εἰ παρ' Reiskius. 1046 χοροῦ Winckelmannus, φόνου libri. 1047 ἔχειν Kirchhoffius. post 1050 Iphigeniae versum excidisse, v. 1051 Orestis, v. 1052 Iphigeniae tribuendum esse probabiliter coniecit Hirzelius de Eurip. in comp. diverbiis arte p. 54 sq. 1059 delet Paley. 1073 φθέγγασθε δῆτα N. 1088 πόλιν] πόλλ' N. 1097 ὀλβίαν N., λοχίαν libri. 1102 ὠδῶν Portus. φίλου vel φίλας Marklandus. 1106 λίβες Weilius. 1109 ὀλλυμένων Erfurdtius, ὀλομένων B. ἐπὶ Elmsleius, ἐν libri. 1112 νᾶσον N., νόστον libri. 1113 ἐν ᾧ τὰς Ἑλληνοφόνου N., ἐνθα τὰς ἑλαφοκτόνου libri. 1116 μηλοθύτους N., μηλοθύτας libri. βωμούς θ' Ἑλληνοθύτας Koechly, βωμούς θ' Ἑλληνοθύτους praeulerit N. 1117 ἄταν absurdum, αἶσαν scripsit Koechly, αἶσ' malit N. 1120 μεταβάλλει corruptum, τᾷ πάλαι Badhamus, θυμαλγῇ Herwerdenus. 1128—1152 graviter laborant. 1134 πρότονος B. 1143 χοροὺς δ' ἰσταίνην Badhamus, χοροῖς δὲ σταίνην libri. 1144 πάροχος N., παρέδρος Badhamus, παρθένης libri. seminiūm ἢ πάροχος notum ex Etym. M. p. 145, 32 et East. II. p. 557, 26. similiter τὴν παρὰ νυμφον commemorant Moeris, Photius, Hesychius, Thomas Mag.; πάροχος autem i. q. παρὰ νυμφος. 1146 θιάσους Badhamus. 1168 ἢ τὸ] ἢ τι Dobraeus. 1174 γ' Matthiae, τίδ' libri. 1177 φόνου] μύσους N. 1181 καὶ μὴν Monk. καὶ δῆ Dindorfus. 1182 τῶν] μὲν Badhamus. 1184 σώσης N., σώσαις libri. 1185 ζῆν καὶ] ζῆν B. 1192 πηγαῖσι νασμῶν Vsener. 1206 δέ] γε Elmsleius. 1209 ποίους λόγους

Elmsleus. 1210 συναντοῦσιν Elmsleus, συναντᾶσιν libri. 1212 sq. transposuit Hermannus. 1213 γε δεῖ Hermannus, γ' οὐδεὶς libri. 1214 eiecit Dindorfius. 1222 ἀλλὰ γὰρ βαλίνοντας ἔξω δαμάτων Kirchhoffius. 1227 corruptum, 1228 spurium iudicat N. 1235 τὸν ποτε Hermannus. 1237 τίκτουςα supplevit Schoenius. 1243 βακχευθεῖσαν Dobraeus. 1246 σκιερὸν κατέχ' ἄλσος εὐφύλλον δάφνας Badhamus. 1249 σὺ δέ νιν ἔτι N. 1257 ὑπο Seidler, ὕπα Lehrsins, ὑπέρ libri. 1259 γὰς ἰὼν γάϊον N., γαῖων Kvičala. 1260 παῖδ'] παῖς Koechly. ἀπένασσεν ὁ temptabat N. 1260 sq. Λατῶος addidit N. 1266 δνοφερὰς Musgravius, δνοφερὰς γὰς libri. 1267 τὰν om. B. 1268 μαντεῖων Seidler, μαντεῖον libri. 1271 ὄρεξεν εἰς Δῖον θρόνον Badhamus, ἔλιξ' ἐκ Διὸς θρόνων libri. 1272 χθονίης N., χθονίαν libri. 1277 παύσαι Badhamus, παύσειν N. ὀνειρούς] ἐνοπὰς Seidler, ἐνέρους Badhamus. 1278 ἀπὸ δὲ μαντοσύναν Marklandus, ἀπὸ δ' ἀδαμοσύναν Guil. Hoffmannus. 1299 τῶν πεπραγμένων μέρος] τῶνδε τῶν πεπραγμένων malit N., οἶδα, τῶν πεπραγμένων O. Hense. 1306 ἀγγελῶν Schaefer. 1308 φόρον] φόβον B. 1309 ψευδῶς ἔλεγον] πῶς δ' ἔλεγον N., ἔψευδον Heimsoethius. 1325 ἀγχίπλου πόνον corruptum: ἀγχίπους ex hoc versu affert Hesychius. 1327 θαλασσίους Hermannus. 1333 sq. αὐτὴ δὲ χερσὶ — ἔστειχ' ὀπισθε N., αὐτὴ δ' ὀπισθε — ἔστειχε χερσὶ libri. 1334 ὑποπτά μοι Badhamus, ὑποπτα μὲν libri. 1346 κατῆρες Marklandus, κατῆρει libri. 1349—1353 nondum emendati. 1358 νόμῳ N., λόγῳ libri. 1365 hoc loco incommodus. 1368 ἥσσον Badhamus. 1369 θαμὰ Bergkii. 1371 corruptus. 1380 ἦν μὴ τέγξαι B, ἦν παρθένα τέγξαι Badhamus, ἦν ἱερῖαν τέγξαι Koechly. 1386 ναῦται νεῶς] ναύτης λεῶς Fr. G. Schmidtus, νεανῖαι vel λωτίσματα malit N. 1387 τ' ἐκλευκαίνετε Scaliger, τε λευκαίνετε libri, τ' εὖ λευκαίνετε N. 1393 ἐπείχετο Piersonus. 1395 παλιμπρουνηδόν ex Hesychii glossa Hermannus, qui ante hunc versum collocavit verba ταρσῶ κατῆρει πῖτυλον ἐπτερωμένον ex versu 1346 arcessita. πάλιν προφήσι' Vnger Philol. vol. 20 p. 357. 1396 κέντρα N., κῦμα libri. 1404 εὐχερᾶς N., ἐκ χειρῶν B. post 1405 videntur quaedam excidisse. 1415 δ'] τ' Marklandus. 1418 sq. ἡ φόνου τοῦν Ἀδλιδι ἀμνημόνευτον (-τος malit N.) θεᾶν Badhamus. 1435 πορσύνεις N. post 1441 versum τῶν νῦν παρόντων πλημάτων ἀναψυχὰς addit C. 1456 Ἐρινὺν Dindorfius. 1457 cor-

ruptus. Ταυροπόλον ὑμνήσουσιν εἰς αἰὲ θεάν scripserit N. post 1468 quaedam excidisse statuit Brodaeus. 1469 sq. ἐξέσωσα δὲ καὶ πρὶν σ' Schol. Ar. Ran. 685, ἐκσώσασά σε καὶ πρὶν σ' libri. 1486 χρῶν] χρῆν Dindorfius. versum suspectum habet N.

ION

V. 1 νότοισιν φέρων N. (v. *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 638.) 2 ἐκταίβων θεῶν verba nondum emendata. sententiam si spectes, ἐκ τῶν Ὀκεανίδων μιᾶς requiritur. 5 Δελφούς τοῦσδε, γῆς Ἰν' Wecklein. 10 παῖδ' ^{ους} παῖδ' ^{ας} ἐξ B. 11 πρὸς βύροις πέτραις B, προσβόροις πέτραις C. 10—13 ταύτης ὑπ' ἄθω ταῖσι προσβόροις πέτραις | παῖδ' ἐξ' Ἐρεχθέως γῆς ἀνακτος Ἀττίδος | βία Κρέονσαν Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις coniecit Vsener *Rhein. Mus. N. F.* vol. 23 p. 151 sqq. 19 εὐτρόχῳ κύκλω verba corrupta, εὐκύκλω κύτει N. (*Eurip. Stud.* 2 p. 155.) 24 ἔτι Barnesius, ἐκεῖ libri. 32 αὐτῷ ξυγάστρω N. 39 κύτος] πλέκος Herwerdenus. 40 ἐλίκτον Hermannus. 46 ὑπὲρ τε Kirchhoffius. 47 ὁμότηθ' ὁ γὰρ θεὸς Kirchhoffius. 52 ἀμφιβώμιους στροφὰς Od. Mueller, ἀμφιβώμιος τραφεῖς Herwerdenus. 54 χρυσόφυλακα] ναοφύλακα N. 58 ὑπο] ἄπο Badhamus. 81 σφε addidit L. Dindorfius, ἐγὼ πρῶτιστος malit N. 82 λαμπρὰ] λευκὰ L. a Sybel. 83 κάμπτει Musgravius. 97 παιδευνόμενοι N., ἀφνυδρανόμενοι libri. 98 στόμα δ' Kirchhoffius. φρουρεῖν L. Dindorfius. 101 corruptum videtur. 105 et 108 nondum emendati. 113 κάλλιστον Dobraeus. 118 * τὰν] γὰς τὰν Hermannus, φντὰν Fritzscheus, λευκὰν L. a Sybel. 120 ἱερὰν] ξαθέαν L. a Sybel. 124 ἄμαρ Dindorfius. 138 τὸ δ' Musgravius, τὸν δ' libri. Φοῖβου τοῦ libri, Φοῖβον τὸν Heathius. 147 ἀποχεύονται Dindorfius. 157 τοίχους Badhamus. 158 αὖ] εὖ Badhamus. 158 sq. Ζανὸς κᾶρυξ Dindorfius. 163 φοινικοβαφῇ N. 164 σ' α' σ' α' N. 168 αἰμάξεις] οἰμώξεις Wakefieldus, αἰάξεις N. 172 καρφύρας Dindorfius ex Hesych. v. καρφυραί. 178 ναὶ θ' οἱ Φοῖβον] βωμοί τε θεοῦ Heimsoethius. 189 καλλιβλέφαρον Brodaeus, καλλίφαρον libri. 190 τὰδ' Dobraeus. 194 ἄθρῳ N., ὄρῳ libri. 201 καὶ μὲν τόνδ' bacchiis requiritur. 203 πνέουσιν malit N. 206 sq. τείχεσι corruptum, τύκαισιν vel τύ-

ποιεῖν homines docti. 210 γοργῶπεν N., γοργωπὸν libri. 221 ποδὶ βηλόν Hermannus, ποδὶ βολόν Dindorfius, ποδὶ γ' libri. 226 ἔθυσας, 227 χερῆς, 228 et 229 πάριθ' N. 233 με θεοῦ Hermannus, θεοῦ με libri, θεοῦ Hartungius. 237 γενναῖος εἰ τις Dobraeus. 251 οἴκοι] ἐκεῖ malit N. 255 ἀνερχόμενα N., ἀνερχόμενα libri. unum Ionis verum hoc loco excidisse recte iudicat Heilandius. 264 τοσαῦτά γ' εὐτυχοῦμεν N. 266 θέλων Badhamus. 268 Ἐριχθονίος γε verba vitiosa. 271 αἰσπερ Kirchhoffius. 275 εἶεν τί δ'; ἀρ' ἀληθές ἢ μάτην ἔπος N. 280 ἦν] οὐς N. 285 Πύθιος corruptum, Φοῖβος Matthiae, Πυθῶν Badhamus. 286 τιμὰ γ' ἄτιμ' Bothius, τιμὰ τιμὰ libri. 288 nondum videtur persanius. 304 εὐνάματα N. 315 ἀπανταχοῦ μοι Musgravius, 324 τίς] ἦ τις libri. τάλαιν' ἀρ' ἢ τεκοῦσά σ', ἦτις γ' ποτε Dobraeus. 324 et 325 post 326 collocari iubet Wecklein. 334 μαθεῖν] λαβεῖν N. 336 αἰδοῦμεθα] αἰδώς μ' ἔχει Kirchhoffius. 354 ταῦτ' ἂν — εἶχεν μέτρα Elmsleius, ταῦτόν — εἶχ' ἂν μέτρον libri. 355 et 356 hoc loco incommodos versui 344 inverso ordine subici malit N. 358 οὐ δίκαια δρᾷ μόνος] μόνος οὐ δίκαια δρᾷ N. 361 καί] μὴ Boissonadius. μὴ μ' ἐπ' οἶκτον Boissonadius, μὴ γ' ἐπ' οἶκτόν μ' libri. 368 δέ γ' ἦ] δέ γ' Blomfieldus. 374 εἰς τοῦσχατον γὰρ Badhamus. 377 δι' οἰωνῶν πτεροῖς verba vitiosa. 382 μορφαῖς Stob. Flor. 98, 41. 383 ἀνθρώπων] ἐν θνητῶν Heimsoethius. βίον C et Stob. unde ἔνα δ' ἂν εὐτυχῇ — ἀνθρώπου βίον Heathius. 386 ὅς γ' οὐτ' ἔσωσας Dobraeus. 390 ἄλλως ἔδη * χερῇ N., ἀλλ' ἔαν χερῇ libri. δὴ post ἔδη suppleverit N., γὰρ Wecklein. 396 ἀποβῆ N., καὶ προβῆ libri, καὶ ὀλῇ vel ἀβολῇ Stob. Flor. 74, 29. 397 ἐξελίσσμεν Stob. 404 ἀφίγμην Badhamus. 417 ἔχων δὴ — ἐχρήζομεν στείχοιμ' ἂν Badhamus. 434 προσήκον γ' οὐδέν N., προσήκει τ' οὐδας libri, προσήκε μ' οὐθέν Iustinus Martyr vol. 1 p. 128. 448 πάρος] πέρας Iustinus Martyr, πέρα Conington. 455 Προμαθεῖ Dindorfius. 459 Οὐλύμπου Badhamus. 462 μεσσομφαλος N., μεσομφαλος libri. 463 περιχορευόμενα Wieseler. 467 σεμναὶ Φοῖβον B, σεμναὶ τε θεοῦ Heimsoethius. 473 θνατοῖς] βροτοῖς N. 475 κουροτρόφοι Musgravius. 477 corruptus. 486 βασιλικῶν θαλάμων θ' ὕπερ Heimsoethius. 487 κεδνῶν τέκνων C, κεδνότεκνοι Heimsoethius. 496 Ἀγλαύρου N. 506 λόγων Badhamus. 517 ἦδε γ' ἀρχή Badhamus. 523 corruptus. 524 πλενμόνων N., πνευμόνων libri. 525 γνώρισον Hermannus. 526 ἀμοί-

υς N., ἀμούσους libri. ξένους] ξένε N. 528 ἐμοῦ BC, ἐφ'
 alit N. 536 κωρήσειν N. 542 οὐ] εἰ N. 545 νέου] λόγου B.
 546 γέ που Kirchhoffius, γ' ἔτι Cobetus. 548 τοῦτ' Hermannus.
 551 ἐν του L. Dindorfius, ἐν τῷ libri. 558 βουλομένους] ἄν ἄλλο
 artungius. 572 ὁρθῶς] ἄρτι L. a Sybel. 576 δάπεδα λατρείαν
 el θητεῖαν] Pierseus. 583 τ' Dindorfius, δ' libri. 588 γι-
 γνώσκω, πάτερ Dobraeus. 594 ***] ἐγὼ τὸ Fr. G. Schmidtus.
 598 εἶναι] ὄντες Herwerdenus. 600 μωρίαν τ' ὀφλήσομεν N.
 601 φόβον suspectum. 602 τῶν δ' ἐν λόγῳ Matthiae, τῶν δ'
 ὁ σοφῶν Badhamus. 605 ἔχοντες ἀξιωματός Badhamus, ἔχουσι
 ἀξιώματα libri, ἔχοντες ἀξιώμα τε Stob. Flor. 45, 4. 611 δ'
 del Canter. 612 sq. suspecti. 614 et 615 eiecit N., 616 et
 617 Dindorfius. 620 versum absurdum proscripsit N. 621 τῆς
 ἄλλαι θρυλουμένης Stob. Flor. 49, 2. 624 βίου N., βίον libri.
 632 deleri vult Wecklein. 633 ἄκουσαν, ὧ πάτερ Elmsleius. 641
 οὐ] ἐν N. 646 ἐμυντῶ libri, unde ἔα δ' ἐμυντῶ ξῆν μ' Din-
 dorfius. 651 ἐλθὼν γάρ B. ὀρξασθαι] εὐξασθαι Hermannus.
 656 οὐχ ὡς Badhamus. 674 νόμοισιν Coningtonus, λόγοισιν
 libri. 676 πενθήρεις Dindorfius. 677 ἀλαλαγὸς Hermannus,
 ἄλλας γε libri. 679 εἰδῆ N., ἦδῃ B, ἴδῃ C. 685 σὰ γάρ μ'
 ἔγνε θέσφατα Heimsoethius. 691 τὰδε θεοῦ φῆμα (φάμα Din-
 dorfius, φάτις Heimsoethius) N., τὸδε τ' εὐφῆμα B. 692 ἔχει
 ἡμῶν τύχαν N., ἔχει δόλον τύχαν θ' libri, ὀχλεῖ δόμον τύχαν
 Heimsoethius. 693 τραφεῖς] φανείς Heimsoethius. 697—701
 raviter depravati. 712 ἦδῃ Reiskius. ἦ δῆ libri. 713 νέος νέου
 artungius. 722 ξένων N. 723 ἀλίσας ὁ πάρος libri, emendatio
 certa. 737 τοῦ σοῦ παλαιούς ἐκ γένους Bothius, τοὺς σοὺς
 παλαιούς εὐγενεῖς Reiskius. 743 στείβων χθόνα Badhamus.
 744 ὅμμ' ὅταν βλέπη βραχὺ Fr. G. Schmidtus. 745 μὴ πάρος
 ὅπως Tyrwhittus, μὴ πάρεσκέπω libri. 751 χάριν Elmsleius.
 754 ravior videtur corruptela. 755 νοσεῖς Musgravius. 756 εἶεν]
 αἶ Fr. G. Schmidtus. 759 ὡς στέγεις γε Fr. G. Schmidtus.
 761 ἐς ἀγκάλας malit N. 767 πνευμόνων libri. 769 γόοι] πόνοι Fr.
 Schmidtus. 780 ἐντελῆ N. 782 nondum sanatus. 787 ναοῦ N.,
 σοῦ libri. 801 ἀκήρυκτον N., ἀκύρωτον libri. 807 κοινὴν Kirch-
 hoffius. 826 καὶ πλέκων Heimsoethius. 828 καὶ τὸν — θέλων]
 κερὸν εὐλαβοῦμενος τέλος Heimsoethius. 830sq. suspectae fidei.
 832 πανούργους N., κακούργους libri. 833 μηχαναῖς Stephanus.
 836 καὶ τῶν δ' Dobraeus, καὶ τοῦθ' Badhamus. 844 ἦτοι ξίφος

Hartungius. 847 damnavit Dindorfius. 848 sq. Badhamus. 851 ὑπεισελθὼν Wakefieldus. 856 οὐδὲν Dobraeus, οὐδεὶς libri. 864 οὐ Dobraeus, οὐ libri. 865 στέρομαι παίδων, στέρομαι δ' οἰκῶν N. 866 φρουρὴ δ' ἐλπίς, τὴν N. 877 ψυχὴ Dindorfius. κακοβουληθεὶς Badhamus, κακοβουλευθεὶς libri, κακὰ βουλευθεὶς Hermannus. 882 sq. αἱ — ἀχεῖ] ὅς τ' — ἀχεῖς Badhamus. 889 sq. ἀνθισμὸν (sic Musgravius) χρυσανταυγῇ, | κρόκεα πέταλα, φάρεσιν ἔδρεπον Hartungius. 895 sq. θεὸς ὁμενέτας (ὁμενέτας Dindorfius) | Κύπριδι χάριν πράσσω | ἄγες ἀναιδεία Matthiae. 898 φρίκα πατρὸς Wecklein. 903 sq. πιανοῖς — θοῖναι παῖς | σὸς καὶ ἐμὸς τλάμων Dindorfius. 916 ἀπευθῆς Kirchhoffius. 917 οἰκεία deleri iussit Hermannus, ex οἴμοι ortum putat Wecklein. 922 κάποις Kirchhoffius. 923 ἀνοίγεται N. 925 οἰκτου N., οὗτοι libri. 927—929 obscuri et corrupti. 992 ποῦ ἐκθεῖναι Dobraeus. πόλεως] χθονὸς Wecklein. 933 τύμβευμ'] θοῖναιμ' N. 934 σ' delet Dobraeus. 937 damnat Badhamus. 943 ξυμφαίμεν ἄν L. Dindorfius. 945 τότε ἦν L. Dindorfius. 957 vix sanus. 959 πῶς; οἰκτρὰ Matthiae. 964 ὡς τί Hartungius. 968 σὲ καὶ πάτραν σὴν δυστυχοῦσαν Badhamus. οἰκον πατρῶον δυστυχοῦντά γ' Herwerdenus. 981 στεῖχοιμ'] θέλοιμ' N. 984 τοῦμόν κακίξεις Badhamus. 995 Ἀθάναι — ἔχει N., Ἀθάναν — ἔχειν libri. 1011 φόνος Cauler, φόνω libri. 1014 δ' ἀριθμὸν ὧν coniecit N., δὲ θρόμβος δὲν Wecklein. 1028 εἰσέρχεται libri. 1035 damnat Paleius. 1036 δεσπόσειν Dindorfius. 1064 οὐ N., ὦ B, ᾧ Badhamus. 1064 sq. ξίφος ὁ δαίμων ἐξάψειν B. medela probabilis desideratur. 1069 δόμων γ' ἐτέρονης] δόμων πατρίων N. 1071 ὁμμάτων ἐν] ὁμμασι B, ὁμμάσιν καὶ N. 1077 ἐννύχιος ἄνπνος ὄψεται Hartungius. 1082 sq. corrupti. 1084 χορευόμεναι] εἰλισσόμεναι olim Dindorfius, qui nunc σέβουσι χοροῖς vel simile quid requirit. 1088 πόνον] πόνον τ' libri, δόμον N., πόλιν Fr. G. Schmidtus. 1089 ἀγνωστὰς malit N. 1091 ἰέντες Hartungius. 1118 ἐξεύρεν (ita libri) in ἔτευξεν mutat Herwerdenus. 1131 δαῖτας ἐστία φίλοις L. Dindorfius. 1133 σεμνῶν Dobraeus. 1135 sq. πρὸς μέσας θεοῦ — τελευτώσας βολὰς Dindorfius. 1138 sq. spurius iudicat Paley. 1146 ῥάμμασιν Badhamus. 1148 φλόγα] πλάνα Wakefieldus, πτύχα Hartungius. 1170 sq. ἡδονὴν δαιτός, παρελθὼν Reiskius. 1171 πέδοι suspectum. 1195 Βυβλίνον Blomfieldus. 1196 μόχθω suspectum. 1198 ἀπεσπείσθη N. 1200 καθεῖσαν N., καθήκαν libri. 1215 μῦλις

Dindorfius. 1220 ὑπο] ἄπο N. 1221 φαρμάκοις ἐθνήσκομεν
Hartungius. 1223 οὐ] ἐν Reiskius. 1231 γὰρ φανερά] φανερά
γὰρ N., φανερά Dindorfius. 1233 sq. nondum emendati. 1253
μόλις Dindorfius. 1259 ἦν N., καὶν libri. 1261 ὄμμα] σῶμα N.
1271 ἐν συμμάχοις verba corrupta, ἐν συμφύρῳ templatbat N.
1273 δικτύων Dobraeus, δωμαίων libri. 1274 ὄμους] πύλας
L. a Sybel. 1275 Ἀπόλλωνος βρέτας L. a Sybel. 1277 τῇ μητρί
Badhamus. 1280 νέαν πλέκουσ' ἐς βωμόν Heimsoethius. 1286
κατ' ἔκτανές με (ἔκτανες σὺ N.) Musgravius, κάπειτ' ἔκτανες
libri. fortasse κάπειτ' ἔκαινες scribi praestat cum Heathio. 1288
πατέρα δ' οὐσίαν λέγω Hartungius, πατρός ἀπουσία λόγω Kirch-
hoffius. 1289 σὺ δ' οὐκέτι Dobraeus. 1296—1299 post 1303
collocavit N. 1298 οὐ λόγοις] συμμάχοις Hartungius. 1299 γ']
δ' Hermannus. 1300 τοῦ μέλλοντος ἔκτεινες Hartungius. 1303
ἀναρπάσει Cobetus. 1316 τοὺς δέ γ' ἐνδίκους Dobraeus. for-
tasse 1314 τοῖς μὲν γὰρ ἀδίκους scribi praestat. 1320 τρίποδα]
δῶμα Heimsoethius. 1321 θριγκοὺς τοῦσδ' Dobraeus. πύδα
Badhamus, ποδὶ libri. 1325 λεγόμεσθ'] λεγόμεσθ' libri, λεγό-
μεθα γ' Elmsleius. 1326 ὧς] αἰς Dobraeus. 1329 προγονοῖς
N., προγόνους libri. 1331 μὴ δῆτα· λείπων δ' ἑρὰ N. 1335
ἔκμαθ' Hartungius. 1336 εὐνους δ' οὐσ' ὅσ' ἂν λέξης ἐρεῖς
N. 1337 ἄγγους κύτος Iacobusius. 1341 σιγῇ] κρυφῇ N. cf.
Plut. Mor. p. 170 E: ἀλλὰ μισοῦσι 'σιγῇ (κρυφῇ Soph. Ant. 291)
ζάρα σείοντες'. 1343 σ' addidit Badhamus. 1354 μακαρία Bad-
hamus. 1356 πᾶσαν δ' ἐπελθὼν] ἢ πᾶσαν ἐλθὼν Heimsoethius.
Ἀσιὰδ' Scaliger, Ἀσίαν libri ut videtur, Ἀσιδ' malit N. 1357
τάδ'] τάχ' L. Dindorfius. 1360 δέ γ' οὐνεκ' (debebat εἶνεκ')
Badhamus, ὅτου δ' ἐβούλεθ' οὐνεκ' apogr. Paris. et ut videtur
BC. 1364—1368 spurios esse vidit H. Hirzelius. 1372 οὐκ
ἐπέσχευ Dobraeus. 1377 φιλιότης ἐπιστροφῆς N. 1388 οὐχ
N., οὐδ' libri. ὑπερβαίης ποτ' ἂν Barnesius, ὑπερβαίῃ τις ἂν
Wakefieldus. 1392 ἐκ τύχης θεηλάτου Badhamus. 1399 ut
spurium notavit N. 1404 σὺ μ' εἰργοιτ' ἂν Fr. G. Schmidtus.
1405 τῶν τ' ἔσω Tyrwhittus. 1406 λόγῳ corruptum, δόλῳ Bad-
hamus, βίᾳ Wecklein. 1410 vix sanus. 1416 λέγ' ὧς ἔχει τοι·
δεινὸν N. 1421 Γοργῶ L. Dindorfius. 1424 δεσμά θ' Mus-
gravius, θέσφαθ' libri. ἰδού, τάδ' ἔσθ' ὑφάσμαθ' ὧς σφ' εὐρί-
σκομεν Badhamus. 1426 εὐστοχεῖς Piersonus. 1427 δράκοντε
μαρμαίροντε Porsonus, δράκοντες ἀρχαῖόν τι libri. 1428 λέγε

Dobraeus, λέγει libri. 1438 ἀσμένης L. Dindorfius, ἀσμένος libri. 1448 ἄδονα Dindorfius. 1453 πόθεν, ἰὼ γύναι, πόθεν ἔλαβες ἐμὸν N. 1456 τῆς ζόης Herwerdenus. 1457 τὰ πρόσθ' ἐδυστύχει Bothius. 1458 τέκνον post ἐυλοχεύει collocat Paley. 1461 ἄδονας Matthiae. 1469 ἔδωχ' ἡμῖν θεός N. 1471 ἄλλοθεν] ἄλλοθεν γε N., ἄλλοθεν σὺ Dindorfius. 1480 ἐλαιοφυῶ Dindorfius. 1481 δόλια] σκολιά Herwerdenus. 1489 δ' ἐμᾶς] δὲ σᾶς Paley. 1490 sq. ἐξῆψα Fixius, ἐνῆψα libri. 1516 ἡλίου] αἰθέρος Badhamus. 1517 κατ' ἡμᾶς ἐν παθεῖν malit N. 1525 προστίθης Elmsleius, προστιθεῖς B, προστιθεῖς C. 1537 ἀληθές Fr. G. Schmidtus, ἀληθής libri. 1540 ἐς N., εἰς libri. 1543 ἐγὼ γονάς N. 1549 ὑπερτενῆς N., ὑπερτεγῆς Ahrens. 1557 μολεῖν] περᾶν malit N., dum modo genuinus sit v. 1558 proscriptus a Dindorfio. 1562 κομῖξη σ' Lentingius, μύλῃς εἰς Fr. G. Schmidtus. 1577 ἐπώνυμοι τε κάπιφύλοι Badhamus. 1579 Γελέων Canter, Τελέων libri. post 1579 non nulla intercidisse probabiliter statuit Badhamus. 1581 ἐν φύλον Hermannus, ἐμφυλον libri. ἔξουσ' suspectum. 1594 ἐπώνυμον Kirchhoffius. 1604 τοῦδ' ἀναψυχᾶς N., τῆσδ' ἀναψυχῆς libri. 1605 κεῦδαλμον' N., εὐδαλμον' libri. 1607 ἐδεξάμεσθα Musgravius. 1608 καὶ τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοί Dobraeus. 1611 αἶδε δ'] χαλεπὴ Kirchhoffius.

CYCLOPS

V. 2 εὐθέναι Herwerdenus, εὐσθέναι libri. 3 ἐκμανεῖς Scaliger. 13 ἐγὼ πυνθόμενος] πειθόμενος B. 16 παῖδες τ' ἐπ' ἐρετιμοῖς Seidler. 19 ἐμπνεύσας σκάφει O. Iahnus. 41 πᾶ N., πᾶ δὲ libri. 42 γενναίων δ' L. Dindorfius. 49 σὺ τὰδ' οὐ, καὶ τὰδε N., σὺ τὰδ' οὐ, σὺ τὰδε libri. 50 καὶ κλιτὺν N. 51—54 ὦ ὕπαγ', ὦ κερᾶστα, | ἢ ῥίψω πέτρων κατὰ σοῦ | Κύκλωπος ἄγροβάτα (vel ἄγρονόμου) | μηλοβότα στασιωρὸν temptabat N. 56 θηλαῖσι γονάς L. Dindorfius. 60 ἀμφιθαλεῖς Seidler, ἀμφιλαφεῖ Hartungius, ἀμφιβαίνεις B, ἀμφιβάλλεις C. 62 νομάς L. Dindorfius. 64 Βακχᾶν θυρσοφόρων N. 65 σὺ τυπάνων ἀραγμοί N. 66 et 67 transposuit Hermannus. 68 σὺ διενύματα N., σὺδ' ἐννύσσα μετὰ B. 74 οἰοπολῶν N., οἰοπολεῖς libri. 84 σπουδὴν parum aptum. 86 τινὶ suspectum. 88 φέρουσι Elmsleius. 104 Σισύφου γόνον Schol. Soph. Ai. 190. 105

οὗτος] αὐτός L. Dindorfius. 108 ἤδησθα Matthiae, ἤδειςθα libri.
 118 οἰκοῦντες N., ἔχοντες libri. 122 μῆλων κρέα N. 124 τοι-
 νάρ] καὶ γάρ N. ante 129 quaedam excidisse coniecit Hermannus.
 130 Αἴτην Reiskius, Αἴτη libri. 132 συνδράμην Dawesius.
 136 βοός] Διός Ath. XIV p. 658 C. 145 εἰσορᾶς Hartungius,
 ὡς ὁρᾶς libri. ante 147 duo aut plures versus videntur excidisse.
 153 γεῦσιν ὡς καλὴν ἔχει Hermannus coll. Antiatt. p. 87, 33.
 154 εἰλκες γὰρ αὐτόν N. 163 γε] τῶν Hermannus. 164 ἐκ-
 πιῶν Kirchhoffius. γ' αὖ] καὶ Paley. 165 μὴ ἀντιδούς Har-
 tungius. 184 κλωὸν Dindorfius, κλοιὸν libri. 194 γάρ] τᾶρ
 Hartungius. 197 ποῦ δεινόν; Dobraeus. 198 μεγάλ' αὖ ἢ N.
 202 γε N., εὖ B. τὸν πάροιθε σώσωμεν Hartungius. 203 τίς ἢ
 θυμηδία malit N. 217 γε σ'] σ' αὖ N. 219 ὅ γ' αὖ Casaubonus.
 245 ἐλόντος Dobraeus. 251 οὐ γὰρ οὖν Reiskius. 252 τὰ σά
 γ'] τὰ σ' codex, τῶν Dindorfius. πρὸς οἴκους σους Heimsoethius.
 260 ἐπεὶ γ' ἐλήφθη Heathius. 261 κακῶς ἄρ' Lentingius, κα-
 κῶς γ' ἄρ' Kirchhoffius. 267 μὴ] μὴ οὐ malit N. 288 πρὸς
 οἴκους Heimsoethius. 293 Σουνίῳ Musgravius. 295 τὰ δ'
 Ἑλλάδος Kirchhoffius. ante 296 aliquot versus excidisse statuit
 Hartungius. 298 Αἴτην Hermannus. 299 λόγους] νόμους Her-
 werdenus. 303 σέθεν] βορᾶς malit N. 305 δορυπιτῇ N., δορυπιτῇ
 codex. 307 παῖδάς τ' ἀπάτορας Wecklein. 313 γάρ] μὲν Ald.
 315 καὶ λαλητικὸς malit N. 317 εὐμορφία N. 327 πέπλον] πέδον
 Musgravius, πῖθον Hartungius. 329 βορᾶς N., βορέας cod.
 336 κάμπαγεῖν Herwerdenus. 338 λυπεῖν τε N. 343 πα-
 τροφὸν τόνδε λέβητά γ' cod. recepta Hermannī coniectura parum
 probabilis. 344 ἀμφέψει malit N. 349 γνώμην] ὥμην Reiskius.
 358 ὅπτε καὶ] ὅπτε κρέ' I. Krausius. 361 et 362 videntur cor-
 rupti. 363 ἄδε Dindorfius, ἤδε libri. 370 δωμάτων ἐφρεστίους
 ξενικὸς] μάταν ἐφρεστίους Hermannus. 374 ἀνθρώπων delet
 Hermannus. 376 οὐκ ἔργοις Kirchhoffius. 380 εὐτραφέστατον
 Scaliger. 381 ἦστε N. 382 ἐπεὶ λεπταῖαν τήνδ' ἐσῆλθομεν πέ-
 τραν N. 392 ἐπέστησεν Lobeckius. 393—395 nondum emen-
 dati. 404 ἔθικεν N. 407 ἄλλοι Kirchhoffius. 410 αἰθέρ']
 ἀτμὸν malit N. 434 πτέρυγα σαλεύει Musgravius. 439 sq.
 nondum emendati. τὸν φίλον σίφωνα δὴ χηρεύομεν τόνδ' οὐκ
 ἔχοντα καταφυγὴν Hermannus. καταφαγεῖν in κατ' αὐ φαγεῖν
 mutavit N. 448 κάτω N., κάτω libri. 449 ἢ προθυμία Mus-
 gravius. 450 δαί] δὴ N. 451 ἀπαλλάξω Casaubonus, ἀπαλλά-

ξαι libri. 458 sq. βαλῶ — ὄμμα τ' Piersonus. ἐκθύσω πυρὶ N. 462 κυκλήσω Musgravius. 469 ὥσπερ Dobraeus, ὥσπερ ἐν libri. 471 πόνον N., φόνον libri. 372 ὄν] οὐ Reiskius. 475 ἐκθύσομεν Hertleinius, ἐκτρύσομεν B, ἐκθρύσομεν C. 490 σκαῖος αἰοῖδος Herwerdenus. καί] τάχα Hartungius. 504 ἡβη Lobeckius, ἡβης libri, ἡδει Herwerdenus. 507 μ' δ] με Boissonadius. 513 φίλος ὦν supplet Hermannus. 514 sq. ἀμμένει πάλαι σὺν | χρὸ' ἄγ', ὡς Dindorfius. 520 τούτου] θεοῦ Hermannus. 526 τιθῇ τις Porsonus, τιθεῖς B, τιθεῖ τις C, τιθῇς ἄν (vel τιθῇς νιν) Kirchhoffius. εὐμενῆς Kirchhoffius. 527 χρῆν N., χρῆ libri. σῶμ'] σ' ὡδ' N. 534 πληγὰς ὁ κῶμος λοιδορίαν θ' ὕβριν φέρει Ath. II p. 36 D. 535 μεθύω μὲν Reiskius. 538 γ' delet Hartungius. 547 κατάθες Scaliger. 559 τὲ τι N., τ' ἔτι libri. 561 σοί γ'] σοῦσθ' Paley. 562 αἱ τρέχεις] εὐτυχεῖς N. 564 οὐκέτι N., οὐκ ἐμέ libri. 566 λάβ', ὦ — τέ μοι Dobraeus, λαβὼν — γέ μου libri. 574 βαλεῖ Musgravius. 577 μόλις N. 579 τοῦ] καὶ Heimsöthius. 581 οὐδ' αὖ φιλήσω, καὶ Χάριτες Heimsöthius. 586 τῆς Hermannus, τοῦ libri. 588 πεπωκότι Casaubonus. 591 τῷ δ'] ἐνθ' Hartungius. 594 πάντ' εὐτρέπιστα κοῦδὲν Kirchhoffius, πᾶν εὐτρεπέες· δεῖ δ' οὐδὲν N. 604 αὐτόν τε ναύτας τ'] αὐτοῖσι ναύταις Piersonus. 605 ἦ] οὐ Hermannus. 610 ξενοδοιτυμόνος Hermannus. 616 ἔτ' ὦ, μόρον πρᾶσσει' ὦ Kirchhoffius. 641 ἡμῖν Dindorfius. 649 ἦδη Heathius, ἦδειν libri. 654 κινδυνευτέον Schol. Plat. p. 922 a 1. 661 ἐξ ἀδύνης συνθεῖς Kirchhoffius. 665 ὡς δὴ ὠλάμεν] ἐξολώλαμεν N. 667 οὐδὲν ὄντες verba corrupta. 668 τῇσδ' N., τᾶσδ' libri. 674 ὡς δὴ σύ] ὁλεῖς σύ Kirchhoffius. 684 πταίσας Reiskius. διαφεύγουσ' ἔτι N. 685 ἐπείγειν N., ἐπεὶ τῇδ' libri. 686 περιάγου, κείσε N., περιάγουσίν σε libri. 692 μ' N., γ' libri. 694 καλῶς γὰρ Kirchhoffius. 701 λέγω suspectum, λέγεις Paley. 704 τήνδ' ἀπορρήξας πέτραν Kirchhoffius, τρύφας ἀπορρήξας πέτρας N. 707 ποδὶ] πέτρας Kirchhoffius.

MEDEA

Argum. p. 193, 5 πρὸς] εἰς vel προσέτι coniecit N. 13 et 20 ἀφειρήσασα Elmsleius. 194, 5 τοῦ τε] ἐν τῷ περὶ Kirchhoffius. 7 πεφυλαχέναι N., πεφυλακέναι libri.

V. 11 τέκνοισι λανθάνουσα N., τέκνοισι ἀνδάνουσα libri.

13 αὐτὴ δὲ Stob. Flor. 74, 30, αὐτὴ τε libri, πάντα τε N.
 40—43 eiecit N. 45 ἄσεται Muretus. 50 τήνδ' ταῖσδ' N. 58
 Μηδείας] δεσποίνης al. 68 παλαιότεροι Chr. pat. 1181. 87 et
 88, quorum priorem iam Brunckius damnavit, suspectos habet N.
 94 τινα vix sanum. 107 ἀνάξει C et Schol., ἀνάξει Elmsleius.
 109 μελανόσπλαγχος Herwerdenus. 123 ἐμοὶ γοῦν Musgravius,
 ἐμοὶ γ' οὖν libri. εἰ μὴ μεγάλως] ἐπὶ μὴ μεγάλοις Th. Barthold.
 128 οὐδένα καιρὸν] οὐδὲν ἐπαρκεῖν N. 134 ὅπ' ἀμφιπύλον
 Schoenius. γάον Elmsleius, βοᾶν vel βοήν libri. 141 τήκει
 Elmsleius, τάνκει libri. βιοτήν Dindorfius, βιοτάν libri, βίστον
 Elmsleius. 143 παραθελγομένη malit N. 149 ἀχάν Elmsleius,
 λαχάν libri. 151 ἀπλάττον Elmsleius, ἀπλάστου vel ἀπλήστου
 libri. 158 Ζεὺς σοι σύνδικος ἔσται· μὴ λίαν N. 159 εὐνή-
 ταν Brunckius, εὐνάταν Hermannus, εὐνέταν libri. post 167
 quaedam excidisse coniecit Kirchhoffius. 169 Ζῆνά θ'] Ζηνός
 N. 194 βίου — ἀκώς verba corrupta. 219 ἔνεστιν Schol.,
 ἐνεστ' ἐν libri. 228 γινώσκεις Musgravius, γινώσκειν libri,
 234 τοῦτ' ἄλγιον meliores libri, τοῦθ' ὑπέρτερον coniecit N.
 239 μαθοῦσαν] γεῶσαν malit N. 240 οἶω Musgravius,
 ὅπως Herwerdenus. 253 πόλις γὰρ Hartungius, γὰρ πόλις
 ἥδ' B, πόλις ἥδ' Ced. πόλις θ' ἥδ' BC. 254 συνουσία]
 κοινωνία v. l. 259 τοσούτον δέ σου meliores libri, τοσόνδε δὴ
 σου N. τοσόνδε praeferat Kirchhoffius. 262 ut spurium notavit
 N. 264 κακὴ τ' ἐς Herwerdenus. ipsum verum abesse malit N.
 269 suspectus Herwerdenus. 269 δὲ καὶ] δέ σοι Herwerdenus.
 279 εὐπρόσωπος N., εὐπόριστος Herwerdenus. 284 τῷδε δει-
 ματι malit N. 288 suspectum habet N. 290 ἀπεχθέσθαι Elms-
 leius, ἀπέχθεσθαι libri. 291 μεταστένειν N., μέγα στένειν libri.
 292 με] γε Hirzelius. 305 deleri iussit Hirzelius. 312 ante 309
 collocari voluit Hirzelius. 321 λέγε] πλέκε Valekenarius. 325
 οὖν πείσεις N., ἂν πείσεις libri. 329 κἄμους Bothius. πόλις]
 πολὺ libri plerique. 335—337 inverso ordine legendos arbitratur
 R. Prinz. 336 οὐ δῆτα R. Prinz. 345 spurium censet N.
 355 sq. delevit N. 370 οὐκ ἂν προσεῖπον N. 373 ἐφῆκεν N.,
 ἀφῆκεν libri. 377 πρῶτον] μάλλον N. 383 θανοῦσ' ὀφλήσω
 N. 405 τοῖσδ' Ἰάσονος Herwerdenus. 407 ἐπίστασαι δέ] ἔπειτ'
 ἄνασσαν Herwerdenus. 421 αἰοῶν C. 443 ὦν τε Porsonus,
 τῶνδε libri. 452 Ἰάσον' Elmsleius. 457 ἀνίης Victorinus. 466
 εἰς ἀναΐδειαν Weilius. 480 ἀμφέπων Ald. 491 συγγνώστ' ἂν

ἦν BC. 494 θέσμι' (vel θέσμια) ἐν ἀνθρώποις BC, θέσμι
 ἀνθρώποις BC cum Schol. Aeschin. p. 97, 30. θέσμι' ἐν
 βροτοῖς Weilius. 509 μακαρίαν Ἑλληνίδων v. l. 510 σεπτὸν
 N., πιστὸν libri, σεμνὸν Alexander Rhet. vol. 8 p. 451. 512
 εἰ] ἡ Elmsleius. 526 ἐπεὶ σὴν N., ἐπειδὴ libri. 527 sq. σωτη-
 ρίας ναύκληρον N., ναυκληρίας σώτειραν libri. 538 κράτος N.
 χάριν cum v. l. θράσει libri. 549 μέγας suspectum. 564 u-
 spurium notavit N. 565 παίδων πέλει Elmsleius. 567 τὰ γ'
 ὄντ' ὀνῆσαι N. 573 ἄρ' Porsonus, γὰρ libri. 584 ὥς Matthiae
 ὥς libri. 587 σιγῇ] λάθρα malit N. 588 οἶμαι N., οὖν σὺ BE
 οὖν Ca, οὖν μοι BC. 591 σ' εἶργεν N. 606 γάμοισι καταπρο-
 δοῦσά (vel γάμοισί που προδοῦσά) σε Herwerdenus. 626 ὥστ'
 ἐπαυρέσθαι γάμον R. Prinz. 643 δώματα N., δῶμα libri. 644
 ἀμαχανίας Elmsleius. 650 δ' οὐκ] τίς Elmsleius. 654 μῦθον N.
 μύθων libri. 656 ὥκτισεν Musgravius, ὥκτειρε libri, οἶκτειρε
 malit N. 659 παρέστη Badhamus. 660 καθαρὰν Badhamus
 660 sq. ἀνοψαντι BC. 664 φίλοις BB. 676 ἡ θεμιτὸν ἡμῶν
 Heimsoethius. 695 ἡ που] ἡ γὰρ Elmsleius, οὐ που olim Wi-
 tzschelius. 703 μὲν plerique libri om., συγγνωστά γὰρ λίαν σε N.
 705 καινὸν] μεῖζον N. αὐ' λέγεις] ἀγγέλλεις E, ἀγγελεῖς Chr. pat.
 138. 708 καρτερεῖν] καρδίᾳ v. l. unde καρδίᾳ δὲ καρτερεῖ suasi
 Heimsoethius. 715 θάνοις vitiosum, θάλοις olim N., πέλοις Din-
 dorfius. 717 παύσω γὰρ ὄντ' (vel παύσω σε φύντ') N. 723 sq.
 spurios esse vidit Hirzelius. 730 ante v. 727 collocavit R. Prinz
 729 proseripsit N. 732 suspectum habet N. 737 μὴ Her-
 mannus, καὶ libri. 738 φίλος] φηλός N., σφαλερός Heimsoethius
 κάπικηρυκεύματα Schol., κάπικηρυκεύμασι libri. 739 τὰ
 Wyttenbachius, οὐκ libri. πλῆθι σε N., πλῆθοι libri. καὶ τὰ κη-
 ρυκεύματα οὐκ ἂν παρωθοῖς Heimsoethius. 741 ἔδειξας Mei-
 nekius, ἔλεξας libri, ἔθηκας olim N. ἐν λόγοις CBC, ὃ γύναι
 al. 746 πατέρα θ' Ἑλλιον πατρός] Ἑλλίου θ' ἄγνὸν σέβας v.
 748 delevit N. 751 ζῶν] γῆς al. 752 Γῆν καὶ λαμπρόν Ἑλλί-
 ος Kirchhoffius, γαῖαν λαμπρόν θ' ἥλλου φῶς vel γαῖα
 λαμπρόν ἥλλου τε φῶς libri. Γαῖαν Ἑλλίου θ' ἄγνὸν σέβας e
 varietate ad 746 adnotata Musgravius. 754 παθεῖν Dindorfius
 post 755 videntur aliquot versus excidisse. 756 πάντα] τὰμὰ N.
 767 deleri iubet Hirzelius. 778 sq. damnavit Porsonus, item 77
 suspectus. 781 λίπω σφε Burges, λιποῦσα libri. 790 μὲν δ'
 N., μέντοι libri. 816 σὼ παιδε] σὸν σπέρμα BC. 828 κλεινο

τάτων σοφίαν verba spuria arbitratur N. 835 ῥοαῖς libri. οὐ
καλλινάου παρὰ Κηφισοῦ ῥοαῖς temptabat N. 836 τὸν deleverit
N. 838 χώραν — αὖρας] αὖρας καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων
coniecit N. sed gravior videtur corruptela. 846 πῶς] τίς Her-
mannus. 850 μεθ' ἄγων Herwerdenus, μετ' ἀστων Meinekius.
854 πάντῃ σ' N., πάντες libri. 856 φρεσὶν Dindorfius. 857 τέκνον
N., τέκνων libri. πόθεν θράσος ἢ φρένας ἢ χέρα νῦν σέθεν et in
strophā πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν πόλις ἢ φίλων suavit Badhamus.
867 οὐ τὰν ἀμάρτοις Porsonus. 882 ἐννοηθεῖς BC et Chr.
pat. 806. 887 suspectum habet N. 894 δευτε] δευρο Elms-
leius. 910 παρεμπολῶντι δευτέρους (δῶμασιν Dindorfius) πόσει
Heimsoethius, παρεμπολῶντος ἀλλοίους πόσει libri. adiectivum
ἀλλοίους a tragoedia alienum. 913 eiecit N. 914 ὕμων Valcke-
narius. 926 et 927 post v. 931 collocari iubet Hirzelius. 938
ἀπαροῦμεν Elmsleius. 939 παῖδας δ' Weilius. 942 δάμαρτα
σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πάρος R. Prinz, qui v. 943 deleri vult.
945 Iasoni tribuebatnr, Medee redditus est a R. Prinzio, cf. Schol.
ἄλλων] πολλῶν malit N. 958 λέζεται Fr. G. Schmidtus. 960
βασιλικόν Wunder, βασιλειον libri. 964 λόγος] ἔπος L. u Sybel.
966 sq. κεῖνα — τυραννεῖ ut suspecta notavit N. 978 ἀναδεσ-
μῶν Porsonus, ἀναδέσμων libri, ἀναδεσμῶν Elmsleius. 981
χεροῖν N, χεροῖν λαβοῦσα libri. 987 ἄταν] Ἄιδαν N. 1001
ἄλλα Matthiae. 1037 ἀλγεινόν τ' ἐγὼ Fr. G. Schmidtus. 1048
παύομαι βουλευμάτων v. l. 1052 φρενός (φρενί B) interpola-
toris esse coniecit Dindorfius. προέσθαι in προσέσθαι mutari vult
Badhamus. 1056 μὴ ποτ'] μὴ σύ γ' al. θυμὲ θυμέ, μὴ ἐργάσῃ
τάδε N. 1058 ἐκεῖ] καὶ μὴ Hermannus. 1067 τληπαθεστάτην
Etym. M. p. 675, 17 cod. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.*
p. 247. 1068 damnavit Piersonus. 1073 εὐδαιμονοῦσιν Elms-
leius, εὐδαιμονοῦσιν libri. τὸ δ' ἐνθάδε Herwerdenus. 1076 οὐ
γὰρ N., οὐκέτ' libri. 1077 οἷα τ' ἔθ' N., οἷα τε πρὸς BChe, οἷα
τ' ἐς BC. 1078 θρᾶν μέλλω] τολμήσω v. l. 1080 suspectum
habet Cobetus. 1087 δέ Reiskius, δέ δὴ BCEac, δέ τι B. 1088
μῆαν addidit Elmsleius. 1089 οὐκ Reiskius, κοῦκ libri. 1099
ἄθρῳ N., ὄρῳ BEb, ἔσθρῳ BC, εἶδον Weilius. 1109 κυρήσει
Ald. et Schol., κυρήσαι vel κυρήσας libri. 1120 ἀγγελούντ'
ἔπος N. 1130 ἐστίαν BC, οἰκίαν ceteri. 1139 οἰκῶν ex
Scholliis Weilius, ὠτῶν libri. 1150 νεάνιδος χόλον BEc. 1158
πατέρα καὶ τέκνα σέθεν B, τέκνα καὶ πόσιν σέθεν N. 1181

ἀνέλκων libri, ἔλίσσων Herwerdenus. 1182 τερμόντων ἀν ἥπειτο Musgravius. 1189 λεπτήν] λευκήν Ald. potius λεπτοί 1088 vi-
tiosum videtur. 1193 χρυσούν Herwerdenus. 1194 ἐθάλπτο N.
1196 δυσπετής μαθεῖν N., δυσμαθής ἰδεῖν libri. 1205 παρ-
ελθών N., προσελθών libri. 1215 ἐξανασπάσαι vel ἐξαπαλ-
λάξαι malit N. 1218 ἀπέσβη Scaliger. 1221 corruptus. 1223
ἀντιστροφὴν Chr. pat. 800 et fortasse Schol. 1234 πύλας]
δόμους BC et Chr. pat. 878. 1243 μὴ] μὴ οὐ Elmsleius.
ipsum verum spurium arbitratur N. 1252 ἀπὸ τῆς Ἀελλοῦ]
Ἀελλοῦ κύκλος Weilius. 1255 χρυσέας ἀπὸ γονᾶς Musgravius.
1256 θεοῦ — πλινεῖν] πλινεῖν δ' αἰμ' ἀμβροτον Weilius.
1259 sq. τάλαιναν φονίαν τ' Seidler, φονίαν τάλαιναν τ'
libri, φονῶσαν (ita iam Kirchhoffius) ἀλαόν τ' Heimsoethius.
1262 ἄρα Kirchhoffius, ἄρα libri. 1265 φρενοβαρῆς Dindorfius,
φρένα βαρὺς Hermannus. 1266 δυσσεβῆς N., δυσμενῆς libri.
1268 χαλεπὰ] σθένεα Heimsoethius. 1269 sq. graviter laborant.
συνωδὰ] σύννοια v. l. 1271 ποῦ] πῇ Dawesius. 1272 eieci
N. ante 1275 desiderantur duo versus trimetri iambici, nisi vero
1284 et 1285 spurii sunt. 1276 τέκνοις μοι δοκεῖ Weilius.
1280 ὃν Seidler, ὦν libri. 1281 μοῖρα] τόλμα coniecit N. 1288
ὑπερβαίνουσα N. 1290 δῆτ' Elmsleius, δῆποτ' libri. 1295
Μῆδεῖα τοῖσδ' Canter, Μῆδεῖα τοῖσδέ γ' vel (ita enim BC)
Μῆδεῖα τοῖσιν libri, Μῆδεῖ' ἔτ' ἐστίν Heimsoethius. 1296 γῆς
γε κρυφθῆναι Elmsleius, γῆς καλυφθῆναι Weilius. 1299 sq. ut
suspectos notavit Dindorfius. 1304 sq. abesse malit N. 1316 τί-
σωμαι φόνω (δίκην v. l.) verba corrupta, τίσουσιν φόνον coniecit
Weilius. 1328 ἔργον δρωῶσα BC. 1333 τοιόνδ' N., τὸν σὸν (δ' addidit
B) libri. 1351 ἡ μάκρ' ἀν — ἐναντία BC. 1357 ἀνατῇ] ἄτμον
al. 1359 πέδον] σπέος Musgravius, πέτραν Elmsleius, πέτρον
Weilius. 1365 οὗτοι νυν Elmsleius, οὐ τοίνυν libri. 1367 σφ'
ἄρ' ἠξίωσας Dindorfius. 1374 στύγει Weilius. 1386—1388 ut
suspectos notavit N., unum versum 1387 tolli iubet Fritze. 1388
ἐμῶν] νέων Weilius. 1404 μάτην δ' BE. 1405 ὦ Ζεῦ, τάδ' ὄρας v. l.
Schol. Ar. Ach. 119: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐρυπιδὸν
ὦ θερμόβουλον σπλάγγνον.

ORESTES

Argum. p. 243, 12 ante συνὼν codices addunt ἐπαγγελιάμε-
νος αὐτῶν εἰς τὸν βίον (al. ἐκ τοῦ βίον) προεῖσθαι. ante p. 244,

1 ex AB aliisque libris haec supplenda sunt: 'Ορέστης διὰ τὴν
τῆς μητρὸς σφαγὴν ὄμει καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θάνατον, μέλλων φονεῦειν
Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβροήθησε,
διακωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ κεῖται ἡ μυθοποιία.
244, 8 κάμνων ὑπὸ μανίας καὶ κείμενος ἐπὶ malit N. 11 δὲ]
παρ' Kirchhoffius. ἀν' addidit N. 12 πλησιαίτερον οὕτω παρα-
καθεζομένη libri plerique, πλησιαίτερον αὐτῶ (vel cum Porsono
ταύτῳ) παρακαθεζομένη N. 20 φανῆλοι εἰσιν N., φανῆλοι ἦσαν
libri. 245, 10 γούνη δ' οὖν coniecit N. 32 Ναυπλίου N.
προσσχών Matthiae, προσσχών codex. 246, 14 αὐτὸν Weilius,
αὐτὴν cod. 28 εἰσελθόντες Matthiae, εἰσελθόντων cod. 247, 8
διαχειρίζειν Matthiae, διαχειρίζειν cod. 12 εἰς οὐρανὸν εἰς
οὐρανὸν vel εἰς θεοῦς malit N.

V. 2 συμφορὰν θεήλατον AB et Schol. cf. Dio Chrysost. 4, 82
et Stob. Flor. 98, 42. 3 ἀνθρώπων A et Lucianus q. d. Oeyp.
167. 13 Ἔρις v. l. 24 ἄρσιν δ' Elmsleius, ἄρσιν τ' libri. 28
ἀδικίαν μὲν] ἁμαρτίαν Helmsöethius. 30 ἅπαντος Matthiae.
φέρων Ald. 33 damnat Herwerdenus. 35 τ' addidit Reiskius. 38
Εὐμενίδας] δεινῶπας Dindorfius. δεινοῖσιν αἰ τὸν δ' ἐξαμιλλᾶν-
ται φόβοις Weilius. versum suspectum habebat N. 40 καθή-
γισται Reiskius. 51 damnavit Herwerdenus, 50 et 51 spurios
iudicat Dindorfius. 54 ἐκπερῶν Sevinus. 69 ῥοπήs N., ῥώμης
libri. 74 δδε] ὅς Porsonus. ἔφην] ἔχει Heathius. ipsum versum
eiecit Kirchhoffius. 82 spurium arbitratur Kirchhoffius. 84 ῥοπήs
Hartungius, πνοήs libri. 86 εἰ] ἡ BF, αὐ coniecit N. 87 ἦκειs Enst.
ll. p. 146, 12 p. 809, 36 Od. p. 1856, 14. 97 οὐ θεμιστὸν Wunder-
lich, θεμιστὸν A, οὐχὶ θεμιτὸν ceteri libri. 100 ὀρθῶς ἐλέγξας
Reiskius, ὀρθῶς ἐλέγχειs Hartungius. ὀρθῶς γε λέξας' οὐ φίλως
ἐμοὶ λέγειs Porsonus. 103 γ' Matthiae, τ' libri. 110 καλῶς B.
111 eiecit Hermannus. 118 ταρβοῦσα γε Herwerdenus. 119
πρωμενῇ v. l. 122 ἐμήν] ἐμὲ cC. 128 παρ'] γὰρ Portus. 147
ὕπ' ὄροφον Dindorfius. 154 τίνα τύχην εἶπω verba suspecta.
159 φερομένῳ] δρεπομένῳ coniecit N. 171 ἄρα N., ἀνά libri.
171 sq. μεθεμένα κτύπον πόδα σὸν εἰλίξεις Porsonus, πόδα
σὸν εἰλίξεις μεθεμένα κτύπου libri. 185 ἀπὸ δὲ λέχεος Her-
mannus. 185 sq. ἄσυχον Dindorfius. 186 παρέξειs φίλοιs Har-
tungius. 188 θανεῖν θανεῖν Lachmannus. 189 οὐδὲ] οὔτε A,
οὐ δὲ olim Dindorfius. 191 ἐξέθυσεν Φοῖβος Kingius. 200

ισονένυ' Porsonus. 228 *μανιάς* Schol., *μανίας* libri. 231 *ἀνακύνκει* vitiosum. 233 *θέλεις πόδα* Dindorfius. 238 *ἔδωκεν* εὐ A. 251 *σύ τοι* Plut. Mor. p. 88 C. 255 *μη' ἐπίσιζέ μοι* malit N. 257 ut spurium notavit N. 277 *πνευμόνων* N., *πνευμόνας* libri. 281 *σε]* σοι recentiores libri. 284 *ἦνεσας* N., *ἐπένευσας* libri. 286 ὅς δ' ὁρᾷ μ' *ἐπάρας* (vel με πείσας) coniecit N., qui tamen 286 et 287 scribi malit ὅς τοῖς λόγοις μ' ἠύφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὖ, ὁρᾶσαι μ' *ἐπάρας* ἔργον ἀνοσιώτετον. 292 et 293 spurios indicat L. Dindorfius. 294 ὦ *κασινύτη*, *κάρα* Brunckius. 304 *προσεδρεῖα* libri plerique. 315 ut spurium notavit N. 320 *γούσις]* θρήνοις Hermannus. 321 αἵτε suspectum. 322 *ἀμπολεῖσθ'* N. 330 *ἔλακεν* deleuit Hartungius. *ἀνὰ δάπεδον* abesse malit N. *ἀνὰ θέμεθλα γὰς* scribi vult Heimsoethius. 331 *μυχοί* Trichinius, *μυχοί γὰς* libri. 339 et 340 transponit Kirchhoffius. 344 metro laborat. 347 τὸν ἀπὸ *Ταντάλου* verba abesse malit N. 349 πολλῇ δ' *ἀβροσύνη* al., πάνυ δ' *ἀβροσύνη* L. Dindorfius. 356 *ἡδέως]* ἄσμενος malit N. 360 *ἐπησθόμην* Heimsoethius. 361 seclussit Dindorfius. 367 *ἀρκυστάτοις* N., *πανυστάτοις* libri. 374 *θυγατρὸς]* παιδὸς al. 381 *σημανῶ]* *μηνύσω* al. 383 *ἀφύλλους* Reiskius, *ἀφύλλον* libri. 386 *κακοῖς* suspectum. 391 *παρὰ λόγον* Dindorfius, *παράλογόν* libri. 393 *φείδου* πολλάκις N. 394 εἰς με Elmsleius, εἰς ἐμὲ libri. 395 τί *χοῖμα πάσχεις]* Ὁρέστα *τλήμων* Stob. Flor. 24, 5 et similiter Clemens Alex. Strom. VII p. 844. 402 *ταλαίνης μητρὸς* ἐξώγουν *τάφον* v. l. 406 *Πυλάδης γ'* Kirchhoffius. 415 *θάνατον]* *πατέρα γ'* coniecit Weilius, *φθίμενον* Herwerdenus. 423 *μητρῶον θεῶν* N. 424 *ἔφυν φίλος* Brunckius, *ἔφυν κακός* libri meliores. 429 *ἦγνισαι τόδ' αἷμα κατὰ νόμον πόλεως* coniecit N. 430 ὅποι B. 432 *Τροία* Musgravius. 434 *οἱ' ἐτέρων δ'* Weilius. 439 τί *ὁρῶντες; ἢ τι καὶ σαφῶς εἰπεῖν ἔχεις;* N. ex Schol., atque εἰπεῖν ἔχεις ABF praebent. 441 sq. abesse malit Weilius. 459 *ἀπωλόμην, Μενέλαε]* *Μενέλα'*, *ἀπωλόμεσθα* Elmsleius. 461 τοῖσιν ἡμαρτημένοις B et alii. 468 *βάλω* Seidler. 485 ἐν *βαρβάροις]* ἀφ' Ἑλλάδος v. l., quam sequitur scriptor epistolarum Apollon. Tyran. p. 49, 8 ed. Kays. 491 *ἀγών ἂν τί σοφίας* εἴη N. (cf. Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1272), *ἀγών τίς σοφίας ἦκει* libri. 493 *γένετ' ABC*, *γένονεν* scripserit N. 497 *τῆς ἐμῆς θυγατρὸς AC*. *κάρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς πληγῆς* ὑπο Hermannus, *πληγῆς γυναικὸς, τῆς ἐμῆς κόρης, πάρα* Heimsoethius. 506

γεγονε Reisigius, γένετο B, ἐγένετο al. μητέρ' ἐγένετο Porsonus. 514 sq. φρυγαῖσι δ' ὁσιούν, ὅστις αἶμα' ἔχων κυρεῖ (abiectionis verbis οὐδ' εἰς ἀπάντημα' ei ἀνταποκτείνεω δὲ μή) N. κυροῖ ABc. 531 μισεῖ σὺ Hermannus. 537 deleuit Hermannus. 536 et 537 deleuerat Brunckius. 543 καὶ μὴ' πισημοῖς συμφοραῖς ὠδύρετο Stob. Flor. 75, 10. 546 ἐγὼ δ' Hermannus, ἐγὼ δ' libri. 547 ὅσιος δ' ἕτερον ABFe. ὅσιος δέ, γαῦρον coniecit N. 551 λόγῳ N., δυοῖν libri. 554 ut spurium notavit N. 556 κάλλιον ἀμυνεῖν Kirchhoffius, μάλλον ἀμύναι AFC, μάλλον μ' ἀμύναι al. 558 ἀθέουσιν N., ἰδίους libri. 561 of N., ὁ libri. 588—590 interpolatoris esse coniecit Dindorfius. 590 εὐναστήριον libri, cf. quae dixi Eurip. Stud. II p. 175. 592 καί τε βροτοῖσι στόμα νέμων Clemens Alex. Protr. p. 65. 593 seclussit N. 595 sq. καὶ κτενετε — οὐκ ἐγὼ spuria arbitratur N. 599 ὁ delet Porsonus. 608 abesse malit N. 609 ἀνάξεις libri meliores. 612 ὄχλον] χορόν al., λαόν Lex. rhet. Cantabr. p. 339, 11, λεών N. 613 οὐκ ἐκοῦσαν Canter, οὐκ ἄκουσαν libri. ἐπισείσω] ἀνασείσω vel ἐκπείσω al., ἐπισίξω malit N. 616 εἰς οὗς libri. 618 delet Paley. 622 δράσω τε πρός] τὸ δεύτερον Herwerdenus. 625 seclussit N. 632 ποῖ σὸν] τῷ σὸν vel τῷ σὺ N. 640 sq. veterum quidam damnarunt. 656 sq. σωτήριος στάς, ἡμέραν ἡμῶν ὑπερμίαν ποιήσας malit N. 662 sq. corrupti videntur. 677 ταῦτ' Kirchhoffius. 684 καὶ χρή] πρέπει Heimsoethius. 686 καὶ χρή θανεῖν κτείνοντα Heimsoethius. ipsum versum spurium putabat Hermannus. 696 δῆμος] θυμὸς N. cf. Men. monost. 71 et Stob. Flor. 46, 5. 700 ἦν N., ὅταν libri. 701 ὅς' ἂν θέλῃς malit N., οἶον θέλεις Cobetus. 704 ἐλθὼν δ' ἐγὼ σοι Τυνδαρεὼν πειράσσομαι v. l. 705 πείσαι] πείθων Weilius. 714—716 damnat Dindorfius. 718 τᾶλλα δ' οὐδέν AFC, τᾶλλ' ἀδύνατ' Wecklein. 730 πόλεως καταστάντ' (vel ἀθροισθέντ') εἰσιδὼν Heimsoethius. 734 κακὰ] λόγῳ malit N. 735 συγκατασκάπτεις ὅρ' ἡμᾶς malit N. 737 εἰκότως ἔχει γυναικὸς κἄνδρα Heimsoethius. εἰκότως in εἰκὸς ἦν mutari voluit Hermannus. 747 τοῦτο γὰρ εἰδέναι ποθῶ B. unde τοῦτο γὰρ μάθειν ποθῶ conicere licuerit. 750 σπείρας πατήρ] κεκτημένος v. l. 771 οὐ προσήκον μὲν B, οὐ προσήκον ἐμὲ N., οὐ παρείμεν Heimsoethius. 772 πανούργους N. ex Schol., κακούργους libri. 775 ἐπραξας BC. 776 τιμωρᾶν γ' Kirchhoffius. μὴ οὐ Brunckius. 779 ἐστὶν ἐκβῆναι κακῶν B. 782 τὸ πρᾶγμα' ei τὸ δοκεῖν libri meliores. versum spurium seclussit N. 784 ἂν α'

ἐποικίλσαι Hermannus. 789 καὶ χρόνῳ γε Heimsoethius, et γε praebet B. 793 suspectum habet Vsener. 805 ὧν] εἰς Paley. 812 χρόσεας Porsonus, χρόσεας libri. 812 sq. ὑπὲρ ἀρνός] ἔρις ἤλυθε Τανταλίδαις coniecit N. 816 sq. ἐνθεν δ' αἰματόεις ἀμεί-|βων φόνῳ φόνος οὐ coniecit N. 820 τεμεῖν Porsonus, τέμνειν libri. 824 κακόνων vel κακόφωνων coniecit N. 825 θα-|νάτοιο γὰρ N. 828 σὰν deleverit cum Hartungio N. 834 οἶον οἶον ἔργον τελέσας] οἶον ἔργον τλὰς ὁ τάλας Hartungius. 835 ἐκβεβήκαμεν Hermannus. 836 φόνον Hartungius. 844 οὐ που Hermannus. 848 δώσω] δραμών Hartungius, δραμεῖν Heimsoethius (cf. Chr. pat. 416 et 443). 852 delet Paley. 876 πόλιν] γρ. ὄχλον A. 879 φάσμ'] θαῦμ' B. 895—897 spurios arbitratur Dindorfus. 898 ἐπὶ τῷδ' ἡγόρευε FC, ἔπειτα δ' ἡγό-|ρευε N. 904 ἡναγκασμένος vitiosum, ἐξωγκωμένος Heimsoe-|thius. 907 ἡδύς τις λόγους Musgravius. 916 spurium esse vidit Weilius. 921 τοῖς λόγοις θέλων] τοῖς ἄλλων λόγοις Heimsoe-|thius. 938 δέ] δὴ Weilius. χρεῶν] πρέπον N. 957—959 a qui-|busdam libris abfuisse tradunt Schol. 961 λευκῶν Hartungius. 962 τὰν addit Barnesius. 964 καλλίπαις ἄνασσα Heimsoethius, Περσέφασσα καλλίπαις (καλὴ παῖς v. l.) θεὰ libri. 972 ὃ τε μακαρτάτοις Weilius. 973 ξῆλος ὧν ποτ' οἴκοις Musgravius. 976 ἰὼ ἰὼ] ἰὼ ᾧ Hartungius. 983 τε addidit Hermannus. χθο-|νός τ' ἐξαμμέναν coniecit N. 983 sq. verba αἰωρήμασι πέτρων et φερομένην δίναισι ut suspecta notavit N. 986 ἔτεκεν et ἐμέ-|θεν abesse malit N. 988 ποτανον Porsonus, τὸ πτανόν libri. 998 ὅπῳ] suspectum. 1000 ἱπποβῶτα Dindorfus, ἱπποβοῦτα vel ἱπποβᾶτα libri. 1003 sq. προσερμόσας' ολόπωλον Weilius. 1006 Ζεὺς delet Weilius. 1007 ἀεὶ addidit Hermannus. 1009 Κρησίδος Paley. 1016 ἐξιθύνων Elmsleius, ἰθύνων libri. 1019 νερτέρον ABFC, νερτέρας C. 1026 ὅτ' οὐκ ἐθ' Weilius, quod ipsum voluisse videtur Kirchhoffius. φέγγος εἰ θεοῦ τόδε οὐκ ἔστ' ἐθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις ὁρᾶν temptabat N. 1027 ἀπ'] ὑπ' al. 1030 ξῆν σ' ἐχρῆν ὅτ' F. 1031 μοι] μου A. ἀνανδρία AF. μὴ πρὸς θεῶν με περιβάλλης ἀνανδρία coniecit N. cf. Hermannī adnot. 1033 μὴ οὐ στένειν Herwerdenus. 1038 γόνον] δόμον Aristophanes Byzantius. 1040 τρώπῳ] μόρῳ malit N. 1041 ξίφους] θράσους Herwerdenus. 1046 corruptus. 1047 μ' ἔτηξας Heimsoethius, post 1048 duos Electrae versus excidis-|se coniecit Kirchhoffius. 1049 ἐμοὶ N., ἐμόν libri. 1050 τὰδ']

τὸ δ' Weilius. 1051 ἀμφοῖν Lobeckius. ipsum versum deleri malit N. 1056 θάνοις N., θανεῖν libri. 1063 φάσσανον Hartungius. 1064 βουλευμάσι B. 1082 ὅμ' B. 1085 ἡ που AF. 1086—1088 nondum emendati. coniecturas Scholiorum ope periclitati sunt Hartungius et Heimsoethius *Krit. Stud.* I p. 31. 1092 κατήνεσας N., ἐπήνεσα libri, ποτ' ἦνεσα Hartungius. 1106 ἔτοιμον ἔστιν] ἐμόν γ' ἔτοιμον Th. Bartholdus ex Schol. ἔσται καλῶς] ἐν εὐμαρεῖ Heimsoeth. ex Schol. 1109 οὐκ οἶδεν Αἰδὼν N. 1112 κατόπτρων Aelianus N. A. 7, 25. 1122 γ'] σφ' Hartungius. 1123 ταῦθ' libri. 1135 χάιν Wecklein. 1145 delevit N. 1146 δόρν] πόνονος malit N. 1147 ζῶην ἐγὼ N. 1151 δυοῖν N., ἐνός libri. 1157 τὸ κῆδος Wecklein. 1170 ἐλευθερός N. 1182 τὰ μέλλοντ' ἀγάθ' Hartungius. 1196 spurium esse suspicatur N. 1200 παρῇ corruptum, ῥυῇ N. 1208 ζῶν] σᾶς Hartungius. 1210 ὑμεναίοισι δεξιουμένην Wecklein. 1220 ἐν δόμοις A. 1224 suspectus Hermannus. 1227—1230 ut spurios notavit N., cf. Schol. p. 283, 21 ed. Dind., quem locum emendavit Kirchhoffius in minore editione. 1236 ἐπεγκέλευσα Musgravius, ἐπεβούλευσα AEFcC, ἐπεκέλευσα a. 1245 spurium iudicat N. 1246 τὰ πρῶτ' ἀνὰ Πελασγὸν Hartungius. 1251 στήθ'] σχέθ' Herwerdenus. 1267 κόρας διάδοτε Canter, κόραισι δίδοτε libri. βοτρυχῶν Bergk. versus nondum emendatus. 1269 πρόσσεχε Seidler, προσέρχεται libri. 1274 τρίβος Th. Bartholdus. 1284 ἀσυχία Dindorfius. 1285 σφαγίδα v. l. φοινίσσουσ' Kirchhoffius, qui choro hunc versum tribuit. 1292 ἀκμή N., ἀγών libri. 1295 σκοπεύουσ' ἀπαντᾷ N. cf. gramm. Ambros. u. Append. Lex. Vindob. p. 285. 1300 ἐπίκουρος AF. 1302 φονεύετε καίνετε ὀλλυτε] καίνετε καίνετε, θείνετε θείνετε Hermannus, ὀλλυτε καίνετε Weilius. 1303 πέμπετε] θείνετε v. l. 1304 ἔσω χροός Hermannus. 1307 δόρει — ὀπόδι Hermannus. 1309 σιδαρείοις Hermannus, σιδαρείοισι libri. 1318 δ' Porsonus, τ' libri. 1324 ἦντιν' ἐνδοθεν Hartungius. 1353 καὶ βοάν] ὁμοῦ βοᾷ Weilius. 1357 φόνον vitiosum, νεκρὸν Herwerdenus. 1360 τὰ μὲν γὰρ — τὰ δ' οὐ Weilius. 1362 ἐς Ἑλέναν φθόνος Weilius. 1366 βασιλικῶν Wunder, βασιλείων libri. 1369—1502 metro laborant. 1387 δυσελέναν σκύμνον Weilius. 1389 ὁτοτοῖ N. 1392 ἀβροσύνη Herwerdenus. 1393 et 1400 αὐθέναστα malit N. 1395 ἀχάν Weilius. θανάτου] θρήνον Hartungius. 1401 δύο delet Hartungius. 1407 ἀσύνχον Dindorfius. 1424 ματρο-

φόντας Dindorfius. 1430 βαρβάρους Kingius, βαρβάρουσι libri. 1431 λήνον] λήν' Weilius. 1433 ζετ' ἐν πέδῳ Hermannus. 1434 ἐπιτύμβι' ἀγάλματα Herwerdenus. 1440 ἀπόστα δὲ malit N. 1457 οἱ δ' ἀμφὶ Paley. 1467 φουγάδι δὲ ποδὶ Facius. 1482 φασγάνων] ξιφῶν Heimsoethius. 1485 ἐγεγόμεθ' libri. 1518 πᾶσι om. A recte. emendatio versus incerta. 1519 πέλας] σέλας Hartungius. 1530 ἐξηγέσθ' ἄν Weilius. 1533 εἰ δ' ἄρ' Weilius. 1534 σώζειν θέλῃ] σώσῃ θανεῖν al., σώζειν θέλων coniecit N. 1535 Πυλάδην vitiosum, τρίτον Elmsleius, φίλον Weilius. ipsum versum suspectum habet N. 1545 ἔχει] ἄγει malit N. δαίμων βροτοῖς] βροτοῖς θεός Weilius. 1547 sq. corrupti. 1547 ἔπαισεν ἔπαισε vel ἔπαισ' ἔπαισε al. 1550 spurium arbitrat N. 1561 δῶμα] κλειθρα B. 1589 τὸ πάρος Marklandus. 1593 φύγῃ Paley. 1596 πυρὰ Kayser. 1598 deleri iussit Heilandus. 1608 θυγατρός ἀπαρεῖς φάσγανον N. 1611 θανεῖν E, κταίνετο ceteri. αἰτοῦ πόλιν verba vix sana. 1614 σὲ Canter, σοὶ libri. 1620 γεῖσα τῶνδε τειχέων Heimsoethius. 1624 ζῆ δ' N., ζῆν libri. 1631 spurium iudicat N. 1646 τεθήσεται Porsonus. 1647 καλεῖν vitiosum, πέδον Valekenarius. 1650 βραβεῖς libri. 1651 suspectum habet N. 1653 ἧ ABF. 1655 Νεοπτόλεμος ἄξεσθαλιν Elmsleius. 1658 ὥς] ὧ A, ὅ B. κατήνεσας N., ποτ' ἦνεσας libri. 1670 πείσομαι τε Kirchhoffius. 1674 κατοικήσουσαν Weilius. 1679 νεῖκας A, νεῖκος Fc, νεῖκους al. 1684 Διοῖς N., Διὸς libri. μελάθροισι πελῶ N. 1690 ναύταις suspectum. fortasse huc revocandum quod ad νιοῖς 1689 in AB adnotatur γρ. ὑγρᾶς.

RHESVS

Argum. p. 307, 2 πῦρ] δάλλης πυρὰν A, δέλλης πυρὰ N. 15 πολεμίον N., πολεμίων Kirchhoffius. 17 ἀνεχώρησαν N. 308, 6 ἔσεσθαι] τὴν στρατείαν addit A. 10 ὑποφαίνειν Valekenarius, ὑποφαίνει libri, ὑπεμφαίνειν Dindorfius. 13 Δικαίωχος N., διμαίαν libri. 22 τί δρῶμεν R. Morstadtus, παρῶμεν libri. 23 στρατεύμα B, στρατεύματι A. 309, 5 κατασκοπεύοντες malit N. 6 τοῖς Ἑλλησι om. BC. 10 τοῦ δράματος] ὑπόκειται addiderit N.

V. 4 post 9 collocavit N. δέξαι τε N., δέξαίτο libri. 5 φουλακὴν] φρουρὰν ABC. 16 σε φοβεῖ addidit Dindorfius. 17 δό-

λος *ABC*. post ἐκ νυκτῶν libri addunt οὐκέτι (οὐκ ἔστι *ABC*)
 tanquam chori responsum: quod deleri olim iussit Dindorfius. 19
 τίν' ἔχων *N.*, εἰ μὴ τιν' ἔχων libri. 22 κοίτην Dindorfius, κοίταν
 libri. 25 ἀεῖραι Hermannus. 31 μόναρχοι suspectum, μόραρχοι
 Musgravius. 43 πυρσοῖς] φάεσι Dindorfius. 52 ἤλθες] ἦκαις
 Chr. pat. 1870 2299 2390. quod verbum praeferendum videtur.
 78 πῦρ' αἰθεῖν Reiskius, πῦρ αἰθεῖν *B*, πυραλθεῖν ceteri libri.
 82 ὡδ' αἰσχροῦς *B*. 86 φίλοις] ἴσως Chr. pat. 99 et 1135.
 90 πύκαζε *BC* et Chr. pat. 91. 105 ἀνὴρ πρόβουλος Chr. pat.
 2367. 108 καλόν malit *N.* versum deleri iussit Herwerdenus.
 110 φλέγειν Musgravius. 116 περάσεις — τροπῇ δορός *C*.
 118 ἦν ἀρα verba vitiosa. 129 μαθόντος Piersonus. κατασκό-
 πους *Ch*. versus nondum emendatus. 130 γνώμην, ἀναξ] προ-
 θυμίαν *b*, προθυμίαν ἀναξ *c*, γνώμην ἐγώ Chr. pat. 1916 et
 similiter 2231, quod verum videtur. 138 κοῖμα Piersonus,
 κόσμει libri. 142 λόγον *ABC*. 146 στρατόν *ABC*. 148 ὅδ'
 ἂν *N.*, ὅταν libri. 150 θέλει] τολμᾷ Chr. pat. 1934, uli tamen
 θέλει *al*. 164 λέγεις malit *N.* cf. Chr. pat. 1620 et 1968. 165
 πλὴν ἐμὴν τυραννίδα *N*. 169 αἰτήσεις *AB*. 171 Ἴλιον *bcA*.
 181 αἰτήσεις *AC*. 187 αὐτὰς *B*, αὐτὸς Dobraeus. 197 πόνος
 ὅδ' *N.*, πόνος δ' libri. 239 πέρας τὸν Ἀχαιὸν Canter. 252
 ποτὶ Μυσῶν verba corrupta. 256 ἐπὶ γαῖαν *BC*, ἐπὶ γαῖα *bc*,
 ἐπὶ γαλας *AB*. versus nondum emendatus videtur. 274 μάχας]
 αἰχμᾶς Meinekius. 276 ἀρχῆς] ἀλκῆς ed. Ald. 285 νυκτὶς]
 μορφῇ Chr. pat. 2096 et 2452, ὄρφνῃ Vater. 296 στείχων δ'
 ἀνακτος verba vitiosa. 302 ἐν ἱππελοῖσι Θρηκτοῖς ὅχοις] ἐν ἱπ-
 ποῖσι (ι) Θρηκτοῖς τ' ὀχμήμασιν *ABC*, ἐν ἱππεῖοις Θρηκ' ὀχμή-
 μασιν *N*. 305 πέλτης δ' ἐπ'] πέλτης ἐπ' *BCh*, πέλτη δ' ἐπ' *ABC*.
 χρυσοκόλλητος τύπος *N.*, χρυσοκόλλητοις τύποις (δίφοις *BC*)
 libri. 311 ἱππεῖς libri. 334 et 335 post 338 collocavit *N*.
 336 δ δ' *N.*, ὅδ' libri. 340 οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ *N.*, οὖνεκ' (οὖν
 ἐκ *B*) ἀγγέλου λόγων libri, οὖν κατ' ἀγγέλου λόγον Wecklein.
 359 ᾄδειν Bothius, ἰδεῖν *BCh*, εἰπεῖν *ABC*, αἰνεῖν Heimsoethius.
 368 σὺ σᾶ coniecit *N*. 378 καπρωθίμενον Elmsleius. 387 κατα-
 πνεῖ suspectum. 388 ἐσθλ' ἀπ' ἐσθλοῦ Dindorfius. 413 ἐν γένει
 Valckenarius. 423 τέμνω *N*. 425 λύπη πρὸς ἡμᾶρ] λύπη κατ'
 ἡμᾶρ vel αἰεὶ κατ' ἡμᾶρ *N*. 429 πορθμεύσων *BC*. 438 οὐχ
 ἄς Reiskius. τὰς ἐμὰς] ἐλκυσας Musgravius. 441 κρυσταλλό-
 πηγα vel κρυσταλλόπηκτον Kirchhoffius. 443 ὕστερος Cobetus,

ἑσπερον libri. εἰς καιρὸν Chr. pat. 1728. 449 θατέρω Brunck-
 ius, θητέρω libri. 452 sq. ἐγὼ γὰρ αὐτῶ τοὺς μέγ' ἀνθοῦντας
 δορὶ πέρσειν Ἀχαιοὺς N. 460 πρὶν τιν' οὔτε νῦν N., πρὶν οὔτε
 νῦν τιν' libri. 461 πῶς μὲν Badhamus. 462 Ἀχιλλεύς N.,
 Ἀχιλλεύς libri. 464 τόδ' ἔτ' ἡμεῖς Dindorfius. 465 ὅτω Mus-
 gravius, ὅπως libri. 466 ἔποινα σά φέροις λόγγα Hartungius.
 468 πρᾶξιν παρέξω Musgravius. 479 ἀριστῆς Brunckius, ἀρι-
 στέας B, ἀριστέας bc, ἀριστέας al., ἀρίστους Cobetus. 482
 πόρσω Dindorfius. 492 ἀντάραι Musgravius, ἐντάξαι libri. 500
 εἰς πλεῖστα Hermannus. 505 Ἰλλου ed. Ald. 515 πετηνοῖς C.
 517 μόρῳ] πότμῳ BC. 518 καταυλίσθητι Kirchhoffius, κατα-
 κλίσθητι malit N. 525 δέχθαι ed. Ald., δέχεσθαι libri, μένειν
 Dindorfius. 528 τὰν ἐμὰν πρώτα; Lachmannus, τὰν ἐμὰν; πρώτα
 libri. 533 ἔγρεσθε πρὸς] ἔξτε πρὸς Hartungius. 535 ἀὼς δὴ
 πέλας, ἄμαρ L. a Sybel, ἄμαρ δὴ πέλας, ἀὼς malit N. 538
 ἐκκληρώθη Dobraeus. 539 Κόρουβος L. Dindorfius. 546 in verbis
 καὶ μὴν αἰὼν latere videtur substantivum, unde Σιμόεντος pendeat.
 550 μελοποιῶ ἀηδονὶς μερίμνα coniecit N. ac μερίμνα praebe-
 A. 557 πλάθει N., πελάθει libri. 561 τάχ' ἂν δ' εἴη φοβερόν
 (μοι deletum in ed. Ald.) Hermannus. 565 sq. ἢ κενὸς φοβεῖ φόβος
 N. 591 πῶς οὐ δεδρακότ'; Herwerdenus. δ' om. B²C. 694
 πειθοῦ Bothius. τύχ.. B², τύχη C. εὖ δολή τύχη, de quo iam
 Vater cogitavit, malit N. 595 λιπόντες vitiosum. τί δὴ θέλοντες
 N., ποῖ δὴ βλέποντες F. G. Schmidtus. 599 οὐ φανύω στόλῳ
 N. 602 μὴ οὐ πάντα malit N. 615 νύκτ' Herwerdenus. 623
 πῶλων ABC. post 659 quaedam excidisse arbitratur N. 670
 ὑμῖν Valckenarius. 674 σώζειν Elmsleius, σώσαι libri. 675—682
 inter duo hemichoria distribui iussit Badhamus Phil. X p. 337.
 679 κινουσι] κτενοῦσι BC, καίνουσι N. 683 χρῆ εἰδέναι] χρῆν
 δύναι Ahrens. 685 post 686 collocat Badhamus et scribi iubet
 ἀλλὰ τὸν κτενοῦντα σέ | ἱστορῶ. OΔ. θάρσει, πέλας ἴθι. XO.
 παῖτε παῖτε παῖτε πᾶς. 686 σὺ δὴ] σὺ BC, σὺ που Dindorfius. κατ-
 εἶδες, μᾶλλὰ Dindorfius. 701 νησιώτης N., νησιώτην libri. 705
 τεκμαίρεσθαι δοκεῖ N., τεκμαίρεσθαι BC, τεκμαίρεσθαι τί μὴν ce-
 teri libri. 738 Τρώων Hermannus. 753 ἐπικοῦρω Kirchhoffius. 759
 τῷ φθίνοντι Herwerdenus. 762 ἥννασ' Ἐκτορεία χειρ Dindorfius,
 Ἐκτορεία (Ἐκτορεία C) χειρ εἵνασε BC, εἵνασ' Ἐκτορεία (Ἐκ-
 τορεία B) χειρ AB. 765 φρουραῖσι malit N. 766 κληῖθρά τ'
 Musgravius. 778 οἷδ' ἐγὼ ABC. 784 τρίχα om. BC. 785 ἐρ-

ρεγκον N., ἔρεγκον libri. ἀρτηριῶν Musgravius, ἀντηρίδων libri. 786 θυμὸν suspectum. 790 sq. θερμοὺς δὲ δυσθυνητοῦντος ὥστε δεσπότου βάλλει με κρονὸς αἵματος νεοσφαγοῦς malit N. 791 δυσθυνητοῦντος N., δυσθυνησκοντος libri. 794 νεῖραν εἰς Bothius, νελαῖραν (νεαλαῖραν vel νελεραν al.) εἰς libri, νειάτην Chr. pat. 1213. 805 δύσοιζ' οὐ Musgravius, δυσοίζου libri. videtur alia requiri medela. 808 πῶς αἶ N., πῶς ᾧ libri. 811 ἐξεώσατε Herwerdenus. στρατόπεδον συνήκατε vel στρατόπεδα ξυνήκατε coll. Chr. pat. 2308 malit N. 812 δώσει BC, τίσει ABC. 816 ὁμώμοται Matthiae. 821 μέγ' ἄρ' ἔμοι μέγ' ᾧ Dindorfius, μέγας ἔμοι μέγας ᾧ libri. 822 καὶ ἔμολεν Dindorfius, τότε ἄρ' ἔμολον libri. 824 ναῦς Badhamus, ναυσί libri. 829 πάντων πάντη ἔρωγε temptabat N. 834 πλέκων δόλους N. 836 ut suspectum notavit N. 844 τίς ἂν N., τίς δ' libri. 853 sq. verba εἰ μή — κτανοῦσιν spuria iudicat N. 855 ἀλλ' ἀμήχανον τότε Kirchhoffius. 859 ἄρ' D, αὐ C, ἂν ceteri. ἀρχώμεσθα N., ἀρχοίμεσθα libri. 865 χρόνιος γὰρ ἤδη vel ὡς χρόνιος ἤδη coniecit N. 868 σὺ δὴ νόμιζε C, quod praeferendum. 872 οἶκος] ὁ μαῖκος D, μυχός N. 887 νεόδημτον C et Chr. pat. 1456, νεόχημτον B, νεόκημτον ABC. 888 πέμπει vitiosum, αἶρει secundum Chr. pat. 1456 malit N. 889 φάσμα N., πῆμα libri. 903 φιλία et 914 ἀνδρῶν deleverit N. 905 κἀγὼ Chr. pat. 1283 et 1160, λύπην B²C, λύπη ceteri libri. 910 Ἑλλανὰ Badhamus, Ἑλένα libri. 912 ὑπὸ τ' Ἰλῖα Hermannus. ὤλεσεν σέ τ' οἰκτρῶς Vater. 913 πόλεις δ' Badhamus. 931 ἀνάκτων malit N. 932 φιλαμάτους Badhamus, φιλαμμάτους libri. 940 suspectum habet N. 957 post ὀφείλων duo hemistichia excidisse coniecit Herwerdenus. 961 δυστυχῶς διοίχεται N. 962 μελάγχχιμον Barnesius, μελάγχχιμον libri. 973 σεπτὸς Chr. pat. 1776. 974 ὄσον Musgravius, βαιὸν libri, μεῖον malit N. 977 Ἀχιλλέει libri. 978 οὐ] κοῦ Kirchhoffius. 995 νίκην Dindorfius, νίκαν libri, νικᾶν coniecit N.

TROADES

Argum. p. 345, 14 καὶ τὸν Ἀστυάνακτα κηδεύσασα Kirchhoffius.

V. 2 ποδὶ Aristid. vol. I p. 403. 23—27 post v. 44 collocandos probabiliter statuit G. Wagner. 23 θεοῦ AB. 24 suspectum habet N. 35 spurium iudicat N. 40 λάθρα BCh, οἰκτρὰ

c*

AB, γρ. οἰκτρά B, ἀβρά N., θαλερά Maur. Schmidtus. 45—47 deleri vult G. Wagner. 49 δὲ Dobraeus, τε libri. 59 νυν] νυν *AB*, ποτ' N. 63 χρηῖς μαθεῖν L. a Sybel. 68 τύχη *AB* et Cyrillus c. Iul. V p. 175 A. 71 γ' om BC, unde κοῦ δεῖν' temptabat N. 75 δύστηνον] δύσνοστον *AB*. 79 δυοφώδη Dindorfius. 86 σέβειν] τίειν Herwerdenus. 95 ἐκπορθῶν Hartungius. 97 ὅλεθ' ὕστερον] ἀνταπόλετο malit N. 98 πεδόθεν] θεόθεν ex Scholiis Th. Bartholdus. 99 δέρον τ' Hartungius. 100 βασιλεῖς libri. 101 ἀνσχοῦ N. 108 συστελλόμενος Victorius, συστελλομένων libri. 113 κλισεως Musgravius, κλισίας vel κλισίος libri. 119 ἐπιουσ' Musgravius. 123 ἱερὰν *AB*, ἱρὰν N. 124 sq. corrupti: cf. M. Schmidt Veris. p. 23. 133 δυσκλείαν N., δύσκειαν libri. 136 Πρίαμον et Ἐκάβαν delet Lentingius, qui ἐμὲ δ' αὖ μελέαν scribi vult. 139 ἐφ' ἑδρους Hermannus. 141 ξυρικῇ Kirchhoffius. 146—148 μάτηρ πτανοῖς δ' | ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὰρ | κλαγγάν, μολπὰν Th. Bartholdus. 159 ὃ τέκνον Hartungius. πρὸς ναῦς ἤδη] πρὸς ναυσὶν Kirchhoffius. 161 τλάμων (μελέα C) delet Kirchhoffius. 171 ἔξω πέμψητ' N. 177 ἐκπευσόμενα N. 193 sq. νεκῶν ἀμενηνὸν ἀγαλμα, | αἰαῖ, | ἢ τὰν προθύρων φυλακὰν κατέχουσ' Th. Bartholdus praeunte partim Hermannus. 199 ἱστοῖσι libri. κερκίδα suspectum. 200 ἐξαλαλάξω vel ἐξολολύξω ex Scholiis Th. Bartholdus. 211 τὰς ἐχθίστας Hartungius. 225 Ἰονίῳ ναῦτα (vel ναῦται) πόντω libri, Ἰονίῳ ναλοῖν πόντω Dindorfius. 226 αὖ] τὰν malit N. 233 δοῦλαι γὰρ δὴ] μὲν δέλλεται N. 238 λόγον] ἔπος N. 239 τόδε φίλαι N., τόδε τόδε φίλαι libri. Τρωάδες *AB*, γυναικες BCb. 246 σὺ δ' αὖθ' ἕκαστα N. 247 τίς τίς ἔλαχε N., τίς ἔλαχε BC, τίς ἄρ' ἔλαχε ceteri. 250 τί φῆς; ἢ Λακαίνα νύμφη δούλαν Dindorfius. 255 ἐτόξευσ'] ἔτρωσεν N. 260 τί δ' ὃ Musgravius, τί δὲ τὸ libri. 261 ποῦ μοι et 265 ταύταν (ταύτην B) delet Dindorfius. 271 ἄ Dindorfius, ἦ libri. χαλκεομήτορος Burges in Eur. Tro. ed. Cantabr. a. 1807 p. 29, χαλκεομήτορος vel χαλκεομίτορος libri. 272 Ἀνδρομάχη libri. 273 καὶ τήνδ'] ταύτην Herwerdenus. 277 Ἰθάκος N., Ἰθάκης libri. 282 δολίῳ τε ed. Ald. 285 sq. certam medelam vix admittunt. 287 πάντως Hermannus, πάντων libri. 310 ἰοῦ ἰοῦ Musgravius, ἰδοῦ ἰδοῦ libri. ceterum strophae et antistrophae in ista aegre restituēris. 329 νυν] νυν Musgravius. 332 ἀναγε πόδα σὸν] ἀναγέλασον BCb. 335 βοᾶτε Flavius, βοάσατε C, βοάσατ' εὐ ceteri. 341 οὐ μάρ-

φεις N. 346 σ' addidit Musgravius. 350 ἐσώφρωνήκας] σοφὴν
 ἔθηκεν Hartungius, σώφρονα τεθείκας vel ἐς σώφρον ἤκας N.
 356 βιαίως] αἰσίας BCh. 367 τοσόνδε δ' ἐκτός Schol. Eur. Or.
 268. 373 deleri vult I. Czwaliina. 381 sq. οὐδὲ — διαρρήσεται
 verba num integra sint dubitat N. 401 οὐκ αἰσχροῦς πέλει malit
 N. 409 οὐ τῶν Hermannus, οὐκ ἂν BCh, οὐκ οὖν AB. 417
 τοῦ μὲν Hermannus. 425 ἀπέχθημα] μίσσημα N. 431 πάθη
 N., παθεῖν libri. 432—435 spurios vel hoc saltem loco in-
 commodos arbitratur N. 436 ὠμοβρώς τ' ὄρειβάτης Scaliger, ὠμο-
 βύρος τ' ὄρειβάτης (γρ. ὠμόφρων ἐπιστάτης) A, ὠμοβροστορειβάτης
 B, ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης BCh. 440 ἔξουσιν ποτε Kirchhoffius.
 444 ἐξαντίσω BC, ἐξανθίλω b. 445 γημώμεθα AB. 447 στρατη-
 λάτα AB. 452 ἐκλείοιπα δ' ἑορτάς BC, unde ἐκλείοιπα δ' ἑρ-
 τάς coniecit N. 455 τοῦ στρατηγοῦ] τῶν Ἀτρειδῶν Cic. ad Att.
 7, 3, 5. 460 μακρόν L. a Sybel. 474 ἡμην τύραννος Apsines
 Rhet. vol. 9 p. 581 (vol. 1 p. 394, 11 ed. Speng.) ac similiter
 Chr. pat. 537, ἡμεν τύραννοι libri. 476 ἀλλ' ὑπέρταθ', οἷα δὲ
 Heimsoethius. sed fortasse 478 laborat, ubi τοιάδε τεκοῦσα κομ-
 πάσειεν ἂν γυνή coniecit N. 479 καὶ ταῦτ' ἐπεῖδον Apsines.
 498 ἄρα N., ἴνα libri. 501 συμφοραῖς ἄγνευμα σόν] παρθέ-
 νευμα συμφοραῖς N. 509 δακρύοις vitiosum, ἄκραις vel πέ-
 τροις Hartungius. 510 νομίζει, εὐτυχῆς N., νομίζει, εὐτυχῶν
 F. G. Schmidius. 527 νεανιῶν Bothius. 530 δόλιον suspectum.
 533 πενκάεντ' οὐρεῖον Fixius. 536 θεῶ BCh et Schol. 542
 ἐν δὲ] ἐπὶ δὲ AB, quod verum videtur. 543 νύκτερον ἐπὶ
 Hermannus. 550 * ἐδωκεν ὕπνω] ἀπεδίωκε νυκτός Heimsoe-
 thius. 565 νεανιῶν Bothius. 566 κουροτρόφω AB. 570
 εἰρεσίᾳ μαστῶν verba corrupta. 572 δύστηνε Dindorfius, δύ-
 στανε libri. 575 Φθιώτης Dindorfius, Φθιώτας libri. 578
 ὦμοι Seidler, ἰὼ μοί μοι libri. ἐμῶν Hermannus. 579 τόνδ'
 Hermannus. 585 κακῶν] ὦμοι Dindorfius. οἰκτρὰ] οἰκτρὰ γε
 libri, λαμπρὰ Hermannus. 595 σχετλία τάδε Seidler, σχετλία
 τάδε libri, σχετλιώτατα malit N. 597 ὅτε] ὁ δὲ AB, ἔτι N. 600
 ἦνεσε N., ἦνυσε libri. 602 ἐμὸν — ἐλοχεύθην verba suspecta.
 603 interpolatoris manum expertus videtur: ὦ τέκν', ἔρημα πο-
 λίσματ', ἔρημα δὲ δώματα πατρός coniecit N. 607 λάθεται —
 ἀδάκρυτος verba interpolata. 609 λύπας στένει Herwerdenus.
 610 Ἀργείων κόρους N. 620 ἔστι μοι] ἔστι τις Chr. pat. 41,
 ἔστ' ἔτι N. 624 ἐκεῖν' ὁ μοι Fixius. 627 κάπεκλανσάμην N.,

κατακοιμήμην libri. 634 sq. seclisit Dindorfius. 638 hoc loco incommodum iure arbitratur Wecklein. 644 πλειστον Dindorfius ex Scholliis, πλειον libri. 647—656 suspectos habuit Seidler. 647 ἔνθα suspectum, οὖν γε Chr. pat. 541. 652 εἰσεφρομένη N., εἰσεφρούμην libri. 655 ἥδη Heathius, ἥδεν libri. 664 στέργουσ' Burges, στυγοῦσ' libri. 667 sq. spurios iudicat N., 661—672 damnat Dindorfius. 674 ξυνέσει] γνώμη Herwerdenus. 679 ἡγεῖ Fixius, ἔχειν libri. 692 τύχη] φορὰ Chr. pat. 628, quam scripturam falsam esse docuit Doeringius Philol. vol. 21 p. 539. 694 πόλλ' ὁρῶσα Hartungius. 695 παρεῖσ' ἔχω Hartungius. 703 ἀφέλημ' ἔν' εἴ ποτε libri, ἀφέλημ' εἶναί ποτε coniecit N. 704 ἐκ σοῦ] ἐξ οὗ B. ὕστερον] Ἴλιον B. 704 sq. num genuini sint dubitat N., 703—705 eiecit Dindorfius. 710 μὴ με libri. 711 ἀγγέλλματα suspectum. 716 λιπεῖν] μένειν scripserit N. 720 κακῶν N., γάμων libri. 731 sq. ἡμῖν τε πῶς — οἷόν τε N., ἡμεῖς τε πρὸς — οἱοί τε libri. 734 οὐδ' αὖ Hartungius, οὐτ' αὖ libri. Ἀχαιοῖς B. 737 ταῖς τύχαις κεκτημένη Hartungius, τὰς τύχας κεκτημένη libri. 742 sq. spurios arbitratur N. 746 γάμοι viliosum, πικρά Heimsoethius. 747 οὐ σφάγιον υἱόν N., οὐ σφάγιον ἵνιν Kirchhoffius, οὐχ ὥς σφάγιον libri. τέξουσα δὴ Fixius. 748 Ἀσιατίδος BCGb, Ἀσίδος N. 758 χρωτὸς] στόματος Wecklein. 770 spurium iudicat N., Dindorfius 770 et 771 seclisit. 771 ante v. 767 collocandum suspicatur N. 788 ἡμετέρας Tyrwhittus, ὑμετέρας libri. 804 ἔβας alterum delet Seidler, contra πυρὸς πυρὸς 815 scribi vult Meinekius. 805 ἔμ' om. BCGb, ποτ' Dindorfius. 806 sq. ἀμετέραν — Ἑλλάδος] ἀμετέραν τὸ πάροιθε μολεῶν ἀπ' οἴκων Heimsoethius. 817 sq. πιτύλοιν πυργώματα | Ἀαρδανίας Heimsoethius. 823 Ζανὸς Dindorfius, Ζηνὸς libri. 837 sq. animum in versum iungendi et similiter antistrophici versus (857 sq.). 850 γαίας Kirchhoffius. 852 sq. τὰςδε γὰς] τὰδε γὰς BC, τὰδε γὰ Hartungius. 862 sq. spurios existimat Herwerdenus. 869 τῇ Λάκαιναν B. 877 Ἐλένης] αὐτῆς Herwerdenus. 891 ὁρᾷ Herwerdenus. 898 μισουμένη B. 901 εἰς ἀκριβὲς intellegi non potest, εἰς ἔλεγχον scripsit N. ἦλθεν Schol. ἀλλὰ πᾶς BCG, ἀλλ' ἅπας B, ἀλλ' ὁ πᾶς malit N. 910 μηδαμοῦ BCG, μηδαμὴ Fixius. 918 καὶ τὰ σ'] πάνδικ' Herwerdenus. 919 ἀρχὰς ἥδ' ἔθηκε N. 924 τριῶν Wunder, τρισσῶν libri. 927 δ' Tzetzes Exeg. II. p. 39, 29, θ' libri. Ἀσιάδ' B, Ἀσίας BCG et Tzetzes.

Ἀσίδ' N. 928, quem versum Tzelzes omittit, spurium iudicat N.
 937 στέφανον εὐκλείας λαβεῖν N. 942 εἴτε καὶ Πάριν] εἴτ'
 ἀλάστορα N. corruptum ἀλάστωρ 941, ubi ὁ τῆσδε ληστήρ vel
 ὁ τῆσδ' ἀπάκτωρ scribendum conicit N. 946 φρονήσας' N.,
 φρονοῦσ' libri. 962 δικαίως] δικασθεῖς Herwerdenus. 969
 τοῖς θεαῖσι] θεαῖαι vel ταῖς θεαῖσι libri. τοῖς θεοῖς Aristot.
 Rhet. 3, 17 p. 1418 b 21. 985 ἥσυχός σ' Hermannus, ἥσυχός
 γ' libri. ἥσυχος κατ' οὐρανὸν Heimsoethius. 991 σὺ γοῦν
 ἰδοῦσα N., ὃν ἰδοῦσα B, ὃν σὺ γ' ἰδοῦσα CG, ὃν εἰσιδοῦσα B.
 997 τὰς σὰς ἐγκατοικίσειν τρυφάς malit N. 1015 καίτοι σ'
 ἐνουθέτου γε Burges. 1020—1022 graviter laborant. ὑβρίζειν
 δόμοις Lelirsius. βαρβάρων ὑπηρέταις μέγ' ἀγαθὸν ἦν σοι (vel
 ἡγοῦ) N. 1057 φήσει N., θήσει libri. 1072 εὐφάμοι Din-
 dorfus. 1086 ἄσπον Hermannus. 1087 ἕνα τύχη Hermannus.
 1090 δάκρυσι κατηρεφῇ Th. Bartholdus. 1104 Αἰγαίον] ἀγνὸν
 Hermannus. 1105 ὅς N., ὅτε libri. 1117 πάθη N., πάθεα
 libri. 1126 Νεοπτόλεμος] δεσπότης Elmsleius. Νεοπτόλεμος
 et συμφοράς (1127) vocabula sedem mutasse conicit N. 1129
 οὐ χάριν Seidler, ἢ χάριν libri. 1133 καμ' ἠτήσατο N. 1140
 spurium iudicat Herwerdenus. 1155 ὀρμήσῃ Reiskius, ὀρμήσει
 BCG, ὀρμίσῃ B. 1161 ἦστ' N. 1163 μυρίου N., μυρίους BCG,
 μυριάς B. 1172 οὐκ οἶσθ'] συνοῖσθ' Hartungius, quem debuisse
 potius κάτοισθ' scribere dicit Dindorfus. 1179 νῦν addidit N.,
 δὴ Fixius, μοι ed. Ald. fortasse ex B. 1184 κομμὸς malit N.
 ἐπάξω N., ἀπάξω libri. 1188 πόνοι Dobraeus, ὕπνοι libri. 1189
 ἂν σφ Dobraeus, ἂν σε libri. 1196 σὸς] σφ Dobraeus. 1208
 sq. εὐ πρᾶσσω δοκεῖ βέβαια χαλεπὴν Herwerdenus. 1204 τοῖς
 τρόποις verba vitiosa, δύστροποι coniecit N., ταῖς τροπαῖς Gro-
 tius. 1208 νεκρῶν vel νεκροῦ N. 1211 θινώμενοι Seidler.
 1220 om. BC. 1223 θανούσα] ταφείσα Th. Bartholdus ex
 Scholliis. 1239 ***] Ἐκάβη σὰς libri, θαρσήςας Hermannus.
 1243 om. C. ἔστρεψε τᾶν] ἀφανεῖς ἂν ὄντες B, ἔστρεψε τ' ἄνω
 GB. versus nondum sanatus. 1245 διδόντες BC. ἀφθίτους N., ἀοι-
 δοῖς BCG, ὑστέραν B. βρωτῶν suspectum: μούσαις αἰοδὰς ἐνδιδόν-
 τες ἀφθίτους coniecit N. 1246 ἄθλιον Dobraeus. 1247 δεῖ σφε
 N. 1251 μήτηρ Dindorfus, μάτηρ vel μάτες libri. 1252 ἐν
 Porsonus, ἐπὶ libri. 1267 ἡχὴν Piersonus (cf. Chr. pat. 1755),
 ἡχῶ libri. 1273 ἦλθε N., ἦδη libri. 1277 ἐμπρέπονσ' N.,
 ἐμπνέουσ' GB, ἀμπνέουσ' ceteri libri. 1278 ἀφρηγήσει L. Din-

dorfus. 1298 sq. οὐράνια Seidler. 1300 et 1301 post τει-
χέων (1297) collocat Hermannus. 1300 μαλερωῶ Herwerdenus.
1305 γεραία γ' Seidler. 1310 ἄλγος βοῶς] ἀμβοῶς coniecit N.,
ἄλγος αὐδοῶς Heimsoethius. 1311 γ' delet Hermannus. 1315
κατακαλύψει BB, κατεκάλυψε Hermannus. 1316 ἀνοσίους L.
Dindorfus. 1325 κτύπημα Heimsoethius. 1329 τάλαιναν delet
Hermannus.

PHOENISSAE

Argum. p. 391, 19 ἔσφαξαν] ἔτρεψαν Hermannus. 392,
9—11 verbis laceris docemur Phoenissas Oenomaum Chrysippum
simul scenae commissas esse, quibus accesserit fabula satyrica ipsis
Alexandrinis grammaticis ignota. de tempore quo Phoenissas Euripi-
des ediderit testimonia habemus Schol. Ar. Av. 348 et Ran. 53.
Nausicrateia archontem susseptum fuisse probabiliter homines docti
statuunt. 15 ἀποθανόν vitiosum. 21 μεστόν πολλῶν τε N.,
πολλῶν μεστόν τε libri. 23 ἐπεὶ δὲ καὶ al. ante ἐπεὶ quaedam
excidisse coniecit Trendelenburg. 27 προσέεραπται Tyrwhittus.
392, 28—397, 31 quae leguntur, a melioribus libris absunt, ex-
tant in codicibus Guelferbytno et Barocciano. Thomae Magistri esse
docuit Dindorfus in Schol. Eurip. vol. 1 p. XVIII. cuius operis con-
feras vol. 3 p. 5—10. 393, 7 οὐ N., οἷ libri. 394, 2 τοῦτου N.,
τοῦτον libri. 13 ὥσπερ deleverit, verba ἐκλαθόμενος Λάιος
post θεσπισμάτων (v. 12) collocarit N. 24 ἀπαιδίαν recte libri.
395, 27 τοῦτο recte om. Barocc. 32 γίνονται] γίνεται libri,
κινεῖται Matthiae. 396, 17 τοῦ ἀέρος] ἐκ τοῦ ὄρους N. 24
ἐκείνους Barocc., ἐκεῖνον N. 397, 3 τοῦτω] αὐτῷ N. 13 ἐκά-
τερος malit N. 26 αὐτὰς δὲ] ταύτας γὰρ Barocc.

V. 7 τότε Dindorfus. 11 ἔφην] ἐμοί vel γεγάς Geelius.
ipsum verum eiecit Dindorfus. 27 damnavit Valckenarius, 26
et 27 spurios existimat Paley. 34 τοὺς τεκόντας Strab. XVI
p. 762. 38 ἄμφω suspectum. 59 μούσας v. l. Schol., αἰνυγμὶ
libri. 52 proscribit Bergk. καὶ σκηπτρα χόρας ἄθλα τῆσδε
λαμβάνει v. l. 57 κόρας δὲ Wakefieldus, κόρας τε libri. 60
delet Valckenarius. 70 οἰκούντων Elmsleius. 81 λύσουσ' Val-
ckenarius. 86 βροτῶν Valckenarius. 100 παλαιῶς Leutschius.
104 ποδὸς delet Heimsoethius. 112 φαῦλος N. 113 πολλοῖσι
δ' ἵπποις μυρίοις θ' N. 123 ὧ δέσποινα] ὧς ἔοικε Herwerdenus.

128 γίγαντί τε Seidler, γίγαντι delendum censet N. 129 corruptus. 143 ut spurium notavit N. 153 πέρσων abesse malit N. 166 βάλοιμ' ἐν χρόνῳ Hermannus. 174 φιλαϊμάτου al. χαλ' Musgravius. 175 λιπαρόζωνος Burges in Eurip. Tro. p. 168. Λατοῦς Badhamus, & Λατοῦς N., ἀελίου libri. vide quae dixi Eurip. Stud. 1 p. 70. 177 sq. versus corrupti. 183 κεραυνῶν τε N., κεραυνίων τε libri. 184 μεγαληγορίαν Valckenarius, μεγαλανορίαν libri. 187 δώσειν pendet a dicendi verbo, quod ubi exciderit nescimus. 188 Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις A fortasse recte. 191 χρυσεοβόστρυχε ABhc. 196 ὡς ταραγμός] ὡς θυραῖος Heimsoethius. 221 γενόμεαν λάτρεις N., λάτρεις γενόμεαν vel λάτρεις ἐγενόμεαν libri. 228 βακχειῶν AB. 230 περκάζεις πολύκαρτον N. 234 ἱρὸν Dindorfius. 241 δαίμα δάιον φέρει Heimsoethius. 245 καλλίπυργος Heimsoethius, ἐπτάπυργος libri. 250 sq. φλέγει πυκνὸν ἀσπίδων νέφος Heimsoethius, νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει libri. 252 σῆμα Heimsoethius ex Schol., σχῆμα libri. 259 sq. ὀρμῶν παῖς N., ὀρμᾶ παῖς ὡς libri. 271 spurium esse suspicatur N. 287 πόλεως N., χθονός libri. 300 θιγγάνειν Elmsleius. 302 sq. corrupti. 306 ἀντίβαλλε Heimsoethius. 309 graviter laborat. 320 sq. ἡ utroque loco delendum iudicavit Seidler, ποθεινὸς φίλοιςιν, ποθεινὸς δὲ Θῆβαις N. 324 τέκνον] ᾧ τέκνον Dindorfius. 337 καὶ delet Hermannus. 346 ὡς πρέπει delet N. 347 vix sanus. 361 τάρβος Grotius cum codice Kingii, τάρβους libri plerique. 364 ἐν δ' ἐπειθὲ με N., ἐν δ' ἐθελγέ με Heimsoethius. 365 εἰσήγαγε N., εἰσήγαγε libri. 370 ναῖω, τὸ δισσοῦν ὄμμ' Reiskius. 375—378, quorum versuum primum a libris nonnullis abfuisse tradunt Scholia, delovit Vsener. 378 τλήμονες libri fortasse recte. 381 φῦσαι Hermannus. 382 τὰν τῶν θεῶν Herwerdenus. 383 ὅταν δ' Heimsoethius. 386 ταῦτ' N., ταῦτ' libri. 393 τῶν πολιτῶν v. l. 395 ἀλλ' εἰς] ὅπου Plut. Demetr. c. 14 et Lucianus Apol. c. 3 vol. 1 p. 710. 402 et 403 post v. 405 collocandos existimat N. 407 φίλη malit N. 408 ἔσχεθες ABC, ἔαχες c, ἔχων F. τίνα ποτ' ἐπινοίαν ἔχων Hermannus, καὶ τίν' ἐπινοίαν ἔχων Heimsoethius. 413 et 414 ante v. 409 transponendi videntur cum Iacobsio. 417 κατ' ἐπῆλθεν N., κατὰ γ' (κατὰ δ' recentiores nonnulli) libri. 436 suspectum habet N. 438 ὕμνηθέν suspectum similiter atque ὕμνούμενα quod in Soph. Ai. 292 legitur. 444 χωρεῖ] ἦκει v. l. 446 τήνδε σοὶ χάριν διδοῦς

(vel διδοὺς χάριν) N., τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς libri. 447 versum spurium abiecit N. 448 sq. nondum sanati. 449 πόλιν] πόλιν Hartungius, μόλις Badhamus. 473 sq. ἐγὼ δὲ πατρός ἐκφυγεῖν χοῖραν ἀράς, τοῦμόν τε καὶ τὸ τοῦδ' ὁμῶς προσεψάμην temptabat N. 475 ab h. l. alienum et ποτε vitiosum arbitratur N. 479 μολεῖν Dindorfius. 480 ut suspectum notavit N. 483 ἐμὸν libri plerique. 486 et 487 damnat R. Prinz, certe 487 suspectus. 494 αὐθέκαστα malit N. 499 ταῦτόν recentiores libri, quod praestat. 502 ὀνόμασιν Porsonus, ὀνομάσαι libri. 504 ἔλθοιμ' ἡλίου τ' ἐς ἀντολὰς vel ἔλθοιν χῆλιν πρὸς ἀντολὰς N. 512 καὶ Hermannus, ταῖς libri. 519 μαθήσομαι Geelius, μεθήσομαι libri. 526 χοῖρην, εἴ τι τῶν ἔργων κακόν coniecit N. 527 τοῦτ'] τόδ' E et Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 717, 29. πικρόν] βαρὺ Ioh. Dam. 630 ἔχει τι δεῖξαι Stob. Flor. 115, 1. 533 et 534 ab h. l. alienos iudicat N. 541 μέρη] βάρη Herwerdenus. 548 καὶ τῷδ' ἀπονεῖμαι veteres libri, καὶ τῷδ' ἀπονεμῆς Porsonus, ἴσον ἀπονεῖμαι N. 552 μοχθῶν πόλλ' ἔχειν Geelius. εὐδαίμονα N., ἐν δώμασι libri. 555—558 spurios arbitratur N., 558 iam Valckenarius proscripserat. 560 σώσειν Ab. 565 πορθομένους] λεησμένους v. l., quod praefendum. 567 damnavit Valckenarius, 566 et 567 Dindorfius. 566 ὀδυνηρός] δαπανηρός et πονηρός v. l., ὀλέθριος coniecit Geelius. 567 Θήβαισιν, ὀδυνηρός δὲ σοὶ Geelius. 570 πόλιν] πάτραν Oenomaus ap. Euseb. P. E. VI p. 259 C. 574 κείς σκύλα Valckenarius. 577 γένοιτ' ἄφ' Ἑλλήνων Dobraeus. 578 ὑπερδράμη Canter, ὑπερδράμη libri, ὑπερτέρα γένηται Schol., ὑπερτερ' ἢ N. 588 ἀνάκωται libri. 603 πλεῖον ab Euripide alienum, πλεῖστον recentiores quidam libri. 612 οὐ θέμις σοι Grotius, οὐ θεμιτόν σοι libri, οὐ θεμιστόν Wunder. 617 ante v. 613 collocat Schoenius. 626 γαίαν] πάτραν v. l. 628 γεγώς] μολεῖν Ab. 630 deleri voluit Valckenarius. 636 ἔξιθε χώρας libri, ἔξιοι χώρας N. 637 ἔσθετό οἱ N. 643 sq. πυροφόρα νιν Ἀδωνων] πεδί' ἔχρη τὸ θέσφατον Hermannus, ordinem versum invertendum fuisse vidit Helmssoethius. πεδία μὲν τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε libri. πεδία μιν correxerat Musgravius, πυροφόρ' Ἀδωνων Valckenarius. 645 ὕδατος suspectum. 646 ἑνταῖς Hermannus, γνίας libri. 648 καὶ delet Hermannus. 652 ἔλικος Hermannus. 664 ἔλεσε θηρός N. 667 φραδαῖσι Παλλάδος Hermannus. 674 εὐαίλοισι Musgravius, εὐαλίσις Hermannus. 676 sqq. καὶ σὲ δὴ,

Διὸς γένε- | θλόν τε καὶ προμάτορος | Ἰοῦς ἔκγονον, | κέκληκα
βαρβάρω βοῶ Heimsoethius. 680 ἰώ, βαρβάρουσι τ' ἐν λιταῖς
Hermannus. 686 πάντων δὲ verba delet Heimsoethius. 699
ἐπὶ λθον vitiosum. 703 ἢ θέμις φρονεῖν N. 710 recte seclausit
Dindorfius. 711 ὅπλ' ἐξελίσκειν N. 716 τοῖς λόγοις] ἐν λόγοις
N. 721 εὐβουλίας Schoenius. 733 κἀκεῖ] κάρ' εὐ Herwer-
denus, καλῶς N. 736 σωφωτέρα] σωτήριος N. 739 verba λόγων
ἀνάσσειν ex 742 huc translata sunt. λόγων ἀνακτας Matthiae.
747 graviter corruptus. οὐδὲν γὰρ ἔτερον θατέρου λελειμμένον
temptabat N. 751 νέμειν δ' ἕκαστον N., ὄνομα δ' ἑκάστου libri.
διατριβὴν πολλὴν ἔχει A, διατριβὴ πολλὴ λέγειν ceteri libri.
756 delevit Valekenarius. 761 μητέρος N., μητρὸς δ' libri. 766
ἔν δ' ἡμῶν ἀργόν ἐστιν AE. 770 ἄξοντα Valekenarius, λαβόντα
libri. 778 αὐδῶ A, εἶπον ceteri. 788 χαροποιοὶ AFAc, μελο-
ποιοὶ v. l. 789 ὀπλοφόρῳ Badhamus, ὀπλοφόροις libri. 790
ἄσματοι Badhamus, αἵματοι libri. Θήβαις et Θήβας Schol., Θήβας
libri. 792 οὐ πόδα θυροσομανῇ Musgravius. δινεῖς Geelius. 793
ψαλλῶν Schol. et libri. versus corruptus. 796 θλασον ἔνοπλον
verba vix sana. εὐόπλον Triclinius. 799 verba πῆματα γὰς βασι-
λεῦσιν spuria arbitratur N. 807 πένθει γὰρ N. Σφίγγ' ἀπο-
μουςοτάταισι N., Σφιγγὸς ἀμουςοτάταισι libri. 810 ἀν] τάν
codex Kingii. 814 ἔφν φίλον Valekenarius. 815—817 οὐδ'
εὐώδιον (παῖδες ματρὶ λόχενμα, μίασμα δὲ | πατρὸς ὁμαίμονος
εἰς λέχος ἦλθον temptabat N. cf. Kirchhoffius et Heimsoethius
Krit. Stud. 1 p. 311. 821 Θήβα Dindorfius. 842 ἄστεως su-
spectum, ἔστι νῶν coniecit N. 845 φίλοιςιν εἰ N. 846 ἐσορ-
μίσαι N. 847 ὥς παῖς ἔτ' ἀπτήν Hermannus. videtur aliud quid
latere. 849 σπουδῇ] σπεύδων N. 851 αἶπος] ἄπος vel κᾶπος
al., ἵπος Heimsoethius. 853 εἰσκομισθεῖς Herwerdenus. ante
870 complures versus excidisse coniecit Kirchhoffius. 871 θεῶν
σφρόνισμα Herwerdenus. 872 σκότῳ Wakefieldus. 878 τί
οὐ δρῶν ποῖα] τί δρῶν ὅποια meliores libri, τί μὴ δρῶν ποῖα
v. l., τί ν' οὐ δρῶν ποῖα probabiliter Porsonus. post hunc versum
quaedam excidisse coniecit Kirchhoffius. 882 suspectum habet N.
885 λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι Porsonus, λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις libri.
886 πρῶτον ἦν] ἦν ἄκος N. ἐκείνο in ἔαμα mutari iussit Heim-
soethius. 893 spurium iudicat N. 912 delevit Kirchhoffius,
item 911 et 914 suspectos habet N. 913 Μενοικία libri. 915
τί φῆς; ἐμὸν παῖδ' ἔνεκα γῆς σφάξαι θέλεις v. l. 916 πέφηνε

Camper, πέφυκε libri. ἄπερ πέφυκε χρηστά, κἀνάγκη Heimsoethius. 917 λόγῳ N., χρόνῳ libri. 918 μεγάλη] κεδνὰ N. 924 δυσφύλακτ' suspectum. 933 sq. γῇ Κάδμου χοᾶς δοῦναι N. γῇ δοῦναι χοᾶς Κάδμου libri. 939 ὁμῖν bc. 943 Geelio suspectus. 967 κτείνειν malit N. 968 βίου Lobeckius, βίῳ libri. 977 ξένον BC. 980 πάτερ Schoenius, πάτερ μολεῖν libri. 990 sq. verba μὴ — εὖ ut spuria notavit N., 997 sq. Herwerdenus. 1006 Ζῆν'] Θεὸν Bartholdus ex Schol. 1209 τ' delet Hartungius. 1072 οὐπου Kirchhoffius. 1077 τοῦδ' ὥς cod. Harl. 1084 Ἀργεῖον Fixius. 1101 συνῆψεν suspectum. 1104 Νηίσταις Vnger, Νηίταις libri. 1116—1118 damnat Valckenarius. 1137 ἄχρειον αὐχμη' N. 1153 Ἀρκὰς αὐ' ἀργεῖος N., Ἀρκὰς ὧν ἀργεῖος Schoenius. 1158 om. A. 1165 Τυδέα libri. 1177 πετρούμενος] πυργώματα Heimsoethius. 1181 sq. verba ἐκτύπησε — πάντα abesse malit N. 1183—1185 ut spurios notavit N., 1184 iam Geelius deleri iusserat, qui βέλει pro μέλει 1183 scribi voluit. 1191 ἱππεῖς libri. 1194 ἄξονες δ' ἐπ' ἄξοσι νεκροὶ τε νεκροῖς Fritzscheus. 1199 om. libri multi, agnoscunt ABC. 1201 ἔχοιεν al. εἶην ἔτ' ἂν malit N. 1215 σοῖ Geelius, σοῖς libri, versus nondum sanatus. 1229 μεθεῖς suspectum. 1230 τῶμῳ] μόνῳ Valckenarius. 1232 πόλιν] μόνος AB, μόνῳ vel πάλιν vel δόμον al., θρόνονς N. 1235 damnavit Valckenarius. 1239 abesse malit N. 1246 στήτην N., ἔσταν libri. 1252 et 1253 σὺ N., νῦν libri. 1253 κράτει N., κρατεῖς libri. 1255 ἐμπύρον τ' ἀκμῆς Geelius. 1256 corruptus. 1262 et 1263 notavit Valckenarius. 1263 στερεῖσθ Reiskius, στερεῆσθ libri. 1271—1273 φίλοις ἀντιεῖς; IO. σὼ κασιγνήτω, τέκνον, ANT. πῶς εἶπας; IO. αἰχμῆς ἐς πάλιν καθέστατον N. 1282 αὐτῇ Herwerdenus. 1292 αἱμάτων vitiosum, ἐγγέων Geelius, αἰχμάτων N. 1295 ἀχῆσω Elmsleius, ἰαχῆσω libri. 1298 βαλλόμεναι Musgravius. 1312 ἵεναι] οὐρίσαι Heimsoethius. 1328 spurium iudicat Kvistala. 1326 εἰς ἀσπίδ' ἤξειν] ἤξειν ἐς αἰχμὴν N. δόμων πέρι Valckenarius. 1335 γόονς Porsonus, λόγονς libri. 1338 ἄλλα Porsonus. 1343 damnavit Geelius. 1350 sq. metro laborant. 1360 suspectum habet N. fortasse ante 1359 quaedam exciderunt. 1362 damnavit Valckenarius. διςσὼ στρατηγῶ διπτύχοιν στρατευμάτοις suasit Heimsoethius. 1370 sq. spurios esse vidit Valckenarius. 1374 ἐκ χειρὸς verba vix sana. 1386 κερχνώμασιν malit Dindorfius. 1388 πᾶσιν N., πλείων libri. 1389 abieci

N. 1396 γύν' ἀνωθεν Geelius. 1397 βίᾳ om. A, κάσις pro-
 posuit Schoenius, τάχα Dindorfius. 1425 ὅσον al., quod praestat,
 1427 κακά] ἔπη malit N. 1428 ἐπεὶ] ὡς γὰρ al. 1430 eiecit
 Valckenarius. 1434 μάτην N., μαστῶν libri. 1438 δύσθυγον
 A, δύστυγον ceteri. 1449 γούν] δὴ v. l. 1458 ἐν δὲ τοῖσι]
 σὺν τέκνοις δὲ v. l. 1465 eiecit Valckenarius. 1479 δυσπο-
 τώτατοι coniecit N. 1485—1581 carmen difficillimum, quod
 nostris subsidiis nemo facile emendarit. 1489 καθομένα N. νε-
 κρῶν A. 1191 στολίδος — τρυφάν Porsonus. 1496 sq. χραν-
 θένθ' | αἵμασι δεινοῖς, αἵμασι λυγροῖς Helmssoethius. 1498
 τίνα] δὲ addunt recentiores quidam libri. 1502 τὰδ' αἵματα
 Musgravius, πεσήματα Kirchhoffius. 1504 πρόπαν libri plerique.
 1511 sq. σπέρματος ἀμερῶν | τοσῶνδ' ἔτιλα κακῶν N. 1516
 ἀμφ' om. A. 1516 sq. ἀκροκόμοισι κλάδοις | ἔξομένα μονο-
 μάτορ' ὀδυρμὸν ἔχουσιν N. 1520 αἰῶ N., αἰῶνα libri. 1523 τίν'
 addidit Musgravius. 1527 γάλακτος] ταλαίνας N. 1529 νεκρῶν]
 δισσων v. l. 1533 ἐπὶ] ἐν N. 1535 μακρόπονον N., μακρό-
 πνον vel μακρόπονον libri. ξόαν Dindorfius. 1537 sq. versus
 corrupti. 1549 τυφλόπλουν Geelius. 1551 πάρα δ' ἄξειν N.,
 τὰδ' ἀντεῖν libri. 1557 βελῶν φονίοισι Seidler. 1562 γ' ἔθ'
 Hermannus. 1581 ὅς τὰδε] ὅστις τῶδε Hermannus. 1582 sq.
 spurios existimat Geelius. 1596 eiecit Valckenarius. εἴ τιν' ἄλλον
 ἀνθρώπων ποτέ Matthiae. 1600 αὐτὸς N., αὐτῶς libri. 1601
 sq. πεφυκέναι — ἐξ ἐμοῦ verba spuria notavit N. pro πεφυκέναι
 praebent δυσδαίμονα ABFC. 1604—1607 spurios esse agno-
 verunt Hartungius et Dindorfius. 1611 deleri iubet Dindorfius.
 1618 ἔτε' ἔτι Kirchhoffius. 1619 ἔτι νεώρων verba corrupta.
 1628 ἤδη] γὰρ. δμῶας A. 1628 sq. δ' ὅς — ἤλθε verba spuria
 esse perspexit Porsonus. 1637 ἰοῦσαν] εἰσιοῦσαν libri meliores,
 τελοῦσαν Geelius. 1638 μένονος' vel τηροῦσ' vel φρουροῦσ'
 Helmssoethius. 1637 et 1638 ab Euripide alienos esse probabi-
 liter statuit Dindorfius. 1647 ὅς ἐπέρθου BC, ὅς ἐπεέρθου AFbe,
 ὅς πεέρθει Hermannus, εἰ πεέρθει N. 1652 ἐχθαρτίος N., οὐκ
 ἐχθρὸς ὢν libri. 1653 graviter corruptus. ἔδωκε τὴν δίκην
 θανῶν πέλει templat N. 1654 et 1655 abesse malit N. 1672
 οὐ μὴ' s γάμους — γόοις; Kirchhoffius. 1687 πίδα] θανῶν
 Ebe. πεσεῖν ἔπον — κείσομαι πεσῶν N. 1715 σὲ δὴ σύ μοι
 Hermannus. 1724 ἐλαύνων] ἐλαύνει cC, Κρέων ἐλαύνει tem-
 plabat N. 1726 ἔτλας ἔτλας' οὐχ Hermannus. 1727 βροτῶν

ἀνοίας Heimsoethius. 1740—1746 post 1757 collocari iussit Schoenius. 1743 ἐγὼ] ἐμῶν N., ἐγὼ σοῦ Musgravius. 1746 σκότῳ γὰρ N. 1761 αὐτὸς] αὐτὸς N. οἰκτρῶς recentiores quidam libri.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

- ΑΓΑ. ὦ πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στεῖχε. ΠΡ. στεῖχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ; ΑΓΑ. σπεύσεις; ΠΡ. σπεύδω.
μάλα τοι γῆρας τοῦμὸν ἄπνουν
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄξυν πάρεστιν. 5
- ΑΓΑ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
ΠΡ. Σείριος ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου
Πλειάδος ἄσσω ἐτι μεσσήρης.
- ΑΓΑ. οὐκουν φθόγγος γ' οὐτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὐρύππον ἔχουσιν. 10
- ΠΡ. τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἰσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἐτι δ' ἥσυχία τῇδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων. 15
- στείχωμεν ἔσω. ΑΓΑ. ζηλῶ σέ, γέρον,
ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώως ἀκλεής·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἤσσαν ζηλῶ.
- ΠΡ. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου. 20
- ΑΓΑ. τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
καὶ τὸ πρότιμον

γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
 γυνῶμαι πολλαὶ

25

καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

ΠΡ οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευς, ἄγαθοῖς,
 Ἀγάμεμνον, Ἀτρεὺς.

30

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
 θνητὸς γὰρ ἔφυς. καὶ μὴ σὺ θέλῃς,
 τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπιῆρος φάος ἀμπετάσας
 δέλτον τε γράφεις

35

τήνδ' ἦν πρὸ χειρῶν ἔτι βαστάξεις,
 καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγχεῖς
 καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω
 ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέων,

40

καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεὺς
 μὴ οὐ μαίνεσθαι.

τί πονεῖς; τί νέον περὶ σοί, βασιλεῦ;
 φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·
 σῇ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
 πέμπει φερνὴν

45

συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑ. ἐγένοντο Αἰδῶ Θεστιάδι τρεῖς παρθέναι,
 Φοῖβη Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος
 Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
 μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
 δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος

50

ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον. ἰ
 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρί, 55
 δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
 ἄψαιτ' ἄθραυστα. καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε,
 ὄρκους συνάφαι δεξιὰς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
 τούτῳ συναμυνεῖν, εἰ τις ἐκ δόμων λαβῶν
 οἴχοιτο τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους,
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν
 Ἑλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὄπλων μέτα. ἰ 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν ἐμπέδως, γέρον
 ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενί,
 διδοὺς ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
 ὅτου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι. ἰ
 ἦ δ' εἶλεθ', ὅς σφε μήποτ' ὤφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνων ὄδ', ὥς ὁ μῦθος Ἀργείων ἔχει,
 Λακεδαῖμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ
 χρυσῶ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
 ἐρῶν ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένην πρὸς Ἰδῆς βούσταθμ', ἐκδημον λαβὼν
 Μενέλαον. ἦ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρούσας δρόμῳ
 ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὥς χρηὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις.
 τούντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄξαντες δορί, 80
 τεύχη λαβόντες στενόπορ' Ἀυλίδος βάθρα
 ἦκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασιν τ' ἡσκημένοι. ἰ
 κἀμὲ στρατηγεῖν δῆτα Μενέλεω χάριν
 εἶλοντο, σύγγγονόν γε. τὰξίωμα δὲ 85

ἄλλος τις ὄφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἡθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
 ἡμεσθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα. \ 8)
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεκορημένοις
 ἀνείλεν Ἰφιγένειαν ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἀρτέμιδι θύσαι τῇ τόδ' οἰκούμενῃ πέδον,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
 [θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε].

\ κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν, 95
 ὥς οὔ ποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν. \
 οὐδ' ἡ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
 ἔπεισε τλῆναι δεινὰ. καὶ δέλτον πτυχαῖς
 γράψας ἐπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν
 στέλλειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὥς γαμουμένην, 100
 τό τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λέχος·
 πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμήν,
 ψευδῇ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον. 105
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὥς ἔχει τάδε
 Κάλχας Ὀδυσσεὺς Μενέλεώς θ'. \ ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἐγνων τότ', αὐτὶς μεταγράφω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν
 λύνοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες, γέρον. 110
 ἀλλ' εἰα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γεγεγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ. \ 116

ΠΡ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσσει 117

σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐθῶ. 118

ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν 115

- δέλτοις, ὦ Ἀήδας ἔρνος, 116
 μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἱνιν πρὸς 119
 τὰν κολπώδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας 120
 Αὐλιν ἀκλύσταν. ἢ
 εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
- ΠΡ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν 125
 οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ
 σοι σῆ τ' ἀλόχῳ;
 τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φῆς. ἢ
- ΑΓΑ. ὄνομ', οὐκ ἔργον παρέχων Ἀχιλεὺς
 οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,
 οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα 130
 νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων
 εὐνάς ἐκδώσειν λέκτροις.]
- ΠΡ. δεινὰ γ' ἐτόλμας, Ἀγάμεμνον ἄναξ,
 ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
 φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς. 135
- ΑΓΑ. οἴμοι, γνώμας ἐξέεσταν,
 αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἅταν.
 ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γῆρα
 μηδὲν ὑπείκων. ΠΡ. σπεύδω, βασιλεῦ. ἢ 140
- ΑΓΑ. μὴ νυν μῆτ' ἀλσώδεις ἴξου
 κρήνας, μῆθ' ὕπνω θελχθῆς.
- ΠΡ. εὖφημα θροοί.
- ΑΓΑ. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων
 λεῦσσε, φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ 145
 τροχαλοῖσιν ὅχοις παραμειψαμένη
 παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
 Δαναῶν πρὸς ναῦς. 148
 ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσης, 150
 πάλιν ἐξόρμα, σεῖτε χαλινούς,

- ἐπὶ Κυκλώπων εἰς θυμέλας. 152
- ΠΡ. ἔσται τάδε. ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐξόρμα. 149
- ΠΡ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι, 153
- λέγε, παιδὶ σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῃ;
- ΑΓΑ. σφραγίδα φύλασσε' ἦν ἐπὶ δέλτῳ 155
- τῇνδε κομίζεις. Ἰθι. λευκαίνει
- τόδε φῶς ἤδη λάμπουσ' ἡὼς
- πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου·
- σύλλαβε μόχθων. 160
- θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς
- οὐδ' εὐδαίμων·
- οὔπω γὰρ ἔφνυ τις ἄλυπος.
- ΧΟ. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν στρ. 165
- ψάμαθον Ἀυλίδος ἐναλίας,
- Εὐρίπου διὰ χευμάτων
- κέλσασα στενοπόροθμων,
- Χαλκίδα πόλιν ἐμὰν προλιποῦσ',
- ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
- τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας, 170
- Ἀχαιῶν στρατιὰν ὥς * ἰδοίμαν
- ἀγανῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
- ἡμιθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
- αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
- τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
- ἁμέτεροι πόσει
- ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
- στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν, ἀπ'
- Εὐρώτα δονακοτρόφου
- Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβε, 180
- δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,

ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 Ἦρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχευ.
 πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ-
 τέμιδος ἦλυθον ὀρομένα,
 φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὴν
 αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,
 ἄσπιδος ἔρυμα καὶ κλισίας
 ὄπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ'
 ἱππῶν τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 κατεῖδον δὲ δὴ Ἀἶαντε συνέδρω
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τὸν Σαλαμῖνος στέφανον,
 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις
 πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις,
 Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομήδεά θ' ἠδο-
 ναῖς δίσκου κεχαρημένον,
 παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
 ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
 Αἰέριτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
 ρῇ, κάλλιστον Ἀχαιῶν.
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
 λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
 τὸν ἅ Θετις τέκε καὶ
 Χείρων ἐξεπόνασεν,
 εἶδον αἰγυαλοῖσι
 παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον

ἀντ. 185

190

195

200

205

210

- ἐλίσσων περὶ νίκας. 215
 ὁ δὲ διφορηλάτας ἐβοᾷτ'
 Εὐμηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους ἰδόμαν
 χρυσοδαϊδάλτους στομίους
 πώλους κέντρον θεινομένους, 220
 τοὺς μὲν μέσους ξυγίους,
 λευκοστίκτον τριχὶ βαλιούς,
 τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
 πυρσότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ 225
 ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο
 Πηλεΐδας σὺν ὀπλοισι παρ' ἄντυγα
 καὶ σύριγγας ἄρματείους. 230
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἦλυνθον
 καὶ θέαν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὁμμάτων
 ὥς πλήσαιμι, μέλινον ἄδονάν.
 καὶ κέρως μὲν ἦν 235
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 Φθιώτας ὁ Μυρμιδων Ἀρης
 πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 χρυσέαις δ' εἰκόσιν κατ' ἄκρα Νη-
 ρῆδες ἔστασαν θεαί, 240
 πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
 Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήμετοι
 νῆες ἔστασαν πέλας·
 ᾧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
 παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ· 245
 Καπανέως τε παῖς
 Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα ναῦς ὁ Θησέως

231 — 241 = 242 — 252

παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεᾶν
 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων περὶ- 250
 τοῖσιν ἄρμασιν θετὸν
 εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
 Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα ποντίας στρ.
 πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
 σημείοισιν ἐστολισμένας· 255
 τοῖς δὲ Κάδμος ἦν
 χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἄμφι ναῶν κόρυμβα·
 Ἀήτιος δ' ὁ γηγεινὴς
 ἄρχε ναῖον στρατοῦ· 260
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός,
 Λοκρὰς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
 ἦν ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν
 Θροινιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
 Μυκῆνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας ἀνι. 265
 παῖς Ἀτρεΐως ἔπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἡθροῖσμένους.
 σὺν δ' Ἄδραστος ἦν
 ταγός, ὥς φίλος φίλῳ,
 τᾶς φυγούσας μέλαθρα 270
 βαρβάρων χάριν γάμων
 προᾶξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι.
 ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
 Γερηνίου κατειδόμαν
 πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄραν, 275
 τὸν πάροιικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δωδεκάστολοι στρ.
 νᾶες ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς

253 — 264 = 265 — 276

277 — 288 = 289 — 302

ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
 Ἕλιδος δυνάστωρες, 280
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
 λευκήρετμον δ' Ἄρη
 Τάφιον ἤγεν, ὃν Μέγης ἄνασσε
 Φυλέως λόχευμα, 285
 τὰς Ἐχίνας λιπὼν * * * *
 νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
 Ἄλας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος 290
 δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε,
 τῶν ἄσπον ὥρμει πλάταισιν
 ἐσχάταισι συμπλέκων
 δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν· ὥς
 αἶον καὶ ναυβάταν
 εἰδόμαν λεών· 295
 ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάρους βάριδας,
 νόστον οὐκ ἀποιίσεται,
 ἐνθάδ' οἶον εἰδόμαν
 νάιον πόρευμα, 300
 τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου
 μνήμην σῶζομαι στρατεύματος.

- ΠΡ. Μενέλαε, τολμᾷς δεῖν', ἃ σ' οὐ τολμᾷν χρεῶν.
 ΜΕ. ἄπελθε· λίαν δεσπότηταισι πιστὸς εἶ.
 ΠΡ. καλὸν γέ μοι τοῦννειδος ἐξωνείδισας. 305
 ΜΕ. κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
 ΠΡ. οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φερον.
 ΜΕ. οὐδέ γε φέρειν σε πᾶσιν Ἑλλησιν κακά.
 ΠΡ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
 ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΠΡ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. 310

ΜΕ. σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΠΡ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θυήσκειν ὕπερ.

ΜΕ. μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους.

ΠΡ. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἐξαρκάσας ὅδ' ἐκ χειρῶν ἐμῶν βίᾳ, 315
'Αγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.)

ΑΓΑ. ἔα·

τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία; —

ΜΕ. οὐμός οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βίᾳ τ'
ἄγεις;

ΜΕ. βλέπον εἰς ἡμᾶς, ἴν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας
λάβω. 320

ΑΓΑ. μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως
γεγώς;

ΜΕ. τήνδ' ὀρέῃς δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπη-
ρέτιν;

ΑΓΑ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χειρῶν.

ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τ'ἀγγεγραμ-
μένα. \

ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ'
ἄνεις; \ 325

ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω
λάθρα.

ΑΓΑ. ποῦ δὲ κἄλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου
φρενός.

ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἀργους, εἰ στράτευμ'
ἀφίξεται. \

ΑΓΑ. τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
τόδε;

ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἐκνίξε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ
ἔφυν. 330

ΑΓΑ. οὐχὶ δεινὰ; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔἰς ἐμέ;

ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ
δ' αὐτίκα.

ΑΓΑ. εὖ κεκόμψευσαι· πονηρῶν γλῶσσ' ἐπίφθονον
σοφή.

ΜΕ. νοῦς δ' ὁ μὴ βέβαιος ἄδικον κτῆμα κοῦ σαφές
φίλοις. 334

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μήτ' ὀργῆς ὑπο
ἀποτρέπου τάλιθές, οὔτε κατατενω λίαν ἐγώ.

οἷσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι
θέλων,

ὥς ταπεινὸς ἦσθα πᾶσι, δεξιᾶς προστιγγάνων 339
καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλουντι δημοτῶν,
καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, καὶ μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέ-
σου;

καὶτ' ἐπεὶ κατέσχεες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους
τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὥς πρόσθεν
φίλος,

δυσπρόσιτος ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα δ'
οὐ χρεῶν 345

τὸν ἀγαθὸν πράσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους με-
θιστάναι,

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.

ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ' ἡν-
ρον κακόν.

ὥς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθες αὐτίς χά Πανελλήνων
στρατὸς 350

οὐρίας πομπῆς σπανίζων, Δαναῖδαι δ' ἀφιέναι 352
ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐ-
λίδι, 353

* * * * *

καμὲ παρεκάλεις· τί δράσω; τίν' ἀπορῶν εὔρω
πόρον, 356

ὥστε μὴ στερέντας ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
καὶ τ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θύσαι κόρην
[Ἀρτέμιδι καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἥσθεις
φρένας] 359

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν,
οὐ βία, μὴ τοῦτο λέξης, σὴ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμου-
μένην. \

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυριοὶ δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦσ' ἐκόντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
δίκως,

\ ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.
Ἑλλάδος μάλιστα ἔρωγε τῆς τάλαιπώρου στένω, 370
ἢ θέλουσα δρᾶν τι κεδνόν, βαρβάρους τοὺς οὐ-
δένας

καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.
μηδέν' ἄρα χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονός,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν·

οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσον τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν, 351
ὥς ἄνολβον εἶχες ὄμμα σύγχυσίν τε μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδίον ἐμπλήσας δορός. 355
καὶ δ' ὑποστρέψας λέληπαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς, 363
ὡς φονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μάλιστα γε.

πόλεος ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχη.

ΧΟ. | δεινὸν κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγους 376
μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑ. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίαν
ἄνω

βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονε-
στέρως,

ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. Ἄνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι
φιλεῖ. 380

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυνᾶς αἵματηρόν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρηστ' ἐρᾶς
λαβεῖν;

οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτήσω,
κακῶς

ἦρχες. εἴτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ σφαλεῖς,
ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκά-
λαις 385

εὐπρεπῇ γυναικί χαρήξεις, τὸ λελογισμένον παρεῖς
καὶ τὸ καλόν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί,
εἰ δ' ἐγὼ γνούς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐ-
βουλίᾳ,

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ᾧμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες 391
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἦγε δ' ἐλπίς, οἶμαι μέν,
θεὸς

καξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὐς λαβὼν στράτεν· ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρία φρε-
νῶν·

οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
τοὺς κακῶς παρέντας ὄρκους καὶ κατηναγκασμέ-
νους. 395

τάμα δ' οὐκ ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· κοῦ τὸ σὸν
μὲν εὖ

παρὰ δίκην ἔσται κακίστης εὐνιδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσιν νύκτες ἡμέραι τε δακρυόεις,
ἄνομα θρῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὓς ἐγεινάμην.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῇ καὶ ῥᾷδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τᾶμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

Ο. οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φρίδεσθαι τέκνων.

Ε. αἰαί, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτῆμην τάλας.

ΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

Ε. δεῖξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταύτου γηγῶς;

ΓΑ. συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

Ε. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χορὴ φίλους.

ΓΑ. εὖ θρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

Ε. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410

ΓΑ. Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

Ε. σκήπτρῳ νυν αὖχει, σὸν κασίγνητον προδούς.

[ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. ΑΓΓ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
ἣν Ἰφιδένην ὠνόμαζες ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερπθείης ἰδῶν,
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὢν.

ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτεινον, εὖρυτον παρὰ 420
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν,
αὐταί τε πῶλοί τ'· εἰς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γευσαίαιτο.

ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα γὰρ 425
διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' εἰς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.
 λέγουσι δ'· ὑμέναιός τις ἢ τί πράσσεται; | 430
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ
 ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·
 Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνίδα,
 Αὐλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεται ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανῶ, 435
 στεφανοῦσθε κρᾶτα καὶ σύ, Μενέλεως ἀναξ,
 ὑμέναιον εὐτρέπιξε καὶ κατὰ στέρας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.

ΑΓΑ. ἐπήνεσ', ἀλλὰ στείχε δωμάτων ἔσω· 440
 τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.]
 οἶμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων 445
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
 ἢ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρυῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει,
 ἅπαντά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἀνολβα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν. | 450
 ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρυῦσαι δ' αὐθις αἰδοῦμαι τάλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; 455
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρα
 ἔλθοῦς' ἄκλήτος. εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα καὶ τὰ φίλτατα

δῶσόν σ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσῃ κακοῦς.
 τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένου, τί παρθένου; 460
 "Αἰδὴς νιν ὥς ἔοικε νυμφεύσει τάχα,
 ὥς ᾧ κτισ'· οἶμαι γάρ νιν ἱκετεύσειν τάδε·
 ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
 γήμειας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.

παρὼν δ' Ὁρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465
 οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.
 αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃς εἰργασται τάδε.

ΧΟ. κἀγὼ κατῴκειρ', ὥς γυναικᾶ δεῖ ξένην 470
 ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν.

ΜΕ. ἀδελφέ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.

ΑΓΑ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμῶν πατρὸς 475
 τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεά,
 ἧ μὴν ἔρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς

καὶ μὴ πίτηδες μηδὲν ἄλλ' ὅσον φρονῶ. 480

ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
 ᾧ κτεῖρα καὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν
 καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαί λόγων,

οὐκ εἰς σέ δεινός· εἰμι δ' οὐπὲρ εἰ σὺ νῦν· 485

καὶ σοι παραινῶ μῆτ' ἀποκτείνειν τέκνον

μῆτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἐνδικόν

σέ μὲν στενάζειν, τὰμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,

θνήσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμούς ὄραν φάος.

τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους 485

ἄλλους λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;

ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἥμιστ' ἐχρῆν,

Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τάραθου;

ἄφρων νέος τ' ἦ, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν 490

σκοπῶν ἐσεῖδον οἶον ἦν κτείνειν τέκνα.

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοοῦμένω,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένω τῇ σῇ μέτα;
 ἴτω στρατεία διαλυθεῖς· ἐξ Αὐλίδος. 495
 σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρυόεις τέγγων τὸ σόν,
 ἀδελφέ, καμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
 εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦμόν μέρος.
 ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῦδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεί.

ΧΟ. γευναῖ' ἔλεξας Ταντάλω τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν. 505 |

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέσθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
 ταραχὴ δ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων; ἀπέπτυσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλοιν πικράν. 510
 ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἵματηρὸν ἐκπρᾶξι φόνον.

ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑ ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕ. οὐκ, ἦν νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστείλῃς πάλιν. 515

ΑΓΑ. λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕ. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑ. Κάλχας ἔρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.

ΜΕ. οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. 520

ΜΕ. κούδέν γ' ἄρεστόν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὐμ' ἐσέρχεται;

ΜΕ. ὃ μὴ σὺ φράξεις, πῶς ἂν ὑπολάβοιμ' ἔπος;

ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ καὶ πημανεῖ. 525

ΑΓΑ. ποικίλος ἄελ' πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

ΜΕ. φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.

ΑΓΑ. οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
κάμ' ὥς ὑπέστην θῦμα κατὰ ψεύδομαι, 530

Ἄρτεμιδι θύσειν· οἷς ξυναρπάσας στρατόν,

σὲ καὶ ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρη

σφάζαι κελεύσει. καὶ πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,

ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίους
ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535

τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγώ,

ὥς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

ἔν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν

ἐλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε

μάθῃ, πρὶν Ἀἰδῇ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών, 540

ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πρᾶσσω κακῶς.

ὑμεῖς τε σιγῇν, ὦ ξένοι, φυλάσσετε.

ΧΟ. μακάρες οἱ μετρίας θεοῦ 545

μετά τε σωφροσύνας μετέ-

σχον λέκτρων Ἀφροδίτας, 545

γαλανεία χρησάμενοι

μεινολῶν οἷστρον, ὅθι δὴ

δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας

τόξ' ἐντείνεται χαρίτων,

τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳσι πότμῳ, 550

τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.

ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,

Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.

εἴη δέ μοι μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι, 555
 καὶ μετέχοιμι τᾷς Ἀφροδί-
 τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.
 διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, 560
 διάφοροι δὲ τρόποι· τὸ δ' ὁρ-
 θῶς ἐσθλὸν σαφὲς αἶε·
 τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι
 μέγα φέρουσ' εἰς τὰν ἀρετάν·
 τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 τὰν τ' ἐξαλλάσσουνσαν ἔχει
 χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν 565
 τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 κλέος ἀγῆρατον βιοτᾶ.
 μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν
 κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ 570
 κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπλη-
 θῆς μείζω πόλιν αὖξει.
 ἔμολες, ὦ Πάρις, ἦτε σύ γε
 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 Ἰθαίαις παρὰ μόσχους, 575
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
 αὐλῶν Ὀλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνέων.
 εὐθηλοὶ δὲ τρέφοντο βόες 580
 ὅτι σε κρίσις ἔμηνε θεῶν,
 ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
 τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροι-
 θεν δόμων, ὃς τᾷς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 ἔρωτα δέδωκας, 585

ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπιοάθης.

ὄθεν ἔρις ἔριν

Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει

ἔς Τροίας πέργαμα.

227 ἰὼ ἰὼ· μεγάλαι μεγάλων

εὐδαιμονίαι· τὴν τοῦ βασιλέως

ἴδ' ἐτ' Ἰφιγένειαν ἄνασσαν

τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,

ὥς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκας

ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.

θεοὶ τοι κρείσσους οἵ τ' ὀλβοφόροι

τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

[στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,

τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων

ἄπο μὴ σφαλερῶς ἐπὶ γαίαν,

ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,

μὴ ταρβήσῃ νεωστὶ μοι μολὸν

κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,

μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν

ταῖς Ἀργείαις

ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.]

ΚΑ. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεεθα,

τὸ σόν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·

ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὥς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις

πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὄχημάτων

ἔξω πορεύεθ' ἃς φέρω φερνὰς κόρη,

καὶ πέμπ' εἰς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λεῖπε πωλικούς ὄχους,

ἄβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἄμα.

ὕμεις δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἐπι

δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἔξ ὀχημάτων.

καί μοι χερὸς τις ἐνδότης στηρίγματα,

590

595

600

605

610

615

- θάκους ἀπήνης ὥς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 [αἰ δ' εἰς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ξυγῶν,
 φοβερόν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν· 620
 καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνου
 λάξυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἐστὶ νῆπιος.
 τέκνον, καθεύδεις πωλικῶ δαμείς ὄχῳ;
 ἔγριρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·
 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625
 λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.
 ἔξῃς κάθησο δευρὸ μου ποδός, τέκνον,
 πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
 ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δός,
 καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσσειπε σὸν φίλον. 630
- ΙΦ. ὦ μητερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μή,
 πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.]
- ΚΛ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἤκομεν, ἐφειμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
- ΙΦ. [ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, 635
 ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνου.
 ποτῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.]
- ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρη' φιλοπάτωρ δ' αἰέ ποτ' εἰ
 μάλιστα παίδων τῶδ' ὅσους ἐγὼ ἔτεκον.
- ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἄσμενη πολλῶ χρόνῳ. 640
- ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατὴρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.
- ΙΦ. χαῖρ'· εὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.
- ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.
- ΙΦ. ἔα·
 ὥς οὐ βλέπεις ἔκηλον, ἄσμενός μ' ἰδων.
- ΑΓΑ. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645
- ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πλὴν φροντίδας τρέπου.
- ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κούκ ἄλλοθι.
- ΙΦ. μέθες νῦν ὀφρὺν ὄμμα τ' ἐκτεινον φίλον.

- ΑΓΑ. ἰδοὺ γέγηθ' ὅς τ' ὥς γέγηθ' ὄρων, τέκνον.
 ΙΦ. κάπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650
 ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ' πιοῦσ' ἀπουσία.
 ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὅ τι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
 ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.
 ΙΦ. ἀσύνετα νῦν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
 ΑΓΑ. παπαί. τὸ σιγαῖν οὐ σθένω· σέ δ' ἤνεσα. 655
 ΙΦ. μέν, ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ΑΓΑ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
 ΙΦ. ὅλοινοτο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
 ΑΓΑ. ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἀμὲ διολέσαντ' ἔχει.
 ΙΦ. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660
 ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δῆ τι μὴ στέλλειν στρατόν.
 ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ὤκισθαι, πάτερ;
 ΑΓΑ. οὐ μή ποτ' οἰκεῖν ὄφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
 ΙΦ. μακράν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;
 ΑΓΑ. εἰς ταῦτόν, ὦ θύγατερ, ἦκεις σὺ πατρί. 665
 ΙΦ. φεῦ·
 εἰθ' ἦν καλόν μοι σοί τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
 ΑΓΑ. ἔπεστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσῃ πατρός.
 ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσας ἢ μόνη πορεύσομαι;
 ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
 ΙΦ. οὐ πού μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίξεις, πάτερ; 670
 ΑΓΑ. ἔασον. οὐ χρὴ τοιάδ' εἰδέναι κόρας.
 ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τὰ κεῖ, πάτερ.
 ΑΓΑ. θύσαι με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
 ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
 ΑΓΑ. εἰσεῖ σύ· χερυῖβων γὰρ ἐστήξει πέλας. 675
 ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;
 ΑΓΑ. ξηλῶ σέ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
 χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς ὀφθῆναι κόραις,
 πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοί,

- μέλλουσα δαρὸν πατρός ἀποικήσειν χρόνον. 680
 ὦ στέρνα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
 ὡς ἄχθος ὑμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
 Ἑλένη τε· πᾶν τούτους λόγους· ταχεῖα γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὁμμάτων ψαύσαντά σου.
 ἰθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε, 685
 Αἰήδας γένεθλον, εἰ κατωκτίσθην ἄγαν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
 ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
 δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατήρ. 690
ΚΑ. οὐχ ᾧδ' ἀσύνητός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
 καὐτὴν δόκει τὰδ', ὥστε μὴ σε νουθετεῖν,
 ὅταν σὺν ὕμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχνανεῖ.
 τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας, 695
 γένους δὲ ποίου χῶπόθεν, μαθεῖν θέλω.
ΑΓΑ. Αἰγίνα θυγάτηρ ἐρένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
ΚΑ. ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἐξευξε τίς;
ΑΓΑ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφρυσεν, Οἰνῶνῃς πρόμον.
ΚΑ. τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δῶματα; 700
ΑΓΑ. Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
ΚΑ. θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;
ΑΓΑ. Ζεὺς ἡγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
ΚΑ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
ΑΓΑ. Χείρων ἔν' οἴκει σεμνὰ Πηλείου βάρβαρ. 705
ΚΑ. οὐ φασὶ Κενταύρειον ὠκίσθαι γένος;
ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.
ΚΑ. Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλεῖα;
ΑΓΑ. Χείρων, ἔν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.
ΚΑ. φεῦ·
 σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδοὺς σοφώτερος. 710

- ΑΓΑ. τοιόσδε παῖδός σῃς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
 ΚΑ. οὐ μεμπτός. οἶκε δ' ἄστυ ποδὸν Ἑλλάδος;
 ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.
 ΚΑ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμήν τε παρθένον;
 ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. 715
 ΚΑ. ἀλλ' εὐτυχοίτην. τί νι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
 ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.
 ΚΑ. προτέλεια δ' ἤδη παῖδός ἐσφαξας θεῶ;
 ΑΓΑ. μέλλω· πῖ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
 ΚΑ. κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον;
 ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἀμὲ χρὴ θύσαι θεοῖς.
 ΚΑ. ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
 ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
 ΚΑ. καλῶς ἀναγκαίως τε· συνενέγκοι δ' ὁμῶς.
 ΑΓΑ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὧ γύναι; πιθοῦ δέ μοι. 725
 ΚΑ. τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἰθισμαὶ σέθεν.
 ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἔσθ' ὁ νυμφίος,
 ΚΑ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἀμὲ δρᾶν χρεῶν;
 ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναῖδων μέτα.
 ΚΑ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;
 ΑΓΑ. χώρει πρὸς Ἄργος παρθένους τε τημέλει.
 ΚΑ. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
 ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὃ νυμφίοις πρέπει.
 ΚΑ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δὲ φαῦλ' ἡγεῖ τάδε.
 ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735
 ΚΑ. καλὸν τεκοῦσαν τὰμά μ' ἐκδοῦναι τέκνα.
 ΑΓΑ. καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
 ΚΑ. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
 ΑΓΑ. πιθοῦ. ΚΑ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεάν.
 ἔλθὼν σὺ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ, 740
 ἃ χρὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοις.
 ΑΓΑ. οἴμοι· μάτην ἤξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,

ἐξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.
 σοφρίζομαι δὲ καὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω, πανταγῇ νικώμενος. 745
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ
 κοινῇ τὸ τῆς θεοῦ φίλον, ἔμοι δ' οὐκ εὐτυχές,
 ἐξιστορήσω εἶμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 γυναῖκα χρηστὴν ἀγαθήν, ἢ μὴ γαμεῖν. 750

XO. ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ στρ.
 δίνας ἀργυροειδεῖς
 ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
 ἀνά τε ναυσὶν καὶ σὺν ὅπλοις
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίας 755
 Φοιβήιον δάπεδον,
 τὰν Κασάνδραν ἔν' ἀκούω
 ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους
 γλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ 760
 μαντόσσυνοι πνεύσῳσ' ἀνάγκαι.
 στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων ἀντ.
 Τροίας ἀμφὶ τε τείχη
 Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
 πόντιος εὐπρώροισι πλάταις 765
 εἰρεσίᾳ πελάξῃ
 Σιμωνντίοις ὀχετοῖς,
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν
 Διοσκούρων Ἑλέναν
 ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων 770
 εἰς γὰρ Ἑλλάδα δοριπόνους
 ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 [Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν

751 — 761 = 762 — 772

λαῖνους περὶ πύργους
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ,
 λαιμοτόμους κεφαλὰς
 σπάσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατ' ἄκρας πόλιν,
 θήσει κόρας πολυκλαύστους
 δάμαρτά τε Πριάμον.
 ἅ δ' Ἐλὲνα κόρα
 πολύκλαντος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα.] μήτ' ἔμοι
 μήτ' ἔμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι,
 οἷαν αἰ πολύχρουσοι
 Ἀνδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἱστοῖς
 μυθεῦσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας
 ῥῦμα δακρυόεν ταυνύσας
 πατρίδος ὀλλυμένης ἀπολωτιεῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
 εἰ δὴ φάτις ἔνυμος,
 ὥς ἔτεκεν Ἀθήδα σ'
 ὄρνιδι πταμένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν
 μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως.

ΑΧ. ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
 οὐκ ἔξ' ἴσου γὰρ μένομεν Εὐροίπου πέλας.

- οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄξυγες γάμων 805
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς, οἳ δ' ἔχοντες εὐνιδας
καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοῦμόν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν· 810
ἄλλος δ' ὁ χρηῖζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἡδὲ Πηλέα
μένω' πλὴ λεπταῖς ταισίδ' Εὐρύπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἰσχων· οἳ δ' αἰὲ προσκείμενοι
λέγουσ'· Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; πόσον χρόνον 815
ἔτ' ἐκμετρηῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιου στόλου;
δρᾷ δ', εἴ τι δράσεις, ἢ ἅπαγ' οἴκαδε στρατόν,
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.
- ΚΑ.* ὦ παῖ θεᾶς Νηρηῆδος, ἐνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσας, ἐξέβην πρὸ θωμάτων. 820
- ΑΧ.* ὦ πότνι, αἰδώς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναικα, μορφὴν εὐπρεπῇ κεκτημένην;
- ΚΑ.* οὐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οἷς μὴ πάρος
προσῆκες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
- ΑΧ.* τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναῖδῶν εἰς σύλλογον, 825
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ὑσπίσιν πεφραγμένους;
- ΚΑ.* Αἴδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δέ μουστὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
- ΑΧ.* καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
αἰσχροὺν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. 830
- ΚΑ.* μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμῇ χειρὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.
- ΑΧ.* τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψάνοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις.
- ΚΑ.* θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς 835
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηίδος.

- ΑΧ. ποίους γάμους φής; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.
- ΚΛ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
καινοὺς ὁρῶσι καὶ γάμον μεμνημένους. 840
- ΑΧ. οὐπώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
- ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
θαύμαζ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰπὸ σοῦ.
- ΑΧ. εἰκάξε· κοινόν ἐστὶν εἰκάξειν τάδε· 845
ἄμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
- ΚΛ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὥς εἴξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
- ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ μὲ καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε. 850
- ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.
- ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὺν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω. 854
- ΠΡ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σὲ τὴν Αἴδας κόρην.
- ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὥς τεταρβηκῶς καλεῖ.
- ΠΡ. δοῦλος, οὐχ ἄβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔῃ.
- ΑΧ. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ καγαμέμνονος.
- ΠΡ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος
πατρός. 860
- ΑΧ. ἔσταμεν· φράξ', εἰ τι χορῆξεις, ὦν μ' ἐπέσχεις
εἵνεκα.
- ΠΡ. ἢ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
- ΚΛ. ὥς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἔλθῃ βασιλικῶν δόμων.
- ΠΡ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμή, σῶσαθ' οὓς ἐγὼ θέλω.
- ΑΧ. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄκνον
τινά. 865

ΚΛ. δεξιᾶς ἔκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χρήξεις λέγειν.

ΠΡ. οἶσθα δῆτά μ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὖνους
ἔφυν.

ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτρην.

ΠΡ. χῶτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων
ἄναξ.

ΚΛ. ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν καμὸς ἦσθ' αἰεὶ ποτε.

ΠΡ. ὦδ' ἔχει. καὶ σοὶ μὲν εὖνους εἰμί, σὼ δ' ἦσσον
πόσει. 871

ΚΛ. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὔστινας στέγεις λόγους.

ΠΡ. παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.

ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραῖέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὖ
φρονεῖς.

ΠΡ. φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέσρην.

ΚΛ. ὦ τάλαιν' ἐγώ. μεμηνὼς ἄρα τυγχάνει πόσις; 876

ΠΡ. ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ'
οὐ φρονεῖ.

ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;

ΠΡ. θέσφαθ', ὥς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορευῆται
στρατός.

ΚΛ. ποῦ; τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα δ' ἦν πατὴρ μέλλει
κτανεῖν. 880

ΠΡ. Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβῃ.

ΚΛ. εἰς ἅρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρω-
μένος;

ΠΡ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει
πατήρ.

ΚΛ. ὁ δὲ γάμος παρεῖχε πρόφασιν, ἥ μ' ἐκόμισεν ἐκ
δόμων;

ΠΡ. ἦν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεὶ παῖδα νυμφεύσουσα
σὴν. 885

ΚΛ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ
σέθεν.

ΠΡ. οἴκτρ' ἀσχετον δὴ οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.

ΚΛ. οἴχομαι τάλαινα, δακρύων νάματ' οὐκέτι στέγω.

ΠΡ. εἴπερ ἄλγεινόν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.

ΚΛ. σὺ δὲ τάδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυ-
σμένος; 890

ΠΡ. δέλτον ῥόχ' ὅμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.

ΚΛ. οὐκ ἔων ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὔ.

ΚΛ. κατὰ πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;

ΠΡ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὅς κακῶν τῶνδ' αἰ-
τιος. 895

ΚΛ. ὦ τέκνον Νηρηΐδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὔσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φανύλως
φέρω.

ΚΛ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῶ, κοῦχ ἄπλῶς οὔτω φέρω.

ΚΛ. οὐκ ἐπαιδεσθῆσόμεσθα προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ, 900

θυητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;

περὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;

ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ

τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως.

σοὶ καταστέψας· ἐγὼ νιν ἤγον ὥς γαμουμένην, 905

νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἔξεται,

ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,

ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.

πρὸς γενειάδος δέ, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὃ σ' ἀμυναθεῖν
χρεών. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος οὐδεὶς πελᾶ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
κλύεις

ὦμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφῖγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾷς,
γυνή

ναυτικὸν στράτευμ' ἀναρχον κἀπὶ τοῖς κακοῖς
θρασύ,

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμῆσης σύ μου
χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσῶσμεθ'· εἰ δὲ μή, οὐ σεσώ-
σμεθα. 916

XO. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα,
πᾶσιν τε κοινὸν ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

AX. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἰρεται πρόσσω·
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν 920
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.
λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μετὰ.

ἔστιν μὲν οὖν ἔν' ἡδὺ μὴ λῖαν φρονεῖν,
ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν. 925

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοὺς ἔχειν.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930
παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σὲ δ', ὥ παθοῦσα σθένη πρὸς τῶν φιλτάτων,
ἃ δὴ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,

τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ,
κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται, 935

ἐμὴ φατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς

ἐγὼ παρέξω σῶ πόσει τοῦμόν δέμας.
 τοῦνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο,
 τοῦμόν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἰτίου
 πόσις σός· ἄγνόν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 940
 εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
 ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ παρθένος,
 θαυμαστὰ δ' ὥς ἀνάξι' ἠτιμασμένη.
 ἐγὼ κάκιστος ἦν ἅρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
 ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 ὥς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
 εἴπερ φονεύσει τοῦμόν ὄνομα σῶ πόσει.
 μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
 Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος ἢ μ' ἐγείνατο,
 οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, 950
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἢ Σίπυλος ἐστὶ πόλις ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
 πικροὺς δὲ προχύτας χέρονιβάς τ' ἐνάροξεταί 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἐστ' ἀνὴρ,
 ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρίαί κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν, εἰρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις' Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 χορὴν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· ἢ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμοὶ
 μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.
 ἔδωκά τ' ἄν Ἑλλήσιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἤρνούμεθ' ἂν
 τὸ κοινὸν αὐξεῖν ὧν μέτ' ἐστρατενόμην.
 νῦν δ' οὐδὲν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,

ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας 970
ἔλθειν, φόνου κηλίσιν αἵματος χρανῶ,
εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαίρήσεται.

ἀλλ' ἡσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.

ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 975
καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.

ΚΑ. φεῦ·
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινα
μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἣν αἰνῶσ' ἄγαν. 980

αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
ιδία νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν γ' ἐμῶν.

ἀλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ἦ
ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.

οἰκτερε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν. 985

ἦ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰήθεισ' ἔχειν,
κενήν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις·
θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεῶν.

ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· 990
σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.

βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
ἀπαρθένευτα μὲν τὰδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἤξει, δι' αἰδοῦς ὅμῳ ἔχουσ' ἐλεύθερον·

εἰ δ' οὐ παρούσης ταῦτά τεύξομαι σέθεν, 995
μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.

ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν αἰδεῖσθαι χρεῶν.

ΑΧ. σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὅψιν εἰς ἐμήν,
μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·

στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὦν τῶν οἰκοθεν 1000
λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.

πάντως δέ μ' ἱκετεύοντες ἤξειτ' εἰς ἴσον,
εἰ τ' ἀνικετεύτως· εἰς ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἀγῶν
μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.

ὥς ἔν γ' ἀκούσας ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
ψευδῇ λέγων δὲ καὶ μάτην ἐγκερτομῶν
θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἣν σώσω κόρην.

ΚΑ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧ. ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρῶγμ' ἔχῃ καλῶς.

ΚΑ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ὥς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧ. πείθωμεν αὐτίς πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΑ. κακὸς τίς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.

ΚΑ. ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρή με δοῶν φράσων.

ΑΧ. ἱκέτευ' ἐκεῖνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015

ἣν δ' ἀντιβαίνει, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

[εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπιδεῖ, οὐ τοῦμόν χρεῶν
χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
στρατὸς τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει. 1021

καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις
σοὶ τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.]

ΚΑ. ὥς σώφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ἣν δ' αὖ τι μὴ πράσσωμεν ὦν ἐγὼ θέλω, 1025

ποῦ σ' αὐτίς ὀφόμεσθα; ποῖ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὐρεῖν σὴν χερ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧ. ἡμεῖς σε φύλακες οὐ χρεῶν φυλάξομεν,

μὴ τίς σ' ἰδὼν στείχουσαν ἐπτοημένην

Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶον δόμον 1030

- αἰσχρὴν· ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
 [κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλήσιν μέγας].
- ΚΑ. ἔσται τάδ'. ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεῶν.
 εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὦν ἀνὴρ
 ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; 1035
- ΧΟ. τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Αἴβυος στρ.
 μετὰ τε φιλοχόρου κιθάρας
 συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσ-
 σῶν ἔστασεν ἰαχάν,
 ὅτ' ἀνὰ Πηλίου αἱ καλλιπλόκαμοι 1040
 Περσίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
 χρυσεοσάνδαλον ἔχνος
 ἐν γὰ κρούουσαι
 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,
 μελωδοῖς Θέτιν ἀγῆμασι τόν τ' Αἰακίδαν 1045
 Κενταύρων ἀν' ὄρος κλέουσαι
 Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
 ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
 λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050
 χρυσεόισιν ἄφυσσε λοιβὰν
 ἐν κρατήρων γνάλοις,
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
 παρὰ δὲ λευκοφαῇ ψάμαθον
 εἰλισσόμεναι κύκλια 1055
 πεντήκοντα κόραι Νηρέως
 γάμους ἐχόρευσαν.
 ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα ἀντ.
 θίασος ἔμολεν ἵπποβάτας
 Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν 1060
 θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου.
 μέγα δ' ἀνέκλαγον· ὦ Νηρηὶ κόρα,

1036 — 1057 = 1058 — 1079

- παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ μέγα φῶς
 μάντις ὁ φοιβάδα μοῦσαν
 εἰδὼς γεννάσειν 1065
 Χείρων ἐξονόμαξεν,
 ὃς ἦξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἄσπισταῖς Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκπυρώσων, 1070
 περὶ σώματι χρυσέων
 ὄπλων Ἑφαιστοπόνων
 κεκορυθμένος ἔνδυτ', ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων
 Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε. 1075
 μακάριον τότε δαίμονες
 τᾶς εὐπάτριδος γάμον
 Νηρήδων ἔθεσαν πρώτας
 Πηλέως θ' ὑμεναίους.
 σὲ δ' ἐπὶ κᾶρα στέψουσι καλλικόμαν 1080
 πλόκαμον Ἀργεῖοί γ' ἄλιᾶν,
 ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν ὄρειαν
 μόσχον ἀκήρατον, βρότειον
 αἰμάσσοντες λαιμόν·
 οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' 1085
 ἐν ῥοιβδήσεσι βουκόλων,
 παρὰ δὲ ματέρι νυμφοκόμον
 Ἰναχίδαις γάμον.
 ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς
 ἦ τὸ τᾶς ἀρετᾶς ἔχει 1090
 σθένειν τι πρόσωπον;
 ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
 δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι
 σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,
 ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ. 1095

καὶ μὴ κοινὸς ἄγων βροτοῖς,
μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

- ΚΑ. ἐξῆλθον οἴκων προσκοπούμενη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα κάκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισι δ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμή, 1100
πολλὰς λείσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσας, ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσωσιν αὐτίχ' εὐρεθήσεται. 1105

ΑΓΑ. Αἰήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
ἠΐρηχ', ἵν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγου
οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.

ΚΑ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάτνται;

ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα· 1110
ὥς χέρνιβες πάρεισιν ἠντρεπισμένοι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἄς θεᾷ πεσεῖν χρεῶν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φουσήματα.

ΚΑ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασθαι εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἂ μέλλει, χυπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμαντῆς φράσω.

ΑΓΑ. τέκνον, τί κλάεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως ὄρῃς,
εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΚΑ. φεῦ·
τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα 1125
[κὰν ὑστάτοις κὰν μέσοις πανταχοῦ].

ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἦκατε,
σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὁμμάτων.

ΚΑ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.

ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ'· ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130

ΚΑ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

ΑΓΑ. ἔα·

τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μὴ σε χροῖ.

ΚΑ. ἔχ' ἥσυχος,

κάκεϊνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.

ΑΓΑ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.

ΚΑ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.

ΚΑ. κάμός γε καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.

ΑΓΑ. τίς σ' ἠδίκησε; ΚΑ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθει πάρα;

ὁ νοῦς ὃδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.

ΑΓΑ. ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140

ΚΑ. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις με δρᾶν

αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστὶ σου

καὶ τὸ στενάξειν πολλά. μὴ κάμης λέγων.

ΑΓΑ. ἰδού σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ

ψευδῇ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; 1145

ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους,

κούκέτι παρωδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.

πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὄνειδίσω,

ἔργμας ἄκουσάν με κάλαβες βίᾳ,

τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών, 1150

βρέφος τε τοῦμὸν σῶ προσούρισας πάλῳ,

μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.

καὶ τῷ Διὶ τε παῖδ' ἐμῷ τε συγγρόνω

ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·

πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσαιο· 1155

ἰκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχες αὖ λέχη.

οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους
 συμμαρτυρήσεις ὥς ἄμεμπτος ἦ γυνή,
 εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὖξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε 1160
 χαίρειν θύραξέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
 σπάνιον δὲ θήρευμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.
 τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
 τόνδ', ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. 1165
 κἂν τίς σ' ἔρηται τίνος ἑκατί νιν κτενεῖς,
 λέξουν, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
 Ἑλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ. καλὸν γέ τοι
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα.
 τᾶχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170
 ἄγ', ἣν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
 κἄκει γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοῦς,
 κενοῦς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρύνους 1175
 μόνῃ κἀθῶμαι, τήνδε θρηνησοῦσ' αἶε'
 ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φυτεύσας πατήρ,
 αὐτὸς κτανών, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλῃ χερὶ,
 τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
 ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον, 1180
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναι
 δεξόμεθα δέξιν ἣν σε δέξασθαι χρεῶν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μῆτ' αὐτὸς γένῃ.
 εἶεν·

θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἔρεῖς; 1185
 τί σοι κατεύξει τάγαθόν, σφάζων τέκνον;
 νόστον πονηρόν, οἰκοθέν γ' αἰσχροῦς ἰών;

ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαί τι σοί;
ἢ τᾷρ' ἄσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν. 1190

ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπесεῖ τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέπεται
παίδων σ', εἰν σφῶν προσέμενος κτάνης τινά;
ταῦτ' ἦλθες ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκηπτρά σοι
μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ; 1195
ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν·
βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κληῖρον τίθεσθε παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῶν.

ἐν Ἰσφ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σῆν, 1200
ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
οὐπὲρ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
σῶζουσα λέκτρον παιδὸς ἐστερήσομαι,
ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόροφον νεάνιδα
Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχῆς γενήσεται. 1205

τούτων ἄμειψαί μ' εἰ τι μὴ καλῶς λέγω·
εἰ δ' εὖ λέλεκται * * * μὴ κτάνης

τὴν σῆν τε κάμην παῖδα, καὶ σῶφρων ἔσει.

ΧΟ. πιθοῦ. τὸ γάρ τοι τέκνα συνσώζειν καλόν,
Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς τοῖσδ' ἄν ἀντεῖποι βροτῶν.

ΙΦ. εἰ μὲν τὸν Ὀρφεὺς εἶχον, ᾧ πάτερ, λόγον, 1211
πεῖθειν ἐπάδουσ', ᾧσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
ἐνταῦθ' ἄν ἦλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215

ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
μή μ' ἀπολέσσης ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.

πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρα σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμων' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
 ξῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ; 1225
 οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἑξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιλάξυμαι χερσί·
 τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρέσβυν ἄρ' εἰσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνούς ἀποδιδούσά σοι τροφάς; 1230
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρεΐως πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρός, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμέ
 νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235
 τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε; πόθεν ἤλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ μῳ, πάτερ;
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἵν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
 [μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις]. 1240
 ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρὸς
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τοι
 κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ', ὦ πάτερ. 1245
 ἀλλ' αἰδεσάι με καὶ κατοίκτηρον βίον.
 ναί, πρὸς γενεῖον σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
 ὃ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἣ δ' ἠϋξημένη.
 ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1250

τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὃς εὐχεται
θανεῖν. κακῶς ζῆν κρείσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σέ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἄγων Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑ. ἐγὼ τὰ τ' οἶκτρά συνेतὸς εἰμι καὶ τὰ μή, 1255

φιλῶν ἔμαντοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μή· τοῦτο γὰρ προᾶξαι με δεῖ.

ὄρᾱθ' ὅσον στρατεύμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260

οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἴλλου πύργους ἔπι,
εἰ μή σε θύσω, μάντις ὧς Κάλχας λέγει,
οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βᾶθρον.

μέμνηε δ' ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ
πλεῖν ὧς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265

παῦσαι τε λέκτρων ἄρπαγὰς Ἑλληνικῶν·
οἷ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένους κτενοῦσί μου
ὑμᾶς τε κἄμέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.

οὐ Μενελέως με καταδεδούλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270

ἀλλ' Ἑλλάς, ἣ δεῖ, κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω,
θύσαι σε· τούτου δ' ἦσσανες καθέσταμεν.

ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
κἄμοι γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρων ὕπο
Ἑλληνας ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1275

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἷ γὰρ θανάτου τοῦ σοῦ μελέα.
φεύγει σε πατὴρ Ἀΐδη παραδούς.

ΙΦ. οἷ γὰρ, μήτερ· ταῦτόν γὰρ δὴ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280
κοῦκέτι μοι φῶς
οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.

ὦ ἰώ.

νιφόβολον Φρυγῶν νάπος Ἰδας τ'
ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε
ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας 1286

ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι
Πάριν, ὃς Ἰδαῖος
Ἰδαῖος ἐλέγет' ἐλέγет' ἐν Φρυγῶν πόλει. 1290

μή ποτ' ὄφελεν τὸν ἀμφὶ
βουσί βουκόλον τραφέντ'
[Ἀλέξανδρον]

οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι
κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται 1295
λειμών τ' ἄνθεσι θάλλων

χλωροῖς, οὗ ῥοδόεντα
ἄνθε' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·
ἐνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε 1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις
Ἦρα θ' Ἑρμᾶς θ',
ὁ Διὸς ἄγγελος,

ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα
Κύπρις, ἃ δὲ δουρὶ Παλλὰς, 1305
Ἦρα τε Διὸς ἄνακτος

εὐναῖσι βασιλίσιν,
κρίσιν ἐπὶ στρυγνᾶν ἔριν τε
καλλονᾶς, ἐμοὶ δὲ θάνατον,

ὄνομα μὲν φέροντα Δαναῖδαισιν, ὧ κόραι, 1310
προθύματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ὁ δὲ τεκὼν με τὰν τάλαιναν,
ὦ μᾶτερ ὦ μᾶτερ,
οἴχεται προδοὺς ἔρημον.

ὦ δυστάλαιν' ἐγώ, πικρὰν
πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέεναν, 1315

φονεύομαι διόλλυμαι
 σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίῳ πατρός
 μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
 πρύμνας ἄδ' Αὐλῆς δέξασθαι 1320
 τούσδ' εἰς ὄρμους εἰς Τροίαν
 ὥφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
 μηδ' ἀνταίαν Εὐρύπῳ
 πνεῦσαι πομπὰν Ζεὺς, μελίσσων
 αὖραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν 1325
 λαίφεσι χαίρειν,
 τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
 τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
 τοῖσι δὲ μέλλειν.
 ἧ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἧ πολύμοχθον 1330
 ἀμερίων, τὸ χρεὼν δέ τι δύσποτμον
 ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.

ἰὼ ἰώ,
 μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα
 Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρὶς κόρα. 1335

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἴκτειρω σε συμφορᾷς κακῆς
 τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ὥφελες τυχεῖν.

ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.

ΚΑ. τὸν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ σὺ δεῦρ' ἐλή-
 λυθας. 1339

ΙΦ. διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὥς κρύψω δέμας.

ΚΑ. τί δέ, τέκνον, φεύγεις; ΙΦ. Ἀχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν
 αἰσχύνομαι.

ΚΑ. ὥς τί δή; ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ
 φέρει.

ΚΑ. οὐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 ἀλλὰ μίμν'· οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνώμεθα.

ΑΧ. ὦ γύναι τάλαινα, Ἀήδας θύγατερ, ΚΑ. οὐ ψευδῇ
θροεῖς. 1345

ΑΧ. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ΚΑ. τίνα βοήν; σήμερινέ
μοι.

ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός, ΚΑ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγων.

ΑΧ. ὥς χρεὼν σφάζαι νιν. ΚΑ. κοῦδεῖς ἐναντία λέγει;

ΑΧ. εἰς θόρουβον ἔγωγε καὐτὸς ἤλυθον, ΚΑ. τίν', ὦ
ξένε;

ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. ΚΑ. μῶν κόρην σώζων
ἐμήν; 1350

ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. ΚΑ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ
θιγεῖν;

ΑΧ. πάντες Ἕλληνες. ΚΑ. στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὔ
σοι παρήν;

ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός. ΚΑ. δι' ἅρ' ὀλώλαμεν,
τέκνον.

ΑΧ. οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσουν. ΚΑ. ὑπεκρίνω
δὲ τί;

ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσαν εὐνήν μὴ κτανεῖν, ΚΑ. δίκαια
γάρ. 1355

ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. ΚΑ. ἀργόθεν γ' ἐπέμ-
ψατο.

ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. ΚΑ. τὸ πολὺ γὰρ δει-
νὸν κακόν.

ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι. ΚΑ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσι
εἷς;

ΑΧ. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ'; ΚΑ. ὄναιο τῶν
φρενῶν.

ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα. ΚΑ. παῖς ἅρ' οὐκέτι σφαγή-
σεται; 1360

ΑΧ. οὐκ, ἐμοῦ γε ζῶντος. ΚΑ. ἤξει δ' ὅστις ἄψεται
κόρης;

- ΑΧ. μυρίοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. ΚΑ. ἄρ' ὁ Σισύφου
γόνος;
- ΑΧ. αὐτὸς οὗτος. ΚΑ. ἴδια πράσσω, ἢ στρατοῦ τα-
χθεῖς ὑπο;
- ΑΧ. αἵρεθεῖς ἐκῶν. ΚΑ. πονηράν γ' αἵρεσιν, μαι-
φονεῖν.
- ΑΧ. ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν. ΚΑ. ἄξει δ' οὐχ ἑκούσαν
ἄρπάσας; 1365
- ΑΧ. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρας. ΚΑ. ἐμὲ δὲ τί χροὴ δρᾶν
τότε;
- ΑΧ. ἀντέχου θυγατρός. ΚΑ. ὥς τοῦδ' εἵνεκ' οὐ σφα-
γήσεται.
- ΑΧ. ἀλλὰ μὴν εἰς τοῦτό γ' ἤξει. ΙΦ. μῆτερ, εἰσακού-
σατε
τῶν ἐμῶν ἐπῶν· μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
μένην
σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥά-
διον. 1370
- τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὁρᾶν χροὴ, μὴ διαβληθῇ στρατῶ,
καὶ πλέον πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορᾶς
τύχη.
- οἷα δ' εἰσῆλθὲν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βού-
λομαι 1375
- εὐκλεῶς πράξαι παρῑσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὥς καλῶς
λέγω·
- εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κᾶν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατα-
σκαφαί,
- τὰς τε μελλούσας γυναῖκας ἦν τι δρῶσι βάρβαροι,

μηκέθ' ἀρπάζειν ἂν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος, 1381
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον, ἦντιν' ἦρπασεν
Πάρις.

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καί μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὥς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οὐδέ τοί τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν' 1385
πᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἡδίκημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπὲρ Ἑλλάδος
θανεῖν³

ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ μὲ οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τοῦτ'; ἔχοιμεν ἄρ' ἂν ἀντειπεῖν
ἔπος;

κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης
μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς εἶνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.
εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσω γυναικῶν μυρίων ὀρῶν
φάος.

εἰ δ' ἐβουλήθη * σῶμα τοῦμὸν Ἀρτεμις λαβεῖν,
ἐμποδὼν γενήσομαι γὰρ θνητὸς οὔσα τῇ θεῷ; 1396
ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμὸν Ἑλλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δοξ'
ἐμῇ.

βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρ-
βάρους, 1400
μητέρ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύ-
θεροι.

ΧΟ. το μὲν σόν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει
τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μὲ τις θεῶν 1405

ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
 ξηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
 εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἄξιως τε πατρίδος·
 [τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦς, ὃ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκαῖά τε.] 1410

μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' ἐσέρχεται
 εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἴ.
 ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετεῖν
 λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαι τ', ἴστω θεῖτις,
 εἰ μὴ σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης 1415
 ἐλθῶν· ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦ. λέγω τάδ' * * * * *
 ἢ Τυνδαρίδῃ παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχης
 ἀνδρῶν τιθείσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένε,
 μὴ θνήσκε δι' ἐμέ μῃδ' ἀποκτείνῃς τινά. 1420
 ἔα δὲ σῶσαι μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα.

ΑΧ. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἐτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
 φρονεῖς· τί γὰρ τὰληθὲς οὐκ εἶποι τις ἄν;
 ὅμως δ', ἴσως γὰρ κἂν μεταγνοίῃς τάδε, 1425
 [ὥς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα]
 ἐλθῶν τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
 ὥς οὐκ εἰσῶν σ' ἀλλὰ κωλύσω θανεῖν.
 [χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἰδῇς. 1430
 οὐκοῦν εἰσῶ σ' ἀφροσύνῃ τῇ σῇ θανεῖν·
 ἐλθῶν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
 καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]

ΙΦ. μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
 ΚΑ. ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435

ΙΦ. παῦσαί με μὴ κἀκίξε· τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΚΑ. λέγ', ὥς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

- ΙΦ. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους.
- ΚΛ. τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440
- ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
- ΚΛ. πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
- ΙΦ. ἤκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
- ΚΛ. τί δὴ; τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
- ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα τῆς Διὸς κόρης. 1445
- ΚΛ. ἀλλ' ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.
- ΙΦ. ὥς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
- ΚΛ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
- ΙΦ. μὴδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους.
- ΚΛ. εἰπὼ δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοισ; 1450
- ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὀρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
- ΚΛ. προσέλκυσαι νιν ὕστατον θεωμένη.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
- ΚΛ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δρωσά σοι χάριν φέρω;
- ΙΦ. πατέρα τὸν ἅμῃ μὴ στύγει πόσιν τε σόν. 1455
- ΚΛ. δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σέ δεῖ κεῖνον δραμεῖν.
- ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
- ΚΛ. δόλω δ', ἀγεννῶς Ἀτρείδης τ' οὐκ ἀξίως.
- ΙΦ. τίς μ' εἰσιν ἄξων πρὶν σπαράσσεσθαι κόμην;
- ΚΛ. ἔγωγε μετὰ σοῦ ΙΦ. μὴ σύ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
- ΚΛ. πέπλων ἐχομένη σῶν ΙΦ. ἐμοί, μήτερ, πιθοῦ, 1461
μέν'· ὥς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' εἰς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
- ΚΛ. ὦ τέκνον, οἴχει; ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465
- ΚΛ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὥς ὀρέξ γ', οὐκ ἀξίως.
- ΚΛ. σχές, μή με προλίπης. ΙΦ. οὐκ ἔω στάζειν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇμῃ συμφορᾷ Διὸς κόρην

- "Αρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470
 κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
 προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμὸς
 ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὥς σωτηρίαν
 Ἑλλήσι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.
 ἄγετέ με τὰν Ἰλίου στρ. 1475
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.
 στέφεια περίβολα δίδοτε, φέρε-
 τε· πλόκαμος ὅδε καταστέφειν
 χερνίβων γε παραῖς.
 ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν ἄμφι βωμόν 1480
 τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
 θεὰν μάκαιραν· ὥς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,
 αἵμασι θύμασιν τε 1485
 θέσφατ' ἐξαλείψω.
 ὦ πότνια πότνια μᾶτερ, ὥς δάκρυά γέ σοι
 δώσομεν ἀμέτερα·
 παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490
 ἰὼ ἰὼ νεάνιδες,
 συνεπαεῖδεν Ἄρτεμιν
 Χαλκίδος ἀντίπορον,
 ἵνα τε δόρατα μέμονε δαία 1495
 δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδος
 στενοπόροισιν ὄρμοις.
 ἰὼ γὰρ μᾶτερ ὦ Πελασγία,
 Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.
 ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέως, 1500
 Κυκλωπίων πόνον χερῶν;
 ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·
 θανοῦσα δ' οὐκ ἀνάλνομαι.
 ΧΟ. κλέος γὰρ οὗ σε μὴ λίπη.

1475 — 1490 = 1510 — 1520

- ΙΦ. ἰὼ ἰὼ. 1505
 λαμπαδοῦχος ἡμέρα Δι-
 ός τε φέγγος, ἕτερον
 ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
 χαῖρέ μοι, φίλον φάος. ἰὼ ἰὼ.
- ΧΟ. ἴδεσθε τὰν Ἴλλου 1510
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
 στείχουσιν, ἐπὶ κάρᾳ στέφεα
 * * * * * βαλομένην
 χερνίβων τε παγὰς,
 βωμόν διαίμονος θεᾶς * * *
 ῥανίσιν αἱματορρύτοις 1515
 θανούσαν εὐφυῇ τε σώματος δέρην
 σφαγεῖσαν.
 εὐδροσοὶ πατρῶαι
 παγαὶ μένουσι χέρνιβές τέ σε στρατός τ'
 Ἀχαιῶν θέλων
 Ἴλλου πόλιν μολεῖν. 1520
 ἀλλὰ τὰν Διός κόραν
 κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
 ὥς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
 ὦ πότνια, θύμασιν βροτησίοις
 χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν 1525
 γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
 καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη,
 Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
 Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον
 δὸς ἄμφι κάρᾳ θ' ἐὼν 1530
 κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεῖα παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
 ἔξω πέρασον, ὥς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΑ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
ταρβοῦσα τλήμων κακπεπληγμένη φόβῳ, 1535
μὴ μοί τιν' ἄλλην ξυμπορᾶν ἤκης φέρων
πρὸς τῇ παρούσῃ. ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς
πέρι

θανμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

ΚΑ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράξ' ὅσον τάχος.
[ΑΓΓ. ἀλλ' ὦ φίλῃ δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. 1540
λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μου
γνώμη ταραῖξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
Ἀρτεμίδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεσφόρους,
ἴν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545
σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ'. ὥς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἀναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσιν εἰς ἄλσος κόρην,
ἀνεστéναξε, καμπαλιν στρέψας κάρα
δάκρυα προῆγεν, ὁμμάτων πέπλον προθείς. 1550
ἣ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρεμι σοι,
τοῦμόν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπερ
θῦσαι δίδωμ' ἐκοῦσα πρὸς βωμόν θεᾶς 1555
ἄγοντας, εἶπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
καὶ τοῦπ' ἔμ' εὐτυχεῖτε, καὶ νικηφόρου
δορὸς τύχοιτε πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ·
σιγῇ παρῆξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως. 1560
τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
εὐψυχίαν τε κἀρετήν τῆς παρθένου.
στάς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὧ τόδ' ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ·

Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔθηκεν ὅξυ χειρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσθθεν, κρατὰ τ' ἔστεψεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέριβας θ' ὁμοῦ,
 ἔλεξε δ' ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε, 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουνσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θυμὰ τόδ' ὃ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα 1575
 Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔσθῃ βλέ-
 πων.

ἱρεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπηύξατο,
 λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·
 ἐμοὶ δὲ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενί, 1580
 κᾶσθην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἰφνης ὄρα·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἥσθ' ἄν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ οἶδεν οὐ γῆς εἰσέδου.
 βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμ', οὐ γὰρ μὴδ' ὀρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπής τε τὴν θεάν,
 ἧς αἵματι βωμὸς ἐραίνεται ἄρδην τῆς θεοῦ.
 κἂν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη· 1590
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοῖρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
 ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προύθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
 ὥς μὴ μιάνη βωμὸν εὐγενεὶ φόνῳ. 1595

ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὐρίον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χώρει τε πρὸς ναῦν· ὥς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ
 λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς 1600
 Αἰγαιον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἡφαιστοῦ φλογί,
 τὰ πρόσφορ' ἠϋξάθ', ὥς τύχοι νόστου στρατός.
 πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι
 τάδε,

λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605
 καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
 ἐγὼ παρῶν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν λέγω·
 ἢ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
 λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
 ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν, 1610
 σώζουσίν θ' οὓς φιλοῦσιν. ἤμαρ γὰρ τόδε
 θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σῆν.

ΧΟ. ὥς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας' ἀγγέλου·
 ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΑ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615
 πῶς σε προσείπω; πῶς δ' οὐ φῶ
 παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
 ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαιίμαν;

ΧΟ. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείχει,
 τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620

ΑΓΑ. γύναι, θυγατρὸς ἐνεκ' ὀλβιοι γενοίμεθ' ἄν·
 ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 χρῆ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῇ
 στείχειν πρὸς οἶκους· ὥς στρατὸς πρὸς πλοῦν
 ὁρᾷ.

καὶ χαίρει· χρόνιά γε τὰμὰ σοι προσφθέγματα 1625
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

ΧΟ. χαίρων, Ἀτρεΐδην, γῆν ἰκοῦ Φρυγίαν,
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλῶν.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΤΑΛΛΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΟΤΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρέτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων 10 γυναικῶν, θεραπαυνίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

- ΙΦ. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
 θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
 ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἐβλαστέν· Ἀτρεὺς δὲ παῖς
 Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
 τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
 ἣν ἀμφὶ δίναις ᾗς θάμ' Εὐρύππος πυκναῖς
 αὔραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει,
 ἔσφαξεν Ἑλένης εὔνεχ', ὥς δοκεῖ, πατὴρ
 Ἀρτεμίδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Ἀυλίδος.
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
 Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
 τὸν καλλίνικον στέφανον Ἴλλου θέλων
 λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
 Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
 δεινῆς τ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων, 15
 εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
 ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
 Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμήσῃ χθονός,
 πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμῖς
 λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
 κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
 παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ

τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
 ἣν χρή σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχνηαι
 μητρὸς παρέρχοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
 ἔλθοῦσα δ' Ἀυλίδ' ἢ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖς' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῦς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' εἰς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάρουσι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς
 εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῖαν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον,
 τὰ δ' ἄλλα — σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἂ καὶνὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὐδεῖν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω σταῖσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πλίνθοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὥς ἔδοξέ μοι, 50
 δόμων πατρῶων, ἐν δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 κᾶγὼ τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὥς θανούμενον,

κλαίονσα. τοῦναρ δ' ὥδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὐ κατηρξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 [οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ εἰς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.] 60
 νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 ἀποῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἀναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνας πάρεισιν; εἴμ' εἴσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

- ΟΡ. ὦρα, φύλασσε μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
 ΠΤ. ὀρῶ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
 ΟΡ. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς;
 ΠΤ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν. 71
 ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλλήν οὐ καταστάξει φόνος;
 ΠΤ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὀρᾶς ἡρτημένα;
 ΠΤ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75
 ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατὴρ αἴμ' ἐτισάμην,
 μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἑρινύων
 ἡλαννόμεσθα φρυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 ὁρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπέμους.
 ἐλθὼν δὲ σ' ἡρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος πόνων τ' ἐμῶν.
 σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85

ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἔστειλαμεν; 70

οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. 84

ἐνθ' Ἀρτεμῖς σοι σύγγονος βωμούς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
 εἰς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χιθονὶ 90
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθ' ἐνδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δράσαντ' ἄμπνοὰς ἔξειν πόνων.
 ἦκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστος εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' Ἰστορῶ,
 Πυλάδῃ, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95
 τί δρωμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρεᾶς
 ὑψηλά· πότρεα κλινάκων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
 ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς,
 ὧδ' οὐδὸν ἔσιμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεῶς ἐπι
 φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
 ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰδῶταμεν·
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρο' ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεῶς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπη κατὰ ληφθῶμεν βία.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ, 110
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὄρα δὲ γεῖσα τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115
 ΟΡ. οὕτω μακρὸν μὲν ἦλθομεν κώπῃ πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;

ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεὼν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἷτιον γενήσεται
 πεσεῖν ἄκραντον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδείς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

120

ΧΟ. εὐφραμεῖτ', ὦ

πόντου δισσὰς συγχωρούσας
 πέτρας Εὐξείνου ναίοντες.

125

ὦ παῖ τᾷς Λατοῦς,

Δίκτυνν' οὐρεία,

πρὸς σὰν ἀυλάν, εὐστύλων

ναῶν χροσθήρεις θριγκούς,

πόδα παρθένιον ὄσιον ὀσίας

130

κληδούχου δούλα πέμπω,

Ἑλλάδος εὐίππου πύργους

καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων

ἐξαλλάξας' Εὐρώπαν,

135

πατρῶων οἴκων ἔδρας.

ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;

τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,

ὦ παῖ τοῦ τᾷς Τροίας πύργους

ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ

140

χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ

* Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν;

ΙΦ. ἰὼ δμωαί,

δυσθρηνήτοις ὥς θρήνοις

ἔγκειμαι, τᾷς οὐκ εὐμούσου

145

μολπᾶς βοὰν ἀλύροις ἐλέγοις,

αἰαῖ, κηδεύοις οἴκτοις,

αἷ μοι συμβαίνουσ' ἄται,

σύγγονον ἄμὸν κατακλαιόμενα

ζωᾶς, οἴαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων

150

νυκτός, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνα.

ὀλόμαν ὀλόμαν·

οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι·

οἶμοι φρουδος γένηνα.

φεῦ φεῦ τῶν Ἀργει μόχθων.

155

ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν

μοῦνόν με κασίγνητον συλᾶς

Ἴδιαν πέμψας, ᾧ τάσδε χοᾶς

μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων

160

ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,

πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχῳ

Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς

ξουθᾶν τε πόνημα μελίσσᾶν,

165

ἃ νεκροῖς θελκτήρια χεῖται.

ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον

τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἴδιαν.

ὧ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνόνιον

170

θάλος, ὥς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·

δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι

ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.

τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην

175

πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι

κεῖμαι σφαχθεῖς ἃ τλάμων.

ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'

Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἄχ' ἂν

180

δεσποίνα γ' ἐξανθάσω,

τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν,

νέκυσιν μελέων τὰν ἐν μολπαῖς

Ἰδίας ὕμνεϊ δίχα παιάνων.

185

οἶμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων

ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἶμοι,

** πατρῶων οἴκων.

5*

τίνος ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
 βασιλέων ἀρχά;
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει
 δινενούσαις ἵπποις πταναῖς·
 ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν * * ὅμ' αὐγᾶς
 ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα
 χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν·
 ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
 Ταυταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ'
 εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπνύδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.

ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας
 καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς
 λόχια στερρὰν παιδείαν
 Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,
 ἃ μναστευθεῖς· ἐξ Ἑλλάνων,
 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 Ἀήδας ἃ τλάμων κούρα
 σφάγιον πατρὶά λῶβα
 καὶ θυμ' οὐκ εὐγάθητον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν
 ἱππέοις ἐν δίφροισιν
 ψαμάθων Ἀυλίδος ἐπιβᾶσαν
 νύμφαν, οἴμοι, δύσνυμφον
 τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰατ.
 νῦν δ' ἄξεινον πόντου ξείνα
 δυσχόρτους οἴκους ναίω
 ἄγαμος ἄτεκνος, ἄπολις ἄφιλος,
 οὐ τὰν Ἄργει μέλλουσ' Ἥραν

οὐδ' ἴστοις ἐν καλλιφθόγγοις
 κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκῶ
 καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
 αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα 225
 ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν βωμούς,
 οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδάν,
 οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθῃ,
 τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθέντα κλαίω 230
 σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστιδίδιον
 ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
 ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέροισι τ'
 Ἀργεὶ σκηπτοῦχον Ὀρέσταν. 235

- ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
 βουφορβὸς ἦκει, σημαυνῶν τί σοι νέον.
- ΒΟΤ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
 ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
- ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπληῆσσον λόγου; 240
- ΒΟΤ. ἦκουσιν εἰς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
 πλάτῃ φυγόντες, δίπτυχοι νεανίαι,
 θεᾷ φίλου πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
 Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένη. 245
- ΙΦ. ποδαποί; τίνος γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- ΒΟΤ. Ἕλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.
- ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
- ΒΟΤ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
- ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν; 250
- ΒΟΤ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- ΙΦ. ποῦ δ' εἶδετ' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε;
- ΒΟΤ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν Ἀξέου πόρον.
- ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;

- ΒΟΤ. βοῦς ἤλθομεν νύφοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ. 255
- ΙΦ. ἐκείσε δὴ πάνελθε, ποῦ νιν εἴλετε
 τροπῶ θ' ὀποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 χρόνιοι γὰρ ἤκουσ', ἐξ ὅτου βωμὸς θεᾶς
 Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
- ΒΟΤ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260
 βοῦς ὑλοφορβὸς πόντον εἰσεβάλλομεν,
 ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
 κοίλωπὸς ἄγμος, πορφυρευτικάι στέγαι.
 ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε τις νεανίας
 βουφορβὸς ἡμῶν, κἀνεχώρησεν πάλιν 265
 ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἶχνος.
 ἔλεξε δ'· οὐχ ὄρατε; θαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὢν
 ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσηύξατ' εἰσιδὼν·
 ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270
 δέσποτα Παλαῖμον, ἕλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἰτ' οὖν ἐπ' ἅκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν.
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς, 275
 ἐγελασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὥς θνύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τάπιχώρια. 280
 κὰν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένοιν
 ἔσθῃ κάρᾳ τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς·
 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄρᾳς 285
 "Αἰδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν

δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη·
 ἢ δ' ἐκ χιτῶνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθου, ὥς ἐπεμβάλη. 290
 οἶμοι κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῇν δ' ὄρᾱν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἃ ῥ' φασκ' Ἑρινὺς ἰέναι μυκήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὥς θανούμενοι, 295
 σιγῇ καθήμεθ'· ὃ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
 παῖει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἰεῖς,
 δοκῶν Ἑρινὺς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὥς αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἄλός. 300
 καὶ τῷδε πᾶς τις, ὥς ὄρᾳ βουφόρβια
 πλίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φάυλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν οὐ μακρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεῖς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὥς δ' ἐσείδομεν
 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχευ πόνον
 βάλλων ἀράσσω· ἄτρεος δὲ τοῖν ξένοιιν 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπῆνους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύεισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ᾧμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνέμεν πέτρους

- βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμά' ἠκούσαμεν· 320
 Πυλάδῃ, θανούμεθ', ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλισθ'. ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερσί.
 ὥς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφῃ,
 φρυγῇ λεπαίας ἐξεπίπλαμεν νάπας.
 ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
 ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦσδ' ὠσαίατο,
 αὐτίς τὸ νῦν ὑπεῖκον ἥρασσον πέτροις.
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
 οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' ἠτύχει βαλὼν.
 μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα, 330
 κύκλῳ δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χερῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθείσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομέν νιν. ὃ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
 εἰς χερυμβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι. 335
 εὖχου δὲ τοιάδ' ὧ νεᾶνί σοι ξένων
 σφαγία παρεῖναι· καὶ ἀναλίσκης ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον
 [δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς].
 ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ 340
 Ἑλλήνος ἐκ γῆς πόντον ἤλθεν ἄξενον.
 ΙΦ. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν·
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
 ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρων ἀεὶ, 345
 εἰς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἑλλήνας ἀνδρας ἠνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ οὐείρων οἷσιν ἡγριώμεθα,

δύσνουν με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἤκετε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἡσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
 αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενέλεω· θ', ἔν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Ἀὔλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειροῦμενοι
 ἔσφαζον, ἱερὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὅσας γενεῖου χεῖρας ἐξηκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὲ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, ἀνλείται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδὼς Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προτείνας πόσιν, ἐν ἄρματων μ' ὅχοις 370
 εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χεροῖν,
 ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὥς ἰοῦσ' εἰς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 εἰσαῦθις, ὥς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἴων καλῶν
 ἔρρεις, Ὅρεστα, καὶ πατρὸς ξηλωμάτων.

* * * * *

τά τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα, 380

ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνου,
 βωμῶν ἀλείργει, μυσαρὸν ὥς ἡγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτικτεν ἡ Διὸς δάμαρ 385
 Αἰτῶ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 εἰς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
 ΧΟ. κυάνεαι κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας, στρ.
 ἵν' οἷστρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασε * * 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἔνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον;
 ἢ ῥοθίοις εἰλατίναις δικρότοισι κώπαις ἀντ.
 ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάιον ὄχημα λινοπόροισι τ' αὔραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὔξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν
 ἀπληστος ἀνθρώποις, 415

392 — 406 = 407 — 420

ἢ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θύγῃ χερσίν,

- 382

ἄλβου βάρος οἱ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
 κεινᾷ δόξᾳ.

γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 βου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἤκει. 420

πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας, στρ.
 πῶς Φινεΐδας ἀύπνους

ἄκτὰς ἐπέρασαν
 παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425

ροθίῳ δραμόντες,
 ὅπου πεντήκοντα κορᾶν

Νηρηίδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι, 430

πλησιςτίοισι πνοαῖς,
 συριζόντων κατὰ πρύμναν

εὐναίων πηδαλίων
 αὖραισιν νοτίαις

ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόρμιθον ἐπ' αἶαν, 435

λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,

ἄξεινον κατὰ πόντον;
 εἶθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις 440

Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
 ἐλθούσα τύχοι τὰν 440

Τρωάδα λιπούσα πόλιν, ἔν' ἀμφὶ χαίτα
 δρόσον αἵματηρὰν

εἰλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 δεσποίνης χειρὶ θάνοι 445

ποινας δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν

δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν
 450
 δειλαίας πανσίπονος·
 καὶ γὰρ ὀνειράσι συμβαίην
 δόμοις πόλει τε πατρῷα,
 τερπνῶν ὕμνων ἀπόλυν-
 455
 σιν κοινὰν χάριν ὄλβῳ.
 ἀλλ' οὔδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
 συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον
 πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 460
 ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·
 οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
 βουφορβὸς ἀνὴρ.
 ὦ πότνι', εἰ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
 πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 465
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας
 Ἑλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ. εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη
 φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
 ὥς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὧσι δέσμιοι.
 470
 ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε
 ἃ χρὴ πλὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
 φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
 πατήρ τ'; ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει,
 οἷων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
 475
 ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτι
 τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
 εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κούδ' οἶδ' οὐδεὶς κακόν·

ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
 πόθεν ποδ' ἦκετ', ὃ ταλαίπωροι ξένοι;
 ὥς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
 μακρὰν δ' ἀπ' οἴκων χθονὸς ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

ΟΡ. τί ταῦτ' ὁδύρει, κάπλ τοῖς μέλλουσι νῶ
 κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ', ὃ γύναι;
 οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἄν μέλλων θανεῖν
 οἴκῳ τὸ δαῖμα τοῦλέθρου νικᾷν θέλῃ, 485
 [οὐχ ὅστις Ἄιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτιρίζεται,]
 σωτηρίας ἀνελπισ' ὥς δὴ ξέ ἐνός
 κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως· τήν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνῃ σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.

ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

ΟΡ. ὅδ', εἰ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλληνος γεγώς; 495

ΟΡ. τί δ' ἄν μαθοῦσα τόδε πλεον λάβοις, γύναι;

ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἔστον ἐκ μιᾶς;

ΟΡ. φιλότῳ γ' ἔσμεν, οὐ κασιγνήτῳ γένει.

ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ'; ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἄν. 500

ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.

ΟΡ. ἀνάνυμοι θανόντες οὐ γελῶμεθ' ἄν.

ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;

ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.

ΙΦ. οὐδ' ἄν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστὶ σοι; 505

ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὥς θανουμένω.

ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;

ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.

ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὃ ξέν', εἰ κεῖθεν γεγώς;

- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηναῶν, αἶ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510
 ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἣ ποῖα τύχη;
 ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐκ ἐκῶν ἐκῶν. 512
 ΙΦ. καὶ μὴν ποθινός γ' ἦλθες ἐξ Ἀργους μολῶν. 515
 ΟΡ. οὐκ οὖν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα. 516
 ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω; 513
 ΟΡ. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 514
 ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἥς ἀπανταχοῦ λόγος. 517
 ΟΡ. ὥς μή ποτ' ὠφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασὶν νῦν οὐκέτ' οὕσαν οἴχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
 ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
 ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθούσα τῶν ἐμῶν τινι.
 ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; κάμοι γάρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη.
 ΙΦ. ὦ μῖσος οὐσ' Ἑλλησιν, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ. 525
 ΟΡ. ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὥς κηρύσσεται;
 ΟΡ. ὥς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐράς· λέξω δ' ἐγὼ. 530
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὥς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὥς εὖ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
 ΟΡ. οὐπω νερόσπηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὥς λόγος.
 ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτρην τυχῶν. 535
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.
 ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἔτι;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἐγῆμ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γάρ, ὥς ἴσασι νῶι πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἰ ποθ'; ὥς εὖ πυνθάνει τὰ φ' Ἑλλάδος. 540
 ΙΦ. ἐκεῖθεν εἴμι· παῖς ἔτ' οὐσ' ἀπωχόμην.

- ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκεῖ, γύναι.
- ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
- ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
- ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ. 545
- ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
- ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰρ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
- ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
- ΙΦ. τέθνηκε; ποῖα συμφορὰ; τάλαιν' ἐγώ.
- ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκε σοι; 550
- ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
- ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
- ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανοῦσα χῶ θανόν.
- ΟΡ. παῦσαί νυν ἦδη μῆδ' ἐρωτήσης πέρα.
- ΙΦ. τοσόδνε γ', εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ. 555
- ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὦλεσεν.
- ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὥς τί δὴ θέλων;
- ΟΡ. πατρὸς θανόντος αἶμα τιμωρούμενος.
- ΙΦ. ὥς φεῦ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
- ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
- ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
- ΟΡ. λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
- ΙΦ. τί δέ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
- ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὀρᾶν φάος.
- ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κτανὼν αὐτὴν πατήρ. 565
- ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
- ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεὶ πατρός;
- ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κούδαμου καὶ πανταχοῦ.
- ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
- ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι 570
- πτηγῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
- πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐν
- καὶ τοῖς βροτεῖσι· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον,

ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν ὥς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

575

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμῶν * * οἱ γεννήτορες;
ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὕμιν τ' ὄνησιν ὧ ξένοι σπεύδουσ' ἅμα

κἄμοί. τὸ δ' εὖ μάλιστα τοῦτο γίνεται,
εἰ πᾶσι ταῦτόν προῖγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.

580

θέλοις ἄν, εἰ σῶσαιμὶ σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις.

δέλτον τ' ἐνεργεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν

585

φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θυήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένης;

οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις Ἀργόθεν μολῶν
εἰς Ἄργος αὐτίς τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς

πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.

590

σὺ δ', εἰ γάρ, ὥς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς
καὶ τὰς Μυκῆνας οἴσθα χοῦς κἀγὼ θέλω,

σώθητι καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχροὺν λαβὼν
κούφῳ ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.

οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεῶν γενέσθω θυμὰ χωρισθεὶς σέθεν.

595

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὧ ξένη·

τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.

ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς·

οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.

600

οὐκ οὖν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι καὐτόν ἐκδῦναι κακῶν.

ἀλλ' ὥς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου,
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·

ἡμᾶς δ' ὁ χορήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων

605

αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς
αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὦν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἥσσον ἢ μὲ φῶς ὁρᾶν θέλω.

- ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὥς ἀπ' εὐγενεῦς τινος
ῥίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. 610
τοιούτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅς' οὐχ ὀρθῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις 615
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

- ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω.
ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.
ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620
ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;
ΙΦ. οὐκ· ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χειρὶνίψομαι.
ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἴστορεῖν με χρή.
ΙΦ. εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω; 625
ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἐνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
ΟΡ. φεῦ·

- πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;
ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἴ,
ἠϋξώ· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630
ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγώ λλείψω χάριν.
πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρουτον γάνος
ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλὼ σέθεν. 635
ἀλλ' εἰμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

οἶσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ μοῦ λάβῃς.
φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ξῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα πιστάς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

ΧΟ. καταλοφυρόμεθα σὲ τὸν χερυμβίων
ῥανίσι ***

μελόμενον αἵμακταῖς.

ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξέναι.

ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία,
σεβόμεθ', εἰς πάτραν
ὅτι πόδ' ἐπεμβάσει.

ΠΥ. ἄξηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων.

ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
αἰαῖ αἰαῖ.

πότερος ὁ μέλλων;

ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμونه φρήν,
σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάζω γόοις.

ΟΡ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτά πρὸς θεῶν ἐμοί;

ΠΥ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

ΟΡ. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνῆρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνουσ
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοις σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτειρ' ἀνηρώτα τέ με
γυναιῖκα παιδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν Ἀργεῖωτις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσοι καλῶς.

ΠΥ. ἐφθης με μικρόν· ταῦτά δὲ φθάσας λέγεις,

Δημόσσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόνης

πλήν ἔν· τὰ γάρ τοι βασιλέων παθήματα 670
 ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
 ἀτὰρ διῆλθον χᾶτερον λόγον τινά.

ΟΡ. τίν' ; εἰς τὸ κοινὸν δούς ἄμεινον ἂν μάθοις.
 ΠΥ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος, 675
 κοινῇ τε πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
 καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι

Ἄρχει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
 προδοῦς σε, σωθεὶς δ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680

ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἐγκληρον ὥς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρεὶ συνεκπνεῦσαι μέ σοι
 καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡ. εὖφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν ἐμέ·
 ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἶσω διπλᾶς.
 ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχθοῦντ' ἔμοι 690

κτενω· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
 πράσσουνθ' ἅ πράσσω πρὸς θεῶν, λιπεῖν βίον.
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἰ καθαρά τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῇ καὶ δυστυχῇ.

σωθεὶς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695
 κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἅπαις δόμος
 πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἄν.

ἀλλ' ἔρπε καὶ ξῇ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ὑππιόν τ' Ἄργος μόλῃς, 700
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·

τύμβον τε χῶσον ἀπίθες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
 ἄγγελλε δ' ὥς ὅλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' ἡὔρον φίλων
 ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλας· αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ὦ πάντ' ἐγὼ δοὺς τὰμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
 ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορ' ἐν γέ πω
 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔσθηκας φόνου.
 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.
 ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
 γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρεντρεπίζετε
 τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφ' ἐστῶσι σφαγῇ.
 δέλτον μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις τ' ἀνῆρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρος ἐκ φόβου πέσῃ.
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

- ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
 ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφάς 735
 πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
 ΟΡ. ἢ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
 ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
 ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
 ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλειεν ἄν; 740
 ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 ΙΦ. πείσω σφε, καὶ τὴ νὰς εἰσβήσω σκάφος.
 ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἐξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
 ΙΦ. δώσεις, λέγειν χορή, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
 ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
 ΙΦ. καὶ γὰρ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
 ΠΥ. τί ν' οὖν ἐπόμενος τοισὶδ' ὄρκιον θεῶν;
 ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
 ΠΥ. ἐγὼ δ' ἀνακτὰ γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
 ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖης ἐμέ; 750
 ΠΥ. ἄνοστος εἴην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
 ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶς ἔχνης θείην ποδός.
 ΠΥ. ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
 ΙΦ. ἀλλ' οὐτις ἔστ' ἄκαιρος, ἢν καλῶς ἔχη.
 ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἢν τι νῦν πάθῃ, 755
 χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
 ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
 ΙΦ. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
 τάνοντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἢν μὲν ἐκσώσης γραφήν,
 αὕτη φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·
 ἢν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

- ΠΤ. καλῶς ἔλεξας τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
 σήμαινε δ' ὧ' χρη' τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
 πρὸς Ἄργος ὃ τι τε χρη' κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ. ἄγγελλ' Ὁρέστη, παιδὶ τὰγαμέμνονος·
 ἡ' ν' Ἀντίδιδι σφαγεῖσθ' ἐπιστέλλει τάδε 770
 ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
- ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἤκει πάλιν;
- ΙΦ. ἦδ' ἦν ὄρῃς σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησέ με.
 κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὧ' σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετὰστησον θεᾶς 775
 σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξινοφόνους τιμὰς ἔχω.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠϋρήμεθα;
- ΙΦ. ἡ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
 Ὁρέσθ', ἴν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθῃς.
- ΟΡ. ὦ θεοί. ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς
- ΟΡ. οὐδέν· πέραινεν δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε. 780
- ΙΦ. τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
 λέγ' οὐνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾶ
 Ἀρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὅξυ φάσγανον βαλεῖν, 785
 εἰς τήνδε δ' ὦκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
 τάδ' ἔστι τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
- ΠΤ. ὦ ῥαδίῳις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσας, οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
 ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
 Ὁρέστα, τῇσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
 τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ὦ φιλτάτῃ μοι σύγγρον', ἐκπεπληγμένος 795
 ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
 εἰς τέρψιν εἶμι, πνυθόμενος θανμάστ' ἐμοί.

- ΧΟ. ξειν', οὐδ' ἀδικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταύτου πατρός 800
 Ἀγαμέμνωνος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐδ' ὁκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
- ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
- ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
- ΙΦ. ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐρείνατο;
- ΟΡ. Πέλοπος γε παιδί παιδός, οὐ κ' ἐφύκ' ἐγώ.
- ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
- ΟΡ. ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
- ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἄκουε πρῶτον Ἥλέκτρα τάδε.
 Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;
- ΙΦ. ἤκουσα, χρυσῆς ἄρνός σ' ὄννεκ' ἦν πέρι.
- ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑπήνασ' οἶσθας εὐπῆνοις ὑφαῖς;
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπταις φρενῶν. 815
- ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἱστοῖς ἡλίου μετὰστασιν;
- ΙΦ. ὕφηναι καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
- ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὐλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
- ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
- ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; 820
- ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.
- ΟΡ. ἂ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
 ἣν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
 ἐκτήσαθ' Ἰπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών, 825
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
 ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον

- χθονὸς ἀπὸ πατρίδος
 Ἀργόθεν, ὦ φίλος. 830
- ΟΡ. κἀγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
 κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ
 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
- ΙΦ. τότ' ἐτι βρέφος ἔλιπον ἔλιπον ἀγκάλαις
 σὲ νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις. 835
 ὦ κρείσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν τυχαῖν.
 τί φῶ; θαυμάτων πέρα καὶ λόγου
 πρόσσω τάδ' ἐπέβα. 840
- ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μέτα.
- ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
 δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 ἀμπτάμενος φύγῃ·
 ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,
 Μυκῆνα φίλα,
 χάριν ἔχω ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
 ὅτι μοι συνομαίμονα
 τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.
- ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφοράς, 850
 ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφν βίος.
- ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον
 δέρα θῆκ' ἐμοὶ μελεόφρων πατήρ,
- ΟΡ. οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρὼν σ' ὄρᾶν ἐκεῖ. 855
- ΙΦ. ἀνυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
 εἰς κλισίαν λέκτρων
 δόλι' ὅτ' ἀρόμαν·
 παρὰ δὲ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι. 860
 φεῦ φεῦ χειρὶ βῶν ἐκεῖ.
- ΟΡ. ὦ μωξα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.
- ΙΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.
 ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ. 865

- ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας
δαίμονος τύχα τινός.
- ΙΦ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δαίμ' ἔτλαν
δαίμ' ἔτλαν, ὦ μοι σύγγρονε. παρὰ δ' ὀλίγον 870
ἀπέφυγες ὀλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
δαῖχθεις χερῶν.
ἀ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ 880
πελάσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν.
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
ἀλλὰ ποδῶν ριπᾶ; 885
θανάτῳ πελάσεις ἀνὰ βάρβαρα φῦλα
καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων· διὰ κυανέας μὴν
στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890
τοῖσιν δρασμοῖς.
τάλαινα, τάλαινα.
τίς ἄρ' οὖν, τάλαινα, ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ 895
τί τῶν ἀδοκῆτων
πόρον εὐπορον ἐξανύσει,
δυοῖν τοῖν μόνοιιν Ἀτρεΐδαιν
κακῶν ἔκλυσιν;
- ΧΟ. ἐν τοῖσι θανμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
τάδ' εἶδον αὐτὴ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.
- ΠΤ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἰκτων κἂπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905

λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ῥ' κβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ, 910
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.

ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγον
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἶληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.

ΟΡ. τῶδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τένος πέφυκε παῖς;

ΟΡ. Στρώφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κληῖται πατήρ.

ΙΦ. ὅδ' ἐστὶ γ' Ἀτρεΰς θυγατρός, ὁμογενῆς ἐμός;

ΟΡ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφῆς φίλος.

ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με. 920

ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνου γὰρ Στρώφιος ἦν ἅπαις τινά.

ΙΦ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡ. καμός γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενῆς μόνον.

ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῶ. 925

ΙΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;

ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.

ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.

ΙΦ. οὐ πού νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; 930

ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἑρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθινόος.

ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς;

ΟΡ. ὦφθήμεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦ. ἔγνωκα, μητρός σ' εἵνεκ' ἡλᾶστρουν θεαί.

ΟΡ. ὥσθ' αἵματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935

ΙΦ. τί γὰρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡ. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.

- ΙΦ. τί χρῆμα δράσων; ῥητὸν ἢ σιγῶμενον;
 ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἃ σιγῶμεν κακὰ 940
 εἰς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἑρινύων
 ἤλανυνόμεσθα φυγάδες, ἔστ' ἐμὸν πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἐπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἄνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσῳ ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τοῦ δῆ χειρῶν μιάσματος.
 ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς στυγούμενον·
 οἳ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκῳ ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτύναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 λαίτῳς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 εἰς δ' ἄγγος ἰδίου ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρονμα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
 κἀγὼ ἑλελέξαι μὲν ξένους οὐκ ἤξiou, 955
 ἤλγουν δὲ σιγῇ καδόκουν οὐκ εἰδέναί,
 μέγα στενάξων, οὔνεκ' ἡ μητρὸς φονεὺς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετὴν γενέσθαι, κατὰ τὸν νόμον μενεει-
 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεών. 960
 ὥς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ἑρινυών.
 εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς περὶ
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δὲ μοι 965
 ψῆφους διερρύθμιξε Παλλὰς ὠλένη,
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔξουντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν·

ὄσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ,
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἡλάστρουν μ' αἰεί,
 ἕως ἐς ἄγνόν ἦλθον αὖ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἁδύτων ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανών,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατὰσχωμεν βρέτας,
 μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθείς, ὦ κασίγνητον κάρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὥς τ' αἶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.

ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω
 Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν.
 θελω δ' ἅπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι πάλιν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις κ' αἶμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεῶς
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωρισθεῖς ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαντοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις.
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν
 σώσαιμ' τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθῃ
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνίκ' ἂν κενᾶς

κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγάμαστος.

πῶς οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος; 998

οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν, 1004

σῶσαι τὰ σ'. οὐ γὰρ ἄλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῇ.

OP. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·

ἄλλης τὸ κέλνῃς αἷμα· κοινόφρων δὲ σοὶ

καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.

ἄξω δέ σ', ἥνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010

πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μέτα.

γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε

Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Αοξίας ἐθέσπισε

κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμα Παλλάδος

καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015

συνθεῖς τὰδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μὴθ' ἡμᾶς θανεῖν,

λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ

νόστος πρὸς οἴκους· ἢ δὲ βούλησις πάρα.

OP. ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν; 1020

ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.

OP. ἀλλ' εἰ σὲ σῶσει κάμῃ, κινδυνευτέον.

ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.

OP. τί δ', εἰ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα;

ΙΦ. εἰς ἔνδον ἱεροῦ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν. 1027

OP. οἴμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἂν;

ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.

OP. ποῖόν τι; δόξης μετὰδος, ὥς καγὰ μάθω. 1030

ΙΦ. ταῖς σαῖσι μανίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.

OP. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.

ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργους μολεῖν.

ΙΦ. ὡς δὴ σκοτος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἂν; 1025

OP. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

- ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
 ΙΦ. ὥς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ,
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχονθ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δώσω φόνοφ.
 ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλῆσομαι,
 ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν.
 ΙΦ. κἀκεῖνο νύψαι, σοῦ θυγρόντος ὥς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερὸν εἶπας ἐκβολον;
 ΙΦ. οὐ νὰς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
 ΙΦ. ἐγώ· θυγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ.*
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάσσεται χοροῦ;
 ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέσσεται μίασμ' ἔχων.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα.
 ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρῦψαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὖρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίῃ καλῶς.
 ΙΦ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλτάτης τε συγγρόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω·
 γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος,
 σῶξιν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγάς, καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτῳ πιστὴ παρῇ.
 ὁρᾶτε δ' ὥς τρεῖς μίᾳ τύχῃ τοὺς φιλτάτους

ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὥς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς,
 σὲ καὶ σ' ἱκνουμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων 1070
 [μητρὸς πατρός τε καὶ τέκνων ὅτῳ κυρεῖ],
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλει,
 φθέγγασθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
 ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟ. θάρσει, φιλη δέσποινα, καὶ σώξου μόνον· 1075
 ὥς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
 ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκῆπτεις πέρι.

ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους·
 ὥς ἀντίχ' ἤξει τῆσδε κοῖρανος χθονός, 1080
 θυσίαν ἐλέγξων, εἰ κατείργασται, ξένων.
 ὦ πότνι', ἥπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πτυχὰς
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός,
 σώσόν με καὶ νῦν τούσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου
 οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
 εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
 ναεῖν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας στρ. 1090
 πόντου δειράδας, ἄλκυνών,
 ἔλεγον οἰκτρὸν αἰεδαίς,
 εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,
 ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς,
 ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
 θορήμους, ἄπτερος ὄρνις, 1095
 ποιοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,

ποθοῦς Ἄρτεμιν ὀλβίαν,
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἶκεῖ
 φοῖνικά θ' ἄβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
 γλανκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαίας,
 Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
 λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
 κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελω-
 δὸς Μούσας θεραπεύει.
 ὦ πολλὰι δακρῦων λιβάδες,
 αἱ παρηγίδας εἰς ἐμὰς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλλυμένων ἐπὶ ναυσὶν ἔβαν
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.
 ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
 νᾶσον βάροβαρον ἦλθον,
 ἐν ᾗ τᾶς Ἑλλανοφόνου
 θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω
 βωμούς τε μηλοθύτους,
 ζηλοῦς ἄταν διὰ παν-
 τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνει σύντροφος ὦν
 μεταβάλλει δυσδαιμονία·
 τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰὼν.
 καὶ σὲ μέν, πότνι', Ἀργεῖα
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
 συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθωῖξει,

1123 — 1137 = 1138 — 1151

ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
κέλαδον ἐπτατόνου λύρας
ἁείδων ἄξει λιπαρὰν

1130

εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.

ἐμὲ δ' αὐτοῦ προλιποῦ-

σα βήσει ῥοθίοις πλάταις·

ἄερί δ' ἰστία πρότονοι κατὰ

πρωῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδες

1135

ναὸς ὠκυπόμπου.

λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην,

ἀντ.

ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·

οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων

1140

πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς

λήξαιμι θοάξουσα·

χοροὺς δ' ἰσταίην, ὅθι καὶ

πάροχος εὐδοκίμων γάμων,

παρὰ πόδ' ἐλίσσουσα φίλας

1145

ματρὸς ἡλίκων θιάσους,

ἐς ἀμίλλας χαρίτων,

χλιδᾶς ἄβροπλούτοιο

εἰς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα

καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα γένυσιν

1150

** ἐσκιάζον.

ΘΟ. ποῦ σθ' ἢ πυλωρὸς τῶνδε δωματίων γυνή

Ἑλληνίς; ἥδη τῶν ξένων κατήρξατο,

ἀδύτοις τ' ἐν ἄγνοις σῶμα δάπτονται πυρὶ;

1155

ΧΟ. ἥδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟ. ἔα·

τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,

Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις,

ΙΦ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

ΘΟ. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;

1160

- ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὅσῃα γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
 ΘΟ. τί φροιμιιάζει νεοχμόν; ἐξαῦδα σαφῶς.
 ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἡγρεύσασθ', ἄναξ.
 ΘΟ. τί τοῦκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἡ δόξαν λέγεις;
 ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη.
 ΘΟ. αὐτόματον, ἥ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
 ΙΦ. αὐτόματον· ὅψιν δ' ὁμμάτων ξυνήρμοσεν.
 ΘΟ. ἡ δ' αἰτία τίς; ἡ τὸ τῶν ξένων μύσος;
 ΙΦ. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
 ΘΟ. ἀλλ' ἡ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπι;
 ΙΦ. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
 ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
 ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
 ΘΟ. Ἀπολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις γ' ἔτλη τις ἄν.
 ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.
 ΘΟ. ἡ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἐξω φέρεις;
 ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
 ΘΟ. μίasma δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
 ΙΦ. ἦλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς.
 ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
 ΙΦ. τὸν μόνου Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσης ἡδοναῖς ἀργελμάτων.
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.
 ΘΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦς Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτα δοῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὐκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν;
 ΙΦ. ἄγνοις καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;

- ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὔτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. οὐκ οὖν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἐνθα χρήξεις· οὐ φιλῶ τ' ἄρρηθ' ὄραν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἂν νιν ἡράμην βάρθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἡσύεβεια καὶ προμηθία.
 ΙΦ. οἴσθ' ἄ νυν ἅ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν
 τόδε.
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφυ-
 γοῖεν ἄν;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἔτ' ἐπὶ δεσμὰ,
 πρόσπολοι. 1205
 ΙΦ. κᾶκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους, ΘΟ. ἔσται
 τάδε.
 ΙΦ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν. ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν
 φλογός.
 ΙΦ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. ΘΟ. οἷδ' ὁμαρτή-
 σουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ ΘΟ. ποίας
 τύχας;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μέμνειν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ συναντῶσιν
 φόνῳ; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. ΘΟ. στείχε καὶ σή-
 μαινε σύ.
 ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς
 ἐμέ. 1213
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις
 πόλιν. 1212

- ΙΦ. σὺ δὲ μένων ἀντοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ ΘΟ. τὴν
 χρῆμα δρῶ; 1215
- ΙΦ. ἄγνισον πυρσῷ μέλαθρον. ΘΟ. καθαρὸν ὥς μολῇ
 πάλιν;
- ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, ΘΟ. τί χρή μὲν
 δρᾶν;
- ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι. ΘΟ. μὴ παλαμναῖον
 λάβω;
- ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τίς
 ἐστί μοι;
- ΙΦ. θαυμάσης μηδέν. ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ προᾶσς' ἐπὶ
 σχολῆς καλῶς. 1220
- ΙΦ. εἰ γὰρ ὥς θέλω καθαρμὸς ὅδε πέσοι. ΘΟ. συννεύ-
 χομαι.
- ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὀρῶ ξένους
 καὶ θεᾶς κόσμον νεογνοὺς τ' ἄρνας, ὥς φόνον
 φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ'
 ὅσα
 προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
 ἐκποδῶν δ' ἀνδρῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χειρὰς ἀγνεύει θεοῖς
 ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φεύγει' ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε
 ὃ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἣν νίψω
 φόνον 1230
 τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ' χρή, καθαρὸν οἰκήσεις
 δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ' λέγουσ',
 ὅμως

ὥς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.

1214

τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω,
θεά.

- ΧΟ.** εὖπαις ὁ Λατοῦς γόνος, στρ.
 ὃν ποτε Ἀηλιάσιν 1235
 καρποφόροις γυάλοις
 * * * χρυσοκόμαν
 ἐν κιθάρα σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων
 εὖστοχία γάννυται, φέρειν ἵνιν
 ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240
 λοχεῖα κλεινὰ λιποῦς
 ἀστάκτων μάτηρ ὕδάτων,
 τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ
 Παρνασίον κορυφάν,
 ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων 1245
 σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῃ,
 γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε
 μαντεῖον χθόνιον.
 ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων 1250
 ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
 τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
 θάσσεις, ἐν ἄψευδεῖ θρόνῳ
 μαντείας βροτοῖς 1255
 θεσφάτων νέμων
 ἀδύτων ὕπο, Κασταλίας ῥεέθρων
 γείτων, μέδον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
 Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν ἄντ.
 παῖδ' ἀπενάσσατο Λα- 1260
 τῶος ἀπὸ ζαθέων
 χρηστηρίων, νύχια

1234 — 1258 = 1259 — 1283

χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
 οὔ ποτέσιν μερόπων τά τε πρῶτα
 τά τ' ἐπειθ' ὅς' ἔμελλε τυχεῖν
 ὕπνου κατὰ δνοφερὰς
 εὐνὰς φράζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντείων ἀφείλετο τιμὰν
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός·
 ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
 χέρα παιδνὸν ὄρεξεν εἰς Αἶον θρόνον
 Πυθίων δόμων χθονίας ἀφε-
 λειν θεᾶς μῆνιν νυχίους τ' ἐνοπίας.
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν·
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν,
 παῦσεν νυχίους ὀνείρους,
 ἀπὸ δὲ λαθούσυναν
 νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν
 θῆκε Λοξία,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
 θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓ. ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
 Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς;
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφοις πύλας
 ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δόλπουχοι νεανίαι
 Ἀγαμεινονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
 φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
 λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συνθεῖς.

- ΑΓΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στείχε καὶ δίδωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓΓ. ὁρᾷτ', ἄπιστον ὥς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χυμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; 1300
οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
- ΑΓΓ. οὐ πρίν γ' ἂν εἴπῃ τοῦτος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦ ἡ χαλᾶτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημῆναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρειμι, καινῶν φόρον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
- ΑΓΓ. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπήλαννον δόμων,
ὥς ἐκτὸς εἴη· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
- ΑΓΓ. αὐτίς τὰ τῶνδε σημαίνω· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις ἢ νηθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονός
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- ΑΓΓ. σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.
- ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρίς τέλει κόρη;
- ΑΓΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
- ΑΓΓ. μὴ νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγγέλουν πόρον 1325
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρον.

ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἅκτας ἤλθομεν θαλασσίας,
 οὐ νῆας Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὥρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένυσ' ἀποστῆναι πρόσω
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὥς ἀπόρρητον φλόγα
 θύουσα καὶ καθαυρὸν ὃν μετώχετο.
 αὐτὴ δὲ χερσὶ δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
 ἔσταιχ' ὀπισθε. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτά μοι,
 ἥρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
 χρόνῳ δ' ἴν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
 ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδ' ἐβάρβαρα
 μέλη μαγεύουσ', ὥς φόνον νίβουσα δῆ.
 ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμενοὶ χρόνον,
 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
 κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοῖατο.
 φόβῳ δ' ἄ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
 σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 στείχειν ἴν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους,
 κἂνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεῶς σκάφος
 ταρσῶ κατῆρες, πίτυλον ἐπερωμένον,
 ναύτας τε πευτήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
 ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεῶς.
 κοντοῖς δὲ προῶραν εἶχον, οἳ δ' ἐπωτίδων
 ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἳ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοι καθίεσαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὥς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 πρυμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας
 οἶακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνον νεῶς.
 λόγοι δ' ἐχώρουν· τί νύ νόμῳ πορθευέεσθε

1330

1335

1340

1345

1350

1355

κλέπτουντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους·
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; 1360
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστης τῆσδ' ὄμαιμος, ὥς μάθης,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν, 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κεῖνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαῖ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἤκοντίετο, 1370
 ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἳ μὲν ἐν κάρᾳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρας 1375
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρόμυνης ἐπι
 σταθέντες λοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
 κὰν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὥκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν * * * τέγξει πόδα, 1380
 λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν,
 βὰς εἰς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θορῶν,
 ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. ναὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθιγγέζατο 1385
 βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὦν περ· εἵνεκ' ἄξενον πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἳ δὲ στεναγμὸν ἥδὺν ἐκβρυχώμενοι 1390

ἐπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει· στόμια διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείρετο·
 δεινὸς γὰρ ἔλθων ἄνεμος ἐξαίφνης νεῶς
 ᾧθι πάλιν πρυμνήσι· οἱ δ' ἑκαρτέρουν 1395
 πρὸς κέντρα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίσρους ἤγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖς ἠΰξατ'· ᾧ Ἀητοῦς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν λερίαν πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἑμαῖς. 1400
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ καὶ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπημφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς εὐχερῶς ἐπωμίδας
 κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. 1405
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 ᾧ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανήπτεν ἀγκύλας.
 καὶ γὰρ μὲν εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας. 1410
 ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντον δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος. 1415
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὥς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν ἀδελφὴν θ', ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
 ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἁλίσκεται.

ΧΟ. ᾧ τλήμων Ἰφιγένεια, συγγόνου μετὰ 1420
 θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.

ΘΟ. ᾧ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἰα πάλοις ἐμβαλόντες ἡνίας
 παράκτιοι δραμεῖσθε κἀκβολὰς νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεᾷ 1425
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
 οἳ δ' ὠκυπομποὺς ἔλξετ' εἰς πόντον πλάτας
 ὥς ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ἱππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας

- ὀψώμεν, ἣ σκόλοπι πήξωμεν δέμας. 1430
 ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων
 γυναικας αὐθις, ἥνικ' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχoi.
 ΑΘ. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ 1435
 Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
 παῦσαι διώκων ῥεύμα τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
 πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἑρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμψων δέμας 1440
 ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα.
 πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλω,
 ἥδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 πόντου τίθῃσι νῶτα πορθμεύων πλάτη. 1445
 μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλύεις γὰρ αὐτὴν καίπερ οὐ παρῶν θεᾶς,
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμητους μόλῃς,
 χῶρός τις ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 1450
 ὕροισι, γέλτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερὸς, Ἀλᾶς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·
 ἐνταῦθα τεύξας νῆδον ἰδρυσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἷστροις Ἑρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεᾶν.
 νόμον τε θῆς τόνδ'· ὅταν ἐορτάξῃ λεῶς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος
 δέσρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἱμά τ' ἐξανιέτω, 1460
 ὁσίᾳς ἕκατι θεὰ θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
 σὲ δ' ἄμφι σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
 οὐ καὶ τεθάρπει κατθανούσα, καὶ πέπλων
 ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆλνους ὑφάς, 1465
 ἃς ἂν γυναικες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

- Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
 γνώμης δικαίας εἵνεκ', ἐξέσωσα δὲ
 καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας 1470
 κρίνας, Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
 νικᾶν ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
 ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
- ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, τοῖσι τῶν θεῶν λόγους 1475
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἴτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάματι 1480
 γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμπω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόγην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
 νεῶν τ' ἔρετμά, σοὶ τάδ' ὥς δοκεῖ, θεά. 1485
- ΑΘ. [αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.]
 ἴτ' ὦ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
 σῶζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
- ΧΟ. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σῶζομένης 1490
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
 ἀλλ' ὦ σεμνὴ παρὰ τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνᾳ,
 δράσσομεν οὕτως ὥς σὺ κελεύεις.
 μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον 1495
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
 [ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἔμον
 βίοτον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΙΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ΞΟΤΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΠΥΘΙΑ ἡτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κρέουσαν τὴν Ἑρεχθέως Ἀπόλλων φθείρας ἔγκνου
ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἣ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρό-
πολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ
τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρ-
μῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἦνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ
προφήτις ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε·
συμμαχῆσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς
προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος
παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτι-
δος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὃ δὲ ἀγνωὼν ἐδού-10
λευσε τῷ πατρί.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Ι Ω Ν.

ΕΡ. Ἀτλας, ὁ χαλκίοισι νότοις οὐρανὸν
θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκτρίβων, θεῶν
μιας ἔφυσε Μαῖαν, ἣ' μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν μεγίστῳ Ζηνί, δαιμόνων λάτριν.
ἦκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἔν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων αἰεί.
ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὗ παῖδ' Ἑρεχθέως Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις
βία Κρέουσας, ἔνθα προσβόρρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἀνακτες Ἀττιίδος.
ἀγνώς δὲ πατρί, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστροῦς διήνεγκ' ὄγκον· ὥς δ' ἦλθεν χρόνος
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
εἰς ταῦτόν ἄντρον οὐπὲρ ἡνιάσθη θεῷ
Κρέουσα, κακτίθησιν ὥς θανούμενον
κοίλῃς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
προγόνων νόμον σώζουσα τοῦ τε γηγενοῦς
Ἑριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρῶ παραξεύξασα φύλακε σώματος

διςσὼ δράκοντες, παρθένους Ἀγλαυρίσι
 δίδωσι σῶζειν· ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐτι
 νόμος τις ἔστιν ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις 25
 τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
 τέκνῳ προσάψας· ἔλιπεν ὥς θανουμένῳ.
 καὶ μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
 ὦ σύγγρον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεᾶς πόλιν, 30
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισί θ' οἷς ἔχει
 ἔνεγκε Δελφῶν τὰμὰ πρὸς χρηστήρια
 καὶ θῆς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γάρ ἐστιν, ὥς εἰδῆς, ὁ παῖς, 35
 ἡμῖν μελήσει. Δοξία δ' ἐγὼ χάριν
 πρᾶσσω ἀδελφῷ πλεκτόν ἐξάρας κύτος
 ἦνεγκα καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τίθηναι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 ἐλκικτόν ἀντίπηγος, ὥς ὀρῶθ' ὁ παῖς. 40
 κυρεῖ δ' ἅμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
 προφητὴς εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
 ὅψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ
 ἐθαύμασ' εἰ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη
 λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥῖψαι δόμον, 45
 ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν·
 οἶκτῳ δ' ἀφῆκεν ὁμότητα, καὶ θεὸς
 συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ κπεσεῖν δόμων.
 τρέφει δὲ νιν λαβοῦσα· τὸν σπεύραντα δὲ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφνυ, 50
 ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφιβωμίους τροφὰς
 ἡλᾶτ' ἀθύρων· ὥς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοὶ σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ

ταμίαν τε πάντων πιστόν, ἐν δ' ἀνακτόροις
 θεοῦ καταξῇ δεῦρ' αἰετὶ σεμνὸν βίον.
 Κρέονσα δ' ἣ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
 Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιαῦδ' ὕπο.
 ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
 οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πολέμιος κλύδων·
 ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ
 γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
 οὐκ ἐγγενὴς ὢν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
 γεγὼς Ἀχαιός· χρόνια δὲ σπείρας λέχη
 ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέονσ'· ὢν εἵνεκα
 ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἐρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
 εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὥς δοκεῖ.
 δῶσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
 Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφνέειναι
 κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὥς ἐλθὼν δόμους
 γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
 κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφορα.
 Ἴωνα δ' αὐτόν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,
 ὄνομα κεκλησθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα.
 ἀλλ' εἰς θαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὥς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
 ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
 τόνδ', ὥς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆῃ πυλώματα
 δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὐ μέλλει τυχεῖν,
 Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.

ΙΩΝ. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθριόππων
 ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
 ἄστρα δὲ φεύγει πῦρ τόδ' ἀπ' αἰθέρος
 εἰς νύχθ' ἱεράν,
 Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί

καταλαμβάνονται τὴν ἡμερίαν
ἄψιδα βροτοῖσι δέχονται.

σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
Φοίβου πέτεται.

90

θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον
Δελφίς, αἰδουσ' Ἑλλησι βοάς,
ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.

ἄλλ' ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς

95

βαίνετε δίνας, καθαραῖς δὲ δρόσοις
πραδρυνάμενοι στείχετε ναοὺς·
στόμα τ' εὖφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν,
φήμας τ' ἀγαθὰς

τοῖς ἐθέλουσιν μαντεύεσθαι
γλώσσης ιδίας ἀποφαίνειν.

100

ἡμεῖς δὲ πόρους οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν αἰεὶ, πόρθοισι δάφνης
στέφεσιν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαράς θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον
θανίσιν νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἱ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα,
τόξοισιν ἐμοῖς φνυγάδας θήσομεν·
ὥς γὰρ ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγῶς
τοὺς θρέψαντας

105

110

Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.

ἄγ' ὦ νεηθαλὲς ὦ

στρ.

καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν

σαίρεις ὑπὸ νεκρῶν

115

κήπων ἐξ ἀθανάτων,

ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερὰ

* τὰν ἄεναν παγὰν
 ἐκπροῖεῖσαι,
 μυρσίνας ἱερὰν φόβαν,
 ᾗ σαίρω δάπεδον θεοῦ
 παναμέριος ἅμ' ἁλίου
 πτέρυγι θοᾷ
 λατρεύων τὸ κατ' ἡμαρ.
 ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
 εὐαίων εὐαίων
 εἰης, ὦ Λατοῦς παῖ.
 καλὸν γε τὸν πόνον, ὦ
 Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω
 τιμῶν μαντεῖον ἔδραν·
 κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι
 θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν,
 οὐ θνατοῖς ἀλλ' ἀθανάτοις·
 εὐφάμους δὲ πόνους μοχθεῖν
 οὐκ ἀποκάμνω.
 Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
 τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ,
 τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
 ὄνομα λέγω,
 Φοῖβου τοῦ κατὰ ναόν.
 ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
 εὐαίων εὐαίων
 εἰης, ὦ Λατοῦς παῖ.
 ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
 δάφνας ὀλκοῖς,
 χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
 γαίας παγάν,
 ἅν' ἀποχεύονται
 Κασταλίας δῖναι,

- νοτερόν ὕδωρ βάλλων,
 ὅσιος ἅπ' εὐνᾶς ὦν. 150
 εἰθ' οὕτως αἰεὶ Φοῖβον
 λατρεύων μὴ παυσαίμαν,
 ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾶ μοῖρα.
 ἔα ἔα·
 φοιτῶσ' ἥδη λείπουσιν τε
 πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας· 155
 αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
 μηδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους.
 μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
 κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
 ἰσχὺν νικῶν. 160
 ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
 κύκνος· οὐκ ἄλλα
 φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις;
 οὐδέν σ' ἅ φόρμιγξ ἅ Φοίβου
 σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν· 165
 πάραγε πτέρυγας,
 λίμνας ἐπίβα τᾶς Ἀηλιάδος·
 αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
 τὰς καλλιφθόγγους ῥῥάδας.
 ἔα ἔα· 170
 τίς ὃδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
 μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας
 καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
 ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων.
 οὐ πείσει; χωρῶν δίνας
 τὰς Ἀλφειοῦ παιδούργει 175
 ἢ νάπος Ἰσθμίου,
 ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται
 ναοὶ θ' οἱ Φοίβου.

κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι
 τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
 θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
 Φοίβῳ δουλεύσω, κοῦ λήξω
 τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

HMIX. οὐκ ἐν ταῖς ξαθέαις Ἀθά-
 ναις εὐκίονες ἦσαν αὐ-
 λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγνι-
 ἀτιδες θεραπεῖαι·
 ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξία
 τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
 πων καλλιβλέφαρον φῶς.

HMIX. ἰδοὺ τάνδ' ἄθρησον,
 Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
 χρυσέαις ἄρπαις ὁ Διὸς παῖς·
 φίλα, πρόσιδ' ὅσσοις.

HMIX. ἀθρῶ. καὶ πέλας ἄλλος αὐ-
 τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἶ-
 ρει τις· ἄρ' ὅς ἐμαῖσι μυ-
 θεύεται παρὰ πῆναις
 ἄσπιστάς Ἰόλαος, ὅς
 κοινοὺς αἰρόμενος πόνοους
 Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ;

HMIX. καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
 πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου·
 τὰν πῦρ πνέουσιν ἐναίρει
 τρισώματον ἀλκάν.

HMIX. παντῶ τοι βλέφαρον διώ-
 κω. σκέψαι κλόνον ἐν τείχε-
 σι λαῖνοισι Γιγάντων.

184 — 193 = 194 — 204

205 — 218 = 219 — 236

ΗΜΙΧ. ὦδε δερκόμεθ', ὦ φίλαι, *

ΗΜΙΧ. λεύσσεις οὖν ἔπ' Ἐργελάδῳ
γοργῶπιν πάλλουσαν Ἴτυν;

210

ΗΜΙΧ. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.

ΗΜΙΧ. τί γάρ, κεραυνὸν
ἀμφίπυρον ὄβριμον ἐν Διὸς
ἐκηβόλοισι χερσίν;

ΗΜΙΧ. ὁρῶ, τὸν δάιον

Μίμαντα πυρὶ καταίθαλοϊ.

215

καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοισι
κισσίνοισι βάκτροις
ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.

ΧΟ. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐ-
δῶ· θέμις γυάλων ὑπερ-
βῆναι λευκῶ ποδὶ βαλόν;

ἀντ.

220

ΙΩΝ. οὐ θέμις, ὦ ξέναι.

ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν,

ΙΩΝ. αὐδᾶ· τί θέλεις;

ΧΟ. ἄρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν
γᾶς Φοῖβον κατέχει δόμος;

ΙΩΝ. στέμμασί γ' ἐνδυτόν, ἀμφὶ δὲ γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾶ.

225

ΙΩΝ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλαγον πρὸ δόμων

καὶ τι πνθέσθαι χορῆσετε Φοῖβον,
πάριτ' εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·

230

θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·
ἃ δ' ἐκτός, ὄμμα τέρψει.

ΙΩΝ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ θέμις, ὄμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπόται
με θεοῦ γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩΝ. δμῳαὶ δὲ τίνων κλήξεσθε δόμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἐνοικα τροφίμα μέλαθρα
τῶν ἐμῶν τυράννων.
παρούσας δ' ἄμφι τᾶσδ' ἐρωτᾷς.

ΙΩΝ. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἴ ποτ', ὦ γύναι.
γνοίῃ δ' ἂν ὥς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδῶν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα·

ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλήσασα σὸν
δακρύοις θ' ὑγράνας· εὐγενῇ παρηίδα,
ὥς εἶδες ἄγνὰ Λοξίου χρηστήρια.

τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ;

ΚΡ. ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
εἰς θανάματ' ἐλθεῖν δακρύων ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τούσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὐσά περ.
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;

ΙΩΝ. τί χρῆμ' ἀνερμήνευτα δυσθυμεῖ, γύναι;

ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τὰπὶ τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιξ' ἔτι.

ΙΩΝ. τίς δ' εἰ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίου πατρὸς
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεῶν;

ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθίδεως
πέφυκα, πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.

ΙΩΝ. ὦ κλεινὸν οἴκουσ' ἄστν γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.

ΚΡ. τοσαῦτα κεύτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.

ΙΩΝ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς, 265

ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν'; ἐκμαθεῖν θέλω.

ΙΩΝ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἐβλαστέν πατήρ;

ΚΡ. Ἐριχθονίος γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεί.

ΙΩΝ. ἦ καὶ σφ' Ἀθάνᾳ γῆθεν ἐξανείλετο;

ΚΡ. εἰς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270

ΙΩΝ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;

ΚΡ. Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὀρώμενον.

ΙΩΝ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.

ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἤμαξαν πέτρας.

ΙΩΝ. εἶεν·

τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἡ μάτην λόγος; 275

ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.

ΙΩΝ. πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσσε συγγόνους;

ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίης σφάγια παρθένους κτανεῖν.

ΙΩΝ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνῃ;

ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις. 280

ΙΩΝ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;

ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.

ΙΩΝ. Μακρὰ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;

ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὥς μ' ἀνέμνησάς τινας.

ΙΩΝ. τιμᾶ σφε Πύθιος ἀστραπαὶ τε Πύθιαι; 285

ΚΡ. τιμᾶ γ' ἄτιμ'· ὥς μήποτ' ὠφελόν σφ' ἰδεῖν.

ΙΩΝ. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;

ΚΡ. οὐδέν· ξύνουδ' ἀντροισιν αἰσχύνην τινά.

ΙΩΝ. πόσις δὲ τίς σ' ἐγνῆμ' Ἀθηναίων, γύναι;

ΚΡ. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός. 290

ΙΩΝ. τίς; εὐγενῇ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.

ΚΡ. Ξοῦθος, πεφυκὼς Αἰόλου Διὸς τ' ἄπο.

ΙΩΝ. καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχευ οὔσαν ἐγγενῇ;

ΚΡ. Εὐβοί' Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις·

- 12N. ὄροισι ὑγροῖσιν, ὥς λέγουσ', ὠρισμένη. 295
 KP. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
 12N. ἐπίκουρος ἔλθων; κατὰ σὸν γαμεῖ λέχος;
 KP. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβῶν γέρας.
 12N. σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις ἢ μόνῃ χρηστήρῃ;
 KP. σὺν ἀνδρὶ. σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου. 300
 12N. πότερα θεατῆς ἢ χάριν μαντευμάτων;
 KP. κείνου τε Φοῖβον θ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
 12N. καρποῦ δ' ὑπὲρ γῆς ἦκετ', ἢ παίδων πέρι;
 KP. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνύματα.
 12N. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πάποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ; 305
 KP. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
 12N. ᾧ τλήμον, ὥς τ' ἄλλ' εὐτυχοῦς' οὐκ εὐτυχεῖς.
 KP. σὺ δ' εἰ τίς; ὧς σου τὴν τεκοῦσαν ὠλβισα.
 12N. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμὶ τ', ᾧ γύναι.
 KP. ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος πραθεῖς ὕπο; 310
 12N. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν' Αἰξίου κεκλήμεθα.
 KP. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις, ᾧ ξέν', ἀντοικτείρομεν.
 12N. ὥς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
 KP. ναοῖσι δ' οἴκεις τοισίδ' ἢ κατὰ στέγας;
 12N. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἔν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος. 315
 KP. παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;
 12N. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
 KP. καὶ τίς γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Δελφιδῶν;
 12N. οὐ πάποτ' ἐγγων μαστόν' ἢ δ' ἐθρεφέ με
 KP. τίς, ᾧ ταλαίπωρ'; ὥς νοσοῦς' ἡῦρον νόσους. 320
 12N. Φοῖβον προφητῆς, μητέρ' ὧς νομίζομεν.
 KP. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
 12N. βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος.
 KP. τάλαινά σ' ἢ τεκοῦσα, τίς ποτ' ἦν ἄρα.
 12N. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως. 325
 KP. ἔχεις δὲ βίοντον; εὖ γὰρ ἥσκησαι πέπλοις.

ΙΩΝ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ὃ δουλεύομεν.

ΚΡ. οὐδ' ἤξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;

ΙΩΝ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὃ γύναι, τεκμήριον.

ΚΡ. φεῦ·

πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή, 330

ΙΩΝ. τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβοι, χαίροισιν ἄν.

ΚΡ. ἥς εἵνεκ' ἦλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.

ΙΩΝ. ποῖόν τι χρήζουσ'; ὥς ὑπουργήσω, γύναι.

ΚΡ. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοῖβον μαθεῖν.

ΙΩΝ. λέγοις ἄν· ἡμεῖς τᾶλλα προξενήσομεν. 335

ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἀλλ' αἰδούμεθα.

ΙΩΝ. οὐ τάρᾳ πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.

ΚΡ. Φοῖβω μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν,

ΙΩΝ. Φοῖβω γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ὃ ξένη.

ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.

ΚΡ. οὐ φησιν αὐτῇ· καὶ πέπονθεν ἄθλια.

ΙΩΝ. τί χρῆμα δράσας, εἰ θεῷ συνεξύγη;

ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.

ΙΩΝ. ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ ἔστιν; εἰσορᾷ φάος; 345

ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.

ΙΩΝ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίνοι τρόπῳ διεφθάρη;

ΚΡ. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.

ΙΩΝ. ποῖω τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ;

ΚΡ. ἐλθοῦς ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ ἡὔρ' ἔτι. 350

ΙΩΝ. ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;

ΚΡ. οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.

ΙΩΝ. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδί διαπεπραγμένῳ;

ΚΡ. σοὶ ταῦτ' ἄν ἥβης, εἶπερ ἦν, εἶχεν μέτρα.

ΙΩΝ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἄθλια. 355

ΚΡ. οὐκουν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.

ΙΩΝ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;

ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δοῖν μόνος.

ΙΩΝ. οἴμοι· προσφθόος ἡ τύχη τῶμ' ἅπ' αἰ.

ΚΡ. καὶ σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν.

ΙΩΝ. καὶ μὴ μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' οὐ' λελήσμεθα.

ΚΡ. σιγῶ· πέραινε δ' ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρι.

ΙΩΝ. οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστα σοι;

ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ τάλαιπώρῃ νοσεῖ;

ΙΩΝ. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται;

ΚΡ. εἶπερ καθίξει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.

ΙΩΝ. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ' ἐξέλεγχέ νιν.

ΚΡ. ἀλγύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.

ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανείς

Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι

δράσειεν ἂν τι πῆμ' ἀπαλλάσσειν, γύναι·

τῷ γὰρ θεῷ τάναντί' οὐ μαντευτέον.

εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,

εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν

φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίαις

σφαγαῖσι μῆλων ἢ δι' οἰωνῶν πετεροῖς.

ἂν γὰρ βία σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,

ἀνόνητα κεκτήμεσθα τὰγάθ', ὦ γύναι·

ἃ δ' ἂν διδῶς ἐκόντες, ὠφελοῦμεθα.

ΧΘ. πολλαὶ γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτοῖς,

μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχὲς

μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῃ.

ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κακεὶ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἰ

εἰς τὴν ἀποῦσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι.

σὺ δ' οὐτ' ἔσωσας τὸν σὸν ὃν σῶσαί σ' ἐχρήν

οὐθ' ἴστορούσῃ μητρὶ μάντις ὦν ἐρεῖς,

ὥς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,

εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὅψιν ποτέ.

ἄλλως ἔδη * χοῇ τὰδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ 390
 κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.

ἀλλ' ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῇ πόσιν
 Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
 λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνῃν λάβω 395
 διακονοῦσα κρυπτά, κάποβῃ λόγος
 οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν.
 τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερὴ πρὸς ἄρσενας,
 κὰν ταῖς κακαῖσιν ἄγῃται μεμιγμένα
 μισοῦμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν. 400

ΞΟΤ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
 λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω, σὺ τ', ὦ γύναι.
 μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὄρωσθίᾳ;

ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν, ἀλλὰ μοι
 λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις, 405
 παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθήσεται;

ΞΟΤ. οὐκ ἤξιωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
 μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
 πρὸς οἶκον ἥξειν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.

ΚΡ. ὦ πότνια Φοίβου μήτερ, εἰ γὰρ αἰσίως 410
 ἔλθοιμεν, ἃ τε νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
 ἐς παῖδα τὸν σόν, μεταπέσοι βελτίονα.

ΞΟΤ. ἔσται τὰδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;

ΙΩΝ. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
 οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὦ ξέने, 415
 Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.

ΞΟΤ. καλῶς· ἔχω δὲ πάνθ' ὅσων ἐχρηζομεν.
 στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γάρ, ὥς ἐγὼ κλύω,
 χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
 κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420
 τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.

σὺ δ' ἄμφι βωμούς, ὧ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλῶνας, εὐτέκνους εὖχον θεοῖς
χορησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.

ΚΡ. ἔσται τὰδ' ἔσται. Λοξίας δ' ἔαν θέλῃ
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.

ΙΩΝ. τί ποτε λόγοισιν ἢ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτοῖσιν ἀεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται,
ἦτοι φιλοῦσά γ' ἥς ὑπερμαντεύεται,
ἢ καὶ τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεῶν;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθίδος τί μοι
μέλει, προσῆκόν γ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια
δρόσον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχει· παρθένους βίᾳ γαμῶν
προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος λάθρα
θνήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σύ γ' ἄλλ' ἐπεὶ κρα
ἀρετὰς δίδωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν
κακὸς πεφύκη, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
δίκας βιαίων δώσεται ἀνθρώποις γάμων,
σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεὺς θ' ὃς οὐρανοῦ κρατε
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.
τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ', οὐκέτ' ἀνθρώπους κα
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

ΧΘ. σὲ τὰν ὠδίνων λοχιᾶν

στο

ἄνειλείθυιαν, ἐμὴν

Ἀθάναν ἱκετεύω,

• Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευ-

455

θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας

κορυφὰς Διός, ὧ μάκαιρα Νίκα,

μόλε Πύθιον οἶκον,

Ἵλὺμπον χρυσεῶν θαλάμων

πταμένα πρὸς ἀγνιάς,

460

Φοιβήιος ἔνθα γᾶς

μεσσόμφαλος ἐστία

παρὰ χορευομένῳ τρίποδι

μαντεύματα κραίνει,

σὺ καὶ παῖς ἅ Λατογενής,

465

δύο θεαὶ δύο παρθένοι,

κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.

ἱκετεύσατε δ', ὧ κόραι,

τὸ παλαιὸν Ἑρεχθέως

γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς

470

μαντεύμασι κῦρσαι.

ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει

αντ.

θνατοῖς εὐδαιμονίας

ἀκίνητον ἀφορμάν,

τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι

475

λάμπωσιν ἐν θαλάμοις

πατρίοισι νεάνιδες ἦβαι,

διαδέκτορα πλοῦτον

ὥς ἔξοντες ἐκ πατέρων

ἐτέροις ἐπὶ τέκνοις.

480

ἀλκὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς

σύν τ' εὐτυχίαις φίλον,

δορὶ τε γὰρ πατρίᾳ φέρει

σωτήριον ἀλκάν.

ἔμοι μὲν πλούτου τε πάρος
 βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων
 τροφαὶ κήδαιοι κεδνῶν γε τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστύγῳ
 βίον ὧς τε δοκεῖ ψέγω·
 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
 εὖπαιδος ἐχοίμαν.
 ὧ Πανὸς θακῆματα καὶ
 παραυλίζουσα πέτρα
 μυχώδεσι Μακραῖς,
 ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῦν
 Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
 στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων
 ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς
 ὕμνων, ὅταν αὐλίοις
 συρίζῃς, ὧ Πάν,
 τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεκοῦσά τις
 παρθένος, ὧ μελέα, βρέφος
 Φοίβῳ, πτανοῖς ἐξώρισε θοίναν
 θηρσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων
 ὕβριν. οὔτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
 φάτιν ἄιον εὐτυχίας μετέχειν
 θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

ΙΩΝ. πρόσπολοι γυναῖκες, αἵ τῶνδ' ἄμφι
 δόμων

θυνοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι δεσπότην
 ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ γ
 Ξοῦθος, ἣ μίμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν.

ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ὧ ξέν'. οὐπω δῶμ'
 τόδε.

483

ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην ὄρῳ πάρα. 516

ΞΟΤ. ὦ τέκνον, χαῖρ' ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
πουσά μοι.

490

ΙΩΝ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρονεῖ γε, καὶ δὴ ὄντ' εὖ
πράξομεν.

ΞΟΤ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχάς.

ΙΩΝ. εὖ φρονεῖς μὲν; ἢ σ' ἐμνηε θεοῦ τις, ὦ ξένε,
βλάβῃ; 520

495

ΞΟΤ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι;

ΙΩΝ. παῦε· μὴ ψεύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξης
χερὶ.

ΞΟΤ. ἄψομαι· κοῦ ὄνσιάξω, τὰ μὰ δ' εὐρίσκω φίλα.

ΙΩΝ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἶσω τόξα πλευμόνων λαβεῖν;

500

ΞΟΤ. ὡς τί δὴ φεύγεις με σαντοῦ γνωρίσας τὰ φίλ-
τατα; 525

ΙΩΝ. οὐ φιλῶ φρενῶν ἀμοίρους καὶ μεμνηνότας ξένους.

ΞΟΤ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρός γάρ, ἣν κτάνης, ἔσει
φονεύς.

ΙΩΝ. ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν
ἐμοί;

ΞΟΤ. οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰ μὰ σῆμῃνειεν ἄν.

ΙΩΝ. καὶ τί μοι λέξεις; ΞΟΤ. πατὴρ σός εἰμι καὶ σὺ
παῖς ἐμός. 530

ΙΩΝ. τίς λέγει τὰδ'; ΞΟΤ. ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Δοξίας
ἐμόν.

ΙΩΝ. μαρτυρεῖς σαντῶ. ΞΟΤ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθῶν
χρηστήρια.

ΙΩΝ. ἐσφάλης αἰνιγμ' ἀκούσας. ΞΟΤ. οὐκ ἄρ' ὄρθ'
ἀκούομεν;

ΙΩΝ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; ΞΟΤ. τὸν συναντή-
σαντά μοι

ΙΩΝ. τίνα συνάντησιν; ΞΟΥ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ
θεοῦ 535

ΙΩΝ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; ΞΟΥ. παῖδ' ἐμὸν πεφυ-
κέναι.

ΙΩΝ. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλων; ΞΟΥ. δῶρον, ὄντα
δ' ἐξ ἐμοῦ.

ΙΩΝ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; ΞΟΥ. οὐκ
ἄλλῳ, τέκνον.

ΙΩΝ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; ΞΟΥ. δύο μίαν θαυμά-
ζομεν.

ΙΩΝ. ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; ΞΟΥ. οὐκ ἔχα
φράσαι. 540

ΙΩΝ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; ΞΟΥ. τερφθεὶς τοῦτο, κείν'
οὐκ ἠρόμην.

ΙΩΝ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός; ΞΟΥ. οὐ πέδον τίκτει
τέκνα.

ΙΩΝ. πῶς ἂν οὖν εἶην σός; ΞΟΥ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ'
εἰς τὸν θεόν.

ΙΩΝ. φέρε λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων. ΞΟΥ. ταῦτ' ἄμει-
νον, ὦ τέκνον.

ΙΩΝ. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ΞΟΥ. μωρὸν γε τοῦ
νέου. 545

ΙΩΝ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθίδεω; ΞΟΥ. οὐ γὰρ ὕστε-
ρόν γέ πω.

ΙΩΝ. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ΞΟΥ. τῷ χρόνῳ γε συν-
τρέχει.

ΙΩΝ. κατὰ πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο, ΞΟΥ. ταῦτ' ἀμη-
χανῶ.

ΙΩΝ. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; ΞΟΥ. τοῦτο καὶ μ'
ἀπαιολᾷ.

ΙΩΝ. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρίν; ΞΟΥ. εἰς φανᾶς
γε Βακχίου. 550

ΙΩΝ. προξένων δ' ἐν του κατέσχεσ; ΞΟΤ. ὅς με Δελ-
φίσιν κόραις

ΙΩΝ. ἐθιάσενσ', ἥ πῶς τάδ' αὐδᾶς; ΞΟΤ. Μαινάσιν γε
Βακχίου

ΙΩΝ. ἔμφρον' ἥ κάτοινον ὄντα; ΞΟΤ. Βακχίου πρὸς
ἡδοναῖς

ΙΩΝ. τοῦτ' ἐκείν' ἵν' ἐσπάρημεν. ΞΟΤ. ὁ πότμος ἐξηγῶ-
ρεν, τέκνον.

ΙΩΝ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς; ΞΟΤ. ἔκβουλον κόρης
ἴσως. 555

ΙΩΝ. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον. ΞΟΤ. πατέρα νυν δέχου,
τέκνον.

ΙΩΝ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. ΞΟΤ. εὖ φρο-
νεῖς ἄρα.

ΙΩΝ. καὶ τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο ΞΟΤ. νῦν ὁρᾶς ἃ χροῖ-
σ' ὁρᾶν.

ΙΩΝ. ἥ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; ΞΟΤ. ὃ σοί γε γί-
γνεται.

ΙΩΝ. ἥ θίγω δῆθ' οἷ μ' ἔφυσαν; ΞΟΤ. πιθόμενός γε
τῷ θεῷ. 560

ΙΩΝ. χαῖρέ μοι, πάτερ, ΞΟΤ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξά-
μην τόδε.

ΙΩΝ. ἡμέρα θ' ἥ νῦν παροῦσα. ΞΟΤ. μακάριόν γ'
ἔθηκέ με.

ΙΩΝ. ὦ φίλη μητέρα, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν ἥτις εἰ ποτ' εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναί-
μεθα. 565

ΧΟ. κοινὰ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεχθίδεω δόμους

ΞΟΤ. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς

ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἑμοί τε σέ,
 σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' ἡῦρες οὐκ εἰδὼς πάρος,
 ὃ δ' ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο ἅμ' ἔχει πόθος,
 ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν,
 ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἔξέφυς.
 χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὐροιμεν ἄν.
 ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
 εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί,
 οὗ σ' ὄλβιον μὲν σκηπτρον ἀναμένει πατρός
 πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
 δυοῖν κεκλήσει δυσγενὴς πένης θ' ἅμα,
 ἀλλ' εὐγενὴς τε καὶ πολυκτήμων βίου.
 σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις
 εἰς φροντίδας τ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
 πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;

ΙΩΝ. οὐ ταῦτόν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων
 πρόσθεθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὀρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνευρών· ὦν δὲ γιννώσκω πέρι
 ἄκουσον. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπέδρακτον γένος,
 ἵν' εἰσπεσοῦμαι δύο νόστω κεκτημένος,
 πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὦν νοθαγενής.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦναιδος, ἀσθενὴς μὲν ὦν
 * * * μηδὲν κοῦδένων κεκλήσομαι.
 ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ξυγόν
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο
 μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι κοῦ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
 γέλῳτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.

τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξίωμα βᾶς πλέον φρουρήσομαι
 ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τάδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώματος 605
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιάτατοι.
 ἔλθων δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυσ ὦν
 γυναικὰ θ' ὥς ἄτεκνον, ἣ κοινουμένη
 τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς, 610
 πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδός,
 ἣ δ' οὐσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς; 613
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἴκτειρώ, πάτερ, 618
 ἄπαιδα γηράσκουσιν· οὐ γὰρ ἀξία
 [πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὐσ' ἀπαιδίαν νοσεῖν]. 620
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικῶς καὶ παραβλέπων βίου
 αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχής 625
 ξῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὢν,
 ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἰποῖς ἂν ὥς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φιλῶ ψόγους κλύειν 630
 ἐν χειρὶ σῶζων ὄλβον οὐδ' ἔχειν πόνο·
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμενῶ.

κατ' ἣν προδοὺς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης
 ἣ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχης;
 ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανάσιμων
 γυναικὲς εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς.

615

ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ
 τὴν φιλιότητα μὲν πρῶτον ἀνθρώποις σχολὴν
 ὄχλου τε μέτριον, οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ
 πονηρὸς οὐδεὶς· κεῖνο δ' οὐκ ἀνασχετόν,
 εἰκεῖν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν.
 θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ λόγοισιν ἢ βροτῶν,
 ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοωμένοις.
 καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἳ δ' ἦκον ξένοι,
 ὥσθ' ἡδυὺς αἰὲ καὶνὸς ὦν καινοῖσιν ἦ.
 ὃ δ' εὐκτὸν ἀνθρώποισι, καὶν ἄκουσιν ἦ,
 δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἅμα
 παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοοῦμενος
 κρείσσω νομίζω τὰνθάδ' ἢ τὰ κεῖ, πάτερ.
 ἔα δ' ἐμ' αὐτοῦ ξῆν· ἴση γὰρ ἢ χάρις,
 μεγάλοισι χαίρειν σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.

ΧΟ. καλῶς ἔλεξας, εἶπερ οὖς ἐγὼ φιλῶ
 ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.

ΞΟΥ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο·
 θέλω γὰρ οὐπὲρ σ' ἡῦρον ἄρξασθαι, τέκνον,
 κοινῆς τραπέξης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
 θῦσαι θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν
 καὶ νῦν μὲν ὥς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον
 δείπνοισι τέρω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
 ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
 καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν σὺ βούλομαι
 λυπεῖν ἄτεκνον οὔσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
 χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
 δάμαρτ' εἴαν σε σκῆπτρα τᾶμ' ἔχειν χθονός.
 Ἴωνα δ' ὀνομάξω σε τῇ τύχῃ πρέπον,
 ὁθοῦνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
 ἶχνος συνῆψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
 πλήρωμ' ἀθροίσας βουθύτω σὺν ἡδονῇ

πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665

ὕμῃν δὲ σιγᾶν, δμωίδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.

ΩΝ. στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
ἄβίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεῶν, 670
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἢ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὥς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία.

καθαράν γὰρ ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
κἂν τοῖς νόμοισιν ἄστος ἦ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται κοῦκ ἔχει παρρησίαν. 675

ΧΟ. ὁρῶ δάκρυα καὶ πενθίμους στρ.
ἀλαλαγὰς στεναγμάτων τ' εἰσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,

αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ καὶ λελειμμένη τέκνων. 680
τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς ἔχρη-
σας ὑμνωδίαν;

πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τρόφιμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;
οὐ γὰρ με σαίνει 685

θέσφατα, μὴ τιν' ἔχῃ δόλον.

δειμαίνω συμφορὰν

ἐφ' ὃ ποτε βάζεται.

ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι 690
τάδε θεοῦ φήμα.

ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς

ἄλλων τραφεὶς ἐξ αἱμάτων.

τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;

φίλαι, πότερ' ἐμᾶ δεσποίνα 695

τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν,

676 — 694 = 695 — 713

πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὃ δ' εὐτυχ
πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ'
ἀτίετος φίλων.

μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
ὅλοιτ' ὅλοιτο

πότνιαν ἑξαπαφῶν ἐμάν·
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ
πυρὶ καθαγνίσας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται

* * * * *

* * τυραννίδος φίλα.

ἤδη πέλας δειπνων κυρεῖ
παῖς καὶ πατὴρ νέος νέων.

ὠὲ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας
ἔχουσαι σκόπελον οὐράνιον θ' ἔδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας
λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχῳ
μή τί ποτ' εἰς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.

στενομένη γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν
ξενικὸν εἰσβολάν.

ἄλλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν
Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

ΚΡ ᾧ πρόςβυ παιδαγῶγ' Ἐρεχθέως πατρὸς
τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἥνικ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἐπαιρε σαντὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὥς μοι συνησθῆς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγεατο·
σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλ

ὃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
εἰς ὅμματ' εὖνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὐς' ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων 735

ἥθη φυλάσσεις κοῦ καταισχύνας' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνοὺς αὐτόχθονας.
ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με.
αἰπεινά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρως δέ μοι
συνεκπονοῦσα κῶλον ἱατρὸς γενοῦ. 740

ΚΡ. ἔπου νυν· ἵχνος δ' ἐκφύλασσε' ὅπου τίθης.

ΠΑΙ. ἰδού.

τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡ. βάκτρον δ' ἐρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.

ΠΑΙ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.

ΚΡ. ὁρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπων. 745

ΠΑΙ. οὐκ οὖν ἐκὼν γε· τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

ΚΡ. γυναικες, ἰστων τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παίδων ὧν περ εἵνεχ' ἤκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε, 750
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαράν.

ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.

ΚΡ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.

ΧΟ. ἰὼ τλαῖμον.

ΚΡ. ἀλλ' ἢ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; 755

ΧΟ. εἶεν· τί δρωμεν, θάνατος ὧν κεῖται πέρι;

ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα, χῶ φόβος τίνων πέρι;

ΧΟ. εἰπώμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν;

ΚΡ. εἴφ'· ὥς ἔχεις γε συμφοράν τιν' εἰς ἐμέ.

ΧΟ. εἰρήσεται τοι, κεῖ θανεῖν μέλλω διπλῇ. 760

οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν' οὐδὲ μαστῶ σῶ προσαρμόσαι ποτέ.

ΚΡ. ὦμοι, θάνοιμι.

ΠΑΙ. θύγατερ. ΚΡ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ συμφορᾶς.
ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλαι.

ΠΑΙ. διοιχόμεσθα, τέκνον.

ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ·

διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πλεν-
μόνων τῶνδ' ἔσω.

ΠΑΙ. μήπω στενάξῃς, ΚΡ. ἀλλὰ πάρεϊσι γόοι.

ΠΑΙ. πρὶν ἂν μάθωμεν, ΚΡ. ἀγγελίαν τίνα μοι;

ΠΑΙ. εἰ ταῦτ' ἀράσσω δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.

ΧΟ. κείνῳ μὲν, ὦ γεραιέ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

ΚΡ. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες
ἄχος ἐμοὶ στένειν.

ΠΑΙ. πότερα δὲ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἐκ τινος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;

ΧΟ. ἦδη πεφυκότ' ἐκτελῇ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῇ δ' ἐγώ.

ΚΡ. πῶς φῆς; ἄφατον ἄφατον ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.

ΠΑΙ. ἅμμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράζε, χῶστις ἔσθ' ὁ παῖς.

ΧΟ. ὅτῳ ξυναντήσκειν ἐκ ναοῦ συθεῖς
πρώτῳ πόσις σός, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

ΚΡ. ὅτοτοτοῖ· τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοντον, ἐρημίᾳ δ' ὀρφανούς
δόμους οἰκῆσω.

ΠΑΙ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἔχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶν;

- ΧΟ.** οἷσθ' ὦ φίλῃ δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτος ἔσθ' ὁ παῖς. 795
- ΚΡ.** ἂν ὑγρόν ἀμπαλίνην αἰθέρα πόρσω γαί-
ας Ἑλλαντίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἶον οἶον ἄλγος ἔπαθον φίλαι.
- ΠΑΙ.** ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάξει πατήρ;
οἷσθ' ἥ σιωπῇ τοῦτ' ἀκήρυκτον μένει; 800
- ΧΟ.** Ἴων', ἐπείπερ πρῶτος ἦν ἦν πατρί.
μητρὸς δ' ὁποίας ἐστίν, οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ', ἴν' εἰδῆς πάντα τὰ π' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια, 805
σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νῦν.
- ΠΑΙ.** δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα δωμάτων τ' Ἐρεχθίδος 810
ἐκβαλλόμεσθα· καὶ σὺν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κείνον φιλῶν·
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπείσελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος 815
λάθρα πέφηνεν· ὥς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθις, οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἐξενωμένον δὲ τῷ 820
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὃ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφетος, ὥς λάθροι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὥς ἦσθις ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἐπείσε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
καὶ δ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο 825
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα, καὶ πλεκεν πλοκάς

τοιιάσθ'· ἄλους μὲν ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα
λαθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον
Ἰων, λόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

ΧΘ. οἷμοι, πανούργους ἄνδρας ὥς ἀεὶ στυγῶ,
οἳ συντιθέντες τᾶδικ' εἶτα μηχανὰς
κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
θέλωμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον.

ΠΑΙ. καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἔσχατον πείσει κακόν·
ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικός, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' εὐγενε
μητρός, πιθὼν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσώκισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν,
τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλω τινὶ
ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μοῖ
[εἰ γὰρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίου·
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.]
ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις
οὗ δαῖθ' ὀπλίζει, καὶ τροφεῖα δεσπότης
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
ἐν γὰρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.

ΧΘ. καὶ γὰρ, φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινομένην τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

- ΚΡ. ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;
 πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω 860
 εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
 τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
 πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἀρετῆς,
 οὗ πόσις ἡμῶν προδότης γέγρονεν;
 στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, 865
 φρουῖν δ' ἐλπίδες, ἅς διαθέσθαι
 χρήξουσα καλῶς οὐκ ἐδυνήθην,
 σιγῶσα γάμους,
 σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
 ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος 870
 καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν
 λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
 πότνιαν ἀκτὰν
 οὐκέτι κρύψω λέχος, ὥς στέρων
 ἀπονησαμένη ῥάων ἔσομαι. 875
 στάξουσιν κόραι δακρυόισιν ἐμαί,
 ψυχὰ δ' ἀλγεί κακοβουληθεῖς
 ἐκ τ' ἀνθρώπων ἐκ τ' ἀθανάτων,
 οὓς ἀποδείξω
 λέκτρων προδότας ἀχαρίστους. 880
 ὦ τὰς ἐπταφθόγγου μέλπων
 κιθάρας ἐνοπάν, ἅτ' ἀγραύλοισι
 κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ
 μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους,
 σοὶ μομφάν, ὦ Λατοῦς παῖ, 885
 πρὸς τάνδ' ἀνγὰν αὐδάσω.
 ἦλθές μοι χρυσῶ χαίταν
 μαρμαίρων, εὐτ' εἰς κόλπους

στρ.

κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον
ἀνθίζειν χρυσανταυγῇ·

λευκοῖς δ' ἔμφυς καρποῖσιν
χειρῶν εἰς ἄντρου κοίτας
κραυγὰν ὧ μᾶτέρ μ' αὐδῶσαν
θεὸς ὀμευνέτας

ἄγες ἀναιδεία

Κύπριδι χάριν πράσσων.

τίκτω δ' ἅ δύστανός σοι
κοῦρον, τὸν φρίκα ματρὸς
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν,
ἵνα με λέγεσι μέλεα μέλεος
ἐξεύξω τὰν δύστανον.

οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἀρπασθεῖς θοίνα
παῖς μοι καὶ σὸς τλάμων,
σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις
παιᾶνας μέλπων.

ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ,
ὃς ὀμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους καὶ
γαίας μεσσήρεις ἔδρας,
εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω·

ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,
ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεύτῃ
χάριν οὐ προλαβὼν

παῖδ' εἰς οἶκους οἰκίζεις·

ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σὸς ἀμαθῆς
ζῶοντοῖς ἔρρει συλαθεῖς, [οἰκεία]
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας.

μισεῖ σ' ἅ Δᾶλος καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνικα παρ' ἄβροκόμαν,

ἐνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
 Λατὼ Δίοισί σε καρποῖς.

ΧΟ. οἴμοι, μέγας θησανρὸς ὥς ἀνοίγνυται
 κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἄν ἐκβάλῃ δάκρυ.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, οἴκτου σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι 925
 πρόσσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
 κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί,
 πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο,
 οὓς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστῶτων κακῶν
 μετῆλθες ἄλλων πημάτων καινὰς ὁδοὺς. 930
 τί φῆς; τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς;
 ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως
 θηρσὶν φίλον τύμβευμ'; ἀνελθέ μοι πάλιν.

ΚΡ. αἰσχύνομαι μὲν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.

ΠΑΙ. ὥς συστενάξειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις. 935

ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
 [πρόσβορον ἄντρον, ὥς Μακρὰς κικλήσκωμεν];

ΠΑΙ. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.

ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

ΠΑΙ. τίν'; ὥς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις. 940

ΚΡ. Φοῖβω ξυνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ· ἄρ' ἦν ταῦθ' ἃ γ' ἠσθόμην ἐγώ;

ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις, φαίημεν ἄν.

ΠΑΙ. νόσον κρυφαίαν ἤνικ' ἔστενες λάθρα;

ΚΡ. τοῦτ' ἦν· ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά. 945

ΠΑΙ. κατ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;

ΚΡ. ἔτεκον· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.

ΠΑΙ. ποῦ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;

ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον οὐπερ ἐξεύχθην γάμοις.

ΠΑΙ. ὁ παῖς δὲ ποῦ ἔστιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις; 950

ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.

ΠΑΙ. τέθνηκ'; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;

- ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ'· "Αἰδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
 ΠΑΙ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
 ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
 ΠΑΙ. οὐδὲ ξυνήδει σοὶ τις ἐκθεσιν τέκνου;
 ΚΡ. αἱ ξυμφοραὶ γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
 ΠΑΙ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἐτλης;
 ΚΡ. πῶς δ'; οἴκτρ' ἀπολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἐ
 ΠΑΙ. φεῦ·
 τλήμων σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν
 ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
 ΠΑΙ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
 ΚΡ. ἐνταῦθ', ἴν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
 ΠΑΙ. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσηλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
 ΚΡ. ὥς τὸν θεὸν σώσουντα τόν γ' αὐτοῦ γόνον.
 ΠΑΙ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὥς χειμάζεται.
 ΚΡ. τί κρᾶτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
 ΠΑΙ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
 ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταῦτ' ἔμεινε.
 ΠΑΙ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα.
 ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
 ΠΑΙ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
 ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὗσ' ὑπερδράμῃ.
 ΠΑΙ. πύμπρη τὰ σεμνὰ Δοξίου χρηστήρια.
 ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.
 ΠΑΙ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
 ΚΡ. αἰδούμεθ' εὐνάς τὰς τόθ' ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
 ΠΑΙ. σὺ δ' ἄλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
 ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὥς θέλοιμί γ' ἄν.
 ΠΑΙ. ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσας ὑπάονας.
 ΚΡ. στείχοιμ' ἄν· ἄλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
 ΠΑΙ. λεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾶ φίλους.
 ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.

- ΠΑΙ. ὦμοι, κακίξει. φέρε, σύ νυν βούλευέ τι.
 ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
- ΠΑΙ. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
 ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῇ μάχην;
 ΠΑΙ. οἶδ', ἣν Φλέγρας Γίγαντες ἐστήσαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
 ΠΑΙ. ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον; 990
 ΚΡ. ναί· καὶ νυν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
 ΠΑΙ. ἄρ' οὐτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλοι; 994
 ΚΡ. ταύτης Ἀθάνα δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχει.
 ΠΑΙ. ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
 ΚΡ. τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ἤλθεν εἰς δόρυ. 997
 ΠΑΙ. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας; 992
 ΚΡ. θώρακ' ἐχιδνης περιβόλοις ὠπλισμένον. 993
 ΠΑΙ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; 998
 ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἶσθ' ἢ οὐ; τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
 ΠΑΙ. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ; 1000
 ΚΡ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ
 ΠΑΙ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
 ΚΡ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
 ΠΑΙ. ἰσχύν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκесφόρον νόσων. 1005
 ΠΑΙ. ἐν τῷ καθάψασ' ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
 ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὃ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
 ΠΑΙ. κείνου δὲ κατθανόντος εἰς σ' ἀφίκετο;
 ΚΡ. ναί· καπὶ καρπῷ γ' αὐτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
 ΠΑΙ. πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; 1010
 ΚΡ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος
 ΠΑΙ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
 ΚΡ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίον.
 ΠΑΙ. ὁ δεῦτερος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;
 ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὧν τῶν Γοργόνος. 1015

- ΠΑΙ. εἰς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;
 ΚΡ. χωρὶς· κακῶ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίσγνυται.
 ΠΑΙ. ὦ φιλτάτῃ παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
 ΚΡ. τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.
 ΠΑΙ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὺν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
 ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμόν μόλῃ. 1021
 ΠΑΙ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοῦμόν ψέγεις.
 ΚΡ. πῶς; ἄρ' ὑπεῖδου τοῦθ' ὃ καῖμ' ἐσέρχεται;
 ΠΑΙ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεί μὴ κτενεῖς.
 ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φασι μητρυνᾶς τέκνοις. 1025
 ΠΑΙ. αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσει φόνους.
 ΚΡ. προλάξυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
 ΠΑΙ. καὶ σὺν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπενδύει λαθεῖν.
 ΚΡ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
 χρύσῳμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον, 1030
 ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δειλύνων ὅταν λήγῃσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε
 κάθες βαλὼν εἰς πῶμα τῷ νεανίᾳ,
 [ἰδίᾳ δέ, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτόν] 1035
 τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόξειν δόμων.
 καὶ περ διέλθῃ λαιμόν, οὐπόθ' ἔξεται
 κλεινὰς Ἀθῆνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
 ΠΑΙ. σὺ μὲν νυν εἰσω προξένων μέθες πόδα·
 ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν. 1040
 ἄγ', ὦ γεραιὲ πούς, νεανίας γενοῦ
 ἔργοισι, κεί μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
 ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
 καὶ συμφόνευσε καὶ συνεξαίρει δόμων.
 τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν 1045
 τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
 θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

- ΧΟ. *Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν* στρ.
νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον δυσθανάτων 1050
κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
πότνια πότνι' ἐμὰ χθονίας
Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν 1055
τῷ τῶν Ἐρεχθιδᾶν
δόμων ἐφαπτομένω·
μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
πόλεως ἀνάσσοι
πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθιδᾶν. 1060
εἰ δ' ἀτελής θάνατος σπουδαί τε δεσποί- ἀντ.
νας, ὃ τε καιρὸς ἅπεισι τόλμας,
οὗ νυν ἐλπίς ἐφαίνετ', ἥ θηκτὸν ξίφος ἦ
λαιμῶν ἐξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν, 1065
πάθεσι πάθεα δ' ἐξανύτους'
εἰς ἄλλας βιότου κᾶτεισι μορφάς.
οὐ γὰρ δόμων γ' ἑτέρους
ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς 1070
ζῶσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαενναῖς
ἀνέχοιτ' ἂν ἀνγαῖς
ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
αἰσχύνομαι τὸν πολύμνον στρ.
θεόν, εἰ παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς 1075
λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
ὅψεται ἐννύχιος ἄπνους ὦν,
ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
ἀνεχόρευσεν αἰθήρ,
χορεύει δὲ σελάνα 1080
καὶ πεντήκοντα κόραι

1048—1060 = 1061—1073

1074—1089 = 1090—1105

10*

Νηρέος, αἶ κατὰ πόντον
 ἀενάων τε ποταμῶν
 δίνας χορευόμεναι,
 τὰν χρυσοστέφανον κόραν
 καὶ ματέρα σεμνάν·
 ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν
 ἄλλων πόνον εἰσπεσῶν
 ὁ Φοίβειος ἀλάτας.

ὀρᾷθ' ὅσοι δυσκελάδοισιν
 κατὰ μοῦσαν ἰόντες αἰδέεθ' ὕμνοις
 ἀμέτερα λέχεια καὶ γάμους
 Κύπριδος ἀθεμίτους ἀνοσίους,
 ὅσον εὐσεβία κρατοῦμεν
 ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν.

παλίμφαμος αἰοιδὰ
 καὶ μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω
 δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.
 δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
 παίδων ἀμνημοσύναν,
 οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
 οἴκοισι φυτεύσας
 δεσποίνῃ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
 ἄλλαν θέμενος χάριν
 νόθου παιδὸς ἐκνρσεν.

ΘΕ. κλεινὴν, γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθέως
 δέσποιναν εὖρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
 ζητῶν νιν ἐξέπλησα κούκ ἔχω λαβεῖν.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
 ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;

ΘΕ. θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι χθονὸς
 ζητοῦσιν αὐτήν, ὥς θάνη πετρομένη.

- ΧΟ. οἴμοι, τί λέξεις; οὔτι που λελήμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;
- ΘΕ. ἔγνωσ' μεθεῖξαι δ' οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1115
- ΧΟ. ὦφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
- ΘΕ. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσωμένον
ἐξηῦρεν ὁ θεός, οὐ μίανθῆναι θέλων.
- ΧΟ. πῶς; ἀντιάξω σ' ἰκέτις ἐξειπεῖν τάδε.
πεπυσμέναι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν, 1120
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἰθ' ὅρᾳν φάος.
- ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ὄχρετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ἄς θεοῖς ὠπλίζετο,
Ἰοῦθος μὲν ὄχρετ' ἐνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ 1125
βακχεῖον, ὥς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δεύσεις δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων,
λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μένων
σκηναῖς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν ἦν μακρὸν χρόνον 1130
μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχους ὄχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρύεθ' ἡλίου φλόγα
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας [βολὰς] 1135
ἀκτῖνας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας [βίον],
πλέθρου σταθμῆσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν,
μέτρον μ' ἔχουσιν τοῦν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμόν, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ὥς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν. 1140
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα
κατεσκήαξε, θαύματ' ἀνθρώποις ὄρᾳν.
πρωτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδός, οὓς Ἡρακλῆς

Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῶ.
 ἐνῆν δ' ὑφάνται γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί·
 Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
 ἵππους μὲν ἦλαν' εἰς τελευταίαν φλόγα
 Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
 μελάμπεπλος δὲ Νυξ ἀσείρωτον ξυγοῖς
 ὄχημ' ἐπαλλεν· ἄστρα δ' ὠμάρτει θεᾶ.
 Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
 ὃ τε ξιφῆρης Ὀρίων· ὑπερθε δὲ
 Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ,
 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
 μηνὸς διχίρης, Τάδες τε ναυτίλοις
 σαφέστατον σημείον, ἥ τε φωσφόρος
 Ἔως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἐπι
 ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
 εὐηρέτους ναῦς ἀντίλας Ἑλληνίσιν,
 καὶ μιξόθηρας φῶτας ἱππείας τ' ἄγρας
 ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
 κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
 σπείραισιν εἰλίσσονται, Ἀθηναίων τινὸς
 ἀνάθημα, χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
 κρατήρας ἔσθησ'· ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
 κήρυξ ἀνείπε τὸν θέλοντ' ἐγχαρίων
 ἐς θαῖτα χωρεῖν. ὥς δ' ἐπληρώθη στέγη,
 στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
 ψυχὴν ἐπλήρου. ὥς δ' ἀνέτσαν ἠδονήν,
 * * παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον
 ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν,
 πρόθυμα πράσσω· ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
 χερσὶν ἐπεμπε νίπτρα ἀξεδυμία
 σμύρνης ἰδρωτὰ χρυσέων τ' ἐκπωμάτων·
 ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.

1145

1150

1155

1160

1165

1170

1175

ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἦκον ἐς κρατῆρά τε
 κοινόν, γέρων ἔλεξ'· ἀφαρπάξειν χρεὼν
 οἴνηρά τεύχη σμικρά, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
 ὥς θαῖσσον ἔλθωσ' οὔδ' ἐς ἠδονὰς φρενῶν.
 ἦν δὲ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
 χρυσέας τε φιάλας· ὃ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
 ὥς τῷ νέῳ δὴ δεσπότη χάριν φέρων,
 ἔδωκε πλήρες τεύχος, εἰς οἶνον βαλὼν
 ὃ φασὶ δοῦναι φάρμακον δραστήριον
 δέσποιναν, ὥς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
 κοῦδεις τὰδ' ἦδεν· ἐν χερσὶν ἔχοντι δὲ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
 βλασφημίαν τις οἴκετῶν ἐφθέρξατο·
 ὃ δ' ὥς ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς,
 οἶωνόν ἔθετο κακέλευσ' ἄλλον νέον
 κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
 δίδωσι γαῖα, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει.
 σιγὴ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπαμεν δρόσου
 κρατήρας ἱερὸς Βιβλίνου τε πώματος.
 καὶ τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμους
 κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
 ἄτρεστα ναίουσ'· ὥς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
 εἰς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεχηρμέναι
 καθείσαν, εἰλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένους.
 καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
 ἦ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος,
 ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθύς εὐπτερον δέμας
 ἔσεισε κἀβάκχευσεν, ἐκ δ' ἐκλαγξ' ὅπα
 ἀξύνετον αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς
 θοινατόρων ὄμιλος ὄρνιθος πόνοους·
 θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
 χηλὰς παρεῖσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη

1180

1185

1190

1195

1200

1205

ὑπὲρ τραπέξης ἤχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
 βοᾷ δέ· τίς μ' ἐμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν;
 σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
 καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδέξαμην πάρα.
 εὐθύς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὥς ἀλόντ' ἔχοι.
 ὥφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγισ
 τόλμας Κρεούσης πώματός τε μηχανάς.
 θεῖ δ' εὐθύς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας
 ὁ πυθόχρηστος Δοξίου νεανίας,
 κἂν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει·
 ὦ γαῖα σεμνή, τῆς Ἐρεχθίδος ὑπο
 ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσκομεν.
 Δελφῶν δ' ἄνακτες ὄρισαν πετρορριφῇ
 θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ,
 τὸν ἱερὸν ὥς κτείνουσαν ἐν τ' ἀνακτόροις
 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
 τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
 παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

ΧΟ. οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου
 παρατροπὰ μελέα μοι·
 φανερά γὰρ φανερά τάδ' ἤδη
 σπονδᾶς ἐκ Διονύσου
 βοτρυῶν θοᾶς ἐχίδνας
 σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ·
 φανερά θύματα νεοτέρων,
 συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
 λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποῖνα.
 τίνα φυχὰν πτερόεσσαν ἢ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν
 πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον ἄταν·

ἀποφεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ',
ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρήζων
θεὸς ἐκκλέπτει.

1245

τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
δραῖσαι τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταὶ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

1249

ΚΡ. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς,
Πυθίᾳ ψήφῳ κρατηθεῖς, ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.

ΧΟ. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφοράς, ἵν' εἴ
τύχης.

ΚΡ. ποῦ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προύλαβον μόγις
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφίγμαι διαφυγοῦσα πολε-
μίους.

ΧΟ. ποῦ δ' ἂν ἄλλος' ἢ 'πὶ βωμόν; ΚΡ. καὶ τί μοι
πλέον τόδε;

1255

ΧΟ. ἰκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. ΚΡ. τῷ νόμῳ δέ γ'
ὀλλυμαι.

ΧΟ. χειρία γ' ἁλοῦσα. ΚΡ. καὶ μὴν οἷδ' ἀγωνισταὶ
πικροὶ

δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρεις. ΧΟ. ἴξε νυν πυρᾶς ἐπι-
ῆν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὔσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστρόπαιον αἶμα θήσεις· οἷστέον δὲ τὴν τύχην.

ΙΩΝ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,

1261

οἶαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ἢ τόλμα πᾶς' ἔνεστιν, οὐδ' ἥσων ἔφω

Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμελλέ με κτανεῖν.

1265

ἔσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν εἰς πόλιν

1269

- μολεῖν Ἀθηνῶν χυπὸ μητροιὰν πεσεῖν. 1270
 ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετροησάμην φρένας
 τὰς σάς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενῆς τ' ἔφυν·
 εἴσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δικτύων
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἴδου δόμους. 1274
 ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
 οἴαν ἔπλεξε· βωμὸν ἔπηξεν θεοῦ,
 ὥς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων. 1281
 ἀλλ' οὔτε βωμὸς οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος 1275
 σώσει σ'. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
 καὶ μητρὶ τῇμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεστιν αὐτῆς, τοῦνομ' οὐκ ἄπεστί πω. 1278
 λάζυσθ', ἴν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους 1286
 κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
 ὅθεν πετραῖον ἄλμα δισκηθήσεται. 1288
 ΚΡ. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ 1282
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ' ἴν' ἔσταμεν.
 ΙΩΝ. τί δ' ἐστὶ Φοῖβω σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 ΚΡ. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν. 1283
 ΙΩΝ. κατ' ἔκτανες σὺ φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
 ΚΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
 ΙΩΝ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.
 ΚΡ. οὐκ οὐν τότε ἦσθα; νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
 ΙΩΝ. οὐκ εὐσεβῆς γε· τὰμὰ δ' εὐσεβῆ τότε ἦν. 1290
 ΚΡ. ἐκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
 ΙΩΝ. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα.
 ΚΡ. μάλιστα· κἀπὶμπρας γ' Ἐρεχθίδος δόμους.
 ΙΩΝ. ποιοῖσι πανοῖς ἢ πυρὸς ποία φλογί;
 ΚΡ. ἐμελλες οἶκεῖν τὰμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών. 1295
 ΙΩΝ. κἄπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
 ΚΡ. ὥς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις. 1300
 ΙΩΝ. φθονεῖς ἅπαις οὐσ', εἰ πατὴρ ἐξηῦρέ με.

- ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; 1303
- ΙΩΝ. πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκτῆσατο. 1296
- ΚΡ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος;
- ΙΩΝ. ὅπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
- ΚΡ. ἐπίκουρος οἰκῆτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός. 1299
- ΙΩΝ. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος; 1304
- ΚΡ. ὅς' ἀσπίς ἐρχος θ'· ἦδε σοὶ παμπησία. 1305
- ΙΩΝ. ἐκλείπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἔδρας.
- ΚΡ. τὴν σὴν ὅπου σοὶ μητέρ' ἐστὶ νοιθέτει.
- ΙΩΝ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἐμέ;
- ΚΡ. ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδ' ἐμε σφάξαι θέλγης.
- ΙΩΝ. τίς ἤδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι; 1310
- ΚΡ. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.
- ΙΩΝ. φεῦ.
- δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὥς οὐ καλῶς
 ἔθθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
 τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
 ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψάύειν καλὸν 1315
 θεῶν πονηρὰν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκους
 ἱερὰ καθίζειν, ὅστις ἠδικεῖτ', ἐχρῆν,
 καὶ μὴ πλὶ τὰντὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον
 τὸν τ' ἐσθλὸν ὄντα τὸν τε μὴ θεῶν πάρα.
- ΠΤ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320
 λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω πόδα
 Φοίβου προφητῆς, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
 σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.
- ΙΩΝ. χαῖρ' ὦ φίλη μοι μητέρα, οὐ τεκοῦσά περ.
- ΠΤ. ἀλλ' οὖν ἐλεγόμεσθ'· ἡ φάτις δ' οὐ μοι πικρά.
- ΙΩΝ. ἤκουσας ὥς μ' ἐκτεινεν ἦδε μηχαναῖς; 1326
- ΠΤ. ἤκουσα· καὶ σύ γ' ὦμὸς ὧν ἀμαρτάνεις.
- ΙΩΝ. οὐ χρή με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
- ΠΤ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς αἰεὶ ποτε.

- ΙΩΝ. ἡμεῖς δὲ μητρυνιαῖς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
- ΠΤ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάτριον
- ΙΩΝ. τί δὴ με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεῶν;
- ΠΤ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἴωνῶν καλῶν.
- ΙΩΝ. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμῖλους ὅς ἂν κτάνῃ. 1331
- ΠΤ. μὴ σὺ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
- ΙΩΝ. λέγοις ἄν· εὐνους δ' οὓς' ἐρεῖς ὅς' ἂν λέγῃς.
- ΠΤ. ὁρᾷς τόδ' ἄγρος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
- ΙΩΝ. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
- ΠΤ. ἐν τῇδ' ἐσ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
- ΙΩΝ. τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος. 1332
- ΠΤ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δεικνυμεν.
- ΙΩΝ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τόδε λαβοῦς' ἡμᾶς πάλαι;
- ΠΤ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτριον.
- ΙΩΝ. νῦν δ' οὐχὶ χρήζει; τῷ τόδε γινῶναι με χρή;
- ΠΤ. πατέρα κατελπὼν τῇσδ' ἐσ' ἐκπέμπει χθονός. 1333
- ΙΩΝ. σὺ δ' ἐκ κελυσμῶν ἢ πόθεν σώξεις τάδε;
- ΠΤ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι Δοξίας
- ΙΩΝ. τί χρῆμα δρᾶσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
- ΠΤ. σῶσαι τόδ' εὖρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
- ΙΩΝ. ἔχει δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1334
- ΠΤ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνήσθα σύ.
- ΙΩΝ. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα;
- ΠΤ. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
- ΙΩΝ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
- ΠΤ. λαβὼν νῦν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει. 1335
- ΙΩΝ. πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους;
- ΠΤ. γνώσει τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἔκατί σε
 ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
 ἃ κείνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
 σῶσαι θ'. ὅτου δέ γ' εἵνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν. 1336
 ἥδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε

- ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἔν' ἦν κεκρυμμένα.
 καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὥς τεκοῦς' ἀσπάξομαι.
 [ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρή·
 πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε 1365
 εἰς τούσδε ναοὺς ἐξέσθηκε παρθένος,
 ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
 ἅπαντα Φοῖβου θ', ὅς μετέσχε τῆς τύχης.]
 N. φεῦ φεῦ· κατ' ὅσων ὥς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
 ἐκέῖσε τὸν νοῦν δούς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με 1370
 κρυφαῖα νυμφευθεῖς' ἀπημποῖα λάθρα
 καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχευ· ἀλλ' ἀνώνυμος
 ἐν θεοῦ μελάθροισι εἶχον οἰκέτην βίου.
 τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος
 βαρεῖα· χρόνον γὰρ ὅν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις 1375
 μητρὸς τρυφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίου,
 ἀπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
 τλήμων δὲ χῆ' τεκοῦσά μ', ὥς ταῦτόν πάθος
 πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
 καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἴσω θεῶ 1380
 ἀνάθημ', ἔν' εὖρω μηδὲν ὦν οὐ βούλομαι.
 εἰ γὰρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
 εὖρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἔαν.
 ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθηναι τήνδε σοῖς.
 καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμία 1385
 πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς σέσωκέ μοι.
 ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον.
 τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
 ὦ στέμμαθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
 καὶ σύνδεθ', οἷσι τᾶμ' ἐφρουρήθη φίλα; 1390
 ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου
 ὥς οὐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου,

εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.

KP. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὄρω;

1395

ΙΩΝ. σίγα σύ· πολλὴ καὶ πάροιδεν ἦσθά μοι.

KP. οὐκ ἐν σιωπῇ τάμά· μὴ με νουθέτει.

ὄρω γὰρ ἄγγρος οὐξέσθην· ἐγὼ ποτε
[σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,]
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς. 1400
λείψω δὲ βωμόν τόνδε, καὶ θανεῖν με χρή.

ΙΩΝ. λάξυσθε τήνδε· θεομανῆς γὰρ ἦλατο
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.

KP. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὥς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τε σῶν κεκρυμμένων. 1403

ΙΩΝ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ὁρσιάζομαι λόγῳ.

KP. οὐκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὐρίσκει φίλος.

ΙΩΝ. ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;

KP. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.

ΙΩΝ. παῦσαι πλέκουσα· λήψομαί σ' ἐγὼ καλῶς. 1410

KP. εἰς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.

ΙΩΝ. κενὸν τόδ' ἄγγρος ἢ στέγει πλήρωμά τι;

KP. σά γ' ἐνδυθ', οἷσί σ' ἐξέσθην· ἐγὼ ποτε.

ΙΩΝ. καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;

KP. καὶν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι. 1415

ΙΩΝ. λέγ'. ὥς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμη γέ σου.

KP. σκέψασθ' ὃ παῖς ποτ' οὐσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.

ΙΩΝ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.

KP. οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.

ΙΩΝ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὥς με μὴ ταύτη λάβης. 1420

KP. Γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἡτρίοις πέπλων.

ΙΩΝ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;

KP. κεκρασπέδωται δ' ὄφεσιν αἰγίδος τρόπον.

ΙΩΝ. ἰδοῦ.

τόδ' ἔσθ' ὕφασμα δεσμά θ', ὥς εὐρίσκομεν.

ΚΡ. ὦ χρόνιον ἰστών παρθένευμα τῶν ἐμῶν. 1425

ΙΩΝ. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;

ΚΡ. δράκοντε μαρμαίρουτε παγχρόστῳ γέννι.

ΙΩΝ. δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.

ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩΝ. τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράξε μοι, χρυσώματι; 1430

ΚΡ. δέραια παιδί νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.

ΙΩΝ. ἔννευσιν οἶδε· τὸ δὲ τρίτον ποτῶ μαθεῖν.

ΚΡ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὔ ποτ' ἐκλείπει χλόην, 1435
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀγρηάτου γεγῶς.

ΙΩΝ. ὦ φιλάτη μοι μήτερ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἄσμενης πέπτωκα σὰς παρηλίδας.

ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου,
συγγνωσεται γὰρ ὁ θεός, ἐν χεροῖν σ' ἔχω, 1440
ἄελπτον εὖρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίειν.

ΙΩΝ. ἀλλ' ὦ φίλη μοι μήτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανὼν τε κοῦ θανὼν φαντάζομαι.

ΚΡ. ἰὼ ἰώ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαί, 1445
τίν' αὐδ' ἀν' αὐσῶ
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαρὰν;

ΙΩΝ. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἄν ποτε, 1450
μήτερ, παρέστη τῶνδ', ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.

ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω.

ΙΩΝ. μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.

- ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὸν
 βρέφος ἐς ἀγκάλας;
 τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;
 ΙΩΝ. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰπίλοιπα τῆς τύχης
 εὐδαιμονοῖμεν, ὥς τὰ πρόσθε δυστυχῇ.
 ΚΡ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει,
 γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίζει·
 νῦν δὲ γενειάσιν παρὰ σέθεν πνέω
 μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.
 ΙΩΝ. τοῦμόν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.
 ΚΡ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμέν οὐδ' ἄτεκνοι·
 δῶμ' ἐστιοῦται, γὰρ δ' ἔχει τυράννους·
 ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεύς,
 ὃ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα
 δέρεται, ἁελίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.
 ΙΩΝ. μῆτερ, παρῶν μοι καὶ πατὴρ μετασχέτω
 τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.
 ΚΡ. ὦ τέκνον, τί φῆς; οἶον οἶον ἀνελέγχομαι.
 ΙΩΝ. πῶς εἶπας; ΚΡ. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν.
 ΙΩΝ. ὦμοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν;
 ΚΡ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων
 ὑμέναιος ἐμός,
 τέκνον, ἔτικτε σὸν κᾶρα.
 ΙΩΝ. αἰαῖ· πέφυκα δυσγενῆς, μῆτερ, πόθεν;
 ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα, ΙΩΝ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΚΡ. ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
 τὸν ἔλαιοφυῇ πάγον θάσσει.
 ΙΩΝ. * * λέγεις μοι δόλια κοῦ σαφῇ τάδε.
 ΚΡ. παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοίβῳ
 ΙΩΝ. τί Φοῖβον ἀνδᾶς;
 ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἡνύασθην.
 ΙΩΝ. λέγ'· ὥς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.

ΚΡ. δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν
κύκλῳ κρύφιον ὦδ' ἔτεκον Φοῖβῳ.

ΙΩΝ. ὦ φίλτατ' εἰποῦς, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

ΚΡ. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τὰδ' ἐξ-
ἦψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνους.

γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
τροφειᾷ ματρὸς οὐδὲ λουτρᾷ χειροῦν,
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἰωνῶν
γαμφηλαῖς φόνευμα θοίναμά τ' εἰς
Ἄιδαν ἐκβάλλει.

ΙΩΝ. ὦ δεινὰ τλᾶσα μήτηρ.

ΚΡ. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
ἔκτεινά σ' ἄκουσ'.

ΙΩΝ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.

ΚΡ. ἰὼ· δειναὶ μὲν τότε τύχαι,
δεινὰ δὲ καὶ τὰδ'· ἐλίσσόμεσθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν
εὐτυχίαις τε πάλιν,
μεθίσταται δὲ πνεύματα.

μενέτω· τὰ πάροιθεν ἄλις κακὰ· νῦν δ'
ἐγένετό τις οὗρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.

ΧΟ. μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώποις ποτὲ
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.

ΙΩΝ. ὦ μεταβαλοῦσα μυρόλους ἥδη βροτῶν
καὶ δυστυχήσαι καὶ θις αὖ πρᾶξαι καλῶς,
τύχῃ, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια.

φεῦ·
ἄρ' ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τὰδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;

- φίλον μὲν οὖν σ' εὔρημα, μήτερ, ἤυρομεν,
 καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ἐσθ' ἡμῖν τόδε·
 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βούλομαι μόνην φράσαι. 1520
 δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς σοὶ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω
 καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
 ὄρα σύ, μήτερ, μὴ σφαλεῖς ἅ παρθένους
 ἐγγίγνεται νοσηματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους,
 ἐπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν, 1525
 καὶ τοῦμόν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
 Φοῖβω τεκεῖν με φῆς, τεκοῦς, οὐκ ἐκ θεοῦ.
 ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρμασίν ποτε
 Νίκην Ἀδάναν Ζηνὶ γηγενεῖς ἐπι,
 οὐκ ἔστιν οὐτις σοὶ πατὴρ θνητῶν, τέκνον, 1530
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἄναξ.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλω πατρὶ
 Ξούθου τε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
 ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, δωρεῖται δέ σε
 αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
 δοιή τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
 ΙΩΝ. ὁ θεὸς ἀληθὲς ἢ μάτην μαντεύεται,
 ἐμοῦ ταράσσει, μήτερ, εἰκότως φρένα.
 ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἅμ' ἐσηλθεν, ὦ τέκνον·
 εὐεργετῶν σε Λοξίας ἐς εὐγενῇ 1540
 δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
 οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
 οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γὰρ, οὐ γ' ἐγὼ γάμους
 ἐκρυπτον αὐτὴ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
 ὁ δ' ὠφελῶν σε προστίθης ἄλλω πατρὶ. 1545
 ΙΩΝ. οὐχ ὥδε φανύλως αὐτ' ἐγὼ μετέροχμαι,
 ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
 εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.
 ἔα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς
 ἀντὴλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
 1550
 φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
 ὀρώμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
 ΑΘ. μὴ φεύγῃ· οὐ γὰρ πολεμίαν με λεύσσετε,
 ἀλλ' ἐν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῇ.
 ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονός, 1555
 Παλλάς, δρόμῳ σπεύσας Ἀπόλλωνος πάρα.

- ὅς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἤξιον,
 μὴ τῶν πάροιθε μέμψις εἰς μέσον μόλη,
 ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 ὡς ἦδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός, 1560
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,
 ἀλλ' ὡς νομίζης οἶκον εὐγενέστατον.
 ἐπεὶ δ' ἀνεψώχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
 θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων
 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρρύσατο. 1565
 ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἀναξ
 ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σὴν,
 σέ θ' ὡς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοίβου πατρός.
 ἀλλ' ὡς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμούς θεῶν,
 ἐφ' οἷσιν ἔξευξ' ἄρματ', εἰσακούσατον. 1570
 λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθονα
 χωρεῖ, Κρέουσα, κείς θρόνους τυραννικούς
 ἰδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθίδεωσ γεγώς
 δίκαιος ἄρχειν τῆς ἐμῆς ὁδε χθονός.
 ἔσται δ' ἄν' Ἑλλάδ' εὐκλεής· οἱ τοῦδε γὰρ 1575
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίξης μιᾶς,
 ἐπώνυμοι γῆς κάπιφυλίου χθονός
 λαὼν ἔσονται, σκόπελον οἱ ναίουσ' ἐμόν.
 Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἴτα δεύτερος....
 Ὅπλητες Ἀργαδῆς τ' ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος 1580
 ἐν φύλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπωμένῳ
 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις
 χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇμῃ χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἡπείρου διούιν 1585
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
 Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
 Ἴωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Ζούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος, 1590
 Δῶρος μὲν, ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται
 πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὃ δεύτερος
 Ἀχαιός, ὃς γῆς παραλίας Πλου πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκληθῆναι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἐπραξε· πρῶτα μὲν 1595

ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους·
 ἐπεὶ δ' ἔτι κτεες τόνδε παῖδα κἀπέθου
 ἐν σπαργάνοισιν, ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
 Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
 ἔθρεψέ τ' οὐδ' εἰσεν ἐκπνεῦσαι βίον.
 νῦν οὖν σιωπά, παῖς ὅδ' ὥς πέφυκε σός,
 ἴν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἠδέως ἔχη,
 σύ τ' αὖ τὰ σαντῆς ἀγάθ' ἔχουσ' ἴης, γύναι.
 καὶ χαίρει· ἐκ γὰρ τοῦδ' ἀναψυχὰς πόνων
 κευδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

1600

1605

ΙΩΝ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστία
 σους λόγους ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι πατρός
 Δοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.

ΚΡ. τὰ μὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρίν,
 οὐννεχ' οὐ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι.
 αἶδε δ' εὖ ποὶ πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρησθηρία,
 δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
 ἠδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.

ΑΘ. ἦνεσ' οὐννεχ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦς· αἰεὶ ποτε
 χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐκ
 ἄσθενῇ.

1615

ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. ΑΘ. στείχεθ', ἔψομαι
 δ' ἐγώ.

ΙΩΝ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδοιπόρος. ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλι.

ΑΘ. εἰς θρόνους δ' ἴξου παλαιούς. ΙΩΝ. ἄξιον το
 κτῆμά μοι.

ΧΟ. ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' Ἀπολλόν, χαῖρ'· ὅτφ δ' ἐλαυν
 νεται

συμποραῖς οἴκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεῶν
 εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων,
 οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὐ ποτ' εὖ πράξειαν
 ἄν.

1621

K Y K A Ω Ψ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΤΡΩΝ.

ΟΛΤΣΣΕΤΣ.

ΚΤΚΛΩΨ.

Ῥ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη,
ἐνθα ὁ Πολύφημος· εὐρῶν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς
Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα
παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν
τῆς τῶν ιδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τον ξένον λη-
στεύοντα καταλαβεῖν φησι. * * *

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ΣΕΙ. ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνοὺς
 νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν ἠϋθένεια δέμας·
 πρῶτον μὲν ἠνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
 Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὄχου τροφούς·
 ἐπειθ' ὅτ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
 ἐνδῆξιός σφ' ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
 Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσσην θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
 καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
 ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὀδηθείης μακράν,
 ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
 αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
 παῖδες τ' ἐρετμοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἄλλα
 ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ', ἄναξ.
 ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
 ἵν' οἱ μουῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἐρημ' ἀνδροκτόνοι

τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
 δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων 25
 ποιμένας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν.
 παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
 νέμονται μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
 ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
 μένων τέταγμαί τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
 Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίῳ διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκάως ἔχει
 σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
 ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν.
 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἐῖσεδεχόμεθα. 35
 ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
 ποιμένας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε ᾧτε Βακχίῳ
 κώμοις συνασπίζοντες Ἀλθαΐας δόμους
 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; 40
 πᾶ μοι γενναίων πατέρων
 γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσει σκοπέλους;
 οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος ἄρ' αἶ
 καὶ ποιηρὰ βοτάνη, 45
 διναῖεν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
 τρων, οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;
 ψύττα, σὺ τὰδ' οὔ, κοῦ τὰδε νεμεῖ,
 * * κλιτὺν δροσεράν; 50
 ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου·
 ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κεράστα,
 μηλοβότα στασιωρὸν

Κύκλωπος ἀγροβάτα.

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

ἀντ. 55

δέξαι θηλαῖσι σποράς,

ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.

ποθοῦσί σ' ἄμερόκοιτοι

βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

εἰς ἀνλάν ποτ', ἀμφιθαλεῖς

60

ποιηροὺς λείπουσα νομούς,

Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί,

65

οὐκ οἴνου χλαῶραι σταγόνες

67

κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,

66

οὐ δινεύματα Νυμφᾶν.

Ἰακχον Ἰακχον ῥῶδαν

μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

70

ἂν θηρεύων πετόμαν

Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.

ὦ φίλος ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολῶν

ξανθὰν χαίταν σείεις;

75

ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

θητεύω Κύκλωπι

τῷ μονοδέρκτι, δοῦλος ἀλαίνων

σὺν τᾷδε τράγου χλαῖνα μελέα

80

σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΕΙ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῇ
ποιμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΕΙ. ὁρῶ πρὸς ἅκταις ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' ἀνχέσι

85

τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
κρωσσούς θ' ὕδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.
τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην 90
Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τῆνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. 95

ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
βορᾶν ὁδηῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἐοιγμεν εἰσβαλεῖν.
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ. 100
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΕΙ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σῆν.

ΟΔ. Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.

ΣΕΙ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.

ΟΔ. ἐκείνος οὗτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή. 105

ΣΕΙ. πόθεν Σικελίαν τῆνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε κἀπὸ Τρωικῶν πόνων.

ΣΕΙ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατροφᾶς χθονός;

ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ.

ΣΕΙ. παπαῦ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί. 110

ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΕΙ. ληστὰς διώκων, οἱ Βρομίου ἀνῆρπασαν.

ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσιν;

ΣΕΙ. Αἰτνατὸς ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ' στι καὶ πόλεως πυργώματα; 115

ΣΕΙ. οὐκ εἰς· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.

ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;

ΣΕΙ. Κύκλωπες ἄντρ' οἰκοῦντες, οὐ στέγας δόμων.

ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;

- ΣΕΙ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδέν οὐδείς οὐδενός. 120
 ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δῆμητρος στάχυν;
 ΣΕΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
 ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;
 ΣΕΙ. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους; 125
 ΣΕΙ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 ΣΕΙ. οὐδείς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.

* * * * *

- ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
 ΣΕΙ. φρουῖδος πρὸς Αἰτνην, θῆρας ἰχνεύων κυσίν. 130
 ΟΔ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
 ΣΕΙ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώμεν ἄν.
 ΟΔ. ὁδήσον ἡμῖν σίτον, οὗ σπανίζομεν.
 ΣΕΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλήν κρέας.
 ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον. 135
 ΣΕΙ. καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοῶς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρόπει.
 ΣΕΙ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕΙ. ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλοι. 140
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕΙ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὥς σαφέστερον μάθης.
 ΣΕΙ. ἐν σέλμασι νεῶς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
 ΟΔ. ὅδ' ἄσκος, ὃς κεύθει νιν· εἰσορᾷς, γέρον; 145
 ΣΕΙ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 ΟΔ. ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ ῥυῇ.
 ΣΕΙ. καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδείαν τ' ἐμοί.
 ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕΙ. δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ. 150

- ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
 ΣΕΙ. φέρ' ἐγκάναξον, ὥς ἀναμνησθῶ πιών.
 ΟΔ. ἰδού. ΣΕΙ. παπαιάξ, ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
 ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὁσφραί-
 νομαι.
 ΟΔ. γεῦσαι νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον. 155
 ΣΕΙ. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 ᾠ ᾠ ᾠ.
 ΟΔ. μῶν τὸν λάρυνγα διεκάναξέ σου καλῶς;
 ΣΕΙ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν. 160
 ΣΕΙ. χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 ΟΔ. ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
 ΣΕΙ. δρᾶσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
 ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα, 165
 ῥίψας τ' ἐς ἄλμην λισσάδος πέτρας ἄπο,
 ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῶς.
 ὥς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
 μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου 170
 ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι
 τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι. 175
 ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
 ΧΟ. οὐκουν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει, 180
 ἐπεὶ γε πολλοῖς ἦδεται γαμουμένη;

τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικί-
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χροῦσον
κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
λῶστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ μοι μόνῳ.

ΣΕΙ. ἰδοὺ τὰδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἀντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὖιον.
οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

ΟΔ. ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν

ΣΕΙ. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε.

ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύνων μολεῖν ἔσω.

ΣΕΙ. οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι
εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γε σώσομεν.

ΚΤ. ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ ῥαθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα;
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
διάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.

ΧΟ. ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
τά τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρομαι.

- ΚΤ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
- ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον 215
- ΚΤ. ἥ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
- ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
- ΚΤ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
- ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ' μὲ καταπίῃς μόνον.
- ΚΤ. ἦμιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι 220
 πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
 λησταί· τινες κατέσχον ἢ κλωπες χθόνα;
 ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
 στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225
 τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
 πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
- ΣΕΙ. ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
- ΚΤ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
- ΣΕΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶω φέρειν.
- ΚΤ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἅπο; 231
- ΣΕΙ. ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα
 καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον
 τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
 κλωῇ τριπήχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235
 τὰ σπλάγχν' ἐφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ,
 μάστιγι τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σέθεν,
 καῖπειτα συνδήσαντες εἰς θάδῳλια
 τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
 πέτρους μοχλεύειν, ἢ' s μνῶνα καταβαλεῖν. 240
- ΚΤ. ἄλῃθες; οὐκ οὐν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
 θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθείς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
 πλήθουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος
 θερμὴν ἔδοντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμων, 245

- τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόον·
ἄλλης λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
ἐλάφῳ τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων μ.
- ΣΕΙ.** τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάρων, ᾧ δέσποτα,
ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστὶ γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα τὰ σά γ' ἀφίκοντο ξένοι.
- ΟΔ.** Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
σῶν ἄσπον ἄντρων ἡλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφοι
ἀπημπόλα τε καὶ δίδου πιεῖν λαβῶν
ἐκὼν ἐκοῦσι, κοῦδ' ἐν ἦν τούτων βία.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδ' ἐν ᾧ φησιν λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
- ΣΕΙ.** ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. **ΟΔ.** εἰ ψεύδομαι.
- ΣΕΙ.** μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ᾧ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὶν τὰς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ', ᾧ κάλλιστον ᾧ Κυκλώπιον,
ᾧ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλουνθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
- ΧΟ.** αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοισι τὰ χρήματα
περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ αἰ.
- ΚΤ.** ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ᾧ ξένοι
ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
- ΟΔ.** Ἴθακῆσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,

πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.

ΚΤ. ἢ τῆς κακίστης οἷ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς 280
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;

ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.

ΚΤ. αἰσχροὺν στράτευμά γ', οὔτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν. 285
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,

ἰκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους ξένους

κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις· 290
οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἔδρας

ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν

Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου

δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάρρυρος πέτρα

Γεραίστιοι τε καταφυγαί, τά θ' Ἑλλάδος 295

δύσφορά γ' ὀνειδῇ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·

ὦν καὶ σὺ κοινοί· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς

οἰκᾶς ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.

νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἐπιστρέφει,

ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους 300

ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,

οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη

ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλησαι σέθεν.

ἄλῃς δὲ Πριάμου γαί' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,

πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετὴ φόνον, 305

ἄλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὥλεσε

πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους

σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,

ποῖ τρέφεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,

πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς 310
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.

ΣΕΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκης,
κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ. 315

ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμπῃ καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυσται πατὴρ
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυνστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένη, 320
οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὗ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὗ μοι μέλει
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτόν ἢ τι θήρειον δάκος 325
δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορρᾶς χιόνα Θρήκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδὲν μοι μέλει.
ἢ γῇ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποῖαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.
ἀγὼ οὔτινι θύω πλήν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων· 335
ὥς τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν,
Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἳ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαλεῖν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ κατεσθίων τε σέ.

ξένια δὲ λήψει τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ᾧ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόδε λέβητά θ', ὅς ξέσας
 σὴν σάρκα διαφύρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἰσω, τῷ κατ' αὐλίον θεῷ 345
 ἔν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με.

ΟΔ. αἰαῖ, πόνοὺς μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῳ
 γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 ᾧ Παλλὰς, ᾧ δέσποινα Διογενὲς θεά, 350
 νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
 πόνοὺς ἀπῖγμαι καπὶ κινδύνου βάθρα.
 σύ τ', ᾧ φαιενῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός. 355

ΧΟ. εὐρείας φάρυγγος, ᾧ Κύκλωψ,
 ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
 ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο χναύειν,
 βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένῳ. 360
 μή μοι μὴ προδίδου·
 μόνος μόνῳ κόμιζε πορθημῖδος σκάφος.
 χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
 χαιρέτω δὲ θυμάτων
 ἀποβώμιος ἃν ἔχει θυσίαν 365
 Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
 κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
 νηλής, ᾧ τλαῖμον, ὅστις
 δωμάτων ἐφ'esτίλους ξενικούς 370
 ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 κόπτων βρύκων,
 ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαιοῖσιν ὁδοῦσιν
 ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα.

ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δαίμ' ἰδὼν ἄντρων ἔσω 375
 κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
 ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθούναται σέθεν
 φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύνκλωψ;
 ΟΔ. δισσοῦς γ' ἀθρήσας κἀπιβαστάσας χερσίν,
 οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380
 ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
 ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν [χθόνα],
 ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 κορυφὸς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισσῶν ἄμαξων ὡς ἀγώγιμον βάρος. 385
 ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
 ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμπορον,
 μύσχοις ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
 σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 390
 πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξσεσεν πυρί,
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 ξεστοὺς δὲ δρεπᾶν γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδω,
 Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις. 395
 ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 "Αἶδου μαγεῖρω, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν ὄνθυμῳ τινι
 τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκῆλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
 παῖων πρὸς ὀξὺν στόνυχᾳ πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέθρανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
 τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἅπ' ὀφθαλμῶν χέων 400
 ἐχριμπτόμην Κύνκλωπι κἀδιακόνουν·

ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χοῖ.
 ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν, 410
 εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύνκλωψ,
 σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἅπο
 θεῖον κομίξει πῶμα, Διωνύσου γένος. 415
 ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
 κἀπῆνεσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῆσθόμην ἐγώ,
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιννώσκων ὅτι 420
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ῥῥᾶς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεργέων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμους', ἐπῆχει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετε εἴτ' οὐ χρήζετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναῦδων νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
 ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ ἀποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἰ,
 σῶθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύνκλωπι προσφερῇ.
 ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύνκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρᾳ.

ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν.

ΟΔ. ἄκουε δὴ νυν ἣν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῇν.

ΧΟ. λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
 Κύκλωπας ἡσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.

ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
 σφάξαι μενοινᾷς ἢ πετρῶν ὥσαι κάτα.

ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιθυμία.

ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλα.

ΟΔ. κῶμον μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω, λέγων
 ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.

ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
 ἄκρεμὼν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
 ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
 εἰς πῦρ καθήσω· καὶ δ' ὅταν κεκαυμένον
 ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσσην βαλὼν
 Κύκλωπος ὅψιν ὄμματ' ἐκτῆξω πυρί.
 ναυπηγίαν δ' ὥσεί τις ἀρμόξων ἀνὴρ
 διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 οὕτω κνκλώσω δαλὸν ἐν φασφόρῳ
 Κύκλωπος ὅψει καὶ συναυανῶ κόρας.

ΧΟ. ἰοὺ ἰοὺ,
 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.

ΟΔ. καῖπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

καὶ γὰρ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
δαλοῦ; πόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟ. ὥς κ' ἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν. 475

ΟΔ. σιγαῖτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πεῖθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, καὶ βέβηκ' ἄντρον μυχῶν· 480
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

ΧΟ. ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρῶτῳ
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας 485
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπρὸς καὶ κλανσόμενος 490
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάνθρων.
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
μάκαρ ὅστις εὐιάξει 500

βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος
χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας 500

495 — 502 = 503 — 510 = 511 — 518

- μυρόχριστος λιπαρόν βο-
 στρυνχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἴξει μοι;
 ΚΤ. παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου, ἀντ.
 γάννυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
 σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεὶς
 ποτὶ σέλμα γαστροῦς ἄκρας.
 ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
 ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
 ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἐνδος μοι.
 ΧΟ. καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς ἀντ.
 καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
 * * * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
 λύχνα δ' ἀμμένει δαία σὸν
 χρόα χῶς τέρεινα νύμφα
 δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
 στεφάνων δ' οὐ μία χοροῖα
 περὶ σὸν κρατὰ τάχ' ἐξομιλήσει.
 ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
 τούτου τρίβων εἴμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
 ΚΤ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
 ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
 ΚΤ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
 ΟΔ. τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
 ΚΤ. θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
 ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
 ΚΤ. οὐ τοὺς θεοὺς χορῇ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι;
 ΟΔ. τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέσμα σοι πικρόν;
 ΚΤ. μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
 ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεῦθύμει, Κύκλωψ.
 ΚΤ. οὐ χορή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
 ΟΔ. ἔχων γάρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

- ΚΤ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
 ΟΔ. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοιδόρον τ' ἔριν φιλεῖ.
 ΚΤ. μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψεύσειέ μου. 535
 ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χορὴ μένειν.
 ΚΤ. ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
 ΟΔ. ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μέινῃ, σοφός.
 ΚΤ. τί δρῶμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
 ΣΕΙ. δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540
 ΚΤ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὔδας ἀνθηρᾶ χλόῃ.
 ΣΕΙ. καὶ πρὸς γε θάλαπος ἡλίου πίνειν καλόν.
 ΚΤ. * * * * *
- ΣΕΙ. κλίθῃτί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
 ΚΤ. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μου τίθης; 545
 ΣΕΙ. ὥς μὴ παριῶν τις καταλάβῃ. ΚΤ. πίνειν μὲν οὔν
 κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν εἰς μέσον.
 σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοῦνομ' ὃ τι σε χορὴ καλεῖν.
 ΟΔ. Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;
 ΚΤ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστατον θοινάσομαι. 550
 ΣΕΙ. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
 ΚΤ. οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
 ΣΕΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐμ' οὔτος ἐκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
 ΚΤ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
 ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555
 ΚΤ. ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
 ΣΕΙ. πῶς οὔν κέκραται; φέρε διασινεψώμεθα.
 ΚΤ. ἀπολεῖς· δὸς οὕτως. ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν
 γε σὲ
 στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τέ τι.
 ΚΤ. ὦνοχόος ἄδικος. ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦνος γλυ-
 κύς. 560
 ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψει πιεῖν.
 ΚΤ. ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.

- ΣΕΙ. θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κατ' ἔκπτε,
ὥσπερ μ' ὀρεῖς πίνοντα ὥσπερ οὐκέτι.
ΚΤ. ᾗ ᾗ, τί δράσεις; ΣΕΙ. ἡδέως ἡμύστισα.
ΚΤ. λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
ΟΔ. γιγνώσκεται γοῦν ἄμπελος τῇμῃ χειρί.
ΚΤ. φέρ' ἐγχεόν νυν. ΟΔ. ἐγχείω, σίγα μόνον.
ΚΤ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πῆλ' πολύν.
ΟΔ. ἰδοὺ λαβῶν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πάματι.
ΚΤ. παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
ΟΔ. καὶν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖς·
ἦν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
ΚΤ. ἰοὺν ἰοῦ,
ὥς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἢ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δὲ πῶς
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
ΣΕΙ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
ΚΤ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἄρπάξω γ' ἐγὼ 'κ τῆς Δαρδανίας;
ΣΕΙ. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
ΧΟ. μέμφει τὸν ἔραστὴν κἀντροφῆς πεπωκότα;
ΣΕΙ. οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
ΟΔ. ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,
ἔνδον μὲν ἀνῆρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα,
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.

παρηντρέπιστα δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν· ἄλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595

ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.
χῶρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὥς σοι τὰνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.

ΟΔ. Ἦφαιστ' ἀναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, 600
σύ τ' ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,
ἄκρατος ἔλθθ' ἑτηοὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ πλὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά
ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγείσθαι χρεῶν,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·
ἤδη δαλὸς ἡνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615
ἀλλ' ἴτω Μάρων, πρᾶσσέτω·
μαινομένου ἔξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὥς πλὴ κακῶς.
κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620
ποθεῖνὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἥσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ, 625
οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
ὥς μὴ ἔξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ.

- ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
 ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
 ΧΟ. οὐκ οὖν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
 καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
 Κύκλωπος; ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
 ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν
 ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χαλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 ΗΜ. ταῦτ' οὖν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδες
 ἐστῶτες ἐσπᾶσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου·
 ΟΔ. ἐστῶτες ἐσπᾶσθητε; ΗΜ. καὶ τά γ' ὄμματά
 μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
 ΧΟ. ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
 ἀλλ' οἶδ' ἐπ' ὀδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πᾶντι,
 ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
 στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 ΟΔ. πάσαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοι
 χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένος
 ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
 φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 ΧΟ. δρᾶσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
 ἰὼ ἰὼ,
 γενναϊότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.
 ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
 θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
 τύφειτ' ὦ, καίετ' ὦ

τὸν Αἴτνας μηλονόμον.

660

τόρνεν', ἔλκε, μὴ σ' ἐξοδυνηθῇς

δράσῃ τι μάταιον.

ΚΥ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

ΚΥ. ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν. 665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεῖς φάραγγος τῆσδ' ἐναρμόσω χέρας.

ΧΟ. τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΥ. ἀπωλόμην.

ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνει. ΚΥ. ἀπὶ τοῖσδε γ' ἄθλιος. 670

ΧΟ. μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακας;

ΚΥ. Οὔτις μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἠδίκηι;

ΚΥ. Οὔτις με τυφλοὶ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἰ τι-
φλός;

ΚΥ. ὥς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;

ΚΥ. σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν; ΧΟ. οὐδαμοῦ,
Κύκλωψ. 675

ΚΥ. ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μιαρὸς, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσε.

ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύν.

ΚΥ. πρὸς θεῶν, πεφεύγας' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

ΧΟ. οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα 680

λαβόντες ἐστήκασι. ΚΥ. ποτέρας τῆς χερὸς;

ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

ἔχεις; ΚΥ. κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον

παίσας κατέαγα. ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσί γε;

ΚΥ. οὐ τῆδ' ἐπείγειν εἶπας; ΧΟ. οὐ· ταύτη λέγω. 685

ΚΥ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγου, κεῖσε, πρὸς τὰριστερά.

ΚΥ. οἶμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν ΟΥΤΙΣ ἐστί σου.

- ΚΤ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; ΟΔ. τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 690
- ΚΤ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔ. ὅπερ μ' ὁ φύσας ὠνόμαξ' Ὀδυσσέα.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρώσαμεν,
εἰ μὴ σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. 695
- ΚΤ. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὅψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. 700
- ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὼς σκάφος
ἦσιν πλὴν πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
- ΚΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρίψω βαλῶν.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν. 705

ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἔλθων, ἐπαγόμενος καὶ Μή-
 δειαν, ἐγγυᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βα-
 σιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ
 Μήδεια φνυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίν-
 θου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μείναι καὶ τυ-
 χούσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμ-
 πει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκεί-
 νη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλα-
 κείς τῇ θυγατρὶ ἀπώλετο. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς
 παῖδας ἀποκτείνασα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων περὶ-
 τῶν ὁ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἔποχος γενομένη ἀποδιδρά-
 σκει εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Αἶγαι τῷ Πανδίωνος γαμεῖται.
 Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνε-
 ψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσῃ. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Αἰδονος ὁ τοὺς νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως· 15

αὐτίκα δ' Αἰδονα θῆκε φίλον κόρον ἡβῶντα,
 γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ
 τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψή-
 σασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ τὸν Ἰάσονα τρόπον
 τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύεσθαι
 γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργούης κατακοι-

μηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσωνι τελευτῆσαι αὐτόν.

τὸ δράμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος 5 διασκευάσας, ὡς Δικαίολχος τοῦ τε Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλῃς ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλαχέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεῖα, ἀλλὰ προπεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσωνι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς 10 ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία ἄμυδ' ἐν νάπαισι· καὶ τὰ ἐξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρώτῳ κεχωρηθῆαι, ὡς Ὅμηρος·

εἴματα τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

15

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσωνα ἔχθραν τῷ ἐκείνων γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεί συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεί- 20 ται ἡ μυθοποιία.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει α'. πρῶτος Εὐφορίων, 25 δευτέρος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεῖα, Φιλοκτήτη, Αἰκτι, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σώζεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ.

Εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
 Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
 μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
 τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
 ἀνδρῶν ἀριστέων οἳ τὸ πάγχρυσον δέρος
 Πέλλα μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
 Μήδεια πύργους γῆς ἐπλευσ' Ἰωλκίας
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖς Ἰάσονος,
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
 πατέρα κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
 ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισι, λανθάνουσα μὲν
 φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
 αὐτὴ δὲ πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσωνι.
 ἥπερ μερίσθη γίνεται σωτηρία,
 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχρυστατῇ.
 νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
 προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότιν τ' ἐμὴν
 γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
 γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
 πίστιν μερίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται

οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
 κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφείσ' ἀλγηδόσι,
 τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθητ' ἡδίκημένη,
 οὔτ' ὅμμ' ἐπαίρουσ' οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆ
 πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρεν
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώζη φίλον
 καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦς ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὃς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
 οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθινός.
 στυγεί δὲ παῖδας οὐδ' ὀρώσ' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλευέσῃ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγὼ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν.
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται.
 ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
 στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

- ΠΑΙ.** παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν
 ἔστηκας, αὐτὴ θρεομένη σπαντῇ κακά;
 πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
ΤΡ. τέκνων ὅπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,

μὴ θηκτὸν ὥσθι φάουγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβᾶς, ἐν' ἔστρωται λέχος,
 ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ
 καῖπεται μελῖω συμφορὰν λάβῃ τινα.

χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55

ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνας,
ὥσθ' ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κούρανῳ
λῆξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.

ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.

ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

ΤΡ. μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθῶν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
θάσσοусι, σεμνὸν ἄμφι Πειρήνης ὕδωρ,
ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας 70
σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.

ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75

ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κούκ' ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.

ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.

ΠΑΙ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' ὅλος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὅλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἔστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.

ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, 85

ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς εἵνεκ' οὐ στέργει πατήρ.

TP. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὥς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.
ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.

MH. ἰώ,

δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

TP. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύδετε θᾶσσον δώματος εἰσω,
καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἰσω.

δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
μελίζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπανστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

MH. αἰαί,

ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρατοι
παῖδες ὀλοισθε στυγεράς ματρος
σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

TP. ἰώ μοί μοι, ἰώ τλήμων.

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
 μετέχουσι; τί τοῦσδ' ἔχθεις; οἷμοι,
 τέκνα, μή τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
 δεινὰ τυράννων λήματα καί πως
 ὀλίγ' ἀρχόμενοι πολλὰ κρατοῦντες 120
 χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.
 τὸ γὰρ εἰθίσθαι ξῆν ἐπ' ἴσοισιν
 κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν, εἰ μὴ μεγάλως,
 ὀχυρῶς γ' εἶη καταγερᾶσκειν.
 τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν 125
 τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῶ
 λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
 μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
 daίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 130
 ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
 τᾶς δυστάνου
 Κολχίδος, οὐδέ πω ἦπιος· ἀλλά, γεραιά,
 λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόον
 ἔκλυον· 135
 οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,
 ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.
 οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρουῖδα γὰρ ἦδη
 τάδ'· ὃ μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων, 140
 ἢ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βιοτήν
 δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
 παραθαλπομένη φρένα μύθοις.
 αἰᾶτ',
 διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία
 βάλλῃ· τί δέ μοι ξῆν ἔτι κέρδος;
 φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσάμεαν
 βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα. 145

- ΧΟ. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς,
 ἄχ' ἂν οἶαν ἅ δύστανος
 μέλπει νύμφα;
 τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλάτου
 κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
 σπεύσει θανάτου τελευτάν;
 μηδ' ἐν τόδε λίσσου.
 εἰ δὲ σὸς πόσις
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου.
 Ζεὺς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
 τάκου δυρομένα σὸν εὐνάταν.
- ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
 λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
 ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
 αὐτοῖς μελάθροισι διακναιομένους,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶς ἄδικεῖν.
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὦν ἀπενάσθην
 αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
- ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κάπιβοᾷται
 Θέμιν εὐκταίαν Ζῆν' ἅ θ', ὅς ὄρκων
 θνητοῖς ταμίας νενόμισται;
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
- ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὅψιν τὰν ἀμετέραν
 ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων
 δέξαιτ' ὁμφάν,
 εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν

180

δεῦρο πόρευσον οἴκων

ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' αὔδα·

σπεῦσον πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἰσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμαῖται.

TP. δράσω τὰδ'· ἅτ' αὖ φόβος εἰ πείσω

δέσποιναν ἐμήν·

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

ἀποταυροῦται δμωσίην, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῇ.

σκαιοὺς δὲ λέγων κούδέν τι σοφοὺς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις

ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δεῖπνοις

ἡῦροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·

στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

ἡῦρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ῥῥαῖς παύειν, ἔξ ὧν θάνατοι

δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι

μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδειπνοὶ

200

δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;

τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἅψ' αὐτοῦ

δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

XO. ἱαχὰν ἄιον πολύστονον γόων,

λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

205

τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόννυμφον·

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα

τὰν Ζανὸς ὀρκίαν Θέμιν,

ἃ νιν ἔβασεν

Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἄλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρὰν
 πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 μή μοί τι μέμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὁμμάτων ἄπο,
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδῶν
 δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν.
 δίκη γὰρ οὐκ ἐνεστὶν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαφὲς
 στυγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἡδίκημένους.
 χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
 οὐδ' ἄστων ἦνεσ' ὅστις ἀνθάδης γεγῶς
 πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε
 ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω, φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γινώσκεις καλῶς,
 κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
 πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει
 γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
 ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτο γ' ἄλγιον κακόν·
 καὶ τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
 γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
 εἰς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένῃν
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται συνευνέτη.
 καὶ μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν,

- ξηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδον ἄχθεται ξυνών,
 ἔξω μολῶν ἐπανσε καρδίαν ἄσης, 245
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἥλικας τραπεῖς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἳ δὲ μάρανται δορί·
 κακῶς φρονοῦντες· ὥς τρις ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στήναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κᾶμ' ἤκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις γὰρ ἔστι καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἀπολις οὖσ' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 [τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγγήματο],
 σιγαῖν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικομένη κυρῇ, 265
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μισαιφονωτέρα.
- XO. δρᾶσον τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θανμάζω τύχας.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἀνακτα γῆς
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270
- KP. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαντῇ τέκνα,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὥς ἐγὼ βραβεὺς λόγου

- τοῦδ' εἰμὶ κοῦν ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλω.
 ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιῶσι πάντα δὴ κάλων,
 κοῦν ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἐκβασίς.
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως, 280
 τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
 ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους,
 μὴ μοί τι θράσους παῖδ' ἀνήμεστον κακόν.
 συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἰδρύς, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσίν μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μεταστένειν. 291
 ΜΗ. φεῦ φεῦ·
 οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἐβλάψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.
 χρὴ δ' οὐποδ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
 παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· 295
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἄστων ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον 300
 κρεῖσσων νομισθίεις λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καὶ τῇ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὐσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,

τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου,

304

- [τοῖσδ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄραν σοφῇ.] 305
 σὺ δ' αὖ φοβεῖ με· μὴ τι πλημμελὲς πάθης;
 οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' εἰς τυράννους ἀνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
 ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεύετ', εὖ πράσσετε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικοῦμενοι
 σιγησόμεσθα, κρεῖσσόνων νικώμενοι. 315
 ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθὰκ', ἀλλ' εἴσω φρενῶν
 ὀρρωδία μοι μὴ τι βουλεύῃς κακόν,
 τοσῶδε δ' ἦσσαν ἢ πάρος πέποιθά σοι·
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ,
 ῥάων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320
 ἀλλ' ἐξιδ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦν ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὐσα δυσμενῆς ἐμοί.
 ΜΗ. μὴ, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.
 ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· σὺ γὰρ οὐν πείσεις ποτέ. 325
 ΜΗ. ἀλλ' ἐξελᾶς με κοῦδὲν αἰδέσει λιτάς;
 ΚΡ. φιλῶ γὰρ σὺ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.
 ΜΗ. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μυεῖαν ἔχω.
 ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις.
 ΜΗ. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330
 ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
 ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.
 ΚΡ. ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
 ΜΗ. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.
 ΚΡ. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βία. 335
 ΜΗ. μὴ δήτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον —

- ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.
- ΜΗ. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
- ΚΡ. τί δ' αὖ βιάζει κοῦκ ἀπαλλάσσει χθονός;
- ΜΗ. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν
καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἣ φευξοῦμεθα,
παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἔμοις, ἐπεὶ πατήρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὖνοιάν σ' ἔχειν.
τοῦμοῦ γὰρ οὗ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα
κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
- ΚΡ. ἦκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφν τυραννικόν,
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
εἰ σ' ἣ' πιούσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
- ΧΟ. δύστανε γύναι,
φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν
ἢ δόμον ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
ἐξευρήσεις;
ὥς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.
- ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
ἔτ' εἰς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.

νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
οὐ γὰρ τι δράσας δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαι ποτε,
εἰ μὴ τι κερδαίνουσας ἢ τεχνωμένην;
οὐδ' ἄν προσεῖπον οὐδ' ἄν ἠψάμην χεροῖν. 370

ὃ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευόμενα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἐφῆκεν ἡμέραν
μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρούς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἶδ' ὁποῖα πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβάς' ἵν' ἔστρωται λέχος. 380

ἀλλ' ἔν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθῆσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἣ πεφύκαμεν
σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385
εἶεν·

καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦμόν δέμας;
οὐκ ἔστι. μέλινας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἣν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ, 390

δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
ἣν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἰμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω 395

μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοῦμόν ἀλγυνεῖ κέαρ.

πικρούς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρούς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός. 400

ἀλλ' εἴα· φείδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη·
ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἄγων εὐψυχίας.
ὀρᾷς ἂ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσωνος γάμοις, 405
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἑλλίου τ' ἄπο.
ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες εἰς μὲν ἐσθλ' ἀμνηχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παραί, στρ. 410
καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλιαί βουλαί, θεῶν δ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε.

τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτᾶν 415
στρέψουσι φᾶμαι·

ἔρχεται τιμὰ γυναικείῃ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναικῆς ἔξει. 420

μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδᾶν ἀντ.

τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.

οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῃ γνώμῃ λύρας
ᾠπασε θέσπιν αἰοιδᾶν 425

Φοῖβος, ἀγῆτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
ἀχῆς ἂν ὕμνον

ἄρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430

σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας στρ.

μεινομένην κραδίᾳ, διδύμας ὀρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένη

410—420 = 421—430

431—438 = 439—445

ναίεις χθονί, τᾷς ἀνάνδρου 435

κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,

τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας

ἄτιμος ἐλαύνει.

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς ἀντ.

Ἑλλάδι τᾷ μεγάλη μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440

σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,

δύστανε, μεθορμίσασθαι

μόχθων πάρα, σῶν τε λέκτρων

ἄλλα βασιλεία κρείσσω

δόμοις ἐπανέστα. 445

ΛΑ. οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις

τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμῆχανον κακόν.

σοὶ γάρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν

κούφως φερούσῃ κρείσσονων βουλευμάτων,

λόγων ματαίων εἴνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450

κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ

λέγουσ' Ἰάσων ὡς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·

ἂ δ' εἰς τυράννους ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,

πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.

κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων 455

ὀργὰς ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·

σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' αἰεὶ

κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.

ὅμως δὲ κακὰ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις

ἤκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι, 460

ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσης

μήτ' ἐνδεής του. [πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ

κακὰ ξὺν αὐτῇ.] καὶ γὰρ εἰ σὺ με στυγεῖς,

οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ᾧ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω 465

γλώσση μέγιστον εἰς ἀνάνδριαν κακόν,

ΕΥΡΙΠ. VOL. II. 14

ἤλθες πρὸς ἡμᾶς, ἤλθες ἐχθιστος γεγώς;
οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν,
ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασῶν, ἀναίδει· εὐ δ' ἐποίησας μολῶν,
ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθῆσομαι
ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρώτον ἄρξομαι λέγειν.
ἔσωσά σ', ὥς Ἰσάσιον Ἑλλήνων ὅσοι
ταῦτόν συνεισέβησαν Ἀργεῶν σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην
ξενύγλαισι καὶ σπερρύντα θανάσιμον γῆν·
δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας
σπείραις ἔσωξε πολυπλόκοις ἄνυκτος ὦν,
κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς
τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην
σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα,
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθόν
προϋδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι,
συγγνωστὸν ἦν σοὶ τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
ὄρκων δὲ φροῦδῃ πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότε οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κείσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν,
ἐπεὶ σύνοισθ' ἄ γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὐορκος ὦν.
φεῦ δεξιὰ χεὶρ ἦς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάτην κεχρώσμεθα

θεοῖς τε κάμοι παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει;

κακοῦ πρὸς ἄνδρος, ἐλπιδῶν δ' ἡμάρτομεν.
ἄγ', ὥς φίλῳ γὰρ ὄντι σοὶ κοινώσομαι,
δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς;
ὅμως δ' ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ.
νῦν ποῦ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
οὓς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτρην ἀφικόμην;
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον.
ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἰκοῦσιν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλὰς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε
ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἐρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνους,
καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε.
ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἢ
τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρή τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπεφνικε σώματι;
δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστροφον
ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
ἐγὼ δ', ἐπεὶ σὴν καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας
ναύκληρον εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
σοὶ δ' ἐστὶ μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπιφθονός

λόγος διελθεῖν, ὥς Ἐρως σ' ἠνάγκασε
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω.
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος κράτος·
 πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὔσαν Ἑλληνες σοφὴν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
 ὄροισιν ὄκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πῖσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' ἠῦρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυνγὰς γεγώς;
 οὐχ, ἥ σὺ κνίζεις, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρω πεπληγμένους,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἄλλης γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέφομαι·
 ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῦμεν καλῶς
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν
 σπείρας τ' ἀδελφούς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 [εἰς ταὐτὸ θείην καὶ ξυναρτήσας γένος]
 εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ, 565
 ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος.
 ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἤκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
 εὐνῆς γυναικὲς πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
 ἣν δ' αὖ γένηται ξυμπορά τις εἰς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθε. χρῆν ἄρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
 χούτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους·
 ὅμως δ' ἔμοιγε, κελ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δοᾶν.

ΜΗ. ἢ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοί γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ αὐχῶν τ' ἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νυν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἔν γὰρ ἐκτενεῖς ἔπος. 585
 χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.

ΛΑ. καλῶς γ' ἂν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
 εἰ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590

ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.

ΛΑ. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς εἵνεκα

- γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἄ νῦν ἔχω,
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δῶμασι.
 ΜΗ. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
 ΙΑ. οἷσθ' ὥς μετεύξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαιnéσθω ποτέ,
 μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει.
 ΜΗ. ὕβρις', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφῆ,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
 ΙΑ. αὐτὴ τάδ' εἴλου· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ.
 ΜΗ. τί δρῶσα; μὲν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
 ΙΑ. ἀράς τυράννοις ἀνθρώπους ἀρωμένῃ.
 ΜΗ. καὶ σοὶς ἀραία γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.
 ΙΑ. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσσι τὰ πλεονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σαυτῆς φυγῇ
 προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οὐ δράσουσί σ' εὔ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρानεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα.
 ΜΗ. οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 οὐτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μὴδ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
 ΙΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν θαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑποურγεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω·
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰ γὰρ, ἀλλ' ἀνθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεὶ πλέον.
 ΜΗ. χώρει· πόθω γὰρ τῆς νεοδημήτου κόρης
 αἶρεῖ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·

- νύμφευ· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.
 ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
 ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
 οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
 ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλος ἐλθοι
 Κύνρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
 μή ποτ', ὦ δέσποινα, ἐπ' ἐμοὶ
 χρυσέων τόξων ἐφείγῃς
 ἱμέρω χρίσας' ἀφνικτον οἰστόν.
 στέργοι δέ με σωφροσύνα,
 δώρημα κάλλιστον θεῶν·
 μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀφ-
 γὰς ἀκόρεστά τε νείκη
 θυμὸν ἐκπλήξας' ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις
 προσβάλοι δεινὰ Κύνρις, ἀ-
 πτολέμους δ' εὐνὰς σεβρίζουσ'
 ὀξύφρων κρίνοι λεχὴ γυναικῶν.
 ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ
 δῆτ' ἀπολις γενοίμαν
 τὸν ἀμνηχανίας ἔχουσα
 δυσπέρατον αἰῶν',
 οἰκτρότατον ἀχέων.
 θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
 χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἢ
 γὰς πατρίδας στέρεσθαι.
 εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων
 μῦθον ἔχω φράσασθαι·
 σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις

627 — 634 = 635 — 642

643 — 651 = 652 — 662

ᾧκτισεν παθούσαν

δεινότατα παθέων.

ἀχάριστος ὅλοιθ' ὅτῳ πάρεστι
μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνολί-
ξαντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοὶ
μὲν φίλος οὐ ποτ' ἔσται.

ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλο

ΜΗ. ᾧ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίουτος
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾶ π

ΑΙ. Φοῖβον παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗ. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλη;

ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτο

ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τείνε

ΑΙ. ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.

ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἣ λέχους ἄπειρος ᾧ

ΑΙ. οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.

ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἰπέ σοι παίδων πέρι;

ΑΙ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἐπ

ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ

ΑΙ. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρ

ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύει

ΑΙ. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πό

ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίς ἐξίκη χθόνα

ΑΙ. πρὶν ἂν πατρώαν αὐθις ἐστίαν μόλω.

ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς

ΑΙ. Πιτθεὺς τις ἔστι γῆς ἀναξ Τροιζηνίας

ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατ

ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω

ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἄνθρωπος καὶ τρέβων τὰ τοιάδε

ΑΙ. καὶ μοί γε πάντων φίλτατος δορυξένων.

ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχαις ὅσων ἐρᾷς.

- ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτληχ' ὅδε;
 ΜΗ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πόσις. 690
 ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
 ΑΙ. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
 ΜΗ. γυναικ' ἐφ' ἧμιν δεσπότιν δόμων ἔχει.
 ΑΙ. ἥ που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
 ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
 ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφν φίλοις.
 ΑΙ. ἴτω νυν, εἵπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.
 ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν. 700
 ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
 ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. συγγνωστὰ [μὲν] γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
 ΜΗ. ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
 ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705
 ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. ἔἴθ' ὃ Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα.
 ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
 ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
 γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι, 710
 οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα
 καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
 δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
 οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. 715
 εὖρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον ἠΰρηκας τόδε·
 παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
 σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
 ΑΙ. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720

ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
 εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
 [οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνος
 πειράσομαι σου προξενεῖν δίκαιος ὢν.]
 τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι·
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι·
 ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.
 αὐτὴ δ' εἰάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τινη.
 [ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσοι πόδα.]

ΜΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
 τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς

ΑΙ. μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;

ΜΗ. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος
 Κρέων τε. τούτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς,
 ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·
 λόγοις δὲ συμβὰς μὴ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν κάπικηρυκεύματα
 τάχ' ἂν πίθῃ σε· τὰ μὰ μὲν γὰρ ἄσθενῃ,
 τοῖς δ' ὄλβος ἔστι καὶ δόμος τυραννικός.

ΑΙ. πολλὴν ἐδειξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι
 ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
 σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
 τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς.

ΜΗ. ὄμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
 τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος,
 μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
 μήτ' ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
 χρήξῃ, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

ΑΙ. τί χρήμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

- ΑΙ. ὄμνυμι Γῆν καὶ λαμπρὸν Ἥλιον φάος
θεοὺς τε πάντας ἔμμενεῖν ἃ σου κλύω.
- ΜΗ. ἄρκει· τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ ῥυμένων πάθοις;
- ΑΙ. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
- ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξας ἃ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.
- ΧΟ. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίᾶς πομπαῖος ἀναξ
πελάσειε δόμοις, ὦν τ' ἐπίνοιαν 760
σπεύδεις κατέχων πράξειας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
- ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιον τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, 765
γεννησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
νῦν ἐλπίς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀνασόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τὰμά σοι βουλευμάτων
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψας ἑμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσωνα
εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τήν ἐμήν αἰτήσομαι· 775
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
[γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]
παῖδας δὲ μέλναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
οὐχ ὡς λίπω σφε πολεμίας ἐπὶ χθονός
[ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι],
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
 [νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,
 λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροῖ,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῦσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μὲν δὴ τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
 ᾧμωξα δ' οἶον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὐτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέας' Ἰάσονος
 ἔξειμι γαίλας, φιλτάτων παίδων φόνον
 φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ξῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφή κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον
 δόμους πατρῶους, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεῖς με φεύλῃν κἄσθενῃ νομιζέτω
 μηδ' ἥσυχαιαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

ΧΟ. ἐπέπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.

ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
 τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὥς ἐγὼ κακῶς.

- ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὺ παῖδε τολμήσεις, γύναι;
 ΜΗ. οὐτῶ γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
 ΧΟ. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
 ΜΗ. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσῳ λόγοι.
 ἀλλ' εἷα χώρει καὶ κόμιξ' Ἰάσωνα· 820
 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότηις γυνή τ' ἔφυς.
 ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι στρ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς 825
 χώρας ἀπορρήτου τ' ἀποφερβόμενοι
 [κλεινοτάταν σοφίαν], αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἄβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἄγνᾶς 830
 ἑννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·
 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοᾶς ἀντ. 835
 τὰν Κύπριν κλήξουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὔρας·
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν 840
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς. 845
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν στρ.
 ἢ πόλις ἢ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὅσιαν μετ' ἄλλων; 850
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἷον αἶρει.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντως

824 — 834 = 835 — 845

846 — 855 = 856 — 865

πάντη σ' ἱκετεύομεν,
 τέκνα φονεύσης.
 πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ
 χειρὶ, τέκνον, σέθεν
 καρδίᾳ τε λήψει,
 δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
 τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
 σχήσεις; φόνῳ οὐ δυνάσει,
 παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων,
 τέγξαι χέρα φοινίαν
 τλάμονι θυμῷ.

855

ἀντ.

860

865

ΙΑ. ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις τοῦδε γ', ἀλλ' ἀκούσομαι
 τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.

ΜΗ. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαι σε τῶν εἰρημένων
 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
 εἰκός σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπεύραστοι φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 κάλοιδορῆσα· σχετλία, τί μαίνομαι
 καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὔ,
 ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι
 πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
 ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα
 φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
 ταῦτ' ἐννοήσας ἥσθόμην ἀβουλίαν
 πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
 νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς

870

875

880

ΧΟ.

ΙΑ.

κῆδος τὸδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἢ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
 [καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει]
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμέν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναιῖκες· οὐκουν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
 παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τόδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἔχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
 λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι κακῶν.
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900
 ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτίδακρύς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὄψιν τέρειναν τήνδ' ἐπλησα δακρύων. 905
 καὶ μοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
 καὶ μὴ προβάλῃ μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.
 αἰνῶ γύναι τὰδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
 εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυν ποιεῖσθαι γένος
 γάμους παρεμπολῶντι * * * πόσει. 910
 ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κῆαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
 [βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σάφρονος].
 ὑμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατήρ
 πολλήν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν· 915
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἐτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεὺς ἥβης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
 στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
 οὐκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;

ΜΗ. οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.

ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΜΗ. δράσω τὰδ'· οὗτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ καπλὶ δακρύοις ἔφν.

ΙΑ. τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;

ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχου τέκνα,
 εἰσῆλθέ μ' οἶκος εἰ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὦνπερ εἶνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκεις λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
 ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστελλαι δοκεῖ,
 κάμοι τὰδ' ἐστὶ λῶστα, γιγνώσκω καλῶς,
 μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
 αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

ΙΑ. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρή.

ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναικα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ.

ΜΗ. εἶπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.
 συλλήψομαι δὲ τοῦδ' ἐσσι καὶ γὰρ πόνον·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολὺ,

λεπτόν τε πεπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν 950
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.

εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς ὁμεινέτου
κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος
πατρός πατήρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955

λάξυσθε φερνάς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νύμφη δότε
φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

ΙΑ. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλικὸν πέπλων, 960
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἄξιοι λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΜΗ. μή μοι σύ· πεῖθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
χρυσὸς δὲ κρείσσω μυρίων λόγων βροτοῖς. 965
κείνης ὁ δαίμων [κείνα νῦν αὔξει θεός·
νέα τυραννεῖ]· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.

ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
πατρός νέαν γυναῖκα, δεσπότιν δ' ἐμήν, 970
ἱκετεύετ' ἐξαίτείσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
[θ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975

ΧΘ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζῴας, 980
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἥδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν
δέξεται δύστανος ἅταν·

976 — 982 = 983 — 989

EURIP. VOL. II.

15

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

ξανθᾶ δ' ἄμφι κόμα θήσει τὸν Ἄϊδα
 κόσμον αὐτὰ χερσίν.
 πείσει χάρις ἄμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλον
 χρυσότευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι·
 νεοτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
 τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται
 καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
 οὐχ ὑπερφεύξεται.
 σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόννυμφε
 κηδεμῶν τυράννων,
 παισὶν οὐ κατειδῶς
 ὄλεθρον βιοτᾶ προσάγεις, ἀλόχῳ
 τε σᾶ στυγερόν θάνατον.
 δύστανε μοίρας, ὅσον παροίχει.
 μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος,
 ὦ τάλαινα παίδων
 μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
 τέκνα νυμφιδίδων ἔνεκεν λεχέων,
 ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
 ἄλλη ξυνοικεῖ πόσις συιένῳ.

ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἷδε σοὶ φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφη βασιλῆς ἀσμένη χερσὶν
 ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τὰ κεῖθεν τέκνοις.
 ἔα.

τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς;

ΜΗ. αἰαῖ.

ΠΑΙ. τὰ δ' οὐ ξυνῶδ' αὖ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.

ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὖθις. ΠΑΙ. μῶν τιν' ἀγγέλλων
 οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;

990 — 995 = 996 — 1001

τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
 κούκ ἀσμένη τόνδ' ἐξέμοῦ δεχει λόγον;

- ΜΗ. ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.
 ΠΑΙ. τί δὴ κατηφείς ὄμμα καὶ δακρυροοεῖς;
 ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
 καὶ γὰρ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
 ΠΑΙ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015
 ΜΗ. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 ΠΑΙ. οὗτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.
 κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
 ΜΗ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαίνει δωμάτων ἔσω
 καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν. 1020
 ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
 οἰκήσεται· αἰὲ μῆτρὸς ἐστερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἰμι δὴ φυγὰς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
 πρὶν λέκτρα καὶ γυναικα καὶ γαμηλίους
 εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
 ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
 ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
 ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
 στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
 ἦ μὲν ποθ' ἢ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
 καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
 ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
 γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένῃ
 λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
 ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
 ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σῆμ' ἀποστάντες βίου.
 φεῦ φεῦ· τί προσδέρεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040
 τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,

γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὥς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίης ἐμούς.
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυποῦσαν αὐτήν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλευματα.
 καῖτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀξημίους;
 τολμητέον τὰδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς ἀκάκης,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενός.
 χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θυμάσιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
 ᾧ ᾧ.

μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ [ποτ'] ἐργάσῃ τάδε·
 ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί με.
 μὰ τοὺς παρ' Αἰδη νερτέρους ἀλάστορας,
 οὗτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύξεται.
 καὶ δὴ πλὴ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ
 νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 [καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι]
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χεῖρα.
 ὦ φιλτάτῃ χεῖρ, φίλτατον δὲ μοι κᾶρα
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,

πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χορῇ,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν οἷπερ ἐξεφύσαμεν.

εὐδαιμονοίτην, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
 πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χορὸς πνεῦμά θ' ἡδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐ γάρ εἰμι προσβλέπειν
 οἷα τ' ἔθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα θρᾶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἵτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

ΧΟ. πολλάκις ἤδη

διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
 καὶ πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους
 ἢ χορὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοῦσα καὶ ἡμῖν, 1085

ἢ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·
 πάσαισι μὲν οὗ· παῦρον δὲ γένος
 (μίαν ἐν πολλαῖς εὗροις ἂν ἴσως)
 οὐκ ἀπόμουςον τὸ γυναικῶν.

καὶ φημι βροτῶν οἵτινές εἰσιν 1090
 πάμπαν ἄπειροι μὴδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προσφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων.

οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
 εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν 1095
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·

οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἀθρῶ μελέτη
 κατατροχόμενους τὸν ἅπαντα χρόνον· 1100
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
 βίωτόν θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

- μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
 πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἅλις βιοτὴν ἡῦρον,
 σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει
 δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἰδην
 θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἐτι λύπην ἀνιανοτάτην
 παίδων ἔνεκεν
 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;
 ΜΗ. φίλαι, πάλαι δὴ προσμένουσα τὴν τύχην
 καραδοκῶ τὰ κεῖθεν οἷ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.
 ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμῳ εἰργασμένη
 Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναῖαν
 λιποῦς' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.
 ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
 ΑΓΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
 ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.
 ΑΓΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶαν ἠκισμένην
 χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;
 ΜΗ. ἔχω τι καὶ γὰρ τοῖσι σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λέξον δ' ὅπως ὥλοντο· ὅλῃς τόσον γὰρ ἄν
 τέρψεας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

ἔπει τέκνων σῶν ἤλθε δίπτυχος γονὴ
 σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικούς δόμους,
 ἥσθημεν οἷπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 δμῶες· δι' οἰκῶν δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὺν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῖν. 1140
 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὃ δὲ ξανθὸν κάρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἡδονῆς ὑπο
 στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
 πρῖν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσαρχθεῖς· εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργὰς ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος 1150
 λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις,
 παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξει δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρός
 φυγὰς ἀφείναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν; 1155
 ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρῖν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπείναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμίσχετο,
 χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις 1160
 λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
 δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
 τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπομένη.
 τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·

χροιάν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
 καὶ τις γεραία προσπόλων δόξασά που
 ἦ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν
 ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄφρον', ὁμμάτων τ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσαν, αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ· 1175
 εἰτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἢ μὲν εἰς πατρὸς δόμους
 ὤρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσουσα νύμφης συμφοράς· ἅπασα δὲ
 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν. 1180
 ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου
 ταχύς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο·
 ἢ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἢ τάλαιν' ἠγείρετο· 1185
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστόν ῥει νῆμα παμφάγου πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λεπτήν ἑδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾷς ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
 σείουσα χαίτην κρατὰ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως τ' ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη, 1195
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσπετῆς μαθεῖν·
 οὗτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὗτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταξε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρρί,

σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω παρελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ· 1205
 ὦμῳξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 κυνεῖ προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 χρῆζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας
 προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαισμάτα·
 ὃ μὲν γὰρ ἦθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνον δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατήρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
 καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγον·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφῆν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
 τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὄλβου δ' ἐπιρρουέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. 1230

- ΧΟ. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὥς σου συμφορὰς οἴκτείρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Αἰδοῦ πύλας
οἶχει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.
- ΜΗ. φίλοι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῇσδ' ἀφορμᾷσθαι χθονὸν
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέραν χειρί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρὴ
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἰ' ὀπλίζου, καρδίᾳ. τί μέλλομεν
[τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά];
ἄγ' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῆῃς μηδ' ἀναμνησθῆῃς τέκνων
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κᾶπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμ
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχήs δ' ἐγὼ γυνή.
- ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφανῆs
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδεν' ἴδετε τὰν
ὀλομένην γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον·
σᾶs γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶs
ἔβλασταν, θεοῦ δ' αἷματι πίτυειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλὰ νιν, ὦ φᾶος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων τάλαι-
ναν φονίαν τ' Ἑρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων.

1251—1260 = 1261—1270.

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, ἀντ.

ἄρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ

κυανεῶν λιποῦσα Συμπληγάδων

πετρῶν ἄξενωτάταν εἰσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς 1265

χόλος προσπίτνει καὶ δυσσεβῆς

φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιᾷ-

σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις συνω-

δὰ θεόθεν πίτνουντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ. 1270

ΠΑΙΔΕΣ. οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων; στρ.

ὠὲ τλᾶμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.

παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον 1275

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξαι· ἐν δέοντι γάρ·

ὥς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟ. τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-

ρος, ἅτις τέκνων ὃν ἔτεκες 1280

ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρᾳ κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος ἀντ.

γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,

Ἰνὸ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς

δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνον

τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ 1290

γυναικῶν λέχος πολύπονον,

1273 — 1281 — 1282 — 1292

* οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.

1272

ὅσα βροτοῖς ἐρεξας ἤδη κακά.

- ΙΑ. γυναικες αἶ τῆσδ' ἐγγυς ἔστατε στέγης,
 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη
 Μήδεια τοισίδ', ἣ μεθέστηκεν φυγῇ;
 δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτ'
 ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
 εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δάσσει δίκην.
 [πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
 ἄθῳ αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων
 κελήνη μὲν οὖς ἔδρασεν ἐρξουσιν κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἤλθον ἐκσώσων βίον,
 μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.]
- ΧΟ. ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας
 Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγγω λόγον.
- ΙΑ. τί δ' ἔστιν; ἢ που καμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
- ΧΟ. παῖδες τεθνῶσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.
- ΙΑ. οἰμοί τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
- ΧΟ. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δόμον.
- ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμον;
- ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
- ΙΑ. χαλᾶτε κληῖδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
 ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν,
 τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνον.
- ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς ἀναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν καμὲ τὴν εἰργασμένην
 παῦσαι πόνου τοῦδ'; εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν
 λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποῦ
 τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χειρός.

- ΙΑ.** ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
 θεοῖς τε καὶ μοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1323
 ἔτλης τεκοῦσα καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
 καὶ ταῦτα δρᾷσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾷσα δυσσεβέστατον.
 ὅλοι' ἐγὼ δὲ νῦν φρουῶ, τότ' οὐ φρουῶν
 ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς 1330
 Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἡγόμην, κακὸν μέγα,
 πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.
 τοιόνδ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
 κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. 1335
 ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
 εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ
 ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἤξιουν ἐγὼ 1340
 γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείαναι, οὐ γυναικα, τῆς Τυρσηίδος
 Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὄνειδεσι
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
 ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μισαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
 ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὐς ἔφυσα κάξεθρεψάμην
 ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350
ΜΗ. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·

σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί,
 οὐδ' ἢ τύραννος οὐδ' ὅ σοι προσθεῖς γάμον
 Κρέων ἀνατὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς ταῦτα καὶ λῆαιναν, εἰ βούλει, κάλει
 καὶ Σκύλλαν ἢ Τυρσηνὸν ὥκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὥς χρόη καρδίας ἀνθηψάμην
 καὐτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.

ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ ᾔγγελᾳς

ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὥς κακῆς ἐκύρσατε.

ΜΗ. ὦ παῖδες, ὥς ὦλεσθε πατρῶα νόσφ.

ΙΑ. οὗτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν.

ΜΗ. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμητὲς γάμοι.

ΙΑ. λέχους σφέ γ' ἡξίωσας εἵνεκα κτανεῖν;

ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;

ΙΑ. ἥτις γε σῶφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.

ΜΗ. οἷδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γὰρ σε δῆξεται.

ΙΑ. οἷδ' εἰσὶν ὦμοι σῶ κάρα μιάστορες.

ΜΗ. ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς θεοί.

ΙΑ. ἴσασι δῆτ' αὖ σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.

ΜΗ. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.

ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί.

ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.

ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρα

ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
 φέρους' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
 ὥς μή τις αὐτοὺς πολεμίῳ καθυβρίσῃ,
 τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν
 τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἰμι τὴν Ἑρεχθίδεω,

Αἰγεί συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1385

[σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
Ἄργου's κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.]

ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη. 1390

ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξιναπάτου;

ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.

ΜΗ. στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. 1395

ΜΗ. οὐῶπα θρηγεῖς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.

ΙΑ. κᾶπειτ' ἔκανες; ΜΗ. σέ γε πημαίνονσ'.

ΙΑ. ὦμοι, φιλίου χρήζω στόματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι. 1400

ΜΗ. νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀσπάξει,
τότ' ἀπώσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗ. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.

ΙΑ. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὥς ἀπελαννόμεθ', 1405

οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;

ἀλλ' ὅπύσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηνῶ ἀπιθεάξω,

μαρτυρόμενος δαίμονας ὧς μοι 1410

τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις

ψαῦσαι τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,

οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον

πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΘ. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, 1415

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἡὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΕΛΕΝΗ.
ΧΟΡΟΣ
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.
ΠΤΛΑΔΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΦΡΥΞ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεῖλεν Ἀλγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχοῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἐμελλον κοινὴν ὅς Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ὑπὸ λαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. *** συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύ-
 σθησαν τῆς ἐλπίδος θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων· Ἠλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανείσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἐμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασι-
 λεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπειλήσαν. ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἄργους ἄρχειν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεὶ·
 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιω-
 τίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ
 Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ
 5 Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν κατα-
 στrophήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη.
 πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὀρέ-
 στης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου,
 ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖ-
 10 ται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω
 δὲ μᾶλλον ἂν ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαί-
 τερον παρακαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ
 ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέρεθαι γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης,
 ἄρτι καὶ μόγις καταδαρθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν
 15 κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπο-
 νοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ· «σίγα
 σίγα, λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης». πιθανὸν οὖν ταύτην
 εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα
 τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς
 20 ἦθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοί εἰσιν.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὥρμησεν, Ἀγα-
 μέμνων στρατηγὸς ἠρξέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε προ-
 ἔχειν τῶν ἄλλων δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει
 25 νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν
 εἰσέφερε. καὶ ὅς μέλλων ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν
 οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην
 Αἰγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦν ὁ χρόνος καὶ Ἀγαμέ-
 μνων οὐκέτ' ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνήλ-
 30 θεν ἀθέσμως Αἰγισθος Κλυταιμνήστρᾳ τῇ τοῦ Ἀγα-

μέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ
 Αἰγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλούσαν καὶ Ἀγαμέμνονα
 μετὰ τῶν ἄλλων οἴκαδε πλέοντα, βουλευόμενοι τοῦτον
 τῆς οἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τούτῳ
 γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδο- 5
 θεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν καὶ ἐπανελθόντα τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι. χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους
 κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδι-
 δύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φονεύουσι. με-
 ταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνου Ἡλέκτρα τὸν 10
 ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθῇ,
 κλέψασα καὶ τινι δοῦσα παιδαγωγῷ εἰς Φωκίδα παρὰ
 Στρώφιον πέμπει, φίλον καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἦκων, παρα-
 λαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίον, ἐφ' ᾧ μετ' αὐ- 15
 τοῦ Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρήσασθαι, κα-
 ταλαμβάνει λάθρᾳ τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ
 Πυθίου δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται
 πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανᾶ-
 ται τοιόνδε. τὸν γὰρ παιδαγωγὸν ᾧ παρὰ τῆς Ἡλέκ- 20
 τρας πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὥς ἔφημεν, εἰς τὴν
 Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Αἰγισθον καὶ Κλυται-
 μνήστραν λέγοντα ὥς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἄθλοις
 ἀνῆρέθη καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τούτου ὁστᾶ ἐν κιβωτίῳ
 κομίζουσιν, ἵνα πατρῶων γοῦν τάφων τύχη. ὑπαχθέν- 25
 τες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἰγι-
 σθος, ἵνα μὴ μακρολογῷ, ἀναιροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου
 καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ
 Αἰγισθος. μητροκτονήσας τοίνυν Ὀρέστης Ἐρινύσι
 παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείς. Μενέλαος δὲ 30
 ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε,
 καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἑλέ-

νην εἰσπέμπει πρὸς Μυκήνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐ-
 τὸς εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμνηνὸτα εὐρῶν, πα-
 ρακαλεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας σῶσαι
 αὐτούς· ὁ γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας πατήρ Τυνδά-
 5 ρεως πάντας Ἀργεῖους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα
 τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν· ὡς δὲ τὸν Τυν-
 δάρεω ἀντιλέγοντα εὔρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολο-
 γιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθείη βασιλεὺς αὐτός
 ἔσται τοῦ Ἄργους, οὐκ ᾔθελεν Ὀρέστη τε καὶ τῇ
 10 ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος
 ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ
 Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὃ μὲν ὡς οὐ
 δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέστης
 δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὸν ἔδει
 15 τεθνάναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηνῶν
 γενομένης καὶ συσιόντων τῶν προυχόντων ἐν Ἄργει,
 Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκεῖσε κομίζεται. λό-
 γων δὲ πολλῶν γινομένων καὶ τῶν μὲν βοηθοῦντων
 Ὀρέστη, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ
 20 κακοί, καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτός τε καὶ ἡ
 ἀδελφή λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ
 ἐπηγγείλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν καὶ
 τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάζαι. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ
 παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ
 25 τῆς τελευτῆς ἡξίωσε προθυμότερα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο
 παθεῖν προύκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης Μενέλαω
 πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον
 τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἴσω τῶν
 βασιλείων Ἑλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιβῇ
 30 σφᾶς ὕλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεων καὶ
 ἄκουτα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φονεύειν
 ἐμελλον, ταύτης μὲν ἡμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀφ-

πασθείσης κελεύσει Διός, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβά-
 νουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανή-
 κουσιν· πρῶν γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πεπόμφει τῇ ἀδελ-
 φῇ θύσουςαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἐνδοθεν
 τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνῆλθον ἐν 5
 μετεώρῳ τῶν βασιλείων, ἔχοντες τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ
 ξίφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν
 ταύτης διαχειρίσιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ
 τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τού-
 των Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κἂν σώσῃ τὴν παῖδα 10
 ἐλθὼν, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια· ἐπιφανεῖς δὲ
 Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανοὺς
 φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύ-
 σας γυναῖκα, Ὀρέστη δὲ Ἑρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν
 τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἥς Ἀθήνησιν ἔτυχε μετὰ Ἑρι- 15
 νύων εἰς Ἀρείον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικα-
 σθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψῆφον
 βαλοῦσα νικῆσαι τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὀρέστης
 ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος θέσπισμα καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδῃ δὲ 20
 Ἠλέκτρῳ δίδωσι τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγ-
 γνηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμ-
 φωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ
 εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δράμα ἐστίν ἐκ τραγι-
 κοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλ- 25
 λαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηγός· ἡ δὲ
 κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφανται.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛ Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
 οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
 ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
 ὁ γὰρ μακάριος, κοῦκ ὀνειδίζω τύχας,
 Διὸς πεφυκώς, ὥς λέγουσι, Τάνταλος 5
 κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
 ἄερι ποτᾶται καὶ τίνει ταύτην δίκην,
 ὥς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπος ὢν
 κοινῆς τραπέξης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
 οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφνυ,
 ᾧ στέμματα ξήνας' ἐπέκλωσεν θεὰ
 ἔριν Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
 θέσθαι· τί τᾶροητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
 ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς 15
 Ἀτρεὺς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας,
 ὁ κλεινὸς εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφνυ
 Μενέλεως τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
 γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
 Μενέλαος Ἑλένην, ὃ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος 20
 ἐπίσημον εἰς Ἑλληνας Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφνυμεν ἐκ μιᾶς,

Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
 ἄρσην δ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
 ἣ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 25
 ἐκτεινεν· ὦν δ' ἕκατι, παρθένω λέγειν
 οὐ καλόν· ἐῷ τοῦτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοῖβον δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἥ σφ' ἐγείνατο
 κτείνει, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλείαν φέρου. 30
 ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῶ·
 κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου
 Πυλάδης θ' ὅς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἄγρία συντακεῖς νόσῳ νοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης ὅδε πεσών τ' ἐν δεμνίοις 35
 κεῖται, τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
 μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεᾶς
 Εὐμενίδας, αἵ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἔκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμαρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγγισται δέμας, 40
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἐδωκε χρωτὶ· χλανιδίων δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
 ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
 πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὧς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφανεῖν τινα
 μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 εἰ χρὴ θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι 50
 [ἣ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν].
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἦκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίσιον ἐκπληρῶν πλάτη

- ἄκταϊσιν ὄρμεϊ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον 55
 ἄλαιοι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μὴ τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείλουσιν, ὦν ὑπ' Ἰλίου
 παῖδες τεθνῶσιν, εἰς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προύπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω 60
 κλαίονσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν·
 ἦν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο, 65
 ταύτῃ γέγηθε κάπιλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἦκονθ'· ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
 ῥοπῆς ὀχοῦμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
 σωθῶμεν. ἄπορον χοῆμα δυστυχῶν δόμος. 70
 ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε κἀγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνον,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφν;
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιαῖνομαι σέθεν, 75
 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάξω τύχας. 80
 ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἢ γε παροῦσ' ὄρῃς,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν ἄνπνος πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος εἵνεκα σμικρᾶς ῥοπῆς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακὰ. 85

σὺ δ' εἰ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις,
 ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.
 πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε;
 ἐξ οὔπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.
 ὦ μέλεος, ἦ τεκοῦσά θ', ὥς διώλετο. 90
 οὔτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.
 πρὸς θεῶν, πίδοι' ἂν θῆτά μοί τι, παρθένε;
 ὥς ἄσυχολός γε συγγόνου προσεδόξα.
 βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
 μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν; 95
 κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοᾶς φέρουσ' ἐμάς.
 σοὶ δ' οὐ θεμιστὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;
 δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
 ὁψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχροῦς δόμους.
 ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. 100
 αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' εἰς Μυκηναίους ἔχει;
 δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν.
 δεινὸν γὰρ Ἀργεὶ γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.
 σὺ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
 οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105
 αἰσχροῦν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.
 τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;
 εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
 καὶ μὴν τίνος γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.
 καλῶς ἔλεξας, πείθομαι τέ σοι, κόρη. 110
 ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος
 καὶ λαβὲ χοᾶς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς.
 ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἶνωπόν τ' ἄχνην, 115
 καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·

καὶ πέμπομέν γε θυγατέρ'. εὖ γάρ τοι λέγεις. 111

- 'Ελένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
 φόβῳ προσελθεῖν μνήμα σόν, ταρβοῦσά τε
 Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενὴ δ' ἄνωγέ νιν
 ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν
 τοῖν τ' ἀθλοῖν τοῖνδ' οὓς ἀπώλεσεν θεός.
 ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμήν,
 ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
 ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε καὶ χοῶς τάφῳ
 δοῦσ' ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
ΗΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἴ κακόν,
 σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
 εἶδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριψεν τρίχας,
 σώζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
 θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας
 καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 αἰδ' αὖ πάρεσι τοῖς ἐμοῖς θρηνημάσι
 φίλαι ξυνῳδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
 τόνδ' ἥσυχάζοντ', ὅμμα δ' ἐκτῆξουσ' ἐμὸν
 δακρυόεις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηνότα.
 ὦ φίλταται γυναικες, ἥσυχῳ ποδὶ
 χωρεῖτε, μὴ φοφείτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
 φίλλα γὰρ ἡ σὴ πρεφυμένης μέν, ἀλλ' ἐμοὶ
 τόνδ' ἔξεγεῖραι συμφορὰ γενήσεται.
ΧΟ. σίγα σίγα, λεπτὸν ἶχνος ἀρβύλης στρ.
 τίθετε, μὴ κτυπεῖτ'.
ΗΛ. ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ', ἀποπρὸ μοι κοίτας
ΧΟ. ἰδού, πείθομαι.
ΗΛ. ἃ ἃ σύριγγος ὅπως πνοὰ λεπτοῦ
 δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.
ΧΟ. ἴδ', ἀτρεμαῖον ὡς ὑπόροφον φέρω
 βοάν. **ΗΛ.** ναὶ οὕτως

- κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἴθι·
 λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε. 150
 χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται.
 πῶς ἔχει; λόγον μετάδος, ὦ φίλα, ἀντ.
 [τίνα τύχαν εἶπω;] τίνα δὲ συμφορὰν;
 ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155
 τί φῆς; ὦ τάλας.
 ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις ὕπνου
 γλυκυτάταν φερομένῳ χάριν,
 μέλεος ἐχθρίστων θεόθεν ἐργμάτων, 160
 τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων.
 ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
 φονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκησε
 φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165
 ὀρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. στρ.
 σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα,
 θωῦξας' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
 εὔδειν μὲν οὖν ἔδοξα.
 οὐκ ἄφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων 170
 πάλιν ἄρα μεθεμένα κτύπου
 πόδα σὸν εἰλίξεις;
 ὑπνώσσει. ΗΛ. λέγεις εὔ.
 πότνια, πότνια νύξ,
 ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, 175
 ἔρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατάπτερος
 τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.
 ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾷς 180
 διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἡγάγετ'· οὐχὶ σίγα
 σίγα φυλασσομένα
 στόματος ἀνακέλαδον ἀπὸ λέχεος ἥ- 185
 συχον ὕπνου χάριν παρῆξαις, φίλα;

- ΧΟ. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντ. ΟΡ.
- ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο;
οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βοῤῥᾱς. ΗΛ.
- ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος. 190 ΟΡ.
- ΗΛ. ἐξέθυσεν Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἷμα δούς
πατροφόνου ματρός. ΗΛ.
- ΧΟ. δίκᾱ μὲν. ΗΛ. καλῶς δ' οὔ.
ἔκανες ἔθανες, ὦ
τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὠλεσας
πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·
ὀλόμεθ' ἰσονέκυες, ὀλόμεθα. 200 ΟΡ.
- σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
βίου τὸ πλεόν μέρος ἐν στοναχαῖσι τε καὶ γόοισι
δάκρυσι τ' ἐννυχίοις· 200 ΗΛ.
- ἄγαμος, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίωτον ἅ
μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον. ΟΡ.
- ΧΟ. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,
μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ. 210 ΗΛ.
- ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς εἴ σοφὴ
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
πόθεν ποτ' ἤλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην; 215 ΟΡ.
- ἄμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.
ΗΛ. ὦ φίλταδ', ὥς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;
ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν. 220 ΗΛ.
- ΗΛ. ἰδού· τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀναίνομαι
ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χυμώδη κόμην
 ἄφειλε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
 ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα, 225
 ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακροῦς ἀλουσίας.
 κλῖνόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
 μαριᾶς, ἀναρθρός εἰμι καὶ σθενῶ μέλη.
 ἰδοῦ. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
 ἀνιάρων ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. 230
 αὐθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύνκει δέμας·
 δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὑπο.
 ἢ καπὶ γαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
 χρόνιον ἔχνος θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
 μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει. 235
 κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, καὶ ἀληθείας ἀπῆ.
 ἄκουε δὴ νῦν, ὦ κασίγνητον κάρα,
 ἕως ἐῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἑρινύες.
 λέξεις τι καινόν· κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
 εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἄλῃς ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. 240
 Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
 ἐν Ναυπλῆϊ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν.
 πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς
 ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
 ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
 Ἑλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχέων.
 εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
 εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
 ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
 γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἂν Ἑλλάδα. 250
 σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
 καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
 οἴμοι, κασίγνητ', ὅμμα σὸν ταρασσεται,
 ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

- OP. ὦ μήτερ, ἴκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
 τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας.
 [αὐταὶ γὰρ αὐταὶ πλησίον θρώσκουσί μου.]
- HA. μὲν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
 ὄρῳ γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
- OP. ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες
 γοργῶπες ἐνέρων λερίαι, δεινὰ δὲ θεαί.
- HA. οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν
 σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα.
- OP. μέθες· μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἑρινύων
 μέσον μ' ὀχμάξεις, ὥς βάλλης εἰς Τάρταρον.
- HA. οἷ' γὰρ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
 ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
- OP. δὸς τόξα μοι κερουλκά, δῶρα Δοξίου,
 οἷς μ' εἰπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεάς,
 εἰ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν.
 βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρί,
 εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
 οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὄρᾳθ' ἐκηβόλων
 τόξων περωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένους;
 ᾧ ᾧ·
- τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα
 περοῖς· τὰ Φοῖβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα.
 ἔα·
- τί χρῆμ' ἄλλω, πνεῦμ' ἄνεις ἐκ πλευμόνων;
 ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
 ἐκ κυμάτων γὰρ αὐτίς αὐ γαλήν' ὄρῳ.
 σύγγουε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων;
 αἰσχύνομαί σε μεταδιδούς πόνων ἐμῶν
 ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
 μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
 σὺ μὲν γὰρ ἦνεσας τάδ', εἰργασται δ' ἐμοί

μητρῶον αἷμα· Δοξία δὲ μέμφομαι, 285
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χροή,
 πολλὰς γενεῖον τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς 290
 μήποτε τεκούσης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 ἐκ δακρύων τ' ἀπελθε, κεί μάλ' ἀθλίως 295
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀδυμήσαντ' ἴδῃς,
 σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
 ἴσχναινε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χροή σε νουθετεῖν φίλα·
 ἐπικουραὶ γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί. 300
 ἄλλ' ὦ τάλαινα, βᾶσα θωμάτων ἔσω
 ὕπνω τ' αὐπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
 σῖτόν τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροῖ.
 εἰ γὰρ προλείψεις μ' ἢ προσεδρία νόσον
 κτήσῃ τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην 305
 ἐπίκουρον, ἄλλων ὧς ὄρεᾶς ἔρημος ὢν.
 οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ ξῆν· ἔχει γὰρ ταῦτόν· ἦν σὺ κατθανῆς,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
 ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἄφίλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310
 δραῖν χροή τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἄκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄγαν ἀποδέχον, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
 κἂν μὴ νοσῇς γάρ, ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν
 [κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίννεται]. 315

ΧΟ. αἰαῖ,
 δρομάδες ὧ πτεροφόροι
 ποτινάδες θεαί,
 ἀβάκχεντον αἰ θιάσον ἐλάχετ' ἐν
 δάκρυσι καὶ γόοις,
 μελάγχρωτες Εὐμενίδες, αἴτε τὸν
 ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ', αἵματος
 τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
 καθικετεύομαι καθικετεύομαι,
 τὸν Ἀγαμέμνονος
 γόνον ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας
 μαριάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων,
 οἴων, ὦ τάλας, ὀρεχθεῖς ἔρρεις,
 τρίποδος ἄπο φάτιν, ἄν ὁ Φοῖβος
 [ἔλακεν] ἔλακε, δεξάμενος [ἀνὰ δάπεδον]
 ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.
 ὦ Ζεῦ,
 τίς ἔλεος, τίς ὅδ' ἀγὼν
 φόνιος ἔρχεται,
 θοάζων σε τὸν μέλεον, ὃ δάκρυα
 δάκρυσι συμβάλλει
 πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων
 ματέρος αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;
 κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.
 ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·
 ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς
 τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων
 κατέκλυσεν δεινῶν πόνων, ὥς πόντου
 λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασιν.
 τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
 ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων

316 — 331 = 332 — 347

στρ.

[τὸν ἀπὸ Ταντάλου] σέβεσθαι με χρή;
 καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
 Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δ' ἄβροσύνη
 δῆλος ὀραῖσθαι

350

τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
 ὃ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμήσας
 εἰς γῆν Ἀσίαν,
 χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὀμιλεῖς,
 θεόθεν πράξας ἅπερ ἡΐχου.

355

ΜΕ. ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρομαι
 Τροίαθεν ἐλθὼν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
 κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλόις κακοῖς
 οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίαν.
 Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἡπιστάμην

360

[καὶ θάνατον, οἷα πρὸς δάμαρτος ὦλετο,]
 Μαλέα προσίσχων προῦραν· ἐκ δὲ κυμάτων
 ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
 Νηρέως προφήτης Γλαῦκος ἀψευδῆς θεός,
 ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθεῖς·

365

Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θιανῶν,
 λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν ἀρκυστάτοις.
 δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοὺς
 πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαῦω χθονός,

370

ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,
 δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
 ὥς εὐτυχοῦντας, ἐκλυον ἀλιτύπων τινὸς
 τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
 καὶ νῦν ὅπου 'στὶν εἶπατ', ὦ νεάνιδες,

375

Ἀγαμέμνονος παῖς, ὅς τὰ δειν' ἔτλη κακά.
 βρέφος γὰρ ἦν τότε ἐν Κλυταιμνήστρας χεροῖν,

17*

- ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον εἰς Τροίαν ἰών,
 ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίζαιμ' ἂν εἰσιδών.
 OP. ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς. 380
 ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ κακά.
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια διγγάνω
 ἱκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτάς·
 σῶσόν μ'· ἀφίξαι δ' αὐτὸν εἰς καιρὸν κακῶν.
 ME. ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων; 385
 OP. εὖ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ξῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.
 ME. ὥς ἡγρίωσαι πλόκαμον ἀνήμερόν, τάλας.
 OP. οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τὰρ γ' αἰκίζεται.
 ME. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.
 OP. τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με. 390
 ME. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖς ἀμορφία.
 OP. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς τάλαιπώρου φονεῦς.
 ME. ἤκουσα· φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
 OP. φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς με πλούσιος κακῶν.
 ME. τί χρεῖμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395
 OP. ἡ σύνεσις, ὅτι σύννοϊδα δεῖν ἐργασμένος.
 ME. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
 OP. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με,
 ME. δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως λάσιμος.
 OP. μανία τε, μητρὸς αἵματος τιμωρία. 400
 ME. ἤρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότε ἦν;
 OP. ἐν ἣ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.
 ME. πότερα κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
 OP. νυκτὸς φυλάσσω ὅστέων ἀναίρεσιν.
 ME. παρῇ τις ἄλλος, ὃς σὸν ἄρθρευεν δέμας; 405
 OP. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.
 ME. φαντασμάτων δὲ τὰδε νοσεῖς ποῖων ὕπο;
 OP. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
 ME. οἷδ' ἄς ἐλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.

- OP. σεμναὶ γάρ· εὐπαιδέυτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. 410
 ME. αὐταί σε βακχεύουσι συγγενεὶ φόνῳ;
 OP. οἷμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ME. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς ἐργασμένους.
 OP. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς
 ME. μὴ θάνατον εἴπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 OP. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπράξαι φόνον.
 ME. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 OP. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
 ME. κατ' οὐκ ἀμύνει Δοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 OP. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
 ME. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἰχονται πνοαί;
 OP. ἔκτον τόδ' ἡμᾶρ· ἔτι πυρὰ θεορμὴ τάφου.
 ME. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος θεαί.
 OP. οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυν φίλος.
 ME. πατρὸς δὲ δῆ τι σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
 OP. οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω.
 ME. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τὰδε;
 OP. μισοῦμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.
 ME. οὐδ' ἡγνίσαι σὸν αἷμα κατὰ νόμον χερσίν;
 OP. ἐκκλήομαι γὰρ δωμάτων ὅπη μόλω. 430
 ME. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
 OP. Ὀλέξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
 ME. ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνου.
 OP. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
 ME. τίς δ' ἄλλος; ἢ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων; 435
 OP. οὐτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.
 ME. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἔῃ σ' ἔχειν πόλις;
 OP. πῶς, οἵτινες ξῆν οὐκ ἐῷσ' ἡμᾶς ἔτι;
 ME. τί δρῶντες ὅ τι καὶ σαφές ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
 OP. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῇδ' ἡμέρᾳ. 440
 ME. φεύγειν πόλιν τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν;

- OP. θανείν ὑπ' ἀστών λευσίμῳ πετρώματι.
 ME. κατ' οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
 OP. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγγάλκοις ὅπλοις.
 ME. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερός; 445
 OP. πάντων πρὸς ἀστών, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.
 ME. ὦ μέλεος, ἥκεις ξυμπορᾶς εἰς τοῦσχατον.
 OP. εἰς σ' ἐλπίς ἡμῇ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
 ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν
 μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,
 450 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
 ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
 χάριτας πατρῶας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.
 ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
 οἱ μὴ πλὴ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. 455
 XO. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
 κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
 OP. ἀπώλῳμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει 460
 εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
 καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλασι περιφέρων, Αἰδᾶ δ' ἄμα,
 465 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσαν ἢ Διοσκόρῳ·
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδίᾳ ψυχῇ τ' ἐμῇ,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς. τίνα σκότον
 λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπὶ προσθεῖν νέφος
 θᾶμαι, γέροντος ὁμμάτων φεύγων κόρας;
 470 ΤΤ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
 χοᾶς χεόμενος ἔκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
 ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσσωμένος.

- ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
 στὰς ἀσπᾶσασθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475
 ME. ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κᾶρα.
 ΤΤ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κήδευν' ἐμόν.
 ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
 στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς, στύγῃμ' ἐμόν. 480
 Μενέλαε, προσφθέγγει νιν ἀνόσιον κᾶρα;
 ME. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἔστιν ἔκγονος.
 ΤΤ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
 ME. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 ΤΤ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὦν ἐν βαρβάροις. 485
 ME. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεῖ.
 ΤΤ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
 ME. πᾶν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
 ΤΤ. κέκτησθ' οὖν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
 ME. ὀργὴ γὰρ ἔμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490
 ΤΤ. πρὸς τόνδ' ἄγων ἂν τί σοφίας εἴη πέρι;
 εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ,
 τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένητ' ἀσυνετώτερος,
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέφατο
 οὐδ' ἤλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον
 πληγῆς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κᾶρα,
 αἰσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
 500 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην
 ὅσταν διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
 μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἀντὶ συμφορᾶς,
 καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἶχετ' εὐσεβῆς τ' ἂν ἦν.
 νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε μητέρι.
 505 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος,
 αὐτὸς κακίων γέγονε μητέρα κτανῶν.

ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 χῶ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
 λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ,
 φυγαῖσι δ' ὀσιοῦν, ἀνταποκτείνειν δὲ μή.
 ἀεὶ γὰρ εἰς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνῳ,
 τὸ λοῖσθιον μῖασμα λαμβάνων χεροῖν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικάς ἀνοσίλους,
 πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἐλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐ ποτ' αἰνέσω
 οὐδ' ἂν προσείποιμ'. οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' εἵνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
 ἄμυνῶ δ' ὅσον περ δυνατός εἰμι τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον
 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὅλλυσ' ἀεὶ.
 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τᾶκεῖ κακά,
 δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτῆκω τάλας.
 ἔν δ' οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ·
 μισεῖ γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα;
 ὥς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὥφελειν τοῦτον θέλων,
 ἕα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφρονευθῆναι πέτρους.

ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανούσ' ἐπραξεν ἐνδίκᾳ·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.
 ξηλωτὸς ὅστις ἡντύχησεν εἰς τέκνα
 καὶ μὴ' πισημούςσιν συμφορὰς ἐκτῆσατο.
 ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν 548
 τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγον,
 καὶ καθ' ὁδὸν εἰμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα. 550
 ἐγὼ δ', ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανών, 546
 ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί. 547
 τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθεες λόγῳ· 551
 πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα.
 [ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.]
 ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ 555
 κάλλιον ἀμυνεῖν τῆς ὑποστάσεως τροφάς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἀθέοισιν ὑμεναίοισι κοῦχλ' σῶφροσιν
 εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρ'· ἐμαυτόν, ἦν λέγω
 κακῶς ἐκείνην, ἐξεργῶ· λέξω δ' ὅμως. 560
 Αἰγισθοῦς ἦν οἱ κορυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσα μητέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὥς πετρωθῆναι με χρή,
 ἄκουσον ὥς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ. 565
 εἰ γὰρ γυναικες εἰς τόδ' ἥξουσιν θράσους,
 ἄνδρας φονεύειν, καταφύγας ποιούμεναι
 εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις

ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ 570
 δεῖν', ὥς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 προὔδωκε κοῦκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος· 575
 ἐπεὶ δ' ἀμαρτοῦς ἤσθητ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὥς μὴ δίκην δοίῃ πόσει,
 ἐξημίσωσε πατέρα ἀπέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580
 σιγῶν ἐπήνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἡδίκημένῳ;
 σὺ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν 585
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθεὶς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
 ὄρῳς Ὀδυσσέως ἄλοχον· οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάρμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐνατήριον. 590
 ὄρῳς, Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 [ὃ πειθόμεσθα πάνθ' ὅς ἂν κεῖνος λέγῃ, 7
 τοῦτ' ὁ πειθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
 ἐκεῖνον ἠγείσθ' ἀνόσιον [καὶ κτείνετε·
 ἐκεῖνος ἡμαρτ', οὐκ ἐγώ]. τί χρῆν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἄξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέρουσί μοι
 μῆλα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεται με μὴ θανεῖν;
 ἀλλ' ὥς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἰργασται τάδε, 600
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.

γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
 μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
 τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.
 αἰὲ γυναικες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς 605
 ἔφυνσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
 ἐπεὶ θρασύνει κούχ ὑποστέλλει λόγῳ,
 οὔτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
 μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·
 καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων 610
 ὧν εἵνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
 μολῶν γὰρ εἰς ἐκκλητον Ἀργείων ὄχλον
 ἐκοῦσαν οὐχ ἐκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν
 σοὶ σῆ τ' ἀδελφῇ, λεύσιμον δοῦναι δίκην.
 μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐπαξία, 615
 ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἡγρίωσ', ἐς οὓς αἰὲ
 πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
 οὐεῖρατ' ἀγγέλλουσα τὰ γαμέμνονος,
 καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος
 οἱ νεώτεροι θεοί, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν, 620
 ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαιστώ πυρὶ.
 Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δρᾶσω τε πρὸς·
 εἰ τοῦμὸν ἔχθρος ἐναριθμεῖ κῆδός τ' ἐμόν,
 μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνου ἐναντίον θεοῖς·
 [ἔα δ' ὑπ' ἄστων καταφονευθῆναι πέτροις,] 625
 ἢ μὴ πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἰσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
 ἔλη παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·
 ἡμᾶς δ' ἀπ' οἰκῶν ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
 στεῖχ', ὥς ἀθορύβως οὐπιῶν ἡμῖν λόγος 630
 πρὸς τόνδ' ἴκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν.
 Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
 διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;

- ME. ἔασον· ἐν ἔμαντῳ τι συννοούμενος,
ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμνηχανῶ.
- OP. μή νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς
λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.
- ME. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὗ σιγῇ λόγου
κρείσσω γένοιτ' ἄν, ἔστι δ' οὗ σιγῆς λόγος.
- OP. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
ἐπίπροσθεν ἔστι καὶ σαφῇ μᾶλλον κλύειν.
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἣν ψυχὴν ἐμὴν
σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν ἐμῶν.
ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατήρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ὑπὲρ Ἴλιον,
οὐκ ἐξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος.
ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρή.
ἀπέδοτο δ', ὥς χρή τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶμ' ἀληθῶς, σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
ἀπότισον οὖν μοι ταὐτὸ τοῦτ' ἐκεῖ λαβών,
μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ
σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
ἃ δ' Ἀύλλης ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
ἐῷ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πρᾶσσοντος ὥς πρᾶσσω τὰ νῦν
πλέον φέρεσθαι, καὶ μὲ συγγνώμην ἔχειν.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπῶρῳ πατρὶ
κάμῃς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς.
ἐρεῖς ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους

- ἐν τοῖς κακοῖς χρόν τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;
 ἄρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
 φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
 κοῦχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεῖα λέγω· 670
 ταύτης ἱκνοῦμαι σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἶον ἦκω. τί δὲ τάλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἵκετεύω τάδε.
 ὦ πατρός ὅμαιμε θεε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἄγῶ λέγω
 ταῦτ' εἰς τε δάκρυα καὶ ρόους καὶ συμφοράς.
 εἶρηκα κάπητήκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν ὃ πάντες κοῦκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.
 ἀγῶ σ' ἱκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὗσ' ὅμως 680
 τοῖς θεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἰ.
 Ὅρεστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδοῦμαι κἄρα
 καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χρόν γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
 συνεκκομίζειν, δύναμιν ἣν διδῶ θεός 685
 [θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους].
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν.
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
 σμικρὰ σὺν ἀλλῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695
 ὅταν γὰρ ἦβᾶ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσών,
 ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·

εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν
χαλῶν ὑπείκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἦν δ' ἀνῆ πνοάς,
τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
ἔνεστι δ' οἶκτος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας
καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.
ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τέ σοι πειράσομαι
πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.
καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
ἔβαψεν, ἔστι δ' ἀνῆτις, ἦν χαλᾷ πόδα.
μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
μισοῦσι δ' ἄστοί· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λ
σώζειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρείσσονω
ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἥ σὺ δοξάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μιᾷ
στήσαι τρόπαια τῶν κακῶν ἢ σοι πάρα.
οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθα
προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.

ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς εἵνεκα στρατηλατεῖν
τᾷλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις
φεύγεις ἀποστραφεῖς με, τὰ δ' Ἀγαμέμ
φροῦδ'; ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ,
κακῶς.

οἷμοι προδέδομαι, κοῦκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες
ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγ
οὔτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο
ἠδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾷν.

ΠΤ. θᾶσσον ἢ με χρῆν προβαίνων ἰκόμην δι

σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σα-
φῶς, 730

ἐπὶ σὲ σύγγρονόν τε τήν σήν, ὥς κτενοῦντας αὐ-
τίκα.

τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις; φίλταθ' ἡλίκων
ἐμοὶ

καὶ φίλων καὶ συγγενείας· πάντα γὰρ τάδ' εἰ σύ
μοι.

ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὥς ἐν βραχεὶ σοι τὰμὰ δηλώσω κακά.

ΠΥ. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
φίλων. 735

ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος εἷς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.

ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἐμοιγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν μο-
λῶν.

ΠΥ. ἧ γὰρ ἐστὶν ὥς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φί-
λοις. 740

ΠΥ. καὶ δάμαρτα τήν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;

ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΥ. ποῦ 'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμοὺς καλεῖν
χρεῶν.

ΠΥ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πα-
τρός; 745

ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν καὶ κασιγνήτην
ἐμήν.

ΠΥ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι
θέλω.

ΟΡ. ὑλάβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΥ. σκῆψιν εἰς ποῖαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθών.

ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὃ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας
πατήρ. 750

ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμού-
μενος.

ΟΡ. αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' ἢ πα-
τρός.

ΠΤ. κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σὼν ἀντιλάξυσθαι παρῶν;

ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΠΤ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θά-
νεῖν. 755

ΟΡ. ψῆφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι
χρεῶν.

ΠΤ. ἢ κρινεῖ τί χρῆμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἐρ-
χομαι.

ΟΡ. ἢ θανεῖν ἢ ζῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

ΠΤ. φευγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

ΟΡ. οὐχ ὁρᾷς; φυλασσόμεσθα φρουροῖσι πανταχῇ. 760

ΠΤ. εἶδον ὅσπερ ἀγνιάς τεύχεσιν πεφραγμένας.

ΟΡ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηροῦμεθα.

ΠΤ. καὶ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡ. πρὸς τίνας; τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.

ΠΤ. Στρόφιός ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθὲς
πατήρ. 765

ΟΡ. ἴδιον ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημά τι;

ΠΤ. ὅτι σπνηράμην φόνον σοι μητρός, ἀνόσιον λέγων.

ΟΡ. ὦ τάλας, εἴοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.

ΠΤ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἷστέον τᾶδε.

ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ καὶ μ' ἀποκτεῖναι
θέλη; 770

ΠΤ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῆ·

δεινὸν οἱ πολλοί, πανούργους ὅταν ἔχωσι προ-
στάτας.

ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσ'
αἰί.

εἶεν. εἰς κοινὸν λέγειν χρή. ΠΥ. τίνος ἀναγκαίου
πέρι;

εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ΠΥ. ὥς ἔδρασας ἐν-
δικα; 775

πατρὶ τιμωρῶν ἐμαντοῦ; ΠΥ. μὴ λάβωσί σ'
ἄσμενοι.

ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΥ. δειλὸν τόδε.
πῶς ἂν οὖν δρῶην; ΠΥ. ἔχεις τιν', ἣν μένης, σω-
τηρίαν;

οὐκ ἔχω. ΠΥ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κα-
κῶν;

εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. ΠΥ. οὐκ οὖν τοῦτο κρεῖσσον
ἢ μένειν; 780

ἀλλὰ δῆτ' ἐλθω; ΠΥ. θανὼν γοῦν ᾧδε κάλλιον
θανεῖ.

καὶ τὸ πρᾶγμα γ' ἐνδικόν μοι. ΠΥ. τῷ δοκεῖν
εὖχου μόνον.]

εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. ΠΥ. μᾶλλον ἢ
μένων.

καὶ τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε ΠΥ. μέγα γὰρ ἡ γένειά
σου.

θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. ΠΥ. πάντα ταῦτ' ἐν
ὄμμασιν. 785

ἰτέον, ὥς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΥ. αἰνῶ
τάδε.

ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΥ. μὴ πρὸς
θεῶν.

ΟΡ. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν. ΠΤ. οὐκ οὖν οὗτος οἶα-
νός μέγας;

ΟΡ. δηλαδὴ σιγαῖν ἄμεινον. ΠΤ. τῷ χρόνῳ δὲ κερ-
δανεῖς.

ΟΡ. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, ΠΤ. τί τόδε καινόν;
αὐτὸ λέγεις; 790

ΟΡ. μὴ θεαί μ' οἷστρον κατάσχωσ'. ΠΤ. ἀλλὰ κηδεύσω
σ' ἐγώ.

ΟΡ. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός. ΠΤ. οὐκ ἔμοιγε
σοῦ.

ΟΡ. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς. ΠΤ. τόδ' οὐκ
ἴτω.

ΟΡ. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; ΠΤ. ὅκνος γὰρ τοῖς φίλοις κα-
κὸν μέγα.

ΟΡ. ἔρπε νυν οἷαξ ποδός μοι. ΠΤ. φίλα γ' ἔχων κη-
δεύματα. 795

ΟΡ. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. ΠΤ. ὥς τί
δὴ τόδε;

ΟΡ. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι. ΠΤ. τό γε δίκαιον ᾧ
ἔχει.

ΟΡ. μητέρος δὲ μηδ' ἰδοίμι μνημα. ΠΤ. πολεμία γὰρ
ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων
ἔλῃ, 799

περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νόσφ'
ὥς ἐγὼ δι' ἄστεώς σε σμικρὰ φροντίζων ὅχλου
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀρήσω. ποῦ γὰρ ὦν δεῖξω φίλος;
εἰ σε μὴ 'ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;

ΟΡ. τοῦτ' ἐκέينو, κτᾶσθ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς
μόνον·

ὥς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὢν, 805
μυρίων κρείσσων ὁμαλίων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος;

- ὁ μέγας ὄλβος ἅ τ' ἀρετὰ στρ.
 μέγα φρονουῖς' ἀν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμωνντίοις ὀχετοῖς
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις 810
 πάλαι παλαιᾷς ἀπὸ συμφορᾷς δόμων,
 ὁπότε χρυσείας ἔρις ἄρνός
 ἦλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ
 σφάγια γενναίων τεκέων· 815
 ὅθεν φόνω φόνος ἔξαμεί-
 βων δι' αἵματος οὐ προλεί-
 πει δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων
 πυριγενεῖ τεμεῖν παλάμα 820
 χρόα, μελάνδετον δὲ φόνω
 ξίφος ἐς ἀνγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινόλις
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβω 825
 Τυνδαρις ἰάχησε τάλαι-
 να· τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια
 κτείνων σάν ματέρα, μὴ πατρῶ-
 αν τιμῶν χάριν ἐξανά-
 ψη δύσκλειαν ἐς αἰεί. 830
 τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μελίων κατὰ γᾶν
 ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον οἶον ἔργον τελέσας
 βεβάκχευται μανίαις, 835
 Εὐμενίσιν θήραμα φόνω
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις

807 — 818 = 819 — 830

18*

Ἀγαμεμνόνιος παῖς.

ὦ μέλεος, ματρός ὅτε

χρυσεοπηνήτων φαρέων

μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν

σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρῶ-
ων παθέων ἀμοιβάν.

840

ΗΛ. γυναικες, ἣ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

845

ΧΟ. ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν.

ΗΛ. οἰμοί· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

850

ΑΓ. ὦ τλήμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΛ. αἰαῖ, διοιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.

855

[κακῶν γὰρ ἦκεις, ὥς ἔοικεν, ἄγγελος.]

ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛ. οἰμοί· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.

860

ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ', ὦ γεραίε· πότερα λευσίμῳ χερὶ
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρηξαί με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;

865

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι θεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστον· σὺ γὰρ εὐνοίαν πατρὶ
αἰεί ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος

πένητα μὲν, χρησθαι δὲ γευνναῖον φίλοις. 870
 ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
 δίδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας.
 ἄστῶν δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδών·
 τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν;
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστην κεύνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
 στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὁρῶ δ' ἄελπον φάσμ', ὃ μήποτ' ὄφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηφῇ καὶ παρειμένον νόσφ',
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χρηῖζει λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σῶ πατρὶ συνεπόρθει Φοῦργας.
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν ἄει
 διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοὺς κακοὺς
 λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθισταίη νόμους
 εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλοὺς· τὸ δ' ὅμμ' ἄει
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ 895
 πηδῶσ' ἄει κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἧ·
 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.
 οὔτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 εἶα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὖσεβεῖν. 900
 ἐπερρώθησαν δ' οἱ μὲν ὥς καλῶς λέγοι,

οὐ δ' οὐκ ἐπήνουν. καὶ πὶ τῷ δ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
 Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος, ἠναγκασμένος,
 θορύβῳ τε πίσυνος κάμαθ' εἰ παρρησία,
 πιθανὸς ἔτ' ἀστοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 [ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
 πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλευούσ' αἰεὶ,
 καὶ μὴ παραντίκ', αὐτίς εἰσι χρήσιμοι
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὁμοιον γὰρ τὸ χρήμα γίγνεται
 τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.]
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτραις
 βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγον
 [τῷ σφῶ κατακτείνοντι τοιοῦτους λέγειν].
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷ δ' ἐναντία,
 μορφῇ μὲν οὐκ εὐώπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστν κάγορᾶς χραίνων κύκλον,
 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σῶζουσι γῆν,
 ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων.
 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτον ἡσκηκῶς βίον·
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 κακὴν γυναικὰ καῖθεον κατακτανῶν,
 ἢ κτεῖν' ἀφήρει, μήθ' ὀπλίζεσθαι χεῖρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δῶματα,
 εἰ τ' αὐτὸν οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβῶμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο,
 κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ'· ὦ γῆν Ἰνᾶχου κεκτημένοι,
 πάλαι Πελασγοί, Δαναῖδαι δεύτερον,

ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσαν ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 θινήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν.
 τοῦναντίον δὲ δράσεται ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προδοῦσα λέκτρο' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
 ὁ νόμος ἀνείται, κοῦ φθάνοι θινήσκων τις ἂν,
 ὥς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὅς ἡγόρευε σύγγρονον σέ τε κτανεῖν. 945
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
 κλαίοντες οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δέ σοι
 πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρέπιξε φάσγαν' ἢ βρόχον δέσση,
 ὥς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἠγύγεια δὲ
 οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 ΧΟ. ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὥς ξυνηρεφές
 πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦς' ἄφθοργος εἶ,
 ὥς εἰς στεναγμούς καὶ γόους δραμονυμένη.
 ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, στρ. 960
 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχά διὰ παρηγίδων,
 * αἱματηρὸν ἄταν,
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
 νεοτέρων καλλίπαις ἄνασσα.

960—970 = 971—981

λαχείτω δὲ γὰρ Κυκλωπία,
 σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον,
 πήματ' οἴκων.
 ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται
 τῶν θανουμένων ὕπερ,
 στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων. 965
 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων ἀντ.
 πρόπασα γέννα Πέλοπος ὃ τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ζηλωτὸς ὦν ποτ' οἶκος
 φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἃ τε δυσμενῆς
 φοινία ψῆφος ἐν πολίταις. 975
 ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφ' ἀμέρων
 ἔθνη πολύπονα, λεύσσειθ', ὥς παρ' ἐλπίδας
 μοῖρα βάλνει.
 ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται
 πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ.
 βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.
 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ
 μέσον χθονός τε τεταμέναν [αἰωρήμασι]
 [πέτραι] ἀλύσεισι χρυσέαισι [φερομέναν]
 [δῖναισι] βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
 ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω
 γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ 985
 ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων,
 οἳ κατεῖδον ἄτας,
 ποτανὸν μὲν δίωγμα πώλων
 τεθριπποβάμονι στόλῳ Πέλοψ ὅτε
 πελάγεσι διεδίφρευσε, Μυρτίλου φόνον 990
 δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,
 λευκοκύμοσιν
 πρὸς Γεραιστίαις
 ποντίων σάλων

ἥοσιν ἄρματεύσας.

ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς

995

ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,

λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκον,

τὸ χρυσόμαλλον ἄρνὸς ὁπότη

ἐγένετο τέρας ὁλοὸν ὁλοὸν

Ἀτρείος ἱποβώτα·

1000

ὅθεν Ἔρις τό τε πτερωτὸν

ἁλίου μετέβαλεν ἄρμα,

τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον

οὐρανοῦ προσαρμόσασα

μονόπῳλον ἐς Ἀῶ,

ἐπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος

1005

εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,

τῶνδ' ἐτ' ἀμείβει ἀεὶ θανάτους θανά-

των τά τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου

λέκτρα τε Κρήσας Ἀερόπας δολί-

ας δολίοισι γάμοις· τὰ πανύστατα δ'

1010

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε

δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει

ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,

ὅ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης

ἰσάδελφος ἀνὴρ,

1015

ἐξιθύνων νοσερὸν κῶλον,

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ΗΛ. οὐ γὰρ πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρῶσ' ἀναστένω,

ἀδελφέ, καὶ πάροιθε νεοτέρων πυρᾶς.

οὐ γὰρ μάλ' αὖθις ὥς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι 1020

παννυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

ΟΡ. οὐ σῖγ' ἀφείσα τοὺς γυναικέλους γόους

στέρξεις τὰ κρανθέντ' ; οἶκτρά μὲν τὰδ', ἀλλ'
ὁμως

[φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας].

ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ ; φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ 102

ΟΡ. σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλῃς ἀπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ πλρόντ' ἔα κακὰ.

ΗΛ. ὦ μέλεος ἦβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' ἁώρου. ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.

ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνανδρίαν, 103
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπομνήσει κακῶν.

ΗΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἶόν τε μὴ στένειν κακὰ.
πᾶσιν γὰρ οἶκτρὸν ἢ φίλῃ ψυχῇ βροτοῖς.

ΟΡ. τὸδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους 104
ἄπτειν κρεμαστοὺς ἢ ξίφος θήγειν χερί.

ΗΛ. σὺ νῦν μ', ἀδελφέ, μὴ τις Ἀργείων κτάνῃ
ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡ. ἄλῃς τὸ μητρὸς αἵμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ, 105
ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσχ' ὅτῳ βούλει τρόπῳ.

ΗΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.

ΟΡ. τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων 106
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

ΟΡ. ἐκ τοί με τήξεις· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότῃ χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας ;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμοί,
τὰδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους 107
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.

ΗΛ. φεῦ·

πῶς ἂν ξίφος νῶ ταῦτόν, εἰ θέμις, κτάνοι
 καὶ μνηῆμα δέξαιθ' ἐν, κέδρου τεχνάσματα;
 ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρας δὲ δὴ φίλων
 ὥς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου. 1055
 οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θάνοις σπουδὴν ἔχων,
 Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρός;
 οὐδ' ὅμμ' ἐδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
 τὴν ἐλπίδ', ἠὺλαβεῖτο μὴ σῶζειν φίλους.
 ἀλλ' εἰ' ὅπως γενναῖα κάγαμέμνονος 1060
 δρᾶσαντε κατθανούμεθ' ἀξιῶτατα.
 κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξαι [θέλω],
 παίσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
 Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόβου γενοῦ βραβεύς,
 καὶ κατθανόντοιν εὖ περιστείλον δέμας 1066
 θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργου δ', ὥς ὄρας, πορεύομαι.
 ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἥλπισας. 1070
 τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
 ἦρον; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρείας ἄτερ;
 οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὥς ἐγὼ τάλας.
 σὺν σοί γε κοινῇ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.
 ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθνησκέ μοι. 1075
 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
 καὶ δῶμα πατρός καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
 γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
 ἣν σοι κατηγγύησ', ἑταιρείαν σέβων·
 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών, 1080
 κῆδος δὲ τοῦμόν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 ἀλλ' ὦ ποθινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς,

χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μὴν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.

- ΠΤ. ἢ πολὺν λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 108
μῆθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθῆρ, εἰ σ' ἐγὼ προδούς ποτε
ἐλευθερώσας τοῦμόν ἀπολλέποιμι σε.
καὶ συγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 109
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς λέχος κατήνεσας,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπολιν,
ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῇ, 110
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμι δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κἄμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', εἰς κοινοὺς λόγους
ἔλθωμεν, ὥς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ.
ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθανοίμ' ἰδῶν. 111
ΠΤ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
ΠΤ. σίγα νυν· ὥς γυναιξὶ πιστεύω βραχύν.
ΟΡ. μῆδὲν τρέσῃς τάσδ'· ὥς πάρεϊσ' ἡμῖν φίλαι.
ΠΤ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 112
ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἰ γ' ἔσται καλῶς.
ΠΤ. σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
ΠΤ. ἀλλ' οὐκέθ', Αἰδὴν νυμφίον κεκτημένη.
ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας. 113
ΠΤ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
ΟΡ. οἷους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
ΠΤ. τρυφὰς γὰρ ἦκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωικὰς;
ΟΡ. ὦσθ' Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.

- ΠΤ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115
 ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄξιμαί.
 ΠΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρούμενος.
 ΟΡ. τὸ πρῶγμα δῆλον καὶ πέραιν', ὅπως λέγεις.
 ΠΤ. εἰσὶμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὡς θανούμενοι.
 ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120
 ΠΤ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἅ πάσχομεν.
 ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην.
 ΠΤ. καὶ νῦν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.
 ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 ΠΤ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἔξομεν ξίφη. 1125
 ΟΡ. πρόσθεν δ' ὁπαδῶν τίς ὕλεθρος γενήσεται;
 ΠΤ. ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.
 ΟΡ. καὶ τὸν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.
 ΠΤ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦτογον οἷ τείνειν χρεῶν.
 ΟΡ. Ἑλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130
 ΠΤ. ἔγνωσ' ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν
 ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεῆς ἂν ἦν φόνος·
 νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
 ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
 ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,
 σοὶ πολλὰ κἄμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς οὐνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανῶν, 1140
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
 Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 οὐδεῖ ποτ' οὐδεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κἀδελφὴν θανεῖν,

μητέρα τ', εἰω τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145

δόμους τ' ἔχειν σούς, δι' Ἀγαμέμνονος δὲ
λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
ἦν μὴ π' ἐκείνη φάσγανον σπασώμεθα.
ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατὰσχόμεν φοι
πρήσαντες οἴκους τούσδε κατθανούμεθα.
δυοῖν γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωσμένοι.

ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν ἄξια στυγεῖν ἔφν
ἢ Τυνδαρίδαι παῖς, ἢ κατήσχυεν γένος.

ΟΡ. φεῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ φίλος σαφής,
οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
σὺ γὰρ τά τ' εἰς Αἴγισθον ἐξηῦρες κακὰ
καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί,
νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν
κοῦκ ἐκποδῶν εἰ. παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπὶ
βάρος τι κἂν τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
δράσας τι χρῆζω τοὺς ἐμούς ἐχθροὺς θαν
ἴν' ἀνταναλώσω μὲν οἱ με προὔδοσαν,
στένωσι δ' οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυκ', ὃς Ἑλλάδος
ἦρξ' ἀξιοθεὶς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'· ὃν οὐ καταισχυνῶ
δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἔλευθερ
ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
κτανοῦσι μὴ θανοῦσιν· εὐχομαι τάδε.
ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα
πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα

- ΗΛ. ἐγώ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοι τῶδέ τ' ἐκ τριτῶν τ' ἐμοί.
- ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνेतὸν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν. 1180
- ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
- ΟΡ. λέγ'· ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
- ΗΛ. Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότε' ἡρόμην.
- ΟΡ. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.
- ΗΛ. αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον. 1185
- ΟΡ. τί χρῆμα δράσους; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;
- ΗΛ. χοῆς κατασπείσους, ὑπὲρ μητρὸς τάφον.
- ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
- ΗΛ. συλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείλῃ πάλιν.
- ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190
- ΗΛ. Ἐλένης θανούσης, ἣν τι Μενέλεως σὲ δρᾷ
ἢ τόνδε κάμει, πᾶν γὰρ ἔν φίλον τόδε,
λέγ' ὥς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέσῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μὲν σε σώξῃ μὴ θανεῖν χρῆζων κόρην 1195
Μενέλαος, Ἐλένης πτωῖμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
ἦν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέσῃν.
καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῇ, 1200
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν. εἴρηται λόγος.
- ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένῃ,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρόπον, 1205
ὥς ἄξία ξῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας
γυναικὸς ἢ ξῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.

- ΠΤ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἄξιονμένην. 1210
- ΟΡ. ἦξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνας χρόνου;
ὥς τᾶλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ', ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρὸς.
- ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμαίων εἶναι δοκῶ·
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. 1211
- ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νῦν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμου
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ' ἦν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχος τις ἢ κασίγνητος πατρὸς
ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῆ, γέγωνέ τ' εἰς δόμους, 1212
ἢ σανίδα παῖσας ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἄγων' ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας
[Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνουσ].
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, 1213
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
[τοῖς δεομένοισι. διὰ σέ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν
κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενεῖ]. 1214
- ΗΛ. ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὑπερ.
- ΠΤ. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κάμας λιτάς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.
- ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ', ΠΤ. ἠψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1215
- ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.
- ΟΡ. σοί, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προῦδωκά
- ΠΤ. οὐκουν ὄνειδῇ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;
- ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισι
- ΠΤ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα. 1216

εἶπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,
κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίκης σέβας,
δότη' εὐτυχήσαι τῷδ' ἐμοί τε τῇδέ τε·
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγών, δίκη μία
[ἢ ξῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται]. 1245

ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλιναι, στρ.
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναίδων πόλει. 1250

ΗΛ. στήθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον εἰς φρουρὰν δόμων.

ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις,
ἐννεπέ μοι, φίλα.

ΗΛ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι 1255
σταθεῖς ἐπὶ φοῖνιον αἶμα
πήματα πῆμασιν ἐξεύρη.

ΗΜΙΧ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1260

ΗΛ. δόχηιά νυν κόρας διάφερ' ὀμμάτων
ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἴτα παλινσκοπιάν.

ΗΜΙΧ. ἔχομεν ὥς θροεῖς. 1265

ΗΛ. ἐλίσσετέ νυν βλέφαρον ἀντ.
κόρας διάδοτε διὰ βοστρύχων πάντη.

ΗΜΙΧ. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ; πρόσεχε, τίς ὄδ' ἄρ' ἀμ- 1270
φι μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ;

ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλιναι· κεκρυμμένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ.

ΗΜΙΧ. ἄφοβος ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
στίβος ὃν οὐ δοκεῖς.

ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275

1246 — 1265 = 1266 — 1285

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν',
εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' ἀνλᾶς.

ΗΜΙΧ. καλῶς τὰ γ' ἐνθένδ'· ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκόπῳ
ὥς οὔτις ἡμῖν Δαναῖδων πελάζεται.

ΗΜΙΧ. εἰς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος

ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλῳ·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;
οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη;
τάχα τις Ἀργείων ἐνοπλος ὁρμήσας
ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει.
σκέψασθέ νυν ἄμεινον· οὐχ ἔδρας ἀκμή·
ἀλλ' αἰ μὲν ἐνθάδ', αἰ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.

ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα.

ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.

ΗΜΙΧ. ἠκούσαθ'· ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

ΗΜΙΧ. Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὥς ἀπεικάσαι.

ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀέναν κράτος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖσι φίλοισι πάντως.

ΕΛ. Μενέλαε, θυήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὦρ

ΗΛ. φρονεύετε καίνετε ὄλλυτε,
δίπτυχα δίστομα φάσγανα πέμπετε
ἐκ χερὸς λέμενοι
τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους
ἔκανεν Ἑλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμὸν ἔλομένους, ὅθι
δάκρυα δάκρυσι συνέπεσε σιδαρέοις
βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.

ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἡσθόμην κτύπου τινὸς
κέλευθον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.

ΗΛ. ὦ φίλταττι γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον

ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
 στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315
 καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἄλῳ, γενήσεται.
 πάλιν κατὰσθηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
 χοῶ δ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
 κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
 ὥς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. 1320

ᾧ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφου
 στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέροις χοῶς;
 EP. ἥκω, λαβοῦσα πρενμένειαν. ἀλλὰ μοι
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν. 1325

HA. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.

EP. εὐφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;

HA. θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.

EP. μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.

HA. ἄραρ'· ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν. 1330

EP. ἦ τοῦδ' ἔκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;

HA. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ

EP. τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.

HA. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.

EP. ἐπ' ἀξίοισι τάρ' ἀνευφημεῖ δόμος. 1335

HA. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;

ἄλλ' ἐλθὲ καὶ μετὰσχες ἱκεσίας φίλοις,

σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,

Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

ἄλλ' ᾧ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς, 1340

οἴκτειρον ἡμᾶς κἄπικούφισον κακῶν.

ἰθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·

σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνῃ.

EP. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.

σάθηθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'. HA. ᾧ κατὰ στέγας 1345

- φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;
ΕΡ. οὐ γὰρ τίνας τούσδ' εἰσορῶ; **ΟΡ.** σιγᾶν χρεώ
 ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.
ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσανον δὲ πρὸς δέρη
 βαλόντες ἡσυχάζεθ', ὥς εἰδῇ τόδε
 Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοῦ
 εὐρῶν ἔπραξεν οἷα χρή πρᾶσσειν κακούς.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλαι, στρ.
 κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελάνθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλη φόβον,
 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
 πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
 καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
 ἢ καὶ λόγον τοῦ προσπόλων πυθώμεθα·
 τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς
 διὰ δίκας ἔβα θεῶν
 νέμεσις ἐς Ἑλέναν.
 δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἐπλησε,
 διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαίου
 Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλικῶν δόμων,
 σιγῆσατ'· ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
 οὗ πευσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.
ΦΡ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
 βαρβάρους εὐμάρισιν,
 κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέραμνα
 Δωρικός τε τριγλύφους,
 φροῦδα φροῦδα, γὰ γὰ,
 βαρβάροισι δρασμοῖς.

1353 — 1365 = 1537 — 1548

αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι,
πολιὸν αἰθέρ' ἄμ-
πτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς ὄν
ταυρόκρανος ἀγκάλαις ἐλίσ-
σων κυκλοῖ χθόνα;

1375

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κάρα; 1380

ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι, Φρύγιον
ἄστυ καὶ καλλίβωλον Ἴ-
δας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω,
ἄρμάτειον ἄρμάτειον
μέλος βαρβάρῳ βοᾷ, διὰ τὸ τᾶς
ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον
καλλοσύνας Αἰήδας σκύμνου δυσελένας,
ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων
ἐρινύν· ὅτοτοῖ·

1385

ἰαλέμων ἰαλέμων 1390

Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος
ἱποσύνα, Διὸς εὐνέτα.

ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις.

[τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὖγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.]

ΦΡ. αἰλινον αἰλινον ἀρχὰν θανάτου 1395

βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,
Ἀσιάδι φωνᾷ,

βασιλέων ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γᾶν ξίφεσιν
σιδαρέοισιν Ἄιδα.

ἦλθον δόμους, ἴν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400

λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω·

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήζετο,

ὃ δὲ παῖς Στροφίον, κακόμητις ἀνὴρ,

οἷος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,

πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλλάν,

1405

ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.

ἔρροι τὰς ἡσύχου προνοί-
 ας κακοῦργος ὦν.
 οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
 μολόντες ἄς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις
 γυναικός, ὄμμα δακρύοις
 πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
 ἔξονθ', ὃ μὲν τὸ κεῖθεν, ὃ δὲ
 τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
 περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
 ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω.
 ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
 ἀμφίπολοι Φρύγες·
 προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
 μή τις εἴη δόλος.
 καδόκει τοῖς μὲν οὖν,
 τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν
 μηχανὰν ἐμπλέκειν
 παῖδα τὰν Τυνδαρίδ' ὁ
 μητροφόντας δράκων.
 ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ
 ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
 παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
 Ἑλένας Ἑλένας εὐπᾶγι κύκλῳ
 πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσσω
 βαρβάροις νόμοισιν.
 ἂ δὲ λίνον ἡλακάτα
 δακτύλοις ἔλισσε,
 νῆμά θ' ἔτετο πέδῳ,
 σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα
 συστολίσαι χοῆζουσα λίνῳ,
 φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.
 προσεῖπεν δ' Ὀρέστας

Λάκαιναν κόραν· ὦ
 Διὸς παῖ, θεὸς ἵχνης
 πέδῳ δευρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ, 1440
 Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος
 ἔδραν παλαιᾶς ἐστίας,
 ἵν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.
 ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφείπετ',
 οὐ πρόμαντις ὦν ἐμελλεν· 1445
 ὃ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἐπρασσ'
 ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
 οὐκ ἐκποδὼν ἵτ', ἀλλ' αἰὲ κακοὶ Φρύγες;
 ἐκλήσε δ' ἄλλον ἄλλος' ἐν στέγαις·
 τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖσι,
 τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν 1450
 ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνης.
 τί τοῦτ' ἐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;
 Ἰθαία μᾶτερ μᾶτερ
 ὀβριμα ὀβριμα, αἰαῖ,
 φονίων παθίων ἀνόμων τε κακῶν 1455
 ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων.
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
 ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν,
 ἄλλος ἄλλοσε
 δίνασεν ὄμμα, μή τις παρῶν τύχοι.
 ὥς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυναικὸς ἀντίοι στα-
 θέντες 1460
 ἐννέπουσι· κατθανεῖ
 κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,
 κασιγνήτου προδοὺς
 ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
 ἅ δ' ἀνίαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι· 1465
 λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέροινς,

κτύπησε κραῖτα μέλεον πλαγᾶ·
 φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον
 ἶχνος ἔφερεν ἔφερεν·
 εἰς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
 Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
 ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
 παλιν λαιμῶν ἔμελλεν
 ἔσω μέλαν ξίφος.

ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;

ΦΡ. ἰαχᾶ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίνομεν,
 βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
 ὃ μὲν πέτρους, ὃ δ' ἀγκύλας,
 ὃ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
 ἔναντα δ' ἦλθεν

Πυλάδης ἀλίαςτος, οἶος οἶος

Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος ἢ τρικόρουθος Αἴας,
 ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσιν·
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.

τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες,
 ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν ἦσσαντες Ἑλλάδος
 ἐγενόμεσθ' αἰχμᾶς.

ὃ μὲν οἰχόμενος φυγὰς, ὃ δὲ νέκυς ὦν,
 ὃ δὲ τραῦμα φέρων, ὃ δὲ λισσόμενος,
 θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἳ δ' ἔμελλον, οἳ δ' ἔκειτο
 ἔμολε δ' ἅ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
 ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἧ νιν ἔτεκεν
 μων.

ἄθυρσοι δ' οἳά νιν δραμόντε Βάκχαι
 σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρεῖαν

ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
 ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον· ἃ δ' ἐκ θαλάμων
 ἐγένετο διαπρὸ δωμάτων ἄφαντος, 1495
 ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς καὶ νύξ,
 ἥτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγων
 τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.
 τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
 πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
 πολύπουνα δὲ πολύπουνα πάθεια 1500
 Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
 Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
 ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμάτων
 βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί. 1505

ΟΡ. ποῦ ὅστιν οὗτος ὃς πέφευγεν ἐκ δόμων τοῦμόν
 ξίφος;

ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
 πίτνων.

ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.

ΦΡ. πανταχοῦ ξῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώ-
 φροσιν.

ΟΡ. οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν;

ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ. 1511

ΟΡ. ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἰ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θα-
 νεῖν.

ΟΡ. δειλίᾳ γλώσσει χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρο-
 νῶν.

ΦΡ. οὐ γάρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυγί διελυμήνατο;

ΟΡ. ὁμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν
 χάριν. 1516

ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

- ΟΡ. ὦδε καὶ Τροία σίδηρος [πάσι] Φρυξίν ἦν φόβος;
 ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεί
 φόνον.
 ΟΡ. μὴ πέτρος γένῃ δέθοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;
 ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
 κᾶρα. 1521
 ΟΡ. δοῦλος ὢν φοβεῖ τὸν Αἰδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κα-
 κῶν;
 ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, καὶ δοῦλος ἢ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὀρώων.
 ΟΡ. εὖ λέγεις, σῶζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαῖν' εἰσω
 δόμων.
 ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείσαι. ΦΡ. καλὸν ἔπος
 λέγεις τόδε. 1523
 ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς
 λέγεις.
 ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην·
 οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σὺ
 γ' εἶ.
 τοῦ δὲ μὴ στῆσαί σε κραυγὴν εἶνεκ' ἐξηλθόν
 δόμων·
 ὃξὺν γὰρ βοῆς ἀκούσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
 Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἰσω ξί-
 φους·
 ἀλλ' ἔτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυροῦ-
 μενος·
 εἰ γὰρ Ἀργεῖους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβών,
 τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καὶ μὲ μὴ σῶζειν θέλῃ
 σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶν-
 τά μοι, 1535
 παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἀντ.

ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον αὖ δόμος
φοβερόν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

ΠΙΧ. τί δρωμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε;
ἢ σὺ γ' ἔχωμεν; ΗΜΙΧ. ἀσφαλέστερον, φίλαι. 1540

ΠΙΧ. ἴδε πρὸ δωμαίων ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὃδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ΠΙΧ. ἄπτουσι πένκας ὥς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς, 1545
τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἂ δύναμις· δι' ἀλάστορ
ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνθε λεύσσω Μενέλεων δόμων
πέλας

[ὀξύπουν, ἡσθημένον που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα].
οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μο-
χλοῖς, 1551

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὥς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυσ-
τυχεῖς.

Ζ. ἦκα κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῶ καλῶ. 1555

ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὥς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἣν φόβῳ σφαλεῖς
ἦγγειλέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολλὸς γέλως. 1560

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὦθεῖν πύλας τάσδ', ὥς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

- λάβωμεν, ἥ δέῃ ξυνθανεῖν ἐμῇ χειρὶ
 τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
 ΟΡ. οὗτος σύ, κληῖθραν τῶνδε μὴ ψαύσης χειρὶ,
 Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει·
 ἡ τῷδε θριγκῷ κρατὰ συνθραύσω σέθεν,
 ῥήξας παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον.
 μοχλοῖς δ' ἄραρε κληῖθρα, σῆς βοηδρόμου
 σπουδῆς ἃ σ' εἰρξει, μὴ δόμων εἴσω περᾶν.
 ΜΕ. ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
 δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,
 ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη.
 ΟΡ. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
 ΜΕ. οὐδέτερόν· ἀνάγκη δ', ὥς ἔοικε, σοῦ κλύειν.
 ΟΡ. μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρος, εἰ βούλει μαθεῖν.
 ΜΕ. Ἑλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
 ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὕπο.
 ΜΕ. ἄρνεῖ κατακτᾶς κάφ' ὕβρει λέγεις τάδε;
 ΟΡ. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὄφελον
 ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
 ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Αἶδον βαλεῖν.
 ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ.
 ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.
 ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
 ΟΡ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν.
 ΜΕ. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;
 ΟΡ. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰε.
 ΜΕ. ἡ καὶ σύ, Πυλάδῃ, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;
 ΟΡ. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
 ΜΕ. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.
 ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
 ΜΕ. ἡ γὰρ πατρῶν δῶμα πορθήσεις τόδε;
 ΟΡ. ὥς μὴ γ' ἔχῃς σύ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

- ΜΕ. κτεῖν· ὥς κτανῶν γε τῶνδε μοι δώσεις δίκην.
 [ΟΡ. ἔσται τὰδ'. ΜΕ. ἃ ἃ, μηδαμῶς θράσεις τάδε.]
 ΟΡ. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσω κακῶς.
 ΜΕ. ἡ γὰρ δίκαιον ξῆν σε; ΟΡ. καὶ κρατεῖν γε γῆς.
 ΜΕ. πόας; ΟΡ. ἐν Ἀργεὶ τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
 ΜΕ. εὐ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων ΟΡ. τί δὴ γὰρ οὔ;
 ΜΕ. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις. ΟΡ. σὺ δ' ἂν
 καλῶς;
 ΜΕ. ἄγνός γάρ εἰμι χεῖρας. ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 ΜΕ. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; ΟΡ. ὅστις ἐστὶ φιλοπά-
 τωρ.
 ΜΕ. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; ΟΡ. εὐδαίμων ἔφυ.
 ΜΕ. οὐκ οὖν σὺ γ'. ΟΡ. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
 ΜΕ. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσανον. ΟΡ. ψευδῆς ἔφυς.
 ΜΕ. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρος; ΟΡ. οὐ ψευδῆς ἔτ' εἰ.
 ΜΕ. οἴμοι, τί δρᾶσω; ΟΡ. πεῖθ' ἐς Ἀργεῖους μο-
 λῶν
 ΜΕ. πειθῶ τίν'; ΟΡ. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
 ΜΕ. ἡ παῖδά μου φονεύσεθ'; ΟΡ. ᾧδ' ἔχει τάδε.
 ΜΕ. ᾧ τλήμον Ἑλένη, ΟΡ. τὰμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;
 ΜΕ. σὲ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν, ΟΡ. εἰ γὰρ τόδ'
 ἦν.
 ΜΕ. πόνοὺς πονήσας μυρίους. ΟΡ. πλὴν γ' εἰς ἐμέ.
 ΜΕ. πέπονθα δεινὰ. ΟΡ. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
 ΜΕ. ἔχεις με. ΟΡ. σαντὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
 ἀλλ' εἰ, ὅφραπτε δάματ', Ἠλέκτρα, τάδε·
 σὺ τ', ᾧ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
 Πυλάδῃ, κάταιθε γείσα τειχέων τάδε.
 ΜΕ. ᾧ γὰρ Δαναῶν ἱππίου τ' Ἀργεῶν κτεῖται,
 οὐκ εἰ ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν·
 ἔη δ', αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξευρασμένον.

ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθιγμένον, 1625
 Φοῖβός σ' ὁ Ἀητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ,
 σύ θ' ὅς ξιφώρης τῇδ' ἐφεδρεῦεις κόρη
 Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῇς οὐς φέρων ἤκω λόγους.
 Ἑλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
 ἤμαρτες, ὁργὴν Μενέλαω ποιούμενος, 1630
 [ἦδ' ἐστίν, ἦν ὁρᾷτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
 σεσωσμένη τε κού θανοῦσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα κἀπὸ φασγάνου
 τοῦ σοῦ κελενσθεῖς ἦρπας' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζηνὸς γὰρ οὔσαν ξῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν, 1635
 Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 σύνθαικος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών,
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
 Ἑλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
 θανάτους τ' ἔθιγκαν, ὥς ἀπαντιοῖεν χθονὸς
 ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
 Ὀρέστα, γαίας τῇσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύνκλον. 1645
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
 Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον [καλεῖν].
 ἐνθ' ἐνδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
 Εὐμενίσιν τρισαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβῆς 1650
 παροῖσιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
 ψῆφον διοίσουσ', ἐνθα μικῆσαι σε χρή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρεθ,
 γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὅς δ' οἴεται
 Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε. 1655
 θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ἔλφει,

δίκας Ἀχιλλέως πατρός ἔξαιτοῦντά με.
 Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὡς κατήνεσας,
 δός· ὁ δ' ἐπιῶν νιν βλοτος εὐδαίμων μένει.
 Ἄργους δ' Ὀρεστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν, 1660
 ἐλθὼν δ' ἀνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
 φερνάς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
 πόνοις διδοῦσα δεῦρ' αἰετὶ διήνυσσε.
 τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665
 ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε σὼν θεσπισμάτων·
 οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
 καίτοι μ' ἐσῆει δεῖμα μή τινος κλύων
 ἀλαστόρων δοξαίμῃ σὴν κλύειν ὅπα.
 ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670
 ἰδοὺ μεθίημι Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
 καὶ λέκτρον ἐπήνεσ', ἡνίκ' ἂν διδῷ πατήρ.
 ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε καὶ ξηλῷ δέ σε
 θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
 Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ, 1675
 Φοῖβου λέγοντος· εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
 γήμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδούς ἐγώ.
 ΑΠ. χωρεῖτέ νιν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν,
 νείκας τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεῶν.
 ΟΡ. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς, 1680
 Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.
 ΑΠ. ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην
 θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'
 Ἑλένην Αἰοῖς μελάνθοις πελάσσω,
 λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας, 1685
 ἐνθα παρ' Ἥρα τῇ δ' Ἡρακλέους
 Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
 ἔσται σπονδαῖς ἐντιμος αἰετ,

σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱαῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

1690

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
βλοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Ρ Η Σ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.
ΕΚΤΩΡ.
ΑΙΝΕΙΑΣ.
ΔΟΛΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΡΗΣΟΣ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.
ΜΟΥΣΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκτῶρ τοῖς Ἑλλησιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς
 πῦρ καίειν, εὐλαβήθη μὴ φύγῳσιν. ἐξοπλίζειν δὲ διε-
 γνωκῶς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλεύ-
 σαντος ἡσυχάζειν, κατὰσκοπον δὲ πέμψαντας δι' ἐκεί-
 νου τὴν ἀλήθειαν ἱστορῆσαι. Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν 5
 χρεῖαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι . . . τόπον εἰς τὴν
 παρεμβολὴν ἀφώρισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ
 τὸν Ὀδυσσεά, καὶ Δόλωνα μὲν ἀνηρηκότες, ἐπὶ δὲ
 τὴν Ἑκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεφον
 οὐχ εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὐς Ἀθηναῖ ἐπιφανεῖσα 10
 κατέσχευ. καὶ τὸν μὲν Ἑκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ῥή-
 σον δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνου
 μείζονα ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησιν, εἰὰν βιώσῃ. τούτοις δὲ
 ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος . . . ἐπίστασθαι
 πολέμου παρουσίαν. ἔξαπατηθεῖς δὲ ὑπὸ Ἀθηναῖς, ὡς 15
 ὤνθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης, ἄπρακτος ὑπέστρεψεν· οἱ δὲ
 περὶ Διομήδην φονεύσαντες Ῥῆσον ἐχωρίσθησαν. καὶ
 ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρημένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στρά-
 τευμα. παραγενομένου δὲ Ἑκτορος ἵνα αὐτὸς περιγί-
 νηται τῶν πεπραγμένων, τετρωμένος ὁ τοῦ Ῥήσου 20
 ἐπιμελητὴς δι' αὐτοῦ φησὶν Ἑκτορος τὸν φόνον γεγε-

νησθαι. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου τὴν ἀλήθειαν αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἢ τοῦ Ῥήσου μήτηρ ἢ Μοῦσα νεκρὸν κομίζουσα τὸ σῶμα. κατοδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλακέντα αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ
 5 τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον Ῥῆσον, οὐδ' Ἀχιλλεῖ φησιν ἀδάκρυτον ἔσεσθαι, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν θανάτῳ τὴν ἰδίαν παραμυθουμένη λύπην.

τοῦτο τὸ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, Εὐριπίδου δὲ μὴ εἶναι· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαινειν χαρακτηῖρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγράφεται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. ὁ γοῦν Δικαίαρχος ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν
 15 οὕτως·

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρηλάτος.
 ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος, περὶ πάντων καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἰεν αὐτόν·
 20 ἔχει δὲ οὕτως·

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
 Παλλὰς, τί δρῶμεν; οὐκ ἔχρην ἡμᾶς εἶτι
 μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
 νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός,
 25 λόγχῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
 ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
 κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
 καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 30 εἰ μὴ κατασκαφείδωσαν ὄψομαι πόλιν
 Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψι-
 χόρης Μουσῶν μιᾶς παῖς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς
 Ἴλιον παραγίνεται νυκτός, στρατευομένων Τρώων παρὰ
 ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διο-
 μήδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς 5
 ὑποθεμένης· μέγαν γὰρ ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον
 ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὸ τοῦ παιδὸς
 σῶμα ἀνείλετο. ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ
 τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ χορὸς συνέ-10
 στήκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι.
 περιέχει δὲ τὴν νυκτεγερσίαν.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Ρ Η Σ Ο Σ

- ΧΟ. Βᾶθι πρὸς εὐνάς
τὰς Ἑκτορέους τις υπασπιστῶν
ἄγρουπνος βασιλέως ἢ τευχοφόρων,
οἳ τετράβοιρον νυκτὸς φυλακὴν
πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείσας,
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
δέξαι τε νέων κληδόνα μύθων,
Ἑκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκούσαι.
- ΕΚ. τίς ὄδ'; ἢ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνὴρ;
τί τὸ σῆμα; θρόει·
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χορή.
- ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς. ΕΚ. τί φέρει δορυβῶ;
- ΧΟ. θάρσει. ΕΚ. θαρσῶ. μῶν τις σε φοβεῖ
λόχος ἐκ νυκτῶν;
τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς
στρατιάν; τίς ἔχων νυκτηγορίαν;
οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργείου
νυχίαν ἡμᾶς
κοίτην πανόπλους κατέχοντας;

- ΧΟ. ὀπλίζου χέρρα, συμμάχων, στρ.
 Ἔκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς,
 ὅτρυνον ἔγχος αἰερεῖν, ἀφύπνισον, 25
 πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον,
 ἀρμόσατε ψαλίοις ἵππους.
 τίς εἶς' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
 ἢ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγρὸν ἀνδρῶν;
 ποῦ σφαγίων ἔφοροι; 30
 ποῦ δὲ γυμνήτων μόναρχοι;
 τοξοφόροι δὲ Φρυγῶν
 ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
 ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
 τὰ δὲ θαρσύνεις, κοῦδὲν καθαρώς· 35
 ἀλλ' ἢ Κρουίου Πανὸς τρομερᾶ
 μάστιγι φοβεῖ; [φυλακὰς δὲ λιπῶν
 κινεῖς στρατιάν'] τί θροεῖς; τί σε φῶ
 νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
 οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας. 40
 ΧΟ. πύρ' αἶθρι στρατὸς Ἀργόλας, ἀντ.
 Ἔκτορ, πᾶσαν ἀν' ὄρφυαν,
 διυπετῇ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά.
 πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβη στρατὸς
 ἐννύχιος θορύβῳ σκηνάν, 45
 νέαν τιν' ἐφιέμενοι
 βάξιν. οὐ γάρ πω πάρος ᾧδ' ἐφοβήθη
 νῆυσιπόρος στρατιά.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 ἦλυθον ἄγγελος, ὥς 50
 μήποτε τιν' ἐς ἐμὲ μέμψιν εἶπης.
 ΕΚ. εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
 ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρω πλάτῃ

λαθόντες ὄμμα τοῦμόν αἰρεσθαι φυγῇν
 μέλλουσι· σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία.
 ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
 θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαεινοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλλοῦ
 λαμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
 πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερσί.
 κἀγὼ μὲν ἦ πρόθυμος ἵεναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·
 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
 μάντις ἐπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
 κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
 οἷ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκῶν
 βουλὰς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα χερὶ παραγγέλλειν στρατῷ
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν ληξαι θ' ὕπνου,
 ὡς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶν θρώσκων ἐπι
 νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
 οἱ δ' ἐν βρόχοις δέσμοι λελημμένοι
 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν.

XO. Ἔκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
 ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.

EK. τίς γὰρ πύρ' αἰθεῖν πρόφασις Ἀργείων στρατὸν;

XO. οὐκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.

EK. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.

XO. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμοιοι τοσόνδε φῶς.

EK. οὐδ' ὦδέ γ' αἰσχυρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.

XO. σὺ ταῦτ' ἐπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

EK. ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίξειν χεῖρα.

XO. καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς
 στείχει, νέον τι πράγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.

AI. Ἔκτορ, τί χρεῖμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
 τὰς σὰς πρὸς εὐνάς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
 νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;

EK. Αἰνέα, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν.

AI. τί δ' ἔστι; μὲν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
 λόχος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;

EK. φεύγουσιν ἄνδρες κἀπιβαίνουσιν νεῶν.

AI. τί τῶνδ' ἂν εἰποῖς ἀσφαλὲς τεκμήριον;

EK. αἰθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός·

καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,
 ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
 φυγῇ πρὸς οἴκους τῇσδ' ἀφορμήσειν χθονός.

AI. σὺ δ' ὥς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίξει χεῖρας;

EK. φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιθρώσκοντας νεῶν
 λόγῃ καθέξω κἀπικέλισομαι βαρὺς·

αἰσχυρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνη κακὸν
 θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης

φεύγειν ἔᾶσαι πολλὰ δράσαντας κακά.

AI. εἶδ' ἦσθ' ἀνὴρ εὖβουλος, ὥς δρᾶσαι χερσί.

ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
 πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,

σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευεῖν καλῶς.

ὅστις πυρός λαμπτήρας ἐξήρθη κλύων

φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν

τάφρους ὑπερβάς νυκτὸς ἐν καταστάσει.

καίτοι περάσας κοῖλον αὐλῶνων βάθος,

εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός

φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,

νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν·

πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;

πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦς' ἱππηλάται,
 ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χυόας;
 νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
 ὃς σ' οὐκ ἑάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα
 οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς ὥς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
 αἰθῶν γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
 ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
 εὔδειν ἐῷμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
 κατὰσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ,
 πέμπειν δοκεῖ μοι· καὶ μὲν αἴρωνται φυγῇ
 στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ·
 εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ.

ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. στ.
 σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
 τί γὰρ ἄμεινον ἢ

ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
 πέλας ὃ τί ποτ' ἄρα δαῖσις
 πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται;

ΕΚ. νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
 στείχων δὲ κόλμα συμμάχους· τάχ' ἂν στρα-
 τὸν κινούτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατὰσκοπον.
 καὶ μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
 σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρὼν εἰσει λόγους·
 ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι,
 σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
 ὥς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίξω νεῶν
 ὄλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῷ.

- ΑΙ. πέμψ' ὥς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
σὺν σοὶ δ' ἔμ' ὅψει καρτεροῦνθ' ὅσ' ἂν δέῃ.
- ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων οὐ πάρεσιν ἐν λόγῳ
θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν; 150
τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῷα συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
- ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω
ρίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθῶν βουλευόμενα
ἦξω· πλὴν τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
- ΕΚ. ἐπάνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις
Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον
νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον. 160
- ΔΟ. οὔκουν πονεῖν μὲν χρή, πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι; παντὶ γὰρ προκείμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλῆν.
- ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα οὐκ ἄλλως λέγω.
τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. 165
- ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιοῦχου τυραννίδος.
- ΕΚ. σὺ δ' ἄλλὰ γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
- ΔΟ. οὐκ ἐξ ἑμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
- ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας.
- ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίον σπανίζομεν. 170
- ΕΚ. τί δῆτα χρήξεις ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
- ΔΟ. ἐλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίνεσον.
- ΕΚ. δῶσω· σὺ δ' αἶτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
- ΔΟ. κτεῖν', οὗ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρα.
- ΕΚ. οὐ μὴν τὸν Ἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖ λαβεῖν; 175
- ΔΟ. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὐ τεθραμμέναι.
- ΕΚ. τίς οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
- ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.

- ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρῶν.
ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασάλευε πρὸς δόμους.
ΕΚ. τί δῆτα μείζον τῶνδ' ἐμ' αἰτήσει γέρας;
ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χρηὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοί·
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἀφθιτοὶ πεφνότες
τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεΐ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.
ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἴκοις κτήμ' Ἀχιλλέως ὄχον.
ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
σέ δ' οὐ φθονεῖν χρηί· μυρί' ἔστιν ἄλλα σοί
ἐφ' οἷσι τέρψει τῆσδ' ἀριστεύων χθινοῦς.
ΧΟ. μέγας ἄγῶν, μέγала δ' ἐπινοεῖς ἔλευν· ἄ
μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει.
πόντος ὅδ' εὐκλεής·
μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,
τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται.
ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφέστιος
σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι,
κακῆϊθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
ΧΟ. εἰπ' εἴ τι ν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν.
ΔΟ. πρέπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασιν.
ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρηὴ σοφόν τι μανθάνει
λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σαγή;
ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαυρόσας

καὶ κῶλα κῶλοις, τετράπουν μιμήσομαι
 λύκον κέλευθον πολεμίους δυσεύρετον,
 τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
 ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδῇ,
 δίβαμος εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος.

215

ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίης παῖς ἐκείσε καὶ πάλιν
 πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἀναξ.
 ἔχεις δὲ τοῦργον, εὖτυχεῖν μόνον σε χορή.

ΔΟ. σωθήσομαί τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
 οἷσθα κάρα σοι, σύμβολον δ' ἔχων σαφές
 φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
 ἥξω πρὸς οἶκους πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

220

ΧΟ. Θυμβραῖτε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας στρ.

ναὸν ἐμβατεύων,
 Ἀπολλων, ὦ δία κεφαλά, μόλε τοξήρης, ἱκοῦ ἐν-
 νύχιος

225

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς
 ἄγεμῶν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις,
 ὦ παγκρατές, ὦ Τροῖας
 τείχη παλαιὰ δειμάς.

230

μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς ἀντ.

Ἑλλάδος διόπτας

ἱκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας οἰκῶν πατρὸς
 Ἰλιάδας.

235

Φθιάδων δ' ἵππων ποτ' ἐπ' ἄντυγι βαίῃ,
 δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιοῦ Ἄρη,
 τὰς πόντιος Αἰακίδα

240

Πηλεῖ δίδωσι δαίμων.

ἐπεὶ πρό τ' οἰκῶν πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος στρ.

224—232 = 233—241

242—252 = 253—263

ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄραμαι
 λήματος· ἧ σπανία 243
 τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἧ
 δυσάλιον ἐν πελάγει καὶ σαλεύῃ
 πόλις. ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος· 250
 ἐνὶ δὲ θράσος ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν, ὃς ἐμὴν
 συμμαχίαν ἀτίξει.

τὴν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς ἀντ.
 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν 255
 μῆμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
 θηρός; ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρᾶτ' ἐνέγκοι
 Ἑλένα κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον, 260
 ὃς ἐπὶ πόλιν, ὃς ἐς γᾶν Τροῖαν χιλιόναυον ἤλυθ'
 ἔχων στρατείαν.

ΑΓΓ. ἄναξ, τοιούτων δεσπότησιν ἄγγελος 265
 εἶην τὸ λοιπὸν οἶά σοι φέρω μαθεῖν.

ΕΚ. ἧ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότης τευχεσφόροις
 ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἵν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμὸν ἧ θρόνους πατρός,
 οἷ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποίμνια; 270

ΑΓΓ. σκαιοὶ βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγεις.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.

ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσανλείους τύχας·
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.

ΑΓΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
 ἀνὴρ γὰρ ἀρχῆς μυρίας στρατηλατῶν
 στείλει φίλος σοι σύμμαχος τε τῇδε γῇ.

ΕΚ. ποίας πατρῷας γῆς ἐρημώσας πέδον;

ΑΓΓ. Θρήκης· πατρός δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα; 280

- ΓΓ. ἔγνωσ' λόγου δὲ δις τόσον μ' ἐκούφισας.
 Κ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
 πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἅμαξιτοῦ;
 ΓΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
 νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατόν, 285
 κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς.
 φόβον δ' ἀγρώσταις, οὐ κατ' Ἰδαίου λέπας
 οἰκοῦμεν αὐτόρριζον ἐστίαν χθονός,
 παρῆσχε δρυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολών.
 πολλῇ γὰρ ἡκῆι Θρηκίος ῥέων στρατὸς 290
 ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἔμεν
 ποίμνας πρὸς ἄκρας, μὴ τις Ἀργείων μόλη
 λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά,
 πρὶν δὴ δι' ὤτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
 ἔδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβον. 295
 στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ
 ἀνιστόρησα Θρηκίοις προσφθέγμασιν,
 τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνας κεκλημένους
 στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος.
 καὶ πάντ' ἀκούσας ὦν ἐφριέμην μαθεῖν, 300
 ἔστην· ὁρῶ δὲ Πῆσον ὥστε δαίμονα
 ἔστωτ' ἐν ἱππέλοισι Θρηκίοις ὄχοις.
 χρυσῇ δὲ πλάστιγξ ἀνχένα ζυγηφόρον
 πάλων ἐκλῆε χιόνος ἐξαυγεστέρων.
 πέλτης δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκόλλητος τύπος 305
 ἔλαμπε· Γοργῶν δ' ὥς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
 χαλκῇ μετὰ ποῖσι ἱππικοῖσι πρόσδετος
 πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
 στρατοῦ δὲ πληθὸς οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
 θεῖσθαι δύναι' ἂν, ὥς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν, 310
 πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
 πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος

γυμνῆς ὁμαρτῇ, Ὀρηκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροία σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορί
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

315

ΧΟ. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης ξυμπορὰ πρὸς τὰ γαθὰ.

ΕΚ. πολλούς, ἐπειδὴ τοῦ μὸν εὐτυχεῖ δόρυ
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, εὐρήσω φίλους.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἷτινες πάλαι
μὴ ξυμπονοῦσιν, ἥνίκ' ἐξώστης Ἀρης
ἔθραυε λαίφῃ τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἷος ἦν Τροία φίλος.
ἦκει γὰρ εἰς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέταις
αἰρούσι λείαν οὐδὲ συγκαμῶν δορί.

320

325

ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίξεις κἀπίμομος εἰ φίλοις·
δέχον δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον πάλαι.

ΧΟ. πέποιθας ἦδη πολεμίους ἡρηκέναι;

330

ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοῦ πιδὸν σέλας θεοῦ.

ΧΟ. ὄρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
ὃ δ' οὖν ἐπέπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμίδῳ διώλετο.

335

ΧΟ. ἀναξ, ἀπαθεῖν συμμάχους ἐπίφθορον.

334

ΑΓΓ. φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίους ὀφθεῖς μόνον.

335

ΕΚ. σύ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτευχῆς οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ
Ῥῆσος παρέσται τῇδε σύμμαχος χθονί.

336

340

ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν ἅ Διὸς παῖς
εἰργοὶ στομάτων φθόρον·

στρ.

φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
 ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν. 345
 ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
 ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
 ἄσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ
 Πιερίς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει 350
 Στρυμῶν, ὅς ποτε τᾷς μελωδοῦ
 Μούσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεῖς ὕδροειδῆς
 κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
 σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος 355
 ἦκεις διφρεύων βαλιαῖσι πώλοις.
 νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν ἄδειν.
 ἄρά ποτ' αὐθις ἃ παλαιὰ 360
 Τροία τοὺς προπότας παναμερεύσει
 θιάσους ἐρώτων
 ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
 ἐπιδεξίαις ἀμίλλαις,
 κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν 365
 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;
 ὦ φίλος, εἴθε μοι
 σᾶ χειρὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
 ξας τάδ' ἐς οἶκον ἔλθοις.
 ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον 370
 Πηλεΐδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν
 δοχμίαν πεδαίρων
 σχιστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων
 δόλολόν τ' ἄκοντα πάλλων.

360 — 369 = 370 — 379

σὲ γὰρ οὐτις ὑποστάς
 Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει·
 ἀλλά νιν ἄδε γὰ
 καταφθίμενον Θρηκὶ μόρφῳ
 φίλτατον ἄχθος οἴσει.
 ἰὼ ἰὼ.

μέγας ὦ βασιλεῦ, καλόν, ὦ Θρήκη,
 σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
 ἰδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,
 κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους,
 παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
 θεός, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης,
 ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
 Μούσης ἦκων καταπνεῖ σε.

PH. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
 Ἐκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
 χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
 τείχῃ πάρειμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

EK. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος Μουσῶν μίᾳς
 Θρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
 τάληθες αἰεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
 ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπλ σ' Ἀργείων ὑπο
 Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
 οὐ γάρ τι λέξεις ὥς ἄκλητος ὦν φίλοις
 οὐκ ἦλθες οὐδ' ἤμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
 τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερούσια Φρυγῶν
 ἐλθοῦς ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
 ποίων δὲ δῶρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγενὴς ὦν βάρβαρός τε βαρβάρους
 Ἑλλησιν ἡμᾶς προύπιες τὸ σὸν μέρος.

καίτοι σε μικρᾷς ἐκ τυραννίδος μέγαν
 Ὀρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθικ' ἐγὼ χειρί,
 ὅτ' ἀμφὶ Πάργαιόν τε Παιόνων τε γῆν
 Ὀρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα
 ἔρορξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεῶν 410
 παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
 οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οὐ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
 κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει, 415
 οἷ δ' ἐν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὄχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
 πυκνὴν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι.
 ταῦθ', ὥς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον, 420
 καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
 ΡΗ. τοιοῦτός εἰμι καὐτός, εὐθείαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ μεῖζον ἢ σὺ τῇσδ' ἀπὼν χθονὸς
 λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην· 425
 ἀλλ' ἀρχιτέρω μιν γαῖά μοι, Σκύθης λεώς,
 μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
 ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένοιο δ' ἀφικόμην
 πόντου πρὸς Ἀκτᾶς, Ὀρήκα πορθμεύσας στρατόν.
 ἐνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης 430
 ἦντλεῖτο λόγχῃ Ὀρήξ τε συμμιγῆς φόνος.
 τοιαῦδε τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρεύσας τέκνα,
 τᾶξας ἔτειον δασμόν εἰς δόμους φέρειν, 435
 ἦκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περὶ ὀρίσματα,

οὐχ ὥς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
 οὐδ' ἐν ξαγχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
 ἀλλ' οἷα πόντον Θορήκιον φνσήματα 440
 κρυσταλλόπηκτα Παλιονάς τ' ἐπεξάρει,
 ξὺν τοῖσδ' ἄνπνος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
 ἀλλ' ὅστερος μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
 σὺ μὲν γὰρ ἦδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος
 κοῦδ' ἐν περαινεῖς, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας 445
 ῥίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργεῖους Ἄρην·
 ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει
 πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν
 κτεῖναι τ' Ἀχαιοὺς· θατέρᾳ δ' ἀπ' Ἰλίου
 πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμῶν τοὺς σοὺς πόνοους. 450
 ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' ἄρηται χερί·
 ἐγὼ γὰρ ἔξω τοὺς μέγ' ἀνχοῦντας δορὶ
 πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὅστερος μολῶν.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ.

στρ.

φίλα θυροεῖς, φίλος Διόθεν εἰ· μόνον 455
 φθόνον ἄμαχον ὕπατος
 Ζεὺς θέλοι ἀμφὶ
 σοῖς λόγοισιν εἰργεῖν.
 τὸ δὲ νάιον Ἀργόθεν δόρυ
 οὔτε πρὶν τιν' οὔτε νῦν 460
 ἀνδρῶν ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. πῶς μοι
 Ἀχιλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο,
 πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
 εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἤμαρ εἰσίδοιμ', ἄναξ,
 ὅτῳ πολυφόνου 465
 χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχα.

ΡΗ. τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
 προᾶξαι παρῆξω· σὺν δ' Ἀδραστεία λέγω,

454—466 = 820—832

ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης, 470

ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.

EK. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
πόλιν νεμοίμην ὥς τὸ πρὶν ποτ' ἀσφαλῆ, 475
ἢ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.

τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
οὐχ ὥδε πορθεῖν ῥάδι', ὥς λέγεις, δορί.

PH. οὐ τοῦσδ' ἀριστῆς φασιν Ἑλλήνων μολεῖν;

EK. κοῦ μεμφόμεσθ' αἳ γ', ἀλλ' ἄθην ἐλαύνομαι. 480

PH. οὐκ οὖν κτανόντες τοῦσδε πᾶν εἰργάσμεθα;

EK. μή νυν τὰ πόρρω τ' ἀγγύθεν μεθεῖς σκόπει.

PH. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή.

EK. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
ἀλλ' εἴτε λαιὸν εἴτε δεξιὸν κέρας, 485

εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστῆσαι στρατόν.

PH. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἔκτορ, θέλω.

εἰ δ' αἰσχροὺν ἡγεῖ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.

EK. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἀντάραι δόρυ.

PH. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὥς ἐπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.

EK. ἐπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495

PH. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;

EK. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσσᾶσθαι δοκεῖ
χῶ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
κρότημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασὺς
καὶ πλείστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. 500

ὃς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἐννυχὸς μολῶν
κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἦδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
εἰσῆλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
ἤρᾱτο, πεμφθεὶς Ἴλιον κατὰσκοπος·
κτανῶν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
θάσσω· κακῶ δὲ μερμέρῳ παλαίμεν.

ΡΗ. οὐδεις ἀνὴρ εὐψυχὸς ἀξιοῖ λάθρα
κτείνει τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ' ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπίρας ῥάχιν
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.

ΕΚ. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
δείξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἐνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.
ξύμβημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
μέμνησ' ἀκούσας Θρηκί τ' ἄγγελον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτὶ καὶ νεῶν κατὰσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἶπερ ἐστὶ σῶς,
ἦδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.

ΧΟ. τίνας ἀφυλακὰς; τίς ἀμείβει στρ
τὰν ἐμὰν πρώτα;
δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι
Πλειάδες αἰθέρεια·
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.

ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
 ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
 οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;
 ἀὼς δὴ πέλας ἀὼς
 γίγνεται, καὶ τις προδρομῶν
 ὅδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

535

ΗΜΙΧ. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν;

* * * *

ΗΜ. Μυγδόνος ὃν φασὶ Κόροιβον.

ΗΜ. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; ΗΜ. Κίλικας Παίων
 στρατὸς ἡγείρεν, Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.

540

ΗΜ. οὐκ οὖν Ἀνκίλους πέμπτην φυλακὴν
 βάντας ἐγείρειν

καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν;

545

ΧΟ. καὶ μὴν αἶψα Σιμῶεντος
 ἡμένα κοίτας

αὐτ.

φοινίας ὕμνεϊ πολυχορδοτάτῃ

γῆρυ' παιδολέτῳ

μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα·

550

ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν

ποιμνία· νυκτιβρόμου

σύριγγος ἰὰν κατακούω·

θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν

ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα

555

βλεφάροις πρὸς αὐτοῖς.

ΗΜ. τί ποτ' οὐ πλάθει σκοπός, ὃν ναῶν
 Ἐκτῳ ὠτρυνε κατόπταν;

ΗΜ. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.

ΗΜ. ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόγον εἰσπαίσας

560

διόλωλε; τάχ' ἂν εἴη φοβερόν μοι.

ΗΜ. αὐδῶ Ἀνκίλους πέμπτην φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

- ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος
στάξει δι' ὧτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάξει σιδήρου· καμέ τοι, πρὶν ἡσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδν φόβος.
ΟΔ. ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχης.
ΔΙ. φυλάξομαί τοι καὶν σκότῳ τιθεις πόδα.
ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρης, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
ΟΔ. ἔα·
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὄρω.
ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραζεν Ἑκτορος
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἴλκνυσται τόδε.
ΟΔ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μὲν λόχος βέβηκέ μοι;
ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
ΟΔ. θρασὺς γὰρ Ἑκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασὺς
ΔΙ. τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; οὐ γὰρ ἠΰρομεν
τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ΟΔ. στείχωμεν ὥς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
σῶζει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
τίθῃσιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
ΔΙ. οὐκουν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν
Πάριον μολόντε χρὴ καρατομεῖν ξίφει;
ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
ζητῶν δυνήσκει τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
ΔΙ. αἰσχρόν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον.
ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σῶζομεν τάδε

σκυλεύματ'· ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
 πείθου, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.
 ποῖ δ' ἡ λιπόντες Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595
 χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,
 εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἑκτορ' ἢ Πάριν θεὸς
 δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
 Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ;
 ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον, 600
 οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
 μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθαι,
 τείχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
 λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον.
 τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος 605
 εὐνὰς ἔασον καὶ κατατόμους σφαγὰς·
 ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χειρός.
 θέσποιν' Ἀθάνᾳ, φθέγματος γὰρ ἡσθόμην
 τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
 παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς αἰεί ποτε· 610
 τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν κοῦ κατηύνασται φράσον,
 πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;
 ὃδ' ἐγγὺς ἦσται κοῦ συνήθροισται στρατῷ,
 ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν
 Ἑκτωρ, ἕως ἂν νύξ ἀμείψηται φάος. 615
 πέλας δὲ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων
 λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
 στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
 ταύτας κτανόντες δεσπότην κομίζετε,
 κάλλιστον οἴκοις σκῦλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620
 τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.
 Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρηκίον λεῶν,
 ἢ μοι πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πώλους μέλειν.
 ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σὺ·

- τρίβων γὰρ εἴ τὰ κομπὰ καὶ νοεῖν σοφός. 625
 χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὐ μάλιστα ἂν ὠφελοῖ.
 ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἐκ τινος πεπνυσμένον
 δόξας ἀσήμεους πολεμίων μεμβλωκότων.
 ΔΙ. πόττερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; 630
 ΑΘ. μόνος· πρὸς εὐνὰς δ', ὥς ἔοικεν, Ἐκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.
 ΔΙ. οὐκ οὐν ὑπάρχειν τόνδε καθθανόντα χρὴ;
 ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χειρὸς θανεῖν. 635
 ἀλλ' ὥπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
 τάχυν'· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἄρωγος ἐν πόνοις παραστατεῖν,
 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρὴ παθεῖν, 640
 οὐκ οἶδεν οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου.
 ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
 Ἐκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σ' ἐχρῆν;
 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
 ἢ κλῶπες ἄνδρες ἢ κατὰσκοποὶ τινες. 645
 ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἡδὲ πρευμενῆς Κύπρις.
 μέλει δ' ὁ σὸς μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
 τιμῆς, ἐπαινω δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
 ἥκω πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγαν φίλον, 650
 τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θορήκιον θεᾶς
 Μούσης, πατὴρ δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
 ΠΑ. αἶέ ποτ' εὖ φρονουῦσα τυγχάνεις πόλει
 κἄμοι, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
 κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει. 655
 ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φῆμιν δὲ τις

φύλαξιν ἐμπέπτωκεν ὥς κατάσκοποι
ἦκουσ' Ἀχαιῶν. χῶ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
ὃ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι,
ὧν εἶνεκ' εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἑκτορος. 660

ΑΘ. μηδὲν φοβηθῆς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Θρηῖκα κοιμήσων στρατόν.

ΠΑ. σὺ τοί με πείθεις, σοῖς δὲ πιστεύων λόγοις
τάξιν φυλάξων εἰμ' ἐλεύθερος φόβου.

ΑΘ. χάρεϊ· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά,
ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὄρᾶν. 665

γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὕμᾱς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρωμένους,
Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.

κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρήκιος στρατηλάτης, 670

ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χρῆ
φεύγειν πρὸς ὀλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
σκηπτοῦ πιόντος πολεμίων σῶζειν βίον;

ΗΜ. ἔα ἔα·

βάλε βάλε βάλε βάλε, 675

θένε θένε· τίς ὅδ' ἀνὴρ;

λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.

κλῶπες οἵτινες κατ' ὄρφνην

τόνδε κινουῦσι στρατόν.

δεῦρο δεῦρο πᾶς. 680

τούσδ' ἔχω, τούσδ' ἔμαρψα.

τίς ὁ λόχος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

ΟΔ. οὐ σε χρῆ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας
κακῶς.

ΗΜ. οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρων μο-
λεῖν;

ΟΔ. ἴστω. θάρσει. ΗΜ. πέλας ἴθι. παῖε πᾶς. 685

ΟΔ. ἥ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ΧΟ. ἀλλὰ τὸν κτε-
νοῦντα σέ.

ΟΔ. ἴσχε πᾶς τις. ΗΜ. οὐ μὲν οὖν. ΗΜ. ᾧ, φίλιον
ἄνδρα μὴ θένης.

ΗΜ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος. ΗΜ. ἔμαθον· ἴσχε
πᾶς δόρυ.

ΗΜ. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ΟΔ. τῇδ' ἐπὶ κατέ-
δομεν.

ἔρπε πᾶς κατ' ἔκνος αὐτῶν. ΗΜ. ἡ βοὴν ἔργε-
τέον; 690

ΗΜ. ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐν νυκτὶ
φόβῳ.

ΧΟ. τίς ἀνδρῶν ὁ βᾶς; 695

τίς ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται,

χέρα φνγῶν ἐμάν;

πόθεν νιν κυρήσω;

τίνι προσεικάσω,

ὅστις δι' ὄρφνης ἤλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ

διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;

Θεσσαλὸς ἦ

παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;

ἢ νησιώτης σποράδα κέκτῃται βίον;

τίς ἦν πόθεν ποίας πάτρας;

ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;

ΗΜ. ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσεὺς τοῦργον ἢ τίνος τόδε;

εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, δοκεῖ. 700

ΗΜ. δοκεῖ γάρ; ΗΜ. τί μὴν οὔ;

ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

ΗΜ. τίν' ἀλκὴν; τίν' αἰνεῖς; ΗΜ. Ὀδυσσῆ.

ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ.

ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος

κατὰ πόλιν, ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων

ῥακοδύτῳ στολᾷ
 πυκασθεῖς, ξιφήρης
 κρύφιος ἐν πέπλοις.
 βίον δ' ἐπαιτῶν εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρεις, 715
 ψαφαρόχρουν κάρα πουλυπινές τ' ἔχων·
 πολλὰ δὲ τὰν
 βασιλίδ' ἐστίαν Ἀτρειδᾶν κακῶς
 ἔβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὧν στρατηλάταις.
 ὅλοιτ' ὅλοιτο πανδίκως, 720
 πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἔχνος βαλεῖν.
 εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει·
 Ἐκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
 τί λάσκων; ΗΜ. δυσοίζων.
 τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς; 725
 καθ' ἡμᾶς περᾶσαι ΗΜ. τίν' ἀνδρῶν;
 οἷ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.
 ἰώ, θαίμονος τύχη βαρεῖα. φεῦ φεῦ.
 ἔα·
 σῖγα πᾶς, ὕφριξ'· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. 730
 ἰὼ ἰώ,
 συμφορὰ βαρεῖα Θωρηκῶν. ΧΟ. συμμάχων τις ὁ
 στένων.
 ἰώ.
 δύστηνος ἐγὼ σύ τ', ἄναξ Θωρηκῶν,
 ὦ στρυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδών·
 οἷόν σε βίου τέλος εἶλεν. 735
 τίς εἰ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
 ἀμβλῶπες ἀνγαί, κοῦ σε γιγνώσκω τορῶς.
 ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὖρω;
 ποῦ δῆθ' Ἐκτωρ
 τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; 740
 τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς;
 οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς

δράσας ἀφανῇ φροῦδος, φανερόν
Θρηξίλιν πένθος πολυπεύσας.

ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι 745
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.

ΗΝ. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.
ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ,

οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου 750
τραύματος εἶσω. πῶς ἂν ὀλοίμην;
χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον;

ΧΟ. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ· 755
σαφῶς γὰρ αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας.

ΗΝ. κακῶς πέπρακται καπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἰσχιστα· καίτοι δις τόσον κακὸν τότε·
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὐ;
τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία. 760

ἡμεῖς δ' ἀβούλως ἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἦννας Ἐκτόρεια χεῖρ,
ξύνθημα λέξας, εὐδομεν πεδοστιβεῖς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν 765
ἔκειτο τεύχη, πληκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήροσθ', ὥς ἄναξ ἐπεύθετο
κρατοῦντας ὑμᾶς ἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι· φαύλως δ' ἠϋδομεν πεπτωκότες.
καγὰρ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου 770
πῶλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν ἐς ἀλκὴν, ἀφθόνῳ μετρῷ χειρὶ.
λεύσσω δὲ πῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὥς δ' ἐκινήθην ἐγώ,

- ἐπτηξάτην τε κἀνεχωρείτην πάλιν· 775
 ἦπυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
 κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
 οἳ δ' οὐδέν· οὐ μὲν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλείονα,
 ἠῦδον δ' ἀπελθὼν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.
 καὶ μοι καθ' ὕπνου δόξα τις παρίσταται· 780
 ἵππους γὰρ ἄς ἔθρεψα κἀδιφρηλάτουν
 Ῥῆσῳ παρεστώς, εἶδον, ὥς ὄναρ δοκῶν,
 λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν·
 θείνουντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
 ἦλαννον, αἳ δ' ἔρρεγκον ἐξ ἀρτηριῶν 785
 θυμὸν πνέουσai κἀνεχαίτιζον φόβην.
 ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
 πῶλοισιν· ἐννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.
 κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμὸν νεκρῶν.
 θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς 790
 βάλλει με δυσθνητοῦντος αἵματος νέου.
 ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
 καὶ μ' ἔγχος ἀνγάζοντα καὶ θηρώμενον
 παῖει παραστάς νεῖραν εἰς πλευρὰν ξίφει
 ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἡσθιόμην 795
 πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
 πίπτω δὲ πρηνής· οἳ δ' ὄχημα πωλικὸν
 λαβόντες ἵππων ἴεσαν φυγῇ πόδα.
 ᾧ ᾧ.
 ὀδύνη με τείρει, κούκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
 καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὀρῶν, τρόπῳ δ' ὅτῳ 800
 τεθνᾶσιν οἳ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
 οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
 πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονηθέναι.
 ἦνίοχε Θρηκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
 μηδὲν δύσοιξ' οὐ πολέμους δρᾶσαι τάδε. 805

Ἐκτωρ δὲ καὐτὸς συμφορᾷς πεπυσμένος
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὥς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.

ΕΚ. πῶς οἱ μέγιστα πῆματ' ἐξειργασμένοι
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχυρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατός, 810
κοῦτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς δώσει δίκην
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. 815
εὖ νυν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοσται πατὴρ,
ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστῆς μόρος
μένει σε δρωῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἐκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 820
μέγ' ἄρ' ἐμοὶ μέγ', ὃ πολίοχον κράτος,
κακὸν ἔμολεν, ὅτε σοι
ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναῦς πύρ' αἰθεῖν [Ἀργείων στρατόν],
ἐπεὶ ἄρρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ 825
οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἐβριξ',
οὐ τὰς Σιμοεντιάδας πηγὰς· μή μοι
κότον, ὃ ἄνα, θῆης· ἀναίτιος γὰρ
ἔργωγε πάντων.
ἦν δὲ χρόνῳ παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον 830
πύθῃ, κατὰ με γᾶς
ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.

ΗΝ. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμήν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα 835
[οὔθ' οἱ παθόντες οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι]
ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,

ὅτ' με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
 ἵππων ἐρασθεῖς, ὧν ἕκατι συμμάχους
 τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκῆπτων μολεῖν.
 ἦλθον, τεθνᾶσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις 841
 ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺ συμμάχους κτανῶν.
 μὴ γάρ τι λέξης ὧς τις Ἀργείων μολῶν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς ἂν ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν, μολόντων ὧν σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἷ δὲ μείζονα
 παθόντες οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος. 850
 ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
 Ῥήσου μολῶν ἐξηῦρεν [εἰ μὴ τις θεῶν
 ἐφραξε τοῖς κτανούσιν], οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾶ τάδε. 855
 ΕΚ. χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαιικὸς λεώς,
 κούδεν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἄρ' ἀρχώμεσθα; μὴ μ' ἔρως ἔλοι
 τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. 860
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατέκτανεν·
 χρόνον γὰρ ἤδη φρουῶδος ὧν οὐ φαίνεται. 865
 ΗΝ. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσεύς·
 ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
 ΕΚ. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπεὶ περ σοὶ δοκεῖ.
 ΗΝ. ὦ γοῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι;

- ΕΚ. μὴ θνητῶν· ἄλλος γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
- ΗΝ. ποῖ δὴ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
- ΕΚ. οἶκός σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται.
- ΗΝ. καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χεῖρες;
- ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
- ΗΝ. ὅλοιθ' ὁ δρᾶσας. οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται 875
γλῶσσ', ὥς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.
- ΕΚ. λάξυσθ'· ἄγοντες δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς,
οὕτως ὅπως ἂν μὴ γκαλῇ πορσύνετε·
ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεῶν
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημῆναι νεκροὺς 880
θάπτειν κελεύειν λεωφόρον πρὸς ἐκτροπᾶς.
- ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθος
δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
ἔα ἔα. ᾧ ᾧ. 885
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ᾧ βασιλεῦ,
τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ λεύσσων τόδε φάσμα.
- ΜΟΤ. ὁρᾷν πάρεστι, Τρωῆς· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα συγγόνων μίᾳ
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἄξιαν τίσει δίκην.
ἱαλέμῳ αὐθιγενεῖ 895
τέκνον σ' ὀλοφύρομαι, ᾧ
ματρὸς ἄλγος, οἶαν
ἐκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
ἣ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,

895 — 903 = 906 — 914

ἀπὸ μεμφομένης ἐμοῦ πορευθεῖς,
 ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
 ὦμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φίλῃ
 φίλῃ κεφαλῇ, τέκνον, ὦμοι.

Ο. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν
 ἔχοντι, καὶ γὰρ τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον. 905

ΙΟΤ. ὅλοιτο μὲν Οἰνεΐδας,
 ὅλοιτο δὲ Λαρτιάδας,
 ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
 ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
 ἃ δ' Ἑλλανα λιποῦσα δόμον 910

Φρυγίων λεχέων ἐπλευσε πλαθεῖς·
 ὑπ' Ἰλίου ὤλεσε μὲν σὲ κατὰ Τροίας,
 φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.

ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Αἰδοῦ μολῶν, 915
 Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·
 ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
 τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.

περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοὰς
 λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίσις, 920
 ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας

Πάγγαιον ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι
 Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας
 κλεινῇ σοφιστῇ Θρηκί, καὶ τυφλώσαμεν
 Θάμυριν, ὅς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην. 925

καπεῖ σὲ τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
 καὶ παρθενείαν, ἥκ' εἰς εὐύδρου πατρὸς
 δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον εἰς χέρα
 Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
 ἐνθ' ἐκτραφεῖς κάλλιστα παρθένων ὕπο, 930

Θρήκης ἀνάσσω·ν πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
 καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαρμάτους
 ἀλκὰς κορύσσουντ' οὐκ ἐδείμναινον θανεῖν·
 Τροίης δ' ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτέ,
 εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἔκτορος 935
 πρῆσβεύμαθ' αἶ τε μυρῖαι γερονσίαι
 ἔπεισαν ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι φίλοις.
 σὺ τοῦδ', Ἀθάνεια, παντὸς αἰτία μόρου,
 οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
 ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι. 940
 καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρῆσβέομεν
 Μοῦσαι μάλιστα κἀπιχρώμεθα χθονί,
 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
 ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέψιος νεκροῦ
 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σὺ· Μουσαῖόν τε σὸν 945
 σεμνὸν πολίτην κἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγανοί τ' ἡσκήσαμεν.
 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
 θρηνηῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλου οὐκ ἐπάξομαι.
 ΧΟ. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρήκιος τροχηλάτης 950
 ἐδέυννας, Ἔκτορ, τῶδε βουλευῆσαι φόνον.
 ΕΚ. ἤδη τάδ'· οὐδὲν μάντεων ἔδει φράσαι
 Ὀδυσσεὺς τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λεύσσω, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
 κήρυκας, ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι χθονί;
 ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῶδε καὶ τευῆαι τάφον
 καὶ ξυμπυρῶσαι μυρῖων πέπλων χλιδὴν· 960
 φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

- ΜΟΤ. οὐκ εἴσι γαίᾳς εἰς μελάγχμιον πέδον·
 τοσόνδε νύμφην τὴν ἐνερθ' αἰτήσομαι
 τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτης δέ μοι 965
 τοὺς Ὀρφεὺς τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
 κάμοι μὲν ὥς θανῶν τε κοῦ λεύσσω φάος
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταῦτόν ποτε
 ἔτ' εἴσιν οὐδὲ μητρὸς ὄψεται θέμας,
 κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς 970
 ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
 Βάκχου προφήτης ὥστε Παγγαίου πέτραν
 ὄκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
 ῥᾶον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
 οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν. 975
 θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἔπειτ' Ἀχιλλῇ Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
 οὐ ῥύσεται νιν Παλλάς, ἣ σ' ἀπέκτανε·
 τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
 ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί, πόνοι βροτῶν, 980
 ὥς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
 ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα.
 ΧΟ. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
 σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
 Ἔκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. 985
 ΕΚ. χωρεῖτε, συμμάχους θ' ὀπλίξεσθαι τάχος
 ἀνωχθε πληροῦν τ' ἀνχένας ξυνωρίδων.
 πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος ἀνδρῶν ὥς ὑπερβαλὼν τάφρου
 τεῖχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν 990
 πέποιθα Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἀκτινα τὴν στείχουσιν ἡλίου φέρειν.

ΧΟ. πείθου βασιλεῦ· στείλωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίῃ δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ταφῆς κατέσφαξαν, Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέ- 10
λαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμοδὸν ἐννυμφα-
γώγησεν. Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη καὶ . . . κηδεύ-
σασα, πρὸς τὰς Ὀδυσσεύς ἤχθη σκηνᾶς, τούτῳ λα-
τρεύειν δοθεῖσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἦκω λιπὼν Αἴγαιον ἄλμυρόν βάθος
 πόντοιο Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηίδων χοροὶ
 κάλλιστον ἶχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
 ἐξ οὗ γὰρ ἄμφι τήνδε Τρωικὴν χθόνα
 Φοῖβός τε καὶ γὰρ λαῖνους πύργους πέριξ
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὐ ποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορός
 ὄλωλε πορθηθεῖς. ὁ γὰρ Παρναῖος
 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόσας
 πύργων ἐπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
 ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπισχῶν δόρυ.
 ἔρημα δ' ἄλσῃ καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροισι
 πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἐρκείου θανών.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 πρύμνηθεν οὖρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ
 ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οἱ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.

ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεῆς
 Ἥρας Ἀθάνης δ', αἱ συνεξείλον Φρύγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς· 25
 ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει
 πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς 30
 εἰληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς
 Ἑλένη, νομισθεῖς αἰχμάλωτος ἐνδίκως. 35
 τὴν δ' Ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷ θέλει,
 πάρεστιν Ἑκάβῃ κειμένη πυλῶν πάρος
 δάκρυα χέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
 ἧ παῖς μὲν ἄμφι μνήμ' Ἀχιλλεῖον τάφου
 οἴκτρᾳ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη, 40
 φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν' ἦν δὲ παρθένον
 μεθ' ἧκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις 45
 ξεστὸν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάνθοις ἔτι.
 ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
 μέγαν δὲ δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν; 50
 ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
 ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
 ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

- ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἄγγελεις ἔπος, 55
 ἢ Ζηνὸς ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
- ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας εἵνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
 πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύνامي, ὥς κοινήν λάβω.
- ΠΟ. ἢ ποῦ νιν ἐχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
 εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; 60
- ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθε· κοινῶσει λόγους
 καὶ συμπονήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
- ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν·
 πότερον Ἀχαιῶν ἤλθες εἵνεκ' ἢ Φρυγῶν;
- ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω, 65
 στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
- ΠΟ. τί δ' ὥδε πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
 μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;
- ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὕβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
- ΠΟ. οἶδ', ἥνικ' Ἀλας εἶλκε Κασάνδραν βίᾳ. 70
- ΑΘ. κοῦδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
- ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῶ σθένει.
- ΑΘ. τοιγὰρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
- ΠΟ. ἔτοιμ' ἂ βούλει τὰπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
- ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75
- ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἄλμυρὰν ἄλα;
- ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
 καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
 πέμψει γνωφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
 ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραῦνιον, 80
 βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
 σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες Αἴγαιον πόρον
 τρικνυμίαῖς βροέμοντα καὶ δίναις ἄλός,
 πληῖσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
 ὥς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν 85
 εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

- ΠΟ. ἔσται τάδ'· ἥ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
 δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἄλός.
 ἄκται δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες
 Σκυρὸς τε Αἴημιός θ' αἱ Καφῆρειοί τ' ἄκραι 90
 πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
 λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χειρῶν καταδόκει,
 ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξιῇ κάλως.
 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, 95
 ναοὺς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
 ἐρημιά δοὺς αὐτὸς ὦλεθ' ὕστερον.
- ΕΚ. ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλῇν,
 ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
 τάδε καὶ βασιλῆς ἐσμεν Τροίας. 100
 μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχον.
 πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
 μηδὲ προσίστω προῶραν βιότου
 πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
 αἰαῖ αἰαῖ. 105
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
 ἧ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; 110
 τί δὲ θρηνηῆσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλίσεως, ὥς διάκειμαι,
 νῶτ' ἐν στεροῦς λέκτροισι ταθεῖς'.
 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων 115
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἰλίξαι
 καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων

ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
 μοῦσα δὲ χαῦτη τοῖς δυστήνοισι
 ἄτας κελαδεῖν ἄχορεύτους.
 προῶραι ναῶν ὠκεῖται,
 Ἴλιον ἱερὸν αἰὲν κώπαις
 δι' ἅλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
 Ἑλλάδος εὐόρμους
 αὐλῶν παιᾶνι στυγνῶ
 συρίγγων τ' εὐφρόγγων φωναῖς
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθ',
 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις
 τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
 στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λῶβαν
 τῷ τ' Εὐρώτῃ δυσκλείαν,
 ἃ σφάζει μὲν
 τὸν πεντήκοντ' ἄροτῆρα τέκνων
 Πριάμον, ἐμέ τε μελέαν Ἐκάβαν
 εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὧμοι θάκους οἴους θάσσω
 σκηναῖς ἑφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
 δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων,
 κουρᾷ ξυρήκει πενθήρη
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχείων Τρώων
 ἄλοχοι μέλεια καὶ δύσνυμφοι,
 τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν·
 μάτηρ δ' ὥσει πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γῶ
 μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν
 οἶαν ποτὲ δὴ
 σκήπτρῳ Πριάμου διεριδομένα

ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξήρχον θεοῦς.

HMIX. Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωῦσσεις; στρ.
ποῖ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄιον οἰκτους οὖς οἰκτίζει. 155
διὰ δὲ στέρνων φόβος αἰσσει
Τρωάσιν, αἰ τῶνδ' οἰκων εἰσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

EK. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἦδη
κινεῖται κωπήρης χεῖρ. 160

HMIX. οἶ γὰρ τλάμων, τί θέλουσ'; ἦ ποῦ μ' ἦδη
ναυσθλώσουσιν πατρίας ἐκ γᾶς;

EK. οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν.

HMIX. ἰὼ ἰά.
μέλει μοι χθονὲς ἐπακουσόμεναι 165
Τρωάδες, ἔξω κομισασθ' οἰκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.

EK. ἔξ.
μή νῦν μοι τὰν 170
ἐμβακχεύουσιν Κασάνδραν
πέμψητ' ἔξω,
αἰσχύναν Ἀργεῖοισιν,
μαινάδ', ἐπ' ἄλγαι δ' ἄλγυνθῶ.
ἰὼ

Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεῖς,
δύστανοι δ' οἷ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες. 175

HMIX. οἶμοι. τρομερὰ σκηναὶς ἔλιπον ἀντ.
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσόμενα,
βασιλεία, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,

153 — 175 = 176 — 196

ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
 στέλλονται κινεῖν κώπας.

ΕΚ. ᾧ τέκνον, ὄρθρεῦοι σὰν ψυχάν,
 ἐκπληχθεῖς ἦλθον φρίκα.

ΗΜΙΧ. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
 τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;

ΕΚ. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.

ΗΜΙΧ. ἰὼ ἰὼ.

τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
 ἢ νησαίων μ' ἄξει χώραν
 δύστανον πόρσῳ Τροίας;

ΕΚ. φεῦ φεῦ.

τῷ δ' ἅ τλάμων
 ποῦ πᾶ γαίας δουλεύσω γραῦς,
 ὥς κηφήν, ἅ
 δειλαία νεκροῦ μορφή,
 νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ
 τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'
 ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας
 ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκοις

τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις·
 οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
 δινεύουσ' ἐξαλλάξω.

νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,
 νέατον· μόχθους ἔξω κρείσσους,
 ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων·
 ἔρροι νύξ αὐτὰ καὶ δαίμων·
 ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα
 πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
 τὰν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν

Θησέως εὐδαίμονα χώραν.

μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ' Εὐρώτα,
τὰν ἐχθίσταν θεράπυναν Ἑλένας,
ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητῷ.

210

τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπιδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἥκουσ'
εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεῖα·

ἀντ.

215

τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.

καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου

220

Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω
καρύσσεσθαι στεφάνοις ἄρετᾶς.
τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν

Ἰονίῳ * * πόντῳ,

225

ἃν ὑγραίνει καλλιστεύων

ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων

Κροῶτις ζαθέαις παγαῖσι τρέφων
εὐάνδρον τ' ὀλβίζων γᾶν.

καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς

230

κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίης

στείχει ταχύπουν ἶχνος ἐξανύων.

τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

Δωρίδος ἐσμέν χθονὸς ἥδη.

ΤΑ. Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθ' αὖ εἰς Τροίαν ὁδοῦς

ἐλθόντα κῆρυκ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,

236

ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθ' σοι, γύναι,

Ταλθύβιος ἦκω καινὸν ἀγγελῶν λόγον.

ΕΚ. τόδε, φίλαι Τρωάδες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.

ΤΑ. ἥδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.

240

- ΕΚ. αἰαῖ, τίν' ἦ Θεσσαλίας πόλιν
Φθιάδος εἶπας ἦ Καδμείας χθονός;
- ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ' ὁμοῦ λελόγχατε.
- ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μένει; 245
- ΤΑ. οἶδ'· ἄλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
- ΕΚ. τοῦμόν τίς τίς ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;
- ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
- ΕΚ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν; 250
ἰὼ μοί μοι.
- ΤΑ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
- ΕΚ. ἦ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένου, ἧ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;
- ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης. 255
- ΕΚ. ῥῖπτε, τέκνον, ζαθέους
κλῆδας, ἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφάνων ἱεροὺς στολμούς.
- ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν; 259
- ΕΚ. τί δ' ὁ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος [ποῦ μοι];
- ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἦ τίν' ἱστορεῖς;
- ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔξευξεν;
- ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
- ΕΚ. οἴμοι ἐγὼ· τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν. 265
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦ νόμος ἦ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
- ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
- ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἄρ' αἰ μὲν ἀέλιον λεύσσει;
- ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων. 270
- ΕΚ. τί δ' ἂ τοῦ χαλκεομήστορος Ἑκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
- ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

- ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος ἅ τριτοβάμονος χειρὶ 275
 δευομένα βάκτρον γεραιῷ κάρῃ;
 ΤΑ. Ἰθακὸς Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.
 ΕΚ. ἔ. ἔ.
 ἄρασσε κροῖα κούριμον,
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν. 280
 ἰὼ μοί μοι.
 μυσαρῷ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
 πολεμίῳ δίκας, παρὰ νόμῳ δάκει,
 ὃς πάντα τὰ κεῖθεν ἐνθάδ' 285
 ἀντίπαλ' αὐθις ἐκείσε διπτύχῳ γλώσῃ
 φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα τιθέμενος. πάντως
 γοῶσθ', ὦ Τρωάδες, με.
 βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
 ἅ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ 290
 προσέπεσον κλήρῳ.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
 ΤΑ. ἔτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν 295
 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὥς στρατηλάτῃ
 εἰς χεῖρα δῶμεν· εἴτα τὰς εἰληγμένας
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
 ἔα, τί πεύκης ἐνδον ἴσταται σέλας;
 πιμπρᾶσιν ἢ τί δρῶσι Τρωάδες μυχούς,
 ὥς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300
 πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα
 θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοῦλεύθερον
 ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
 ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλλῃ. 305
 οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
 μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
 23*

ΚΑ. ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω στο
 λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
 ὦ Τμήν, ὦ Τμέναι' ἄναξ, ἰὸν ἰού.
 μακάριος ὁ γαμέτας,
 μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
 κατ' Ἄργος ἃ γαμουμένα.
 ὦ Τμήν, ὦ Τμέναι' ἄναξ.
 ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
 γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
 φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
 ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
 ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
 ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν,
 διδοῦσ' ὦ Τμέναιε σοί,
 διδοῦσ' ὦ Ἐκάτα φάος,
 παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἃ νόμος ἔχει.
 πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορόν, εὐὰν εὐοῖ,
 ὥς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ
 μακαριωτάταις τύχαις.
 ὁ χορὸς ὅσιος,
 ἄγε σὺ Φοῖβέ νυν· κατὰ σὸν ἐν δάφναις
 ἀνάκτορον θυηπολῶ,
 ὦ Τμήν, ὦ Τμέναι', Τμήν.
 χόρευε, μᾶτερ, ἄναγε, πόδα σὸν
 ἔλισσε τᾷδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
 φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
 βοᾶτε τὸν Τμέναιον, ὦ,
 μακαρίαις ἀοιδαῖς
 ἰαχαῖς τε νύμφαν.
 ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόρηαι, μέλπετ' ἐμῶν γάμων
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν. 340

ΧΟ βασιλεία, βακχεύουσαν οὐ λήψει κόρην,
μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
ΕΚ Ἦφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἅταρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιδύσσεις φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον, 345
ὥς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ' οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.

παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἶ τῦχαι, τέκνον,
ἔσωφρονήκασ', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις. 350
εἰσφέρετε πεύκας δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίοις.

ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ. 355
ᾧθι βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,

Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ. 360

ἀλλ' αὖτ' ἑάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἰσι χάτερων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὔ μοι γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Αἰφείως ἀνάστασιν·
πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν 365

ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἐνθεὸς μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
οἳ διὰ μίαν γυναιῖκα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ 370

τὰ φίλτατ' ὦλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
 τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς εἵνεκα,
 καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βίᾳ λελησμένης.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι 375
 οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
 πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
 κεῖνται. τὰ δ' οἶκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐρίγνετο·
 χῆραί τ' ἔθνησκον, οἳ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις 380
 ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.
 ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
 σιγᾶν ἄμεινον τὰσχροά, μηδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' αἰοδὸς ἣτις ὑμνήσει κακά. 385
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἶκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῇ πατρῷα περιβολὰς εἶχον χθονός,
 χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὑπο· 390
 ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὄκουν, Ἀχαιοὺς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἑκτορὸς σοι λύπρ' ἄκουσον ὥς ἔχει·
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανών, 395
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἥξις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγώς.
 Πάρις τ' ἐγῆμε τὴν Διός· γήμας δὲ μή,
 σιγῶμενον τὸ κῦδος εἶχεν ἐν δόμοις. 399
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχροὺς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.

- ὦν εἵνεκ' οὐ χροή, μῆτερ, οἴκτειρεν σε γῆν,
 οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
 καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. 405
- O. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἴκείοις γελᾷς
 μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δειξείς ἴσως.
- A. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,
 οὐ τὰν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
 τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός. 410
 ἅτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκῆμασιν σοφὰ
 οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
 ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
 Ἀτρεΐω φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
 μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ, 415
 ἅτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
 καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
 Ἀργεῖ' ὀνειδῆ καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
 ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπου δέ μοι
 πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ. 420
 σὺ δ', ἥνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρήξῃ τόκος
 ἄγειν, ἔπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔσει λάτρης
 γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
- A. ἦ δεινὸς ὁ λάτρης, τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
 κήρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοινων βοροτοῖς 425
 οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.
 σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσεώς
 ἦξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
 αὐτοῦ θανεῖσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ. 430
 δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει πάθῃ·
 ὥς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
 δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
 πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἔξεται μόνος πάτραν.

οὐ δὴ στενὸν διάνυλον ᾤκισται πέτρας
 δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὄρειβάτης
 Κύκλωψ, Αἰγυστίς θ' ἡ συνὼν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς νανάγια,
 λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἑλίου θ' ἄγναι βόες,
 αἰ σάρκα φωνήεσσιν ἦσουσιν ποτε,
 πικρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρυν. ὥς δὲ συντέμω,
 ξῶν εἰς Ἑστίου κακρυγῶν λίμνης ὕδωρ
 κακ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρήσει μολών.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακουτίλῃω πόνοους;
 στεῖχ' ὅπως τάχιστ' ἐς Ἑστίου νυμφίῳ γαμώ-
 μεθα.

ἢ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
 ὃ δοκῶν σεμνὸν τι πράσσειν, Δαναίδων ἀρχι-
 γέτα.

καμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσai νυμφίου πέλας τάφου
 θηροσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λεί-
 τριν.

ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔνια,
 χαίρει· ἐκλέλοιψ' ἐορτάς, αἷς πάροιθ' ἡγαλ-
 λόμην.

ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὐδ'
 ἄγνῃ χρόᾳ
 δῶ θοαῖς αὖραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ
 ἄναξ.

ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῦ ποτ' ἐμβαλ-
 νειν με χρή;

οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἱστίοις καραδοκῶν
 ὥς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
 χαῖρέ μοι, μήτερ, θαυρώσης μηδέν, ὦ φίλῃ πα-
 τρίς.

οἷ τε γῆς ἐνερεθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθ' ἐμ'· ἦκω δ' εἰς νεκροὺς νικη-
 φόρος 460
 καὶ δόμους πέρσας Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ'
 ὕπο.

Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδορκατε
 δέσποιναν ὥς ἀναυδος εἰς πέδον πίτνει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ'· ἢ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 γραῖαν πεσοῦσαν; αἰρετ' εἰς ὄρθον δέμας. 465

ἔατέ μ', οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι,
 κείσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα κᾶτι πείσομαι.
 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεοὺς, 470
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.

πρῶτον μὲν οὖν μοι τὰ γὰθ' ἐξᾶσαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἦμην τύραννος κείς τύρανν' ἐγὴν μάμην,
 κἂν ταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγείν' ἀμην τέκνα, 475
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
 οὐ Τρωᾶς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.

κἀκείν' ἀτ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν, 480
 καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἐκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἐρκεῖω πυρᾷ,
 πόλιν θ' ἄλοῦσαν. ἄς δ' ἔθρεψα παρθέτους
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον, 485
 ἄλλοισι θρέψας ἐκ χερῶν ἀφηρέσθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὥς ὀφθήσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.

τὸ λοισθήιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
 δοῦλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. 490
 ἃ δ' ἐστὶ γῆρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἣ θυρῶν λάτριον
 κληῖδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἑκτορα,
 ἣ σιτοποιεῖν, καὶ πέδῳ κοίτας ἔχειν
 ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων, 495
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χρóa
 πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οἷ' γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἄρα
 γυναικὸς οἶον ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
 ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, 500
 οἷαις ἔλυσας συμφορὰς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ' ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
 ὥς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλεια σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
 τί θῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο; 505
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δῆποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρυνά τε κρήδεμν', ὥς πεσοῦς' ἀποφθαρῶ
 δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ. 510
 ΧΟ. ἀμφὶ μοι Ἴλιον, ὦ στρ.
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἄεισον ἐν δακρύοις
 φῶδ' ἀν' ἐπικήδειον.
 νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν 515
 ἱαχῆσω,
 τετραβάμονος ὥς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια

511 — 530 = 531 — 550

- βρέμοντα χρυσεοφάλαρον ἔνοπλον 520
 ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·
 ἴτ' ὦ πεπανμένοι πόνων,
 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον 525
 Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρα.
 τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
 τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
 κεχαρμένοι δ' αἰοιδαῖς
 δόλιον ἔσχον ἄταν. 530
 πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
 ἀντ.
 πρὸς πύλας ὠρμάθη,
 πένκα ἐν οὐρεῖα
 ξεστὸν λόχον Ἀργείων
 καὶ Δαρδανίας ἄταν 535
 θεᾶ δώσων
 χάριν ἄξυγος ἀμβροτοπώλου·
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοιο, ναὸς ὥσει
 σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
 λάινα δάπεδά τε φόνια πατρὶδι 540
 Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
 ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,
 Αἴβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
 Φρύγιά τε μέλεα, παρθένου δ' 545
 ἄεριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
 βοᾶν ἔμελπον εὐφρον'· ἐν
 δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἶγλαν
 * * ἔδωκεν ὕπνῳ. 550
 ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν

τότε ἄμφι μέλαθρα παρθένον.
 Διὸς κόραν ἐμελπόμαν
 χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
 πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
 α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
 λόχον δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφαγαὶ δ' ἄμφιβώμιοι
 Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
 καράτομος ἐρημία
 νεανίδων στέφανον ἔφερεν
 Ἑλλάδι κουροτρόφον,
 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.
 Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθυενομένην;
 παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
 φίλος Ἀστυάναξ, Ἑκτορος ἱνις.
 ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρει,
 δύστηνε γύναι, πάρεδρος χαλκείῃς
 Ἑκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,
 οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτης
 στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
 AN. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν.
 EK. ὦμοι. AN. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις
 EK. αἰαῖ. AN. τῶνδ' ἀλγέων
 EK. ὦ Ζεῦ. AN. καὶ συμφορᾶς;
 EK. τέκεα, AN. πρὶν ποτ' ἦμεν.
 EK. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία

555

560

565

570

575

στο.

580

ἀντ.

577 — 581 = 582 — 586

- AN. τλάμων. EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
 AN. φεῦ φεῦ. EK. φεῦ δῆτ' ἐμῶν
 AN. κακῶν. EK. οἴκτρά τύχα 585
 AN. πόλεος, EK. ἃ καπνοῦται.
 AN. μόλοις ὦ πόσις μοι, στρ.
 EK. βοᾷς τὸν παρ' Ἴδαν
 παῖδ' ἐμόν, ὦ μελέα.
 AN. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. 590
 EK. σύ τ' ὦ λῦμ' Ἀχαιῶν, ἄντ.
 AN. τέκνων δέσποθ' ἁμῶν
 πρεσβυγενὲς Πρίαμε.
 EK. κοίμισαί μ' ἐς Ἴδου.
 AN. οἷδε πόθοι μεγάλοι· σχετλιά, τάδε πάσχομεν
 ἄλγη, 595
 οἴχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖνται
 δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν
 Ἴδαν,
 ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὦλεσε πέργαμα Τροίας.
 αἵματόεντα δὲ θεᾷ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
 γυψὶ φέρειν τέταται· ξυγὰ δ' ἤνεσε δούλια Τροία.
 EK. ὦ πατρίς ὦ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω, 601
 νῦν τέλος οἴκτρον ὀρᾷς, καὶ ἐμόν δόμον ἐνθ'
 ἐλοχεύθην.
 ὦ τέκν', ἔρημος πόλις μάτ[ηρ ἀπολείπεται ὑμῶν]
 οἶος ἰάλεμος οἶά τε πένθη * * * * *
 δάκρυνά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται * * * * * 605
 ἄμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπι- * * * * *
 [λάθεται ἄλγεων ἀδάκρυτος.]
 XO. ὥς ἡδὺν δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
 θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἢ λύπας ἔχει.

587 — 590 = 591 — 594

- AN. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἑκτορος, τὰ δ' εἰσορᾷς;
- EK. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
- AN. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς
εἰς δοῦλον ἦκει, μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον.
- EK. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι καπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
- AN. φεῦ φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὥς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα.
- EK. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι·
κακῶ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
- AN. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
- EK. οἶ γὰρ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
- AN. εἰδὸν νιν αὐτὴ κάποβᾶσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρουσα πέπλοις κάπεκλανσάμην νεκρόν.
- EK. αἰαῖ, τέκνον, σὼν ἀνοσίῳν προσφαγμάτων·
αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὥς κακῶς διόλλυσαι.
- AN. ὄλωλεν ὥς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
- EK. οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἐνεισιν ἐλπίδες.
- AN. ὦ μῆτερ ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρείσσον ἔστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλάττει τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
 τέθνηκε κούδ' ἐν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
 λαχοῦσα πλείστον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
 ἃ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' ἠύρημένα, 645
 ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἑκτορος κατὰ στέρας.
 πρῶτον μὲν, ἐνθα καὶ προσῆ καὶ μὴ προσῆ
 ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
 κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἐνδον μένει,
 τούτου παρῆσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις 650
 εἴσω μελάνθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσεφριέμην, τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
 γλώσσης τε σιγῇν ὄμμα δ' ἥσυχον πόσει
 παρῆχον· ἦδη δ' ἅμ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν, 655
 κείνῳ τε νίκην ὦν ἐχρῆν παρίεναι.
 καὶ τῶνδε κληδῶν εἰς στράτευμα' Ἀχαιῶν
 ἔλθοιτο' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
 Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις. 660
 καὶ μὲν παρῶσας Ἑκτορος φίλον κἄρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
 στέργουσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
 καίτοι λέγουσιν ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ 665
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 [ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.]
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαξυγῇ
 τῆς συντραφείσης, ῥαδίως ἔλξει ζυγόν. 670
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφν
 ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.

σὲ δ', ὦ φίλ' Ἑκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντ
 ξυνέσει γένει πλούτῳ τε κἀνδρεία μέγαν·
 ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων
 πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.
 καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἡγεῖ κακῶν
 Πολυξένης ὄλεθρον, ἣν καταστένεις;
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
 ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.

ΧΟ. εἰς ταῦτόν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνηοῦσα δὲ
 τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἐνθα πημάτων κυρῶ.

ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὕπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χειμῶν φέρε
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ο μὲν παρ' οἴαχ', ὃ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς
 ὃ δ' ἄντλον εἰργων ναός· ἦν δ' ὑπερβάλλη
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχη
 παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτωνδρομήμασιν.
 οὔτω δὲ κἀγὼ πόλλ' ἔχουσα πῆματα
 ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖς' ἐὼ στόμα·
 νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἑκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
 κἂν ὄρῃς τάδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φ
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἦν
 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἦν ἄν ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον πάλιν

κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. 705

ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,

τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαιῶν λάτρην

στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

TA. Φρυγῶν ἀρίστου πρὶν ποθ' Ἑκτορος δάμαρ,
μὴ' μὲ στυγῆσης· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἄγγελῳ 710
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἄγγέλματα.

AN. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχει κακῶν.

TA. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἶπω λόγον;

AN. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

TA. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ. 715

AN. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

TA. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά.

AN. ἐπῆνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.

TA. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὥς πύθῃ κακὸν μέγα.

AN. οἴμοι, κακῶν τόδ' ὥς κλύω μεῖζον κακόν. 720

TA. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.

AN. αἰατ' μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

TA. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός,

AN. τοιαῦτα νικῆσεις τῶν αὐτοῦ πέρι.

TA. ῥῖψαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο. 725

ἀλλ' ὥς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ·

μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,

μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύσειν δόκει.

ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χρή·

πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σύ, 730

ἡμῖν τε πῶς γυναιῖκα μάρνασθαι μίαν

οἶόν τε; τούτων εἵνεκ' οὐ μάχης ἔρᾱν

οὐδ' αἰσχροὺς οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δρᾶν,

οὐδ' αὖ σ' Ἀχαιῶν βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.

εἰ γάρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός, 735

οὔτ' ἂν ταφείῃ παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.

σιγῶσα δ' εὖ τε ταῖς τύχαις κεχρημένη
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις
αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν πρεφυμενεστέρων τύχοις.

AN. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
[ἢ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίννεται σωτηρία,]
τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός,
ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑκτορός ποτε,
οὐ σφάγιον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
ἀλλ' ὥς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, θακρύνεις; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων,
νεοσσὸς ὥσπερ πτέρυγας εἰσπλύντων ἐμάς;
οὐκ εἴσιν Ἑκτωρ κλεινὸν ἄρπάσας δόρυ
γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,
οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν.
λυγρὸν δὲ πῆδημ' εἰς τράχηλον ὑπόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνοις.
νῦν, οὔ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἄρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἷτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔ ποτ' εἰ Διός,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἴτα δὲ Φθόονου,

Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆν' αἶ γ' ἐκφυῖσαι σ' ἐγώ, 770
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἑλλησὶ τε.

ὅλοιο· καλλίστων γὰρ ὁμμάτων ἄπο
αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἀλλ' ἄγετε φέρετε ῥίπτει', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἐκ τε γὰρ θεῶν 775

διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτει' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτει' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοῦμαντιῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας 780
μῖας γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑ. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεῖς
μητρὸς μογεράς, βαῖνε πατρῶον
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. 785
λαμβάνει' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικτος
καὶ ἀναιδεία τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλῶμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ καγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγώ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἳ γὰρ πόλεως, 795
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟ. μελίσσοτροφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών, στρ.

799 — 807 = 808 — 819

24*

νάσου περικύμονος οίκησας ἔδραν 800
 τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἔν' ἐλαίας
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθήνας,
 οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί τε κόσμον Ἀθή-
 ναις,
 ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
 στεύων ἅμ' Ἀλκμήνας γόνῳ 805
 Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν ἀμετέραν
 τὸ πάροιθεν ὅτ' ἔβας [ἀφ' Ἑλλάδος].
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀτυζόμε-
 νος 810
 πῶλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείῃ πλάταν
 ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυ-
 μνᾶν
 καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
 * * πυρὸς φοίνικι πνοᾷ καθελῶν 815
 Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
 δῖς δὲ δυοῖν πιτύλῳιν τείχη περὶ Δαρδανίας
 φονία κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 μάταν ἄρ', ὧ χρυσέαις 820
 ἐν οἶνοχόαις ἄβρᾶ βαίνων,
 Λαομεδόντιε παῖ,
 Ζανὸς ἔχεις κυλίκων
 πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
 ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται 825
 ἡμίονες δ' ἄλλαι
 ἱαχον· οἶον οἰωνὸς
 * ὑπὲρ τεκέων βοᾷ, 830
 αἶ μὲν ἄορας, αἶ δὲ παῖδας,

820 — 839 = 840 — 859

αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ
γυμνασίων τε δρόμοι
βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις·

835

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλὰς ὤλεσ' αἰχμὰ.

Ἔρως Ἔρως, ὃς τὰ Δαρ-
δάνεια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
οὐρανίδαισι μέλων·

ἀντ. 840

ὥς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·

845

τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν,
εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φρουῖδα Τροίᾳ.

850

855

E. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
[Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι καὶ στρατεύμ' Ἀχαιῶν].
ἤλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικὸς εἶνεν', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὃς ἐξ ἐμῶν

860

865

δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
 κείνος μὲν οὖν ἔδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῇ.
 ἦκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἠδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω,
 ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
 κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οἷπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
 κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείων χθόνα.
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόνον
 Ἑλένης ἔασαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
 Ἑλληνίδ' εἰς γῆν κᾶτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσοι τεθνῶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
 ἀλλ' εἴα χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὅπᾳνες,
 κομίζετ' αὐτὴν τῆς μισαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα καπὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
 ὅστις ποτ' εἰ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι,
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν
 προσηνξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
 βαλνῶν κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγει.

ΜΕ. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὥς ἐκαίνισας θεῶν.

ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σῆν.
 ὄρῳ δὲ τήνδε φεῦγε, μή σ' ἔλῃ πόδιφ.
 αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
 πίμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χοῖ πεπονθότες.

ΕΛ. Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου
 τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.

ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμενὴν,
ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γινῶμαι τίνες
Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;

900

ME. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλὰ πᾶς στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηεις.

EA. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὥς οὐ δικαίως, ἣν θάνω, θανοῦμεθα;

ME. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυνθ', ἀλλὰ σε κτενῶν.

905

EK. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεῖς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.

910

ME. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' εἵνεχ', ὥς μάθῃ, λόγων
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῇσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

EA. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψει πολεμίαν ἡγούμενος.
ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τὰμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.

915

πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε
Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανῶν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἐνθένδε τὰπίλοιπ' ἄκουσον ὥς ἔχει.

920

ἔκρινε τρισσὸν ξεῦρος ὅδε τριῶν θεῶν·
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις
Φρυγί στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,
Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους
[τυραννίδ' ἔξειν, εἴ σφε κρίνειεν Πάρις].
Κύπρις δὲ τοῦμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη

925

δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
 κάλλει. τὸν ἐνθένδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον·
 νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ' οὔμοι γάμοι
 ὦνθησαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.

930

ἃ δ' ἠντύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ
 εὐμορφίᾳ πραθεῖσα κῶνειδίζομαι
 ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρῳ λαβεῖν.
 οὔπω με φήσεις αὐτὰ τῶν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε [καὶ Πάριον]·
 ὅν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.

935

εἶεν.

οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
 τί δὴ φρονήσας' ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμην
 ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
 τὴν θεὸν κόλαξε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
 ὅς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κέλνῃς δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
 ἐνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον·
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχούς,
 χρῆν μ', ἥνικ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 ἔσπενδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
 πύργων πυλωροὶ καπὸ τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλάκις μ' ἐφηῦρον ἐξ ἐπάλξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
 βία δ' ὁ καινός μ' οὔτος ἀρπάσας πόσις
 Διήφορος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.

940

950

955

960

πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὃ μὲν βία γαμεῖ,
 τὰ δ' οἰκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων
 πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 βούλει, τὸ χρήζειν ἁμαθὲς ἐστί σοι τόδε. 965
 βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρῃ
 πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς κακοῦργος οὕσα· δεινὸν οὖν τόδε.
 τοῖς θεοῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
 καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα. 970
 ἐγὼ γάρ Ἑραν παρθένον τε Παλλάδα
 οὐκ εἰς τοσοῦτον ἁμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
 ὥσθ' ἣ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημποῖα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγίᾳ δουλεύειν ποτέ.
 αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι 975
 ἤλυθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ εἵνεκ' ἂν θεὰ
 Ἥρα τοσοῦτον ἐσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
 πότερον ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθάνᾳ θεῶν τινος θηρωμένη,
 ἢ παρθευεῖαν πατρὸς ἐξῆτήσατο 980
 φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἁμαθεὶς ποιεὶ θεᾶς
 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσης σοφούς.
 Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδί Μενέλεω δόμους.
 οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ 985
 αὐταῖς Ἀμύκλαις ἦγαγεν πρὸς Ἴλιον;
 ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
 τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
 καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς. 990
 σὺ γοῦν ἰδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
 χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.

ἐν μὲν γὰρ Ἀργεὶ μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
 χροσῶ ῥέουσας ἥλπισας κατακλύσειν 996
 δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
 εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
 τίς Σπαρτιατῶν ἥσθητ', ἢ ποῖαν βοὴν
 ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου 1000
 τοῦ συζύγου τ' ἐτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρα πω;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἤλθες Ἀργεῖοί τέ σου
 κατ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,
 εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμός 1005
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
 εἰς τὴν τύχην δ' ὀρώσα τοῦτ' ἥσκεις ὅπως
 ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τάρετῃ δ' οὐκ ἤθελες.
 κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις 1010
 πύργων καθιεῖς ὥς μένους' ἀκουσίως;
 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη
 ἢ φάσγανον θήγους', ἃ γενναῖα γυνὴ
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις· 1015
 ὦ θύγατερ ἐξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
 πέμψω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλλήνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις 1020
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἡθελες·
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι. κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατὰπτυστον κάρα·

- ἦν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις 1025
 φοίκη τρέμουσαν κρατ' ἀπεσकुθισμένην
 ἔλθειν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
 ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἴν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἄξιως τήνδε κτανῶν 1030
 σαντοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θῆς
 γυναιξί, θυήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.
 XO. Μενέλαε, προγόνων ἄξιως δόμων τε σῶν
 τίσαι δάμαρτα κάφελου πρὸς Ἑλλάδος 1035
 ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.
 ME. ἐμοὶ σὺν συμπέπτωκας εἰς ταῦτόν λόγον,
 ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἔλθειν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας
 πόνουσ τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
 θανούσ', ἴν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
 EA. μή, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 προσθεῖς ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.
 EK. μηδ' οὐς ἀπέκτειν' ἥδε συμμαχούς προδῶς·
 ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. 1045
 ME. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
 τήνδ' ἐκκομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.
 EK. μή νυν νεῶς σοὶ ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος.
 ME. τί δ' ἔστι; μεῖζον βροῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 1050
 EK. οὐκ ἔστ' ἐραστῆς ὅστις οὐκ αἰὲ φιλεῖ.
 ME. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
 ἔσται δ' ἂ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
 εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
 ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἄξια κακῶς 1055
 κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σῶφρονεῖν

πάσαισι φήσει. ῥάδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἄν ἔτ' ὥς' αἰσχίονες.

- ΧΟ. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ στρ. 1060
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προύδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν 1065
Ἰδαϊά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρυτα ποταμῖα
τέρμονά τε πρωτόβολον ἄλλῳ
τὰν καταλαμπομέναν ξαθέαν θεράπυναν. 1070
φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ' ἀντ.
εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ζάθιοι σελα- 1075
ναι συνδῶδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβῶς
αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένης,
ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὄρμα. 1080
ὦ φίλος ὦ πόσι μοι, στρ.
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
ἄθραπτος ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος 1085
αἰσσον πετροῖσι πορεύσει
ἰππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λαίνα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πληῆθος ἐν πύλαις

1060 — 1070 = 1071 — 1080

1081 — 1099 = 1100 — 1117

δάκρυσι κατάορα στένει, βοᾷ βοᾷ· 1090

μᾶτερ, ὦμοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων

κνανέαν ἐπὶ ναῦν

εἰναλίαισι πλάταις 1095

ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν

ἢ δίπορον κορυφὰν

Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας

Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.

εἴθ' ἀκάτου Μενέλα 1100

μέσον πέλαγος ἰούσας,

δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι

Αἰγαίου κεραυνοφαῆς πῦρ,

Ἰλιόθεν ὅς με πολὺδακρυν 1105

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἔξορίζει·

χρύσεια δ' ἔνοπτρα, παρθένων

χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·

μηδὲ γαῖάν ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν πατρῷ- 1110

ὦν τε θάλαμον ἐστίας,

μηδὲ πόλιν Πιτάνας

χαλκόπυλόν τε θεάν,

δύσγαμον αἴσχος ἐλὼν

Ἑλλάδι τᾷ μεγάλα 1115

καὶ Σιμοεντιάσιν

μέλεα πάθη ῥοαῖσιν.

ἰὼ ἰώ,

καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι

χθονὶ συντυχαίαι. λεύσσετε Τρώων

τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεια 1120

νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρόν

Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος

λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
 μέλλει πρὸς ἅκτ' αὖ ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
 αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινας
 Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.

οὐ θαῖσσον εἵνεκ', οὐ χάριν μιν ἔχων,
 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν
 ἔμοι 1130

δακρύων ἄγωγός, ἥνικ' ἐξώρμα χθονὸς
 πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἑκτορος
 τύμβον προσεννέπονσα. καὶ σφ' ἤτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἑκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135
 φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
 τήνδ', ἣν πατήρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
 μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἐστίαν,
 μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὐ νυμφεύσεται
 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄραν, 1140
 ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λατῶν
 ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
 δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν
 στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος 1145
 ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
 γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
 σὺ δ' ὥς τάχιστα προᾶσσε τὰπεσταλμένα.
 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150
 Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
 ἔλουσα νεκρὸν ἀπένιψα τραύματα.
 ἀλλ' εἰμ' ὄρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,

ὥς σύντομό' ἡμῖν τὰπ' ἐμοῦ τε καὶ πό σοῦ
 εἰς ἐν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμήσῃ πλάτην. 1155
 θέσθ' ἀμφίτορον ἀσπίδ' Ἑκτορος πέδῳ,
 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160
 πεσοῦσαν ὀρθώσκειν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ὅθ' Ἑκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
 διολλύμεσθα μυρίου τ' ἄλλης χειρός.
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἐθανες πρὸ πόλεως, ἦβης τυχῶν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. 1170
 νῦν δ' αὖτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε τῇ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἐκείρεν ἀθλίως
 τεῖχῃ πατρῶα, Λοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον 1175
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἐνθεν ἐκγελαῖ
 ὅστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὥς εἰκούς μὲν ἠδείας πατρὸς
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροις δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθε νῦν.
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
 ὄλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λέχος,
 ὦ μῆτερ, ἡὔδας, ἢ πολὺν σοι βοστρύχων
 πλόκαμον κεροῦμαι πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 κώμους ἐπάξω, φίλα διδούς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον 1185

- γραῦς ἄπολις ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
 οἶμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
 πόνοι τ' ἐκείνοι φροῦδά μοι. τί καὶ ποτε
 γράψειεν ἂν σῶ μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε 1190
 δείσαντες; αἰσχρὸν τοῦ πύργου γ' Ἑλλάδι.
 ἀλλ' οὖν πατρώων οὐ λαχὼν ἔξεις ὄμως
 ἐν ἧ ταφήσει χαλκόνωτον ἱτέαν.
 ὦ καλλίπηχυν Ἔκτορος βραχίονα
 σῶζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1195
 ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
 ἱτνός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρομοῖς ἰδρῶς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνοους ἔχων
 ἔσταξεν Ἔκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
 φέρετε, κομίζετ' ἄθλίῳ κόσμον νεκρῷ 1200
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὦν δ' ἔχω, λήψει τάδε.
 θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
 βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἶ τύχαι,
 ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε 1205
 πηδῶσι, κοῦδείς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
- ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
 οὐδ' ἡλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους 1210
 τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
 μήτηρ πατρός σοι προστίθης' ἀγάλματα
 τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγῆς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
 ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. 1215
- ΧΟ. ἔξ, φρενῶν

ἔθιγες ἔθιγες· ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὦν
ἀνάκτωρ πόλεως.

- EK. ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροὶ
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός. 1220
σύ τ' ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἔκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῶ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225

- XO. αἰαῖ αἰαῖ,
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
τέκνον, δέξεται.
στέναξον, μᾶτερ, EK. αἰαῖ.

- XO. νεκρῶν λαχον. EK. οἴμοι μοι. 1230

- XO. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

- EK. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἐχουσα, τᾶργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.

- XO. ἄρασσ' ἄρασσε κραῖτα 1235
πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰὼ μοί μοι.

- EK. ὦ φίλταται γυναῖκες.

- XO. *** ἔννεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν;

- EK. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὐμοὶ πόνοι 1240
Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψε τάνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
μούσαις αἰοιδὰς δόντες ἐφθίτους βροτῶν. 1245
χωρεῖτε, θάπτειτ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερετέρων στέφη.
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,

εἰ πλουσίῳν τις τεύξεται κτερισμάτων·
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.

1250

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·

μελέα μήτηρ, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐν σοὶ κατέκαμψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεῖς ὥς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.

1255

ἔα ἔα·

τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροία
καινὸν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι
Πριάμου τόδ' ἄστν, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σῶζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὥς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.

1260

ὕμεῖς δ', ἴν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἡχὴν δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,

1265

ἔπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
οἶδ', ὃ σε δούλην κληῖρος ἐκπέμπει χθονός.

1270

ΕΚ. οἶ γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον
καὶ τέρμα πάντων ἦλθε τῶν ἐμῶν κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρὶ.
ἀλλ' ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπενσον μόλις,
ὥς ἀσπάσσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.

1275

ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπρέπουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσει τάχα.

πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
 δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1280
 καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
 φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστά μοι
 σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένη.

TA. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρῆ 1285
 εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

EK. ὁτοτοτοτοτοῖ.

Κρόνιε, πρῦτανι Φρύγιε, γευέτα
 πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
 γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας; 1290

XO. δέδορκεν, ἃ δὲ μεγαλόπολις
 ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.

EK. ὁτοτοτοτοτοῖ.

λέλαμπεν Ἴλιος περ- 1295
 γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα
 καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.

XO. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
 ρανίᾳ πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1300
 δαῖψ τε λόγγα.

EK. ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. στρ.

XO. ἔξ.

EK. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.

XO. ἱαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.

EK. γεραῖά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα, 1305
 καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.

XO. διαδόχά σοι γόνυ τίθῃμι γαῖα
 τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν
 ἀθλίους ἀκοίτας.

1302 — 1316 = 1317 — 1332

25*

- ΕΚ. ἀγόμεθα φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς. 1310
- ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
 ἰὼ ἰώ.
 Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
 ἄταφος ἄφιλος
 ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.
- ΧΟ. μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει 1315
 θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
- ΕΚ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα. ἀντ.
- ΧΟ. ἔξ.
- ΕΚ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
- ΧΟ. τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
- ΕΚ. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ' 1320
 ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
- ΧΟ. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἴσιν· ἄλλα δ'
 ἄλλο φρουῶδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
 ἅ τάλαινα Τροία.
- ΕΚ. ἐμάθετ', ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων κτύπον. 1325
- ΕΚ. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
 ἰὼ ἰώ,
 τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
 μὸν ἶχνος. ἴτ' ἐπὶ [τάλαιναν]
 δούλειον ἀμέραν βίου.
- ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
 πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν Πολυνεΐκην· φυγὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος ἐγῆμε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου, κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος. καὶ πείσας τὸν πενθερόν, 5 συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἐπεισεν αὐτὸν ὑπόσπονδον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰο- 10 κάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνεΐκης δὲ ὥς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νύκην ἔσσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἡρ- 15 ᾗσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἰβούλετο καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος ἑαυτὸν ἀποσφάζαι, καὶ δὴ καὶ ἐπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης μονομαχήσαντες ἀνείλον ἀλ- 20 λήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐρουσα νεκροὺς τοὺς νιούς ἔσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ μάχῃ ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδω- 25 κεν εἰς ταφήν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριπεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ᾧ

μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν
ὀργὴν λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

5 Ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκουσ μετὰ τῶν Ἀργείων
ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκουσ καὶ
Ἐτεοκλέουσ καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία καίτοι
παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἐπτά ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης
ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης κα-
10 θῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου. καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνύ-
μαος καὶ Χρῦσιππος καὶ σώζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν
ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

Περιπαθεῖς ἄραν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ
ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ
15 τῆς πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελ-
φοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνείλεν ἑαυ-
τὴν ἐπὶ τοῖς παισὶ, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι
Ἀργεῖοι ἀπώλοντο, καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται
καὶ ὁ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται καὶ σὺν αὐτῇ
20 ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρό-
σωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν.

Τὸ δράμα ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι κάλλιστον
ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἡ τε ἀπὸ τῶν τειχέων
Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος, καὶ
25 ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἔνεκα παραγίνεται.
ὅ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὥδῃς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος
Οἰδίπους προσέρριπται διὰ κενῆς.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένην
ταύρου καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θα-
30 λάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς Ἀγνήτωρ
ἐπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμον εἰς ζήτησιν τῆς κόρης ἐ-

πάν, εἰ μὴ ταύτην εὐρών ἄξοι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐπανε-
 λθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειε,
 μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω
 καὶ τούτου γινῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἔλθων οὖν εἰς Δελ-
 φούς ἤρετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὃς χρᾶ μὲν οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὥς ἐξελθόντα
 ἐκεῖθεν, ἀκολουθήσαντα βοῖ, οὗ ἂν αὕτη γε πέση,
 κάκει κτίζειν πόλιν. ὃ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν
 πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἶασε, βούν δὲ κατὰ
 τύχην εὐρών ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἐλθούσης 10
 δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐστήκασι τόπῳ αἱ Θῆβαι κάκει πα-
 ραχρῆμα πεσοῦσης, ἔγνω τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσ-
 φόρον καὶ πόλιν ἐπτάπυλον κτίζει τὰς Θήβας ὁμο-
 νύμους τῶν ἑκατονταπύλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρη-
 σάμενος ἐπιστήμονι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμ- 15
 φίονι τῷ μουσικῷ· τοῦτον γάρ φασιν ἀνακρουόμενον
 μέλος θέλγειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους καὶ ἄλλεπαλ-
 λήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδείξαι τὰ τεῖχη· πύλας
 δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἐπτά, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας
 τόνοι ἐπτά εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέ- 20
 πλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τεῖχη πρὸς ἄλ-
 ληλα· ἢ γὰρ ἁρμονία μουσικῆς ἰδιον.

Κάδμος οὖν γήμας τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως
 παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὃ δὲ Λάβδα-
 κον, ὃ δὲ Λάιον. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἥλιν καὶ 25
 τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον ἰδὼν, ὃς ἦν ἐξ ἄλ-
 λης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνο-
 μάου Ἰπποδαμείας, καὶ ἄλους τούτου κατάκρας τῷ
 ἔρωτι, ἄρπάσας εἰς Θήβας ἤνεγκε καὶ συγῆν αὐτῷ τὰ
 ἐρωτικά, πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν 30
 εὐρών, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην
 ἄρπάσας. ὃ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηράσατο Λαίῳ

μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη,
 ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀναιρεθήσεσθαι. διὰ ταῦτα πολὺν
 ἤδη χρόνον ὁ Αἰῖος ἄπαις ὢν παραγίνεται εἰς Πυ-
 θίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιόνδε χρη-
 5 σμόν·

Αἰῖε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
 τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
 παιδὸς ἐοῦ χεῖρεςσι λιπεῖν βίον· ὥς γάρ ἐνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
 10 οὗ φίλον ἦρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠΰξαστό σοι τάδε
 πάντα.

ᾧντινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπι-
 θυμία καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Αἰῖος, ἥ ὥς
 τινὲς φασὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ
 15 συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οιδίποδα σπείρει, καὶ
 μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς
 καὶ φόβον λαβὼν, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος ῥίπτει διὰ τῶν
 οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρῶνα, ὥς
 20 ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθήσόμενον. ἔτυχε δὲ καὶ
 ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κο-
 ρίνθου βόσκειν ἐκεῖ. οἱ καὶ τὸ βρέφος εὐρόντες καὶ
 ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Με-
 ρόπην· ἣν γὰρ ἀπαιδία δυστυχοῦσα, καὶ πῶς πείθει
 25 τὸν ἄνδρα Πολύβον αὐτὴ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ
 ὁ παῖς καὶ τιμὴ τῶν ἐκεῖ συνελθὼν εἰς ἔριν, οἷα δὴ
 γίνεται, ὥς οὐκ εἴη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ'
 αὐτοῦ. ὅθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω
 πευσόμενος περὶ τούτου. καὶ ὥς ἔσται φονεὺς τοῦ πα-
 30 τρὸς μανθάνει καὶ ὥς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ
 μόνον· τίνες δὲ εἶεν αὐτῷ οἱ γονεῖς σαφῶς οὐ μαν-
 θάνει. ἐπανιῶν δὲ ἐκεῖθεν ὑπήντησε Αἰῶ, ἀφικνου-

μένω καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐκτε-
θέντος παιδὸς γυνῶναι εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Αἰῶν
θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασι-
λεῖ. Οἰδίπους δὲ ὑπεροψία κρατούμενος καὶ τοῦτο
μηδὲν ἐνεγκῶν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐ-
τῷ τὸν δεσπότην οὐκ εἰδὼς ὥς πατροκτόνος γέγονεν,
ἐνὸς μόνου τῶν συνεπομένων Αἰῶ διαφυγόντος, ὃς
δὴ καὶ τὸν φόνον ὕστερον διεσάφησεν, ὥς φησι Σο-
φοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράνῳ. τότε οὖν Οἰδίπους τοὺς
τοῦ Αἰῶν ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, κατα-
λαμβάνει τὴν Κόρινθον καὶ δοὺς ταῦτα πάντα Πο-
λύβῳ τροφᾷ ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατρο-
κτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν δε-
διῶς· ᾧτο γὰρ πατέρας αὐτοῦ τῷ ὄντι Πολύβον καὶ
τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θή-
βας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἐχειμάζοντο τότε,
χρησμούς τε ῥαψωδούσης καὶ ὅντινα βούλοιτο τῶν
πολιτῶν ἀρπαξούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ
συνίεναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν.
ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίους, ἀμυνόμενος²⁰
αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ
Κάδμος ἀνείλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐσπείρεν, ἐξ
ᾧν ἀνεφύησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφίγξ
πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στήθος δὲ καὶ χεῖ-
ρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐραίαν δὲ δρά-
κοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ᾧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ
τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἶνιγμα,
ὥς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει·

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπων, οὗ μία μορφή,
καὶ τρίπων· ἀλλάσσει δὲ φύην μόνον, ὅσ' ἐπὶ³⁰
γαῖαν

ἐρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.

ἀλλ' ὁπότεν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βάλῃ,
 ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ.
 οὐπερ ἄγνοοιμένου ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκά-
 στης τῆς βασιλίσσης, ὥς ὅστις εὖροι τὸ αἰνίγμα, τού-
 5 τῳ συνάψει τὴν ἀδελφήν. Οἰδίπους δέ, ὥς ἔφημεν,
 διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ
 αἰνίγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς
 γυναικὰ λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὥς φασι·

κλυῖδι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόν-
 10 των,

φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὅς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρειπαι,
 πρῶτον ἔφν τετράπους νῆπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρεῖδει,

15 αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.
 ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφίγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ πα-
 ραχρῆμα ῥίψασα τοῦ ἄερος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ
 μητρὶ καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἄρρενας
 μὲν Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην

20 καὶ Ἰσμήνην, ὥς ἔγνω τὸ μίasma ὕστερον, ἐτύφλω-
 σεν ἑαυτόν. Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές
 πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν
 οἰκίσκῳ, ἔν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην
 ἦξι τοῦ κατ' ἐκείνου. καὶ ὅς τοῦτο ὑπεραλγῆσας ἀρᾶ-

25 ται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἳ δὲ τὰς
 τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχε-
 σθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ' ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν
 θατέρῳ θάτερον. ὁ τοίνυν Ἑτεοκλῆς, ἅτε πρῶτος ὢν
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦπατο, Πολυνεί-

30 κης δὲ ὑπεχώρησε καὶ τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀφίκετο
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν αἰτῶν καὶ αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτόν.
 Ἑτεοκλῆς δὲ οὔτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ἄτιμον τὸν

ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς
 Ἄργος καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου λαβὼν θυγα-
 τέρα πέιθει τὸν κηδεστὴν συνάρασθαι τούτῳ πρὸς
 τὴν τῆς βασιλείας ἀνάληψιν, καὶ πλείστην ὅσην πα-
 ραλαβὼν στρατιὰν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ 5
 ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς
 παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὥς ἔχρησε Τειρεσίᾳς, εἰ ὁ
 Κρέωντος υἱὸς Μενοικεὺς ἀνέλοι ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ
 δράκοντος φωλεόν, κρατήσῃν Ἀργείων Θηβαίους,
 καὶ ὥς γέγρονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες 10
 πεπτῶκασιν πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὥς μονομα-
 χήσαντες πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης
 ὑπ' ἀλλήλων ἐκάτεροι ἀνῆρέθισαν, καὶ ὥς ἐλθοῦσα
 πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθυηκότας εὐροῦσα συν-
 απέσφαξεν ἐαυτήν, καὶ ὥς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς 15
 Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταφον εἶασε
 καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐ-
 ριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγέεται. ἐστὶ δὲ τὸ παρ-
 ὄν δράμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοίαις καὶ γνώ-
 μαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθοῦν καὶ 20
 μεταχειρίσει ἀρίστη καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ
 ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰς Θήβας Πολυνείκους εἰσοδον.
 ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐπὶ τῇ Θήβας Αἰσχύλου.
 ταύτη γὰρ τῇ ὑποθέσει κακεῖνος χρῆται ἐν τῷ δευ- 25
 τέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένους ἐκ Φοινίκης Ἀγνηνο-
 ρίδα θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἔπεμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς
 Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ
 τὸν Κάδμον, ὥς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι, καὶ κα-
 ταλαβόντος τοῦ πολέμου ἡναγκάσθησαν μένειν αὐ- 30
 τόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη λωφῇ.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

10. Ὡ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροισι
 Ἥλιε, θεαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
 ὥς δυστυχῇ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἤλθε γῆν
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λαίον.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενοικέως,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφν·
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λαίος μ'· ἐπεὶ δ' ἅπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
 παίδων ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὃ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἀνάξ,
 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
 ὃ δ' ἡδονῇ δοὺς εἰς τε βακχεῖον πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,

λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνος λέπας
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον.
 Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους εἰς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἥ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφεῖτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρύνμενος
 παῖς οὐμός ἢ γνούς ἢ τινος μαθὼν πάρα
 ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοῖβου, Λαίος θ' οὐμός πόσις 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταῦτόν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Λαῖου τροχηλάτης·
 ὦ ξένη, τυράννοισ ἐκποδῶν μεθίστασο. 40
 ὃ δ' εἰρπ' ἀναυδος, μέγα φρονῶν· πῶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν — τί τᾶκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν; —
 παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβὼν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφεὶ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεξάγει 45
 Σφιγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 μούσας ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθὼν, 50
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται
 καὶ σκῆπτρ' ἑπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμει δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν. 27

Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν,
 κόρας δὲ δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγὼ.
 μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητροφῶν γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους παθήματα
 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ ἐκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνημῶν τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις. πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τὼ δ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ,
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ξυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων,
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει.
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε,
 πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός.
 ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξιεν δ' ὁ πεμφθείς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὡς φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχὰς
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις.
 χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

- ΠΑΙ. ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον 90
 στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,
 ἐπίσχες, ὥς ἂν προυξερευνήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κάμοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος ὥς δούλῳ ψόγος,
 σοὶ δ' ὥς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω 95
 ἃ τ' εἶδον εἰσήμευσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθένδ' ἐκείσε δεῦρό τ' αὖ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὐτίς ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί· 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον.
- ΑΝ. ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέαν
 χεῖρ', ἀπὸ κλιμάκων ποδὸς
 ἴχνης ἐπαντέλλων. 105
- ΠΑΙ. ἰδοὺ ξύναψον, παρθέν'· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
 στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
- ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
 Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν
 πεδίον ἀστράπτει. 110
- ΠΑΙ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
- ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκόδετ' ἐμβολὰ τε
 λαυνέουσιν Ἀμφίονος ὀργάνοις 115
 τείχεος ἥροσται;
- ΠΑΙ. θάρσει· τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
- ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφος,

- πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ 120
 πάγγαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βρα-
 χίονι κουφίζων;
- ΠΑΙ. λοχαγός, ὃ δέσποινα. ΑΝ. τίς πόθεν γεγώς;
 αὐδάσον, ὃ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;
- ΠΑΙ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾷται γένος,
 Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ' Ἰππομέδων ἄναξ. 125
- ΑΝ. ἔξ ὥς γαῦρος, ὥς φοβερός εἰσιδεῖν,
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος
 ἄστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
 ἀμερίῳ γέννα. 130
 τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὀρᾷς Δίρκης ὕδωρ;
 ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
 τίς δ' ἐστὶν οὗτος; ΠΑΙ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
 Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοισι ἔχει.
- ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὃ γέρον, 135
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας
 ὁμόγαμος κυρεῖ;
 ὥς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάρβαρος.
- ΠΑΙ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχώτατοι. 140
- ΑΝ. σύ δ', ὃ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;
- ΠΑΙ. σημεῖ' ἰδὼν τότε ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 [σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σφ' κασιγνήτῳ φέρων]
 ἃ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὀπλισμένους.
- ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾷ 145
 καταβόστρυχος, ὅμμασι γοργὸς εἰς-
 ιδεῖν νεανίας
 λοχαγός; ὥς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
 πάνοπλος ἀμφέπει.
- ΠΑΙ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος. 150
- ΑΝ. ἀλλὰ νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος

Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν,
ὅς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙ. εἴη τὰδ', ὦ παῖ· σὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν,
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί. 155

ΑΝ. ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μόρῃ;
ὦ φίλτατ', εἰπέ, ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙ. ἐκεῖνος ἐπὶ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. 160

ὄρᾳς; ΑΝ. ὄρῳ δ' ἦτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως
μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.
ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας
ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165
δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ
φυγάδα μέλεον. ὥς

ὅπλοισι χρυσείοισιν ἐκπρεπής, γέρον,
ἐφοῖς ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἁλίου.

ΠΑΙ. ἥξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς, 170
ἔνσπονδος. ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραίέ, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς;

ΠΑΙ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.

ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἅ Λατοῦς 175
Σελαναία, χρυσεόκυκλον φέγγος,
ὥς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα
πῶλοις μεταφέρων ἰθύνει.

ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει
Καπανεύς; ΠΑΙ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν. 181

ΑΝ. ἰώ,
Νέμεσι καὶ Αἰὸς βαρύβρομοι βρονταί,
26*

κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σύ τοι
 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·
 ὃδ' ἐστίν, αἰχμαλωτίδας
 ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηνησίην
 Λερναίᾳ τε δώσειν τριαίνα,
 Ποσειδανίοις Ἀμυμωνίοις
 ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν;
 μήποτε μήποτε τάνδ', ᾧ πότνια,
 χρυσεοβόστρυχον ᾧ Διὸς ἔρνος
 Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.

185

190

ΠΑΙ. ᾧ τέκνον, εἴσβα δῶμα καὶ κατὰ στέγας
 ἐν παρθενῶσι μέμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 εἰς τέρψιν ἤλθες ὦν ἔχρηξες εἰσιδεῖν.
 ὄχλος γάρ, ὥς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
 φιλόψογον δὲ χοῆμα θηλειῶν ἔφυ,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 πλείους ἐπείσφेरουσιν· ἡδονὴ δέ τις
 γυναιξὶ μηδὲν ὕγλις ἀλλήλαις λέγειν.

195

200

ΧΟ. Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν
 ἀκροθίνια Λοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 Φοῖβῳ δούλα μελᾶθρων,
 ἵν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθην,
 Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τα πλεύσασα περιρρύτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα.

στρ.

205

210

πόλεος ἐκπροκριθεῖς' ἐμᾶς	ἀντ.
καλλιστεύματα Λοξία	215
Καδμείων ἔμολον γᾶν,	
κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν	
ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου	
πεμφθεῖς' ἐνθάδε πύργους.	
ἶσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ-	220
κτοῖς Φοῖβῳ γενόμαν λάτρεις.	
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ	
περιμένει με κόμας ἐμᾶς	
δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν	
Φοιβέλαισι λατρεῖαις.	225
ὦ λάμπουσα πέτρα πυρρὸς	
δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων	
Βακχέων Διονύσου	
οἶνα θ', ἃ καθαμέριον	
στάξεις τὸν πολύκαρπον	230
οἶνάνθας ἰεῖσα βότρυν,	
ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος οὐ-	
ρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν	
νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερόν, εἰ-	
λίσσων ἀθανάτας θεοῦ	235
χορὸς γενοίμαν ἄφοβος	
παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-	
βου Δίρκαν προλιποῦσα.	
νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων	στρ.
θούριος μολὼν Ἄρης	240
αἶμα δάιον φλέγει	
τᾷδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·	
κοινὰ γὰρ φίλων ἄχῃ·	
κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται	

239 — 249 = 250 — 260

καλλίπυργος ἄδε γὰρ,
 Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.
 κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα
 τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς·
 ὧν μέτεστί μοι πόνων.
 ἀμφὶ δὲ πτόλιν φλέγει
 πυκνὸν ἀσπίδων νέφος
 σῆμα φοινίου μάχης,
 ἂν Ἀρης τάχ' εἴσεται
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 πημονὰν Ἑρινύων.
 Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
 δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὄρμῶν
 παῖς μετέρχεται δόμους.

245

αὐτ. 250

255

260

ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κληῖθρά μ' εἰσεδέξατο
 δι' εὐπετείας τειχέων εἴσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροά.
 ὧν εἴνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον
 κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὥπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ
 τὰ πίστ' ἐμαντῶ τοῦ θράσους παρέξομαι.
 ὧ ἤ τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα;
 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς πούς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἅμα,
 ἥ τις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐσχάροι
 πέλας πάρεισι, κοῦκ ἔρημα δώματα.
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ὧ ξίφος

265

270

275

καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἐκ ποίας πατρὸς
Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε;

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῇ πατρὶς ἢ θρέψασά με, 280

Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
Φοῖβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας πόλεως.

ΠΟ. πατήρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαῖου,
ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με παῖς Μενοικέως·
καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟ. ὦ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὑπο,
γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ', ἄναξ,
τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα.

ἔβας ὦ χρόνῳ γᾶν πατρῶαν. 295

ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
ἀμπέτασον πύλας.
κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ;
τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περῶν,
θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου; 300

ΙΟ. Φοίνισσαν βοᾶν
κλύουσ', ὦ νεάνιδες, γηραιῷ
ποδὶ τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.

ἰὼ τέκνον,
χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαις ἐν ἡμέραις 305
προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
στὸν ὠλέναισι ματέρως,
παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-

στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
 τας πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἁμάν.
 ἰὼ ἰώ, μόλις φανείς 310
 ἄελπτα καὶ δόκητα ματρὸς ὠλέναις.
 τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
 πολυέλικτον ἄδονάν
 ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο 315
 περιχορεύουσα τέρψιν παλαιᾷν λάβω
 χαρμονᾶν; ἰὼ τέκος,
 ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον
 φυγὰς ἀποσταλὲς ὁμαίμου λῶβα,
 ἧ ποθεινὸς φίλοις, 320
 ἧ ποθεινὸς Θήβαις.
 ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσ' ἀνεῖσα πένθει κόμαν,
 ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον,
 δυσόρφναια δ' ἄμφι τρύχη τάδε 325
 σκότι' ἀμείβομαι.
 ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὁμματοστερῆς
 ἀπήνας ὁμοπτέρου τᾶς ἀπο-
 ζυγείσας δόμων
 πόθον ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων 330
 ἀνῆξε μὲν ξίφους
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν,
 ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας,
 στενάζων ἄρᾳς τέκνοις·
 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων 335
 σκότια κρύπτεται.
 σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δῆ
 κλύω ζυγέντα παιδοποιὸν ἄδονάν
 ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340

ἄλαστα ματρὶ τᾷδε Λα-

ίῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,

γάμων ἐπακτὸν ἄταν.

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς

νόμιμον ἐν γάμοις

345

[ὥς πρόπει] ματέρι μακαρίᾳ·

ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη

λουτροφόρου χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν

πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδοι νύμφας.

ὅλοιτο, τὰδ' εἴτε σίδαρος

350

εἴτ' ἔρις εἴτε πατήρ ὁ σὸς αἷτιος,

εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε

δώμασιν Οἰδιπόδα·

πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.

ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, 355

καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμην

ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει

πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,

λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.

360

νῦτ' ὃ δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,

μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνη,

ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως

κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,

σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' ἐσήγαγε 365

τείχη πατρῶα· πολύδακρυς δ' ἀφικόμην,

χροόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν

γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην, Λίρκης θ' ὕδωρ·

ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς ξένην πόλιν

ναίω, δι' ὅσων ὅμ' ἔχων δακρυρροοῦν. 370

ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σὲ δέρομαι

- [κάρα ξυρήκες καὶ πέπλους μελαγχίμους]
 ἔχουσαν, οἶμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὥς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκείων φίλων
 [καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς. 375
 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
 σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἢ που στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς;]
- ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος·
 οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ, 380
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.
 ἅτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
 δέδοιχ' ἅ' χρήζω· διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης· 385
 ἅ' γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.
- ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον ὧν χρήζω τυχεῖν,
 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
- ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον ἢ λόγῳ.
- ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; 390
- ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
- ΙΟ. δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ' τις φρονεῖ.
- ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
- ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασσοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
- ΠΟ. ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395
- ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὥς λόγος.
- ΠΟ. καλοῖς βλέπουσαί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.
- ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
- ΠΟ. ἔχουσιν ἀφροδίτην τιν' ἠδεῖαν κακῶν.
- ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον; 400
- ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον, εἰτ' οὐκ εἶχον ἄν.
- ΙΟ. φίλοι δὲ πατρός καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
- ΠΟ. εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τι δυστυχῆς.

- ΙΟ. οὐδ' ἡνυγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
- ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβοσκε μέ. 405
- ΙΟ. ἢ πατρίς, ὥς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
- ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὥς ἐστὶν φίλον.
- ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τί ν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;
- ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Δοξίας χρησμόν τινα.
- ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. 410
- ΠΟ. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμους.
- ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
- ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
- ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τί νι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
- ΠΟ. νυξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας. 415
- ΙΟ. κοίτας ματεύων ἢ φυγὰς πλανώμενος;
- ΠΟ. ἦν ταῦτα· κατ' ἐπῆλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς.
- ΙΟ. τίς οὗτος; ὥς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
- ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
- ΙΟ. τί θηρσὶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος ἤκασεν; 420
- ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὐνεκ' ἤλθομεν πέρι.
- ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
- ΠΟ. κἄδωκεν ἡμῖν δύο θυοῖν νεάνιδας.
- ΙΟ. ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;
- ΠΟ. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας. 425
- ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν;
- ΠΟ. δισσοῖς Ἀδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε,
ἄμφω κατὰξεν εἰς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι 430
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ
διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὥς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις ἐκοῦσιν ἡράμην δόρου.

Τυδεῖ τε κάμοι· σύγγαμος γάρ ἐστ' ἐμός,

428

- ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, 435
 μῆτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα
 δύνάμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440
 ἀγῶ μεθήκω δεῦρο μυρίαν ἄγων
 λόγχην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὲς ἀνὴρ.
 ΧΟ. καὶ μὴν Ἑτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μῆτερ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιούσδε μῦθους οἷς διαλλάξεις τέκνα. 445
 ΕΤ. μῆτερ, πάρεμι τήνδε σοὶ χάριν διδούς·
 ὥς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
 τάσσω ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
 κοινὰς βραβείας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν 450
 τόνδ'· εἰσεδέξω τειχέων πείσασά με.
 ΙΟ. ἐπίσχε· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κἄρα 455
 Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἦκοντα σόν.
 σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν συνελθὼν ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.
 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·
 σὺ γὰρ στράτευμα Δαναίδων ἦκεις ἄγων, 466
 ἤλθον· τί χρὴ δεῶν; ἀρχέτω δὲ τις λόγος· 447

ἄδικα πεπονθώς, ὥς σὺ φῆς· κριτῆς δέ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

- ΠΟ. ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
κοῦ ποικίλων δεῖ τ' ἄνδιχ' ἐρμηνευμάτων· 470
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρὸν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προυνεψάμην
τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρήζων ἄρᾳς
ἄς Οἰδίπους ἐφθέγγεατ' εἰς ἡμᾶς ποτε, 475
ἔξηλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
ᾧστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐτίς ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ μὴ δι' ἐχθρας τῷδε καὶ φόβου μολῶν
[κακόν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται]. 480
ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὀρκίους τε δοὺς θεοὺς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τ' ἀμειντοῦ λαβὼν
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
οἴκειν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ τῷδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὐτίς αὐτὸν χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι 490
δρᾶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὥς πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 495
καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.
- ΧΟ. ἐμοὶ μέν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.

- ΕΤ. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφν σοφόν θ' ἅμα,
 οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις· 500
 νῦν δ' οὔθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνόμασιν, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
 ἐγὼ γὰρ οὐδέν, μήτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ·
 ἄστρον ἂν ἔλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἔνερθε δυνατὸς ὦν δρᾶσαι τάδε, 505
 τήν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν, μήτερ, οὐχὶ βούλομαι
 ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώζειν ἑμοί·
 ἀνανδρία γάρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλασσον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι, 510
 ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἂν χρῆξει· καὶ γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
 γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
 φόβῳ παρεῖλην σκῆπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.
 χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγάς, 515
 μήτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρετ' λόγος
 ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἴκεῖν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκείνο δ' οὐχ ἐκὼν μαθήσομαι,
 ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλεῦσαί ποτε. 520
 πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον,
 ξεύγνυσθε δ' ἱππους, πεδία πίμπλαθ' ἀρμάτων,
 ὥς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
 εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν. 525
- ΧΘ. οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ' πλὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
- ΙΘ. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακά,
 Ἐτεόκλεες, πρόσσεστιν· ἀλλ' ἡμπεριία
 ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σὺ γ' ἄδικος ἢ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε καὶ ἄξῃλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σὺ μαίνει. κεῖνο κάλλιον, τέκνον, 535
 ἰσότητα τιμᾶν, ἣ φίλους ἀεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ· τὸ γὰρ ἶσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφν,
 τῷ πλεονί δ' αἰὲ πολέμιον καθίσταται
 τοῦλασσον ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. 540
 καὶ γὰρ μέτρο' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε ἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἶσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κοῦδέτερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικώμενον. 545
 εἶθ' ἡλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἶσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; κατὰ ποῦ'στιν ἡ δίκη;
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέρφευ καὶ μέγ' ἥγησαι τόδε; 550
 περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων εὐδαίμονα
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σῶφροσιν.
 οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήζωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 ἄγ', ἦν σ' ἐρωμαι δὴ λόγῳ προθεῖς ἅμα,
 πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις, 560
 ἐρεῖς τυραννεῖν; ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε

ὁ δ' ὀλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.

558

Ἄργειά τ' ἐργη δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὅψει δαμασθὲν ἄστν Θηβαῖον τόδε,
 ὅψει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένας. 565
 ὁδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν
 [γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ].

σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω·
 ἁμαθεῖς Ἀδραστος χάριτας εἰς σ' ἀνήφατο,
 ἀσύνετα δ' ἤλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἦν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις Διί;
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἑλὼν πάτραν,
 καὶ σκυῖλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς;
 Θήβας πυρώσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς 575
 ἀσπίδας ἔθηκε; μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοι γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμῃ,
 πῶς Ἀργος ἦξεις μυρίους λιπῶν νεκρούς;
 ἐρεῖ δὲ δῆ τις· ὦ κακὰ μνηστεύματα 580

Ἀδραστε προσθείς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίκν, μέθετον· ἁμαθίαι δυοῖν,
 εἰς ταῦθ' ὅταν μὀλητον, ἔχθιστον κακόν. 585

ΧΟ. ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν
 καὶ ξύμβασιν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.

ΕΤ. μῆτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἄγων, ἀλλ' ἀνήλωται χρόνος
 οὖν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία·
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ πλὶ τοῖς εἰρημέ-
 νοις, 590

ᾧστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι
 χθονός·

τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσθαι νοσήτημάτων μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων ἢ κατθανεῖ.

ΠΟ. πρὸς τίνος; τίς ᾧδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβάλων τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μό-
ρον; 595

ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς· εἰς χέρας λεύσσεις
ἐμάς;

ΠΟ. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤ. κατὰ σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς
μάχην;

ΠΟ. ἀσφαλῆς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατη-
λάτης.

ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθώς, αἶ σε σῶξουσιν
θανεῖν. 600

ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρος
χθονός.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκῆσω
δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον; ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσ-
σου δὲ γῆς.

ΠΟ. ᾧ θεῶν βωμοὶ πατρῶων, ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων
πάρει.

ΠΟ. κλύετε μου, ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπε-
στρατευμένου; 605

ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ', ΕΤ. οἷ στυ-
γοῦσί σε.

ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος ΕΤ. καὶ γὰρ ἦλθες ἐξε-
λῶν.

ΠΟ. ἀδικίᾳ γ', ᾧ θεοί. ΕΤ. Μυκῆναις, μὴ νθάδ' ἀνα-
κάλει θεούς.

ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας, ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος ὥς σὺ
πολέμιος.

ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γε
πρός. 610

ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἂ πάσχω; ΕΤ. καὶ γὰρ οἷα δρᾷς
κλύει.

ΠΟ. καὶ σύ, μῆτερ; ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομά-
ζειν κάρα.

ΠΟ. ὦ πόλις. ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Λέρονης
ὔδωρ.

ΠΟ. εἰμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μῆτερ. ΕΤ. ἐξιθι
χθονός.

ΠΟ. ἐξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
τύχοις. 615

ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲ τάσδ' ὄψει
ποτέ.

ΠΟ. ὦ κασίγνηται. ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς ἔχθιστος
ῶν;

ΠΟ. μῆτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. ΙΟ. χαρὰ γοῦν πάσχω,
τέκνον.

ΠΟ. οὐκέτ' εἰμι παῖς σός. ΙΟ. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ'
ἐγώ.

ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρί-
ζομαι. 620

ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; ΕΤ. ὥς τί μ' ἴστο-
ρεῖς τόδε;

ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. καὶ με τοῦδ' ἔρωσ
ἔχει.

ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσεται, ὦ τέκν'; ΠΟ. αὐτὸ
σημανεῖ.

ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἑρινῦς; ΕΤ. ἐρρέτω πρόπας
δόμος.

ΠΟ. ὥς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρὸν τοῦμόν ἀργήσει ξί-
φος. 625

τὴν δὲ θρέψασαν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύ-
ρομαι

ὥς ἄτιμος οἶκτρον πάσχων ἐξελαύνομαι χθονός,
δοῦλος ὧς, ἀλλ' οὐχὶ ταύτου πατρὸς Οἰδίου
γεγώς·

κἂν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ' μέ, τόνδε δ' αἰ-
τιῶ.

οὐχ ἔκων γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' [ἐξελαύνομαι χθο-
νός.] 630

καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ Ἀγνιεύ καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμήλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὐθις ἔσθ' ὑμᾶς
ποτε·

ἐλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν
θεοῖς

τόνδ' ἀποκτείνας κρατήσκειν τῆσδε Θηβαίας χθο-
νός. 635

ΕΤ. ἐξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην
πατῆρ

ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπάννυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν 640

Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς
μόςχος ἀδάματον πέσημα 640

δίκε τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατοικίσαι

πεδία νιν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρη,

καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε 645

νοτὶς ἐπέρχεται ζυτᾶς
Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους γύας,

638 — 656 = 657 — 675

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ

* Διὸς γάμοισι, *

650

κισσὸς ὃν περιστεφῆς

ἐλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίαισι

655

καὶ γυναιξὶν εὐίοις.

ἔνθα φόνιος ἦν δράκων

ἀντ.

Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ

νάματ' ἐνυδρα καὶ ῥέεθρα

χλοερὰ δεργμάτων κόραιοι

660

πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·

ὃν ἐπὶ χέρονιβας μολὼν

Κάδμος ὅλεσε μαρμάρῳ,

κρᾶτα φόνιον ὀλεσίθηρος

ὠλένας δικῶν βολαῖς,

665

δίας ἀμάτορος

Παλλάδος φραδαῖσι

γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας

εἰς βαθυσπόρους γύας·

ἔνθεν ἔξανῆκε γᾶ

670

πάνοπλον ὅψιν ὑπὲρ ἄκρων

ὄρων χθονός· σιδαρόφρων

δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γᾶ φίλα.

αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἧ νιν εὐηλίοισι

δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

675

καὶ σὲ τὸν προμάτορος

στρ.

Ἰοῦς ποτ' ἐκγονον

Ἐπαφον, ὧ Διὸς γένεθλον,

ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,

ἰῶ, βαρβάροις λιταῖς,

680

676—682 = 683—689

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,

ἂν διάνυμοι θεαί,

ἄντ.

Περσέφασσα καὶ φίλα

Δαμάτηρ θεά,

685

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός,

ἐκτήσαντο· πέμπε πυρφόρους

θεάς, ἄμυνε τᾷδε γᾶ·

πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

ET. χώρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μειοικέως

690

Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,

λέγων τάδ', ὥς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτα,

πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.

καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·

695

ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

KP. ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χορήζων σ', ἄναξ

Ἑτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας

φύλακας τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.

ET. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἐχορῆζον εἰσιδεῖν, Κρέον·

700

πολλῷ γὰρ ἡὔρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς,

ὥς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολῶν.

KP. ἤκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,

κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα.

ἀλλ' εἰς θεοὺς χορὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

705

ἃ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἤκω φράσω.

ET. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἄγνοῶ.

KP. ἤκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ET. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

KP. [μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν]

710

ὅπλοισι ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

ET. ἐξοιστέον τᾶρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.

- ΚΡ. ποῖ; μὲν νεάξων οὐχ ὀρεῖς ἂν χρῆν σ' ὀρεῖν;
 ΕΤ. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
 ΚΡ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἷ δ' ἄφθονοι. 715
 ΕΤ. ἐγὼ δὲ κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
 ΚΡ. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.
 ΕΤ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
 ΚΡ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὀρῶ πολλοῦ πόνου.
 ΕΤ. ὡς οὐ κατέξω τειχέων εἰσω στρατόν. 720
 ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἔστι πᾶν εὐβουλία.
 ΕΤ. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
 ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
 ΕΤ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 ΚΡ. εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθῆσαι πάλιν. 725
 ΕΤ. ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
 ΚΡ. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.
 ΕΤ. ἀλλ' ἀμφὶ δειπνον οὐσί, προσβάλλω δόρυ;
 ΚΡ. ἐκπληξῆς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
 ΕΤ. βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. 730
 ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ΕΤ. τί δ', εἰ καθιππεύσασιν Ἀργείων στρατόν;
 ΚΡ. καὶ κεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.
 ΕΤ. τί δῆτα δρώσας; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
 ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλευέου δ', ἐπεὶ περ εἴ σοφός. 735
 ΕΤ. τίς οὖν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;
 ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἦκουσ' ἐγώ,
 ΕΤ. τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
 ΚΡ. [λόχων ἀνάσσειν] ἐπὶ προσκεῖσθαι πύλαις.
 ΕΤ. τί δῆτα δρώμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. 740
 ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
 ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;
 ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι,
 ΕΤ. ξυνῆκ'· ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.

- ΚΡ. καὶ ξυστρατήγους· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745
 ΕΤ. θάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΚΡ. ἀμφοτέρου· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
 ΕΤ. ἔσται τάδ'· ἐλθὼν δ' ἐπτάπυργον ἐς πόλιν
 τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὥς λέγεις,
 ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς. 750
 νέμειν δ' ἕκαστον διατριβὴν πολλὴν ἔχει,
 ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
 ἀλλ' εἰμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
 καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν
 καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί. 755
 γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
 Αἴμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χορὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
 μητέρος ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μακροηγοεῖν;
 τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
 πατήρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
 ὅψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
 ἡμᾶς τ' ἀραΐσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ. 765
 ἐν δ' ἔστιν ἡμῖν ἀργόν, εἰ τι θέσφατον
 οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
 τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
 Μενοικέα σοῦ πατρὸς ἀντεπώνυμον
 ἄξοντα πέμπω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
 σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται·
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην
 ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·
 ἥνπερ κρατήσῃ τὰμά, Πολυνείκους νέκυν 775

κατανεῖν θ' ὅς ἥλθε πατρίδα πορθέσων ἐμὴν. 756

μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, καὶ φίλων τις ἦ.
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐτῷ· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω·
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς 780
 ὀρμώμεθ' ἤδη ξὺν δίκη νικηφόρῳ.
 τῇ δ' εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
 προσσευχόμεσθα τήνδε διασώζειν πόλιν.

ΧΟ. ᾧ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.
 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίου παράμουςος ἑορ-
 ταῖς; 785
 οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματα
 μέλπει

μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόρῳ στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 ἄσματι Θήβαις 790
 κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.

οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα διενεύεις,
 ἄρμασι καὶ ψαλλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἴσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἱππέλαισι θοάξεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 σπαρτῶν γένναν, 795

ἄσπιδοφέρμονα θίασον ἑνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάινα τείχεα
 χαλκῷ κοσμήσας.

ἦ δεινὰ τις Ἔρις θεός, ἃ τὰδε
 μήσατο πῆματα γὰρ βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαις πολυμόχοις. 800

ὦ ξαθέων πετάλων πολυθηρότα-
 ἄντ.

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαί-
ρων,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἰοκά-
στας,

ᾧφελες Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἐκβολὸν οἴκων,
χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον· 805

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίας,

Σφίγγ', ἀπομουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς,

ἃ ποτε Καδμογενῇ τετραβάμοσι χαλαῖς

τείχεσι χριμπτομένα φέρειν αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς

γένναν, ἂν ὁ κατὰ χθονὸς Ἄιδας 810

Καδμείοις ἐπιπέμπει· δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔ ποτ' ἔφν καλόν,

οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι 815

παῖδες ματρὶ λόχευμα, μίασμα πατρός·

ἥ δὲ συναίμονος εἰς λέχος ἦλθεν.

ἔτεκες, ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε,

βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,

τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820

γένναν ὀδοντοφυῇ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος·

Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμεναίους

ἦλυθον οὐρανίδαι, φόρμιγγί τε τείχεα Θήβας

τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπὸ πύργος ἀνέστα

διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825

Δίρκας, χλοεροτρόφον ἃ πεδίου

πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει·

Ἰὼ θ' ἃ κερόεσσα προμάτῳ

Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο,

μυριάδας δ' ἀγαθῶν ἑτέροις ἑτέ- 830
 ρας μεταμειβομένα πόλιν ἅδ' ἐπ' ἅ-
 κροις ἔστακεν Ἀρή-
 οῖς στεφάνοισιν.

ΤΕΙ. ἦγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὥς τυφλῷ ποδὶ
 ὀφθαλμὸς εἴ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς· 835
 δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἔλκος τιθεῖς ἐμὸν,
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
 κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χερσί,
 οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι. 840

τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόση τις ἦ πύλοιπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σὸν· ὥς ἐμὸν κάμνει γόνυ,
 πυκνὴν δὲ βαίνων ἥλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
 ἔξορμίσαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
 ὥς πᾶς ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κομφίσματα.

ΤΕΙ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;

ΚΡ. οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος 850
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕΙ. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν Ἐρεχθιδῶν ἀπο
 δεῦρ' ἐκκομισθεῖς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
 ἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
 οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ· 855
 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὥς ὄρεῖς, ἔχω
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡ. οἶωνόν ἐθέμην καλλινικά σὰ στέφη·
 ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶσθα σύ,
 δορὸς Δαναίδων, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών. 860
 βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὀπλοῖς

ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἑτεοκλῆς Μυκηνίδα·
 ἔμοι δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
 τί δρωῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν.

ΤΕΙ. Ἑτεοκλέους μὲν εἵνεκ' ἂν κλήσας στόμα 865

χρησμοὺς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρήζεις μαθεῖν,
 λέξω. νοσεῖ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι, Κρέον,
 ἐξ οὗ ἔτεκνώθη Λάιος βίᾳ θεῶν
 πόσιν τ' ἐφύσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·
 αἴ τ' αἵματωποὶ δευρμάτων διαφθορὰι 870
 θεῶν σόφισμα κἀπίδειξις Ἑλλάδι.

ἂ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίου χρόνῳ
 χοῖοντες, ὥς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
 ἡμαρτον ἁμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
 οὔτ' ἐξοδὸν διδύντες ἄνδρα δυστυχῇ 875
 ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς

δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἡτιμασμένους.
 ἀγὰρ τί οὐ δρωῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
 εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίου.
 ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες

Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη
 πικροὺς γόους δάσουσιν Θηβαίᾳ χθονί.
 σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλι,

εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἔμοῖσι πείσεται. 885

ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίου
 μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαιμονῶντας κἀνατρέψοντας πόλιν.
 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τὰ γαθοῦ,
 μὴ ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890

ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἔμοι τόδ' ἀσφαλὲς
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις
 πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας.

- ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μετὰ
τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895
- KP. ἐπίσχεσ αὐτοῦ, πρέσβυ. TEI. μὴ ἵλαμβάνου.
- KP. μεῖνον, τί φεύγεις; TEI. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
- KP. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
- TEI. βούλει σὺ μέντοι κοῦχλ' βουλήσει τάχα.
- KP. καὶ πῶς πατρώϊαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω; 900
- TEI. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;
- KP. εἰς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
- TEI. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ ἔστιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905
- KP. ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
- TEI. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.
- KP. ἐμὸς πεφυκὼς παῖς ἃ δεῖ σιγήσεται.
- TEI. βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;
- KP. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910
- TEI. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν·
σφάξαι Μενοικῇ τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
- KP. τί φῆς; τίς εἶπας τόνδε μῦθον, ὃ γέρον; 915
- TEI. ἄπερ πέφηνε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
- KP. ὃ πολλὰ λέξας ἐν βραχεὶ λόγῳ κακά.
- TEI. σοὶ γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
- KP. οὐκ ἐκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαίρετω πόλις.
- TEI. ἀνὴρ ὅδ' οὐκέθ' αὐτός, ἐκνεύει πάλιν. 920
- KP. χαίρων ἴθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.
- TEI. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
- KP. ὃ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,
- TEI. τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἰνεῖ κακά.
- KP. σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξης λόγους. 925

ἃ δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν Καδμείων. 912

- ΤΕΙ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'· οὐ σιωπήσαιμεν ἄν.
 ΚΡ. τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
 ΤΕΙ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
 ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;
 ΤΕΙ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς κείς ἄγων' ἔρχει λόγων. 930
 δεῖ τάνδε θαλάμῃς, οὐ δράκων ὁ γηγενὴς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ Κάδμου χοᾶς
 δοῦναι, παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμῶρεῖ φόνον. 935
 καὶ ταῦτα δρῶντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.
 χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος
 αἶμ' ἦν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' εὐμενῇ
 γῇν, ἥ ποθ' ἡμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940
 τοῦδ' ὃς δράκοντος γέννυος ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι
 σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἥθεος· 945
 [κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος·]
 οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει
 θανὼν πατρῶαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε
 θήσῃ, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν, 950
 κλεινάς τε Θήβας. τοῦτ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοι
 τὸν ἕτερον· ἥ γὰρ παῖδα σῶσον ἢ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημῆνας τύχη, 955
 πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἄν οἰωνοσκοπῇ.
 ψευδῇ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χρῆν θεσπιῶδεν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾶς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας; 960
 κάμοι γὰρ οὐδὲν ἦσσον ἐκπληξίς πάρα.

ΚΡ. τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὐποτ' εἰς τόδ' εἴμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965
 οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
 μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίου,
 θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτήριον.
 ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970
 ἀκόλαστ' ἑάσας μάντεων θεσπίσματα,
 φεῦγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
 πύλας ἐφ' ἑπτα καὶ λοχαγέτας μολῶν·
 καὶ μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975
 ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;

ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει.

ΜΕ. οὐκουν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ;

ΚΡ. Δελφόνους περάσας φεύγε ΜΕ. ποῖ με χροῖ, πάτερ;

ΚΡ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ; 981

ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὐδας. ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;

ΚΡ. ἔγνως. ΜΕ. τί δὴ τόδ' ἔρυμά μοι γενήσεται;

ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.

ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ. 985

χώρει νυν· ὥς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,
 ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσ', Ἰοκάστην λέγων,
 μητρὸς στερηθεὶς ὀρφανός τ' ἀποξυγείς,

προσηγορήσων εἴμι καὶ σώσων βίον.
 ἄλλ' εἶα, χώρει. [μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. 990
 γυναιῖκες, ὥς εὖ] πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν.
 ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
 καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν
 γέροντι· τοῦμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει, 995
 προδότην γενέσθαι πατρίδος ἢ μ' ἐγείνατο.
 [ὥς οὖν ἂν εἰδῇτ', εἴμι καὶ σώσω πόλιν
 ψυχὴν τε δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.]
 αἰσχροὺς γάρ, οἳ μὲν θεσφάτων ἐλευθέροι
 οὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι 1000
 πάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ.
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοῦς
 πόλιν τ' ἐμυτοῦ δειλὸς ὥς ἔξω χθονός
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι. 1005
 μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοίνιον,
 ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
 σπαρτοὺς ἀνακτας τῇσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἄλλ' εἴμι καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
 σφάξας ἐμυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαστῇ 1010
 δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἰρηται λόγος.
 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχροὺς πόλει
 δώσω, νόσον δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 ἢ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναϊτό τις 1015
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

Ο. ἔβας ἔβας,

στρ.

1019 — 1042 = 1043 — 1066

- ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα
 νερτέρου τ' Ἐχίδνας, 1020
 Καδμείων ἄρπαγά,
 πολύφθορος πολύστονος,
 μιξοπάρθενος,
 δάιον τέρας,
 φοιτάσι πτεροῖς
 χαλαῖσί τ' ὤμοσίτοις· 1025
 Διοκαίων ἄ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρουσ'
 ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομέναν τ' Ἑρινὸν
 ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι 1030
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν,
 ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
 ἰάλεμοι δὲ παρθένων
 ἐστέναζον οἴκοις· 1035
 ἰήιον βοᾶν βοάν,
 ἰήιον μέλος μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυξε
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾶ δὲ στεναγμοῖς
 ἀχά τ' ἦν ὅμοιος, 1040
 ὁπότε πόλεος ἀφανίσκειν
 ἡ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα ἀντ.
 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γᾶν 1045
 τότε ἄσμενοις, πάλιν δ' ἄχη·
 ματρὶ γὰρ γάμους

δυσγάμους τάλας
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων συνάπτει,
 μιαίνει δὲ πτόλιν· 1050
 δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα
 καταβαλὼν ἀραῖσι
 τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται 1055
 γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
 τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς
 καλλίνικα θήσων.
 γενοίμεθ' ὧδε ματέρες 1060
 γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα
 Παλλάς, ἃ δράκοντος αἶμα
 λιθόβολον κατειργάσω,
 Καδμεῖαν μέριμναν
 ὀρμήσας ἐπ' ἔργον,
 ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν 1065
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἅτα.

ΓΓ. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνολγέτ', ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὖθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ, 1070
 λήξας ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρῶν.
 1. ὦ φίλτατ', ἥ που ξυμφορὰν ἤκεις φέρων
 Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας αἰὲ πολέμιων εἰργων βέλη;
 [τί μοί ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;] 1075
 τέθνηκεν ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ΓΓ. ζῇ, μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

- IO. τί δ', ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
 ΑΓΓ. ἐστᾶς ἄθραυστοι, κοῦν ἀνήρπασται πόλεις.
 IO. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; 1080
 ΑΓΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
 IO. ἔν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
 οἶσθ', ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
 ΑΓΓ. ξῆ σοι ξυνωρὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085
 IO. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηγρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ στέγας
 ἐλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσσωμένης.
 ΑΓΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανῶν 1090
 πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον ξίφος
 λαιμῶν διῆκε τῆδε γῇ σωτήριον,
 λόχους ἐνειμεν ἐπὶ καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἐπτά, φύλακας Ἀργείου δορός,
 σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις 1095
 ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἐπι,
 ὥς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός
 ἀλκὴ δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
 λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας 1100
 δρόμῳ συνῆψεν ἄστυ Καδμείας χθονός.
 παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 ἐκεῖθεν ἐκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίσταις πύλαις
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα 1105
 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκρονος,
 ἐπίσημ' ἔχων οἰκελὸν ἐν μέσῳ σάκει,
 ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
 χειρομένην Αἰτωλόν. εἰς δὲ Προϊτίδας

- κύλας ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι 1110
 ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημει' ἔχων
 ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
 Ὠγύγρια δ' εἰς πυλώμαθ' Ἴππομέδων ἄναξ
 ἔστειχ' ἔχων σημείον ἐν μέσῳ σάκει
 στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα, 1115
 τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὥς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
 Ὀμολωίσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
 χαίτη πεφρικός· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 Τιτάν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
 ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
 Ἄρη προσῆγε· Ποτνιαῖδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ, 1125
 εὖ πως στρόφιγγιν ἐνδοθεν κυκλούμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν 1130
 γίγας ἐπ' ὧμοις γηγενῆς ὅλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάρυν,
 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληροῦν γραφῇ 1135
 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 Ἀργεῖον αὔχημ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθους.
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
 ξύνθημα παραφέρουσι ποιμέσιν λόχων. 1140
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις

ἔμαρνάμεσθα σφενδόναις θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχη,
 ἔκλαγξε Τυδεὺς χῶ σὸς ἐξαίφνης γόνος·
 ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνῆτες ἱππῆς ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἦχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὔδας εἶδες ἄν πρὸ τειχέων 1150
 πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας, ὥς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα
 ἀμαξοπληθῇ, γείτο' ἐπάλξεων ἄπο·
 ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἴνωπὸν γένυν 1160
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπῆει παῖς σός, εἰπόμεν δ' ἐγώ.
 ὁρῶ δὲ Τυδῇ καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς 1165
 Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φρυγάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν,
 κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' ἀνδρῖς. εἰς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἠπειγόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἵπομ' ἄν ὥς ἐμάλινετο;
 μακρὰύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις

- ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
 ἀνείρφ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' ἐλλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
 ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γείσα τειχέων 1180
 βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθών, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 [ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
 κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' εἰς χθόνα,
 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος] 1185
 ἐλλίσσεται· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
 ὥς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάφρου καθίσεν Ἀργείων στρατόν.
 οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
 ἰδόντες ἐξήλαυνον ἀρμάτων ὄχους 1190
 ἱππῆς ὀπλῖται· κείς μὲς' Ἀργείων ὄπλα
 συνῆψαν ἐγχει, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
 ἔθνησκον ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,
 τροχοί τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,
 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσوارهύονθ' ὁμοῦ. 1195
 πύργων μὲν οὖν γῆς ἐσχομεν κατασκαφὰς
 εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
 ἔσται τὸ λοιπὸν ἥδε γῆ, θεοῖς μέλει.
 ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ 1200
 γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.
 ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
 παῖδές τε γάρ μοι ζῶσι καὶ κῆρυγε γῆ.
 Κρέων δ' εἴοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.

1199

τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν, 1205
 παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
 τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασεῖσιν.

ΑΓΓ. ἔα τὰ λοιπὰ· δεῦρ' αἰ γὰρ εὐτυχεῖς.

ΙΟ. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210

ΑΓΓ. μείζον τι χρήξεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;

ΙΟ. καὶ τὰπὶλοιπὰ γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.

ΑΓΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.

ΙΟ. κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.

ΑΓΓ. οὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσί σοι κακά. 1215

ΙΟ. ἦν μή γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.

ΑΓΓ. αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου
 φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
 τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλεσκον, τολμήματα
 αἰσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
 λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τε
 εἰς κοινὸν οἶον μήποτ' ὄφελον λόγον.

Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθοῦ σταθεῖς
 πύργου, κελεύσας σῖγα κηρυῖναι στρατῶ·
 [ἔλεξε δ'· ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται] 1225

Δαναῶν ἀριστῆς, οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε,
 Κάδμου τε λαός, μήτε Πολυνείκους χάριν
 ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε μῆθ' ἡμῶν ὕπερ.
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷμῳ μάχην· 1230
 καὶ μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
 ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω [πόλιν].
 ὑμεῖς δ' ἄγων' ἀφέντες Ἀργεῖοι χθόνα
 νίσσεσθε, βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

σπαρτῶν τε λαὸς ἅλις ὅς κεῖται νεκρός.

1235

τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος 1236
 ἐκ τάξεων ὥρουσε κἀπῆνει λόγους.
 πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τάδε
 Κάδμου τε λαὸς ὥς δίκαι' ἡγούμενοι.
 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, κὰν μεταιχμίους 1240
 ὄρκους συνῆψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.
 ἦδη δ' ἐκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις
 δισσοὶ γέροντος Οἰδίου νεανίαι·
 φίλοι δ' ἐκόσμου, τῇσδε μὲν πρόμον χθονὸς
 σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναῶν ἄκροι. 1245
 στήτην δὲ λαμπρῷ χρῶμα τ' οὐκ ἡλλαξάτην
 μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεναι δόρυ.
 παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων
 λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηύδων τάδε·
 Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
 τρόπαιον Ἀργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·
 Ἐτεοκλέα δ' αὖ· σὺ πόλεως ὑπερμαχεῖς,
 σὺ καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κράτει.
 τὰδ' ἡγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην.
 μάντις δὲ μῆλ' ἐσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμᾶς 1255
 φήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν
 ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,
 νίκης τε σῆμα καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
 ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους
 ἢ φίλτρ' ἐπωδῶν, στεῖχ', ἐρήτυσον τέκνα 1260
 θεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας
 [καὶ τὰθλα θεινά· δάκρυά σοι γενήσεται
 δισσοῖν στερεῖση τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοισιν].
 ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος·
 οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι 1265
 νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν

ΙΟ.

εἰς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαί σε δεῖ
ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιιν θανεῖν.

AN. τίν', ὦ τεκοῦσα μήτερ, ἐκπληξιν νέαν 1270

φίλοις αὐτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;

IO. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.

AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.

AN. οὐ γὰρ, τί λέξεις, μήτερ; IO. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου.

AN. ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦς; IO. ἀνὰ στρατόν. 1275

AN. αἰδούμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.

AN. δράσω δὲ δὴ τί; IO. συγγόνων λύσεις ἔριν.

AN. τί δρῶσα, μήτερ; IO. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.

AN. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλήτεον.

IO. ἐπειγ' ἐπειγε, θύγατερ· ὥς ἦν μὲν φθάσω 1280

πατῆρας πρὸ λόγῃς, οὐμὸς ἐν φάει βίος·

θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κέλισμαι.

XO. αἰαῖ αἰαῖ, στρ.

τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω· 1285

διὰ σάρκα δ' ἐμὴν

ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.

δίδυμα τέκνα πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει,

ἰὼ μοι πόνων,

ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰρ, 1290

ὁμογενῇ δέραν, ὁμογενῇ ψυχὰν

δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;

τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα,

πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχρήσω; 1295

φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ, ἀντ.

δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ

δορὶ παλλόμεναι

πέσσεα πέσσεα δαί' αὐτίχ' αἰμάξετον.

1284 — 1295 = 1296 — 1307

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ. 1282

τάλαντες, ὅ τι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἤλθετην,
βοᾷ βαρβάρῳ

1301

λαχὰν στενακτὰν

μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θορηνήσω.

σχεδὸν τύχᾳ πέλας φόνου·

κρινεῖ ξίφος τὸ μέλλον.

1305

πότμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων.

ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφεῖ

πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
γόους.

ΚΡ. οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἔμαυτὸν ἢ πόλιν

1310

στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος

τοιούτου ὥστε δι' Ἀχέροντος ἵεναι;

ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανών,

τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί·

ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν

1315

αὐτοσφαγῇ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν,

βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἦκω μετὰ

γέρωι ἀδελφῇν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως

λούσῃ προθῆται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.

τοῖς γὰρ θανούσι χορὴ τὸν οὐ τεθυνηκότα

1320

τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

ΧΟ. βέβηκ' ἀδελφῇ σῇ, Κρέων, ἕξω δόμων

[κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί].

ΚΡ. ποῖ καὶ ποῖαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.

ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ

1325

εἰς ἀσπίδ' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.

ΚΡ. πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ

οὐκ εἰς τόδ' ἤλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναι.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτῃ πάλαι·

δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέων,

1330

ἤδη πεπράχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.

- ΚΡ. οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
- ΑΓΓ. ὦ τάλας ἐγώ, τί ν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας γόους; 1335
- ΚΡ. οἰχόμεσθ' οὐκ εὐπροσώποις φροιμίους ἄρχει λόγον.
- ΑΓΓ. ὦ τάλας, διςσῶς ἀντῶ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
- ΚΡ. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;
- ΑΓΓ. οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
- ΚΡ. αἰαῖ· 1340
μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει.
ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τάδε
[παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων];
- ΧΟ. ὥστ' ἂν δακρῦσαί γ', εἰ φρουνοῦντ' ἐτύγχανεν.
- ΚΡ. οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας, 1345
οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ.
- ΑΓΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ' εἰδείης κακά.
- ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα;
- ΑΓΓ. τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ δυοῖν παῖδوين μέτα.
- ΧΟ. ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτόν, 1350
ἐπὶ κᾶρα τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.
- ΚΡ. ὦ τλήμον, οἶον τέρομον', Ἰοκάστη, βίου
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοῖς ἔτλης.
πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος
ἄρᾳς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι. 1355
- ΑΓΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί,
ὥστ' οὐχ ἅπαντ' ἄ σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι, 1360
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταλχμιοι

δισσῶ στρατηγῶ καὶ διπλῶ στρατηλάτα

1362

- ὥς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός.
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀράς·
 ὦ πότνι Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις 1365
 ἔξευξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναιῶ χθόνα,
 δός μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον,
 αἰσχιστον αἰτῶν στέφανον, ὁμογενῇ κτανεῖν. 1369
 Ἔτεοκλῆς δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος 1372
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠΰξαστ'· ὦ Διὸς κόρη,
 δός ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν 1375
 [κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.]
 ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὥς Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος ἡχὴ σῆμα φοινίου μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι·
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν 1380
 ξυνῆψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
 εἰ δ' ὅμμ' ὑπερσχὸν ἵππος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμα, στόματι προφθῆναι θέλων. 1385
 ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
 ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
 πᾶσιν δὲ τοῖς ὀρῶσιν ἐστάλασσ' ἰδρώς.
 Ἔτεοκλῆς δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρον 1390
 ἔχρους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδών,
 κνήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·
 πολλοὺς δ' ἐπῆρι δάκρυα τῆς τύχης ὄσῃ, 1370
 κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.
 ἦ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρρωδίαν. 1389

- στρατὸς δ' ἀνηλάλαξε Δαναῖδων ἅπας. 1395
 καὶ τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
 ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνείκους βίᾳ
 διῆκε λόγῃην, κατέδωκεν ἡδονὰς
 Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
 εἰς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
 χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
 μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ Ἰσού δ' Ἄρης
 ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χειρ' ἀπεστερημένοιιν.
 ἐνθεν δὲ κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων
 ἐς ταῦτόν ἦκον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας 1405
 πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
 καὶ πῶς νοήσας Ἑτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
 εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
 ἐξαλλαγείς γάρ τοῦ παρεστῶτος πόνον,
 λαιὸν μὲν εἰς τοῦ'πισθεν ἀμφέρει πόδα, 1410
 πρόσσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος·
 προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
 καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
 ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
 σὺν αἵματηραῖς σταγόσι Πολυνείκης πίπτει. 1415
 ὃ δ' ὥς κρατῶν δῆ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
 ξίφος δικῶν εἰς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν,
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
 ὃ καὶ νιν ἔσφηλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχύ,
 σῶζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσέματι, 1420
 μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ ξίφος
 Ἑτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πέσων.
 γαῖαν δ' ὁδᾶξ ἐλόντες ἀλλήλων πέλας
 πίπτουσιν ἄμφω κοῦ διώρισαν κράτος.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσων στένω·
 τὰς σὰς δ' ἀράς ἔοικεν ἐκπληῆσαι θεός. 1426

- ΑΙΓΓ. ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
 ὥς γὰρ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίτνει.
 τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς 1431
 ᾤμωξεν· ὦ τέκν', ὕστερα βοηδρόμος
 πάρειμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα
 ἔκλαι' ἐθρήνηι τὸν πολὺν μάτην πόνον
 στένουσ', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ· 1435
 ὦ γηροβοσκῶ μητρός, ὦ γάμους ἔμοις
 προδόντ' ἀδελφῶ φιλτάτω. στέρνων δ' ἄπο
 φύσημ' ἀνείς δύσθυητον Ἑτεοκλῆς ἄναξ
 ἦκουσε μητρός, κάπιθεις ὑγρὰν χέρα
 φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο 1440
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
 ὃ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
 γραῖάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·
 ἀπωλόμεσθα, μήτερ· οἴκτειρω δὲ σέ
 καὶ τήνδ' ἀδελφὴν καὶ κασίγνητον νεκρόν. 1445
 φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
 θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα καὶ σὺ σύγγονε
 ἐν γῇ πατρώα, καὶ πόλιν θυμουμένην
 παρηγορεῖτον, ὥς τοσόνδε γοῦν τύχω
 χθονὸς πατρώας, καὶ δόμους ἀπώλεσα. 1450
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρί,
 μήτερ — τίθησι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπι —
 καὶ χαίρετ'· ἦδη γὰρ με περιβάλλει σκότος.
 ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ' ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφοράν, 1455
 ὑπερπαθήσας ἥρπασ' ἐκ νεκρῶν ξίφος
 καῖπραξε δεινὰ· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος

συν παρθένῳ τε καὶ προθυμῷ ποδός.

1430

- ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
 θανοῦσα κεῖται περιβαλοῦσ' ἄμφοῦν χέρας.
 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460
 ἡμεῖς μὲν ὥς νικῶντα δεσπότην ἐμόν,
 οἳ δ' ὥς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
 οἳ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί,
 οἳ δ' ὥς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
 [κἂν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.] 1465
 οἳ δ' εἰς ὅπλ' ἥσσον· εὖ δέ πως προμηθία
 καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·
 κᾶφθημεν οὕτω τεύχεσιν πεφραγμένον
 Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
 κοῦδεῖς ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπὶμπλασαν 1470
 φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν
 λόγχαις πιτυόντων. ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 οἳ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας,
 οἳ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
 σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475
 ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
 νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
 πόλει δ' ἄγωνες οἳ μὲν εὐτυχεστάτοι
 τῇδ' ἐξέβησαν, οἳ δὲ δυστυχεστάτοι.
 ΚΟ. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἐτι δυστυχία 1480
 δώματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
 πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἦδη
 τάδε πρὸς μελάρθοις κοινῷ θανάτῳ
 σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.
 ΑΝ. οὐ προκαλυπτομένα βοτρυχώδεος 1485
 ἄβρᾶ παρηλδος οὐδ' ὑπὸ
 παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
 * φοίνικ' ἐρύθημα προσώπου,

1485 — 1497 = 1570 — 1581

αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκύων,
 κράδεμνα δικούσα κόμας ἀπ' ἐμαῖς, 1490
 στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς
 ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαῖ, ἰώ μοι.
 ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦ μοι, Θήβαις·
 σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνῳ φόνος 1495
 Οἰδιπόδα δόμον ὦλεσε κρανθεῖς
 αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
 τίνα προσφθδὸν στρ. β'
 ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος ὦ δόμος, 1500
 ἀνακαλέσσωμαι, ἀντ. β'
 τρισσὰ φέρουσα τάδε σώματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑρινύος;
 ἂ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαρ ὦλεσε,
 τᾶς ἀγρίας ὅτε 1505
 δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
 Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
 ἰώ μοι, πάτερ,
 τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ
 τῶν προπάροιθ' εὐγενετῶν ἕτερος 1510
 ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'
 αἵματος ἀμερίου
 τοιάδ' ἄχεα φανερά;
 τάλαιν' ὥς ἐλελίζει.
 τίς ἄρ' ὄρνις ἢ θρυνὸς ἢ ἐλάτας 1515
 ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 ἔξομένα μονομάτορος ὀδυρμοῖς
 ἐμοῖς ἄχεσι συνφθδός;
 * * αἶλινον αἰάγμασιν ἂ στρ. γ'

1498 — 1500 = 1501 — 1503

1519 — 1522 = 1539 — 1542

- τοῖσδε προκλαίω μοναδ' αἰῶν
 διάξουσα τὸν αἰὲν χρόνον ἐν
 λειβομένοισιν δακρύοισιν.
 τίν' ἰαχήσω;
 τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας
 σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλω;
 ματρὸς ἐμᾶς διδύ-
 μοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν
 οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
 ὅτοτοτοῖ λείπε σους δόμους,
 ἀλαὸν ὄμμα φέρων,
 πάτερ γεραιέ, δεῖξον,
 Οἰδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ
 δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι
 σοῖσι βαλὼν ἔλκεις μακρόπονον ζῶαν.
 κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν
 πόδα δεμνίοις
 δύστανος λαύων;
 ΟΙ. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυ- ἀντ. γ'
 φλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς
 λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
 οἰκτροτάτοισιν δακρύοισιν,
 πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἢ
 νέκυν ἐνεργθεν ἢ
 πτανὸν ὄνειρον;
 ΑΝ. δυστυχεὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσει, στρ. δ'
 πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
 φάος οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις
 ἂ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,
 ὦ πάτερ, ὦ μοι.
 1540 1545 1550

1546—1550=1555—1559

- OI.** ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν, πάρα
δ' ἄζειν.
τρισσαὶ ψυχὰι ποίᾳ μοίρᾳ
πῶς ἔλιπον φάος, ὧ τέκνον, αὖδα.
- AN.** οὐκ ἐπ' ὀνειδέσιν οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν, ἀντ. δ' 1555
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
ξίφεσιν βρίθων * * * *
καὶ πυρὶ καὶ σχετλίαισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
ὧ πάτερ, ὦμοι.
- OI.** αἰαῖ. **AN.** τί τάδε καταστένεις; 1560
- OI.** τέκνα. **AN.** δι' ὀδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσσω
ἁελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.
- OI.** τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565
ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὦλετο μοίρᾳ;
- AN.** δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τιθεμένα,
τέκεσι μαστὸν
ἔφερεν ἔφερεν ἱκέτις ἱκέτιν ὀρομένα.
ἦ ὦρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ἀντ. α' 1570
λωτοτρόφον κατὰ λείμακα
λόγχαις κοινὸν ἐννάλιον
μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,
μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος
ἤδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, 1575
ἂν ἔλαχ' Αἰδας, ὥπασε δ' Ἄρης·
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον
εἴσω
σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἐπεσ' ἄμφι τέ-
κνοισιν.
πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάγαγεν,

- ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχῃ θεὸς 1580
 ὅς τάδε τελευτᾷ.
- ΧΟ. πολλῶν κακῶν κατήρξεν Οἰδίπου δόμοις
 τόδ' ἡμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
- ΚΡ. οἰκτῶν μὲν ἦδη λήγεθ', ὥς ὦρα τάφον
 μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585
 ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
 Ἐτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερνὰς διδούς
 Αἴμονι κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 οὔκουν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
 σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε 1590
 σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν.
 ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω
 οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σός, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
 τοὺς σοὺς δεδοικῶς μὴ τι γῇ πάθῃ κακόν.
- ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἐφυσας ἄθλιον· 1595
 ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
 ἄγονον Ἀπόλλων Λαῖῳ μ' ἐθέσπισε
 φονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.
 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὐτὸς ὁ σπείρας πατήρ 1600
 κτείνει με νομίσας πολέμιον [πεφυκέναι·
 χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ]· πέμπει δέ με
 μαστὸν ποθοῦντα θηρσὶν ἄθλιον βοράν·
 [οὗ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὥφελεν
 ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα, 1605
 ὅς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεύσαι τέ μοι
 δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.]
 κτανὼν δ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ
 εἰς μητρὸς ἦλθον τῆς τάλαιπώρου λέχος,
 παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα, 1610

καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφν·

1596

ἄρας παραλαβὼν Λαῖον καὶ παισὶ δούς.
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' εἰς τ' ἐμῶν παίδων βίον
 ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
 εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
 τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλοῦ;
 ἦδ' ἡ θανούσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάξων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 πόθεν; τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
 ἀποκτενεῖς γάρ, εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 οὐ μὴν ἑλίσξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέ περ πράσσω κακῶς.
 ΚΡ. σοὶ τ' εὖ λέλεκται γόνατα μὴ χρώξῃν ἐμά, 1625
 ἐγὼ τε ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα,
 νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν εἰς δῶμους χρεῶν
 ἦδη κομίζειν, τὸν δὲ [δ', ὃς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε,] Πολυνείκους νέκυν
 ἐκβάλετ' ἄθραπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630
 κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλῶ
 ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.
 σὺ δ' ἐκλιπούσα τριπτύχων θρήνους νεκρῶν 1635
 κόμιζε σαντήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω
 καὶ παρθενεύου τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
 μένουσ' ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἷοις κείμεθ' ἄθλιοι κακαῖς.
 ὥς σε στενάξω τῶν τεθνηκότων πλέον· 1640
 οὐ γὰρ τὸ μὲν σοὶ βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἔαν δ' ἄκλαυστον ἄταφον, οἴανοις βοράν.

1634

29*

- ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς, πάτερ.
 ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον·
 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645
 ΚΡ. Ἐτεοκλέους βουλευματ', οὐχ ἡμῶν τάδε.
 ΑΝ. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος ὃς ἐπίθου τάδε.
 ΚΡ. πῶς; πάντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
 ΑΝ. οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.
 ΚΡ. τί δ'; οὐ δικαίως ὃδε κυστὶν δοθήσεται; 1650
 ΑΝ. οὐκ ἐννομον γὰρ τὴν δίκην πράσσεισθαι νυν.
 ΚΡ. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ἐχθαρτέος.
 ΑΝ. οὐκ οὖν ἐδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
 ΚΡ. καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχέτω.
 ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς; 1655
 ΚΡ. ἄταφος ὃδ' ἀνήρ, ὥς μάθης, γενήσεται.
 ΑΝ. ἐγὼ σφε θάψω, καὶ ἀπεννέπη πόλις.
 ΚΡ. στυγὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
 ΑΝ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλῳ κείσθαι πέλας.
 ΚΡ. λάξυσθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε. 1660
 ΑΝ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθίσομαι νεκροῦ.
 ΚΡ. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἂ σοὶ δοκεῖ.
 ΑΝ. κακείνο κέκριται, μὴ ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς.
 ΚΡ. ὥς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὕγρᾶν θήσει κόνιν.
 ΑΝ. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665
 ΚΡ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
 ΑΝ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
 ΚΡ. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
 ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
 ΚΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670
 ΑΝ. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπύξομαι.
 ΚΡ. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσει γόοις.
 ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδί σῶ ποτε;
 τί τόνδ' ὕβριζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός; 1644

- KP. πολλή γ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;
 AN. νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναῖδων μ' ἔξει μίαν. 1675
- KP. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνείδισεν;
 AN. ἴστω σίδηρος ὄρκιόν τέ μοι ξίφος.
 KP. τί δ' ἐκπροθυμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
 AN. συμφεύξομαι τῶδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
 KP. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἐνεστί τις. 1680
- AN. καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὥς μάθης περαιτέρω.
 KP. ἴδ', οὐ φονεύσεις πατὴρ ἐμόν, λίπε χθόνα.
 OI. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
 AN. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ —
 OI. μὲν' εὐτυχοῦσα, τὰμ' ἐγὼ στέρξω κακά. 1685
- AN. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
 OI. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδῳ.
 AN. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνύγματα;
 OI. ὄλωλ'· ἐν ἡμέρῃ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.
 AN. οὐκουν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; 1690
- OI. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
 AN. οὔ, σωφρονούσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ, πάτερ.
 OI. προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὥς ψαύσω σέθεν.
 AN. ἰδοῦ, γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
 OI. ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη. 1695
- AN. οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
 OI. Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνείκους τε ποῦ;
 AN. τῶδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
 OI. πρόσθε τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχή.
 AN. ἰδοῦ, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί. 1700
- OI. ὦ φίλα πεσέματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
 AN. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
 OI. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
 AN. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
 OI. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον. 1705

- AN. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
- OI. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ προθυμεῖ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
- AN. ἴθ' εἰς φρυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χέρα φίλαν, 1710
πάτερ γεραῖέ, πομπίμαν
ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
- OI. ἰδοὺ πορεύομαι, τέκνον,
σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ. 1715
- AN. γενόμεθα γενόμεθ' ἄθλιοι
γε δῆτα Θηβαῖαν μάλιστα παρθένων.
- OI. πόθι γεραῖον ἔχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.
- AN. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι, 1720
τᾷδε τᾷδε πόδα τίθει
ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].
- OI. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγᾶς·
ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλάς. 1725
- AN. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὄρα Δίκα κακούς,
οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
- OI. ὅδ' εἰμὶ μοῦσαν ὅς ἐπὶ καλ-
λίνικον οὐράνιον ἔβαν
παρθένου κόρας αἰ- 1730
νιγμ' ἀσύνετον εὐρώων.
- AN. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθρα
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον, 1735
ὦ πάτερ, θανεῖν που.
ποθεῖνὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις

λιποῦς' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
ἀπαρθένευτ' ἄλωμένα.

φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν 1740

εἰς πατρός γε συμφορὰς
εὐκλεᾶ με θήσει·

τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὕβρισμάτων,
ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθραπτος οἴχεται

μέλεος ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεών, 1745
σκότια γὰρ καλύψω.

ΟΙ. πρὸς ἡλικας φάνηθι σάς.

ΑΝ. ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.

ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.

ΑΝ. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν. 1750

ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε ση-
κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝ. Καδμείαν ᾧ

νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ

Σεμέλας θίασον

1755

ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,

χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙ. ᾧ πάτρας κλεινῆς πολῖται, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,

[ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ,]

ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη,

νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός. 1761

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνηῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

ΧΟ. ᾧ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν

βίοτον κατέχοις

1765

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

No 3

Δημόσια

000

ΕΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

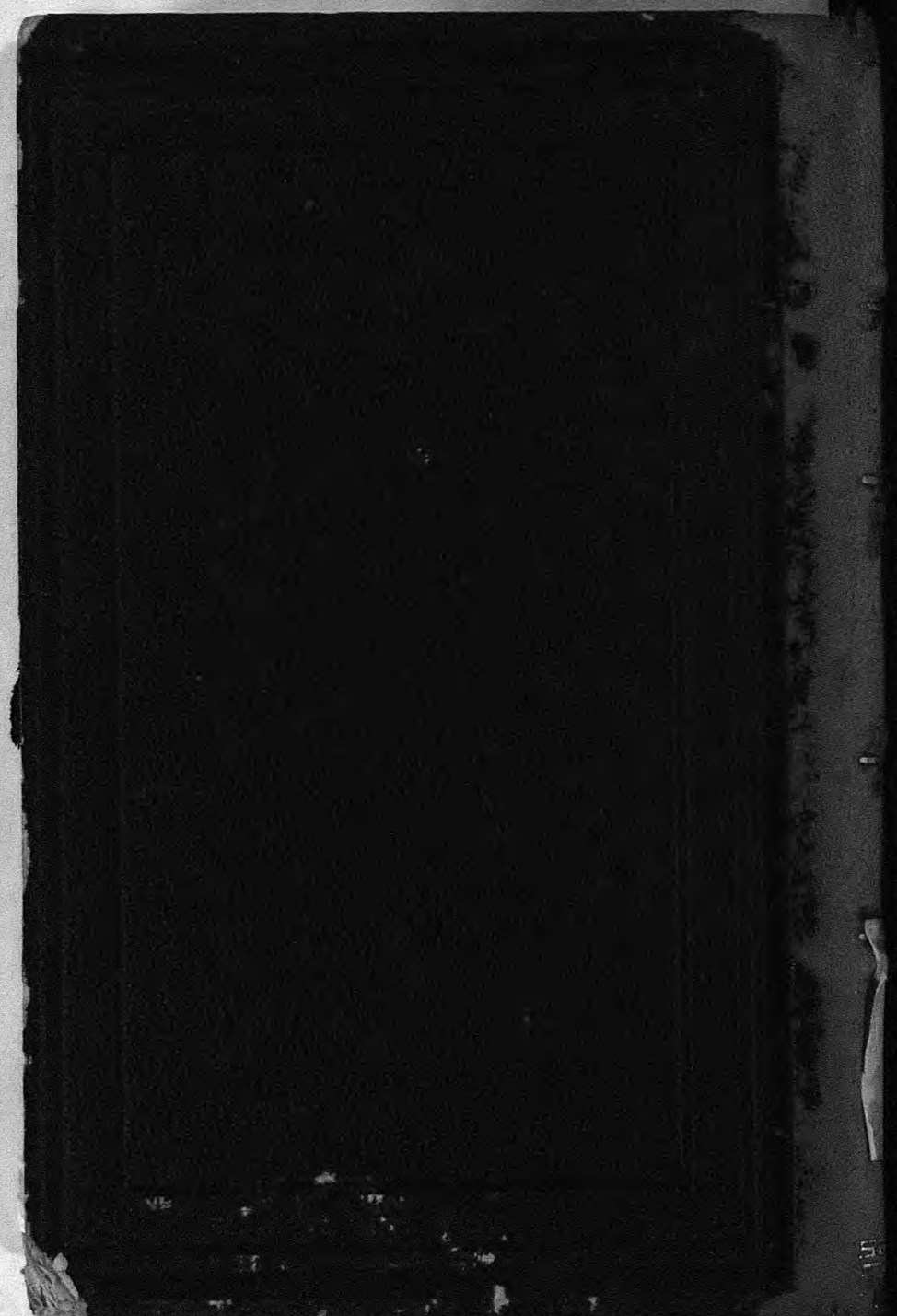
αριθ. χρ. 1392

Ημερομηνία
επιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας